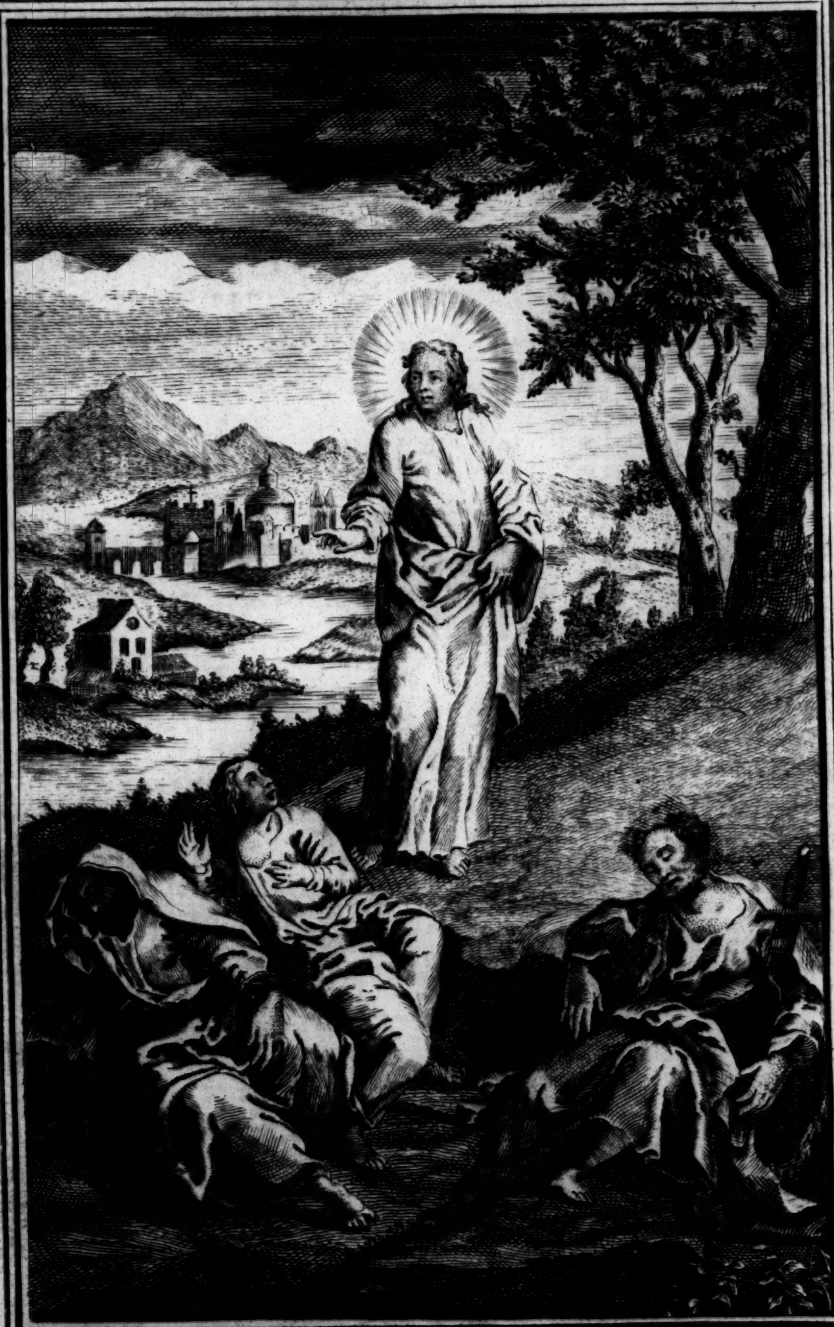

Ἀναστὰς προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν.
Λδκ. 22, 46.

Malone f.

K. Bibler. N. J.

ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ
ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Α Π Α Ν Τ Α.

NOVUM
TESTAMENTUM.

DUBLINII:

Apud G. & A. EWING.

MDCCLXVI.

40.

6. 12.

202.

ΤΟ ΚΑΤΑ

ΜΑΤΘΑΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α 1.

ΒΙΒΛΟΣ γενέσεως
Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ
Δαβὶδ, υἱοῦ Ἀβρα-
άμ.

2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν
Ἰσαάκ. Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ἰούδαν, καὶ τὲς ἀδελ-
φοὺς αὐτοῦ.

3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν
Φαρίσ καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς
Θάμαρ. Φαρίσ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἑσρώμ. Ἑσρώμ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.

4 Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀμιναδάβ. Ἀμιναδάβ δὲ ἐ-
γέννησε τὸν Ναασσών. Να-
ασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλ-
μών.

5 Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν
Βοόξ ἐκ τῆς Ῥαχαβ. Βοόξ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ ἐκ τῆς
Ῥέθ. Ὠβήδ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰεσσαί.

6 Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν
Δαβὶδ τὸν βασιλέα. Δαβὶδ
δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν
Σολομῶνα ἐκ τῆς τῆ Οὐρίας.

7 Σολομών δὲ ἐγέννησε τὸν
Ῥοβοάμ. Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ἀβιά. Ἀβιά δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀσά.

8 Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωσαφάτ. Ἰωσαφάτ δὲ ἐ-
γέννησε τὸν Ἰωράμ. Ἰωράμ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν.

9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωάθαμ. Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν Ἀχαζ. Ἀχαζ δὲ ἐ-
γέννησε τὸν Ἑζεκίαν.

10 Ἑζεκίας δὲ ἐγέννησε
τὸν Μανασσῆ. Μανασσῆς
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών. Ἀμών
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν.

11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰεχονίαν καὶ τὲς ἀδελφάς
αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας
Βαβυλῶνος.

12 Μετὰ δὲ τὴν μετοι-
κεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας
ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ. Σα-
λαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζο-
ροβάβελ.

13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀβιῦδ. Ἀβιῦδ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἐλιακείμ. Ἐλιακείμ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.

14 Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν
Σαδώκ. Σαδώκ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἀχείμ. Ἀχείμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἐλιῦδ.

15 Ἐλιῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἑλεάζαρ. Ἑλεάζαρ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ματθάν. Ματθάν
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

Β

16 Ἰακώβ

16 Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἸΗΣΟΥΣ ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶν, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶν ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατίσσαι.

18 Τῷ δὲ Ἰησοῦ Χριστῷ ἡ γέννησις ἔτως ἦν. Μνηστευθεὶς γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτὰς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου.

19 Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ δέλων αὐτὴν παραδειγμαλίσσαι, ἐβηλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.

20 Ταῦτα δὲ αὐτῷ ἐνθυμηθέντι, ἰδὼ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων. Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν, ἐκ πνεύματος ἁγίου ἐστίν ἁγίου.

21 Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

22 (Τῷτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος.

23 Ἰδὼ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ· ὃ ἔστι μεθερμηνεύμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.)

24 Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

25 Καὶ ἔκ ἐκείνου ἔκτεκε τὸν υἱόν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ.

Κεφ. β'. 2.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδὼ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱερουσόλυμα, λέγοντες·

2 Πῶς ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτῷ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱερουσόλυμα μετ' αὐτοῦ.

4 Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν πῶς ὁ Χριστὸς γεννᾶται.

5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· ἔτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα,

Ἰδὼν, ἐδάμωσεν ἑλαχίστη εἴς
ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰδὼν· ἐκ οὗ
γὰρ ἐξελεύσεσθαι ἡγόμενον, ὅ-
στις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου
τὸν Ἰσραὴλ.

7 Τότε Ἡρώδης λάθρα
καλέσας τὰς μάγας, ἠκρί-
βωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον
τῆ φαινομένης ἀστέρος.

8 Καὶ πέμψας αὐτὰς εἰς
Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες,
ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τῆ
παιδὸς· ἐπὶ δὲ εὗρητε, ἀ-
παγγέλιτέ μοι, ὅπως καὶ γὰρ
ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῇ.

9 Οἱ δὲ ἀκύνες τῆ βα-
σιλέως, ἐπορεύθησαν. καὶ ἰδοὺ,
ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατο-
λῇ, προῆγεν αὐτὰς, ἕως ἐλ-
θὼν ἔστη ἐπάνω ὃ ἦν τὸ παι-
δίον.

10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα,
ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην
σφόδρα.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰ-
κίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ
Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ
προσκύνησαν αὐ-
τῷ· καὶ ἀνοίξαντες τὰς θησαυ-
ροὺς αὐτῶν, προσήνεκον αὐ-
τῷ ὄψρα, χρυσὸν, καὶ λίθονον,
καὶ σμύρναν.

12 Καὶ χρηματισθέντες
καὶ ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι
πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης
ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώ-
ραν αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐ-
τῶν, ἰδὼν, ἀγγέλῳ Κυρίου
φαίνεσθαι· καὶ ὄναρ τῷ Ἰωσήφ,
λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε

τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐ-
τοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον·
καὶ ἵσθι· ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοί·
μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ
παιδίον, τὸ ἀπολέσαι αὐτό.

14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέ-
λαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μη-
τέρα αὐτοῦ νυκλὸς, καὶ ἀνεχώ-
ρησεν εἰς Αἴγυπτον.

15 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς
τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρω-
θῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου
διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος·
Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν
υἱόν μου.

16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι
ἐνεπαύθη ὑπὸ τῶν μάγων,
ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας
ἀνεῖλε πάσης τῆς παιδίδας
τῆς ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν πᾶσι
τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διεῖκας
καὶ καὶ ὠλέρω, κατὰ τὸν χρόνον
ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥη-
θὲν ὑπὸ Ἰερεμίου τοῦ προφή-
του, λέγοντος·

18 Φωνὴν Ἰραμᾶ ἠκούσθη,
θρήνον· καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρ-
μὸς πολλός· Ῥαχὴλ κλαίεσα
τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε
παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί.

19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ
Ἡρώδου, ἰδὼν ἀγγέλῳ Κυρίου
καὶ ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰω-
σήφ ἐν Αἰγύπτῳ,

20 Λέγων, Ἐγερθεὶς πα-
ράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μη-
τέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύεσθαι εἰς
γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ
οἱ ζητῆντες τὴν ψυχὴν τοῦ
παιδὸς.

21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ.

22 Ἀκῶσας δὲ ὅτι Ἀρχελάου βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ καὶ ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἔλθων καλῶκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων, Μετανοεῖτε· ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν ὕψανων.

3 Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτῆς ἀπὸ τριχῶν καμῆλης, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτῆς· ἡ δὲ τροφή αὐτῆς ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περὶχωρὸς τοῦ Ἰορδάνου.

6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ

Ἰορδάνῳ ὑπὸ αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

7 Ἰδὼν δὲ πολλὰς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλέουσας ὀργῆς;

8 Ποιήσατε ἔν καρπὸς ἀξίους τῆς μετανόιας.

9 Καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τέτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

10 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται. πᾶν ἔν δένδρον μὴ ποιεῖν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὁπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός μου ἐστίν, ὃ ἔκ ἐμὲ ἰκανὸς τὰ ὑποδήματα βασάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ.

12 Οὗ τὸ πλῦτον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαρίσει τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν ἄνθρον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον καυώσει πυρὶ ἀσβέσῳ.

13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ αὐτοῦ.

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ ᾧ βαπτισθῆναι, καὶ ὁ ἔρχη πρὸς με·

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀφες ἄρτι· ἔτι γὰρ πρέπειν ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφίησιν αὐτόν.

16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθύς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ, ἀνέωχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιφεράν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν.

17 Καὶ ἰδὼ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Κεφ. 8. 4.

ΤΟῦτε ὁ Ἰησοῦς ἀνῆχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου.

2 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕπερον ἐπείνασε.

3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων, εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι ἔστωι ἄρτοι γένωνται.

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· γέγραπται· Οὐκ ἐπ' ἄρτων μόνη ζήσεται ἀνθρωπίνῃ, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτόν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ.

6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτῷ ἐντέλλεται περὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν αὐτοῦ στήσῃ σε, μήποτε προσκώψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

7 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος εἰς ὄρεα ὑψηλὰ λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν.

9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντα σοὶ δώσω, εἰὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.

10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε Σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

11 Τότε ἀφίησιν αὐτόν ὁ διάβολος· καὶ ἰδὼ, ἄγγελοι προσήλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ καλιλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καπερναεὺμ τὴν παραθαλάσσιαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ.

14 Ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

15 Ἦν Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.

16 Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγειν· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν ὕψανων.

18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληττον εἰς τὴν θάλασσαν (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς.)

19 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω με, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

21 Καὶ προσβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τῷ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καθαρίζουσας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

23 Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ δεξαμένους πάντας νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν·

καὶ προσήνεκον αὐτῷ πᾶν τὸ λαὸν τῆς κακῶς ἔχουσας, ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ δαιμονιζομένους, καὶ σεληνιζομένους, καὶ παραλυτικούς· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱερουσολύμων καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κεφ. ε'. 5.

Ιὺν δὲ τὰς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς λέγων·

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ὕψανων.

4 Μακάριοι οἱ πεινῶντες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

5 Μακάριοι οἱ πλεεῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.

6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

10 Μακάριοι οἱ διδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ὕψανων.

11 Μακάριοι

11 Μακάριοι ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἰπωσιν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

12 Χαίρειτε καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς ἕρανοις· ἔγω γὰρ ἐδίωξαν τὰς προφῆτας τὰς πρὸ ὑμῶν.

13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθῆσεται; εἰς ὅθεν ἰσχύει ἔτι, εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω, καὶ καταπαλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τῆς κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἢ πᾶν ὄρυς κειμένη.

15 Οὐδὲ καί ποτε λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

16 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς ἕρανοις.

17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἤλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τὰς προφῆτας· ἐγὼ ἤλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ ἕρηνος καὶ ἡ γῆ, ἵωτα ἐν ἡ μία κεραία ἢ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τῆς νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται.

19 Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων,

καὶ διδάξῃ ἕτω τὰς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑρηνῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, ἔσται μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑρηνῶν.

20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, ἢ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑρηνῶν.

21 Ἡκέσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.

22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἶπῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ Μωρὲ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τῆς πυρρῆς.

23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ κεῖ μνηστῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ ἑαυτοῦ.

24 Ἀφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τῆς θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἔλθων πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

25 Ἴσθι ἐννοῶν τῷ ἀντιδικῷ σου ταχῶς, ἕως ὅτε εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μή ποτε σε παραδῶ ἀντιδικῷ τῷ κρείττειν, καὶ ὁ κρείττερός σε παραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ.

26 Ἀμὴν λέγω σοι, ἢ μὴ ἐξέλθῃς

ἐξέλθης ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀπο-
δῷς τὸν ἔσχατον κοδραντήν.

27 Ἠκέσασθε ὅτι ἐρρέθη
τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ μοιχεύ-
σεις.

28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅ-
τι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα
πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς,
ἡδὴ ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῆς.

29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σε ὁ
δεξιὸς κτανδαλίζει σε, ἔξελε
αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ τοῦ
συνφέρεαι γὰρ σοι ἵνα ἀπολῇ-
ται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ
ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς
γέενναν.

30 Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σε
χεῖρ κτανδαλίζει σε, ἐκκο-
ψον αὐτήν, καὶ βάλε ἀπὸ τοῦ
συνφέρεαι γὰρ σοι ἵνα ἀπολ-
ῇται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ
ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς
γέενναν.

31 Ἐρρέθη δὲ ὅτι ὅς ἂν
ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῆς,
τότῳ αὐτῇ ἀποσάσιον.

32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅ-
τι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖ-
κα αὐτῆς, παρεκτός λόγου πορ-
νεύας, ποιεῖ αὐτήν μοιχά-
σθαι· καὶ ὅς ἐὰν ἀπολελυμένην
γαμήσῃ, μοιχᾶται.

33 Πάλιν ἠκέσασθε, ὅτι
ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐκ
ἐπιорκήσεις, ἀποδώσεις δὲ
τῷ Κυρίῳ τὰς ὀρκάς σου.

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ
ὀμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ ἔρα-
νῷ, ὅτι θρόνον ἐστὶ τῆς Θεᾶς·

35 Μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι

ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐ-
τῆς· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα,
ὅτι πόλις ἐστὶ τῆς μεγάλης βα-
σιλείας.

36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ
σου ὀμόσης, ὅτι οὐ δύνασαι
μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαι-
ναν ποιῆσαι.

37 Ἐγὼ δὲ ὁ λόγος ὑμῶν,
Ναί, ναί· Οὐ, ἔ· τὸ δὲ πε-
ρισσὸν τέτων, ἐκ τῆς πονηρῆς
ἐστίν.

38 Ἠκέσασθε ὅτι ἐρρέθη·
Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ
ὁδόν ἀντὶ ὁδοῦ.

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ
ἀντισηῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ'
ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξι-
άν σου κραγόνᾳ, στήψον αὐτῷ
καὶ τὴν ἄλλην.

40 Καὶ τῷ θέλοντί σοι
κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου
λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ
ἱμάτιον.

41 Καὶ ὅστις σε ἀγαρεύσει
μίλιον ἐν, ὑπάγε μετ' αὐτῆς
δύο.

42 Τῷ αἰτῶντί σε δίδου·
καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δα-
νεύσασθαι, μὴ ἀποσραφῆς.

43 Ἠκέσασθε ὅτι ἐρρέθη·
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου,
καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,
ἀγαπᾶτε τὰς ἐχθρὰς ὑμῶν,
εὐλογεῖτε τὰς καταραζόμενας
ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τὰς
μισῶντας ὑμᾶς, καὶ προσεύ-
χεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεάζον-
των ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς·

45 Ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ
πατρὸς.

πατὴρς ὑμῶν τῷ ἐν ἔθροισι,
ὅτι τὸν ἥλιον αὐτῷ ἀναιέλλει
ἐπὶ πονηρὰς καὶ ἀγαθὰς, καὶ
βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσῃτε
τὰς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα
μισθὸν ἔχετε; ἔχει καὶ οἱ τε-
λῶναι τὸ αὐτὸ ποιῶσιν;

47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσῃσθε
τὰς ἀδελφὰς ὑμῶν μόνον, τί
περισσὸν ποιεῖτε; ἔχει καὶ οἱ
τελῶναι ἕτω ποιῶσιν;

48 Ἔσεσθε ὅν ὑμεῖς τέ-
λειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ
ἐν τοῖς ἔθροισι τέλειός ἐστι.

Κεφ. γ'. 6.

ΠΡΟΣΕΧΕΙ ΤΗΝ ἔλεημοσύ-
νην ὑμῶν μὴ ποιεῖν
ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,
πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ
δὲ μήγε, μισθὸν ἔκ ἔχετε πα-
ρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς
ἔθροισι.

2 Ὅταν ὅν ποιῇς ἔλεημο-
σύνην, μὴ σαλπίσῃς ἐμπρο-
σθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ
ποιῶσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς
καὶ ἐν ταῖς εὐμαῖς, ὅπως δοξ-
ασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων·
ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἀπέχου
τὸν μισθὸν αὐτῶν.

3 Σὺ δὲ ποιῶν ἔλεημο-
σύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά
σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου·

4 Ὅπως ἡ σου ἡ ἔλεημοσύ-
νη ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατὴρ
σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ,
αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ
φανερῷ.

5 Καὶ ὅταν προσεύχῃ,
ἔκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί·

ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς καὶ ἐν ταῖς γυνάικαις τῶν
πλατειῶν ἐξῶτες προσεύχε-
σθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς
ἀνθρώποις· ἀμήν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἀπέχου τὸν μισθὸν αὐ-
τῶν.

6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ,
ἔσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου,
καὶ κλείσας τὴν θύραν σου,
πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ
ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατὴρ σου
ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀπο-
δώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ
βαττολογήσῃτε, ὥσπερ οἱ
ἔθνικοι· δοκᾷ γὰρ ὅτι ἐν τῇ
πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσ-
θήσονται.

8 Μὴ ὅν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς·
οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὅν
χρεῖαν ἔχειτε, πρὸ τῷ ὑμᾶς
αἰτῆσαι αὐτόν.

9 Οὕτως ὅν προσεύχεσθε
ὑμεῖς. ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν
τοῖς ἔθροισι· ἀγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου.

10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία
σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν ἔθρῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐ-
πιψίσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.

12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφει-
λήματά ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀ-
φίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡ-
μᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῶ πονηροῦ·
ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ
δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τὰς
αἰῶνας. ἀμήν.

14 Ἐάν

14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐξ ἐλεος.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἡδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

16 Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί. ἀφανίζετε γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ σκευή σου τὸν μισθὸν αὐτῶν.

17 Σὺ δὲ νηστεύων ἀλειψαίς σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι.

18 Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βροῦσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπτει διορύσσει καὶ κλέπτεισι.

20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου ἔτε σὴς καὶ βροῦσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπτει ἢ διορύσσει, ἡδὲ κλέπτεισιν.

21 Ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν.

22 Ὁ λύχνος τῆς σῶματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλῆς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται.

23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ, σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον;

24 Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίους δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἑνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀντιθέξει, καὶ τῷ ἑτέρῳ καταφρονήσει· ἢ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμμωνῷ.

25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσθησθε· ἔτι ἡ ψυχὴ πλεονέχει τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τῆς ἐνδύσεως;

26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι ἢ σπείρουσιν, ἡδὲ θερίζουσιν, ἡδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐξ ἐλεος· τρέφει αὐτά· ἔτι ὑμεῖς μάλλον διαφέρετε αὐτῶν;

27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πηχυν ἑνα;

28 Καὶ περὶ ἐνδύματός· τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αἰξάνει· ἢ κοπιᾷ, ἡδὲ νήθει.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ἡδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δοξῇ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τέτων.

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς ἔτις ἀμφιένυσιν, ἢ πολλὰ

πολλὰ

πιστο

3

λέγω

πῶς

3

ἐθνη

τῆς

ξετε

3

βασ

και

πῶς

3

τὴν

εἰμν

τῇ

N

νελε,

τρω

ὑμῖ

φθ

δελ

ὁφθ

σπ

ἀπ

ἡδ

τον

μῆ

ἐκθ

ὁφθ

κν

γα

χο

πολλῶ μάλλον ὑμᾶς, ὀλιγό-
πιστοι ;

31 Μὴ ἔν μεριμνήσητε,
λέγοντες· Τί φάγωμεν, ἢ τί
πίωμεν, ἢ τί περιβαλάμεθα ;

32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ
ἐθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πα-
τήρ ὑμῶν ὁ ὑψάνθ, ὅτι χρῆ-
ζετε τέτων ἀπάντων.

33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δι-
καιосύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα
πάντα προσεθήσεται ὑμῖν.

34 Μὴ ἔν μεριμνήσητε εἰς
τὴν αὔριον· ἢ γὰρ αὔριον με-
ριμνήσει· τὰ ἐκυῆς ἀρκούν
τῇ ἡμέρᾳ ἢ κακία αὐτῆς.

Κεφ. ζ'. 7.

Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴκρι-
θῆτε.

2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρί-
νετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέ-
τρω μέρεῖτε, ἀνιμετρηθήσεσθαι
ὑμῖν.

3 Τί δὲ βλέπετε τὸ κάρ-
φ· τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῷ ἀ-
δελφῷ ζ, τὴν δὲ ἐν τῷ ὤ-
φθαλμῷ δοκὸν εἰς καλανεῖς ;

4 Ἡ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ
σε· ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφ·
ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σε· καὶ ἰδὲ
ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σε ;

5 Ὑποκριτὰ, ἐκβάλε πρῶ-
τον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ σε, καὶ τότε διαβλέψεις
ἐκβαλεῖν τὸ κάρφ· ἐκ τοῦ
ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ ζ.

6 Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς
κυσὶ, μηδὲ βάλητε τὰς μαρ-
γαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν
χοίρων· μήποτε καταπατήσω-

σιν αὐτὰς ἐν τοῖς ποσὶν αὐ-
τῶν, καὶ τραφέντες ἐξήξωσιν
ὑμᾶς.

7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑ-
μῖν· ζητεῖτε, καὶ εὐρήσει· κρῆ-
σει, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-
βάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ
τῷ κρῶντι ἀνοιγήσεται.

9 Ἡ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἀν-
θρώπων, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς
αὐτοῦ ἄγριον, μὴ λίθον ἐπιδώ-
σει αὐτῷ ;

10 Καὶ ἐὰν ἰχθύν αἰτή-
σῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ ;

11 Εἰ ἔν ὑμεῖς, πονηροὶ
ὄντες, οἶδατε δόματα ἀγαθὰ
δίδοναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν,
πόσω μάλλον ὁ πατήρ ὑμῶν
ὁ ἐν τοῖς ὑψανοῖς, δώσει ἀ-
γαθὰ τοῖς αἰτῶσιν αὐτόν ;

12 Πάντα ἔν ὅσα ἀνδρα-
γεῖ ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἀνθρῶ-
ποι, ἔτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε
αὐτοῖς· ἔτω γὰρ ἐστὶν ὁ νό-
μος καὶ οἱ προφῆται.

13 Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς
πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη,
καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπά-
γεστα εἰς τὴν ἀπωλειαν, καὶ
πολλοὶ εἰσὶν οἱ εἰσερχόμενοι
δι' αὐτῆς.

14 Ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ
τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγεστα
εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν
οἱ εὐρίσκοιτες αὐτήν.

15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρ-
χονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμα-
σι προβάτων, ἐσθθον δὲ εἰσι
λύκοι ἄρπαγες.

16 Ἀπὸ

16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτὰς· μή τι συλλέγεσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σαφυλὴν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα·

17 Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρπὸς καλὸς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρπὸς πονηρὸς ποιεῖ.

18 Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρπὸς πονηρὸς ποιεῖν, ἐδὲ δένδρον σαπρὸν καρπὸς καλὸς ποιεῖν.

19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

20 Ἀραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτὰς.

21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ὀρατῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μετὰ ἐν ὀρατοῖς.

22 Πολλοὶ ἐρῶσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Κύριε, Κύριε, ἐν τῷ σῶ ὀνόματι προσεφητεύσαμεν, καὶ τῷ ᾧ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβαλομεν, καὶ τῷ ᾧ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν·

23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι ἔδοτε ἔγνω ὑμᾶς. ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμὲ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

24 Πᾶς ὃν ὅστις ἀκούει μετὰ λόγους τέττας, καὶ ποιεῖ αὐτὰς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτῆ ἐπὶ τὴν πέτραν.

25 Καὶ καλεῖται ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ πόταμοι, καὶ ἔπ-

νευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· θεμελιώδης γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μετὰ λόγους τέττας, καὶ μὴ ποιῶν αὐτὰς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτῆ ἐπὶ τὴν ἄμμον.

27 Καὶ καλεῖται ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ πόταμοι, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πῶσις αὐτῆς μεγάλη.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεισεν ὁ Ἰησοῦς τὰς λόγους τέττας, ἐξεπλήσσωτο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτῆς.

29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτὰς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ ἔχων οἱ γραμματεῖς.

Κεφ. η'. 8.

Καθαρίσας δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆ ὄρεως, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.

2 Καὶ ἰδὼς λεπτὸς ἐλθὼν προσεκύνη αὐτῷ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρῖσαι.

3 Καὶ ἐκλείνας τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτῆ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θέλω, καθαρῖσθαι. Καὶ ἐυθὺς ἐκαθαρίσθη αὐτῆ ἡ λέπρα.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁρα μηδενὶ εἰπῆς· ἀλλὰ ὑπάγε, σεαυτὸν δείξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσέφερε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς

εἰς Καπερναὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἐκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν,

6 Καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμενος.

7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἐκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, ἐκ εἰμὶ ἰκανός, ἵνα με ὑπὸ τὴν σέγγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρώπος εἰμὶ ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τέτῳ πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ ἔρχε, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δέλω μου ποίησον τῷτο, καὶ ποιεῖ.

10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθῶσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὑρον.

11 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσιν, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἐβραίων.

12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος· τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἐκατόνταρχῳ· Ὑπάγε, καὶ ὥς

ἐπίστευσας, γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρετῶσαν.

15 Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

16 Ὁψίας δὲ γενομένης προσήνεκον αὐτῷ δαιμονιζόμενος πολλός· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τὰς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐα τῷ προφήτῃ, λέγοντι· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάσασεν.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλὰς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

19 Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.

20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωνεῖς ἔχουσιν, καὶ τὰ πτεινὰ τῷ ἐρατῷ καλίσκηνάσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ ἔχει πᾶν τὸ κεφαλὴν κλίνῃ.

21 Ἐτεροὶ δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·

τῷ· Ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἄφες
τὰς νεκρὰς θάψαι τὰς ἑαυ-
τῶν νεκρὰς.

23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ
εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῶ.

24 Καὶ ἰδὼ, σεισμὸς μέ-
γας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ,
ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι
ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ
ἐκάθευδε.

25 Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταὶ αὐτῷ ἤγειραν αὐ-
τὸν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον
ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα.

26 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί
δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε
ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέ-
μοις καὶ τῇ θαλάσῃ· καὶ ἐ-
γένετο γαλήνη μεγάλη.

27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύ-
μασαν, λέγοντες· Ποῖα πός ἐστιν
ἔτσι, ὅτι καὶ οἱ ἀνέμοι καὶ ἡ θά-
λασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν
Γεργεσηνῶν, ὑπῆντησαν αὐ-
τῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν
μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλε-
ποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ
παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.

29 Καὶ ἰδὼ, ἔκραξαν, λέ-
γοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ
υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ
καιρῶ βασιλεῦσαι ἡμᾶς;

30 Ἦν δὲ μακρὰν ἅπα-
ν αὐτῶν ἀγγέλη χοίρων πολλῶν
βοσκομένη.

31 Οἱ δὲ δαίμονες παρε-
κάλουν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ
ἀχθάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον

ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην
τῶν χοίρων.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες
ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
χοίρων. Καὶ ἰδὼ, ὥρμησε
πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων
κατὰ τῶ κρημνῶ εἰς τὴν θά-
λασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς
ὑδασιν.

33 Οἱ δὲ βόσκοις ἐφυγον.
καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν,
ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν
δαιμονιζομένων.

34 Καὶ ἰδὼ, πᾶσα ἡ πό-
λις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν
τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν,
παρεκάλεσαν ὥπως μελαβῇ
ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

Κεφ. 9.

ΚΑὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον
διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς
τὴν ἰδίαν πόλιν.

2 Καὶ ἰδὼ, προσέφερον
αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης
βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς
τὴν πίσιν αὐτῶν, εἶπε τῷ πα-
ραλυτικῷ· Ὁράσει τέκνον,
ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι (β).

3 Καὶ ἰδὼ, τινὲς τῶν γραμ-
ματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς·
Οὗτος βλασφημεῖ.

4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς
ἐνδυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν, Ἰνα-
τί ὑμεῖς ἐνδυμεῖσθε πονηρὰ
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

5 Τί γὰρ ἐστὶν ευκοπώτε-
ρον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι
αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγει-
ραι καὶ περιπάτει;

6 Ἰνα δὲ εἰδῇτε, ὅτι ἐξ-
σίου

σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας· (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ) Ἐγερθεὶς ἄρῃν σὺ τὴν κλίνην, κὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

7 Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, κὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἀνδρωποῦ καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· κὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ.

10 Καὶ ἐγένετο αὐτῷ ἀνακειμένῳ ἐν τῇ οἰκίᾳ, κὶ ἰδὲ, πολλοὶ τελῶναι κὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ κὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν κὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλός ὑμῶν;

12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκέσας, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχυροὶ ἰαλεῖν, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

13 Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐσιν· Ἐλεον θέλω, κὶ ἐνδυσίαν· ἢ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

14 Τότε προσέρχονταί αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννης, λέγοντες· Διατί ἡμεῖς κὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ, οἱ δὲ μαθηταὶ σου ἐν νηστεύσει;

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τῆς νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐσιν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, κὶ τότε νηστεύσονται.

16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀβάφης ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, κὶ χειρὸν σχίσμα γίνεταί.

17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς παλαιός· εἴ δὲ μήγε, ῥήνυται ὁ ἀσκός, κὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, κὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολῆναι· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς καινὸς κὶ ἀμφοτέρω συντηρεῖται.

18 Ταῦτα αὐτῷ λαλῆντι αὐτοῖς, ἰδὲ, ἄρχων ἐλθὼν προσεκύνη αὐτῷ, λέγων· Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτιλεύτηκεν· ἀλλὰ ἐλθὼν, ἐπίθες τὴν χειρὰ σου ἐπ' αὐτήν, κὶ ζήσεται.

19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ, κὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

20 (Καὶ ἰδὲ, γυνὴ αἰμορροῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθὼσα ὀπίσθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

21 Ἐλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.)

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς, κὶ ἰδὼν αὐτήν, εἶπε· Θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.)

23 Καὶ ἰλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἀρχονίσσης, καὶ ἰδὼν τὰς αὐλητὰς, καὶ τὸν ὄχλον δορυερόμενον,

24 Λέγει αὐτοῖς· Ἀναχωρεῖτε· ἡ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτῇ.

25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον.

26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κράζοντες, καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ Δαβὶδ.

28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσήλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε, ὅτι δύναμαι τὸτο ποιῆσαι; Λέγεται αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.

29 Τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων· Κατὰ τὴν πίσυνόν μου γεννηθήτω ὑμῖν.

30 Καὶ ἀνέωχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω.

31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.

32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδὼς, προσήνεκον αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον.

33 Καὶ ἐκβληθέντι τῇ δαιμονίᾳ, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέ-

γοντες· Ὅτι εὐδέποτε ἐφάνη ἕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἀρχοντί τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

36 Ἰδὼν δὲ τὰς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὥσπερ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν· Ὁ μὲν θεισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι.

38 Δεήθητε οὖν τῇ κυρίᾳ τῇ θεισμῷ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θεισμόν αὐτῆς.

Κεφ. ι. ιο.

ΚΑὶ προσκαλεσάμενος τὰς δώδεκα μαθητὰς αὐτῆς, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποσώλων τὰ ὑνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς· Ἰάκωβος ὁ τῆς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς.

3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Μαθθαῖος ὁ τελάνης· Ἰάκωβος ὁ τῆς Ἀλφαίου,

Ἀλφαίᾳ, καὶ Λεβθαῖ· ὁ ἐπικληθεὶς Θαυδαῖ.

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰάκωβος ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδὼς αὐτόν.

5 Τύτῃς τῆς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγέλλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε·

6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόδοτα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.

7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

8 Ἀσθενήσας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρὰς εἰσέχετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, ὄφεις ἐλάττετε, ὄφεις δότε.

9 Μὴ κλήσησθε χρυσόν, μηδὲ ἀργυρὸν, μηδὲ χαλκόν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν.

10 Μὴ πῆραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάδιον· ἀξιόγάρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτῶν ἐστίν.

11 Εἰς ἣν δ' ἀν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἀξιός ἐστι· καὶ κεῖ μένατε, ἕως ἃν ἐξέλθῃτε.

12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν.

13 Καὶ εἰάν μὲν ἡ ἢ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· εἰάν δὲ μὴ ἡ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπισταφίτω.

14 Καὶ ὅς ἐάν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τῆς λόγου ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας

ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

16 Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόδοτα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.

17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαρτυρώσιν ὑμᾶς·

18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἡμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τί λαλήσετε.

20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλῶντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῷ πατρὶ ὑμῶν, τὸ λαλῶν ἐν ὑμῖν.

21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

22 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὀνομάζεσθαι με· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος σωθήσεται.

23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύ-

ἴετε εἰς τὴν ἄλλην· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἢ μὴ τελέσητε τὰς πύλεις τῆ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου.

24 Οὐκ ἐξιμαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, ἔδδ' δὲ λυγρὸς ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτῆ.

25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτῆ, καὶ ὁ δὲ λυγρὸς ὡς ὁ κύριος αὐτῆ. εἰ τὸν οἰκοδεσποτὴν Βεελζεβὺλ ἐκάλεσαν, πόσω μᾶλλον τὸς οἰκιακὸς αὐτῆ;

26 Μὴ ἔν φοβηθῆτε αὐτῶν· ἔδδ' ἐν γὰρ ἐστὶ κεκαλυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν, ὃ ἔγνωθήσεται.

27 Ὁ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἶπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ ἔξ ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυνάμενων ἀποκτείνειν· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεννῇ.

29 Οὐχὶ δύο σαρδίαι ἀσφαρίαι πωλεῖται, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν ἔπασσεται ἐπὶ τὴν γῆν, ἄνευ τῆ πατρὸς ὑμῶν;

30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσὶ.

31 Μὴ ἔν φοβηθῆτε· πολλῶν σαρδίων διαφέρετε ὑμεῖς.

32 Πᾶς ἔν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἑμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῆ πατρὸς μου, τῆ ἐν ἑβρανοῖς.

33 Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὰρ ἔμπροσθεν τῆ πατρὸς μου, τῆ ἐν ἑβρανοῖς.

34 Μὴ νομίσῃτε ὅτι ἤλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· ἐκ ἤλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τῆ πατρὸς αὐτῆ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

36 Καὶ ἐχθροὶ τῆ ἀνθρώπου, οἱ οἰκιακοὶ αὐτῆ.

37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ἐκ ἐστὶ μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, ἐκ ἐστὶ μου ἄξιος.

38 Καὶ ὅς ἔλαμβάνει τὸν σαυρὸν αὐτῆ, καὶ ἀκολουθεῖ ὁπίσω μου, ἐκ ἐστὶ μου ἄξιος.

39 Ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτῆ, ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτῆ ἔνεκεν ἐμοῦ, εὐρήσει αὐτήν.

40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.

41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου ληψέται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου ληψέται.

42 Καὶ ὅς ἐάν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τέτων ποτήριον

εἰς

ριον ψυχρῶν μόνον εἰς ὄνομα μαθητῶν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτῶν.

Κεφ. ια'. ΙΙ.

ΚΑὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτῶν, μετέβη ἐκεῖθεν, τῷ διδάσκειν, καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκῆσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τῷ Χριστῷ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

3 Εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκέετε καὶ βλέπετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέψουσιν, καὶ χωλοὶ περιπατήσουσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούσουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ μακάριός ἐστιν ὅς ἐάν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

7 Τῶν δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξηλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

8 Ἀλλὰ τί ἐξηλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδὲ, οἱ τὰ μαλακά φορέοντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν.

9 Ἀλλὰ τί ἐξηλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσύτερον προφήτην.

10 Οὗτος γὰρ ἐστὶ περὶ ἃ γέγραπται· Ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἐμπροσθέν σου.

11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἃ καὶ ἐγγίγεται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστῆ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτῷ ἐστίν.

12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστῆ ἕως ἄρτι, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιάσεται ἀρπάζειν αὐτήν.

13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προεφητεύσαν.

14 Καὶ εἰ θέλει δεῖξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἐρχεσθαι.

15 Ὁ ἔχων ὅτα ἀκούει, ἀκούτω.

16 Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοία ἐστὶ παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καὶ θυμίοις, καὶ προσφωνῶσι τοῖς ἑταίροις αὐτῶν,

17 Καὶ λέγουσιν· Ὁυὴ ἡλθὲν ἡμεῖς, καὶ οὐκ ὠρεχθήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκόψασθε.

18 Ἡλθε γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων, μήτε πίνων· καὶ λέγουσιν· Δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἡλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγουσιν· Ἰδὲ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία

ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐ-
τῆς.

20 Τότε ἤρξατο ὀνειδίζεν
τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγένοντο
αἱ πλεῖσαι δυνάμεις αὐτῆ,
ὅτι ἔμετενόησαν.

21 Ὁαὶ σοι Χοραζὶν,
καὶ σοι Βηθσαϊδάν, ὅτι εἰ ἐν
Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ
δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν,
πάσαι ἂν ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ σποδῶ
μετενόησαν.

22 Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ
καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν
ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.

23 Καὶ σὺ Καπερναὺμ,
ἡ ἕως τῆς ἑβδόμη ὑψωθείσα,
ἕως ἄρα καταβιβασθήσῃ·
ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο
αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν
σοί, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς
ἡμέρας.

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται
ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν·
Ἐξομολογῶμαί σοι, πάτερ,
κύριε τῆς ἑβδόμης καὶ τῆς γῆς,
ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ
σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας
αὐτὰ νηπίοις.

26 Ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι ἔτω;
ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν
σου.

27 Πάντα μοι παρεδόθη
ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ὅτι
ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ
ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα
τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός,
καὶ ὃς ἐὰν βέληται ὁ υἱὸς ἀπο-
καλύψαι.

28 Δεῦτε πρὸς με πάν-
τες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφοβίσ-
μένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑ-
μᾶς.

29 Ἀραγε τὸν ζυγόν μου
ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐ-
μοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ τα-
πεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσε-
τε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς
ὑμῶν.

30 Ὁ γὰρ ζυγός μου χρη-
στὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλα-
φρόν ἐστιν.

Κεφ. β'. 12.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπο-
ρεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς
Γαλιλαῖσι διὰ τῶν σπορίμων·
οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτῆς ἐπεινα-
σαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν σά-
χνας, καὶ ἐσθίειν.

2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες,
εἶπον αὐτῷ· Ἰδοὺ, οἱ μαθη-
ταὶ σου ποιεῖσιν ὃ ἔκ ἐξέ-
στειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ.

3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ
ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ,
ὅτε ἐπεινάσεν αὐτὸς, καὶ οἱ
μετ' αὐτῆς;

4 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶ-
κον τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς ἁγίας
τῆς προθέσεως ἐφαγεν, ὃς
οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐ-
δὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ
ταῖς ἱερεῦσι μόνοις;

5 Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ
νόμῳ, ὅτι τοῖς Γαλιλαῖσι οἱ
ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ ἄρθρον
τον βεβηλῶσαι, καὶ ἀναίτιοι
εἰσι;

6 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τῶ
ἱερῷ μείζων ἐστὶν ὧδε.

7 Εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐσιν·
Ἐλεον δέλω καὶ ἡ θυσίαν, καὶ
ἀνκατεδικάσατε τῶς ἀναιτίαις·

8 Κύριον γὰρ ἐστὶ καὶ τῷ
καθεαυτὸς ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ.

9 Καὶ μελαβὰς ἐκεῖθεν,
ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐ-
τῶν.

10 Καὶ ἰδὼς ἄνθρωπον ἦν
τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν· καὶ ἐ-
πηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες·
Εἰ ἔξει τοῖς καθεαυτῶν δεξα-
μεύειν ; ἵνα κατηγορήσωσιν
αὐτῷ.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Τίς ἔστι ἐξ ὑμῶν ἀνθρώπων,
ὃς ἔχει παράβατον ἓν, καὶ ἐὰν
ἐμπέσῃ τῷ τοῖς καθεαυτῶν
εἰς βόθυνον, καὶ κρατῇ
αὐτὸ καὶ ἐγερῇ ;

12 Πόσω ἂν διαφέρει ἄν-
θρωπος παραβάτας ; ὥστε ἔξει
τοῖς καθεαυτῶν καλῶς ποιεῖν.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώ-
πῳ· Ἐκλείνων τὴν χεῖρά σου,
καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεστή-
θῃ υγιής, ὡς ἡ ἄλλη.

14 Οἱ δὲ φαρισαῖοι συμ-
βόλιον ἔλαβον καὶ αὐτῷ ἐξελ-
θόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσω-
σιν.

15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γινὼς ἀνε-
χώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ
ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας.

16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐ-
τοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν
ποιήσωσιν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ
ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐα τῷ προφή-
του, λέγοντι·

18 Ἰδὼς, ὁ παῖς μου, ὃν
ἠρέτισα· ὁ ἀλαπήλός μου, εἰς
ὃν ἐυδόκησεν ἡ ψυχὴ μου·
θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐ-
τόν, καὶ κρείσιν τοῖς ἐχθροῖς αὐ-
τοῦ παγίσει.

19 Οὐκ ἐρίσει, καὶ οὐκ κραυ-
γάζει, καὶ οὐκ ἀκούει τις ἐν ταῖς
πλάτῃαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

20 Κάλαμον συλετρι-
μένον καὶ κατεάξει, καὶ λῖνον τυ-
φόμενον καὶ σέσει· ἕως ἂν ἐκ-
βάλῃ εἰς νῆκον τὴν κρείσιν.

21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιῦσι.

22 Τότε προσηνέχθη αὐ-
τῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς
καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐ-
τόν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν
καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.

23 Καὶ ἐξίστατο πάντες οἱ
ὄχλοι, καὶ ἔλεγον. Μήτι ἔτι
ἐστὶν ὁ υἱὸς Δαβὶδ ;

24 Οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκού-
σαντες, εἶπον. Οὗτος οὐκ ἐκ-
βάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ
ἐν τῷ Βεελζεβὺλ ἀρχόντι τῶν
δαιμονίων.

25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς
ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐ-
τοῖς· Πᾶσα βασιλεία μερι-
σθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημύ-
ται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία
μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, κα-
ταστήσεται.

26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν
σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν
ἐμερίσθη· πῶς ἂν καστήσεται
ἡ βασιλεία αὐτοῦ ;

27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζε-
βὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
οἱ

οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν ; διὰ τὸ αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταί.

28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

29 Ἡ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρώτον δῇσῃ τὸν ἰσχυρὸν, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει ;

30 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἔστι καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμῶ, σκορπίζει.

31 Διὰ τὸ αὐτὸ λέγω ὑμῖν· Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις.

32 Καὶ ὅς ἂν εἴπῃ λόγον κατὰ τὴν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, ἕτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, ἕτε ἐν τῷ μέλλοντι.

33 Ἡ ποιήσῃ τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἡ ποιήσῃ τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκειται.

34 Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες ; ἐκ γὰρ τοῦ περισσύναι τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

35 Ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπος

ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ· καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρώπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά.

36 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργόν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσῃσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·

37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιώθησιν, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσιν.

38 Τότε ἀπεκρίθησάν τινες τῶν γραμματέων καὶ φαρισαίων, λέγοντες. Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σὲ σημεῖον ἰδεῖν.

39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάννου τοῦ προφήτου·

40 Ὡσπερ γὰρ ἦν Ἰωάννης ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κτήτος τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· ἕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινῶσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωάννου καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωάννου ὤδε.

42 Βασίλισσα νότι ἐγεγρήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκῆσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ,

ἰδὲ, πλεῖον Σολομῶνι ὧδε.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρ-
τον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆ
ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύ-
δρων τόπων, ζητεῖν ἀνάπαυσιν,
καὶ ἔχ' εὐρίσκει.

44 Τότε λέγει· Ἐπιστρέψω
εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον.
Καὶ ἔλθον, εὐρίσκει σχολά-
ζοντα, σεσαρωμένον, καὶ κεκοσ-
μημένον.

45 Τότε πορεύεται, καὶ πα-
ραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἐπὶ τὰ
ἕτερα πνεύματα πονηρότερα
ἑαυτοῦ, καὶ εἰσδύοντα κατοικεῖ
ἐκεῖ. καὶ γίνονται τὰ ἔσχατα
τῆ ἀνθρώπου ἐκεῖνα χείρονα
τῶν πρώτων· Οὕτως ἔσται καὶ
τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πανηγρῇ.

46 Ἐτι δὲ αὐτῷ λαλῶντι
τοῖς ὄχλοις, ἰδὲ, ἡ μήτηρ καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰσῆκεισαν
ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι.

47 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ·
Ἰδὲ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελ-
φοί σου ἔξω ἐσῆκασιν, ζητοῦν-
τες σοὶ λαλῆσαι.

48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε
τῷ εἰπόντι αὐτῷ· Τίς ἐστὶν ἡ
μήτηρ μου, καὶ τίνας εἰσὶν οἱ
ἀδελφοί μου;

49 Καὶ κλείνας τὴν χει-
ρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητάς αὐ-
τοῦ, εἶπεν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου,
καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ
τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου,
τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀ-
δελφός, καὶ ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ
ἐστί.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ
τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ
τὴν θάλασσαν.

2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς
αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε
αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάψαι
καθεῖσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰσῆκει.

3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς,
πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέ-
γων· Ἰδὲ, ἐξῆλθεν ὁ σπεί-
ρων τῶ σπείρειν.

4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐ-
τοῦ, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδὸν· καὶ ἦλθε τὰ πτεῖνα, καὶ
κατέφαγεν αὐτά.

5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ
πετρῶδη, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν
πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτει-
λε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος
γῆς.

6 Ἡλίος δὲ ἀναλείλαντι
ἐκαυμαλίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ
ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ
τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέοισαν
αὐτὰς ἀκάνθαι, καὶ ἀπέπνιξαν
αὐτά.

8 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν
γῆν τὴν καλήν, καὶ ἐδίδου καρ-
πὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἐξή-
κοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

9 Ὁ ἔχων ὅτα ἀκείν, ἀκείτω.

10 Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταί, εἶπον αὐτῷ· Δια-
τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐ-
τοῖς;

11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-

πεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδο-
ται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς
βασιλείας τῶν ὑρανῶν, ἐκεί-
νοις δὲ ἔδεδόται.

12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθή-
σεται αὐτῷ, καὶ περισσευθή-
σεται· ὅστις δὲ ἔκ ἔχει, καὶ ὁ
ἔχει, ἀρδῆσεται ἀπ' αὐτοῦ.

13 Διὰ τῆτο ἐν παραβο-
λαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέ-
ποντες ἔβλεπνουν, καὶ ἀκούον-
τες οὐκ ἀκούσιν, ἔδὲ ὤνουν.

14 Καὶ ἀναπληρῆται ἐπ'
αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου,
ἡ λέγουσα· Ἀκοῇ ἀκούετε,
καὶ ἔμὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες
βλέψετε, καὶ ἔμὴ ἴδητε.

15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρ-
δία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς
ὤσιν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τὰς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν,
μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς,
καὶ τοῖς ὤσιν ἀκούσωσι, καὶ τῇ
καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέ-
ψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ
ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπουν· καὶ
τὰ ὅσα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.

17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν,
ὅτι πολλοὶ προφητῆται καὶ δι-
καιοὶ ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ
βλέπετε, καὶ ἔκ εἶδον· καὶ ἀκού-
σαι ἃ ἀκούετε, καὶ ἔκ ἤκουσαν.

18 Ὑμεῖς ἔν ἀκούσατε τὴν
παραβολὴν τῆς σπείρου.

19 Παντὸς ἀκούοντες τὸν
λόγον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ
συνιέντες, ἐρχεται ὁ πονηρὸς,
καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ἔστος ἐστὶν ὁ
παρά τὴν ὁδὸν σπαρεῖς.

20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ περὶ τὴν
σπαρεῖς, ἔστος ἐστὶν ὁ τὸν λό-
γον ἀκούων, καὶ εὐθὺς μετὰ
χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν.

21 Οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν
ἐαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός
ἐστὶ· γενομένης δὲ θλίψεως ἡ
διωγμὸς διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς
σκανδαλίζεται.

22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάν-
θας σπαρεῖς, ἔστος ἐστὶν ὁ τὸν
λόγον ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα
τῆς αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπά-
τη τῆς πλάνης συμπνίγει
τὸν λόγον, καὶ ἀκαρπία γίνεται.

23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν
καλὴν σπαρεῖς, ἔστος ἐστὶν ὁ
τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ὤνουν·
ὃς δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ,
ὁ μὲν ἐκατὸν, ὁ δὲ ἐξήκοντα,
ὁ δὲ τριάκοντα.

24 Ἀλλὴν παραβολὴν
παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων·
Ὡμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν
ὑρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι
καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ
αὐτοῦ.

25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν
τῶν ἀνθρώπων, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ
ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια
ἀνὰ μέσον τῆς σίτου· καὶ ἀπῆλ-
θεν.

26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ
χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησε,
τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

27 Προσελθόντες δὲ οἱ δού-
λοι τῷ οἰκοδεσπότῃ, εἶπον
αὐτῷ· Κύριε, ἔχθρὸς καλὸν
σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ
ἀγρῷ· πόθεν ἔν ἔχει τὰ ζι-
ζάνια;

28 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τὸτο ἐποίησεν· Οἱ δὲ δῦλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις ἢ ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;

29 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

30 Ἀφείλε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τῆ θερисμῆς· καὶ ἐν τῇ καιρῷ τῆ θερισμῆς ἔρω τοῖς θερισταῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ καλακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγει εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

31 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ὑρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος· ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

32 Ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶ πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶ· καὶ γίνεταί δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τῶ ὑρανῶ, καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ὑρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβῶσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρε σάτα τρία, ἕως ἃ ἐζυμώθη ὅλον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς ἔκ ἐλάλει αὐτοῖς·

35 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῆ προφῆτης, λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· ἐρεῦξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καλῆς βολῆς κόσμου.

36 Τότε ἀφείλε τῆς ὄχλης, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰησοῦ· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τῷ ἀγρῷ.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·

38 Ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, ἑτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ.

39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά, ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς, συντέλεια τοῦ αἰῶνος ἐστὶν· οἱ δὲ θερισταί, ἄγγελοι εἰσιν.

40 Ὅσπερ ἔστι συλλέγειν τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὶ καίειν· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· τότε.

41 Ἀποσπελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῆς ἀγέλης αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τῆς ποιῆντας τὴν ἀνομίαν·

42 Καὶ βαλοῦσιν αὐτὰς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν

λάμπυσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούει, ἀκούειτω.

44 Πάλιν, ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἑρῶν θησαυρῶν κεκρυμμένων ἐν τῷ αἱμῶνι, ὃν εὐρὼν ἀνδρῶν ἐκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτῶν ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει, πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

45 Πάλιν, ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἑρῶν ἀνθρώπων ἐμπόρῳ, ζητῶν καλὰς μαργαρίτας·

46 Ὁς εὐρὼν ἓνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν, πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

47 Πάλιν, ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἑρῶν σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγέση·

48 Ἦν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.

49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριῶσι τὰς πονηρὰς ἐκ μέσου τῶν δικαίων·

50 Καὶ βαλῶσιν αὐτὰς εἰς τὴν κέκλιτον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Συνήκατε αὐτὰ πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.

52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑρῶν, ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετήρην ἐκείθεν.

54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν παλῆσταν αὐτῶν, ἐδίδασκεν αὐτὰς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλήττεισθαι αὐτὰς, καὶ λέγειν· Πόθεν τέτρω ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ δυνάμεις;

55 Οὐχ ἔτις ἐστὶν ὁ τοῦ τέκτονος υἱὸς; ἔτι ἡ μήτηρ αὐτῶν λέγειται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσήφ, καὶ Σίμων, καὶ Ἰάκωβος;

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτῶν ἔτι πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι; πόθεν ἔν τέτρω ταῦτα πάντα;

57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ· Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἔστι προφήτης ἀτιμῶς, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. 14.

Εἰς ἐκεῖνον τῷ καιρῷ ἦκον Ἡρώδης ὁ τετραρχῆς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ·

2 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ·

αὐτῷ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τῆτο αἱ δυνάμεις ἐνεργῶσιν ἐν αὐτῷ.

3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν, καὶ ἔθηκε ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

4 Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἔχειν αὐτήν.

5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

6 Γενεσίῳν δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὡρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρесе τῷ Ἡρώδῃ.

7 Ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται.

8 Ἡ δὲ, περιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὥδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστῆ.

9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς· διὰ δὲ τὰς ὁρκας καὶ τὰς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι.

10 Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἠνεῖκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.

12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἀκέσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· Καὶ ἀκέσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολέθησαν αὐτῷ περὶ τὸ τῶν πόλεων.

14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον· καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐδεράσπειρε τὰς ἀρτῶν αὐτῶν.

15 Ὁψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρελήθεν· ἀπόλυσον τὰς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὥδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.

18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μου αὐτούς ὥδε.

19 Καὶ κελεύσας τὰς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τὰς χόρτας, καὶ λαβὼν τὰς πέντε ἄρτους καὶ τὰς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐυλόγησε· καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τὰς ἄρτας, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ

ἐχοριάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ περισευϋόν τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

21 Ὅι δὲ ἐσθιονίτες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τὰς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τὰς ὄχλους.

23 Καὶ ἀπολύσας τὰς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρεον κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. Ὁψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἔκει.

24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσων τῆς θαλάσσης ἦν, βασιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.

25 Τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες· Ὅτι φάντασμα ἐστὶ· καὶ ἀπὸ τῆ φόβῃ ἐκραξάν.

27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θαρσεῖτε· ἐγὼ ἐμὶ· μὴ φοβεῖσθε.

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα.

29 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοῖος ὁ Πέτρος, περιπάτη-

σεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος· καὶ ἀποκλίνας, ἔκραξε, λέγων· Κύριε, σῶσόν με.

31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβει αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίδασκας;

32 Καὶ ἐμβαλὼν αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.

33 Ὅι δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἠλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ.

34 Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπέσειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τὰς κακῶς ἔχοντας.

36 Καὶ παρεκάλεν αὐτὸν, ἵνα μόνον ἀψῶνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἠψάντο, διεσώθησαν.

Κεφ. ιε' 15.

Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες·

2 Διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσιν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπνουν τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίσωσιν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Διατί καὶ ὑμεῖς παρὰβαίνειτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παραδόσιν ὑμῶν;

4 Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνεείλατο, λέγων· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.

5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὅς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς· καὶ ἔμὴ τιμῇσθαι τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ.

6 Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν.

7 Ὑποκριταί, καλῶς προεφῆτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων·

8 Ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς ἔξω τοῦ γόμαλι αὐτῶν, καὶ τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

9 Μάτην δὲ σέβουλαί με, διδάσκουτες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.

10 Καὶ προσκαλεσάμενοι τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀκούετε καὶ συνίετε.

11 Ὅτι τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ γόμα κοινὸν τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ γόμαλι, τὸτο κοινὸν τὸν ἄνθρωπον.

12 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ· Οἶδας, ὅτι οἱ φαρισαῖοι ἀκράντες τὸν λόγον, ἐσκανδαλίσθησαν;

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Πᾶσα φυτεία, ἣν ἔκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ ἐξάνιστος, ἐκριζωθήσεται.

14 Ἀφίετε αὐτούς· ὁδηγοὶ εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν. τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσέσονται.

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνεοί ἐστε;

17 Οὐπω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ γόμα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται;

18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ γόμαλι, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, ἀκρεῖνα κοινῷ τὸν ἄνθρωπον.

19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτά ἐστι τὰ κοινῶντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν, ἔ κοινῷ τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδὼς, γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθῆσα, ἐκραύγασεν, αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται.

23 Ὁ δὲ ἔκ ἀπεκρίθη αὐτῇ

αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπολυσον αὐτήν, ὅτι κρᾶζει ὀπισθεν ἡμῶν.

24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἀπεσάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολλότα οἴκῳ Ἰσραὴλ.

25 Ἡ δὲ ἰλθῶσα προσεκύνη αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι.

26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

27 Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν περιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σε ἡ πίστις· γεννηθήτω σοὶ ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

29 Καὶ μελαβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ τὴν δάλασσαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρεον, ἐκάθητο ἐκεῖ.

30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κυλλούς, καὶ ἑτέρας πολλάς· καὶ ἔρριψαν αὐτὸς παρὰ τὰς πόδας τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰθεράπευσεν αὐτούς·

31 Ὡς τὸς ὄχλους θαυμάσαι, βλέπουσας κωφούς λα-

λῶντας, κυλλούς ὑγιεῖς, χωλούς περιπατεῖσας, καὶ τυφλούς βλέπουσας· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.

32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τὸς μαθητάς αὐτῷ, εἶπε· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένονσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσι· καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήσεις ἐθέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.

33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσούτοι, ὥς τε χορτάσαι ὄχλον τοσούτον;

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτά, καὶ ὀλίγα ἰχθυῖα.

35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.

36 Καὶ λαβὼν τὰς ἐπτά ἄρτους καὶ τὰς ἰχθύας, ἐευχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.

37 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἐπτά σφυρίδας πλήρεις.

38 Οἱ δὲ ἐσθίουσες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39 Καὶ ἀπολύσας τὸς ὄχλους, ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑὶ προσελθόντες οἱ φάρισαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι, πειράζοντες

πυριμάζοντες ἐπηρώτησαν αὐ-
τὸν σημεῖον ἐκ τῷ ὕραν ἢ ἐ-
πιδείξαι αὐτοῖς.

2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Ὁψίας γενομένης
λέγετε, Ἐυδία· πυρῆάζει
γὰρ ὁ ὕρανος.

3 Καὶ πρῶτ', Σήμερον χει-
μῶν· πυρῆάζει γὰρ συγνάζων
ὁ ὕρανος. Ὑποκριταί, τὸ
μὲν πρόσωπον τῷ ὕραν ὡς
νόσκειε διακρίνειν, τὰ δὲ ση-
μεῖα τῶν καιρῶν ἢ δύνασθε·

4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοι-
χαλὶς ζημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ
σημεῖον ἢ δοθήσεται αὐτῇ,
εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωᾶ τῷ
προφῆτῃ. Καὶ καλαλιπὼν
αὐτὸς, ἀπῆλθε.

5 Καὶ ἰλθόντες οἱ μαθη-
ταὶ αὐτῷ εἰς τὸ πέραν, ἐπε-
λάθοντο ἄρτους λαβεῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε
ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρι-
σαίων καὶ σαδδουκαίων.

7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν
ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ὅτι ἄρ-
τους ἢ ἐλάβομεν.

8 Γινῶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν
αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε ἐν
ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρ-
τους ἢ ἐλάβετε;

9 Οὐπω νοεῖτε, ἔδὲ μνη-
μονεύετε τὰς πέντε ἄρτους τῶν
πεντακισχιλίων, καὶ πόσους
κοφίνους ἐλάβετε;

10 Οὐδὲ τὰς ἐπὶ ἄρτους
τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πό-
σους σφυρίδας ἐλάβετε;

11 Πῶς ἢ νοεῖτε, ὅτι οὐ

περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν, προσέ-
χειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φα-
ρισαίων καὶ σαδδουκαίων;

12 Τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ
εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύ-
μης τῷ ἄρτῳ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς
διδασχῆς τῶν φαρισαίων καὶ
σαδδουκαίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὰ μέρη Καισαρείας τῆς
Φιλίππου, ἠρώτα τὰς μαθη-
τάς αὐτῷ, λέγων· Τίνα με
λέβουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι,
τὸν υἱὸν τῷ ἀνθρώπῳ;

14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν,
Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλ-
λοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ,
Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν προφη-
τῶν.

15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς
δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων
Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χρι-
στὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶν-
τος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτῷ. Μακάριος
εἶ Σίμων βᾶρ Ἰωᾶ, ὅτι Ἰαρεξ
καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι,
ἀλλ' ὁ πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς
ὑρανοῖς.

18 Καὶ γὰρ δὲ Σοὶ λέγω,
ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ
ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω
μὲ τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι
ἄδης ἢ κατισχύουσιν αὐτῆς.

19 Καὶ δώσω σοι τὰς
κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν ὑρα-
νῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς
γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς
ὑρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ
τῆς

τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς ἔθρονοις.

20 Τότε διεφείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων, καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, λέγων· Ἰλεώς σοι Κύριε· ἃ μὴ ἔσται σοι τῷτο.

23 Ὁ δὲ σραφεῖς, εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὑπαγε ὀπίσω με Σαλιανᾶ, σκάνδαλόν με εἶ· ὅτι ἃ φρονεῖς τὰ τῷ Θεῷ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ· Ἐἰ τις θέλει ὀπίσω μελθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτῷ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

25 Ὃς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτῷ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἐνεκεν ἐμοῦ, εὕρεσει αὐτήν.

26 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτῷ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτῷ;

27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες ἃ μὴ γένωσιν αἰ θανάτου, ἕως ἃν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑὶ μεθ' ἡμέρας ἐξ ἑξαεξαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρεος ὑψηλὸν κατ' ἰδὼν.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδὼν, ὥφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτῷ συλλαλοῦντες.

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίᾳ.

5 Ἐτι αὐτῷ λαλῶντι, ἰδὼν νεφέλη φωτεινὴ ἐπισκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδὼν, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτῷ ἀκήϊε.

6 Καὶ ἀκήσαντες οἱ μαθηταί, ἔπαινον ἐπὶ τῷ πρόσωπον αὐτῶν,

αὐτῶν, θρα.

7 Κ
σῆς, ἡ
Ἐγέρθ
8

Δαλμ
εἰ μὴ

9 Κ
τῶν αὐ
αὐτοῦ
δενὶ εἰ

ὁ υἱὸς
ἀναστῇ

10
τὸν οἶ
11: Τ
γῆσιν
πρωτ

11
θίς,
μὲν ἔ
καλα

12
Ἡλί
ἦν αὐ
καὶ ὁ
πᾶς

1
θηλα
Βαπ

1
πρὸς
αὐτ
αὐτ

1
λίησ
ληνι

Χεῖ
εἰς τ

τὸ ὕ

αὐτῶν, καὶ ἐφορέθησαν ἱεροῦσα.

7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Ἐπάραντες δὲ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, εὐδέναν εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.

9 Καὶ καλαβαινόων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐνείλετο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα, ἕως ἃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἔν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι· Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἠλίας ἤδη ἦλθε· καὶ ἐκ ἐπίγνωσαν αὐτόν· ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν. ἔτω καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπὸ αὐτῶν.

13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταί, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστῆ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπετῶν αὐτῷ,

15 Καὶ λέγων· Κύριε, ἐλίσσον μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιαζέται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

16 Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεύσαι.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεσπασμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὥδε.

18 Καὶ ἐπελόμενος αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτῶν τὸ δαιμόνιον· καὶ ἔθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ καὶ ἰδόντες, εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκκαλεῖν αὐτό;

20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπίστιαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἐχθῇ τις ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τέτρω· Μεταβήθῃ ἐνλεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ εὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν.

21 Τῷτο δὲ τὸ γενεῶν ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

22 Ἀναστροφόμενων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

23 Καὶ ἀποκτενεῖσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναεὺν, προσῆλθον αἱ τρεῖς

τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον· Ὁ διδάσκαλε· ὑμῶν ἡ τελεὶ τὰ δίδραχμα;

25 Λέγει· Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη, ἢ καὶ ἡν-
σον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;

26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀραγε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί.

27 Ἴνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτοὺς, πορεύεθις εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν ἀναβάλα πρῶτον ἰχθῦν ἄρον· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, εὐρήσεις σατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν, δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Κεφ. ιη. 18.

ΕΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσηλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑβραίων;

2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν,

3 Καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἂν μὴ στραφῇτε, καὶ γέννησθε ὡς τὰ παιδιὰ, ἢ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑβραίων.

4 Ὅστις ἂν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τούτο, ὕψος ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἑβραίων.

5 Καὶ ὅς ἐὰν δέξηται παιδίον τοιούτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται.

6 Ὅς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων, τῶν πιστευούων εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐτῷ, ἵνα κρεμασθῇ μύλῳ ὀνίκος ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης.

7 Οὐαὶ τῷ κύσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἰλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν ἕατ' τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ὃ τὸ σκάνδαλον ἔρχειται.

8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σε, ἢ ὁ πῦξ σε σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτά, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τῆ πυρὸς.

10 Ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσῃτε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν ἑβρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου, τῶ ἐν ἑβρανοῖς.

11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γνήσιαί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν περόβια, καὶ πλανηθῇ ἐν ἐξ αὐτῶν· ἔχι ἀφείς τὰ ἐννενηκονταεννέα, ἐπὶ τὰ ὕρη πορευθεὶς, ζητεῖ τὸ πλανώμενον;

13 Καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννενηκονταεννέα, τοῖς μὴ πεπλανημένοις·

14 Οὕτως καὶ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τοῦ ἐν ἑρανοῖς, ἵνα ἀπολήλῃαι εἰς τῶν μικρῶν τέτων.

15 Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε, καὶ ἡλεῶν αὐτὸν μετὰ σοῦ καὶ αὐτὸς μόνος· ἐὰν σὺ ἀκούσῃ, ἐκέρθησας τὸν ἀδελφόν σου.

16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παραλάβε μετὰ σοῦ ἕτι ἓνα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ τῷ μαρτύριῳ δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ τὸ πᾶν ῥῆμα.

17 Ἐὰν δὲ παρακῶσῃ αὐτῶν, εἶπε τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακῶσῃ, ἔγω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης.

18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ ἑρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ ἑρανῷ.

19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντός πράγματος, ἔστι ἐὰν αἰτήσωνται, γινήσεται αὐτοῖς παρὰ

τοῦ πατρὸς μου, τοῦ ἐν ἑρανοῖς.

20 Οὐ γὰρ εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἑμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσῃς εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτόν; ἕως ἐπτάκις;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι, ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἐπτά.

23 Διὰ τοῦτο ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν ἑρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

24 Ἀρξαμένῃ δὲ αὐτῷ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυριάων ταλάντων·

25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτῷ πωλῆσαι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι.

26 Περὶ τῶν δούλων προσεκύνησε αὐτῷ λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω.

27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.

28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκείνος, εὗρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ,

αὐτῆ, ὅς ᾧφειλεν αὐτῷ ἑκα-
τόν δηνάριον· καὶ κραλήσας
αὐτὸν ἐπώγει, λέγων. Ἀπό-
δο μοι ὅ, τι ὀφείλεις.

29 Πεσὼν ἔν ὁ σύνδελοι
αὐτῆ εἰς τὰς πόδας αὐτῆ,
παρεκάλει αὐτὸν, λέγων·
Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ
πάντα ἀποδώσω σοι.

30 Ὁ δὲ ἔκ ἤθελεν· ἀλλ'
ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς
φυλακὴν, ἕως ἃ ἀποδῶ τὸ ὀ-
φειλόμενον.

31 Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδελοι
αὐτῆ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθη-
σαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διε-
σάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν
πάντα τὰ γενόμενα.

32 Τότε προσκαλεσάμε-
νος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτῆ,
λέγει αὐτῷ· Δέλε πονηρὲ,
πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην
ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλε-
σάς με·

33 Οὐκ ἔδει καὶ σε ἐλεῆ-
σαι τὸν σύνδελόν σε, ὡς καὶ
ἐγὼ σε ἠλέησα;

34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύ-
ριος αὐτῆ παρέδωκεν αὐτὸν
τοῖς βασανισταῖς, ἕως ἃ ἀπο-
δῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.

35 Οὕτω καὶ ὁ παλιρῆμος ὁ
ἐπαράνους ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν
μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν τὰ παραπώμαλα αὐ-
τῶν.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν
ὁ Ἰησοῦς τὰς λόγους τὰς-
τας, μεῖζεν ἀπὸ τῆς Γαλι-

λαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια
τῆς Ἰουδαίας, πέραν τῆ Ἰορ-
δάνης.

2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ
ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθεράπευ-
σεν αὐτὰς ἐκεῖ.

3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
οἱ Φαρισαῖοι, πειραζόντες αὐ-
τὸν, καὶ λέγοντες αὐτῷ· Εἰ
ἔξεις ἀνδρώπῳ ἀπολῦσαι
τὴν γυναῖκα αὐτῆ κατὰ
πᾶσαν αἰτίαν;

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε,
ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς,
ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐ-
τὰς;

5 Καὶ εἶπεν· Ἐνεκεν τῆς
καταλείψει ἄνθρωπος τὴν
πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ
προσκοληθήσεται τῇ γυναι-
κὶ αὐτῆ· καὶ ἔσονται οἱ δύο
εἰς σάρκα μίαν.

6 Ὡς ἐκ ἔτι εἰσὶ δύο,
ἀλλὰ σὰρξ μία. ὁ ἔν ὁ Θεὸς
συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χα-
ρίζετω.

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί οὖν
Μωσῆς ἐνετείλατο δεῖναι βί-
βλιον ἀποσάσις, καὶ ἀπολύ-
σαι αὐτήν;

8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι
Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρ-
δίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν
ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑ-
μῶν ἀπ' ἀρχῆς δὲ ἔγενετο
ἔτω.

9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὅς
ἀν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐ-
τῆ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γα-
μήσῃ ἄλλην, μοιχᾷται· καὶ
ὁ ἀπο-

ἡ ἀπολειυμένην γαμήσας, μαριχᾶται.

10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ. Εἰ ἔτις ἐστὶν ἡ αἰτία τῆ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικὸς, ἢ συμφέρει γαμῆσαι.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωρεῖσι τὸν λόγον τούτον, ἀλλ' οἷς δέδοται.

12 Εἰσὶ γὰρ ἐυνεῖχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγενήθησαν ἔτι· καὶ εἰσιν ἐυνεῖχοι, οἵτινες ἐυνεχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσιν ἐυνεῖχοι, οἵτινες ἐυνέχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν ὀρατῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρεῖτω.

13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδίον, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσευξήται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφίετε τὰ παιδία, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρὸς με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ὀρατῶν.

15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

16 Καὶ ἰδὼς, εἰς προσελθόν, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; ἢ δεῖς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς.

18 Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Τό, Οὐ φονεύσεις· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις·

19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· καὶ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλάξαμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑπερέω;

21 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλει εἶναι, ὑπάγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολουθεῖ μοι.

22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπόμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλὰ.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως πλεῖσι εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ὀρατῶν.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, ἐυκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματι εἰσελθεῖν, ἢ πλέσιον εἰς τὴν βασιλείαν τῆς Θεοῦ εἰσελθεῖν.

25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;

26 Ἐμὲ λέγεις· δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τούτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δύνατά ἐστι.

Ε

27 Τότε

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδὲ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολυθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσαι ἡμῖν;

28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολυθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσετε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἐκατοῖς ἀπαιτήσεται, καὶ ζῶν αἰώνιον κληρονομήσει.

30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.

Κεφ. κ'. 20.

Ὁ Μοία γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν ὕψανων ἀνθρώπων οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῷ μισθώσασθαι ἐργάτας, εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηνάρειν τὴν ἡμέραν, ἀπέπειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐσώτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς.

4 Καὶ κείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιος, δώσει ὑμῖν.

5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἑκτὴν καὶ ἐννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως.

6 Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἐσώτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὥδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιος, λήψεσθε.

8 Ὁ ψίνας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τὰς ἐργάτας, καὶ ἀπόδο αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρχάμενοι ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων.

9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.

10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον.

11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου,

12 Λέγοντες· Ὅτι ἔτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτὰς ἐποίησας, τοῖς βασιάσασιν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα.

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· Ἐταῖρε, ἐκ ἀδικῶ σε· ἔχθι δηνάριον συνεφώνησάς μοι;

14 Ἄρον τὸ σὸν, καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τέτω τῷ ἐσχατῷ δοῦναι ὡς καὶ σοί.

15 Ἡ ἐκ ἐξέσί μοι ποιῆσαι ὁ θέλω ἐν τοῖς ἑμοῖς· ἢ ὁ ὀφθαλμός σε πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι·

16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι, ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβε τὸς δώδεκα μαθητάς καὶ ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

18 Ἰδὲ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι· καὶ κατακρινῶσιν αὐτὸν θανάτῳ·

19 Καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι, καὶ μαστιγῶσαι, καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

20 Τότε προσήλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνῶσα, καὶ αἰτῶσά τι παρ' αὐτῆς.

21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ· Εἰπέ ἵνα καθίσωσιν ἔτσι οἱ δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν σε, καὶ εἷς ἐξ ἐκωνύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ σε.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐκ οὔδαίε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πικεῖν τὸ

ποτήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὰ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐκωνύμων μου, ἐκ ἔστιν ἐμὸν δεῖναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμαται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου.

24 Καὶ ἀκέσαντες οἱ δέκα, ἠσανάκησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλίσάμενος αὐτούς, εἶπεν· Οἴδαίε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

26 Οὐχ ἕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν θείλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν διάκονος.

27 Καὶ ὅς ἐάν θείλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δούλος.

28 Ὡς περὶ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐκ ἡλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δεῖναι τὴν ψυχὴν αὐτῆς λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχῶ, ἡκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς.

30 Καὶ ἰδὲ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκέσαντες ὅτι Ἰησοῦς παρὰγει, ἔκραξαν, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβὶδ.

E 2

31 Ὁ

31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπιίμνησεν αὐτοῖς ἵνα ζιωπήσωσιν. οἱ δὲ μεῖζον ἔκραζον, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβὶδ.

32 Καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτὰς, καὶ εἶπε· Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;

33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.

34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκολύθησαν αὐτῷ.

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ἤλθον εἰς Βηθφαγὴν πρὸς τὸ ὄρεον ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς, λέγων αὐτοῖς·

2 Πορεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι.

3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπητι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρειαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτάς.

4 Τῆτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος·

5 Ἐνωπία τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται· σοι παραυς, καὶ ἐπιβέβηκώς ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου.

6 Πορευθέντες δὲ οἱ μα-

θηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

7 Ἦγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισαν ἐπάνω αὐτῶν.

8 Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔσρυσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἔσρώννυσον ἐν τῇ ὁδῷ.

9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθῆντες, ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ εἰσελθόντες αὐτὸς εἰς Ἱερουσόλυμα, εἰσέεισθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστὶν οὗτος;

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τὰς πωλητῆρας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέσρεψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλητῶν τὰς περισσότεράς.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἷόν ἐστιν προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σωτήριον ληστῶν.

14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ·

ἱερῶ· καὶ ἰθεράπευσεν αὐ-
τούς.

15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ
θαυμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τὰς
παῖδας κρᾶζοντες ἐν τῷ ἱε-
ρῷ, καὶ λέγοντας, Ὡσαννά τῷ
υἱῷ Δαβὶδ, ἠγανάκησαν.

16 Καὶ εἶπον αὐτῷ·
Ἀκούεις τί ὅτοι λέγουσιν; Ὁ
δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί·
Οὐδέποτε ἀνέγνωτε, ὅτι ἐκ
τοῦ ἱεροῦ κηρύττειν αἶνον;

17 Καὶ καταλιπὼν αὐ-
τὸς, ἐξῆλθεν ἐξω τῆς πόλεως
εἰς Βηθανίαν· καὶ ἠυλίσθη
ἐκεῖ.

18 Πρώτας δὲ ἐπανάγων
εἰς τὴν πόλιν, ἐπέειπεν.

19 Καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐ-
τήν, καὶ ὅτεν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ-
μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐ-
τῇ· Μηκέτι ἐκ σὺ καρπὸς
γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ
ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συ-
κὴ.

20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθη-
ταί, ἰθαύμασαν, λέγοντες·
Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη
ἡ συκὴ;

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ
μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ
τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ
καὶ τῷ ὅρει τέτω εἴπητε·
Ἀρῇθι, καὶ βλήθῃ εἰς τὴν
θάλασσαν, γενήσεται.

22 Καὶ πάντα ὅσα ἂν
αἰτήσῃς ἐν τῇ προσευχῇ,
πιστεύουτες, λήψουσιν.

23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ δι-
δάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι τῆς λαῖς, λέγον-
τες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν
ἐξουσίαν ταύτην;

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω
ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν
εἴπω ἡ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου
πόθεν ἦν; ἐξ ὕδατος, ἢ ἐξ
ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογί-
ζοντο παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες·
Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ ὕδατος·
ἐρεῖ ἡμῖν· Διατί ὁ ἐν ὕδατι ἐπι-
τεύσας αὐτῷ;

26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ
ἀνθρώπων· φοβήμεθα τὸν ὄχ-
λον· πάντες γὰρ ἔχουσιν τὸν
Ἰωάννην ὡς προφήτην.

27 Καὶ ἀποκριθεὶς τῷ
Ἰησοῦ, εἶπεν· Οὐκ οἶδαμεν·
Ἐφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδέ
ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξου-
σίᾳ ταῦτα ποιῶ.

28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ;
Ἀνθρώπου· εἶχε τέκνα δύο,
καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶ-
πε· Τέκνον, ὕπαγε, σήμε-
ρον ἐξέρχου ἐν τῷ ἀμπελῶνί
μου.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν· Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ με-
ταμεληθήσεται, ἀπῆλθε.

Ε 3

30 Καὶ

30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ κύριε. καὶ ἔκ ἀπῆλθε.

31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος· Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ ἔκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μεμελεθήητε ὑστερον, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ,

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἀνθρώπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ ὠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.

34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τὰς δούλους αὐτοῦ πρὸς τὰς γεωργὰς, λαβεῖν τὰς καρπὰς αὐτῆς.

35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τὰς δούλους αὐτῆς, ὃν μὲν ἔδωκαν, ὃν δὲ ἀπέκλειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλας δούλους πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

37 Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὰς τὸν υἱὸν αὐτῆς, λέγων· Ἐντραπήσουλαί τὸν υἱόν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱόν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε, ἀποκλείνωμεν αὐτόν, καὶ καλᾶσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτῆς.

39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἐξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκλειναν.

40 Ὅταν ἔν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;

41 Λέγουσιν αὐτῷ· Κακὰ κακῶς ἀπολέσει αὐτάς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσει αἰλλοῖς γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τὰς καρπὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομηταί, ὅτε ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνεσι ποιῶνι τὰς καρπὰς αὐτῆς.

44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πείσῃ, λικμήσει αὐτόν.

45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτῆς, ἐγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει.

46 Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κραίῃσαι, ἐφοβήθησαν τὰς ὄχλους

ἄλλως, ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς, λέγων·

2 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτῷ·

3 Καὶ ἀπέστειλε τὰς δούλως αὐτῷ καλέσαι τὰς κεκλημένους εἰς τὰς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἔλθεῖν.

4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἰπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἰδὲ, τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦτοί μου καὶ τὰ σιτήσθαι τεθυμένα, καὶ πάντα ἑτοίμα· δεῦτε εἰς τὰς γάμους.

5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπώλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτῷ·

6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τὰς δούλως αὐτῷ, ὕβρισαν καὶ ἀπέκλειναν.

7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὤργισθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτῷ, ἀπώλεσε τὰς φονεῖς ἐκείνας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε.

8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτῷ· Ὁ μὲν γάμος ἑτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι.

9 Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τὰς γάμους.

10 Καὶ ἐξεληθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδούς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων.

11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τὰς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον ἔκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου.

12 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφίμαθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνους· Δήσαντες αὐτῷ πόδας καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος· τὸ ἐξώτερον ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

14 Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

15 Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι, Συμεῶνιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ.

16 Καὶ ἀποσέλλουσιν αὐτῷ τὰς μαθητάς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς Θεῆς ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ ἡμεῖς σοι περὶ ἑδενός· εὖ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπὲ ἔν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξеси δέναι κῆνον Καίσαρι, ἢ ἔ;

18 Γινὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· τί με πειράζετε ὑποκριταί;

19 Ἐπι-

19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τῷ κήνσῃ· Οἱ δὲ προσήνεκσαν αὐτῷ δηνάριον.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὐτῇ καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος· Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τῷ Θεῷ, τῷ Θεῷ.

22 Καὶ ἀκέσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάσασιν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν,

24 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἐπτά ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος, γαμήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἐπτά.

27 Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

28 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἐπτά ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶ-

σθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, καὶ μὴδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει ἔτε γαμβρῶν, ἔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν ἕρανῳ εἰσι.

31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν ἔκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος·

32 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; καὶ ἔστιν ὁ Θεός, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκέσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκέσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό·

35 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν, ἐξ αὐτῶν νομικὸς, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου·

38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίόν σου ὡς σεαυτόν.

40 Ἐν ταύταις ταῖς δύο ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμονται.

41 Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων,

ῥισα

ὁ Ἰη

4

περὶ

τις; 7

6ιδ.

43

Δαδ

αὐτὸν

44

Κυρί

με, ἐ

ὑποπ

45

αὐτοῖς

τῷ ἐ

46

τῷ αὐ

ἐτόλμ

ἡμέρα

καίτι

Τ

μαθη

2 1

σίως

γραμμ

αι

3 1

σιν ὑμ

ποιεῖτ

αὐτῶν

γὰρ, κα

4 Δ

βυρέα

πιτιθε

ἀνδρῶν

αὐτῶν

τά.

5 Π

ρισαίων, ἐπερώτησεν αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς.

42 Λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ, τίνος υἱὸς ἐστὶ; λέγουσιν αὐτῷ, τοῦ Δαβὶδ.

43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς ἔν Δαβὶδ ἐν πνεύματι κύριον αὐτὸν καλεῖ; λέγων·

44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τὸς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45 Εἰ ἔν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ;

46 Καὶ εὐδὲς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· εὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὕτως.

Κεφ. κγ'. 23.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

2 Λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι·

3 Πάντα ἔν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι.

4 Δεσμεύετε γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσκότακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τὰς ἄμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν εὐθέουσιν κινῆσαι αὐτά.

5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐ-

τῶν ποιοῦσι, πρὸς τὸ θρασύναι τοῖς ἀνθρώποις· πλάτυνσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγάλυνουσι τὰ κρᾶσπεδα τῶν ἱμαλίων αὐτῶν.

6 Φιλοῦσι τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,

7 Καὶ τὸς ἀσπασμὸς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββί, ῥαββί.

8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς, ἀδελφοί ἐστε.

9 Καὶ πατέρα μὴ καλέσῃτε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἰς γὰρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

10 Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἰς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός.

11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος.

12 Ὅστις δὲ ὑψώσεται ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσεται ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

13 Οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ ἐκ εἰσέρχεσθε, εὐδὲ τὸς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

14 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καλεσθεῖτε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προσφάσετε μα-

κρά

κρὰ προσευχόμενοι· διὰ τῆ-
το λήψεσθε περισσότερον
κρίμα.

15 Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί,
ὅτι περιάγειτε τὴν θάλασσαν
καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἓνα
προσέλυτον· καὶ ὅταν γένηται,
ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης
διπλοτέρου ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν ὀδηγοὶ τυ-
φλοὶ, οἱ λέγοντες· Ὃς ἂν ὁ-
μώσῃ ἐν τῷ ναῷ, ἔδεν ἐστίν·
ὃς δ' ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ Χρυσῷ
τῆναῦ, ὀφείλει.

17 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ
τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ χρυ-
σὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν
Χρυσόν;

18 Καὶ· Ὃς ἂν ὁμώσῃ ἐν
τῷ θυσιαστηρίῳ, ἔδεν ἐστίν·
ὃς δ' ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ δῶρῳ
τῷ ἐπάνω αὐτῆ, ὀφείλει.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, τί
γὰρ μείζων; τὸ δῶρον, ἢ τὸ
θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ
δῶρον;

20 Ὁ ἔν ὁμώσας ἐν τῷ
θυσιαστηρίῳ, ὁμνύει ἐν αὐτῷ
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐ-
τῆ.

21 Καὶ ὁ ὁμώσας ἐν τῷ
ναῷ, ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ
καλοκῶνι αὐτόν.

22 Καὶ ὁ ὁμώσας ἐν τῷ
οὐρανῷ, ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ
τῆ Θεῆ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ
ἐπάνω αὐτῆ.

23 Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταί, ὅτι ἀποδεκατῆτε τὰ

ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηδον, καὶ
τὸ κύμινον· καὶ ἀφήκατε τὰ
βαρύτερα τῶ νόμου, τὴν κρί-
σιν, καὶ τὸν ἔλεον, καὶ τὴν πί-
σιν· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι,
καὶ κεῖνα μὴ ἀφίεναι.

24 Ὅδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ
διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν
δὲ κάμηλον καὶ ἀπίνοντες.

25 Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί,
ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ
παιδείας καὶ τῆς παροψίδος,
ἔσωθεν δὲ γέμεισιν ἐξ ἀρετα-
γῆς καὶ ἀκρεσσίας.

26 Φαρισαῖε τυφλὲ, κα-
θάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ
ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος,
ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐ-
τῶν καθαρόν.

27 Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταί, ὅτι παρομοιάζει τά-
φοις κεκοιταμένους, οἵτινες
ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι,
ἔσωθεν δὲ γέμεισιν ὀσέων νε-
κρῶν καὶ πύσης ἀκαθαρσίας.

28 Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν
μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις
δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεσοὶ ἐστε
ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.

29 Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰς τά-
φους τῶν προφητῶν, καὶ κοσ-
μεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δι-
καίων·

30 Καὶ λέγει· Εἰ ἦμεν
ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων
ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ
αὐτῶν.

αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.

31 Ὡς μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοὶ ἐστέ τῶν φονευσάντων τὰς προφῆτας.

32 Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.

33 Ὅφεις, γεννημαῖα ἑχιδῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γενένης;

34 Διὰ τῆτο, ἰδὲ, ἐγὼ ἀποσέλλω πρὸς ὑμᾶς προφῆτας, καὶ σοφῆς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ φαρύσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαρτυρώσετε ἐν ταῖς συνάγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν·

35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος· Ἀδελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος· Ζαχαρίας υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

36 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.

37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τὰς προφῆτας, καὶ λιθοβολῶσα τὰς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν πρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νεσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθέλησας;

38 Ἰδὲ, ἀφίεμαι ὑμῖν ὁ κύριος ὑμῶν ἔρημος.

39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἂν εἴπῃτε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τῆς ἱερᾶς καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τῆς ἱερᾶς.

2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφῇθῃ ὥστε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ κατελυθῇ.

3 Καθημένε δὲ αὐτῇ ἐπὶ τῆς ὄρας τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ καὶ ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπέ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας τῆς αἰῶνος;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου, λέγοντες· Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλὰς πλανήσασιν.

6 Μελλήσετε δὲ ἀκέειν πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι· ἀλλ' ἔπι ἐστὶ τὸ τέλος.

7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ, κατὰ τόπους.

8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδων.

9 Τότε

9 Τότε παραδώσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκλεινῶσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων ἰδνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου.

10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί· καὶ ἀλλήλους παραδώσιν, καὶ μισήσων ἀλλήλους.

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλὰς.

12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσονται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.

13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔτι σωθήσεται.

14 Καὶ κηρυχθήσεται τῷ τοτὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἔξει τὸ τέλος.

15 Ὅταν ᾖ ἰδῆτε τὸ βδελύγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τῷ προφῆτῃ, ἕως ἐν τόπῳ ἁγίῳ· (ὁ ἀναλινώσκων νοεῖτω.)

16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη.

17 Ὁ ἐπὶ τῷ δώματι, μὴ καταβαινέτω ἄραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχουσιν καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

20 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶν, μηδὲ ἐν καθεστῶτι.

21 Ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται.

22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκείναι, οὐκ ἂν ἰσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τῆς ἐκλεκτῆς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκείναι.

23 Τότε εἰάν τις ὑμῶν εἴπῃ· Ἰδοὺ, ὦδε ὁ Χριστὸς, ἢ ὦδε, μὴ πεισεύσῃτε.

24 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα· ὥστε πλανηθῆναι, εἰ δυνατόν, καὶ τὴν ἐκλεκτὴν.

25 Ἰδοὺ, προεῖρηκα ὑμῖν.

26 Ἐὰν ᾖ εἴπωσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ· μὴ ἐξέλθητε. Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πεισεύσῃτε.

27 Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, ἕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Ὅπως γὰρ εἰάν τις τὸ πλῆμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσεύσονται ἀπὸ τῶν ὕψους, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν ὕψους καταλυθήσονται.

30 Καὶ τότε φανήσεται

τὸ σημεῖον τῷ υἱῷ τῷ ἀνθρώ-
που ἐν τῷ ἔθρανῳ· καὶ τότε κό-
ψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς, καὶ ὁ ψοῦναι τὸν υἱὸν τῷ
ἀνθρώπῳ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν
νεφελῶν τῷ ἔθρανῳ, μετὰ δυ-
νάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ ἀποστελεῖ τὰς ἀγ-
γέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγ-
γος φωνῆς μεγάλης· καὶ ἐπι-
συνάξουσιν τὰς ἐκλεκτὰς αὐτοῦ
ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπὸ
ἀκρῶν ἔθρανῶν ἕως ἀκρῶν αὐ-
τῶν.

32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς
μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν
ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται
ἀπαλός, καὶ τὰ φύλλα ἐκ-
φύῃ, γινώσκει ὅτι ἐγγύς τὸ
ἔρξαι.

33 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ἴδῃτε πάντα ταῦτα, γινώσκε-
τε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θυ-
ραις.

34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἂν
μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη,
ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένη-
ται.

35 Ὁ ἔρηνός καὶ ἡ γῆ πα-
ρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου
ἂν μὴ παρέλθωσι.

36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οἶ-
δεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν ἑρα-
νῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόν-
ος.

37 Ὡσπερ δὲ αἱ ἡμέραι
τῆς Νῶε, ἕτως ἔσται καὶ ἡ πα-
ραβολὴ τῷ υἱῷ τῷ ἀνθρώπῳ.

38 Ὡσπερ γὰρ ἦσαν ἐν
ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τῆς

κατακλυσμῷ τρώγοντες καὶ
πίνοντες, γαμῖνες καὶ ἐγκα-
μίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας
εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβω-
τόν.

39 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως
ἤλθεν ὁ κατακλυσμός, καὶ ἤ-
ρξεν ἅπαντας. ἕτως ἔσται καὶ ἡ
παρουσία τῷ υἱῷ τῷ ἀνθρώ-
που.

40 Τότε δύο ἑσονται ἐν
τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς παραλαμ-
βάνεται, καὶ ὁ εἰς ἀφίεται.

41 Δύο ἀλθῆσαι ἐν τῷ
μύλωνι· μία παραλαμβά-
νεται, καὶ μία ἀφίεται.

42 Γρηγορεῖτε ἄν, ὅτι οὐκ
οἶδατε ποῖα ὥρα ὁ κύριος
ὑμῶν ἐρχεται.

43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκειτε,
ὅτι εἰ ἡδεῖ ὁ οἰκοδοσώτης,
ποῖα φυλακῇ ὁ κλεπτὴς ἐρ-
χεται, ἐγρηγόρησεν ἄν, καὶ ἂν
ἂν εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰ-
κίαν αὐτοῦ.

44 Διὰ τῆτο καὶ ὑμεῖς
γίνεσθε ἑτοιμοὶ· ὅτι ἡ ὥρα ἂν
δοκῇτε, ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ
ἐρχεται.

45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστός
δούλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέ-
στησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ
τῆς δεραπείας αὐτοῦ, τῷ δι-
δόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν
καίρῳ;

56 Μακάριος ὁ δούλος ἐ-
κείνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐ-
τοῦ εὕρησεν ποιῶντα ἕτως.

47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν
αὐτοῦ κατεστήσει αὐτόν.

48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δούλῳ· ἐκείνῳ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔλθεῖν.

49 Καὶ ἄρξῃται τύπτεῖν τὰς συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθύοντων·

50 Ἦξει ὁ κύριος τῷ δούλῳ ἐκείνῳ ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει·

51 Καὶ διχολομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν υποκριτῶν θήσεται· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόνων.

Κεφ. κε'. 25.

Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· δέκα παρθένους, αἵτινες λαβῆσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυμφίου.

2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ πέντε μωραὶ.

3 Αἵτινες μωραὶ, λαβῆσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' αὐτῶν ἔλαιον.

4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.

5 Χρονίζοντι δὲ τῷ κυμφίῳ, ἐνύσταξαν πάσαι, καὶ ἐκάθευδον.

6 Μήσος δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· Ἴδὲ ὁ κυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ.

7 Τότε ἠγέρθησαν πάσαι αἱ παρθέναι ἐκείναι, καὶ ἐκ-

σησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.

8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρόνιμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἔλαιου ὑμῶν· ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε ἐκ ἀρεκίᾳ ἡμῖν καὶ ὑμῖν πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰς πωλῆσας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.

10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ κυμφίος· καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν γάμψαν, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

11 Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθέναι, λέγουσαι· Κύριε, κύριε, ἀνοῖξον ἡμῖν.

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.

13 Γρηγορεῖτε ἔν, ὅτι ἐκ οἵδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἣ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Ὅσπερ γὰρ ἀνθρώπος ἐμποδιστὴν ἐκάλεισε τὰς ἰδίας δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·

15 Καὶ ὃ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ὃ δὲ δύο, ὃ δὲ ἓν· ἐκάστη κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν ἐνθάδε.

16 Πορευθεὶς δὲ ὁ ταπέντε τάλαντα λαβὼν, εἰργασάτο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὅσαύτως καὶ ὁ ταπέντε, ἐκέρχεται

ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ὁ δὲ τὸ ἐν λαβῶν, ἀπελθὼν ὤρυσεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τῷ κυρίῳ αὐτῷ.

19 Μετὰ δὲ χρόνον πολλὸν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συνάξει μετ' αὐτῶν λόγον.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἕκαστος αὐτοῖς.

21 Ἐφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτῷ· Εὖ, δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ· ἐπὶ ὀλίγα ἥς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τῶν κυρίων σου.

22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας. ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἕκαστος αὐτοῖς.

23 Ἐφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτῷ· Εὖ, δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ· ἐπὶ ὀλίγα ἥς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τῶν κυρίων σου.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς, εἶπε· Κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, δερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας·

25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἐκρύψα τὸ τάλαντόν σου

ἐν τῇ γῇ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτῷ, εἶπεν αὐτῷ· Πονηρὲ δούλε καὶ ὀκνηρὲ, ἦδεις ὅτι δερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα.

27 Ἐδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν σου τοῖς τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἀντὶ ἐμὸν σὺν τόκῳ.

28 Ἀρσέει οὖν ἀπ' αὐτῷ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα.

29 (Τῷ γὰρ ἔχοντι παύλη δοθήσεται, καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτῷ.)

30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δούλον ἐκβάλλει εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτῷ, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι ἄγγελαι μετ' αὐτῷ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτῷ.

32 Καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφοριεῖ αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων.

33 Καὶ γήσει, τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτῷ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἐκωνόμων.

34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτῷ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τῷ πατρί μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασ-

μένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου.

35 Ἐπέινασα γὰρ καὶ
ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψη-
σα, καὶ ἐπότισάτέ με· ξένον
ἦμην, καὶ συνηγάγέτε με.

36 Γυμνός, καὶ περιεβά-
λετέ με· ἡσθένησα, καὶ ἐπεσ-
κέψασθέ με ἐν φυλακῇ ἡμην,
καὶ ἤλθετε πρὸς με.

37 Τότε ἀποκριθήσονται
αὐτῶ· οἱ δίκαιοι, λέγοντες·
Κύριε, πότε σε εἶδομεν πει-
νῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ δι-
ψῶντα, καὶ ἐπότισαμεν;

38 Πότε δέ σε εἶδομεν ξέ-
νον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμ-
νόν, καὶ περιεβάλομεν;

39 Πότε δέ σε εἶδομεν
ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλ-
θομεν πρὸς σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βα-
σιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιή-
σατε ἐν ταύταις τῶν ἀδελφῶν
με τῶν ἐλαχίστων, ἔμοι ἐποι-
ήσατε.

41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ
εὐαντύμων· Πορεύεσθε ἀπὸ
ἐμῆ· οἱ κατήραμένοι εἰς τὸ
πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασ-
μένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἁγ-
γέλοις αὐτοῦ.

42 Ἐπέινασα γὰρ, καὶ ἔκ
ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψη-
σα, καὶ ἔκ ἐπότισάτέ με·

43 Ξένον ἦμην, καὶ οὐ συν-
ηγάγέτε με· γυμνός, καὶ οὐ
περιεβάλετέ με· ἀσθενής καὶ
ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέ-
ψασθέ με.

44 Τότε ἀποκριθήσονται
αὐτῶ καὶ αὐτοῖ, λέγοντες.
Κύριε, πότε σε εἶδομεν πει-
νῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ
γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλα-
κῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι;

45 Τότε ἀποκριθήσεται
αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσα-
τε ἐν ταύταις τῶν ἐλαχίστων,
οὐδὲ ἔμοι ἐποιήσατε.

46 Καὶ ἀπελεύσονται
ἔτσι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ
δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Κεφ. κς'. 26.

ΚΑὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν
ὁ Ἰησοῦς πάσας τὰς
λόγους ταύτας, εἶπε τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ.

2 Ὅσαυτε ὅτι μετὰ δύο
ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεσθαι,
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δίδοσθαι εἰς τὸ θάνατον.

3 Τότε συνήχθησαν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι τῶ λαοῦ εἰς
τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ
λεγόμενου Καϊάφα·

4 Καὶ συνεβλεύσαντο ἵνα
τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλῳ,
καὶ ἀποκλείνωσιν.

5 Ἐλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ
εὐεργεσίᾳ, ἵνα μὴ θόρυβος γένη-
ται ἐν τῷ λαῷ.

6 Τῷ δὲ Ἰησοῦ γενομένῳ ἐν
Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος
τοῦ λεγομένου,

7 Περσέσθηεν αὐτῷ γυνὴ
ἀλάδαςρον μύρον ἔχουσα βα-
ρυλίμην, καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένη.

8 Ἰδοὺ τις

8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἠγανάκησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;

9 Ἡδύνατο γὰρ τῷτο τὸ μύρον πρᾶθῆναι πολλῷ, καὶ δοθῆναι πτωχοῖς.

10 Γινῶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπες παρ᾽ ἐχέτε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν ἐργάσατο εἰς ἐμέ.

11 Πάντοτε γὰρ τὰς πτωχὰς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

12 Βαλῶσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τῷτο ἐπὶ τῷ Σαμαρίῳ, πρὸς τὸ ἐλπίφιάσαι με ἐποίησεν.

13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τῷτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

14 Τότε προσευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τὰς ἀρχιερεῖς,

15 Εἶπε· Τί θέλεις μοι δεῖναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζητεῖ ἑκκαίριαν, ἵνα αὐτὸν παραδώ.

17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἁγίων προσήλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Πῶς θέλεις ἐτοιμάσωμεν σοὶ φαγεῖν τὸ πᾶσχα;

18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἵπαγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἰπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρὸς με

ἐγγύς ἐστιν, πρὸς σε ποιῶ τὸ πᾶσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πᾶσχα.

20 Ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.

21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Καὶ λυπώμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτι ἐγὼ εἰμι, Κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ὁ ἐμδάψας μετ' ἐμῶ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, ἔστος με παραδώσει.

24 Ὁ μὲν υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· καὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ὃ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ ἢ ἐγενήθη ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος.

25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας, ὁ παραδίδως αὐτόν, εἶπε· Μήτι ἐγὼ εἰμι, ῥαββί; λέγεις αὐτῷ· Σὺ εἶπας.

26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογήσας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδοτο τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Δάβετε, φάγετε· τῷτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου.

27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάσης·

28 Τὸτο γάρ ἐστι τὸ αἵμα μὲν, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πῶς ἀπ' ἄρτι ἐκ τέτταρῶν γεννήματι τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶ πατρὸς μου.

30 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἑλαιῶν.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἡμέρᾳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· Παλάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμένης.

32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι με, προσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Αποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.

34 Ἐφ' αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοί, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με.

35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κὰν δέη με σὺν σοί ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. Ὅμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανή· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσαιτε αὐτῷ, ἕως ὃ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ.

37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τὰς δύο υἱὲς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ προσελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῷ, προσευχόμενος, καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστίν, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ πόνηριον τὸτο· πλὴν ὃ ἔχω ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς Κύ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τὰς μαθητάς, καὶ εὕρισκει αὐτὰς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσαί με ἕως ὅταν γρηγορήσῃ μετ' ἐμοῦ;

41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃ εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ ὃ δύναται τὸτο τὸ πόνηριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸ πῶς, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἐλθὼν εὕρισκει αὐτὰς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι.

44 Καὶ ἀφίεις αὐτὰς ἀπελθὼν πάλιν, προσηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τὰς

τὰς μαθητὰς αὐτῷ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύετε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδὲ, ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου παραδίδοιαι εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν.

46 Ἐγείρεσθε, ἄψωμεν· ἰδὲ, ἤγγικεν ὁ παραδιδῶς με.

47 Καὶ ἔτι αὐτὸν λαλῶν· ἰδὲ, Ἰάδας εἰς τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτῷ ὄχλος πολλὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τῆς λαοῦ.

48 Ὁ δὲ παραδιδὼς αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων· Ὁν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε ῥαββί. Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρεαι; Τότε προσελθόντες, ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδὲ, εἰς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκλείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτῷ· καὶ παλάξας τὸν δέλον τῶν ἀρχιερέως, ἀφείλεν αὐτῷ τὸ ὠτίον.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόσρεψόν σε τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπολθῆναι.

53 Ἡ δοκεῖς ὅτι ἐξ δυνάμει ἄρτι παρακαλέσαι τὸν

πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς ἔν πληρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ λησὴν ἐξήλθει μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμενον διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκραήσατέ με.

56 Τῷτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐτόν, ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπως οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τῶν ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος.

59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτην ψευδομαρτυρίαν κατὰ τῷ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτόν θανατώσωσι·

60 Καὶ ἐχέον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον· ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομαρτύρες,

61 Εἶπον· Οὗτος· ἔφη· Δύναμαι καταλύσαι τὸ ναὸν τῷ

τῷ Θεῷ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν.

62 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί ἔτοί σὺ καὶ μαρτυρεῖς;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα· Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἰπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἀρῆς ὤψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε, νῦν ἠέκουσε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ.

66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἐνοχῶ δανάτῃ ἐγί.

67 Τότε ἐνέπυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐξέάπισαν,

68 Λέγοντες· Προφῆτευσον ἡμῖν Χριστέ, τίς ἐστίν ὁ παῖς σου.

69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα· Καὶ σύ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.

70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμ-

προσθεν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

71 Ἐξεληθούσα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Καὶ ἔτι ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετ' ὅρων· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐγῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.

74 Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν, καὶ ὀμνύειν· Ὅτι ἐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφάνησε.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τῷ ῥήματι τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ, Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

Κεφ. κζ'. 27.

Πρωίας δὲ γενομένης, Συμβόλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῷ λαῷ κατὰ τῷ Ἰησοῦ, ὥστε δανατῆσαι αὐτόν.

2 Καὶ δῆσαντες αὐτόν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

3 Τότε ἰδὼν Ἰδῆας ὁ παραδιδὼς αὐτόν, ὅτι κατεκρίθη, μέγα μεληθεῖς, ἀπέσχεψε τὰ τριάκοντα ἀργυρία τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις,

4 Λέγων·

4 Λέγων· Ἡμαρτον, πα-
ραδὸς αἷμα ἀθῶν. Οἱ δὲ εἴ-
πον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ
ὄψει.

5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια
ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ
ἀπελθὼν, ἀπήγαλτο.

6 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόν-
τες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ
ἔξεσι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν
κορβανᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἱμα-
τός ἐστι.

7 Συμβούλιον δὲ λαβόντες,
ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν
τῆ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς
ξένοις.

8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖ-
νος, ἀγρὸς αἱματός, ἕως τῆς
σήμερον.

9 (Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥη-
θὲν διὰ Ἰερεμίου τῆ προφη-
τείας, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ
τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τι-
μὴν τῆ τετιμημένης, ὃν ἐτι-
μήσατο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ.

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς
τὸν ἀγρὸν τῆ κεραμέως, κα-
θὰ συνέταξέ μοι Κύριος·)

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμ-
προσθεν τῆ ἡγεμονίας· καὶ ἐ-
πηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν,
λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη
αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

12 Καὶ ἐν τῷ κατηγο-
ρεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρ-
χιερῶν καὶ τῶν πρεσβυτέρων,
οὐδὲν ἀπεκρίνατο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ
Πιλάτος· Οὐκ ἀκρεῖς πόσα
σε κατὰ μαρτυροῦσι;

14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη
αὐτῷ πρὸς ἃ δὲ ἐν ῥήματι ὥς
θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

15 Καὶ δὲ ἑορτὴν εἰσάθει·
ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ
ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ᾗθελον.

16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον
ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶ;
βᾶν.

17 Συνηγμένων ἔν αὐτῶν,
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος·
Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν;
Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν, τὸν λε-
γόμενον Χριστόν;

18 Ἦδει γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.

19 Καθημένος δὲ αὐτῷ
ἐπὶ τῆ βήμας, ἀπέστειλε
πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέ-
γουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δι-
καίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔ-
παθον σήμερον καὶ ὄναρ διὰ
αὐτόν.

20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι ἐπεισαν τοὺς ὄχ-
λους, ἵνα αἰτήσανται τὸν Βα-
ραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπο-
λέσωσιν.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγε-
μὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέ-
λετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω
ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν.

22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλά-
τος· Τί ἔν ποιήσω Ἰησοῦν,
τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν
αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω.

23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί
γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ
περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες·
Σταυρωθήτω.

24 Ἰδὼν

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι ἔδεν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεσθαι, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τῷ ὄχλῳ, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τῆ αἱματίου τῇ δικαίᾳ τάτῃ· ὑμεῖς ὀφείθε.

25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτῷ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοὺς τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ γραλιῶται τῷ ἡγεμόνῳ, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν.

28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκεσαν αὐτῷ χλαμύδα ποικίλην.

29 Καὶ πλέξαντες σέφαρον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέδηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ· καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτῷ. καὶ γονυπετήσαντες ἐμπροσθεν αὐτῷ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ ἐμπύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔλυον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ.

31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτῷ· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.

32 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τῆτον ἡγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτῷ.

33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃς ἐστὶ λεγόμενος κρανίς τόπος,

34 Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιμῆμενον· καὶ γευσάμενος, ἐκ ἠθέλησεν πιεῖν.

35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτῷ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τῷ προφῆτῃ· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

36 Καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἐπέδηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῷ τὴν αἰτίαν αὐτῷ γεγραμμένην· Οὗτο·

ΤΟ Σ' ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

38 Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί· εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ ἐναντύμων.

39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

40 Καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σώσον σεαυτὸν· εἰ υἱὸς εἶ τῷ Θεῷ, κατέβηθι ἀπὸ τῷ σταυροῦ.

41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄλλοι χιερεῖς, ἐμπαιζόντες αὐτὸν

των
πέρα
4
ἰσχυ
ἀπὸ
μεν
4
εὐστά
αὐτὰ
εἰμι
44
γαί,
ἀνείδ
45
σκότι
τὴν γ
46
ἔραν
τῇ μετ
λαμὰ
ἔσι, ὁ
με ἐγ
47
των ἀ
Ἡλία
48
ἐξ αὐ
πλήσα
καλάμ
49
Ἄφες,
λίας ὁ
50
πράξα
με τὸ π
51
πασμα
δύο ἀπ
τὴν ἰσ
ἰσχύισθ
52 K

τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων, ἔλεγον·

42 Ἄλλης ἔσωσεν, ἑαυτὸν δὲ δύναιται σῶσαι. εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καλεσάτω νῦν ἀπὸ τῆς σαυρῆς, καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ἔυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ· Ὅτι Θεὸς εἰμι υἱός.

44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λεγόντες, οἱ συγερωθέντες αὐτῷ, ἀνείδιζον αὐτῷ.

45 Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἑννάτης.

46 Περὶ δὲ τὴν ἑννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἥλι, Ἥλι, λαμβὰρ βαχθανί; τῆγ' ἐστὶ, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵναλί με ἐγκατέλιπες;

47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐσώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ὅτι Ἥλιον φωνεῖ ἕτῃ.

48 Καὶ ἐνθὺς δραμῶν εἰς ἑξ' αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὕδατος, καὶ περιθεὶς καλαμῷ, ἐπότιζεν αὐτόν.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἐρχεῖται Ἡλίας σώσων αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κρᾶξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ ἰδὼν, τὸ καλαπέτασμα τῆς ναῆ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω· καὶ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν.

52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεφύ-

χθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων ἠγέρθη.

53 Καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μνημεῖων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτῷ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς.

54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτῷ, τηγνίτες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γινόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεὸς υἱὸς ἦν ἕτῃ.

55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαί, ἀπὸ μακρόθεν θεωρεῖσαι· αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονῆσαι αὐτῷ.

56 Ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαδδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τῆς Ἰακώβου καὶ Ἰωσήφ μητρός, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

57 Ὀψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλεῖστος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τέτομος Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ.

58 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ἠτήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα.

59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐνεύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρῇ.

60 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτῷ μνημεῖῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τῷ μνημεῖῳ, ἀπῆλθεν.

61 Ἦν

61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,

63 Λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖν^{ος} ὁ πλάν^{ος} εἶπεν, ἔτι ζῶν. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.

64 Κέλευσον ἔν^{ος} ἀσφαλίσθῃναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἑλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτός, κλέψωσιν αὐτόν, καὶ εἰπωσὶ τῷ λαῷ. Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν. καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.

65 Ἐφ^η δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἐχετε κησωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἰδατε.

66 Οἱ δὲ πορευθέντες ἡσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κησωδίας.

Κεφ. κη'. 28.

ΟΨὲ δὲ ραββάτων, τῇ ἐπιφωσκόσῃ εἰς μίαν ραββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον.

2 Καὶ ἰδὼς, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελ^{ος} γὰρ Κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανό^ς, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθ^η ὁ ἐπάνω αὐτοῦ.

3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτῶ^ν ὡς ἄσραπῃ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτῶ^ν λευκὸν ὡσεὶ χιῶν.

4 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτῶ^ν ἐσείσθησαν οἱ τηρεῖς, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.

5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελ^{ος}, εἶπε ταῖς γυναῖξιν· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦς τὸν ἐστυρωμένον ζητεῖτε.

6 Οὐκ ἐστὶν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἐκεῖτο ὁ Κύρι^{ος}.

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδὼς, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὕψεσθε. ἰδὼς, εἶπον ὑμεῖς.

8 Καὶ ἐξεληθῆσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

9 Ὡς δὲ ἐπορευόντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδὼς, ὁ Ἰησοῦς ἀπῆλθ^{εν} Ἰησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθῶσαι ἐκράτησαν αὐτὸν τὰς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ κεί^{με} ὕψονται.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶ^ν ἰδὼς, τινὲς τῆς κησωδίας ἐλ^θον^{τες} θορό^ς

θόνεις εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγ-
γειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἁ-
πάντα τὰ γεόμενα.

12 Καὶ συναχθέντες με-
τὰ τῶν πρεσβυτέρων, Συμβά-
λιόν τε λαβόντες, ἀργύρια
ικανὰ ἔδωκαν τοῖς γρατιώ-
ταις,

13 Λέγοντες· Εἴπατε, "Ο-
τι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς
ἐλθόντες, ἐκλεψαν αὐτὸν,
ἡμῶν κοιμωμένων.

14 Καὶ ἐὰν ἀκυσθῇ τὸτο
ἐπὶ τῷ ἡγεμόνῳ, ἡμεῖς πεί-
σσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμε-
ρίμνως ποιήσομεν.

15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀρ-
γύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθη-
σαν. καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος
ἐκ τῆς παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι
τῆς ἡμέρας.

16 Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ

ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν, εἰς τὸ ὅριον ἑτάξα-
το αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν,
προσεκυνησαν αὐτῷ. οἱ δὲ
ἔδισαν.

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰη-
σοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων·
Ἐδόθη μοι πάντα ἐξουσία ἐν
ὕδατι καὶ ἐπὶ γῆς.

19 Πορευθέντες ἔν μαθη-
τεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπ-
τίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα
τῆς πατρὸς, καὶ τῆς υἱῆς, καὶ τοῦ
ἁγίου πνεύματος.

20 Διδασκοντες αὐτοὺς τη-
ρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην
ὑμῖν· καὶ ἰδὲ, ἐγὼ μετ' ὑμῶν
εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως
τῆς Συντελείας τοῦ αἰῶνος.
Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. Ι.

ΑΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ.

2 Ὡς γεγραπταὶ ἐν τοῖς
προφήταις· Ἰδὲ, ἐγὼ ἀπο-
πέμψω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου, ὃς κατασκευά-
σει τὴν ὁδόν σου ἵνα ἔμπροσθέν
σου.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
μῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς
ἐξόδους αὐτοῦ.

4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπ-
τίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσ-
σων βάπτισμα μετάνοιας εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς
αὐτὸν πάντα ἡ Ἰουδαία χῶ-
ρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται· καὶ
ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ
Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπὸ αὐτοῦ,
ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν.

6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυ-
μένος

μέν^Θ τρίχας καμήλῃ, καὶ
ζώνην δερματίνην περὶ τὴν
ὀσφύν αὐτῆ· καὶ ἐσθίων ἀκρί-
δας καὶ μέλι ἄγριον.

7 Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων·
Ἔρχεσθαι ὁ ἰσχυρότερός μου
ὀπίσω μου, ὃ ἐκ εἰμὶ ἰκανὸς
κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα
τῶν υποδημάτων αὐτῆ.

8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπλισα ὑ-
μᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπ-
τίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς
ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαί-
ας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάν-
νῃ εἰς τὸν Ἰορδάνην.

10 Καὶ ἐυθέως ἀναβαί-
νων ἀπὸ τῆ ὕδατος, εἶδε
σχιζομένους τὰς ἔρανες, καὶ
τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιγεράν,
καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ
τῶν ἔρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου
ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

12 Καὶ ἐμβύς τὸ πνεῦμα
αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρη-
μον.

13 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρή-
μῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα,
πειραζόμεν^Θ ὑπὸ τῆ Σατα-
νᾶ· καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων· καὶ
οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.

14 Μετὰ δὲ τὸ παραδο-
θῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς
βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

15 Καὶ λέγων· Ὅτι πε-
πλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετα-

νοεῖτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ.

15 Περιπατῶν δὲ παρὰ
τὴν θάλασσαν τῆς Γαλι-
λαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέ-
αν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ βαλ-
λοῦντας ἀμφίβλητρον ἐν τῇ
θαλάσσῃ· (ἦσαν γὰρ ἀδελφεοί.)

17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ
ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁγίους
ἀνθρώπων.

18 Καὶ ἐυθέως ἀφέντες
τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ.

19 Καὶ προσὰς ἐκεῖθεν
ὀλίγον, εἶδεν Ἰακώβον τὸν τοῦ
Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτῆ, καὶ αὐτὲς ἐν τῷ
πλοίῳ καθαρίζουσας τὰ
δίκτυα.

20 Καὶ ἐυθέως ἐκάλεσεν
αὐτὰς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέ-
ρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ
πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν,
ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτῆ.

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς
Καπερναοὺμ· καὶ ἐυθέως τοῖς
ζάβδασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν
συναγωγὴν, ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτῆ· ἦν γὰρ
διδάσκων αὐτὰς ὡς ἐξουσίαν
ἔχων, καὶ ἔχ ὡς οἱ γραμμα-
τεῖς.

23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συνάγω-
γῇ αὐτῶν ἄνθρωπος^Θ ἐν πνεύ-
ματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀ-
νέκραξε,

24 Λέγων· Ἐγώ, τί ἡμῶν
καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρενῆ; ἦλ-
θες

Θες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἷδά
 ρε τίς εἶ, ὁ ἄγιος Θεός.

25 Καὶ ἐπελίμνησεν αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι,
 καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτῆς.

26 Καὶ σπαράξαν αὐ-
 τὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρ-
 τον, καὶ κράξαν φωνῇ με-
 γάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς.

27 Καὶ ἰδαμβήθησαν
 πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς
 αὐτῆς, λέγοντας· Τί ἐστὶ τῆ-
 το; τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ
 αὕτη, ὅτι καὶ ἐξουσίαν καὶ
 τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρ-
 τοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακού-
 ουσιν αὐτῷ;

28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐ-
 τῆς εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περὶ-
 χωρον τῆς Γαλιλαίας.

29. Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς
 Συναγωγῆς ἐξεληθόντες, ἦλθον
 εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ
 Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ
 Ἰωάννου.

30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμων-
 ος καλεῖκετο πυρεσσασα·
 καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ πε-
 ρὶ αὐτῆς.

31 Καὶ πρὸςελθὼν ἤγει-
 ρεν αὐτήν, κρατήσας τῆς
 χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν
 αὐτήν ὁ πυρετὸς εὐθέως· καὶ
 διηκόνει αὐτοῖς.

32 Ὁψίας δὲ γενομένης,
 ὅτε ἔδου ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς
 αὐτὸν πάντας τὰς κακῶς
 ἔχοντας καὶ τὰς δαιμονιζο-
 μένας.

33 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπι-
 συνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἐθεράπευσε πολ-
 λὰς κακῶς ἔχοντας ποικί-
 λαις νόσοις· καὶ δαιμόνια
 πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ οὐκ ἤ-
 φιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι
 ᾔδεισαν αὐτόν.

35 Καὶ πρῶτὸ ἔννυχον λί-
 αν ἀναστὰς ἐξῆλθε· καὶ ἀ-
 πῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κα-
 κεῖ προσήυχετο.

36 Καὶ κατεδίωξαν αὐ-
 τὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐ-
 τῆς.

37 Καὶ εὐρόντες αὐτόν,
 λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι πάν-
 τες ζητῶσί σε.

38 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀ-
 γωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κω-
 μοπόλεις, ἵνα κακεῖ κηρύξω·
 εἰς τῆτο γὰρ ἐξεληλυθα.

39 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν
 ταῖς Συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς
 ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ
 τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς
 αὐτόν λεπρός, παρακαλῶν
 αὐτόν, καὶ γονυπετῶν αὐτόν, καὶ
 λέγων αὐτῷ· Ὅτι, ἐὰν θέλῃς,
 δύνασαι με καθαρίσαι.

41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγ-
 χνισθεὶς, ἐκλείνας τὴν χεῖ-
 ρα, ἥψατο αὐτῆς, καὶ λέ-
 γει αὐτῷ· Θέλω, καθαρί-
 σθητι.

42 Καὶ ἐπιόντι αὐτῷ,
 εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς
 ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἐμδριμησάμενος
 αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐ-
 τόν.

44 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁ-
 G 2 ρα

ρα μηδενὶ μηδὲν εἶπης· ἀλλ' ὑπάγε, Σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τῆ καθαρισμῶ Σε ἃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ, καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ' πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Καπερναὺμ δι' ἡμερῶν καὶ ἡκόσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.

2 Καὶ εὐθέως Συνήχθησαν πολλοί· ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.

3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν, παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.

4. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπετείλασαν τὴν σένην ὅπως ἦν· καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο.

5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίσιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ. Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι Σε.

6 Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·

7 Τί ἔτοιμα ἔτω λαλεῖν βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός;

8 Καὶ εὐθέως ἐπιβὰς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτῷ, ὅτι ἔτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

9 Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγείραι, καὶ ἄρῃς τὸν κράββατον, καὶ περιπατεῖς;

10 Ἵνα δὲ εἰδῇτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας· (λέγει τῷ παραλυτικῷ.)

11 Σοὶ λέγω, Ἐγείραι, καὶ ἄρῃς τὸν κράββατόν Σε, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

12 Καὶ ἤγερθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων· ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας· Ὅτι ἐδέετοτε ἔτως εἶδομεν.

13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτός.

14 Καὶ παρὰ τὴν Λευὴν τὸν τῆ Ἀλφαῖς καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι· Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

15 Καὶ

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κα-
τακειῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτῆς· καὶ πολλοὶ τελῶναι
καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο
τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς
αὐτῆς· ἦσαν γὰρ πολλοὶ, καὶ
ἠκολούθησαν αὐτῷ.

16 Καὶ οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ φαρισαῖοι ἰδόντες αὐ-
τὸν ἐσθιοντα μετὰ τῶν τε-
λωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλε-
γον τοῖς μαθηταῖς αὐτῆς· Τί
ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ
ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πί-
νει;

17 Καὶ ἀπεκρίνας ὁ Ἰησοῦς,
λέγει αὐτοῖς· Οὐ χρειάζαν-
ται οἱ ἰσχυροὶ ἰατρῆς,
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. ἔκ-
ηλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ
ἁμαρτωλὸς εἰς μέλανοιαν.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθη-
ταὶ Ἰωάννης καὶ οἱ τῶν φαρι-
σαίων νηστεύοντες· καὶ ἐρ-
χονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ·
Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννης
καὶ οἱ τῶν φαρισαίων νηστεύ-
ουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ ἐνη-
στεύουσιν;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱ-
οὶ τῆς νυμφικῆς, ἐν ᾧ ὁ νυμ-
φίος μετ' αὐτῶν ἐστίν, νηστεύ-
ειν; ὅσον χρόνον μεθ' ἐαυ-
τῶν ἔχουσιν τὸν νυμφίον, οὕ-
τως δύνανται νηστεύειν.

20 Ἐλευσονται δὲ ἡμέ-
ραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐ-
τῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νη-
στεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ-
μέραις.

21 Καὶ ἐδίδετο ἐπιβλημα

ῥάκους ἀγράβης ἐπιβράπτει ἐ-
πὶ ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μὴ,
αἶρει τὸ πλήρωμα αὐτῆς τὸ
καινὸν τῆς παλαιᾶς, καὶ χεῖ-
ρον σχίσμα γίνεται.

22 Καὶ ἐδίδετο βάλλει οἶ-
νον νέον εἰς ἀσκὸς παλαιός·
εἰ δὲ μὴ, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ
νέος τῶν ἀσκῶν, καὶ ὁ οἶνος
ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀ-
πολύνται· ἀλλὰ οἶνον νέον
εἰς ἀσκὸς καινὸς βληθήσεται.

23 Καὶ ἐγένετο παρα-
πορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς
καβάδασι διὰ τῶν σποριμῶν,
καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐ-
τῆς ὁδὸν ποιεῖν τίλλουτες τὰς
σάκκους.

24 Καὶ οἱ φαρισαῖοι ἔ-
λεγον αὐτῷ· Ἴδε, τί ποιεῖ-
σιν ἐν τοῖς καβάδασι ὁ ἔκ-
ἐξεστι;

25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί
ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρειάζαν-
το ἔσχε, καὶ ἐπεινάσεν αὐτὸς
καὶ οἱ μετ' αὐτῆς;

26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τῆς Θεᾶς ἐπὶ Ἀβιάθαρ
τῆς ἀρχιερέως, καὶ τὰς ἄρ-
της τῆς προθέσεως ἔφαγεν, ὅς
ἐκ ἐξεστι φαγεῖν· εἰ μὴ τοῖς
ιερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς
σὺν αὐτῷ ἔσθιν;

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Τὸ καβάδατον διὰ τὸν ἄνθρω-
πον ἐγένετο, ὅχι ὁ ἄνθρωπος
διὰ τὸ καβάδατον.

28. Ὅσοι κύριός ἐστιν ὁ υἱ-
ὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς καβά-
δας.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν Συναγωγὴν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος· ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα·

2 Καὶ παρήλθεν αὐτὸν εἰ τοῖς Ϟάβδασι θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῷ.

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένῳ ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐγείραι εἰς τὸ μέσον.

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐξεῖσι τοῖς Ϟάβδασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

5 Καὶ περιεβλεψάμενος αὐτὸς μετ' ὀργῆς, συλλυπήμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκλείνου τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐξέτενε· καὶ ἀποκατεβάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ φαρισαῖοι, ἐνθῆως μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν Συμβόλιον ἐποίησαν κατ' αὐτῷ, ὥπως αὐτὸν ἀποκτελέωσι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,

8 Καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ περὶ τῷ Ἰορδάνῃ· καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα,

πλῆθος πολὺ, ἀκύναιτες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα ποιοῦσιν προσκαρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.

10 Πολλὰς γὰρ ἐδεράπευσεν· ὥστε ἐπιπίπλει αὐτῷ ἵνα αὐτῷ ἄψωνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἑθεώρει, προσέπιπεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζε, λέγοντα· Ὅτι Κύριε εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερόν ποιήσωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται ἑς ἑθελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.

14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ᾧσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποσέλλῃ αὐτὸς κηρύσσειν,

15 Καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰακώβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· (καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα βοανεργεῖς, ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς.)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰακώβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου,

Φαίμα
μωνα

την,
τόν·

2
λιν ὁ
αὐτ

2
αὐτ

τόν·

2
οἱ ἀ

βάντ

ζεβε

ἄρχ

βαλ

2
ν·

ἐλ·

σαλ

2
ἐαυ

ἱαυ

5αθ

2
ἐαυ

5αθ

2
νέτη

οὐ

τέλ

2
σκε

εἰς

πάσ

ἰσχ

οἰκί

2
πάν

μαρ

ἀνθ

σας

φαίς, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην,

19 Καὶ Ἰδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν· καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον.

20 Καὶ Συνέρχεται πάλιν ὁ χλός, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτὸς μήτε ἄρτον φαγεῖν.

21 Καὶ ἀκυσαντες οἱ παρ' αὐτῷ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γάρ· ὅτι ἐξέστη.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες, ἔλεγον· Ὅτι Βεελζεβὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια·

23 Καὶ προσκαλεσάμενοι αὐτὸς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν;

24 Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, ὃ δύναται σαθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη·

25 Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, ὃ δύναται σαθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη.

26 Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέριξαι, οὐ δύναται σαθῆναι, ἀλλὰ τέλλει ἔχει.

27 Ὅου δύναται εἰδὲς τὰ σκεύη τῷ ἰσχυρῷ, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆσῃ· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτῷ διαρπάσει.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἀμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίαι ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν.

29 Ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἔκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἐνόχος ἐστὶν αἰωνίᾳ κρίσεως.

30 Ὅτι ἔλεγον· πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

31 Ἐρχονται οὖν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἔξω ἐσῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν, φωνῶντες αὐτόν.

32 Καὶ ἐκάθητο ὁ χλός περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ (καὶ οἱ ἀδελφοί) καὶ ἔξω ζητοῦσίν σε.

33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ περιβέβηκεν κύκλῳ τὰς περὶ αὐτόν καθημένους, λέγει· Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

35 Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἔστω ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφὴ μου, καὶ μήτηρ ἐς.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτόν ὁ χλός πολὺς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον, καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὁχλός πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.

2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτὸς ἐν παραβολαῖς πολλὰ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδασκῇ αὐτοῦ.

3 Ἀκούετε· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τῷ σπειρῇ.

4 Καὶ

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἤλθε τὰ πλείονα τῷ θρανῷ, καὶ κατέφαγεν αὐτό.

5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πείρωδες, ὅπως οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐδώς ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βαθύτητα.

6 Ἡλίς δὲ ἀναλείλαντο ἐκαυμαλίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηρανθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκανθὰς· καὶ ἀνέδησαν αἱ ἀκανθαί, καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.

8 Καὶ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν· καὶ ἐδίδε καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα· καὶ ἔφερεν, ἐν τριακονταί, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατὼν.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἔχων ὥτα ἀκούειν, ἀκούτω.

10 Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμάνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν.

11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἐξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται.

12 Ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ συνιῶσι· μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἀμαρτήματα.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς. Οὐκ οἶδαί τι τὴν παραβολὴν ταύτην· καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθαι;

14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον σπείρει.

15 Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν, ὅπως σπείρεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν ἀκέσωσιν, εὐδώς ἐρχεται ὁ σατανᾶς, καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

16 Καὶ ἔτι οἱ εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπείρομενοι, οἱ, ὅταν ἀκέσωσι τὸν λόγον, εὐδώς μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν.

17 Καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν. εἶτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐδώς σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ἔτι οἱ εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάθαρς σπείρομενοι, ἔτι οἱ εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες.

19 Καὶ αἱ μέριμναι τῶν αἰῶνων τῆς γῆς, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτος, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορεύονται συμπνίβειν τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

20 Καὶ ἔτι οἱ εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται· καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τριακονταί, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατὼν.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Μήτις ὁ λύχνος ἐρχεται ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιβῇ;

22 Οὐ γὰρ ἐστὶ τι κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· ἐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν ἔλθῃ.

23 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκθεῖν, ἀκθέτω.

24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε τί ἀκθετέ· ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προσεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκθέσιν.

25 Ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἔκ' ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς·

27 Καὶ καθεύδῃ, καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστῇ, καὶ μηκύνῃται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός.

28 Αὐτομάτῃ γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ.

29 Ὅταν δὲ παραδῶ ὁ καρπός, ἐυθὺς ἀποσέλλει τὸ θρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.

30 Καὶ ἔλεγε· Τίνι ὁμοιωσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλλωμεν αὐτήν;

31 Ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὃς, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μέζων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινά τοῦ θέραν καὶ σκηνῆν.

33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύνατο ἀκθεῖν.

34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς. καὶ ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅψιας γενομένης· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦν μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέμου μεγάλη· τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἥδη γεμίζεσθαι.

38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγέρθησιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἔ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα;

39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί δειλοὶ ἐσε ὅτω; πῶς ἔρχεσθε πρὸς αὐτὸν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα ὁτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.

2 Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τῶν πλοίων, εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτι.

3 Ὃς τὴν καλοῖκησιν εἰχεν ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ ἔτε αλύσειν ἑδεῖς ἡδύνατο αὐτὸν δῆσαι.

4 Διὰ τὸ αὐτὸν πολλὰκις πείδαις καὶ αλύσεισι δεδεδόσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτὰ τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς πείδας συντετρίφθαι· καὶ ἑδεῖς αὐτὸν ἰσχυρὰ δαμάσαι.

5 Καὶ διαπαλὸς νυκλὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς ὅρεσι καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κρᾶζων, καὶ κατακόπλων ἑαυτὸν λίθοις.

6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

7 Καὶ κρᾶξας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τῷ ὑψίστῳ; ὀρκίζω σε τὸν Θεόν, μή με βασανίσῃς.

8 (Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἐξέλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τῆς ἀνθρώπου.)

9 Καὶ ἐπρώτα αὐτὸν· Τί σοὶ ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων· Λεγεὼν ὄνομα μοι· ὅτι πολλοὶ ἐσμεν.

10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτὰς ἀπυτείλῃ ἔξω τῆς χώρας.

11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη.

12 Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τὰς χοίρας, ἵνα εἰς αὐτὰς εἰσέλθωμεν.

13 Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσηλθόντες εἰς τὰς χοίρας· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τὰ κρημνὰ εἰς τὴν θάλασσαν, (ἦσαν δὲ ὡς δισχιλίοι) καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ.

14 Οἱ δὲ βόσκεινες τὰς χοίρας ἔφυγον, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀγροὺς. Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστὶ τὸ γεγονός.

15 Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον, καὶ ἱματισμένον, καὶ σωφρονέντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδούτες, πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν χοίρων.

17 Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν

καλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν.

18 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαίμονισθεὶς ἵνα ἦ μετ' αὐτῶν.

19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τὰς σὺν, καὶ ἀνάγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ Κύριος ἐποίησε, καὶ ἠλέησέ σε.

20 Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ πάσις ἐθαύμαζον.

21 Καὶ διαπεράσαντων τῶν Ἰησοῦς ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολλὸς ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.

22 Καὶ ἰδὼν, ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγῶγων, ὀνόματι Ἰάειρος· καὶ ἰδὼν αὐτόν, πίπτει πρὸς τὰς πόδας αὐτοῦ.

23 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, λέγων· Ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ καὶ ζήσεται.

24 Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἤκολαθαι αὐτῷ ὄχλος πολλὸς, καὶ συνέθλιον αὐτόν.

25 (Καὶ γυνὴ τις ἦσα ἐν ῥύσει αἱματός· ἐτη δώδεκα,

26 Καὶ πολλὰ παθεῖσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖ-

σα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθῆσα.

27 Ἀκῶσασα περὶ τῷ Ἰησοῦ, ἐλθῆσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

28 Ἐλεγε γάρ· Ὅτι καὶ τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι.

29 Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς μαγίης.

30 Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνῶς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθῆσαν, ἐπιγραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων;

31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίδοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἥψατο;

32 Καὶ περιεβλέπειτο ἰδεῖν τὴν τῆτο ποιήσασαν.

33 Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα καὶ τρέμεισα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀληθειαν.

34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατρις, ἡ πίστις σε σέσωκέ σε· ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ᾤσθι ὑγιὲς ἀπὸ τῆς μαγίης ταύτης.

35 Ἐτι αὐτῷ λαλῶντων, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγῶγος, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον;

36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, εὐθέως ἀκῶσας τὸν λόγον λαλῶμενος, λέγει·

λέγει τῷ ἀρχισυναγῶγῃ. Μὴ φοβῶ. μόνον πίστευε.

37 Καὶ ἔκ ἀφῆκεν ἑδένα αὐτῷ συνακολληθῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τῷ ἀρχισυναγῶγῃ, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ.

39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς. Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον ἔκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

40 Καὶ καλεῶντων αὐτῷ. Ὁ δὲ, ἐκβαλὼν, ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τῷ παιδίῳ καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὸς μετ' αὐτῷ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον.

41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τῷ παιδίῳ, λέγει αὐτῇ. Ταλιθα κὲμι ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον. Τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειραι.

42 Καὶ εὐθὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἑτῶν δώδεκα· καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλη.

43 Καὶ διετείλατο αὐτοῖς πολλὰ, ἵνα μηδεὶς γνῶ τῆτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

Κεφ. γ'. 6.

ΚΑὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτῷ καὶ ἀκολοῦθῶσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ.

2 Καὶ γενομένης σαββάτου ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες

ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Πόθεν τῶτω ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτῷ γίνονται;

3 Οὐχ ἕτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, καὶ Ἰωσή, καὶ Ἰάδα, καὶ Σίμωνος; καὶ ἔκ εἰσιν αἱ ἀδελφαὶ αὐτῷ ὡς πρὸς ἡμᾶς; Καὶ ἰσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

4 Ἐλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτῷ, καὶ ἐν τοῖς συγγένεσι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῷ.

5 Καὶ ἔκ ἡδύνατο ἐκεῖθεν δαίμονας δύναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε.

6 Καὶ θαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγε τὰς κόμας κύκλῳ, διδάσκων.

7 Καὶ προσκαλεῖται τὸς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο· καὶ ἐδίδω αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.

8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὄδον, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν.

9 Ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας.

10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου ἂν εἰσέλθῃς εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἃν ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν.

11 Καὶ

11 Καὶ ὅσοι αὐτὴν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκέσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χεῖρ τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκλότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέραι κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον, ἵνα μετανόησωσι.

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον καὶ ἡλείφον ἐλαίῳ πολλῶς ἀρρώστους, καὶ ἐδεράσπευον.

14 Καὶ ἦκυσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτῆς) καὶ ἔλεγεν· Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τῆτο ἐνεργῶσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

15 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Ὅτι προφήτης ἐστίν, ἢ ὡς εἰς τῶν προφητῶν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν· Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, ὅτός ἐστιν, αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.

17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τῆ ἀδελφῆς αὐτῆς, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.

18 Ἐλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ· Ὅτι ἐκ ἐξέστι σοὶ ἔχειν τὴν γυναῖκα τῆ ἀδελφῆς σου.

19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι· καὶ ἐκ ἡδύνατο.

20 Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ συνείηρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτῆς, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἡδέως αὐτῇ ἦκε.

21 Καὶ γενομένης ἡμέρας ευκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτῆς δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστῶσιν αὐτῆς καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρῶτοις τῆς Γαλιλαίας.

22 Καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοί.

23 Καὶ ᾤμωσεν αὐτῇ· Ὅτι ὃ ἐὰν με αἰτήσης. δώσω σοί, ἕως ἡμίσης τῆς βασιλείας μου.

24 Ἡ δὲ ἐξελθούσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τῆς Βαπτιστῆς.

25 Καὶ εἰσελθούσα εὐθέως μετὰ σπαθῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ἠτήσατο, λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τῆς Βαπτιστῆς.

26 Καὶ περιλύπῃ γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τὰς ὀρκίας καὶ τὰς συνανακειμένων

Η

ἐκ

ἐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετήσαι.

27 Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκελάτωρα, ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἔνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

29 Καὶ ἀκέσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτῆς, ἦλθον, καὶ ἦραν τὸ πλῆμα αὐτῆς, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν τῷ μνημείῳ.

30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ καὶ ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύσθε ὀλίγον· Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί· καὶ οὐδὲ φαγεῖν ἠύκαϊσεν.

32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλούῳ καὶ ἰδὲαν.

33 Καὶ εἶδον αὐτὰς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι· καὶ ἐπέβησαν αὐτὸν πολλοί· καὶ περὶ αὐτὸν πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἰκεῖ, καὶ προσῆλθον αὐτὰς, καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν.

34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἰ-

σπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτὰς πολλά.

35 Καὶ ἦδη ὥρας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆς, λέγουσιν· Ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἦδη ὥρα πολλή.

36 Ἀπόλυσον αὐτὰς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ ἀγρὰς καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους, καὶ δώμεν αὐτοῖς φαγεῖν·

38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες, λέγουσιν· Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας.

39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ.

40 Καὶ ἀνέπεσον πρᾶσαι πρᾶσαι, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα.

41 Καὶ λαβὼν τὰς πέντε ἄρτους καὶ τὰς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν ὕψανόν, εὐλόγησε, καὶ κατέκλασε τὰς ἄρτους· καὶ ἐδίδοε τοῖς μαθηταῖς αὐτῆς, ἵνα παραδώσιν αὐτοῖς καὶ τὰς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι.

42 Καὶ

42 Καὶ ἔφαγον πάντες,
καὶ ἐχορτάσθησαν.

43 Καὶ ἦσαν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις,
καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τῆς ἄρτης, ὥσεί πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τὸς μαθητὰς αὐτῷ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προσάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρεον προσεύξασθαι.

47 Καὶ ὁψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.

48 Καὶ εἶδεν αὐτὸς βασιζομένης ἐν τῷ ἐλαύνειν· (ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς) καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἐρχέσθαι πρὸς αὐτὸς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτὸς.

49 Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατῶντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν.

50 (Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταραχθῆσαν.) Καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς. Θαρσεῖτε ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτὸς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκύπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκ

περισσὴ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσαντο, καὶ ἐθαύμαζον·

52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη.

53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γενησαρέτ· καὶ προσωρμίσθησαν.

54 Καὶ ἐξεληθύνων αὐτῶν ἐκ τῶν πλοίων, εὐθέως ἐπιγόντες αὐτὸν,

55 Περιδραμόντες ὅλην τὴν περὶχωρον ἐκείνην, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάτοις τῆς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπως ἤκων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ.

56 Καὶ ὅπως ἂν εἰσπορεύετο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγροὺς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθην τῆς ἀσθενούντας, καὶ παρεκάλειν αὐτὸν, ἵνα καὶ τῷ κρασπέδῳ τῆς ἱματίου αὐτῷ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤπτοιντο αὐτῷ, ἐσώζοντο.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων·

2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτῷ κοιναῖς χερσὶ (τῷτ' ἐστὶν ἀνίπλοις) ἐσθίουσας ἄρτας ἐμέμψαντο.

3 (Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι, κραδίντες τὴν παραδόσιν τῶν προσευτέρων·

4 Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι·

σοι· καὶ ἄλλα πολλά ἐσιν
ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπ-
τισμὸς ποτηρίων καὶ ξιφῶν καὶ
χαλκίων καὶ κλινῶν.)

5 Ἐπεὶ αὖ ἐπερωτῶσιν αὐ-
τὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς· Διατί οἱ μαθηταὶ
ὧ οὐ περιπατοῦσι κατὰ
τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυ-
τέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις χερ-
σὶν ἐσθίεισι τὸν ἄρτον ;

6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Ὅτι καλῶς προε-
φήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑ-
μῶν τῶν ὑποκριτῶν· ὡς γέ-
γραπται· Οὐτὸς ὁ λαὸς τοῖς
χείλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία
αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ’
ἐμοῦ.

7 Μάτην δὲ ζέονταί με,
διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐν-
τάλματα ἀνθρώπων.

8 Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντο-
λὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν
παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων,
βαπτισμὸς ξιφῶν καὶ ποτηρίων·
καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα
πολλά ποιεῖτε.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Κα-
λῶς ἀδετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ
Θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑ-
μῶν τηρήσητε.

10 Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τί-
μα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν
μητέρα σου· καὶ· Ὁ κακο-
λογῶν πατέρα ἢ μητέρα,
θανάτῳ τελευτάτω.

11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐάν
εἴπῃ ἄνθρωπος· τῷ πατρὶ ἢ
τῇ μητρὶ· Κορεῶν (ὃ ἐστὶ,
δῶρον) ὁ ἐάν ἐξ ἐμοῦ, ὠφειλη-
θῇς.

12 Καὶ ἐκέτι ἀφίετε
αὐτὸν εἰδέν ποιῆσαι τῷ πα-
τρὶ αὐτῷ ἢ τῇ μητρὶ αὐτῷ.

13 Ἀκυρῶντες τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν,
ἢ παριδώκατε· καὶ παρόμοια
τοιαῦτα πολλά ποιεῖτε.

14 Καὶ προσκαλεσάμε-
νος πάντα τὸν ὄχλον, ἐλε-
γεν αὐτοῖς· Ἀκούετε μου
πάντες, καὶ συνίετε.

15 Οὐδὲν ἐσιν ἔξωθεν τοῦ
ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς
αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοι-
νῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευό-
μενα ἀπ’ αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐσιν
τὰ κοινῶντα τὸν ἄνθρωπον.

16 Εἴ τις ἔχει ὧτα ἀκού-
ειν, ἀκούτω.

17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς
οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώ-
των αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
περὶ τῆς παραβολῆς.

18 Καὶ λέγει αὐτοῖς·
Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε·
οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσ-
πορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρω-
πον, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶ-
σαι ;

19 Ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται
αὐτῷ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ’
εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀ-
φεδρῶνα ἐκπορευεται, κα-
θαρίζον πάντα τὰ βρώμαλα.

20 Ἐλεγε δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ
ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖ-
νο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Ἐσθθεν γὰρ ἐκ τῆς
καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ δι-
αλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορευ-
ονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι,
φόνοι,

22 Κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλῳ, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη.

23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἐκείθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶν^Θ. καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅθεν αἴθελε γυνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν.

25 Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτῆς, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθῶσα προσέπεσε πρὸς τὰς πόδας αὐτῆς,

26 (Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συροφοίνισσα τῷ γένει) καὶ ἡρώτα αὐτὸν, ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γὰρ καλὸν ἐστὶ λαθεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις·

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε. καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων.

29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ τῆτον τὸν λόγον ὕπαγε· ἐξηλθυτε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου.

30 Καὶ ἀπελθῶσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόνιον ἐξηλθὺς, καὶ τὴν θυ-

γατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶν^Θ, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως.

32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιάλον· καὶ παρακαλῶσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα.

33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὄχλης κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τὰς δακτύλους αὐτῆς εἰς τὰ ὕδατα αὐτῆς· καὶ πύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτῆς.

34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν ἕρπυλλον, ἐγένεξε, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐφφαθά, ὃ ἐστὶ, διανοίχθητι.

35 Καὶ ἐνθὺς διηνοίχθησαν αὐτῆς αἱ ἀκοαὶ· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτῆς, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.

36 Καὶ διετέλει αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ ἐπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διετέλει, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον.

37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήρουντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποιήκει· καὶ τὰς κωφὰς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τὰς ἀλάλως λαλεῖν.

Κεφ. η'. 8.

Ἐν ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις, παραπούλλας ὄχλης ὄντων, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ

Η 3

Ἰησοῦς

Ἰησοῦς τὰς μαθητὰς αὐτῷ, λέγει αὐτοῖς·

2 Σπλαγχιζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένετε μοι, καὶ οὐκ ἔχετε τί φάγωσι.

3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτὰς νῆσεις εἰς ὄκνον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκον.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· Πόθεν τάς ἐκλυθήσονται τις ἂνδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας;

5 Καὶ ἐπηρώτα αὐτὸς· Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτά.

6 Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τὰς ἐπτά ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ ἵνα παραθῶσι· καὶ παραθήκων τῷ ὄχλῳ.

7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας, εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά.

8 Ἐφαγον δὲ, καὶ ἔχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας.

9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸς.

10 Καὶ ἐνθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῷ, ἦλθεν εἰς τὰ μέση θάλασσαν.

11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ φари-

σαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητῶντες παρ' αὐτῷ σημεῖον ἀπὸ τῷ ἔρῳ, περὶ ἅς αὐτόν.

12 Καὶ ἀναγενάξας τὸ πνεῦμα αὐτῷ, λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.

13 Καὶ ἀφίς αὐτὰς, ἐμβὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον ἔκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοῖῳ.

15 Καὶ διεφέλλετο αὐτοῖς, λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων, καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.

16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους ἔκ εἶχον.

17 Καὶ γινὼς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε, ὅτι ἄρτους ἔκ εἶχετε; ἔτι πῶς νοεῖτε, ἃ δὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;

18 Ὁφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; καὶ ὅσα ἔχοντες ἔκ ἀκῶετε; καὶ ἃ μνημονεύετε;

19 Ὅτε τὰς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τὰς πεντακισχίλις, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα.

20 Ὅτι δὲ τὸς ἐπὶ αὐτὸν εἰς
τὸς τετρακισχιλίους, πόσων
σφυρίδων πληρώματα κλα-
σμάτων ἤρατε ; Οἱ δὲ εἶπον·
Ἐπὶ αὐτόν.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
Πῶς οὐ συνίετε ;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθ-
σαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ
τυφλόν, καὶ παρακαλῶσιν
αὐτὸν ἵνα αὐτῷ ἄψῃται.

23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς
χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν
αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ
πύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐ-
τοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐ-
τοῦ, ἐπηρώτα αὐτὸν εἰ τι
βλέπει.

24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔ-
λεγε· Βλέπω τὸς ἀνθρώπους
ὡς δένδρα περιπατῶντας.

25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε
τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐ-
τὸν ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκα-
τεστάθη, καὶ ἐνέδραψε τηλαυ-
γῶς ἅπαντας.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων·
Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθης,
μηδὲ εἰπῆς τινὲ ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς
κώμας Καισαρείας τῆς Φι-
λίππης· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώ-
τα τὸς μαθητάς αὐτοῦ, λέ-
γων αὐτοῖς· Τίνα με λέγου-
σιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ;

28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν·
Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· καὶ

ἄλλοι, Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ,
ἓνα τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐ-
τοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέ-
γετε εἶναι ; Ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Σὺ
εἶ ὁ Χριστός.

30 Καὶ ἐπετίμησιν αὐ-
τοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ
αὐτοῦ.

31 Καὶ ἤρξατο διδάσ-
κειν αὐτούς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν,
καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ
τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἀρχιε-
ρέων, καὶ γραμματέων, καὶ
ἀποκτανθῆναι· καὶ μετὰ
τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

32 Καὶ παρρησίᾳ τὸν
λόγον ἐλάλει, Καὶ προσλα-
βόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος,
ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ.

33 Ὁ δὲ ἐπισφραγεῖς, καὶ
ιδὼν τὸς μαθητάς αὐτοῦ, ἐ-
πετίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων·
Ὅτι ὁπίσω με καταναΐ,
ὅτι ἔφρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ,
ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλεσάμε-
νος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς·
Ὅστις θέλει ὀπίσω με ἐλθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ
ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ
ἀκολουθείτω μοι.

35 Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπο-
λέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπο-
λέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνε-

και ἐμὲ καὶ τῷ εὐαγγελίῳ,
ἵνα σώσει αὐτήν.

36 Τί γὰρ ὠφελήσει ἄν-
θρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσ-
μον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ;

37 Ἡ τί δώσει ἄνθρωπος
ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐ-
τοῦ;

38 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυ-
θῇ με καὶ τὰς ἐμὰς λόγους ἐν
τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχα-
λίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱ-
ὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυ-
θήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ
ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
μετὰ τῶν ἁγγέλων τῶν ἁ-
γίων.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἄ-
μην λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰ-
σὶ τινες τῶν ὧδε ἐσθιόντων,
οἵτινες ἔμὴ γεύσονται βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν
δυνάμει.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἐξ
παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν
Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ
τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει
αὐτοὺς εἰς ὄρεος ὑψηλοῦ κατ'
ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώ-
θη ἔμπροσθεν αὐτῶν.

3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῷ
ἐγένετο ῥαβδόντα, λευκὰ λί-
αν ὡς χιὼν, οἷα γναφεὺς ἐ-
πὶ τῆς γῆς ἔδύνανται λευ-
κᾶναι.

4 Καὶ ὥφθη αὐτοῖς Ἡ-
λίας σὺν Μωσέϊ· καὶ ἦσαν
συλλαλῶντες τῷ Ἰησοῦ.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέ-
τρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Ῥαβ-
βί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶ-
ναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς
τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Μω-
σεῖ μίαν, καὶ Ἡλίᾳ μίαν.

6 Οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ·
ἦσαν γὰρ ἐκφοβοί.

7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπι-
σκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε
φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα·
Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγα-
πητός, αὐτὸν ἀκούετε.

8 Καὶ ἐξάπινά περιβε-
ψάμενοι, ἐκέτι ἕδνα εἶδον,
ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ'
ἑαυτῶν.

9 Καταβαινόντων δὲ αὐ-
τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεφείλατο
αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγήσων-
ται ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀ-
ναστῇ.

10 Καὶ τὸν λόγον ἐκρά-
τησαν πρὸς ἑαυτούς, συζη-
τῶντες τί ἐστὶ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀ-
ναστῆναι.

11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτόν,
λέγοντες· Ὅτι λέγουσιν οἱ
γραμματεῖς, ὅτι Ἡλίας δεῖ
ἐλθεῖν πρῶτον;

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν
ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ
πάντα· καὶ πῶς γέγραπται
ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα
πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξενθενώθῃ.

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι
καὶ Ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐ-
ποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλη-
σαν,

σαν,
αὐτὸ
I
μαθ
περὶ
τεῖς α

I
λο

καὶ
το α

I
γραμ

τε π

I
τῷ ὄρ
ἦνεκα

ἔχοντ

I
18

ταλά
ἀφρί
αὐτῷ

εἶπον
αὐτὸ

σχυσ

I
19

τῷ, λ

Γ, ἐ

σομαι
μῶν;

20

πρὸς α
εὐθέως

αὐτόν·
γῆς, ἐκ

21

πατέρ
I, ἐστὶ
τῷ;

22
καὶ εἰς π
τα, ἵν

σαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς μαθητάς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτὰς, καὶ γραμματεῖς συζητούντας αὐτοῖς.

15 Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, καὶ προσερχόντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

16 Καὶ ἐπηρώτησε τὰς γραμματεῖς· Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτὰς;

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἐκ τῶ ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε, ἤνεκα τὸν υἱὸν μὲ πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἁλαλον·

18 Καὶ ὅπῃ ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίβει τὰς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται. καὶ εἰπον τοῖς μαθηταῖς· Σε ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.

19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, λέγει· Ὡ γυνεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με.

20 Καὶ ἤνεκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστίν, ὥς τῆτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· Παιδιόθεν·

22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν·

ἀλλ' εἴτι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.

24 Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τῷ παιδίῳ, μετὰ δακρύων ἔλεγε· Πιστεύω Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.

25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκατάρατῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἁλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοὶ ἐπιτάσσω· Ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ κράξαν, καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτόν, ἐξῆλθε· καὶ ἐγένετο ὥσπερ νεκρὸς, ὥστε πολλὰς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη.

28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν· Ὅτι ἡμεῖς ἐκ ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τῆτο τὸ γένος ἐν ἔθνι δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηθείᾳ.

30 Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθούτες παρεμπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας. καὶ ἐκ ἡθέληεν ἵνα τὶς γνώῃ.

31 Ἐδίδασκε γὰρ τὰς μαθητάς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·

τοῖς· Ὅτι ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώ-
που παραδίδοται εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων, καὶ ἀποκλεινέσιν αὐ-
τόν· καὶ ἀποκλιανθεῖς, τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ
ἐφοβήντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερ-
ναέμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενό-
μενος, ἐπηρώτα αὐτῆς· Τί
ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτὴς διε-
λογίζεσθε;

34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς
ἀλλήλης γὰρ διελέχθησαν ἐν
τῇ ὁδῷ, τίς μείζων.

35 Καὶ καθίσας ἐφώνησε
τῆς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς·
Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι,
ἔσται πάντων ἔσχατος, καὶ
πάντων διάκονος.

36 Καὶ λαβὼν παιδίον,
ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν·
καὶ ἐγκαλισσάμενος αὐτὸ, εἶ-
πεν αὐτοῖς·

37 Ὁ ἐὰν ἐν τῶν τοιούτων
παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀ-
νόματί μου, ἐμὲ δέχεται. καὶ
ὅς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, ἔκ ἐμὲ
δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποσεύ-
λαντά με.

38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ
Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκαλε,
εἶδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί
σε ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὅς
ἐκ ἀκολυθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύ-
σαμεν αὐτόν, ὅτι ἐκ ἀκολυ-
θεῖ ἡμῖν.

39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ
κωλύετε αὐτόν· ὅτι οὗτος γὰρ
ἐστὶν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται
ταχὺ κακολογῆσαί με.

40 Ὃς γὰρ ἐκ ἐστὶ κατὰ
ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστὶν·

41 Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑ-
μᾶς, ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ
ὀνόματί μου, ὅτι Χριστὸς ἐστὶ,
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃ μὴ ἀπο-
λέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλί-
σῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν πι-
σευόντων εἰς ἐμὲ, καλὸν ἐστὶ
αὐτῷ μᾶλλον, εἰ περιέκει-
ται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν
τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβλη-
ται εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίξῃ
σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐ-
τήν· καλὸν σοι ἐστὶ κυλλὸν εἰς
τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς
δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπειλ-
θεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ
πῦρ τὸ ἄσβεστον·

44 Ὅπως ὁ σκώληξ αὐ-
τῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ
σβέννεται.

45 Καὶ ἐὰν ὁ πῦρ σε
σκανδαλίξῃ, ἀπόκοψον
αὐτόν· καλὸν σοι εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ
τῆς δύο πόδας ἔχοντα βλη-
θῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ
πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ὅπως ὁ σκώληξ αὐ-
τῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ
σβέννεται.

47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμὸς
σε σκανδαλίξῃ, ἐκβάλ-
αὐτόν. καλὸν σοι ἐστὶ μονόφ-
θαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφ-
θαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς
τὴν γέενναν τῷ πυρὶ.

48 Ὅπως

48 Ὃς

τῶν οὐ τε

οὐ σβέννεται

49 Πα

σθήσεται

ἀλλ' ἄλυσ-

50 Κα

δὲ τὸ ἄλλο

ἐν τίνι αὐ

ἐν ἑαυτοῖς

εἴτε ἐν ἄλλῃ

Κ

Ακεῖ

ταί

Ἰερουσαλὴμ,

Ἰερουσαλὴμ,

παλιν ὁ χ

ὡς εἰώθει,

αὐτῆς.

2 Καὶ

Φαρισαῖοι

τόν, εἰ ἐξ

ἀπολύσαι

τόν.

3 Ὁ δ

πεν αὐτοῖς

λατο Μωσ

4 Οἱ δ

πέτρῃ

γὰρ

5 Καὶ

ὅς, εἴπεν

Κληροκαρ

ψεν ὑμῖν

την.

6 Ἀπὸ

ἤρσεν καὶ θ

τῆς ὁ Θεός.

7 Ἐνεκε

ψι ἀνθρώ

αὐτῆ καὶ

48 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐ-
τῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ
οὐ σβέννυται.

49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλι-
σθήσεται· καὶ πᾶσα θυσία
ἀλὶ ἀλισθήσεται.

50 Καλὸν τὸ ἄλας· ἐὰν
δὲ τὸ ἄλας ἀναλον γένηται,
ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχει
ἐν ἑαυτοῖς ἄλας, καὶ εἰρηνεύ-
ετε ἐν ἀλλήλοις.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΚΕῖΘΕΝ ἀναγὰς ἔρχε-
ται εἰς τὰ ὄρια τῆς
Ἰουδαίας, διὰ τῆς πέραν τῆς
Ἰορδάνης· καὶ Συμπορεύονται
παλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καί,
ὡς εἰσθεῖ, πάλιν ἐδίδασκεν
αὐτούς.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ
Φαρισαῖοι, ἐπηρώτησαν αὐ-
τόν, εἰ ἔξεσιν ἀνδρὶ γυναῖκα
ἀπολῦσαι· πειράζοντες αὐ-
τόν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετεί-
λατο Μωσῆς;

4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐ-
πέτρεψε βιβλίον ἀποφασίσαι
γραῖναι, καὶ ἀπολῦσαι.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν
Κληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγρα-
ψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύ-
την.

6 Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως,
ἔρσεν καὶ θῆλυ ἰποίησεν αὐ-
τὸς ὁ Θεός.

7 Ἐνεκεν τούτου καταλεί-
ψαι ἄνθρωπος τὸν πατέρα
αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ

προσκολληθήσεται πρὸς τὴν
γυναῖκα αὐτήν.

8 Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς
σάρκα μίαν· ὥστε ἔκείτι εἰσὶ
δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ.

9 Ὁ οὖν ὁ Θεὸς συν-
έζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωρι-
ζέτω.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς
αὐτῆς ἐπηρώτησαν αὐτόν.

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· ὅς
ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτήν, καὶ γαμήσῃ ἄλλην,
μοιχᾷται ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύ-
σῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γα-
μήτῃ ἄλλω, μοιχᾷται.

13 Καὶ προσέφερον αὐ-
τῷ παῖδιά, ἵνα ἄψῃται αὐ-
τῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετί-
μων τοῖς προσφέρονσιν.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἡγα-
νάκησεν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἄφ' ἑ τὰ παῖδιά ἔρχεσθαι
πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐ-
τά· τῶν γὰρ ταιῶτων ἐστὶν ἡ
βασιλεία τῆς Θεῆς.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς
ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασι-
λείαν τῆς Θεῆς ὡς παῖδιον, οὐ
μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

15 Καὶ ἐναγκαλισάμε-
νος αὐτά, τιθεὶς τὰς χεῖρας
ἐπ' αὐτά, ὑψόλογει αὐτά.

17 Καὶ ἐκπορευομένη αὐ-
τὴ εἰς ὁδὸν, προσδραμὼν εἰς
καὶ γονυπετήσας αὐτόν, ἐπη-
ρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀ-
γαθὲ, τί ποιήσω ἵνα ζῶναι
κληρονομήσω;

18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀλαθόν; ἔδεις ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

19 Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Μὴ ἀποσερήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐν ᾧ ὑστερεῖς ὑπάγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἔξεις θησαυρόν ἐν θρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν θάυρον.

22 Ὁ δὲ συγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπόμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλὰ.

23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ· Πῶς δύσκολως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται;

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβήντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τὸς ποιεῖν θότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν;

25 Εὐκοπώτερόν ἐστι καί-

μῆλον διὰ τῆς τρυφαλίας τῆς ἐραφίδος διελθεῖν, ἢ πλῆσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' ἢ παρὰ τοῦ Θεοῦ· πάντα γὰρ δυνατό ἐστι παρὰ τοῦ Θεοῦ.

28 Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολοθήσαμεν σοι.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἔδεις ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγγελοὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ ἐυαγγελίου,

30 Ἐὰν μὴ λάβῃ ἐκατόντα πλάσιον αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφάς, καὶ μητέρας, καὶ τέκνα, καὶ ἀγγελοὺς, μετὰ διαγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦν προάγων αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβήντο, καὶ ἀκολουθῆντες ἐφοβήντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τὸς δώδεκα, ἤρξατο

ἤρξατο
λοιπὰ

33
εἰς τὴν

τὴν ἀν-

τοῖς

Γραμ-

νῶσιν

ραδός

34
τῷ, καὶ

καὶ ἐμπ-

κλινῶσιν

ἡμέρας

35
αὐτῷ

οἱ υἱοὶ

Διδάσκ-

εἰς αὐτ-

36
τί θέλ-

37
Δὸς ἡμ-

καὶ εἰς ἐξ-

μεν ἐν τ-

38
τοῖς· ὁ

σθε· δύ-

ριον ὁ ἐ-

τισμα

βαπτισ-

39
Δυνάμει

εἶπεν αὐ-

τήριον ὁ

καὶ τὸ βά-

ζομαι,

40
δεξιῶν μ-

με, οὐκ

ἀλλ' οἱς

ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλ-
λοντα αὐτῷ συμβαίνειν·

33 Ὅτι ἰδὲ, ἀναβαίνομεν
εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς
τῆς ἀνθρώπου παραδοθήσεται
τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
Γραμματεῦσι, καὶ καίανκρι-
νῶσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ πα-
ραδώσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι·

34 Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐ-
τῷ, καὶ ματιγώσουσιν αὐτὸν,
καὶ ἐμψύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀπο-
κρίνουσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

35 Καὶ προσπορεύονται
αὐτῷ Ἰακώβος καὶ Ἰωάννης,
οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες·
Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ
ἐν αὐτῇ σῶμεν, ποιήσης ἡμῖν.

36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν;

37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
Δὸς ἡμῖν ἵνα εἰς ἐκ δεξιῶν σθῇ
καὶ εἰς ἐξ ἐωνύμων σθῇ καθίσω-
μεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐκ οἶδα τί αἰτεῖ-
σθε· δύνασθε πειεῖν τὸ ποτή-
ριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπ-
τισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι,
βαπτισθῆναι;

39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν πο-
τήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίοσθε·
καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτί-
ζομαι, βαπτισθήσεσθε·

40 Τὸ δὲ καθίσαί ἐκ
δεξιῶν με καὶ ἐξ ἐωνύμων
με, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δεῖναι,
ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται.

41 Καὶ ἀκράσαντες οἱ δέ-
κα, ἤρξατο ἀγανακτεῖν περὶ
Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκα-
λεσάμενος αὐτούς, λέγει αὐ-
τοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ δοκῶντες
ἀρχεῖν τῶν ἐθνῶν, καίανκυ-
ριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ με-
γάλοι αὐτῶν, κατεξουσιάζουσιν
αὐτῶν.

43 Οὐχ' ἔγωγε εἶμι ἐν
ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν τις θέλῃ γε-
νέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται
διακὸν ὑμῶν.

44 Καὶ ὅς ἐάν τις θέλῃ ὑμῶν
γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάν-
των δούλος.

45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τῆς
ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονη-
θῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ
δεῖναι τὴν ψυχὴν αὐτῆς λύ-
τρον ἀντὶ πολλῶν.

46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱε-
ριχὴν καὶ ἐκπορευομένους αὐτῶν
ἀπὸ Ἱεριχῆς, καὶ τῶν μαθη-
τῶν αὐτῶν, καὶ ὅχλος ἱκανῶς,
υἱὸς Τιμαίου Βαρετίμα· ὁ
τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν
ὁδὸν προσαιτῶν.

47 Καὶ ἀκράσας ὅτι Ἰη-
σοῦς ὁ Ναζωραῖος ἐστίν,
ἤρξατο κρᾶζειν, καὶ λέγειν·
Ὁ υἱὸς Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐ-
λέησόν με.

48 Καὶ ἐπελόμενος αὐτῷ
πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ
πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ
Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ γὰρ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ
φωνῶσι τὸν τυφλόν, λέγοντες
I αὐτῷ·

αὐτῷ· Θάρσει, ἔγειραι· φωνεῖ σε.

50 Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτῷ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββονί, ἵνα ἀναβλέψω.

52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὑπάγε· ἡ πίστις σε ῥέσωκέ σε. Καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

Κεφ. ια' ΙΙ.

ΚΑὶ ὅτε ἐγίγισιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρεον τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτῷ,

2 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν καὶ εὐθέως εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτήν, εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν εἰδὲς ἀνθρώπων κεκαδίκει· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

3 Καὶ ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ· Τί ποιεῖτε τῆτο; εἰπατέ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτῷ χρειᾶν ἔχει καὶ εὐθέως αὐτὸν ἀποστείλει ὧδε.

4 Ἀπῆλθον δὲ, καὶ εὔρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδῆ καὶ λύσιν αὐτόν.

5 Καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἁγιοφόρων ἔλεγον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;

6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς κα-

θὼς ἐντείλατο ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀφῆκαν αὐτὸς.

7 Καὶ ἤλθον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ.

8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔφρωσαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ φοιτῶντες ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐφράννουσιν εἰς τὴν ὁδόν.

9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθῶντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τῷ πατρὶ ἡμῶν Δαδίδ· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερόν καὶ περιεβλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἦδη ὕσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνασε.

13 Καὶ ἰδὼν Συκὴν μακρόθεν ἔχσαν φύλλα, ἦλθεν εἰς αὐτήν καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτήν, εὐρεν εἰ μὴ φύλλα· ἐγὰρ ἦν καιρὸς σύκων.

14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σῆς εἰς τὸν αἰῶνα εἰδὲς καρπὸν φάγοι· καὶ ἤκουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς

εἰς τὸ
λεῖν τε
ζουίας
τραπέ
καὶ τὰς
λων τα
ψε.

16

διενέγκ

17

αὐτοῖς

τι ὁ σ

σευχῆς

τοῖς ἐκ

ἡσάτε

γῶν.

18

ματεῖς

ἐζήτεν

σιν' ἐφ

πᾶς ὁ

ἐπὶ τῇ

19

ἐξεπορε

20

ρευόμεν

ἐζηραμ

21

Πέτρο

σι, ἰδε,

σω, ἐξή

22

σῆς, λε

πίστιν

23

ὅτι ὁς ἀ

Ἀρεθτι,

ῥάλασσ

ἐν τῇ κ

πιστεύση

ταῖς ἐσ

εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὰς πωλῆνας καὶ ἀγοράζουσας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλητῶν τὰς περιγεραῖς κατέστρεψε.

16 Καὶ ἔκ ἤφιεν ἵνα τὶς διενέγκῃ (κεῖται) διὰ τοῦ ἱεροῦ.

17 Καὶ ἐδίδασκε λέγων αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται· "Οτι ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποίησατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν.

18 Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτην πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν· ἐφοβῶντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

19 Καὶ ὅτε ὁψι ἐγένετο, ἐξέπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.

20 Καὶ πρῶτον παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.

21 Καὶ ἀναμνησθεῖς ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· "Ραββί, ἴδε, ἡ συκὴ ἣν κατηράσσω, ἐξηράνται.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· "Ἐχέτε πίσιν Θεοῦ.

23 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἀρθῇτι, καὶ βλήθῃτι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὁ ἅν εἴπῃ.

24 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν.

25 Καὶ ὅταν γήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος· ἵνα καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπλήματα ὑμῶν.

26 Εἰ δὲ ὑμεῖς ἔκ ἀφίετε, ἔδδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀφήσῃ τὰ παραπλήματα ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπαλοῦντες αὐτῷ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

28 Καὶ λέβησιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῇς;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἓνα λόγον· καὶ ἀποκριθήτε μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ ἑρηνῶ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκριθήτε μοι.

31 Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτὰς, λέγοντες· Ἐὰν ἐπωμεν ἐξ ἑρηνῶ, ἔρεῖ. Διατί ἔν ἐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

32 Ἀλλ' εἰ ἐπωμεν Ἐξ ἀνθρώπων· ἐφοβῶντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὁσίως προφήτης ἦν.

33 Καὶ ἀποκριθεῖς, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἶδαμεν· Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν· Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἀνδρῶπ, καὶ περιέβηκε φραγμόν, καὶ ὥρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε.

2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τῆς γεωργῆς τῷ καιρῷ δέλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρπῆ τοῦ ἀμπελῶν.

3 Οἱ δὲ, λαβόντες αὐτὸν, ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτῆς ἄλλον δέλον· καὶ κείνους λιθοβολήσαντες, ἐκεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον.

5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· καὶ κείνους ἀπέκλειναν· καὶ πολλὰς ἄλλας, τῆς μὲν δέροντες, τῆς δὲ ἀποκλείνοντες.

6 Ἐτι ἔν ἕνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητόν αὐτῷ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτῆς ἔσχατον, λέγων· Ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτάς· Ὅτι ἔτος ἐστὶν ὁ κληρονόμ· δεῦτε, ἀποκλείωμεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.

8 Καὶ λαβόντες αὐτόν, ἀπέκλειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τῷ ἀμπελῶν.

9 Τί ἔν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶν; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τῆς γεωργῆς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνω; Λίδον ὃν ἀπειδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆτες, ἔτ· ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

11 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

12 Καὶ ἐζήτην αὐτὸν κρᾶλῆσαι· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτῆς τὴν παραβολὴν εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

13 Καὶ ἀποσέλλασιν πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ.

14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ ὁ μέλλεις περὶ ἐδενός· ὁ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνδρώπαν, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τῷ Θεῷ διδάσκεις· Ἐξεστὶ κῆνσον Καίσαρι δῶναι, ἢ ὁ δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν;

15 Ὁ δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί με πειράζετε; Φέρετέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω.

16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν· Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίν· ἢ εἰκὼν αὕτη

αὕτη καὶ εἶπον αὐτῷ·

17 Ἡ σὺς, εἰς τὰ Καὶ τὰ τοῦ εἰθαύμα

18

θαυμάσιον λέγουσιν ἐπὶ τῶν

19

γραφῶν ἀδελφῶν λίπη γὰρ ἀφ' ἧς αὐτῆς τ

ἐξαναστῆ φῶ αὐτῆς

20

σαν· καὶ γυναῖκα ἀφ' ἧς

21

γεν αὐτῆς ὁ δὲ αὐτῆς καὶ ὁ τρίτος

22

ἰπλά, καὶ μα· ἐθανε καὶ

23

ἔταν αὐτῆς ἔσαι γὰρ αὐτῆς

24

σὺς, εἰς τὴν πᾶς γε μιν τῷ

25

αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφὴ· Οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· Καίσαρ.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε
τὰ Καίσαρι, Καίσαρι· καὶ
τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ
ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.

18 Καὶ ἔρχονται Σαδ-
δουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵτινες
λέγουσιν ἀνάσσειν μηδεῖνα· καὶ
ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγουσιν·

19 Διδάσκαλε, Μωσῆς ἐ-
γραψεν ἡμῖν, ὅτι· ἐάν τινι
ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ κατὰ-
λιπῇ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ
ᾄῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς
αὐτῆ τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ
ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτῆς.

20 Ἐπὶ αὖ ἐν ἀδελφοὶ ἤ-
σαν· καὶ ὁ πρεσβύτερος ἔλαβε
γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων ἐκ
ἀφ᾽ ἧς σπέρμα.

21 Καὶ ὁ δευτέρ^{ος} ἐλα-
βεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανε, καὶ
ὁ δὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα·
καὶ ὁ τρίτ^{ος} ὡσαύτως.

22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ
ἰπλᾶ, καὶ ἔκ αὐφῆκαν σπέρ-
μα· ἐσχάτη πάντων ἀπέ-
θανε καὶ ἡ γυνή.

23 Ἐν τῇ 8^ῃ ἀνασάσει,
ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν
ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἐπὶ τὰ ἔσχον
αὐτὴν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ διὰ
τὸτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες
τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύνα-
μιν τοῦ Θεοῦ;

25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν

ἀναγῶσιν, ἔτε γαμῶσιν, ἔτε
γαμίσκονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς
ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς ὕρανοις.

26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν,
ὅτι ἐγείρονται, καὶ ἀνέστανται
ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ
τῆς βάσεως ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ
Θεὸς, λέγων· Ἐγὼ ὁ Θεὸς
Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ,
καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;

27 Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νε-
κρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων·
ὁμοίως ἔν πολλοῖς πλανᾷσθε.

28 Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων, ἀκύσας αὐτῶν Κυζητένιων, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν· Ποία ἐστὶ πρώτη πασῶν ἐντολῇ;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη
αὐτῷ· Ὅτι, πρώτη πασῶν
τῶν ἐντολῶν· Ἄκουε, Ἰσραὴλ,
Κύριον ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριον
ἓξ ἓξ·

30 Καὶ ἀγαπήσεις Κύ-
ριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς
διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ἰσχύος σου· αὕτη πρώτη
ἐντολή.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοία,
αὕτη· Ἀγαπήσεις τὸν πλη-
σίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων
τάτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
γραμματεὺς· Καλῶς, διδά-
σκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας,
ὅτι εἰς ἐστὶ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν
ἄλλος πλὴν αὐτοῦ·

33 Καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐ-
τὸν

τὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνείσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν, πλεῖ-
 ὄν ἐς: πάντων τῶν ὀλοκαυλώ-
 μάτων καὶ τῶν θυσῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐ-
 τὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη,
 εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ
 ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
 Καὶ ἔδειξεν ἐκείνῳ τὸ ὄμμα αὐ-
 τὸν ἐπερωτῆσαι.

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
 σοῦς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ
 ἑερῷ· Πῶς λέγουσιν οἱ γραμ-
 ματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστὶ
 Δαβὶδ;

36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶ-
 πεν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ·
 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
 μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως
 ἂν θῶ τὰς ἐχθράς σου ὑπο-
 πόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς ὢν Δαβὶδ λέ-
 γει αὐτὸν κύριον· καὶ πόθεν
 υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ; Καὶ ὁ πο-
 λὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτῶν ἡ-
 δέως.

38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν
 τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· Βλέπετε
 ἀπὸ τῶν γραμματέων, τῶν
 θελόντων ἐν σοφαῖς περιπα-
 τεῖν, καὶ ἀσπασμὸς ἐν ταῖς
 ἀγοραῖς,

39 Καὶ περὶ ὀλοκαυθερίας
 ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ
 περὶ ὀκλισίας ἐν τοῖς δει-
 πνοῖς·

40 Οἱ καλεσθῆντες τὰς
 οἰκίας τῶν χρηρῶν, καὶ προ-

φάσει μακρὰ προσευχό-
 μενοι· ἔτοι λήφονται περισ-
 σότερον κρίμα.

41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰη-
 σοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυ-
 λακίου, ἰδεώρει πῶς ὁ ὄχλος
 βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζο-
 φυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλῆ-
 σιοι ἔβαλλον πολλά.

42 Καὶ ἐλθῶσα μία χή-
 ρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο,
 ὅ ἐστι κοδράντης.

43 Καὶ προσκαλεσάμενος
 τὰς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐ-
 τοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
 ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχὴ
 πλεῖον πάντων βέβληκε τῶν
 βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυλά-
 κιον.

44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ
 περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβα-
 λον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερή-
 σεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν
 ἔβαλεν, ὕλην τὸν βίον αὐ-
 τῆς.

Κεφ. ιγ'. 13.

Καὶ ἐκπορευομένη αὐτὴ
 ἐκ τοῦ ἑερῶ, λέγει αὐτῇ
 εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Δι-
 δάσκαλε, ἴδε ποῖα ποὶ λίθοι,
 καὶ ποῖα παῖ οἰκοδομαί.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκρι-
 θεὶς, εἶπεν αὐτῇ· Βλέπεις
 ταύτας τὰς μεγάλας οἰκο-
 δομάς; ἢ μὴ ἀφ' ἐθῆ λίθοι
 ἐπὶ λίθῳ, ὃς ἢ μὴ καλα-
 λυθῇ.

3 Καὶ καθημένη αὐτὴ
 εἰς τὸ ὄρεμα τῶν ἐλαιῶν κα-
 τέναντι τοῦ ἑερῶ, ἐπηρώτων αὐ-
 τὸν καὶ ἰδιὰν Πέτρος καὶ

Ἰάκω-

Ἰάκωβος

Ἀνδρέας

4 Εἰς

ἑστῆς

μέλλου

λεῖσθαι

5 Οἱ

δὲς αὐ-

βλέπετε

ἡσῆ.

6 Π

ἐπὶ τῶν

ἰες· Ὁ

λὺς πτω-

7 ὁ

λέμης

θροεῖς

ἀλλ' ὅ

8 ἰ

ἐπὶ ἐθν

βασίλε

σμοὶ κα

λιμοὶ

9 Α

βλέπετε

ραδύως

νέδρια,

ἐκείσε

βασίλε

ἰμῶ, εἰ

10

ἡ δει

τὸ εὐα

11

ὑμᾶς

μεριμν

μελετᾶ

ὑμῶν ἐν

λαλεῖτ

λαλῶντ

τὸ ἄλ

Ἰάκωβ[Ⓞ] καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας·

4 Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι.

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ.

6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ πολλὰς πλανήσουσιν.

7 Ὅταν δὲ ἀκούσῃς πολεμῆς καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθαι· δεῖ γὰρ γενέσθαι· ἀλλ' ἔπω τὸ τέλος.

8 Ἐξερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί.

9 Ἀρχαὶ αἰώνων ταῦτα· βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτὰς· παρὰ δώσασιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς· δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἑμῶ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον.

11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμᾶτε τί λαλήσῃτε, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὅ ἐάν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τῷτο λαλεῖτε· ὃ γὰρ ἔσται ὑμεῖς οἱ λαλῶντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θαναλώσουσιν αὐτούς.

13 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομένοντας εἰς τέλος, ἔσται σωθήσεται.

14 Ὅταν δὲ ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τῷ προφῆτῃ, ἕως ὅπου ὃ δεῖ· (ὁ ἀναγινώσκων νοείτω) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ φευγέτωσαν εἰς τὰ ἔρη·

15 Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματός, μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἄραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτῆς.

16 Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν, μὴ ἐπιστρέψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἄραί τὸ ἱμάτιον αὐτῆς.

17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχουσιν καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

18 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος.

19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι θλίψεις, οἷα ὃ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς ἐκτίσεν ὁ Θεός, ἕως τῆ νῦν, καὶ ὃ μὴ γένηται.

20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσεν τὰς ἡμέρας, ὃ καὶ ἂν ἐσώθῃ πάντα σάρξ· ἀλλὰ διὰ τὸς ἐκλεκτὸς οὓς ἐξελέξατο,

λέξατο, ἐκολόωσε τὰς ἡμέρας.

21 Καὶ τότε εἰάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός· ἢ, Ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ πιστεύσῃτε.

22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· Ἰδοὺ, προεῖρηκα ὑμῖν πάντα.

24 Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὃ ἡλιος (κοιτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη ἐδώσει τὸ φέγγος αὐτῆς.

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπύουνοι, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται.

26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης.

27 Καὶ τότε ἀποστείλει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτούς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ.

28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν αὐτῆς ἦδῃ ὁ κλάδος ἀπαλὸς γίνηται, καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν.

29 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδῃτε γινόμενα, γινώ-

σκεῖτε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θυραῖς.

30 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται.

31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, ἐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, ἐδὲ ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ.

33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστίν.

34 Ὡς ἀνδρῶν ἀπὸ δημοῦ ἀφείς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δὸς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐκάστη τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ.

35 Γρηγορεῖτε ἄν· (οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὃς ἐστὶν ἡ μεσονυχία, ἡ ἀλεκτοροφωνίας, ἡ πρωΐ·)

36 Μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης, εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας.

37 Ἀ δὲ ὑμῖν λέγω, παύσι λέγω· Γρηγορεῖτε.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΗΝ δὲ τὸ πᾶσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας. καὶ ἐξήτην οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκλείωσιν.

2 Ἐλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τῷ λαῷ.

3 Καὶ

3

θανία
τῷ λε
τῷ,
εαρε
πολυ

τὸ ἀλ
τῷ κα

4

κτῆνι
λοντες
αὐτῇ

5

πραθ
θηνα
πλωχ
αὐτῇ

6

φίλε α
παρέ
Γάσας

7

χὺς
ὅταν
εὖ πο

8

τοῖς ἐχ
8

9

σι· π
τὸ Ca
σμόν.

9

αὐ κα
τῷτο
ὃ ἐπο

10

ριώτης
ἦλθε
ἵνα π

11

ξησαν

3 Καὶ ὄντι αὐτῷ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τῷ λεπεθῷ, κατὰκειμένους αὐτῷ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάστρον μύρε, νάρθη πικρῆς πολυτελεῖς· καὶ συνίψασα τὸ ἀλάστρον, κατέχευεν αὐτῷ κατὰ τῆς κεφαλῆς.

4 Ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτῆρες πρὸς αὐτὸς, καὶ λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τῷ μύρε γέγονεν;

5 Ἡ δὲ δυνατοὺς γὰρ τῷτο παραθεῖναι ἐπάνω τριακοσίων δηνარიων, καὶ δοθεῖναι τοῖς πτωχοῖς· Καὶ ἐνεδριμῶντο αὐτῇ.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφίει αὐτήν. τί αὐτῇ κόπας παρέχεις; καλὸν ἔργον εἰργασάτο εἰς ἐμέ.

7 Πάντοτε γὰρ τὰς πτωχὰς ἔχει μεθ' αὐτῶν, καὶ ὅταν θέλῃ, δύνασθαι αὐτὰς εὖ ποιῆσαι· ἐμεῖ δὲ οὐ πάντοτε ἔχει.

8 Ὁ εἶχεν αὐτῇ, ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι μετὰ τὸ ζῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

9 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπως ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τῷτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὁ ἐποίησεν αὐτῇ, λαληθῆσιν εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

10 Καὶ ὁ Ἰσάκας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς τὰς ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς.

11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν· καὶ ἐπηγγείλαντο αὐ-

τῷ ἀργύριον δῆναι· καὶ ἐζήτει πῶς ἐνκαιρῶς αὐτὸν παραδῶ.

12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθουον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· Πῶς θέλεις ἀπελθόντες εἰτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα;

13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτῷ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαυθίσει ὑμῖν ἄνθρωπος· κεράμιον ὑδατῶ· βαλόντες· ἀκολουθήσατε αὐτῷ.

14 Καὶ ὅπως ἐὰν εἰσέλθῃ, εἰπάτε τῷ οἰκοδεσπότῃ· Ὁτι ὁ διδάσκαλος λέγει· Πῶς εἰς τὸ καλυμα, ὅπως τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν με φάγω;

15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐσθωμένον, εἰτοιμόν· ἐκεῖ εἰτοιμάσατε ἡμῖν.

16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὁ ψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.

18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν, καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὃ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.

19 Οἱ δὲ ἥρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς· Μήτι ἐγώ; καὶ ἄλλος· Μήτι ἐγώ;

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-

πεν αὐτοῖς· Εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον.

21 Ὁ μὲν υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· καὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ὃ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου παρὰ διδύλαι· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ ἕκ ἐγεννήθη ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος.

22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, ἐυλόγησας ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τὸ ἐστὶ τὸ βῶμά μου.

23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, ἐυχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.

24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ ἐστὶ τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον.

25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἕκτι ἢ μὴ πῶς ἐκ τῆ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἑλαιῶν.

27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες Ἰσραηλῖταις ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὅτι γέγραπται· Παλάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Καὶ εἰ πάντες Ἰσραηλῖταις ἀλλ' ἐκ ἐγώ.

30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με.

31 Ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἐλέγε μάλλον· Ἐάν με δεῖ συναποθανεῖν σοι, ἢ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.

32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον ὃ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ. καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Καθίσαιτε ὡς ἕως προσευξώμαι.

33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μετ' αὐτοῦ· καὶ ἤρξατο ἐκδαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυτός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὡς, καὶ γρηγορεῖτε.

35 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπαισεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσήχετο ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββὰ· πατήρ, πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τῷτο· ἀλλ' ἢ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί Κύ.

37 Καὶ ἔρχεται, καὶ εὐρίσκει αὐτὸς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις; ἕκ ἰσχυσας μέαν ὥραν γρηγορεῖσαι;

38 Τῇ

εὐχεσθ
εἰς πε
μα π
ἀσθενή

προση
εἰπών.

ρεν αὐ
ίας· ἡ
αὐτῶν
ἠδειςαν
δῶσι.

τον, κα
δῆλε τὸ
εσθε.

ῥα· ἡ
υἱὸς τῆ
ρας τῶν

ἰδὲ, ὁ π

τῆ λαλ
Ἰδαας,
καὶ μετ'
μετὰ τ

παρὰ τ
γραμμ
βυτέρων

διδας α
τοῖς, λ
αὐτός
τὸν, κα
λῶς.

προσελ
ει, ἐα
αὐτόν.

38 Γενηορεῖτε καὶ προσ-
εύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃε
εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦ-
μα πρόθυμον, ἡ δὲ σαρκὶς
ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν
προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον
εἰπὼν.

40 Καὶ ὑποστρέψας εὑ-
ρεν αὐτὸς πάλιν καθεύδον-
τας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν βεβαρημένοι, καὶ ἐκ
ἡδαισαν τί αὐτῷ ἀποκρι-
ῶσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρί-
τον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύ-
δετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύ-
εσθε. Ἀπέχει, ἦλθεν ἡ
ώρα· ἰδοὺ, παραδίδεται ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖ-
ρας τῶν ἀμαρτωλῶν.

42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν·
ἰδοὺ, ὁ παραδιδόμενος με ἡγίκα.

43 Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐ-
τῷ λαλοῦντι, παραγίνεται
Ἰσθὰς, εἰς ἃν τῶν δώδεκα,
καὶ μετ' αὐτῷ ὄχλος πολὺς
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων,
παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν
γραμματέων καὶ τῶν πρεσ-
βυτέρων.

44 Δεδώκει δὲ ὁ παρα-
διδόμενος αὐτὸν ῥύσσημον αὐ-
τοῖς, λέγων· Ὁν ἂν φιλήσω,
αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐ-
τόν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφα-
λῶς.

45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως
προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· Ραβ-
βί, ῥαββί. καὶ κατεφίλησεν
αὐτόν.

46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ'
αὐτόν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ
ἐκράτησαν αὐτόν.

47 Εἰς δὲ τις τῶν παρ-
ιστηκότων σπασάμενος τὴν
μάχαιραν, ἔπαισε τὸν δεξι-
ον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφεί-
λεν αὐτῷ τὸ ὠτίον.

48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ
λησὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαί-
ρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με·

49 Καθ' ἡμέραν ἤμην
πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδά-
σκων, καὶ ἐκ ἐκράτησάτέ με·
ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ
γραφαί.

50 Καὶ ἀφέντες αὐτόν
πάντες ἔφυγον.

51 Καὶ εἰς τις νεανίσκος
ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλη-
μένος σινδόνα ἐπὶ γυμνῷ· καὶ
κρατῶσιν αὐτόν οἱ νεανί-
σκοι.

52 Ὁ δὲ καλαλιπὼν τὴν
σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ'
αὐτῶν.

53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν
Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα.
καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσ-
βύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ
μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ
ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
ἀρχιερέως. καὶ ἦν συγκαθή-
μενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν,
καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ
φῶς.

55 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ
ὅλοι τὸ συνέδριον ἐζήτην κα-
τὰ

τὰ τῷ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατώσαι αὐτόν· καὶ ἔχουσιν.

56 Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτῷ· καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι ἔκ ἦσαν.

57 Καὶ τινες ἀνασάντες, ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτῷ, λέγοντες·

58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκέσαμεν αὐτῷ λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ κατὰλύσω τὸν ναὸν τῆτον τὸν χειροποιήσιον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποιήσιον οἰκοδομήσω.

59 Καὶ ἔδὲ ἔτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

60 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη ἔδεν· τί ἔτοίμα κατὰμαρτυροῦσιν;

61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ ἔδεν ἀπεκρίναί τοι. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ ἐυλογητῆ;

62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι· καὶ ὅψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

63 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, διὰ ῥήξας τῆς χιτῶνας αὐτοῦ, λέγει· Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων;

64 Ἠκέσας τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτόν εἶναι ἐνοχόν θανάτου.

65 Καὶ ἤρξαντο τινες ἐμπίσειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτόν, καὶ λέγειν αὐτῷ· Προφήτευσον· καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκπαίσαμεν αὐτόν ἑταλλόν.

66 Καὶ ὁ Πέτρος ἐν τῇ αὐτῇ κάτῳ, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως·

67 Καὶ ἰδῶσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρενῆ Ἰησοῦ ἦσθα.

68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων· Οὐκ οἶδα, ἔδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξηλήθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

69 Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδῶσα αὐτόν πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν· Ὅτι ἔστι ἐξ αὐτῶν ἐστίν.

70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.

71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν· Ὅτι ἔκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τῆτον οὐ λέγεις.

72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε· καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τῆ ῥήματός· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλέκτωρα φωνῆσαι δις, ἀπαρ-

ἐπαρ-
ἐπιβα-

ΚΑ

οὐ ἀρχ-
στυλέρ-
ὄλον τ-
τὸν Ἰ-
παρέδ-
2

τὸν ὁ Γ-
σιλεύς
ἀποκρ-
λέγεις.

3

οὐ ἀρχ-
4

ἐπηρώτ-
Οὐκ ἀ-
σχ σθ

5

δὲν ἀπ-
ζειν τοῖς

6

αὐτοῖς
τῷ.

7

8

9

10

διὰ φθ-
αὐτὸν

ἐπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐπιδαλῶν, ἔκλαιε.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑὶ ἐυθέως ἐπὶ τὸ πρῶτον Συμβόλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν, καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ.

2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

3 Καὶ κατηγόρειν αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη ἐδέν; ἴδε πόσα σε καλαμαζυρεῖσιν.

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐκέτι ἐδέν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον.

6 Καὶ ὁ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον, ὅνπερ ᾔτουντο.

7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συσσιγῶν δεδεμένῳ, οἵτινες ἐν τῇ γάστρῃ φόνον πεποιήκεισαν.

8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς αἰεὶ ἐποίει αὐτοῖς.

9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

10 (Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φόβον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς.)

11 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί ἔν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

15 Ὁ δὲ Πιλάτος βεβλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας, ἵνα σταυρωθῇ.

16 Οἱ δὲ φραγιῶνται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ πραιτώριον· καὶ συγκαλῶσιν ὅλην τὴν σπειραν.

17 Καὶ ἐνδύσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιβιβάσιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπαζεσθαι αὐτόν. Χαῖρε βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων.

19 Καὶ ἐτυπλον αὐτῷ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπλυνον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνον αὐτῷ.

20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ

Κ

ἐξάγαγον

ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.

21 Καὶ ἀγλαρεύουσι παρὰ τοῦ Ἰούδα τινὰ Σίμωνα Κυρηναῖον, (ἐρχόμενον ἀπ' ἀγρεύ, τὸν παλῖνα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥάφου,) ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτῷ.

22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, κρανίον τόπος.

23 Καὶ ἐδίδου αὐτῷ πικρὰν ἐσμυρηνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε.

24 Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐτῷ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά, τίς τί ἄρῃ.

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ σταύρωσαν αὐτόν.

26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτῷ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Τῶν Ἰουδαίων.

27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυρώουσι δύο ληστές· ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἓνα ἐξ ἐναντιῶν αὐτῷ.

28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόντων ἐλογίσθη.

29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, ὃ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν·

30 Σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατατάξαι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ

ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλεγον· Ἄλλος ἔσται, αὐτὸν δὲ δύναται σωσαι.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ συνσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

33 Γενομένης δὲ ὥρας ἑκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἑνάτης.

34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐδόθησεν ὁ Ἰησοῦς φωνὴν μεγάλην, λέγων· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ, λαμμὰ καταχθανί· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον· Ὁ Θεός μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἐκατέλιπες·

35 Καὶ τινες τῶν παραστηκότων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἰδοὺ, Ἡλίαν φωνεῖ.

36 Δραμὼν δὲ εἷς, καὶ γελῶν σποδίζον ὕδατος, περιθείς τε καλὰ μύρον, ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· Ἀφείλε· ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν.

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείλε φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε.

38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι ἔτρωε κράζας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἀνθρώπος ἔστω υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωρεῖσαι· ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαβδαλνὴ, καὶ Μαρία ἡ τῆ Ἰακώβ τῆ μικρῆ, καὶ Ἰωσὴ μήτηρ, καὶ Σαλώμῃ·

41 Αἱ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθηον αὐτῷ, καὶ ἐνηκούον αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναθεῖσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

42 Καὶ ἦδη ὀψίας γενομένης, (ἐπεὶ ἦν παρασκευῇ, ὁ εἰς προσάβδαιον,)

43 Ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βεβηλῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τῆ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ ᾔτησεν τὸ Σῶμα τῆ Ἰησοῦ.

44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἦδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κενυρίωνα, ἠπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάσαι ἀπέθανε.

45 Καὶ γινὼς ἀπὸ τῆ κενυρίωνος, ἐδώρῃσεν αὐτὸν τὸ Σῶμα τῷ Ἰωσήφ.

46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνέλιψε τῇ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λεηλοποιημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τῆ μνημείου.

47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαλνὴ καὶ Μαρία Ἰωσὴ ἐδωρῶν πᾶσι τίθεται.

Κεφ. ις'. 16.

Κ Αἱ διαγενομένης σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγ-

δαλνὴ καὶ Μαρία ἡ τῆ Ἰακώβ καὶ Σαλώμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθεῖσαι ἀλείψωσιν αὐτόν.

2 Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτου ἐρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀναίτελαντες τῇ ἡλίῳ.

3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τῆ μνημείου;

4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωρῶσιν ὅτι ἀποκεκλίται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.

5 Καὶ εἰσελθεῖσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν.

6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρενὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, ἐκ ἔστη ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἐθηκαὺν αὐτόν.

7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπατέ τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι πρῶτος ὑμεῖς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθεῖσαι ταχύ, ἔφυγον ἀπὸ τῆ μνημείου. εἶχε δὲ αὐτάς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ ὅθεν ὅθεν εἶπον· ἐφοβήθησαν γὰρ.

9 Ἀναστὰς δὲ πρῶτὴ πρῶτη σαββάτῃ, ἔφανη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδα-

Κ 2

λνῇ,

ληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἐπὶ τὰ δαιμόνια.

10 Ἐκεῖνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτῆ γενομένοις, πενθῶσι καὶ κλαίουσιν·

11 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀκέσαντες ἔτι ζῆν, καὶ ἐθαύθη ὑπὸ αὐτῆς, ἠπίστησαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυοὶν ἐξ αὐτῶν περιπαλῶσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἄγρον.

13 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· ἃ δὲ ἐκεῖνοις ἐπίστευσαν.

14 Ὑστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπίστιαν αὐτῶν, καὶ Σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς δεασαμένοις αὐτὸν ἐγγηγεμένον ἔκ ἐπίστευσαν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

16 Ὁ πιθεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται. ὁ δὲ ἀπίθης, κατακριθήσεται.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιθεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλῶσιν· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς·

18 Ὅφεις ἀρῶσιν· καὶ θανάσιμόν τι πῶσιν, ἃ μὴ αὐτὰς βλάβει. ἐπὶ ἄρρώστων χεῖρας ἐπιθήσει, καὶ καλῶς ἔξουσιν.

19 Ὁ μὲν ὦν Κύριος, μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν ὕψανον, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθότες ἐκήρυξαν πανταχῶς, τῷ Κυρίῳ συνεγυνήσας, καὶ τὸν λόγον βεβαιῶντες διὰ τῶν ἐκολουθησάντων σημείων. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ.

ἀ. 1.

ἘΠΕΙΔΗ ΠΕΡ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀναλίσκασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,

2 Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται· καὶ ὑποθέταί· γενόμενοι τῷ λόγῳ·

3 Ἐδοξε καὶ μοι, παρεκληθὲν ἀνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε·

4 Ἴνα ἐπιγνώσῃς περὶ ὧν κατήχηθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

5 Ἐγένετο

5

τῷ βα

ιερέως

ἐξ ἐφη

γυνή σ

ρων Ἀ

τῆς Ἐ

6

φότερο

ρευόμε

ἐντολαῖ

Κυρίῳ

7

νον, κα

σεῖρα,

ἐκπότε

τῶν ἡσ

8

ἰεύειν α

ἐφημερ

Θεῦ,

9

ραλείας,

σαι, εἰ

Κυρίῳ.

10

τῷ λα

ἔξω τῷ

μαλῶ.

11

ἰελοῦ Κ

τῷ δυ

μαλῶ.

12

χαρίας

ἐπισεν

13

ἀγγελῶ

εῖα· δι

ησὶς σθ

5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τῷ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἑφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαζών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἑλισάβετ.

6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πιάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαίωμασι τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοί.

7 Καὶ ἔκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἑλισάβετ ἦν στείρα, καὶ ἀμφοτέροι προδεσχηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱεραιεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἑφημερίας αὐτοῦ ἐναντὶ τοῦ Θεοῦ,

9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱεραιείας, ἔλαχε τῷ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ᾠρᾷ τοῦ θυμιάματος.

11 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, ἰσὺς ἐκ δεξιῶν τοῦ δυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

12 Καὶ ἐπαράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· Μὴ φόβος Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθῃ ἡ δεήσις σου· καὶ ἡ γυνὴ σου Ἑλι-

σάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.

14 Καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται.

15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σικερα οὐ μὴ πίνει· καὶ πνεύματι ἁγίῳ πλησθήσεται· ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.

16 Καὶ πολλὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.

17 Καὶ αὐτὸς προσλεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει· Ἡλίου ἐπιστρέψαι καρδίας παλίων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι ταῦτο; ἐγὼ γὰρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ συνήμω προεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε, καὶ εὐαγγελισασθαί σοι ταῦτα.

20 Καὶ ἰδὼς, ἔσθη σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρει ἦς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν ἔκ ἐπίφυσας τοῖς λόγοις μου, οἱ-

τινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χροníζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.

22 Ἐξελθὼν δὲ ἐκ ἡδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπίγνωσαν ὅτι ὀπιασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμενε κωφός.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτηργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἑλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα·

25 Ὅτι ἔτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις.

26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεγάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ,

27 Πρὸς παρθένον μεμνησευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ.

28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαίρε κεχαρισμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη εἶ ἐν γυναιξίν.

29 Ἡ δὲ ἰδῶσα διεσά-

χθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς ἔστω.

30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβῶ Μαριάμ· εὖρες γὰρ χάριν παρὰ τοῦ Θεοῦ.

31 Καὶ ἰδὼ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱὸν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔκ ἔσται τέλος.

34 Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται τῆτο, ἐπεὶ ἄνδρα ἔγινώσκω;

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σοί, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοί· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἔκ σοῦ ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδὼ, Ἑλισάβετ ἡ συγγενὴς σοί, καὶ αὐτὴ συνελήφυσεν υἱὸν ἐν γήρα αὐτῆς· καὶ ἔστω μὴν ἐκίω ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλεσμένῃ σείρα·

37 Ὅτι ἔκ ἀδυνατίου παρὰ τοῦ Θεοῦ πάντες ἔσονται.

38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδὼ ἡ δόξα Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥημά σου. Καὶ ἀπῆλθεν

ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

39 Ἀναστᾷσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σωδῆς, εἰς πόλιν Ἰθάδα.

40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίας, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ.

41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ.

42 Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ἐυλογημένον ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ πόθεν μοι τῆτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τῆ Κυρίου με πρὸς με;

44 Ἰδὲ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τῆ ἀσπασμῶς σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύουσα· ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

47 Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου· Ἰδὲ γὰρ, ἀπὸ τῶ νῦν

μακαριῶσί με πᾶσαι αἱ γενεαί·

49 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

51 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίας καρδίας αὐτῶν.

52 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψωσε ταπεινούς.

53 Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλεθύντας ἐξαπέσειλε κενούς·

54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,

55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὰς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ,) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἐμείνε δὲ Μαριάμ συν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς· καὶ ὑπέσχετο εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἑλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τῆ τεκνίου αὐτῆς· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ.

59 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιεμεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλεον αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν.

60 Καὶ

60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτῆς, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι ὁδοὶ ἐσιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σε, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

62 Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτῆς, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν.

63 Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς· Καὶ ἑθαύμασαν πάντες.

64 Ἀνεώχθη δὲ τὸ σόμα αὐτῆς παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῆς καὶ ἐλάλει ἐυλογῶν τὸν Θεόν.

65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τὰς περιοικῶντας αὐτῆς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὁρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

66 Καὶ ἔθελον πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τούτο ἔσται; Καὶ χεῖρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτῆς.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ αὐτῆς ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου· καὶ προσεφώνητευσεν, λέγων·

68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτῆς·

69 Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τῷ παιδὸς αὐτῆς·

70 Καθὼς ἐλάλησε διασόματι τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶν προφητῶν αὐτῆς,

71 Σωτήριαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισήτων ἡμᾶς.

72 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτῆς·

73 Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τῷ δῆναι ἡμῖν·

74 Ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθείας, λατρεύειν αὐτῷ,

75 Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτῆς, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ παιδίον, προσφύτης ὑψίστου κληθήσῃ· προσπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδὸς αὐτῆς,

77 Τῷ δῆναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτῆς, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν·

78 Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὑψους·

79 Ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τῷ καλεῖσθαι τὰς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τὸ δὲ παιδίον ἠύξανεν καὶ ἐκραταίετο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξιος αὐτῆς πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Κεφ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓένητο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος· Ἀυγέστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη, ἐγένετο ἡγεμονεύουσι τῆς Συρίας Κυρηνίαι)

3 Καὶ ἐπορευόμην πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰερουσαλὴν, εἰς πόλιν Δαβὶδ ἧτις καλεῖται Βηθλεὲμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατρὸς Δαβὶδ.)

5 Ἀπογράφασθαι σὺν Μαριάμ τῇ μεμνηστυμένη αὐτῷ γυναικί, ἕσθαι ἐγκύω.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῷ τεκεῖν αὐτήν.

7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι ἔκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλῆες, καὶ φυλάσσοις φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμνὴν αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδὼν, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ

ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδὼν γάρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ·

11 Ὅτι, ἐτέχθη ὑμῖν Σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβὶδ.

12 Καὶ τῆτο ὑμῖν τὸ Σημεῖον· Εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἄγγέλῳ πολλοὶ στρατιᾶς θρανία, αἰνέων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ἐγένετο, ὥς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν θρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τῆτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγγνώρισεν ἡμῖν.

16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τῷ ῥήματι τῷ λαληθέντι αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδὸς τῆτος.

18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς.

19 Ἡ δὲ Μαριάμ πάν-

Ἰα συνετήρει τὰ ῥήματα
ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῆς.

20 Καὶ ἐπέσρεψαν οἱ
ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰ-
νῶντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς
ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλα-
λήθη πρὸς αὐτάς.

21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν
ἡμέραι ὁκτώ τῷ περιτεμεῖν
τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ
ὄνομα αὐτῷ Ἰησοῦς, τὸ κλη-
θεῖν ὑπὸ τῷ ἀγγέλου πρὸς τῷ
συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ
κοιλίᾳ.

22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν
καὶ ἡμέραι τῷ καθαρισμῷ
αὐτῆς κατὰ τὸν νόμον Μω-
σῆως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς
Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ
Κυρίῳ,

23 (Καθὼς γέγραπται,
ἐν νόμῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν
ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἄ-
γιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται.)

24 Καὶ τὸ δῆναι θυσίαν,
κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ
Κυρίου, ζευγὸς τρυγόνων, ἢ
δύο νεοσσὲς περιτετρῶν.

25 Καὶ ἰδὲ, ἦν ἄνθρωπος
ἐν Ἱερουσαλὴμ ὃ ὄνομα Συ-
μεὼν. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔτος
δικαίος καὶ εὐλαβὴς, προσ-
δεχόμενος παράκλησιν τῇ
Ἰσραὴλ. καὶ πνεῦμα ἅγιον
ἦν ἐπ' αὐτόν.

26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχη-
ματισμένον ὑπὸ τῷ πνεύμα-
τι τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θά-
νατον πρὶν ἢ ἰδεῖν τὸν Χριστὸν
Κυρίον.

27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ
πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ
τῷ εἰσαγαγεῖν τὰς γυναῖκες τὸ
παιδίον Ἰησοῦν, τῷ ποιῆσαι
αὐτὰς κατὰ τὸ εἰδισμένον
τῷ νόμῳ περὶ αὐτῆ·

28 Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο
αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐ-
τοῦ, καὶ ἐβλόγησε τὸν Θεόν, καὶ
εἶπε·

29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δού-
λόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ
ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ·

30 Ὅτι εἶδεν οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,

31 Ὁ ἡτοίμασας κατὰ
πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·

32 Φᾶς εἰς ἀποκάλυψιν
ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαῷ σα-
ραήλ.

33 Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ
μήτηρ αὐτῆς θουμάζουσιν
ἐπὶ τοῖς λαθεμένοις περὶ
αὐτῆς.

34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸς
 Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μα-
 ρίαν τὴν μητέρα αὐτῆ· Ἰδοὺ,
 ὅτος κεῖται εἰς πλῶσιν καὶ
 ἀνάσσειν πολλῶν ἐν τῇ
 Ἰσραὴλ, καὶ εἰς ἡμεῖον ἀν-
 τιλεβόμενον·

35 (Καὶ σὺ δὲ αὐτῆς
τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥο-
μφαία·) ὅπως ἂν ἀποκαλυφ-
θῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν
διαλογισμοί.

36 Καὶ ἦν Ἄννα προ-
φῆτις, θυγάτηρ Φανυὴλ, ἐκ
φυλῆς Ἀσήμε· αὕτη προε-
βηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς,
ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρός
ἰσχυροῦ.

ἐπὶ αὐτῆς.

37
 ἔτων ὁ
 π' ἔκ α'
 νηθείαι
 σα νύκ

38

ὥρα ἐπὶ
τῷ Κυ
αὐτῷ
μένοις
σαλήμ

39
παντα

Κυρία,

Γαλιλα

αὐτῶν

40
201 23

πληρέ

ἡς Θεοῦ

41

γυνεῖς

ἐπὶ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς.

37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἑτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἣ ἐκ ἀφίστατο ἀπὸ τῆ ἱερᾶ, νηθείαις καὶ δεήσεσι λαλρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν.

38 Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ἡρᾷ ἐπιστᾶσα ἀνδωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτῆ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ.

39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.

40 Τὸ δὲ παιδίον ἠύξανε, καὶ ἐκραταίετο πνεύματι, καὶ πληρέμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτῆ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ ἑορτῇ τῆς Πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἑτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς.

43 Καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸς, ὑπέμεινε Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐκ ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆ.

44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνουσίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὀδόν· καὶ ἀνεζήτην αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς.

45 Καὶ μὴ εὐρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ζητῶντες αὐτόν.

46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς ἔυρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκρόντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς.

47 Ἐξίσαντο δὲ πάντες οἱ ἀκρόντες αὐτῆ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτῆ.

48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτῆ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν ὅτως; ἰδὼ ὁ πατήρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἐζητῶμέν σε.

49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; ἐκ ἡδεῖτε ὅτι ἐν τοῖς πατέρος μου δεῖ εἶναί με;

50 Καὶ αὐτοὶ ἐβουλήσαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφία καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ ἔτει δὲ πεντεκαίδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Πολλίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχούντων τῶν

τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδης, Φιλίππου δὲ τῆ ἀδελφῆ αὐτῆς τετραρχῶν τῆς Ἰουδαίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίᾳ τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχῶν,

2 Ἐπ' ἀρχιερέων Ἀννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τῆς Ζαχαρίας υἱόν, ἐν τῇ ἐρήμῳ.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περιχωρον τῆς Ἰουδαίας, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἅφεςιν ἁμαρτιῶν.

4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἠσαΐου τῆ προφῆτε, λέγοντι· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρεος καὶ βουνός ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ κοιλάς εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδὸς λαίας·

6 Καὶ ὀψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπὸ αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε ὅν καρπὸς ἀξίος τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἀρξῆσθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων

τίτων ἐγεῖραι τέκνα τοῦ Ἀβραάμ.

9 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίωσις πρὸς τὴν εἴζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιεῖν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

10 Καὶ ἐπηρεῶντων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγουσιν· Τί οὗν ποιήσομεν;

11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μειδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιεῖτω.

12 Ἦλθον δὲ καὶ τελεῶναι βαπτισθῆναι· καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;

13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διαλείπαμεν ὑμῖν παρασσετε.

14 Ἐπηρεῶντων δὲ αὐτὸν καὶ γεατευόμενοι, λέγουσιν· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδένα διασεισῆτε, μηδὲ λυκοφανήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν.

15 Προσδοκῶντες δὲ τὸ λαῶν, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μή ποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός,

16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης, ἀπασιν λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, καὶ ἐγὼ εἰμὶ ἰκανὸς λῦσαι τὰς

τὸν ἱμάτιον τῶν ὑποδημάτων
αὐτῆ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει·
ἐν πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρί.

17 Οὐ τὸ πλῆθον ἐν τῇ
χειρὶ αὐτῆ· καὶ διακαθαριεῖ
τὴν ἄλωνα αὐτῆ· καὶ συναξει
τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην
αὐτῆ, τὸ δὲ ἄχυρον καὶ α-
καύσει πυρὶ ἁσβέσω.

18 Πολλὰ μὲν ἔτι καὶ ἔτε-
ρα παρακαλῶν ἐνηγγελίζετο
τὸν λαόν.

19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τε-
τραρχῆς, ἐλεγχομένου ὑπὸ
αὐτῆ περὶ Ἡρωδιδᾶς τῆς
γυναικὸς Φιλίππου τῆ ἀδελ-
φῆ αὐτῆ, καὶ περὶ πάντων ὧν
ἐποίησε πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,

20 Προσέδθηκε καὶ τῆτο
ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν
Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βα-
πτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν,
καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντι· καὶ
προσευχομένου, ἀνεψυχθῆναι
τὸν ἕρπενον,

22 Καὶ κατεβῆναι τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον ὡμαλικῶ
εἶδει, ὥσπερ περιτεραν, ἐπὶ
αὐτόν· καὶ φωνὴν ἐξ ἑρηνῆ
γενέσθαι, λέγουσαν· Σὺ εἶ ὁ
υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ
ἡδόκησα.

23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς
ὥσπερ ἐτῶν τριάκοντι ἄρχό-
μενος, ὧν (ὡς ἐνομίζετο) υἱὸς
Ἰωσήφ, τῆ Ἠλῖ,

24 Τῆ Ματθαῖ, τῆ
Λευὶ, τῆ Μελχὶ, τῆ Ἰαννά,
τῆ Ἰωσήφ,

25 Τῆ Ματθῆθ, τῆ

Ἀμῶς, τῆ Ναὺμ, τῆ Ἐ-
σλί, τῆ Ναυλαί,

26 Τῆ Μααθ, τῆ Ματ-
θαδία, τῆ Σεμεὶ, τῆ Ἰωσήφ,
τῆ Ἰέδα,

27 Τῆ Ἰωανῶ, τῆ Ῥη-
σά, τῆ Ζοροβάβελ, τῆ Σα-
λαδιήλ, τῆ Νηρὶ,

28 Τῆ Μελχὶ, τῆ Ἀδδὶ,
τοῦ Κωσάμ, τῆ Ἐλμωδάμ,
τῆ Ἡρ,

29 Τῆ Ἰωσή, τῆ Ἐλίσ-
ζειρ, τῆ Ἰωρεὶμ, τῆ Ματ-
θαῖ, τῆ Λευὶ,

30 Τῆ Συμεὼν τῆ Ἰέδα,
τοῦ Ἰωσήφ, τῆ Ἰωνάν, τῆ
Ἐλιακεὶμ,

31 Τῆ Μελεῶ, τῆ Μαΐ-
νάν, τῆ Ματθῆθ, τῆ Να-
θάν, τῆ Δαβὶδ,

32 Τῆ Ἰεσσαὶ, τῆ Ὠ-
βήδ, τῆ Βοὸζ, τῆ Σαλμών,
τῆ Ναασσών,

33 Τῆ Ἀμιναδάβ, τῆ
Ἀράμ, τῆ Ἐσρώμ, τῆ
Φαρίρ, τῆ Ἰέδα,

34 Τῆ Ἰακώβ, τῆ Ἰσα-
ακ, τῆ Ἀβραάμ, τῆ Θάρα,
τῆ Ναχωρ,

35 Τῆ Σαρῆχ, τῆ Ῥα-
γαῦ, τῆ Φαλὲκ, τῆ Ἐβέρ,
τῆ Σαλὰ,

36 Τῆ Καϊνάν, τῆ Ἀγ-
φαζάδ, τῆ Σὴμ, τῆ Νῶε,
τῆ Λάμεχ,

37 Τῆ Μαθεσάλα, τῆ
Ἐνώχ, τῆ Ἰαρεδ, τῆ Μα-
λελεήλ, τῆ Καϊνάν,

38 Τῆ Ἐνὼς, τῆ Σὴθ,
τῆ Ἀδάμ, τῆ Θεῶ.

Κιφ. δ'. 4.

Ἰησοῦς δὲ πνεύματῳ ἁγίῳ
πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ
τῆ Ἰορδάνης· καὶ ἦγείτο ἐν τῷ
πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον,

2 Ἡμέρας τεσσαράκοντα
πειραζόμενῳ ὑπὸ τῆ δια-
βόλης· καὶ ἐκ ἔφαγεν ὑδὲν ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ
συνελεσθεισῶν αὐτῶν, ὕψε-
ρον ἰπείνασε.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διά-
βολος· Εἰ υἱὸς εἶ τῆ Θεοῦ,
εἰπὲ τῷ λίθῳ τῷ τῷ ἵνα γένη-
ται ἄρτος.

4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
πρὸς αὐτὸν, λέγων· Γέγρα-
πται, ὅτι ἐκ ἔω ἄρτος μόνον
ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ'
ἐπὶ παντὶ ῥήματι Θεοῦ.

5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν
ὁ διάβολος εἰς ὄρεον ὑψηλόν,
ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς
βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν
τιγμῇ χρόνου.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διά-
βολος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξου-
σίαν ταύτην ἅπασαν, καὶ
τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ
παραδέδοται, καὶ ὧ ἰὰν θέ-
λω, δίδωμι αὐτήν.

7 Σὺ οὖν ἰὰν προσκυνή-
σης ἐνώπιόν μου, ἔσται σε
πάντα.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ,
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε ὀπί-
σω μου Σατανᾶ· γέγραπται
γάρ· Προσκυνήσεις Κύριον
τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνον
λατρεύσεις.

9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς

Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησεν αὐ-
τὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τῆ
ἐρεῖ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ὁ
υἱὸς εἶ τῆ Θεοῦ, βάλε σεαυ-
τὸν ἐντεῦθεν κάτω·

10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι
τοῖς ἀγγέλοις αὐτῷ ἐντελεί-
ται περὶ σῆ, τῷ διαφυλάξαι
σε·

11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν
ἀρῇσί σε, μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

12 Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι
εἴρηται· Οὐκ ἐκπειράσεις
Κύριον τὸν Θεόν σου.

13 Καὶ συνελέσας πάντα
πειρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπ-
ῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ἄχρι καιρῶ.

14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰη-
σοῦς ἐν τῇ δυνάμει τῆ πνεύ-
ματός· εἰς τὴν Γαλιλαίαν·
καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς
περιχώρου περὶ αὐτῆς.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν,
δοξαζόμενῳ ὑπὸ πάντων.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
Ναζαρέτ, ὃ ἦν τετραμ-
μένῳ· καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ
εἶωθός αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν συναγωγῶν, εἰς τὴν συ-
ναγωγὴν· καὶ ἀνέστη ἀναγνώ-
ναι.

17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ
βιβλίον Ἡσαΐου τῷ προφῆτῃ·
καὶ ἀναπύξας τὸ βιβλίον,
εὔρε τὸν τόπον ὃ ἦν γεγραμ-
μένον·

18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ'
ἐμὲ, ὃ ἐνεκεν ἔχρισέ με·
ἐνταῦθα·

ἰσαγγελίζεσθαι πτωχοῖς ἀπ-
έσταλκέ με, ἰάσασθαι τὰς
κυντετριμμένους τὴν καρδίαν,
κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφε-
σιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,
ἀποστείλαι τεθραυσμένους ἐν
ἀφέσει·

19 Κηρύξαι ἐν ἰαυλὸν Κυ-
ρίου δεκλόν·

20 Καὶ πλύξας τὸ βι-
βλίον, ἀποδὸς τῷ ὑπηρέτῃ,
ἐκδιδου· καὶ πάντων ἐν τῇ
συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν
ἐντενίζοντες αὐτῷ·

21 Ἡρξάτο δὲ λέγειν
πρὸς αὐτούς· Ὅτι σήμερον
πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη
ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν·

22 Καὶ πάντες ἐμαρτύ-
ρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ
τοῖς λόγοις τῆς χάριτος,
τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆ
στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον·
Οὐχ ὅτις ἐστὶν ὁ υἱὸς Ἰω-
σήφ;

23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν
παράβολὴν ταύτην· Ἰαίρε,·
διδάσκουσιν σε αὐτόν· ὅσα
ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ
Καπερναῶν, ποίησον καὶ ὧδε
ἐν τῇ πατρίδι σου·

24 Εἶπε δὲ· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ὅτι ὅδεῖς προφήτης
δεκλός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι
αὐτοῦ·

25 Ἐπὶ ἀληθείας δὲ λέ-
γω ὑμῖν, πολλὰ χῆραι ἦ-
σαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου
ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη
ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ

μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·

26 Καὶ πρὸς ὑδεμίαν αὐ-
τῶν ἐπέμψθη Ἡλίας εἰ μὴ
εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνός,
πρὸς γυναῖκα χήραν·

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ
ἦσαν ἐπὶ Ἑλισσαίου τοῦ
προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ
ὅδεῖς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ
μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος·

28 Καὶ ἐπληρώθησαν πάν-
τες θυμῷ ἐν τῇ συναγωγῇ,
ἀκούοντες ταῦτα·

29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβα-
λον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως·
καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς
ὀφρῦς τῆς ὁδοῦ, ἐφ' ᾧ ἦ
πόλις αὐτῶν ὀχυρὸς ὁχυρὸς,
εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν·

30 Αὐτὸς δὲ διελθὼν δια-
μέσθ αὐτῶν, ἐπορεύετο·

31 Καὶ κατήλθεν εἰς Κα-
περναῶν πόλιν τῆς Γαλι-
λαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐ-
τούς ἐν τοῖς σάββασι·

32 Καὶ ἐξεπλήσσοιτο ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἑξ-
σία ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ·

33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ
ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα
δαιμονίου ἀκαθάριτον, καὶ ἀνέ-
κραξε φωνῇ μεγάλῃ,

34 Λέγων· Ἐα, τί ἡμῖν
καί σοι Ἰησοῦ Ναζαρενέ; ἤλ-
θες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά
σε τίς εἶ· ὁ ἅγιος τῆς Θεοῦ·

35 Καὶ ἐπίβλησεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι,
καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ· καὶ
εἶψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον

εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτῷ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν.

36 Καὶ ἐγένετο θάμνο· ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάλειν πρὸς ἀλλήλους, λέγουντες· Τίς ὁ λόγος· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται;

37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἡ χεὶρ περὶ αὐτῷ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἰκίαν Σίμωνος· ἣ πενθερὰ δὲ τῷ Σίμωνι ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.

39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπιτίμησε τῷ πυρετῷ· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παρὰ χεῖρμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς.

40 Δύνοντο δὲ τῷ ἡλίῳ, πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενεῖν· καὶ νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐτὸς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεῖς, ἰθεράπευσεν αὐτούς.

41 Ἐξῆρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν ἐκ εἰς αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτην αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτῷ· καὶ κατεῖχον αὐτόν.

τῷ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τῷτο ἀπέσταλμαι.

44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ε'. 5.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τῶν ὄχλων ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τῷ ἀκέειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἕως παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ.

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀποβάλλες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τῶν πλοίων τοὺς ὄχλους.

4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄβυσσον.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὰ δίκτυον.

6 Καὶ τῷτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος πολὺ· διεῖξάν γινυσι δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν.

7 Καὶ

7 Καὶ καλίνευσαν τοῖς μίλοχοις τοῖς ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ, τῇ ἐλθούσῃ συλλαβεῖσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπωλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, ὥστε βυδίζεσθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέειπε τοῖς γόνασι τῷ Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε.

9 Θάμβεσθαι γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάσης τῆς συν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἢ συνέλαστον·

10 Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱὸς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν καωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβῆ· ἀπὸ τῆ νῦν ἀνθρώπος ἔσῃ ζωγρῶν.

11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφῆλιν ἀπαῖλα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδὼν αὐτὸν πλῆθους λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.

13 Καὶ ἐκλείνας τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτὸν, εἰπὼν· Θέλω, καθαρίσθῃς. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδεὶς εἰπεῖν·

ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τῆ καθαρισμῆ σε, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνέρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκύνειν, καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις, καὶ προσευχόμενος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἱ ἦσαν ἐκκληυότες ἐκ πάσης κόμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δυνάμεις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτάς.

18 Καὶ ἰδὼν, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἀνθρώπον ὃς ἦν παραλελυμένος· καὶ ἐζήτην αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ δεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ.

19 Καὶ μὴ εὐρόντες διὰ ποίας εἰσενεγκώσω αὐτὸν, διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ· εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τῷ Ἰησοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίσυν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ· Ἀνθρώπε, ἀφένῃαί σοι αἱ ἁμαρτίαι σε.

21 Καὶ ἠξάντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ

οἱ φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς
ἔστιν ὁ τοῦ ὁς λαλεῖ βλασ-
φημίας; τίς δύναται ἀφίε-
ναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ μόνος
ὁ Θεός;

22 Ἐπιγνὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς
τὰς διαλογισμὰς αὐτῶν, ἀ-
ποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·
Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν;

23 Τί ἐστὶν ἑυκοπώτερον,
εἰπεῖν Ἀφένῃ αἱ τοὶ αἱ
ἁμαρτίαι ὑμῶν ἢ εἰπεῖν·
Ἐγείραι καὶ περιπάτει;

24 Ἵνα δὲ εἰδῇτε ὅτι
ἔξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι
ἁμαρτίας, (εἶπε τῷ παρα-
κλητυμένῳ,) Σοὶ λέγω, ἔγει-
ραι, καὶ ἄρας τὸ κλινίδιον
σου, πορεύεαι εἰς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παραχρῆμα ἀνα-
στὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ'
ὃ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν
Θεόν.

26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν
ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν
Θεόν· καὶ ἐπληρώθησαν φόβου,
λέγοντες· Ὅτι εἶδομεν παρα-
δόξα σήμερον.

27 Καὶ μετὰ ταῦτα
ἐξῆλθε, καὶ ἐδεῖσας τοὺς τελῶν-
ην ὀνόματι Λευὴν, καθήμενον ἐπὶ
τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Ἀκολουθε μοι.

28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαν-
τα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐ-
τῷ.

29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν
μεγάλην ὁ Λεὺς αὐτῷ ἐν τῇ

οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος
τελωνῶν πολλός, καὶ ἄλλων οἱ
ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακει-
μενοί.

30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμ-
ματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ φαρισαῖοι
πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ,
λέγοντες· Διατί μετὰ τελων-
ῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ
πίνει;

31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐ
χρεῖαν ἔχουσιν οἱ υἱοὶ νόμου
ἰατρῆς, ἀλλ' οἱ κακῶς
ἔχοντες.

32 Οὐκ ἐλήλυθα καλεῖσαι
δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλούς
εἰς μετάνοιαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐ-
τόν· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰω-
άννου νηστεύουσιν πυκνὰ, καὶ
δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ
οἱ τῶν φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ
ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν;

34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ
νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος
μετ' αὐτῶν ἐστὶ, ποιεῖσαι νη-
στεύειν;

35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι
καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν
ὁ νυμφίος, τότε νηστεύουσιν
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

36 Ἐλεγε δὲ καὶ παρα-
βολὴν πρὸς αὐτούς· Ὅτι ὅστις
ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπι-
βάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν·
εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν
σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ ἐ-
συμφωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ
τοῦ καινοῦ.

37 Καὶ ἑδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς παλαιός· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τὸς ἀσκὸς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολήνται.

38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς καινὸς βλητόν· καὶ ἀμφοτέροι συνληθύνται.

39 Καὶ ἑδεὶς πινὼν παλαιόν, εὐθέως θέλει νέον· λέγει γὰρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

Κεφ. 5'. 6.

ΕΓένετο δὲ ἐν Καββάτω δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτῷ τὰς γάχυας, καὶ ἥσδιον, ψάχοντες ταῖς χερσί.

2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε ὃ ἐκ ἔξω ποιεῖν ἐν τοῖς Καββάσι;

3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτὸς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τῆτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, ὅποτε ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μὲν αὐτῷ ὄντες;

4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῷ Θεῷ, καὶ τὰς ἄρτας τῆς προδόσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτῷ· ἕως οὐκ ἔξω φαιεῖν εἰ μὴ μόνος τὰς ἱερεῖς;

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τῷ Καββάτῳ.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἐτέρῳ Καββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν·

καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.

7 Παρατήρουν δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ Καββάτῳ θεραπεύσει· ἵνα εὕρωσι κατήγορίαν αὐτῷ.

8 Αὐτὸς δὲ ᾄδει τὰς διολογισμὰς αὐτῶν· καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρᾷ ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐγειραι, καὶ ῥῆθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη.

9 Εἶπεν ἔν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸς· Ἐπερὼλήσω ὑμᾶς τι· Ἐξέσι τοῖς Καββάσιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπολέσαι;

10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτὸς, εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκλινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν ἔτω· καὶ ἀποκατεγάγη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὲς ὡς ἡ ἄλλη.

11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας· καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσεται τῷ Ἰησοῦ.

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τῷ Θεῷ.

13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε τὰς μαθητάς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, ἕως καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε·

14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν

τὸν

τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ, Ἰάκωβον
καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ
Βαρθολομαῖον·

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν,
Ἰάκωβον τὸν τῆ Ἀλφαίου,
καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον
Ζηλωτὴν·

16 Ἰδὲν Ἰακώβον, καὶ
Ἰδὲν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ
ἐγένετο προδότης.)

17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐ-
τῶν, ἔστη ἐπὶ τόπῳ πεδινῷ·
καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτῆ, καὶ
πληθὺς πολὺ τῶ λαῷ ἀπὸ
πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ τῆς παραλίης
Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον
ἀκῦσαι αὐτῆ, καὶ ἰαθῆναι
ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·

18 Καὶ οἱ ὀχλόμενοι
ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων·
καὶ ἰθεραπεύοντο.

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἐζήτηε ἀπτεσθαι αὐτῆ· ὅτι
δύναμις παρ' αὐτῆ ἐξήρχε-
το, καὶ ἰάτο πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας
τὰς ὀφθαλμούς αὐτῆ εἰς τὰς
μαθητάς αὐτῆ, ἔλεγεν· Μα-
κάριοι οἱ πτωχοί. ὅτι ὑμε-
τέρας ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶν-
τες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε.
Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν·
ὅτι γελάσετε.

22 Μακάριοί ἐστε ὅταν
μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρω-
ποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν
ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκ-
βάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς

πονητῶν, ἕνεκα τοῦ ὕψους τοῦ
ἀνθρώπου.

23 Χαίρειτε ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ
γὰρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς
ἐν τῷ ἔρανῳ· κατὰ ταῦτα
γὰρ ἐποίησαν τοῖς προφῆταις
οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν εἰ καὶ ὑμῖν τοῖς
πτωχοῖς· ὅτι ἀπέχετε τὴν
παρακλήσιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπε-
πλησμένοι· ὅτι πεινάσετε.
Οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελώντες νῦν·
ὅτι πένθῃσετε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν κα-
λῶς ὑμᾶς εἰπωσι πάντες οἱ
ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ
ἐποίησαν τοῖς ψευδοπροφῆταις
οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς
ἀκούουσιν· Ἀγαπᾶτε τὰς
ἐχθρὰς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε
τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.

28 Εὐλογεῖτε τὰς κατα-
ρωμένους ὑμῖν· καὶ προσεύ-
χεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεάζον-
των ὑμᾶς.

29 Τῷ τύπῳ σὲ ἐπὶ
τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ
τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἰ-
ρονός σε τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν
χιτῶνα μὴ κωλύσης.

30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτῶντί
σε, δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ αἰρονί-
ου τὰ σά, μὴ ἀπαίτει.

31 Καὶ καθὼς θέλεις ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι,
καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁ-
μοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τὰς

ἀγαπῶν
χαίρει
ἰωλὸς
τὸς
33
τὸς
ποῖα
οἱ ἀμ
ἔστι.

34
παρ'
ποῖα
γὰρ
λοῖς δ
ἔωσι τ

35
ἐχθρὰ
ποιεῖτ
ἀπειλ
μισθὸς
σθε υ
αὐτὸς
ἀχαρί
36

μονες,
ὑμῶν οἱ
37
μὴ κρι
ξίτε, κα
τε· αἱ
θήσεσθ

38
ὑμῖν· μ
σμένον
ὑπερεκ
τὸν κόλ
αὐτῶν
ἀντιμετ

39 Ε
αὐτοῖς·
φλὸς τυ

ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ ; καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ τὰς ἀγαπῶντας αὐτὰς ἀγαπῶσι.

33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῇτε τὰς ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ ; καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.

34 Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαθεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ ; καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα.

35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τὰς ἰσχυρὰς ὑμῶν, καὶ ἀγαθροποιεῖτε, καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσονται υἱοὶ τῆ ὑψίστης· ὅτι αὐτὸς χρηστὸς ἐστὶν ἐπὶ τὰς ἀχαρίστους καὶ πονηρὰς.

36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστὶ.

37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ ἂ μὴ κριθήτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ ἂ μὴ καταδικασθῇτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε.

38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πεπιεσμένον καὶ γεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσωσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἴπω δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτις δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν ; ἢ χί

ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσῶνται ;

40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτῷ· κατηρητισμένῳ δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφῳ τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῆ ἀδελφῆς σου· τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ ἢ καίανοεῖς ;

42 Ἡ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφε, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφῳ τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν ἢ βλέπων ; Ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφῳ τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῆ ἀδελφῆς σου.

43 Οὐ γὰρ ἐστὶ δένδρον καλὸν, ποιεῖν καρπὸν καπρὸν· ἢ δὲ δένδρον καπρὸν, ποιεῖν καρπὸν καλόν.

44 Ἐκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τῆ ἰδίας καρπῷ γινώσκειται· ἢ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγεται σύκα, ἢ δὲ ἐκ βάτης τρυγῶσι γαφυλὴν.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τῆ ἀγαθῆς θησαυρῆ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τῆ πονηρῆς θησαυρῆ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τῆ περισεύμαλῳ τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ γόμα αὐτοῦ.

46 Τί δέ με καλεῖτε Κύ-

ριε, Κύριε· κὺ εἰ ποιεῖτε ἃ λέγω;

47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, κὺ ἀκούων μου τῶν λόγων, κὺ ποιῶν αὐτὰς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὁμοίος.

48 Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπων οἰκοδομῶντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε κὺ ἐβάθυνε κὺ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης, προσέρρηξεν ὁ ποταμός τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, κὺ ἔκ ἰσχυσε σαλευῖσθαι αὐτήν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

49 Ὁ δὲ ἀκούσας κὺ μὴ ποιήσας, ὁμοιός ἐστιν ἀνθρώπων οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου· ἣ προσέρρηξεν ὁ ποταμός· κὺ ἐνθὺς ἐπεσε, κὺ ἐγένετο τὸ ἔρημα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

Κεφ. ζ'. 7.

Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτῷ εἰς τὰς ἀκοὰς τῶ λαῷ, εἰσηλθὼν εἰς Καπερναεὺμ.

2 Ἐκατοντάρχης δὲ τινὸς δούλου κακῶς ἔχων, ἤμελλε τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ.

3 Ἀκούσας δὲ περὶ τῷ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ.

4 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπευδαίως, λέγον-

τες, ὅτι ἄξιός ἐστιν ὃ παρέξιπται τοῦτο.

5 Ἀπαρὰ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, κὺ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾤκοδόμησεν ἡμῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς· ἥδη δὲ αὐτῷ μακρὰν ἀπέχοντι ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἐκατονταρχὸς φίλος, λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ κύληται· ἐγὼ γάρ εἰμι ἰκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν σέγγην μου εἰσέλθῃς.

7 Διὸ εἰδὲ ἐμαυτὸν ἡξίωσα πρὸς σε ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, κὺ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπὸ ἐμαυτὸν στρατιώτας· κὺ λέγω τῷ τῷ γαλιλάτῃ, κὺ λείγω τὸ τῷ πορεύῃ, κὺ πορεύεται· κὺ τῷ δέλω μου· Ποίησον τοῦτο, κὺ ποιεῖ.

9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν· κὺ γραφεὶς, τῷ ἀκολουθῶντι αὐτῷ ὁ χλὴ εἶπε· Λέγω ὑμῖν, εἰδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὑρον.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὑρον τὸν ἀσθενεῖντα δούλον ὑγιαίνοντα.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐκκλῆσῃ, ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλεμένην Ναῦ· κὺ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἰκανοί, κὺ ὁ χλὴ πολὺς.

12 Ὡς

λη τῆς
κομίζε
ιογενῆς
αὐτῇ λ
πύλεως

Κύριος,
αὐτῇ,
κλαίει.

10 τῆς
ζοῆς
Νεανίσ
θη.

μικρός,
κὺ ἔδωκε
αὐτῷ·

πανίας,
Θεόν,
φῆτης
ἡμῖν, κ
Θεὸς τῶ

ἐπὶ ἐν
αὐτῷ,
χώρα.

ἀννη οἱ
παύλων

μεν· δ
τῶν αὐτ
πρὸς τα
εἰ ὁ ἐ
προσδοκ

Π
αὐτὸν οἱ
ἀννης ὁ

12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδὼς, ἐξ-
εκομίζετο τεθνηκώς, υἱὸς μο-
ιογενῆς τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ
αὕτη χήρα· καὶ ὅχλῳ τῆς
πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ.

13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ
Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ'
αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ
κλαίει.

14 Καὶ προσελθὼν ἤψα-
το τῆς σοφῆς, (οἱ δὲ βασι-
λεῖς ἐσησαν,) καὶ εἶπε·
Νεανίσκει, σοὶ λέγω, ἐγέρ-
σθι.

15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ
νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν·
καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ
αὐτῆς.

16 Ἐλαβὲ δὲ φόβῳ ἁ-
παλίας, καὶ ἐδόξαζον τὸν
Θεὸν, λέγουσιν· Ὅτι προ-
φήτης μέγας ἐγήγερται ἐν
ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ
Θεὸς τὸν λαὸν αὐτῶν.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος
ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ
αὐτῶν, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περι-
χώρῳ.

18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰω-
άννης οἱ μαθηταὶ αὐτῶν περὶ
πάντων τούτων.

19 Καὶ προσκαλεσά-
μενοι δύο τινὰς τῶν μαθη-
τῶν αὐτῶν ὁ Ἰωάννης, ἐπεμψε
πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ
εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον
προσδοκῶμεν;

20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς
αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰω-
άννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν

ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων· Σὺ εἶ
ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προ-
δοκῶμεν;

21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ
ἐθεράπευσεν πολλὰς ἀπὸ νό-
σων καὶ μαστίγων καὶ πνευμά-
των πονηρῶν· καὶ τυφλοῖς
πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέ-
πειν.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευ-
θέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ὅ
εἶδέ με καὶ ἠκούσατε ὅτι τυφλοὶ
ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπα-
τοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται,
κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγεί-
ρονται, πτωχοὶ εὐαγγελί-
ζονται.

23 Καὶ μακάριός ἐστιν
ὁς ἐὰν μὴ κτανδαλισθῇ ἐν
ἐμοί.

24 Ἀπελθούτων δὲ τῶν
ἀγγέλων Ἰωάννης, ἤρξατο λέ-
γειν πρὸς τοὺς ὅχλους περὶ
Ἰωάννης· Τί ἐξεληλύθατε εἰς
τὴν ἔρημον δεῖσασθαι; κά-
λαμον ὑπὸ ἀνέμῳ σαλευό-
μενον;

25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε
ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλα-
κοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον;
ἰδὼς, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ
καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν
τοῖς βασιλείοις εἰσίν.

26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε
ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ λέγω
ὑμῖν, καὶ περισσότερον προ-
φήτην.

27 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέ-
γραπται· Ἰδὼς, ἐγὼ ἀπο-
στέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸς

πρὸς

προσώπῃ σε, ὃς καλᾶσκευ-
άσει τὴν ὁδὸν σε ἔμπροσθεν
σε.

28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, μεί-
ζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν
προφήτης Ἰωάννης τῷ βαπ-
τιστῇ ὁδεῖς ἐστίν· ὁ δὲ μικρό-
τερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῷ
Θεῷ, μείζων αὐτῷ ἐστίν.

29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἐκβάσας καὶ οἱ τελῶναι, ἐδι-
καίωσαν τὸν Θεόν, βαπτί-
σθέντες τὸ βάπτισμα Ἰω-
άννου.

30 Οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ
οἱ νομικοὶ τὴν βελὴν τῷ Θεῷ
ἠδέτησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ
βαπτισθέντες ὑπὸ αὐτοῦ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος·
Τίνι ἔν ὁμοιώσω τῆς ἀνδρώ-
πης τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ
τίνοι εἰσὶν ὅμοιοι;

32 Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις
τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ
προσφονεῖσιν ἀλλήλοις, καὶ
λέγουσιν· Ἡυλῆσαμεν ὑμῖν,
καὶ ἐκ ὠρχήσασθε· ἐδρηνή-
σαμεν ὑμῖν, καὶ ἐκ ἐκλαύ-
σατε.

33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάν-
νης ὁ βαπτιστής μήτε ἄρτον
ἐσθίαν, μήτε ὄνον πίνων· καὶ
λέγει· Δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τῷ
ἀνδρώπῃ ἐσθίαν καὶ πίνων· καὶ
λέγει· Ἰδὲ, ἄνθρωπος φά-
γος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν
φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σο-
φία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς
σπάντων.

36 Ἡρώτα δέ τις αὐτὸν
τῶν φαρισαίων ἵνα φάγῃ
μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς
τὴν οἰκίαν τῷ φαρισαίου,
ἀνεκλίθη.

37 Καὶ ἰδὲ, γυνὴ ἐν τῇ
πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς,
ἐπιγνῶσα ὅτι ἀνάκειται ἐν
τῇ οἰκίᾳ τῷ φαρισαίῳ, κο-
μίσασα ἀλάσκαρον μύρον·

38 Καὶ γὰρ παρὰ τῆς
πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαί-
ουσα, ἤρξατο βρέχειν τὰς πό-
δας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι· καὶ
ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐ-
τῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει
τὰς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε
τῷ μύρῳ.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ φαρισαῖος
ὁ καλέσας αὐτόν, εἶπεν ἐν
ἑαυτῷ, λέγων· Οὐτόν, εἰ
ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν
τίς καὶ πόλαπῃ ἡ γυνὴ ἥτις
ἄπλεται αὐτοῦ· ὅτι ἁμαρ-
τωλὸς ἐστίν.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν·
Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν.
Ὁ δὲ φησὶ· Διδάσκαλε,
εἰπέ.

41 Δύο χρεωφειλέται ἦ-
σαν δανειστῇ τινι· ὁ εἰς ὧφειλε
δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἑ-
τερος πενήκοντα.

42 Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν
ἀποδῆναι, ἀμφοτέροις ἐχάρ-
ρισατο. Τίς οὖν αὐτῶν,
εἶπε, πλεῖον αὐτὸν ἀγα-
πήσει;

43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σί-
μων, εἶπεν· Ὁ πολυμάρτυ-
ς ὅτι

ὅτι ὧ
Ὁ δὲ
ἔχοντα
44

γυναῖκα
βλέπει
εἰσῆλθ
ὑδωρ
ἰδοκα
σιν ἐθ
ταῖς
τῆς ἐξ

45
καὶ
θον, ὑ
με τὰς
46

με ἐκ
μύρῳ ἡ
47

ἀφέντι
αἱ πα
πολύ
ὀλίγον
48

φέντι
49
ανακεί
Τίς ἐτό
τίας ἀφ

50
γυναῖκα
σκέ σ
ην.

Καὶ
θε
κατὰ π
ευσσων
τὴν βα
οὐ δώδεκ

ὅτι ὃ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο.
Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς
ἔκρινας.

44 Καὶ γραφεὶς πρὸς τὴν
γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη·
Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα;
εἰσῆλθόν σε εἰς τὴν οἰκίαν,
ὅπου ἐπὶ τὰς πόδας με ἔκ-
ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυ-
σιν ἔβρεξέ με τὰς πόδας, καὶ
ταῖς ῥιξὶ τῆς κεφαλῆς αὐ-
τῆς ἐξέμαξε.

45 Φίλημά μοι ἔκ ἔδω-
κας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλ-
θον, εὖ διέλιπε καλαφιλοῦσά
με τὰς πόδας.

46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν
με ἔκ ἠλειψας· αὕτη δὲ
μύρῳ ἠλειψέ με τὰς πόδας.

47 Οὐ χάριν, λέγω σοι,
ἀφίωται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς
αἱ πολλαί· ὅτι ἡγάπησε
πολύ· ὃ δὲ ὀλίγον ἀφίεται,
ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀ-
φίωταί σοι αἱ ἁμαρτίαι.

49 Καὶ ἠρξάμενοι οἱ συν-
ανακειμένοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς.
Τίς ἄτις ἐστὶν ὅς καὶ ἁμαρ-
τίας ἀφίησιν;

50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν
γυναῖκα· Ἡ πίστις σε ἔ-
σωκε σε· πορεύε εἰς εἰρή-
νην.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ κα-
θεξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευε
κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κη-
ρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ
οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ.

2 Καὶ γυναῖκές τινες αἱ
ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ
πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθε-
νειῶν· Μαρία ἡ καλεσμένη
Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμό-
νια ἐπὶ αὐτὴν ἐξεληλύθει,

3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χυζᾶ
ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σαβάν-
να, καὶ ἕτεραι πολλαί, αἱ-
τινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν
ὑπαρχόντων αὐταῖς.

4 Συνιόντων δὲ ὅχλος πολ-
λοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπι-
πορευομένων πρὸς αὐτὸν, εἶπε
διὰ παραβολῆς.

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τῷ
σπείρειν τὸν σπόρον αὐτοῦ·
καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὁ
μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ
κατεπαλήθη, καὶ τὰ πτείνοντα
τῷ ἔρηνον κατέφαγεν αὐτό.

6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράν-
θη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱμά-
δα.

7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν
μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμ-
φυεῖσαι αἱ ἀκανθαὶ ἀπ-
ἐπνιξαν αὐτό.

8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν
ἐποίησε καρπὸν ἐκατοῖςπλα-
σίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνει·
Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκούτω.

9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, τίς
εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη.

10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέ-
δοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς
βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ
λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα

M

βλέ-

βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν.

11 Ἐστὶ δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπῶς, ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἴτα ἐρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πετραίας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ ἄλλοι ῥίζαν ἐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμῷ ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεισθόν, ἑτοί εἰσιν οἱ ἐκείσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλεῖστον καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ ὁ τελειοφροῦς.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, ἑτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκέσαντες τὸν λόγον, κατέχουσιν, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδεὶς δὲ λίχρον ἀψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπλίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς.

17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ ἂν φανερόν γενήσεται· ἢ δὲ ἀπόκρυφον ὃ ἂν γνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ.

18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὅς γάρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη,

καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρδύσειται ἀπ' αὐτοῦ.

19 Παραγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκ ἡδοναίου συνιῶν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων· Ἡ μήτηρ σε καὶ οἱ ἀδελφοί σε ἐτήκασιν ἕξω, ἰδεῖν σε θέλουσιν.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου, ἑτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιῶντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐβῆ εἰς πόλιν, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνέχθησαν.

23 Πιλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνισεν· καὶ κατέβη καίλαψ ἀνέμω εἰς τὴν λίμνην· καὶ συνεπληροῦντο, καὶ ἐκινδύνουν.

24 Προσελθόντες δὲ ἐκήγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐπιστάτα ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα· Ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσατο, καὶ ἐγένετο γαλήνη.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Πῶ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα ἕτος ἐστίν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις

ἥτις
λίαν

2

ἐπὶ τῇ

ἀντὶ

ἔχει

ἰσὺν,

σκέψο

ἀλλ'

21

ἀνακ

τῷ,

τί ἐ

τῷ Θε

σε, μ

20

συνέ

ἐλθεῖν

λοῖς

αὐτό

σεις

μινος

δεσμο

δαίμο

30

ὁ Ἰη

ἐστὶν ὁ

γινώ

εἰσὶν ὁ

31

τὸν Ἰη

εἰς τ

32

χοίρω

τῷ ὄρ

τὸν Ἰη

ἐκείνη

ἐτρεψ

33

μόνια

ἤλθεν

ἥτις ἐγὶν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.

27 Ἐξεληθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπὴνῃσεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς ἔχει δαιμόνια ἐκ χροῶν ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον ἐκ ἐνδιδύσκου, καὶ ἐν οἰκίᾳ ἐκ ἔμμεναι, ἀλλ' ἐν τοῖς μνημασιν.

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεισιν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλη εἶπε· Τί μοι καὶ σοι, Ἰησοῦ υἱὲ τῆς Θεῆς τῆς ὑψίστης; δέομαί σε, μὴ με βασανίσῃς.

29 Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοὶ γὰρ χροῶσι συνεπάκει αὐτόν· καὶ ἐδισμεῖτο ἀλύσις καὶ πείδαις φυλασσόμενος. καὶ διαρρήσων τὰ δεσμά, ἡλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.

30 Ἐπηρεώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ ἐσθλῆναι εἰς αὐτόν.

31 Καὶ παρεκάλεσε αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγγέλιος χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.

33 Ἐξεληθὼν δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν εἰς τὰς χοίρας· καὶ

ᾤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τὸ κρημνὸν εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἀπεπνίγη.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοι τὸ γεγενημένον, ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀγρούς.

35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὖρον κατήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱμαλισμένον καὶ σωφρονεῖν· παρὰ τὰς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς.

37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβος μεγάλῳ συνέχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν.

38 Ἐδέξιο δὲ αὐτὸς ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·

39 Ὑπόσχεθε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγῶ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπήλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδεξάσθαι αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.

41 Καὶ ἰδὲ, ἦλθεν ἀνὴρ

ὃ ὄνομα Ἰάειρ, καὶ αὐτὸς ἀρχὼν τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τῆς πόδας τῆς Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·

42 Ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. (Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν·

43 Καὶ γυνὴ ἕσα ἐν ῥύσει αἱματιᾶ ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις εἰς ἰατρὰς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, ἐκ ἴσχυσεν ὑπ' ἑδενὸς θεραπευθῆναι·

44 Προσελθῶσα ὀπισθεν, ἥψατο τῆς κρασπέδου τῆς ἱματίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα ἔση ἡ ῥύσις τῆς αἱματιᾶς αὐτῆς.

45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ἀρνημένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μὲν αὐτοῦ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις· Τίς ὁ ἀψάμενός μου;

46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἡψατό με τις· ἐγὼ γὰρ ἔβην δυνάμει ἐξελθεῖσα ἀπ' ἐμοῦ.

47 Ἰδῶσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμει· καὶ προσπεσῶσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα.

48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·

Θάρσει θυγάτηρ, ἡ πίστις σε ἔσωκε· πορεύε· εἰς εἰρήνην.)

49 Ἐτι αὐτὴ λαλοῦσα, ἔρχετο τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγῶγος, λέγων αὐτῇ· Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκῶσας, ἀπεκρίθη αὐτῇ, λέγων· Μὴ φοβῶ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται.

51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν ἑδῆνα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τοῦ πατέρου τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

52 Ἐκλαίον δὲ πάντες καὶ ἐκόπιοιτο αὐτήν· Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· ἐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

53 Καὶ κατεγέλωσεν αὐτὴ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.

54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων· Ἡ παῖς, ἐγείρε·

55 Καὶ ἐπέφραξε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ αὐγῇ παραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν.

56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδεὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Κεφ. 9. 9.

ΣΥγκαλεσάμενος δὲ τῶς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ

δαίμονες

2

κηρύ

του

σθεν

3

Μηδ

μήτε

μήτε

ριον

ἔχειν

4

εἰσελ

κεῖθ

5

ἰαι ὑ

τῆς π

κονο

υμῶν

τύρι

6

χοντ

εὐαγγ

οντες

7

τετρα

αὐτῶ

διὰ τ

ὅτι

νεκρῶν

8

λίαν

προφ

αἰέση.

9

Ἰωάν

τίς δέ

ἀκού

ἰδεῖν α

10

ἀπόστο

δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τὰς ἀσθενείας.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς· Μηδὲν αἵρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον· μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν.

4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθῃτε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.

5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκεῖνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτάς.

6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, ἐυαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχῶς.

7 Ἦκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετραρρχὴς τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτῶ πάντα· καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινων, ὅτι Ἰωάννης ἐγήγεῖται ἐκ νεκρῶν.

8 Ὑπὸ τινων δὲ, ὅτι Ἡλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφῆτης εἰς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δὲ ἐστὶν ὅστις περὶ ᾧ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτησεν αὐτόν.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι, διηγήσαντο αὐτῷ

ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν αὐτὰς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως καλεμένης Βηθσαϊδᾶ.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ δεξάμενος αὐτάς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς χρεῖαν ἔχουσας θεραπείας ἰάτο.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῷ· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας κώμας καὶ τὰς ἀγροὺς, καταλύσωσι, καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ἄλλο ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτάς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πᾶν τὸν λαὸν τέτον βρώματι.

14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι· εἶπε δὲ πρὸς τὰς μαθητάς αὐτῶ· Κατακλίνατε αὐτὰς κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα.

15 Καὶ ἐποίησαν ὅτω καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας.

16 Λαβὼν δὲ τὰς πέντε ἄρτους καὶ τὰς δύο ἰχθύδας, ἀναβλέψας εἰς τὸν ὕψος, ἐυλόγησεν αὐτάς· καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἔχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἤρξατο τὸ περισσεῦσαι αὐτοῖς

κλασμάτων κόφινοι δώδεκα.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον καταμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸς, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθεῖνες, εἶπον· Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ Ἥλιον· ἄλλοι δὲ, ὅτι προφῆτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε· Τὸν Χριστὸν τῷ Θεῷ.

21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τῆτο·

22 Εἰπὼν· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκλιθεῖναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

23 Ἐλεγε δὲ πρὸς πάντας· Εἴ τις θέλει ὀπίσω με ἔλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ, ὅτι σώσει αὐτήν.

25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον

σμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας, ἢ ζημιωθείς;

26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνηθῇ με καὶ τὰς ἐμὰς λόγους, τὸν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τὰ πατέρος, καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.

27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἱ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰς λόγους τούτας ὥσπερ ἡμέραι ὀκτὼ, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδέναι τὸν προσώπῳ αὐτοῦ ἑτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἕως ἀσπίλων.

30 Καὶ ἰδὼς, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας·

31 Οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληρῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὑπὸ διαγενηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τὰς δύο ἀνδρας τὰς συνεστώτας αὐτῷ.

33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιτάτα, καὶ

λόν ἐστιν ἡμᾶς ὥδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηναῖς τρεῖς, μίαν σοι, καὶ Μωσεὶ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίας· μὴ εἰδῶς ὃ λέγει.

34 Ταῦτα δὲ αὐτῷ λέγοντες, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκέασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνῳ εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.

35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, αὐτῷ ἀκούετε.

36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ ἔθεν ἁπλήγεις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἔθεν ὧν ἐωράκασιν.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τῆ ὄρει, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς.

38 Καὶ ἰδὼς, ἀνὴρ ἀπὸ τῆ ὄχλου ἀνεβόησε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σε, ἐπιβλεψόν ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς ἐστὶ μοι.

39 Καὶ ἰδὼς, πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης κρᾶζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἁφρῶ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβον αὐτόν.

40 Καὶ ἐδεήθη τῶν μαθητῶν σε ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτό, καὶ ἐκ ἡδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεγερμένη, ἕως πότε

ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; Προσάγαγε ὥδε τὸν υἱόν σε.

42 Ἐτι δὲ προσερχομένους αὐτῷ, ἐρῶξεν αὐτόν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα· καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

43 Ἐξεπολήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τῆς Θεῆς. πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ·

44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὥτα ὑμῶν τὰς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνδρώπων.

45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρεκκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἰσθάνωμαι αὐτό· καὶ ἐφοβήθη ἐρωτῆσαι αὐτόν περὶ τῆς ῥήματος τούτου.

46 Εἰσηλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν εἴη μείζων αὐτῶν.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδὶς, ἔστησεν αὐτὸ παρ' αὐτοῦ.

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν θέξῃται τούτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ θέξει· καὶ ὅς ἐὰν ἐμὲ θέξῃ, θέξει καὶ τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότε-

ρ^ο· ἐν πάσιν ὑμῖν ὑπάρχων,
ἔστι· ἔσται μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰω-
άννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἴ-
δομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί
σου ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια·
καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι
ἐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν
ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὅς
γὰρ ἐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑ-
πὲρ ἡμῶν ἔστιν.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ Συμ-
πληρῆσθαι τὰς ἡμέρας τῆς
ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐσήριξε
τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἱερου-
σαλήμ.

52 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέ-
λος πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ
πορευθέντες εἰσηλθόντες εἰς κώ-
μην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἐτοι-
μάσαι αὐτοῦ.

53 Καὶ ἐκ ἐδεξάνιο αὐ-
τόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐ-
τοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱε-
ρουσαλήμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβ^ο καὶ Ἰω-
άννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις
εἰπῶμεν πῶς καταβῆναι ἀπὸ
τοῦ ὄρους, καὶ ἀναλῶσαι αὐ-
τὰς, ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίη-
σεν;

55 Στραφεὶς δὲ ἐπετί-
μησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ
οἶδατε οὗτοι πνεύματος ἔστε
ὑμεῖς.

56 Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ἐκ ἤλθε ψυχὰς ἀν-
θρώπων ἀπολῆσαι, ἀλλὰ

σῶσαι. Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς
ἑτέραν κώμην.

57 Ἐγένετο δὲ πορευο-
μένων αὐτῶν, ἐν τῇ ὁδῷ εἰπέ-
τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθή-
σω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ,
Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωνεῖς
ἔχουσιν, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ ἔχει
πᾶν τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἑτερον·
Ἀκολουθεῖ μοι. Ὁ δὲ εἶπε·
Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελ-
θόντι πρῶτον θάψαι τὸν
πατέρα μου.

60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἄφες τὰς νεκρὰς θά-
ψαι τὰς ἑαυτῶν νεκρὰς· σὺ
δὲ ἀπελθὼν διαγγελλε τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος·
Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶ-
τον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀπο-
λῆσθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν
μου.

62 Ἔειπε δὲ πρὸς αὐτόν
ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιστὰς
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄστρον,
καὶ βλέπων εἰς τὰ ὑπίσω, ἐν-
θετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι'. 10.

ΜΕΤὰ δὲ ταῦτα ἀν-
έδειξεν ὁ Κύριος καὶ
ἑτέρας ἐκδομήκοντα, καὶ ἀπ-
έστειλεν αὐτὰς ἀνὰ δύο πρὸς
πρόσωπον αὐτοῦ, εἰς πάσας τὰς πό-
λεις καὶ κώμας τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων·

πόλιν καὶ τόπον ἔμελλεν αὐ-
τὸς ἐρχεσθαι.

2 Ἐλεγεν ἄν πρὸς αὐτούς·
Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ
δὲ ἐργάζεσθαι ὀλίγοι· δεήθητε
ἄν τῷ Κυρίῳ τῷ θερισμῷ,
ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς
τὸν θερισμὸν αὐτῷ.

3 Ὑπάγετε. ἰδὲ, ἐγὼ
ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν
μέσῳ λύκων.

4 Μὴ βασιλεύετε βαλάν-
τιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑπο-
δήματα· καὶ μηδέν τι κατὰ
τὴν ὁδὸν ἀσπάσασθε.

5 Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσ-
έρχησθε, πρῶτον λέγετε·
Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ ἐὰν μὲν ἦ ἐκεῖ ὁ
υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται
ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ
δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνα-
κάμψει.

7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ
μένετε, ἐσθίουσιν καὶ πόνον-
τις τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιόν
γάρ ὁ ἐργάτης τῷ μισθῷ αὐ-
τοῦ ἐστίν. Μὴ μεταβάινετε ἐξ
οἰκίας εἰς οἰκίαν.

8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν
εἰσέρχησθε, καὶ δεῦναι ὑ-
μᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέ-
μενα ὑμῖν.

9 Καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν
αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε
αὐτοῖς· Ἦγγικεν ἐφ' ὑμᾶς
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν
εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δεῦναι
ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς
ἐκκλησίας αὐτῆς, εἰπατέ·

11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τοῦ
πολληθέντος ἡμῖν ἐκ τῆς πά-
λεως ὑμῶν, ἀπομασσόμεθα
ὑμῖν· πλὴν τούτο γινώσκειτε,
ὅτι ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι
Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει
ἐκείνῃ.

13 Οὐαὶ σοι Χοραζίν,
ὁαὶ σοι Βηθσαιδᾶ· ὅτι εἰ
ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο
αἱ δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν
ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ
σποδῷ καθήμεναι μετενόη-
σαν.

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι
ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει,
ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ σὺ Καπερναὺμ ἡ
ἕως τῷ θανάτῳ ὑψωθείσα,
ἕως αἰδῶ κατὰ βίβασθῃ.

16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμῷ
ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς,
ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν,
ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

17 Ὑπέσχεσαν δὲ οἱ ἐβ-
δομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέ-
γούτες· Κύριε, καὶ τὰ δαι-
μόνια ὑπακούσονται ἡμῖν ἐν
τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθε-
ώρεον τὸν Σατανᾶν, ὡς ἄστρα-
πὴν, ἐκ τοῦ θανάτου πεσόντα.

19 Ἰδὲ, δίδωμι ὑμῖν τὴν
ἐξουσίαν τῷ πατεῖν ἐπάνω
ὄφειων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ
πάντων τὴν δύναμιν τοῦ ἔχ-
θρου· καὶ ἕδεν ὑμᾶς ὅτι μὴ
ἀδικήσῃ.

20 Πλὴν ἐν τέτῳ μὴ χαί-
ρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῶν
ὑποτάσσεται· χαίρει δὲ
μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματα ὑ-
μῶν ἠγγράφη ἐν τοῖς ἑξα-
στοῖς.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἡγαλλιάσατο τῷ νικῶντι ὁ
Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολογῆμαί σοι πάντες, Κύριε
τῷ θρανῷ καὶ τῇ γῇ,
ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ
σοφῶν καὶ συνετῶν,
καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ τοῖς
ἁπλοῦσι· καὶ ὁ πατήρ, ὅτι ἔτως
ἐγένετο ἐνδοκία ἐμπροσθέν
σου.

22 Πᾶσα παρεδόθη μοι
ἐπὶ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἐδεῖς
γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱός, εἰ
μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ
πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ
ἐὰν βούληται ὁ υἱός ἀποκα-
λύψαι.

23 Καὶ γραφεὶς πρὸς τῆς
μαθητῶν, καὶ ἰδίαν εἶπε·
Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ
βλέποντες ἃ βλέπετε·

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
πολλοὶ προφῆται καὶ βασι-
λεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν αὐτὸν καὶ οὐκ εἶδον· καὶ
ἀκούσαι αὐτοῦ καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδὼ, νομικός τις
ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ
λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιή-
σας ζωὴν αἰώνιον κληρονομή-
σω;

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐ-

τόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπ-
ται; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν
Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς
σεαυτὸν.

28 Ἐπεὶ δὲ αὐτῶν ὁ
 θῶς ἀπεκρίθη· τὸτο ποίει,
 καὶ ζήσῃ.

29 Ὁ δὲ, θέλων δικαίῳ
 ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰη-
 σὺν· Καὶ τίς ἐστὶ μετὰ πη-
 σίον;

30 Ὑπολαβάν δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν· Ἄνθρωπός τις
κατέβηκεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ
εἰς Ἱερικὴν, καὶ ληστὰς πι-
ρίεπεισεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες
αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθήλεις,
ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθωπὴν
τυγχάνουσα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ
ἱερεὺς τις κατέβαινον ἐν τῇ
ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν,
ἀνίσταρῃ.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ λευί-
της, γενομένου κατὰ τὸν τό-
πον, ἰλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀγρί-
α παρῆλθεν.

33 Σαμαρείτης δὲ τις
ὁδεύων, ἤλθε κατ' αὐτὸν, καὶ
ιδὼν αὐτὸν, ἐσωλαγχίσθη.

34 Καὶ προσελθὼν καί-
 ἔδωκε τὰ τραύματα αὐτοῦ,
 ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον·
 ἐπιβιδάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ

εἰς π
 λήθη α
 35

ἐξελθὼν
 ρία ἔδω
 εἶπεν
 αὐτῷ·
 δαπαν
 ἔρχεσθ

36
τριῶν δ
γονέναι
τὴς λη

37
 ρας τὸ
 Εἶπεν.

Πορεύς
38

ρεύεσθαι
 εἰσῆλθεν
 δέ τις
 ἐδέξατο
 αὐτῆς.

39
καλημέ
ξακαθί
δας τῷ
γον αὐτ

40
εσπᾶτο
ίαν·
Κύριε,
ἀδελφὴ
λίπε δὲ
τῇ ἵνα μ

41
α, μερ
περὶ πο

42 F

ἰδίον κλῆρον, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπιμελήθη αὐτῷ.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὖριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτῷ καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με, ἀποδώσω σοι.

36 Τίς ἔν τῶν τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγενῆσθαι τῷ ἐμπιστόν; εἰς τὸς ληστές;

37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἐλεῖ μετ' αὐτῷ. Εἶπεν ἔν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ παρευσεσθαι αὐτὰς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινὰ γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑποδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλεμένη Μάρια, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τὸς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, ὃ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνον με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ ἔν αὐτῇ ἵνα μοι συνανιλάβῃται.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τρυβάζῃ περὶ πολλά.

42 Ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία.

Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις ἐκ ἀφ' αἰρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. ια'. ιι.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὥς ἐπαύσατο, εἶπε τις τῶν μαθητῶν αὐτῷ πρὸς αὐτόν· Κύριε, διδάξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τὰς μαθητάς αὐτῷ.

2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ὕερανοις, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σε· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σε· γενηθήτω τὸ θέλημά σε, ὡς ἐν ὕερανω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Τὸν ἄξιον ἡμῶν τὸν ἐπισκίον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν.

4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφειλόντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἔχει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίῳ, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· Φίλε, χρεῖσόν μοι τρεῖς ἄρτους·

6 Ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ ἐκ ἔχου ὁ παραθήτω αὐτῷ·

7 Καὶ πῦρ ἔσθω ἐν ἀποκριθεὶς εἴπῃ· Μὴ μοι κόπῃς πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλειται, καὶ τὰ παιδία με μετ' ἐμῷ

ἐμῷ εἰς τὴν κοίτην εἰσὶν· ὃ
δύναμαι ἀναστὰς δῶναί σοι.

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ ὃ
δώσει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ
τὸ εἶναι αὐτῷ φίλον· διὰ γε
τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερ-
θεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρε-
ζει.

9 Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω· Αἰ-
τεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν·
ζητεῖτε, καὶ εὕρεσθε· κερ-
εστε, καὶ ἀνοίγήσεται ὑμῖν.

10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν
λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὗ-
ρίσκει· καὶ τῷ κερῶντι ἀνοί-
γήσεται.

11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν
πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄξιον,
μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ· εἰ
καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος
ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ·

12 Ἡ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ
ὄν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ
σκορπίον·

13 Εἰ ἂν ὑμεῖς πονηροὶ
ὑπάρχωσιν, οἶδατε ἀγαθὰ
δόματα διδόναι τοῖς τέκνοις
ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πατήρ
ὁ ἐξ ὕψους, δώσει πνεῦμα
ἅγιον τοῖς αἰτῶσιν αὐτόν.

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαι-
μόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν·
ἐγένετο δὲ τῷ δαιμονίῳ ἐξελ-
θόντι, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ
ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν
εἶπον· Ἐν Βεελζεβὺλ ἄρχον-
τι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια.

16 Ἔτεροι δὲ πειράζον-

τες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐξ-
την ἐξ ὕψους.

17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν
τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐ-
τοῖς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ'
ἐαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρη-
μῆται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον,
πίπτει.

18 Εἰ δὲ καὶ ὁ Καίσαρ
ἐφ' ἐαυτὸν διεμερίσθη, πῶς
σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐ-
τοῦ· ὅτι λέγετε, ἐν Βεελ-
ζεβὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαι-
μόνια.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελ-
ζεβὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλ-
λουσιν· διὰ τοῦτο κριταὶ ὑ-
μῶν αὐτοὶ ἔσονται.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα
ἐφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθ-
ωπλισμένῳ φυλάσῃ τὴν
ἐαυτοῦ αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ
τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

22 Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρὸς
τερῶν αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ
αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ
αἵρει, ἐφ' ἣ ἐπεποιθεῖ, καὶ
τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν.

23 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμῷ,
κατ' ἐμῷ ἐστὶ· καὶ ὁ μὴ συν-
άγων μετ' ἐμῷ, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀν-
θρώπου, διέρχεται δι' ἀνθρώπων
τόπων, ζητῶν ἀνάπαυσιν·
καὶ μὴ εὕρισκον, λέγει· Ἵπο-
στρέψω

ἔβλεψεν εἰς τὸν οἶκόν μὴ ὅθεν ἐξῆλθον.

25 Καὶ ἰλθὼν εὗρίσκει σισαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

26 Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἐπὶ ἄλλα ἑτέρα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτῷ, καὶ εἰσελθὼν καλοικεῖ ἐκεῖ, καὶ γίνεσθαι τὰ ἑσχαλὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ χεῖρονα τῶν πρώτων.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τῷ ὄχλῳ, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βασάσασά σε, καὶ μαστοὶ ὅς ἐθήλασας.

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μεῖζον γε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τῷ Θεῷ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισμένων ἤρξατο λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρὰ ἐστὶ σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον ἐδοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωανᾶ τῷ προφῆτῃ.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωανᾶς σημεῖον τοῖς Νινευίταις, ὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

31 Βασίλισσα νότις ἐγενεθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτὴς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περσέων τῆς γῆς ἀκούσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδὼς, πλεῖον Σολομῶντος ὤδε.

32 Ἄνδρες Νινευί· ἀναστήσονταί ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινῶσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωανᾶ καὶ ἰδὼς, πλεῖον Ἰωανᾶ ὤδε.

33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας, εἰς κρυπτὸν τίθησιν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλὰ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν.

34 Ὁ λύχνος τῷ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν ᾖ ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλῆς ἦ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστίν· ἐπὶ δὲ πονηρὸς ἦ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.

35 Σκόπει ᾖ μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοί, σκότος ἐστίν.

36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὥς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίξῃ σε.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅπως ἀρτίστη παρ' αὐτῷ. Εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.

38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι ἐπὶ πρώτον ἐβαπτίσθη πρὸ τῷ ἀρίστῃ.

39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τῷ ποτηρίῳ καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας.

N

40 Ἀφρο-

40 Ἀφρονες, ἔχ ὁ ποιή-
σας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν
ἐπόησε;

41 Πλὴν τὰ ἐνόηα δότε
ἐλεημοσύνην. καὶ ἰδὲ, πάντα
καθαρά ὑμῖν ἔσιν.

42 Ἀλλ' ἔαί ὑμῖν τοῖς
Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκα-
τῆτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ
πήλανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ
παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ
τὴν ἀγάπην τῷ Θεῷ· ταύ-
τα ἔδει ποιῆσαι, καὶ κεῖνα
μὴ ἀφίεναι.

43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φα-
ρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν
πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συ-
ναγωγαῖς, καὶ τὰς ἀσπασμὸς
ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

44 Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί,
ὅτι ἐς ὥς τὰ μνημεῖα τὰ
ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ
περιπατῶντες ἐπάνω ἔκ οὐ-
δασιν.

45 Ἀποκριθεὶς δὲ τις
τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ·
Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ
ἡμᾶς ὑβρίζεις.

46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν
τοῖς νομικοῖς ἔαί, ὅτι φορ-
τίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορ-
τία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ
ἐν τῶν δακτύλων ὑμῶν ἐ
προσψάυετε τοῖς φορτίοις.

47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκο-
δομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν
προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες
ὑμῶν ἀπέκλειναν αὐτάς.

48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ
συνευδοκεῖτε τοῖς ἔρβις τῶν
σαλέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ

μὲν ἀπέκλειναν αὐτάς, ὑμεῖς
δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ
μνημεῖα.

49 Διὰ τῆτο καὶ ἡ σο-
φία τῷ Θεῷ εἶπεν· Ἀπο-
σελῶ εἰς αὐτὰς προφῆτας,
καὶ ἀποσόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν
ἀποκλειῶσι καὶ ἐκδιώξουσιν·

50 Ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἰ-
μα πᾶν τῶν προφητῶν,
τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καλα-
βολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γε-
νεᾶς ταύτης,

51 Ἀπὸ τῷ αἵματι
Ἀβελ ἕως τῷ αἵματι Ζα-
χαρίου, τῷ ἀπολομένῳ με-
ταξὺ τῷ θυσιαστηρίου καὶ τῷ
οἴκῳ· ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζη-
τηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης.

52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νο-
μικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα
τῆς γνώσεως· αὐτοὶ ἔκ εἰς-
ήλθετε, καὶ τὰς εἰσερχο-
μένους ἐκωλύσατε.

53 Λέγοντι δὲ αὐτῷ
ταῦτα πρὸς αὐτὰς, ἤρξαν-
το οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φα-
ρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν, καὶ
ἀπογοματίζειν αὐτὸν περὶ
πλειόνων·

54 Ἐνεδρεύοντες αὐτὸν,
καὶ ζητῶντες θηρεῦσαι τι ἐκ
τῷ στόματι αὐτοῦ, ἵνα κατ-
ηγορήσωσιν αὐτῷ.

Κεφ. β'. 12.

ΕΝ οἷς ἐπισυναχθεῖσάν
τῶν μυριάδων τῷ ὄχλῳ,
ᾧγε καλαπαλεῖν ἀλλήλους,
ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ· Πρῶτον προσ-
έχλει

ἔχέει· ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν, ὃ ἐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτόν, ὃ ἐκ γνωσθήσεται.

3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἵπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκυσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ ὅς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων.

4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχοντων περισσώτερόν τι ποιῆσαι.

5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβηθήτε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν, τῷτον φοβηθήτε.

6 Οὐχὶ πέντε τρουθία πωλεῖται ἄσσαρίων δύο, καὶ ἢ ἐξ αὐτῶν ἕκ ἐστιν ἐπιλησμένοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρεῖς τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἡξιδμῆται· μὴ ἔν φοβεῖσθε· πολλῶν τρυθίων διαφέρει.

8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ. τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι ἕκ ἀφεθήσεται.

11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσῃθε, ἢ τί εἰπήτε·

12 Τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

13 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμὲ τὴν κληρονομίαν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνθρώπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν· Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι ἕκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἢ ζωὴ αὐτῷ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ.

16 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς, λέγων· Ἀνθρώπων τινὸς πωλοσίς ευφρόνησεν ἢ χώρα.

17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω; ὅτι ἕκ ἔχω πῶς συνάξω τὰς καρπύς μου;

18 Καὶ εἶπε· Τῷτο ποιήσω· κατελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα

τὰ γεννήματά μου, καὶ τὰ
ἀγαθά μου.

19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ
μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ
ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολ-
λά· ἀναπαύε, φάγε, πίε,
εὐφραίνε.

20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ
Θεός· Ἄφρον, ταύτῃ τῇ
νυκτὶ τὴν ψυχὴν σε ἀπαι-
τῶσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοί-
μασας, τίνοι ἔσαι;

21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων
ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλε-
τῶν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο
ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ
ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε·
μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύ-
σησθε.

23 Ἡ ψυχὴ πλεῖδον ἔστι
τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα,
τῷ ἐνδύματι.

24 Κατανοήσατε τοὺς κό-
ρακας, ὅτι οὐ σπείρουν,
οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι
ταμεῖον, οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ
Θεὸς τρέφει αὐτάς· πόσῳ
μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν
πετεινῶν;

25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μερι-
μνῶν δύναται προσδεῖναι ἐπὶ
τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῶς
ἔσται;

26 Εἰ οὖν ἔτε ἐλάχιστον
δύνασθε, τί περὶ τῶν λοι-
πῶν μεριμνᾶτε;

27 Κατανοήσατε τὰ κρί-
να, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ,
οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ
Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δοξῇ

αὐτῷ περιεβλέτο ὡς
τέτων.

28 Εἰ δὲ τὸν χρόνον ἐν
τῷ ἀγεῶν σήμερον ὄψα, καὶ
αὐριοῖς εἰς κλίβανον βαλλό-
μενον, ὁ Θεὸς ἕτως ἀμφιέν-
νυσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς,
ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζη-
τεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίη-
σιν, καὶ μὴ μελετᾶτε.

30 Ταῦτα γὰρ πάντα,
τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ·
ὑμῶν δὲ ὁ πατήρ οἶδεν ὅτι
χρηζέτε τούτων.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα
πάντα προσεθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβεῖ, τὸ μικρὸν
ποίμνιον· ὅτι ἐνδόκησεν ὁ
πατήρ ὑμῶν δεῖναι ὑμῖν τὴν
βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρ-
χοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεη-
μοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς
βαλάνια μὴ παλαιόμενα,
θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς
ἐρανοῖς· ὅπου κλεπτὴς οὐκ ἐγ-
γίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει.

34 Ὅπως γὰρ ἐστὶν ὁ θη-
σαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρ-
δία ὑμῶν ἔσται.

35 Ἔβωσαν ὑμῶν αἱ ὀσ-
φύες περιεβλωσμένοι, καὶ οἱ
λύχνοι καιόμενοι·

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀν-
θρώποις προσδεχομένοι τὸν
κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀνα-
λύσει ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλ-
θόντες καὶ κηρύξωσιν, εὐ-
δείως ἀνοίξωσιν αὐτοῖς.

37 Μα-

37 Μακάριοι οἱ δούλοι ἐκεῖνοι, ὅς ἐλθὼν ὁ κύριος εὐρήσκει γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεσθαι, καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς, καὶ παραλθὼν διακονήσει αὐτοῖς.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὖρη ἔστω, μακάριοί εἰσιν οἱ δούλοι ἐκεῖνοι.

39 Τὸτο δὲ γινώσκει, ὅτι εἰ ᾗδαι ὁ οἰκοδεσπότης ποία ὥρα ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

40 Καὶ ὑμεῖς ἔν γίνεσθε ἱτοιμοί· ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;

42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονομὸς καὶ φρονιμὸς, ὃν καλεήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς δεσπείας αὐτοῦ, τῷ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον;

43 Μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτὸν εὐρήσκει ποιῆντα ἕτως.

44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτὸν καταστήσει αὐτόν.

45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχε-

σθαι· καὶ ἄρξῃται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τοὺς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι·

46 Ἡξεῖ ὁ κύριος τὸ δούλος ἐκεῖνος ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἔπροςδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ ἔγινώσκει· καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει.

47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δούλος ὁ γνὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ μὴ ἱτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλὰς.

48 Ὁ δὲ μὴ γνὺς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται· παρ' αὐτοῦ καὶ ᾧ παραέδωκε πολὺ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.

49 Πῦρ ἦλθεν βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθῃ;

50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως ἃ τελεσθῇ;

51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δῆναι ἐν τῇ γῇ· ἐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ διαμερισμὸν.

52 Ἔσομαι γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐνὶ διαμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυοῖ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί.

53 Διαμερισθήσεται πατήρ ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρὶ· πικρὰ

ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν
συγκύπτισα, καὶ μὴ δυνα-
μένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παν-
τελές.

12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰη-
σοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶ-
πεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέ-
λυσαι τῆς ἀσθενείας σου.

13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ
τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆ-
μα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε
τὸν Θεόν.

14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄρ-
χισυναγῶς, ἀγανακτῶν ὅτι
τῷ σαββάτῳ ἰδεράπευσεν ὁ
Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ
ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐρ-
γάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν
ἐρχόμενα θεραπεύεσθε, καὶ
μὴ τῇ ἡμέρᾳ τῷ σαβ-
βάτῳ.

15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ
ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑπο-
κριτὰ, ἕκαστος ὑμῶν τῷ
σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βῆν
αὐτῷ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς
φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν πο-
τίζει;

16 Ταύτην δὲ, θυγατέ-
ρα Ἀβραάμ οὖσαν, ἣν ἔδη-
σεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ
ὀκτώ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι
ἀπὸ τῷ δεσμῷ τούτῳ τῇ
ἡμέρᾳ τῷ σαββάτῳ;

17 Καὶ ταῦτα λέγοντος
αὐτῷ, κατησχύνοντο πάν-
τες οἱ ἀνικείμενοι αὐτῷ· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ
πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γι-
νομένοις ὑπὸ αὐτῷ.

18 Ἐλεγε δὲ Τίνι ὁμοία

ἐστὶν ἡ βασιλεία τῷ Θεῷ; καὶ
τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;

19 Ὅμοία ἐστὶ κόκκῳ σι-
νάπεως ὃν λαβὼν ἄνθρωπος
ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ
ἤξησε, καὶ ἐγένετο εἰς δέν-
δρον μέγα, καὶ τὰ περὶ αὐτὸ τῷ
οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν
τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τί-
νι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν
τῷ Θεῷ;

21 Ὅμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν
λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς
ἀλεύρεα σάτα τρία, ἕως οὗ
ἐζυμώθη ὅλον.

22 Καὶ διεπορεύετο κα-
τὰ πόλεις καὶ κώμας διδά-
σκων, καὶ πορεύαν ποιοῦ-
μενος εἰς Ἱερουσαλήμ.

23 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ·
Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σω-
ζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς
αὐτούς·

24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν
διὰ τῆς στενῆς πυλῆς· ὅτι
πολλοὶ, λέγω ὑμῖν, ζητή-
σουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύ-
σουσιν.

25 Ἀφ' οὗ ἂν ἐγενῇ ὁ
οἰκοδεσπότης, καὶ ἀποκλεί-
σῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξῃσθε
ἔξω ἑστάναι, καὶ κρᾶν τὴν
θύραν, λέγοντες· Κύριε Κύ-
ριε, ἀνοίξον ἡμῖν· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· οὐκ οἶδα
ὑμᾶς πόθεν ἐστέ.

26 Τότε ἄρξῃσθε λέγειν·
Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου, καὶ
ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πωλ-
τείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.

27 Καὶ

27 Καὶ ἔρεϊ. Λέγω ὑμῖν, ἔκ οἷδα ὑμᾶς πόθεν ἐγέ- ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυ- θμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόν- των, ὅταν ὤψησθε Ἀβρα- αὴν καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντας τὰς προφῆτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ἡμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.

29 Καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνα- τολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου· καὶ ἀνακλι- θήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ ἰδὼ, εἰσὶν ἔσχα- τοι οἱ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσι πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχα- τοι.

31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθόν τινες Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ· Ἐξέλθε, καὶ πορεύεσθ ἐντεῦθεν· ὅτι Ἡρώ- δης θέλει σε ἀποκτεῖναι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰπάτε τῇ ἀλώ- πεκι ταύτῃ· Ἰδὼ, ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειῶμαι.

33 Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐρχομένῃ πο- ρεύεσθαι. ὅτι οὐκ ἐνδέχεται πρόφῃτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἰερουσαλὴμ.

34 Ἰερουσαλὴμ, Ἰερουσα- λὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τὰς προφῆτας, καὶ λιθοβολῶσα τὸν ἀπειθαλμένον πρὸς αὐ- τήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπι-

συνάξαι τὰ τέκνα σου, διὰ τὸν τρόπον ὅστις τὴν ἑαυτῆς νοσ- σιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ ἐκ ἠδελήσασαι;

35 Ἰδὼ, ἀφίεμαι ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος· ἀμὴν· δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐ μὴ με ἰδῇτε ἕως ἃν ἤξῃ ὅτε εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαί- ων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρέ- μενοι αὐτόν.

2 Καὶ ἰδὼ, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικός· ἐμπροσθεν αὐ- τῷ.

3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη- σὺς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεσι τῷ σαββάτῳ δερα- πεύειν; Οἱ δὲ ἡσύχασαν.

4 Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰά- σατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτὸς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄντος ἡ βῆς εἰς φρέαρ ἐμπε- σεῖται, καὶ ἐκ εὐθέως ἀνα- σπάσει αὐτόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῷ σαββάτῳ;

6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀντ- ἀποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα.

7 Ἐλεγε δὲ πρὸς τὰς κη- κλημένους παραβολὴν, ἐπ- ἔχων πῶς τὰς παραβολὰς ἐξελέγοιτο, λέγων πρὸς αὐ- τὸς·

8 Ὅταν

8 Ὅταν

οὐκ εἰς
θῆς εἰς
μήποτε
κλημένους

9 Κ

τὸν καλ
τούτω
μεῖ αἰ
τόπον κ

10

πορευθ
ἐσχατοῖ
δὴ ὁ κε
Φίλε, κ

ρον· τῷ
ἐνώπιον
σοί.

11 Ὅ

λὸν, τα
ταπεινώ
μαι.

12 Ἰ

κληροτί
ἄριστον
τὸς φίλ
ἀδελφές
Γενεῖς σο

πλουσίον
τοῖ σε ἀ
νῆταί σοι

13

δοχὴν, κα
πῆρους,

14 Κ

ὅτι οὐκ
δυναί σο
γὰρ σοι
τῶν δικαί

15 Ἀ

συνανακει

8 Ὅταν κληθῇς ὑπὸ τι-
 Ⓢ εἰς γάμους, μὴ κατακλι-
 θῇς εἰς τὴν προῶκλυσίαν·
 μήποτε ἐνιμιότερός σε ἢ κε-
 κλημένⓈ ὑπ' αὐτῷ.

9 Καὶ ἰλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐ-
 τὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς
 τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ
 μετ' αἰσχύνης τὸν ἔσχατον
 τόπον κατέχειν.

10 Ἀλλ' ὅταν κληθῇς,
 πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν
 ἔσχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλ-
 θῃ ὁ κεκληκὼς σε, εἴπῃ σοι·
 Φίλε, προσαναθήθι ἀνώτε-
 ρον· τότε ἔξαι σοι δόξα
 ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων
 σοί.

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψὼν ἑαυ-
 τὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ
 ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσε-
 ται.

12 Ἐλεγε δὲ καὶ τῷ κε-
 κληκώτι αὐτόν· Ὅταν ποιῇς
 ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει
 τὴς φίλης σου, μηδὲ τὴς
 ἀδελφός σου, μηδὲ τὴς συγ-
 γενεῖς σου, μηδὲ γείτονας
 πλουσίους· μήποτε καὶ αὐ-
 τοί σε ἀνικαλέσωσι, καὶ γέ-
 νηαί σοι ἀνιαιπόδομα.

13 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς
 δοχὴν, κάλει πτωχοὺς, ἀνα-
 πῆρους, χωλοὺς, τυφλοὺς.

14 Καὶ μακάριⓈ ἔσῃ·
 ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνιαιπο-
 δεῖναι σοι· ἀνιαιποδοθήσεται
 γὰρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει
 τῶν δικαίων.

15 Ἀκέσας δὲ τις τῶν
 συνανακειμένων ταῦτα, εἶ-

πεν αὐτῷ· ΜακάριⓈ Ⓢ
 φάγεται ἄριστον ἐν τῇ βασι-
 λεῖᾳ τῷ Θεοῦ.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
 Ἀνδρῶπός τις ἐποίησε δεῖ-
 πνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολ-
 λὰς.

17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν
 δούλον αὐτῷ τῇ ὥρᾳ τῇ
 δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλη-
 μένοις· Ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη
 ἔτοιμά ἐστι πᾶντα.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μι-
 ᾶς παραιτεῖσθαι πάντες.
 Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ·
 Ἀγρὸν ἡγόρασα, καὶ ἔχω
 ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐ-
 τόν· ἐρωτῶ σε, ἔχει με παρ-
 ῆλημένον.

19 Καὶ ἕτερος εἶπε·
 Ζεύγη βοῶν ἡγόρασα πέν-
 τε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι
 αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχει με
 παρῆλημένον.

20 Καὶ ἕτερος εἶπε·
 Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τῆ-
 το οὐ δύναμαι ἰλθεῖν.

21 Καὶ παραγεγόμενος
 ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε
 τῷ κυρίῳ αὐτῷ ταῦτα.
 Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδε-
 σπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτῷ·
 Ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλα-
 τεῖας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως,
 καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπή-
 ρους καὶ χωλὰς καὶ τυφλοὺς
 εἰσάγαγε ὧδε.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δούλος·
 Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας,
 καὶ ἔτι τόπος ἐστίν.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος
 πρὸς

πρὸς τὸν δοῦλον· Ἐξέλθε εἰς τὰς ὁδὸς καὶ φραγμὲς, καὶ αἰάλασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ὁδοὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γευσείαί μου τῇ δείπῃ.

25 Συνεπορευούτω δὲ αὐτῷ ὁ ὄχλος πολλοί· καὶ στραφεῖς εἶπε πρὸς αὐτούς·

26 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς μέ, καὶ ὁ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δύναταί μου μαθητὴς εἶναι.

27 Καὶ ὅστις ὁ βασιλεύει τὸν σαυρόν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, ὁ δύναταί μου εἶναι μαθητής.

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, ὅχι πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρισμόν;

29 Ἴνα μήποτε θένῃ αὐτῷ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύοντῃ ἐκτελεῖσαι, πάντες οἱ θεωρεῖντες ἄρξωσιν ἐμπαίζειν αὐτόν,

30 Λέγοντες· Ὅτι ἔτι ὁ ἄνθρωπος ἡρξάτο οἰκοδομεῖν, καὶ ὁκισχύσεν ἐκτελεῖσαι.

31 Ἡ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἐτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, ὅχι καθίσας πρῶτον βουλευταί

εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ ἑκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;

32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτῷ πῶρρόν ἐστι, πρὸς βίαν ἀποστείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

33 Οὕτως ἔν, πᾶς ἐξ ὑμῶν, ὃς οὐκ ἀπολείπει τὰς παρὰ τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχεσιν, ὁ δύναταί μου εἶναι μαθητής.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἔαν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτιθῇσεται; Οὐτε εἰς γῆν, ἔτι εἰς κοπρίαν εὐδελόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὅλα ἀκάνει, ἀκνέτω.

Κεφ. ιε'. 15.

Ησαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοί, ἀκάνει αὐτῷ.

2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες· Ὅτι ἔτι ἁμαρτωλὸς προσδέχεται, καὶ συνεισδίδει αὐτοῖς.

3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων·

4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἐν ἐξ αὐτῶν, ὁ καταλείπει τὰ ἑνεννηκονταενέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὕρη αὐτό;

5 Καὶ εὕρων ἐπιτίθουσιν ἐπὶ τῷ ἄρῳ ἑαυτοῦ χαίρων;

6 Καὶ

6 Καὶ
πον, συ
τὸς γεί
Συγχάρ
τὸ πρὸ
ολωλός.

7 Λε
χαρὰ ἔ
ἐνὶ ἁμα
ἐπὶ ἑνεν
οἴτινες ἑ
λανοίας.

8 Ἡ
ἔχουσα
δραχμὴν
λύχρον,
καὶ ζητεῖ
νύκτα;

9 Κα
λεῖται
γείτονας
χάρεσι
δραχμὴν
10 Ο
εἰς γίνε
γέλω τῷ
λαλῶ με
11 Η
τις εἴχε
12 Κ
αὐτῶν
δὸς μοι
τῆς ὑπὸ
τοῖς τὸν
13 Κ
ἡμέρας
πρὸς τῷ
εἰς χώρ
οἰσκόρε
ζῶν ἁσώ

6 Καὶ ἰλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας· λέγων αὐτοῖς· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβαλόν μου τὸ ἀπώλωλος.

7 Λέγω ὑμῖν· ὅτι ἔτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ ἔρανῳ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μελανοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐννενηκονταεννέα δικαίοις, οἵτινες ἔχουσιν ἔχουσιν μετάνοιαν.

8 Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, ἐχὶ ἀπείρου λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὑρῇ;

9 Καὶ εὗρεῖσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας· λέγουσα· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.

10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεσθαι ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μελανοῦντι.

11 Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος· αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς ὑσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον.

13 Καὶ μετ' ἐπολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκορπίσεν τὴν ὑσίαν αὐτῆς, ζῶν ἁσώτως.

14 Δαπανήσας αὐτῷ πᾶντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.

15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολληθῇ ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰς ἀγρὰς αὐτῆς βόσκειν χοίρους.

16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτῆς ἀπὸ τῶν κεράλιων ὧν ἥσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.

17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἰλθὼν, εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι;

18 Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν ἔρανόν σου, καὶ ἐνώπιόν σου.

19 Καὶ ἐκέτι εἰμὶ ἄξιός σου κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ· Ἔτι δὲ αὐτῷ μακρὰν ἀπέχοντι, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν ἔρανόν σου, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ ἐκέτι εἰμὶ ἄξιός σου κληθῆναι υἱός σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τὰς δούλῃς αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε τὴν

τὴν γολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐν-
δύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύ-
λιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ,
καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς
πόδας·

23 Καὶ ἐνείκαντες τὸν
μόσχον τὸν σιλευτὸν δύσατε·
καὶ φαγόντες εὐφρανῶμεν·

24 Ὅτι ἔστι ὁ υἱὸς μου
νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ
ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὐρέθη.
Καὶ ἤρξατο εὐφραίνεσθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ
πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς
ἐρχόμενος ἤλπισε τῇ οἰκίᾳ,
ἤκησε συμφωνίας καὶ χορῶν·

26 Καὶ προσκαλεσάμε-
νος ἦν αὐτῶν παίδων, ἐπυν-
θαιέτω τί εἴη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἤκει· καὶ
ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μό-
σχον τὸν σιλευτὸν, ὅτι ὑγιαί-
νοια αὐτὸν ἀπέλασεν.

28 Ὡργίσθη δὲ, καὶ οὐκ
ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πα-
τήρ αὐτοῦ ἐξεληθὼν παρ-
εκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε
τῷ πατρί· Ἰδοὺ, τοσαῦτα
ἔτη θαλεύω σοι, καὶ ἐδέπεις
ἐνιολὴν σου παρῆλθον, καὶ
ἐμοὶ ἐδέπεις ἔδωκας ἔριπον,
ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐ-
φρανθῶ.

30 Ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου
οὕτως, ὁ παλαφραγὼν σου
τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἤλ-
θεν, ἔδυσας αὐτῷ τὸν μό-
σχον τὸν σιλευτὸν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
Τέκνον, σὺ πάντοτε με-
τ' ἐμὲ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμά,
σά εἰσιν.

32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ
χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός
σου ἔστι νεκρὸς ἦν, καὶ ἀν-
έζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ
εὐρέθη.

Κεφ. ις'. 16.

Εἶπεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ· Ἀν-
θρωπός τις ἦν πολούσιος, ὃς
εἶχεν οἰκονόμον· καὶ ἔτος
διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορ-
πίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐ-
τοῦ.

2 Καὶ φωνήσας αὐτόν,
εἶπεν αὐτῷ· Τί τὸτο ἀπέ-
περὶ σοῦ; ἀπόδο' τὸν λόγον
τῆς οἰκονομίας σου· ὃ γὰρ
δυνήσῃ ἐτι οἰκονομεῖν.

3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰ-
κονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι
ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν
οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπ-
τειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαλιεῖν
αἰσχύνομαι.

4 Ἐγνων τί ποιήσω, ἵνα
ὅταν μείασαθῶ τῆς οἰκono-
μίας, δέξωμαι με εἰς τοὺς
οἴκους αὐτῶν.

5 Καὶ προσκαλεσάμενος
ἦν αὐτῶν τῶν χρεωφειλετῶν
τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, ἔλεγε τῷ
πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ
κυρίῳ μου;

6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν
βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν
αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμ-
μα,

μα,

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

μα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πενήκοντα.

7 Ἐπειὶ αὐτὸς εἶπε· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν κόβας σίτε. Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σε τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδώκοντα.

8 Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι εἰ υἱοὶ τῶ ἀϊῶνος τὰτα φρονιμώτεροι ὑπὲρ τῆς υἱᾶς τῆ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν αὐτῶν εἰσι.

9 Καγὼ ὑμῖν λέγω· Παύσησθε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τῶ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅταν ἐκλήπῃ, δέξωνται ὑμῶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστὶ· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἀδικῶν, καὶ ἐν πολλῷ ἀδικὸς ἐστίν.

11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾶ πιστοὶ ἔκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῶν πιστεύσει;

12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ ἔκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει;

13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυοὶ κυρίοις δελεῦν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνδξείλαι, καὶ τῷ ἑτέρῳ κατὰφρονήσει. καὶ δύνασθε Θεῷ δελεῦν καὶ μαμωνᾶ.

14 Ἦκουσθε ταῦτα πάντα καὶ οἱ φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεκμηκτρίζον αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτὸς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλόν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννη ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκοπώτερον δὲ ἐστὶ τὸν θρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τῷ νόμῳ μίαν κεραίαν πεσεῖν.

18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχεύει.

19 Ἄνθρωπος δὲ τις ἦν πλέσις, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Πτωχὸς δὲ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτῆς ἡλωμένος.

21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορῆσθῆναι ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπλόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς πλεσίης· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτῆς.

22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπεθάνε δὲ καὶ ὁ πλέσις, καὶ ἔταφην.

Ο

23 Καὶ

23 Καὶ ἐν τῷ ἄδῃ ἐπαράς τὲς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, ὑπαρχῶν ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς.

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τῆς δακτύλου αὐτῆς ἐν ὕδατι, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνησθήτι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά. νῦν δὲ ὁδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυῖσθαι.

26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τέτοις, μελαξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστῆρικται, ὅπως οἱ δέσποινες διαβῇ ἐν ἐλεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνῃσαι, μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

27 Εἶπε δὲ· Ἐρωτῶ οὖν σε πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκόν τῆς πατρὸς μου.

28 Ἐχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτυρήσιν αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τῆτον τῆς βασάνου.

29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχουσι Μωσέα καὶ τὲς προφήτας ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.

30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' εἴαν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτὲς, μετάνοήσουσιν.

31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν ἐκ ἀκούσιν, ἔδὲ εἴαν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

ΚΕΦ. ΙΖ'. 17.

Εἶπε δὲ πρὸς τὲς μαθητάς· Ἀνένδεκόν ἐστι μὴ ἔλθειν τὰ σκάνδαλα· καὶ δὲ δι' ἐξρχεῖται.

2 Λυσίλει αὐτῷ εἰ μύλον ὀνικός περικεῖται περὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τέτων.

3 Προσέχει εἰς αὐτοῖς· Ἐάν δὲ ἁμάρτη εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ εἴαν μετανόησῃ, ἄφες αὐτῷ.

4 Καὶ εἴαν ἐπ' ἡμέρας ἁμάρτη εἰς σὲ, καὶ ἐπ' ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σε, λέγων· Μετανοώ· ἀφίσεις αὐτῷ.

5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πρόσδεξαι ἡμῖν πίστιν.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ εἴχεις πίστιν ὡς κόκκον σιναπιδίου, ἐλέγεις ἅν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ· Ἐκκριθήσεται, καὶ φυτεύσῃ ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἅν ὑμῖν.

7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δέλον ἔχων ἄροτριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα,

νοῦτα,
ἀγγεῖ
ἀνάπ
8

Ἐτοί
περι
ἔως
ταύτ
σύ;

9
δὲλω
διαία
10

ποιήσ
χθέντ
δὲλοι
ἀφείλ
ἡκαμ
11

ρεύει
λήμ,
μίσθ
λαίας
12

τῆ εἰ
τησαν
ἀνδρες
13

νὴν, λ
τα, ἐ
14

τοῖς
ἐαυτῶ
ἐγένετ
ἐκαδα
15

ὅτι ἰά
φωνῆς
Θεόν.
16

ῶπου

νοῖα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τῆς ἀγρῆς ἔρεϊ ἐυθέως· Παρελθὼν ἀνάπεσαι·

8 Ἀλλ' ἔχι ἔρεϊ αὐτῷ· Ἐτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάγω καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πῖσαι σὺ·

9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δέλῳ ἐκείνῳ, ὅτι ἐποίησε τὰ διαλαχθέντα αὐτῷ· καὶ δοκῶ.

10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσῃτε πάντα τὰ διαλαχθέντα ὑμῖν, λέγετε· Ὅτι δούλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὁ ὑφείλομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσερχομένῳ αὐτῷ εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν.

13 Καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνήν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.

14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν.

15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τῆς πόδας αὐ-

τοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ. καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν· οἱ δὲ ἐννέα καὶ·

18 Οὐχὶ εὗρέθησαν ὑποστρέφαντες δύναι· δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς ἔστω.

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύε· ἡ πίστις σε σέσωκέ σε.

20 Ἐπερωτήθη δὲ ὑπὸ τῶν φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παραληρηήσεως·

21 Οὐδὲ ἐρχοσιν· Ἰδοὺ ὧδε, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσειε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν· καὶ οὐκ ὄψεσθε.

23 Καὶ ἐρῶσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ ὧδε, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθῃτε, μηδὲ διώξητε.

24 Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστράπη ἡ ἀστράπισσα ἐκ τῆς ὑπὸ ἑρανόθεν, εἰς τὴν ὑπὸ ἑρανόθεν λάμπει· ἔτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ.

25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τῇ Νῶε, ἕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῇ υἱῷ τῷ ἀνθρώπῳ.

27 Ἦσδιον, ἔπινον, ἐγάμην, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρη ἦς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμός, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.

28 Ὅμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἦσδιον, ἔπινον, ἡγόραζον, ἐπώλυν, ἐφύτευον, ὠκοδόμουν·

29 Ἡ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθε Λώτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.

30 Κατὰ ταῦτα ἔσται ἡ ἡμέρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτειν.

31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃς ἔσται ἐπὶ τῷ δώματός, καὶ τὰ σκεύη αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.

32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ.

33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῇ σώσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν, ζωογονήσει αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσομαι δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

35 Δύο ἔσομαι ἀλήθως ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παρα-

ληφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται.

36 Δύο ἔσομαι ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· Πῶς Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἱετοί.

Κεφ. ιθ'. 18.

Ε Λεγε δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχασθαι, καὶ μὴ ἐκκακεῖν·

2 Λέγων· Κριτὴς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβόμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπομενος·

3 Χήρα δὲ τις ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδικήσόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.

4 Καὶ ἔκ ἡθέλησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ καὶ τὸν Θεὸν ἐφοβῶμαι, καὶ ἄνθρωπον ἐκ ἐντρέπομαι·

5 Διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκέσαστε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει·

7 Ὁ δὲ Θεὸς ἐμὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῷ τῶν βωντῶν πρὸς αὐτῷ

αὐτὸν μακρο

8

σει τ

τάχει

δράμ

τὴν π

9

τὰς τ

τοῖς

ἐξεδεν

παραβ

10

ἐέσαι

ξασδα

ὁ ἕτερος

11

πρὸς ἑ

χέλο

σοι, ὁ

λοιποῖ

παγες

καὶ ὡς

12

ἐάτε,

ὅσα κ

13

δεν ἐ

ὀφθαλ

ἐπ' αἶρα

στῆθ

Θεός,

μαρτα

14

ἔτ

οἶκον

πᾶς ὁ

νωδῆς

ἐαυτὸν

15

καὶ τ

αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς·

8 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσεις τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὕρησει τὴν πίσιν ἐπὶ τῆς γῆς·

9 Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τινὰς τὰς πεποιοῦσας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξυθενῆσιν τὰς λοιπὰς, τὴν παραβολὴν ταύτην·

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέστησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης.

11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἀδικοί, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς ὁ τελώνης.

12 Νηστεύω δις τῷ σαββάτῳ, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι.

13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἕως ἐκ ἡδέλεν ὑδὲ τὰς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν ἔρανόν ἐπαῖραι· ἀλλ' ἐτυπλεν εἰς τὸ γῆθ' αὐτῷ, λέγων· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

14 Λέγω ὑμῖν, καλέσῃ ὁ θεὸς δεδικαιωμένον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖνον· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν

ἅπτηται· ἰδοὺ δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπελίμνησαν αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ, εἶπεν· Ἄφετε τὰ παῖδια ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ καλύψετε αὐτὰ· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, ἔμνησεν εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπηρεώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; ὁ θεὸς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

20 Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψης· Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

22 Ἀκέσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἐν σοὶ λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδ' ὅτι πτωχοὶς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν ἔρανῳ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

23 Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα, περιλυπὸς ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.

24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περιλυπὸν γενόμενον, εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ ταῦτα

Χρημαλια ἔχοντες εἰσελεύ-
σονται εἰς τὴν βασιλείαν
τῷ Θεοῦ.

25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι
κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥα-
φίδ^Θ εἰσελθεῖν, ἢ πλού-
σιον εἰς τὴν βασιλείαν τῷ
Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκού-
σαντες· Καὶ τίς δύναται σω-
θῆναι;

27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀ-
δύνατα παρὰ ἀνθρώποις,
δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρ^Θ·
Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάν-
τα, καὶ ἠκολούθησάμεν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑδεῖς
ἐσιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γο-
νεῖς, ἢ ἀδελφεὺς, ἢ γυναῖκα,
ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς βασι-
λείας τῷ Θεῷ,

30 Ὃς ἂ μὴ ἀπολάβῃ
πολλαπλασίονα ἐν τῷ και-
ρῷ τῷ τῷ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ
ἐσχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31 Παραλαβὼν δὲ τῆς
δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς·
Ἰδοὺ, ἀναβάνομεν εἰς Ἱε-
ροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται
πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ
τῶν προφητῶν, τῷ υἱῷ τῷ
ἀνθρώπῳ.

32 Παραδοθήσεται γὰρ
τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθή-
σεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ
ἐμπισθήσεται·

33 Καὶ μαστιγώσαντες ἀ-
ποκλεινῶσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡ-
μέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ ὑδὲν τέ-

των συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα
τῷτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐ-
τῶν, καὶ ἔκ ἐγίνωσκον τὰ λε-
γόμενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἰ-
γίσειν αὐτόν εἰς Ἱεριχά,
τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ
τὴν ὁδὸν πρὸς αὐτῶν.

36 Ἀκέσας δὲ ὁ χλ^Θ
διαπορευομένης, ἐπυνθάνετο τί
εἴη τῷτο.

37 Ἀπήγειλαν δὲ αὐτῶν,
ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖ^Θ
παρέρχεται.

38 Καὶ ἐβόησε, λέγων·
Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν
με.

39 Καὶ οἱ προάγοντες
ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιώπῃ·
αὐτὸς δὲ πολλῶ μάλλον
ἔκραζεν· Ὑιὲ Δαβὶδ, ἐλέη-
σόν με.

40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐκέλευσεν αὐτόν ἀχθῆναι
πρὸς αὐτόν· ἐγίστα^Θ δὲ
αὐτῷ, ἐπηρώτησεν αὐτόν,

41 Λέγων· Τί σοι θέλεις
ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε,
ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πί-
στις σε σέσωκέ σε.

43 Καὶ παραχρῆμα ἀν-
έβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ,
δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς
ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ
Θεῷ.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑὶ εἰσελθὼν διήρχετο
τὴν Ἱεριχά.

2 Καὶ ἰδὲ, ἀνὴρ ὀνόματι
καλέ-

καλέ-
αὐτός
ἔστ^Θ.

3

Ἰησοῦ
ἰο ἀπ
ἡλικία

4

σθεν,
ραίαν,
δι ἐκ
σδαι.

5

τόπον
εἶδεν
αὐτοῖς
καλά

6

τῷ οἷ
καὶ ὑπ

7

διεγύ-
παρὰ
ἤλθε

8

εἶπε
τὰ
μα, I
χοῖς·
φάντ
πλῆν

9

Ἰησοῦ
ρία
καθό-
αίμ ἐ

10

αὐδρ
τὸ α
I
ταυτ

11

καλέσκει· Ζακχαῖ· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ ἔτι ἦν πλῆσι·

3 Καὶ ἐζητεῖ ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστὶ καὶ ἐκ ἡδύνατο ἀπὸ τῆς ὄχλης, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.

4 Καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἡμέλλε διέρχεσθαι.

5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖ, σπεύσας κατέβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι.

6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων.

7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶν ἀνδρῶν εἰσῆλθε καὶ αὐτοὶ αἰσθάνονται.

8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖ· εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδὲ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς καὶ εἰ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλῆν.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τέτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.

10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

11 Ἀκούοντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσδεῖς εἶπε πα-

ραβολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι· Ἰερουσαλὴμ, καὶ δοκεῖν αὐτὸς ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἢ βασιλεία τῆς Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.

12 Εἶπεν οὖν· Ἄνθρωπός τις ἐυγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακράν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑποσφραῖσαι.

13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολλοὶ αὐτῷ ἐμίσησαν αὐτόν, καὶ ἀπέσειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες· Οὐ θέλομεν τῆτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τὰς δούλους τῆς δευτέρας, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γνῶν τίς τίς διεπραγματεύσατο.

16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου προσεργάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ ἀγαθὸν δούλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένεθαι, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τῷ τρίτῳ· Καὶ σὺ γίνεθαι ἐπάνω πέντε πόλεων.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων·

γων· Κύριε, ἰδὲ, ἡ μὲν σὺ, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σαρδαρίῳ.

21 Ἐφοβήμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἵρεις ὁ ἐκ ἔθικας, καὶ διερίζεις ὁ ἐκ ἑσπείρας.

22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐκ τῆς γόμαλός σε κρινῶ σε, πονηρῆ δὲ ἐλε· ἦδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἰμι, αἵρων ὁ ἐκ ἔθικας, καὶ διερίζων ὁ ἐκ ἑσπείρας.

23 Καὶ διαλί ἐκ ἑδώκας τὸ ἀργυρίον μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν συντόκῳ ἂν ἐπραξά αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· Ἀραγε ἀπ' αὐτῆς τὴν μνᾶν, καὶ ὅτε τῷ ταῖς δέκα μνᾶς ἔχοντι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς.

26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τῆς μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ ἔχει ἀρδῆται ἀπ' αὐτῆς.

27 Πλὴν τὰς ἐχθρὰς μου ἐκείνης, τὰς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτὰς, ἀγάγειτε ὧδε, καὶ καλᾶσφάξατε ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴν καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρεον τὸ καλόμενον Ἑλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτῆς,

30 εἰπὼν· Ὑπάγετε εἰς τὴν καλῆναντι κώμην· ἐν ἧ εἰσπορευόμενοι εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν ἔδεις πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ ἐὰν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· Διὰ τί λύετε; Οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτῆς χρεῖαν ἔχει.

32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

33 Λύόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτῆς πρὸς αὐτάς· Τί λύετε τὸν πῶλον;

34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος αὐτῆς χρεῖαν ἔχει.

35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ ἐπιρρίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Πορευομένους δὲ αὐτῶν, ὑπεστρώνουν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

37 Ἐγγίζοντι δὲ αὐτῆς ἤδη πρὸς τὴν καταβάσει τῆς ὄρεος τῶν Ἑλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πάντων ὧν εἶδον δυνάμεων,

38 λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐρήνη ἐν ὑμῖν, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καὶ τινες τῶν φαρισαίων ἀπὸ τῆς ὄχλης εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε,

ἐπι-

ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν ἔτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται.

41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ,

42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνων καὶ σὺ, καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου.

43 Ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σε, καὶ περιβαλῶσιν οἱ ἰχθεῖς σου χάρακά σοι, καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ συνῆξουσὶ σε πάντοθεν·

44 Καὶ ἐδαφισί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ ἐκ ἀφήσουσιν ἐν σοί λίθον ἐπὶ λίθῳ· αὐτὸ ὃν ἐκ ἔγνων τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τὰς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας,

46 Λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἷμαι ὅτι προσευχῆς ἐσιν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.

47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τῷ λαῷ.

48 Καὶ ἐκ εὗρισκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ

ἅπας ἐξεκρέματο αὐτῷ ἀκῶν.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντι αὐτῷ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐναγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις,

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· Εἰπέ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δὲς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτάς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἓνα λόγον· καὶ εἰπατέ μοι·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ ἕρανθ' ἢ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτὰς, λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἰπώμεν· Ἐξ ἕρανθ' ἱρεῖ· Διατί οὖν ἐκ ἐπιγευσάμε αὐτῷ;

6 Ἐὰν δὲ εἰπώμεν· Ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς ὁ λαὸς κατὰ λιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένον γὰρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·

9 Ἡρξάτο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύ-

ΤΕΥΣΕΘ

τεύσειν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τῆς γεωργῶν δέλον, ἵνα ἀπὸ τῆ καρπῶ τῆ ἀμπελῶν δῶσιν αὐτῷ. οἱ δὲ γεωργοὶ δέσαντες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν.

11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δῦλον· οἱ δὲ καὶ οὗτοι δέσαντες καὶ ἀτιμάσαντες, ἐξαπέστειλαν κενόν.

12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τῶτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τῇ ἀμπελῶν· Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τῶτον ἰδόντες ἐντραπήσονται.

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτόν ἐξω τῆ ἀμπελῶν, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τῇ ἀμπελῶν;

16 Ἐλεύσει καὶ ἀπολέσει τὰς γεωργὰς τέτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε· Τί ἔτι ἐστὶ τὸ γεγραμμένον τῷτο· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶν-

τες, ἔτι ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκείνον τὸν λίθον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πείσῃ, λικμήσει αὐτόν.

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γάρ ὅτι πρὸς αὐτὸς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε.

20 Καὶ παραλήρησαντες ἀπέστειλαν ἑκαδέτους, ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι· ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτὸς λόγου, εἰς τὸ παραδῆναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἡγεμόνῃ.

21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτόν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἵδαμεν ὅτι ὁρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ ἡ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τῆ Θεοῦ διδάσκεις.

22 Ἐξέειπεν ἡμῖν Καίσαρ· φέρον δῆναι, ἢ ἔτι;

23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί με πειράζειτε;

24 Ἐπιδείξά μοι δηλονότι· τίνα ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον· Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τοίνυν τὰ Καίσαρι, καὶ τὰ τῇ Θεῷ. τῷ Θεῷ.

26 Καὶ ἔκτισχυσαν ἐπι-
λαβίσθαι αὐτὸν ῥήματι· ἐναν-
τίον τῆ λαοῦ καὶ θαυμασταῖς
ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτῶ, ἐσί-
γησαν.

27 Προσελθόντες δὲ τινες
τῶν Σαδδουκαίων, (οἱ ἀνι-
λέγοντες ἀνάσσειν μὴ εἶναι)
ἐπηρώτησαν αὐτόν,

28 Λέγοντες· Διδάσκαλε,
Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· Ἐάν
τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων
γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν
ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτῆς τὴν γυναῖκα, καὶ
ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτῆς.

29 Ἐπὶ αὖ οὖν ἀδελφοὶ
ἦσαν καὶ ὁ πρῶτος, λαβὼν
γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτε-
ρος τὴν γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν
ἀπέθανεν ἄτεκνος.

31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν
αὐτήν. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐπ-
ταὶ καὶ ἡ κατέλιπον τέκνα, καὶ
ἀπέθανον.

32 Ὑστερον δὲ πάντων ἀπ-
έθανε καὶ ἡ γυνή·

33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει,
τίς αὐτῶν γίνεσθαι γυνή;
οἱ γὰρ ἐπὶ αὐτὴν ἔσχον αὐτήν
γυναῖκα.

34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τῆ
αἰῶνος τέτου γαμῶσι καὶ ἐκ-
γαμίσκονται·

35 Οἱ δὲ καλαξιοθέτες
τῆ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ
τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν,

ἔτε γαμῶσιν, ἔτε ἐκγαμί-
σκονται.

36 Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν
ἔτι δύναται· ἰσάγγελοι γὰρ
εἰσι καὶ υἱοὶ εἰσι τῆ Θεοῦ,
τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὅλεις.

37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ
νεκροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν
ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει
Κύριον τὸν Θεὸν Ἀβραάμ,
καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαάκ, καὶ τὸν
Θεὸν Ἰακώβ.

38 Θεὸς δὲ ἔκτισ νεκρῶν,
ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ
αὐτῷ ζῶσιν.

39 Ἀποκριθέντες δὲ τινες
τῶν γραμματέων εἶπον· Δι-
δάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων
ἐπερωτᾶν αὐτὸν ἕδεν.

41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν υἱὸν
Δαβὶδ εἶναι;

42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ
λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν·
Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

43 Ἔως ἂν θῶ τῆς ἐχ-
θρῆς σου ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου;

44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐ-
τὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐ-
τῆς εἶναι;

45 Ἀκούσας δὲ πάντες
τῆ λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτῆς·

46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν
γραμμάτων τῶν θεολόγων
περιπατεῖν ἐν σοφαῖς, καὶ φι-
λέων ἀσπασμὸς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς,

ἀγοραῖς, καὶ περὶ οὐκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ περὶ τοκλίσιας ἐν τοῖς δείπνοις.

47 Οἱ καλεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· ἄτοι λήψονται περισσότερον κέρμα.

Κεφ. κα'. 21.

Α Ναβλέψας δὲ εἶδε τὰς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλυσίως.

2 Εἶδε δὲ καὶ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά.

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν·

4 Ἀπαντες γὰρ ἄτοι ἐκ τῆ περισσεύουσι αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τῆ Θεᾶ· αὕτη δὲ ἐκ τῆ ὑπερήματι αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε.

5 Καὶ τινων λεγόντων περὶ τῆ ἱερᾶ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε·

6 Ταῦτα ἂν θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς ἃς ἂν ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὃς ἂν καλυφθῇ.

7 Ἐπηρεώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγουσιν· Διδάσκαλε, πότε ἂν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ

πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

9 Ὅταν δὲ ἀκήσῃτε πλέμης καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' ἔκ ἐνθάδε τὸ τέλος.

10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·

11 Σεισμοὶ τε μεγάλοι καὶ τῶνος καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φθνήσκει τε καὶ σημεῖα ἅπ' ἑξῆς μεγάλα ἔσται.

12 Πρὸ δὲ τῶν ἀπάντων ἐπιβαλῶσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τῆ ὀνόματός μου.

13 Ἀποθήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ πορευεσθῆτε ἵνα ἀπολογηθῆναι.

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν σόμα καὶ σοφίαν, ἣ ἂν δυνήσονται ἀντιπεῖν· ἐδὲ ἀνίστηναι πάντες οἱ ἀνικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ θανάτωσιν ἐξ ὑμῶν.

17 Καὶ

17 Καὶ ἔσσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν ἔ μὴ ἀπόληται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κλήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἰδῇτε κυκλυμένην ὑπὸ στρατιπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰερουσαλήμ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ἔρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρέτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως κῦταί· εἰσι, τὰ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.

23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὄρεγῃ ἐν τῷ λαῷ τῷ τῷ.

24 Καὶ πεσεῖναι στόματι μαχαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθῆσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλήμ ἔσται παλιμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἕως πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.

25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἰδιῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἡχέσε θάλασσης καὶ σάλας·

26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκούμενῃ· αἱ γὰρ δυνά-

μεις τῶν ἑρηνῶν σαλευθήσονται.

27 Καὶ τότε ὀφθαλμοὶ τῶν υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακίψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.

29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἰδετε τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα·

30 Ὅταν προβάλῃ ἡ δὴ, βλέποντες ἅψ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγύς τὸ θερινόν ἐστιν.

31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἰδῇτε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένῃται.

33 Ὁ ἕρηνός καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου ἔ μὴ παρέλθωσι.

34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραυγῇ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνιδίῳ ἐφ' ὑμᾶς ἐπισηῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη·

35 Ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσει ἐπὶ πάντας τὰς καθημένους ἐπὶ πρὸσωπον πάσης τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε ἔν, ἐν παντὶ κατεῶν δεόμενοι, ἵνα καταξιώσῃτε ἐκφυγεῖν ταῦτα

πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι,
καὶ γαθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ
κυρίου τῆς ἀνδρώπης.

37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν
τῷ ἱερῷ διδάσκων· τὰς δὲ
νύκτας ἐξερχόμενος ὑπὸ τὴν
εἰς τὸ ὄρος τὸ καλεόμενον
Ἑλαιῶν.

38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἄρ-
θριζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ
ἀκούειν αὐτῶν.

Κεφ. κβ'. 22.

Η γλῆζε δὲ ἡ ἐορτὴ τῶν
ἀζύμων, ἡ λεγομένη
Πάσχα.

2 Καὶ ἐζήτην οἱ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ,
πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφο-
βήθη γὰρ τὸν λαόν.

3 Εἰσηλθε δὲ ὁ σαλιανῆς
εἰς Ἰερὺδαν τὸν ἐπικαλούμενον
Ἰσκαριώτην, ὅστις ἐκ τῶν ἁγί-
σμων τῶν δώδεκα.

4 Καὶ ἀπελθὼν συνελά-
λησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
γραμματεῖς, τὸ, πῶς αὐτὸν
παραδῶ αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συν-
έθεντο αὐτῷ ἀργύριον δῶναι.

6 Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ
ἐζήτην εὐκαιρίαν τοῦ παρα-
δῶναι αὐτὸν αὐτοῖς ἁπλῶς
ὅχλη.

7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν
ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι
τὸ πάσχα.

8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον
καὶ Ἰωάννην, εἰπὼν· Πορευ-
θέντες εἰσποιμάσατε ἡμῖν τὸ
πάσχα, ἵνα φάγωμεν.

9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ,
Πῶς θέλεις εἰσποιμάσασθαι;

10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἰδὲ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς
τὴν πόλιν, συναντήσεται ὑμῖν
ἄνθρωπος· περάμιον ὑδάτος
βατάζων· ἀκολουθήσατε αὐ-
τῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπο-
ρευεῖσθαι.

11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκο-
δεσπότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει
σοι ὁ διδάσκαλος· Πῶς ἐστὶ
τὸ καλύμμα, ὅπως τὸ πά-
σχα μετὰ τῶν μαθητῶν με-
φάγω;

12 Καὶ κεῖνος ὑμῖν δείξει
ἀνὼγειν μέγα ἐσθωμένον· ἐκεῖ
εἰσποιμάσατε.

13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον
καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς· καὶ
ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ
ἡμέρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα
ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τῷτο
τὸ πάσχα φαγεῖν μετ' ὑμῶν
πρὸ τῆς μεσπορεύσεως.

16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
ἐκτί· ἐμὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ,
ἕως ὅτε πληρωθῇ ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ δεξάμενος πο-
τήριον, εὐχαριστήσας εἶπε·
Λάβετε τῷτο, καὶ διαμερί-
σατε ἑαυτοῖς.

18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
ἐμὴ πῶς ἀπὸ τοῦ γεννημένου
τῆς ἀμπέλης, ἕως ὅτε ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.

19 Καὶ

19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τὐτό ἐστὶ τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τὐτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τὐτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.

21 Πλὴν ἰδὲ, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμῶ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὀρισμένον· πλὴν καὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' ἃ παραδιδόται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς, τὸ, τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυρεῦουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζονται αὐτῶν· ἐνεργεῖται καλῶναι.

26 Ὑμεῖς δὲ ἔχ' ἕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν.

27 Τίς γάρ μείζων; ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; ἔχι ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.

28 Ὑμεῖς δὲ ἔστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμῶ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου.

29 Καὶ γὰρ διαλίσσεσθαι ὑμῖν, καθὼς διεδέλό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν.

30 Ἵνα ἐσθίῃτε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδὲ, ὁ σατανᾶς ἐξήρῃσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σίτον.

32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιτρέψας, στήριξον τὰς ἀδελφάς σου.

33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, ἂ μὴ φωνῇται σήμερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνῆσθαι μὴ εἰδέναι με.

35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου καὶ πώρας καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑπερῆσατε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδένος.

36 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω, ὁμοίως καὶ πῆραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγοράσάτω μάχαιραν.

37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τῆτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό. Καὶ μὲν ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμὲ τέλει ἔχει.

38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδὲ μάχαιραι ἄδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι.

39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθνος εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἰλαιοῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τῆ τύπῃ, εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὥσεί λιθόβολον, καὶ δαίς τὰ γόνατα προσκύνῃ, ἔειπεν,

42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ πονήριον τῆτο ἀπ' ἐμὲ· πλὴν μὴ τὸ δόλχημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.

43 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' ὕψους ἐνισχύων αὐτόν.

44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγῶνίᾳ, ἐκλενέσθαι προσήνυχον. ἐγένετο δὲ ὁ ἰδὼς αὐτὸ ὥσεί θρόμβος αἱμάτων· καὶ βαδίζοντες ἐπὶ τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἰδὼν πρὸς τὰς μαθητάς αὐτοῦ, εὗρεν αὐτὰς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδεις; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσελθῇ εἰς πειρασμόν.

47 Ἔτι δὲ αὐτὸς λαλῶν, ἰδὲ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰσδὰς, εἰς τῶν δώδεκα, προσήρχετο αὐτῶν, καὶ ἠγλίσεν τῷ Ἰησοῦ φιλεῖν αὐτόν.

48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰσδά, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;

49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτόν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ παλάξομεν ἐν μαχαίρᾳ;

50 Καὶ ἐπάταξεν εἰς τὴν γῆν ἐξ αὐτῶν τὸν δαυλὸν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτὸν τὸ ὅς τὸ δεξιόν.

51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐὰν ἕως τῆς ἡμέρας. Καὶ ἀψάμενος τὸν ὅτις αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν.

52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὰς παραγενομένους ἐπ' αὐτόν ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων;

53 Καθ' ἡμέραν ὄντες μετ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐξελίνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὐτὴ ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν

ἰὼν εἰς
ῥέως.
λῆθει

55

μέσω

θισάντι

Πέτρος

56

δίσκη

τὸ φῶς

τῷ, εἰ

αὐτῷ

57

λέγων

τόν.

58

ἱερῶ

σύ ἐξ

τῶ

εἰμί.

59

ῥας

ἰσχυρί

ληθείας

ἡν καὶ

60

"Ανθρωπ

Καὶ π

λῶν

λέκτωρ.

61

ἐνέλεψ

ἐμνήσθ

τῷ Κυ

"Οτι π

ἀπαρνή

62

Πέτρος

63

ἐχούεις

αὐτῷ,

70ν εἰς τὸν οἶκον τῆ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἤκολούθει μακρόθεν.

55 Ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

56 Ἰδῶσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε· Καὶ ἔσθι σὺν αὐτῷ ἦν.

57 Ὁ δὲ ἡρνήσατο αὐτὸν, λέγων· Γύναι, ἔκ οἶδα αὐτόν.

58 Καὶ μετὰ βραχύ ἔτι ἐρῶν ἰδὼν αὐτῶν, εἶπε· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἀνθρώπε, ἔκ εἰμί.

59 Καὶ διατάσας ὥσπερ ἄρας μιᾶς, ἄλλος τις διίσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ ἔστι μετ' αὐτῷ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνθρώπε, ἔκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλῶν αὐτῷ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ.

61 Καὶ γραφεὶς ὁ Κύριος ἐπέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπενόησεν ὁ Πέτρος τῷ λόγῳ τῷ Κυρίου, ὥς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἠπαρήση με τρίς.

62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἐκλαυσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνηχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες·

64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἐτυπλιν αὐτῷ τὸ πρόσωπον. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Προφήτευσον τίς ἐστιν ὁ παίσας σε.

65 Καὶ ἕτερα πολλά βλασφημῶντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τῆ λαῖς, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἐαυτῶν,

67 Λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός; εἶπε ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, ἔκ μὴ πιστεύσητε·

68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, ἔκ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε.

69 Ἀπὸ τῆ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τῆ Θεῶς.

70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ ἔν εἶ ὁ υἱὸς τῆ Θεῶς; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς εἶπε· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι.

71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκέσαμεν ἀπὸ τῆ φόβου αὐτῆς.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑὶ ἀναστὰς ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

2 Ἡρῶδης δὲ κατηγορεῖν αὐτῷ, λέγοντες· Τῶτον εἰρομεν διατρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόβος

P 3

διδόναι,

διδόναι, λέγοντα ἐαυτὸν Χριστὸν βασιλεῖα εἶναι.

3 Ὁ δὲ Πιλάτῳ ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.

4 Ὁ δὲ Πιλάτῳ εἶπε πρὸς τὰς ἀρχιερεῖς καὶ τὰς ὀχλὰς· Οὐδὲν εὕρισκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνδρῶπι τέτω.

5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες· Ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενός ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε.

6 Πιλάτῳ δὲ ἀκῶσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἀνδρῶπι Γαλιλαῖός ἐστι.

7 Καὶ ἐπιγνὼς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδης ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὅτι καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.

8 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκῶειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἠλπίζε τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον.

9 Ἐπερώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.

10 Εἰσηέκισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐυτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ.

11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας,

περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.

12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι οὗ, τε Πιλάτῳ καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προὔπηρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὅλως πρὸς ἑαυτούς.

13 Πιλάτῳ δὲ, συγκαλεσάμενός τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἀρχοντας καὶ τὸν λαόν,

14 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἀνδρῶπον τῆτον, ὡς ἀποστρέφουσι τὸν λαόν· καὶ ἰδὼ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, εἴδεν εὖρον ἐν τῷ ἀνδρῶπι τέτῳ αἴτιον, ὃν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ.

15 Ἀλλ' εἰδὼς ὁ Ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδὼ, εἴδεν ἀξίον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ.

16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.

17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἐορτῆς ἑνα.

18 Ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεῖς, λέγοντες· Αἶρε τῆτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν.

19 Ὅστις ἦν διὰ χάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει, καὶ φόνον, βεβλημένος εἰς φυλακὴν.

20 Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτῳ προσεφώνησε, θέλων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν.

21 Οἱ γοῖτες· Ἰησοῦν αὐτὸν

22 πρὸς αὐτὸν ἐποίησεν θανάτου δέουσας

23 Οἱ ναῖς μὲν αὐτὸν ἰσχυόντων ἀρχόντων

24 ἔκρινε γὰρ αὐτῶν.

25 ὁ δὲ τὸν διὰ τῶν ἐλημένων ὃν ἦν τὸν παρ' ἐδῶκα τῶν.

26 Κῆτον, ἐπὶ τῷ Κῆτον· ἀπὸ τὸν γαυτῶν Ἰησοῦν

27 πολὺ πρὸς γυναῖκα ἰδὼν αὐτὸν

28 αὐτὰς ὁ γατέρες· εἰς ἐπὶ τὰς κλαῖνα ὑμῶν

29 ἡμέρας

21 Οἱ δὲ ἐπεφάνην, λέγοντες· Σταύρωσον, γαύρωσον αὐτόν.

22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν ὅτι; ὃ δὲν αἵτιον θανάτε εὖρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας ἔν αὐτὸν ἀπολύσω.

23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτέμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων.

24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἷτημα αὐτῶν.

25 Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ γάσιν καὶ φόνον βεβηλωμένον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἡτένιο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου τῷ ἐρχομένῳ ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρόν, φέρειν ὅπισθεν τῷ Ἰησοῦ.

27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τῶν λαῶν, καὶ γυναικῶν· αἱ καὶ ἐκόπτιον καὶ ἰδρύνον αὐτόν.

28 Στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτάς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, πλὴν ἐφ' ἑαυτάς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν.

29 Ὅτι ἰδὲ, ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐξέσιν· Μα-

κάριαι αἱ γεῖραι, καὶ κοιλίαι αἱ ἐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ ἐκ ἐθήλασαν.

30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βενοῖς· Καλύψατε ἡμᾶς.

31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται;

32 Ἠγούλο δὲ καὶ ἑτέροι δύο κακῆργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν καὶ τὰς κακῆργας· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· ἡ γὰρ οὐδασὶ τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.

35 Καὶ εἰσῆκει ὁ λαὸς θεωρῶν· Ἐξεμυκλήριζον δὲ καὶ οἱ ἀρχοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλως ἔσωσε, σῶσά τω ἑαυτὸν, εἰ ὁτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τῷ Θεῷ ἐκλεκτός.

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ γραμματεῖς, προσερχόμενοι καὶ ὅξοντες προσφρονεῖς αὐτῷ,

37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν.

38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς·

Οὗτος

Οὗτο'ς ἔστιν ὁ βα-
σιλεὺς τῶν ἰου-
δαίων.

39 Εἰς δὲ τῶν κρεμα-
σθέντων κακέργων ἐβλασφή-
μει αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ
εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν
καὶ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἔτε-
ρ^{ος} ἐπίλημα αὐτῷ, λέγων·
Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι
ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ·

41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δι-
καίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπρά-
ξαμεν ἀπολαμβάνομεν· ἔτ^{ος}
δὲ ὑδὲν ἄτοπον ἐπράξε.

42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ·
Μνήσθητί μου, Κυριε, ὅταν
ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σή-
μερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ
παράδεισῳ.

44 Ἦν δὲ ὥσεί ὥρα ἔκλη,
καὶ σκότ^{ος} ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.

45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἡ-
λιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καλα-
πέτασμα τῶ ναοῦ μέσον.

46 Καὶ φωνήσας φωνῇ
μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πά-
τερ, εἰς χεῖράς σου παρα-
δίσσεται τὸ πνεῦμά μου.
Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευ-
σεν.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκαλόνταρ-
χ^{ος} τὸ γινόμενον, ἐδόξασε
τὸν Θεόν, λέγων· Οὐτως ὁ
κ^αθαρ^{ος} ἔτ^{ος} δίκαι^{ος} ἦν.

48 Καὶ πάντες οἱ συμ-

παραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν
θεωρίαν ταύτην, θεωρῶντες
τὰ γινόμενα, τύπτοντες ἑαυ-
τῶν τὰ γένη ὑπέσχερον.

49 Εἰσῆλθον δὲ πάντες
οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ
γυναῖκες αἱ συνακολυθήσα-
σαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλι-
λαίας, ὁρᾶσαι ταῦτα.

50 Καὶ ἰδὲ, αἷμα ὀνό-
ματι Ἰωσήφ, βυβυλῆς ὑπάρ-
χων, αἷμα ἀγαθὸς καὶ δι-
καί^{ος},

51 (Οὗτ^{ος} ἔκ ἦν συγκα-
τατεθειμέν^{ος} τῇ βουλῇ καὶ τῇ
πράξει αὐτῶν,) ἀπὸ Ἀριμα-
θαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων·
ὅς καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

52 Οὗτ^{ος} προσελθὼν τῷ
Πιλάτῳ, ἠτήσατο τὸ σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ
ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ
ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λα-
ξευτῷ, ὃ ἔκ ἦν ὑδέπω ὑδαὶς
κείμεν^{ος}.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν πα-
ρασκευή, καὶ σαββαίον ἐπ-
έφωσκε.

55 Κατακολυθίσασαι δὲ
καὶ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν
συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς
Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ
μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶ-
μα αὐτοῦ.

56 Ὑποσφύσασαι δὲ ἡ-
τοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα·
καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσυχά-
σαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

Κεφ.

Τῇ

ἡλθον ἐ-
σαι ἃ ἡ

καὶ τινε

2 Εἰ

κεκυλισ

μεῖα.

3 Κα

εῦρον τ

Ἰησοῦ.

4 Κα

πορεῖσθ

τα, καὶ ἰ

ἔστησαν

ἀγγραπ

5 Ἐ

αὐτῶν, κα

ωπον εἰ

πρὸς αὐ

ζῶντα με

6 Ο

ἠγέρθη·

λησεν ὑ

Γαλιλαί

7 Λέ

υῖον τῷ

δῆναι εἰ

ἀμαρτω

καὶ τῇ

γῆναι.

8 Κα

ἐρημάτων

9 Καὶ

τῷ μνημεί

τα πάντ

πᾶσι τοῖ

10 Ἡ

ληνὴ Μα

Μαρία ἡ

Κεφ. κδ'. 24.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββά-
των, ὄρθρου βαθέ-
ως ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα, φέρε-
σαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα·
καὶ τινες σὺν αὐταῖς.

2 Εἶρον δὲ τὸν λίθον ἀπο-
κεκλυσμένον ἀπὸ τῆ μνη-
μείου.

3 Καὶ εἰσελθῶσαι ἔχ-
εῖρον τὸ σῶμα τῆ Κυρίᾳ
Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δια-
πορεῖσθαι αὐτάς περὶ τέ-
τε, καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐπ-
έστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν
ἀστραπιοῦσαις.

5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων
αὐτῶν, καὶ κλινεσῶν τὸ πρόσ-
ωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον
πρὸς αὐτάς· Τί ζηεῖτε τὸν
ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ'
ἠγγέλθη· μνησθήτε ὡς ἐλά-
λησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ
Γαλιλαίᾳ,

7 Λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν
υἱὸν τῆ ἀνθρώπου παραδο-
θῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων
ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι·
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνα-
στῆναι.

8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν
ἐρημάτων αὐτῶν.

9 Καὶ ὑποσέφεσθαι ἀπὸ
τῆ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦ-
τα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ
πᾶσι τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδα-
ληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ
Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοι-

παὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον
πρὸς τὰς ἀποστόλους ταῦτα.

11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώ-
πιον αὐτῶν ὥσπερ λέγουσιν τὰ
ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίσταν
αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς
ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ
παρακύψας βλέπει τὰ ὀθό-
νια κείμενα μόναν· καὶ ἀπῆλ-
θε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων
τὸ γεγονός.

13 Καὶ ἰδὼν, δύο ἐξ αὐ-
τῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐ-
τῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπ-
έχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ
Ἱερουσαλὴμ, ἣ ὄνομα Ἐμ-
μαῦς.

14 Καὶ αὐτοὶ ὁμίλουν
πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων
τῶν συμβεβηκότων τέτων.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμι-
λεῖν αὐτὰς καὶ συζητεῖν, καὶ
αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συν-
επορεύετο αὐτοῖς.

16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐ-
τῶν ἐκρατῆντο τῆ μὴ ἐπι-
γινῶναι αὐτόν.

17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτάς·
Τίνες οἱ λόγοι ἔσται, οὓς ἀν-
τιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους πε-
ριπαλεῖντες, καὶ ἐστὶ σκυδεα-
ποί;

18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς
ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς
αὐτόν· Σὺ μόνον παροικεῖς
ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔκ ἔγνως
τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς
ἡμέραις ταύταις;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·

Τὰ

Τὰ περὶ Ἰησοῦ τῷ Ναζωραίῳ, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τῷ Θεῷ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.

20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσαύρωσαν αὐτόν.

21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτῆσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πάνσι τέτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον ἀφ' ἧς ταῦτα ἐγένετο.

22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὁρθεῖσαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον.

23 Καὶ μὴ εὐρεῖσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγασθαι καὶ ὀπίσθιαν ἀγγέλων ἑωρακεῖναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν.

24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον ἕτω καθῶς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.

25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτάς· Ὡς ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τῷ πνεύματι ἐπὶ πάνσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;

27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηγήνευσεν

αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ αὐτοῦ.

28 Καὶ ἤλθισαν εἰς τὴν κώμην ἧς ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποικίετο πορρωτέρω πορεύεσθαι.

29 Καὶ παρεβιάσατο αὐτόν, λέγουντες· Μεῖνον μετ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τῷ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.

30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ κατακλιθῆναι αὐτόν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδε αὐτοῖς.

31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἀφανίσθη ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὥς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὥς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;

33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τὰς ἑνδεκά καὶ τὰς σὺν αὐτοῖς,

34 Λέγοντας· Ὅτι ἠγγέθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὥφθη Σίμωνι.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγῶντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὥς ἐβώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλῶντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη

ἐν μέσῳ τοῖς· Εἰ

37 Πόθοι γεμα

38 Κτελαραμ διαλογια ταῖς κα

39 Ἡ καὶ τὰς π ἐγὼ εἰμ καὶ ἰδεῖ· καὶ ὁ δέσπ Δεωρεῖτ

40 Ἡ εἰδείξεν ο

τοὺς π

41 Ἡ τῶν ἀν θαυμα

Ἡ ἐχρίε δε;

42 Ἡ χυθῶ μελισσ

43 αὐτῶν

44 τοι οἱ πρὸς ἡ

ὅτι δε τὰ γε Μωσέω ψαλμ

45

ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γεγόμενοι ἐδόκην πνεύμα θεωρεῖν.

38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τέλαραμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναδαίνυσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

39 Ἰδέτε τὰς χεῖράς μου καὶ τὰς πόδας μου· ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα ἔκ ἔχει, καθὼς ἐμεθεωρεῖτε ἔχοντα.

40 Καὶ τῷτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

41 Ἔτι δὲ ἀπιστήνων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχέτε τι βρώσιμον ἐνθάδε;

42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθὺς ὁπλὲ μέγας, καὶ ἀπὸ μελισσῶν κηρίον.

43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.

44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὐτοι οἱ λόγοι ὅς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ἂν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφῆταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.

45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν

τὸν νῆν, τῷ συπνεῖναι τὰς γραφάς·

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἔγω γέγραπται, καὶ ἔτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ·

47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῷ μελάνοιαν καὶ ἄφεισιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ.

48 Ὑμεῖς δὲ ἐσε μάξιμους τέτων.

49 Καὶ ἰδὼς, ἐγὼ ἀποτέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τῷ πατρί μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίστατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως ὅτι ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους.

50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπαράρας τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐυλόγησεν αὐτὸς.

51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφῆρετο εἰς τὸν οὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης.

53 Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ ἐυλογοῦντες τὸν Θεόν· Ἀμήν.

Τ Ο Κ Α Τ Α Ι Ω Α Ν Ν Η Ν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ.
ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος,
καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς
τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν
ὁ λόγος.

2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς
τὸν Θεόν.

3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο·
καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο ἃ δὲ ἐν
ὁ γέγονεν.

4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ
ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώ-
πων·

5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκο-
τίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐ-
τὸ ἃ κατέλαβεν.

6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπ-
εξαλμμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνο-
μα αὐτῷ Ἰωάννης.

7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρ-
τυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ
τῆς φωτὸς, ἵνα πάντες πιστεύ-
σωσι δι' αὐτοῦ.

8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς,
ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
φωτός.

9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθι-
νόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρω-
πον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσ-
μον.

10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ
ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ
ὁ κόσμος αὐτὸν ἄκ ἐγνώ.

11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ

1. οἱ ἴδιοι αὐτὸν ἃ παρέλα-
βον.

12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐ-
τὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν
τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς
πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ·

13 Οἱ ἄκ ἐξ αἱμάτων,
ἢ δὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς,
οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς,
ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.

14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ
ἐγένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν,
(καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν
αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς
παρὰ πατρός,) πλήρης χά-
ριτος καὶ ἀληθείας.

15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ πε-
ρὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε, λέγων·
Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω
μὲ ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου
γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

16 Καὶ ἐκ τῆς πληρώμα-
τος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλά-
βομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος.

17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μω-
σέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ
ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐγένετο.

18 Θεὸν ἠδεῖς ἐώρακε πώ-
ποτε· ὁ μονογενὴς υἱός, ὁ ὢν
εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς,
ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

19 Καὶ

ἵνα ἐξ
τίς ἐν

ἐκ ἡρ
Ὅτι

τί οὖν
λέγει·
φῆτης
θη· οὐ

εἰ ; ἵνα
πέμψα
περὶ σ

ἡν· ἐν
τὴν ὁδοῦ
Ἡσαΐα

ἦσαν ἐκ

καὶ εἶπον
πίστεις,
ἔτε· Ἡλ
της ;

Ἰωάννης,
πίττω ἐν
ἡμῶν ἔς
αὐδαί·

μὲ ἐρχόμε
μὲ γέγονε
ἀξίος ἵνα
ἡμαῖα τὰ

τὰ ἐγένε

19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τῇ Ἰωάννῃ, ὅτε ἀπελείπων οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ λευίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν· Σὺ τίς εἶ;

20 Καὶ ὁμολόγησε, καὶ ἐκ ἡρνήσατο· καὶ ὁμολόγησεν· Ὅτι ἐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ.

22 Εἶπον ἄν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισιν δώμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;

23 Ἐφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐδύναιε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι, ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων.

25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σύ ἐκ εἰμὶ ὁ Χριστός, ἅτε Ἠλίας, ἅτε ὁ προφήτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσθῃ δὲ ὑμῶν ἔστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἰδατε·

27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὃ ἐγὼ ἐκ εἰμὶ ἁγίος ἵνα λύσω αὐτῷ τὸν ἱμάτιον τῷ ὑποδήματι.

28 Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τῆ Ἰορ-

δάνῃ, ὅπῃ ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἄμνος τῷ Θεῷ ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν τῷ κόσμῳ.

30 Οὗτός ἐστι περὶ ὃ ἐγὼ εἶπον· Ὅπισω μου ἐρχεται ἄνθρωπος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

31 Καὶ γὰρ ἐκ ἤδιν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τούτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι τεθέσται τὸ πνεῦμα καθαβαῖνον ὡσεὶ περιγερανὸν ἐξ ὕδατος, καὶ ἔμενεν ἐπ' αὐτόν.

33 Καὶ γὰρ ἐκ ἤδιν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καθαβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, ὅτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

34 Καὶ γὰρ ὥρακα, καὶ μαρτύρηκα ὅτι ὅτός ἐστιν ὁ υἱὸς τῷ Θεῷ.

35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἰσῆκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατῶντι, λέγει· Ἴδε ὁ ἄμνος τῷ Θεῷ.

37 Καὶ ἤκουσαν αὐτῷ οἱ δύο μαθηταὶ λαλῶντες, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεωρῶν αὐ-

τὴς ἀκολουθῆσας, λέγει αὐτοῖς·

39 Τί ζηεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, (ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον, διδάσκαλε,) πῶς μένεις;

40 Λέγει αὐτοῖς· Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδόν πῶς μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἐμείναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη.

41 Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμων· Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.

42 Εὐρίσκει ἔτι πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον ὁ Χριστός.

43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηθᾶς· ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος.

44 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὐρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.

45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46 Εὐρίσκει Φίλιππον τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, αὐρεκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν

τῷ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.

47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἐρχου καὶ ἴδε.

48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.

49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τῆς σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὅτι ἐπὶ τὴν σκηνὴν, εἶδόν σε.

50 Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τῆς Θεῶ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσραήλ.

51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι· Εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς σκηνῆς, πιστεύεις; μείζω τέτων ὄψει.

52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν ἀνθρώπου, καὶ τὴς ἀγγέλων τῆς Θεῶ ἀναβαίνοντος καὶ καταβαίνοντος ἐπὶ τὸν υἱὸν τῆς ἀνθρώπου.

Κεφ β'. 2.

ΚΑὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Καπὼ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τῆς Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς

σῆς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ὑπερῆσαν ὁ οἶνος, λέγει ἡ μήτηρ τῷ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον ἔχῃσι.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; ἔπω ἤκει ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτῆ τοῖς διακόνοις· Ὁ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωρῆσαι ἀνὰ μετρητάς δύο ἢ τρεῖς.

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος· Καὶ ἐγέμισαν αὐτάς ἕως ἄνω.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρίκλινῳ. Καὶ ἤνεκαν.

9 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁ ἄρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον, (καὶ ἔκ ἤδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ἤδεισαν οἱ ἡνίκαότες τὸ ὕδωρ) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος,

10 Καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσων· σὺ τέληρῃκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

11 Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανερώσε τὴν δόξαν αὐτοῦ·

καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

12 Μετὰ τῆτο κατέβη εἰς Καπερναῦμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν ἕ πολλαὶ ἡμέρας.

13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τὰς πωλῆτας βόας καὶ πρόβαλα καὶ περιγεράς, καὶ τὰς κερματιστάς καθήμενας.

15 Καὶ ποιήσας φραγέλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τῆς ἱερῆς, τὰ τε πρόβαλα καὶ τὰς βόας· καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε·

16 Καὶ τοῖς τὰς περιγεράς πωλῶσιν εἶπεν· Ἀράτε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τῆς πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου.

17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· Ὁ ζῆλος τῆς οἰκῆς σου κατέφαγέ με.

18 Ἀπεκρίθησαν ἔν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν τῆτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.

20 Εἶπον ἔν οἱ Ἰουδαῖοι·

Q 2

Τισ-

Τεσσαράκοντα καὶ ἐξ ἑτεσιν
ῥηκοδομηθῇ ὁ ναὸς αὐτοῦ, καὶ
σύ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς
αὐτόν;

21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ
τῆς ναοῦ τῆς σωματικῆς αὐτοῦ.

22 Ὅτε ἔτι ἠγέρθη ἐκ νε-
κρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ ὅτι τῆτο ἔλεγεν
αὐτοῖς· καὶ ἐπίστευσαν τῇ
γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ὃ εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσο-
λύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ
εορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωρῶντες
αὐτὸν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκ
ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ
τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας·

25 Καὶ ὅτι ἐχρεῖαν εἶ-
χεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ πε-
ρὶ τῆς ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ
ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἄν-
θρώπῳ.

Κεφ. γ'. 3.

ΗΝ δὲ ἀνδρῶν ἐκ τῶν
Φαρισαίων, Νικόδη-
μου ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν
Ἰουδαίων.

2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν
Ἰησοῦν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι
ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκα-
λος· ὅτι οἱ γὰρ ταῦτα τὰ
σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ
ποιεῖς ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ'
αὐτοῦ.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ

ἄνωθεν, ἐ δύναται ἰδεῖν τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ
Νικόδημος· Πῶς δύναται
ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρον-
των; μὴ δύναται εἰς τὴν κοι-
λίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύ-
τερον εἰσελθεῖν καὶ γεννη-
θῆναι;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν
μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ
πνεύματος, ἐ δύναται εἰσε-
λθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ.

6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς
σαρκὸς, σὰρξ ἐστὶ καὶ τὸ
γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύμα-
τος, πνεῦμά ἐστι.

7 Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶ-
πόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆ-
ναι ἄνωθεν.

8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει
πιεῖ· καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ
ἀκούς, ἀλλ' ἐκ οἵδας πόθεν
ἔρχεται καὶ πῶς ὑπάγει· ὅπως
ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ
τοῦ πνεύματος.

9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύνα-
ται ταῦτα γενέσθαι;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ δι-
δάσκαλος τῆς Ἰσραὴλ, καὶ
ταῦτα ἐ γινώσκεις;

11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι,
ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλῶμεν, καὶ ὁ
ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ
τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν ἐ λαμ-
βάνετε.

12 Εἰ ταῦ ἐπίβια εἶπον
ὑμῖν,

ὑμῖν,
ἐὰν ἐ-

πιστεύ-
13
εἰς τὸ
ἔργον
ἀνθρώ-

14
ὑψώσ-
μῳ, ἐ-
υἶον τ-

15
εἰς α-
ἀλλ'·

16
ὁ Θεὸς
υἶον α-
κεν, ἵ-
αὐτόν·
ἔχῃ ὁ

17
Θεὸς
κόσμου,
μον,
μὴ δ-

18
ἐ κρίν-
ἡδὴ κ-

γευκεῖ
νογενῆ-
19
σις, ὁ
τόν κ-

ἀνθρώ-
ἡ τὸ
αὐτῶν
20
πρᾶσ-
ἐκ ἐρ-
ἵνα μ-

τοῦ·

ὑμῖν, καὶ ἡ πιστεύει· πῶς, εἰάν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπερράνια, πιστεύσει :

13 Καὶ ἔδειξ ἀναβέβηκεν εἰς τὸν ἔρανον, εἰ μὴ ὁ ἐκ τῆς ἔρανῃ· καὶ αὐτὸς, ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ ἔρανω.

14 Καὶ καθὼς Μωσῆς ὑψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

15 Ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἡ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἡτὴ κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ ἐκ ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστὶν εἰσασμένα.

22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν.

23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν, ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Οὕτω γὰρ ἦν βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.

25 Ἐγένετο ἔν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννη μετὰ Ἰερουσαλὴμ περὶ καθαρισμοῦ.

26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὃ σὺ μαρτυροῦσας, ἴδε, ἔτι βαπτίζει, καὶ πάντες ἐρχονται πρὸς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν, εἰάν μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τῆς ἐρανοῦ.

28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.

29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τῆς νυμφεῖς ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκέων αὐτοῦ,

αὐτοῦ, χαρὰ χαίρει διὰ τὴν
φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν
ἡ χαρὰ ἢ ἐμὴ πεπωλήσεται.

30 Ἐκείνον δεῖ αὐξάνειν,
ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.

31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος,
ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ
τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστίν, καὶ
ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω πάν-
των ἐστίν.

32 Καὶ ὁ ἑώρακε καὶ ἤκου-
σε, τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ τὴν
μαρτυρίαν αὐτοῦ θδεῖς λαμ-
βάνει.

33 Ὁ λαθὼν αὐτὸ τὴν
μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ
Θεὸς ἀληθὴς ἐστίν.

34 Ὅν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ
Θεός, τὰ ἔγχεα τοῦ Θεοῦ
λαλεῖ· ὁ γὰρ ἐκ μέτρων δι-
δάσκει ὁ Θεός τὸ πνεῦμα.

35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν
υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ
χείρὶ αὐτοῦ.

36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν
υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ
ἀπειθὼν τῷ υἱῷ, ἔκ ὀψείας
ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ
μένει ἐπ' αὐτόν.

Κεφ. δ'. 4.

Ως οὖν ἔγνω ὁ Κύριος
ὅτι ἤκουσαν οἱ φα-
ρισαῖοι, ὅτι Ἰησοῦς πλείονας
μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει
ἢ Ἰωάννης.

2 (Καί τοιγε Ἰησοῦς αὐ-
τὸς ἐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ.)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰερουσαλὴμ,

καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν.

4 Ἐδεῖ δὲ αὐτὸν διέρ-
χεσθαι διὰ τῆς Σαμα-
ρείας.

5 Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν
τῆς Σαμαρείας, λεγομένην
Σιχαρ, πλησίον τοῦ χωρίου
ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ
υἱῷ αὐτοῦ.

6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ
Ἰακώβ· ὁ οὖν Ἰησοῦς κε-
κοπιακὸς ἐκ τῆς ὁδοπορίας,
ἐκαδέξιστο ἕτως ἐπὶ τῇ πη-
γῇ. ὥρα ἦν ὥσπερ ἐκτῇ.

7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς
Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδαρ.
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός
μοι πιεῖν.

8 Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ ἀπεληλυθεισαν εἰς τὴν
πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγορά-
σωσι.

9 Λέγει οὖν αὐτῇ ἡ γυνὴ
ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰε-
δαῖος ὢν παρ' ἐμὲ πιεῖν αἰ-
τεῖς, ἧσης γυναικὸς Σαμα-
ρεῖτιδος; ὁ γὰρ συλχεῖται
Ἰεδδαῖοι Σαμαρεῖταις.

10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δω-
ρεάν τῆς Θεοῦ, καὶ τίς ἐστίν ὁ
λέγων σοι· Δός μοι πιεῖν· σὺ
ἀν' ἡτήσας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν
αὐν σοι ὕδωρ ζῶν.

11 Λέγει αὐτῇ ἡ γυνή·
Κύριε, ἔτε ἀντλημα ἔχεις,
καὶ τὸ φεῖα ἐστὶ βαθύ· πό-
θεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ
ζῶν;

12 Μη

12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τῷ πατρὶς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τῷ ὕδατι τούτου, διψήσει πάλιν·

14 Ὃς δ' ἂν πίνη ἐκ τοῦ ὕδατος ὃ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, ὃ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.

15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, ὃς μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἐρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σὺ, καὶ ἔλθε ἐνθάδε.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνή, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας· ὅτι ἄνδρα ἔκ ἔχω.

18 Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ εἶς σε ἄνθρωπος. τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας.

19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σὺ.

20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ τῷ ὕρει προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν.

21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·

Γύναι, πίστευσόν μοι, ὅτι ἐρχεται ὥρα, ὅτε ἔτε ἐν τῷ ὕρει τῷ τῷ ἔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσει τῷ πατρί.

22 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ ἔκ οὐδαλε· ἡμεῖς προσκυνούμεν ὃ οὐδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν.

23 Ἀλλ' ἐρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνῇαι προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατήρ τοιοῦτος ζητεῖ τὰς προσκυνούσας αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τὰς προσκυνούσας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἐρχεται, ὃ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνός, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι, ὃ λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἤλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· ὁδοὶς μέντοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

28 Ἀφῆκεν ἔν τὴν ὕδριαν αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις·

29 Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;

30 Ἐξῆλ-

30 Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταί, λέγοντες· Ῥαββί, φάγε.

32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρωσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

33 Ἐλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;

34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρωμὰ ἐστίν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πατέρός μου, καὶ τελειώσω αὐτῷ τὸ ἔργον.

35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τριτάκην ἐστίν, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἴδου, λέγω ὑμῖν· Ἐπάρατε τὰς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη.

36 Καὶ ὁ θερίζων,μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ, καὶ ὁ θερίζων.

37 Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστίν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστίν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.

38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὁ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιᾶκατε· ἄλλοι κεκοπιᾶκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.

39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν,

διὰ τὸν λόγον τῆς γυναίκος, μαρτυρούσης· Ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα.

40 Ὡς ἔν ἤλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἡρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλὰ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ.

42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· Ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν γαλιαν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴς τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Μὲν δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν ἔχει.

45 Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντῃ ἐωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον· καὶ ἦν τις βασιλικός, ὃς ὁ υἱὸς ἡσθένει ἐν Καπερναῦμ.

47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰερουσαλῆμ, ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ ἡρώτα αὐτὸν

ἵνα κα
τὴ τ
ἀποθ

48
πρὸς
μεία κ
πιστεύ

49
βασιλ
θι πρὸ
δίου μ

50
Πορεύ
ἐπίστευ
λόγω
καὶ ἐπο

51
βαίνον
ἀπὸ τῆ
γαλιαν
σε ζῇ.

52
αὐτῶν
ψότερ
τῷ ὅ
ἀφῆκεν

53
ὅτι ἐν
εἶπεν α
ὁ υἱός
αὐτὸς

54
ρον ση
σοῦς, ἐ
εἰς τὴν

Μ
ἐστὶ ὁ Ἰ
μα.

2 Ἐ

ἵνα καλᾶσῃ καὶ ἰάσῃται αὐ-
τὴ τὸν υἱόν· ἤμελλε γὰρ
ἀποθνήσκειν.

48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
πρὸς αὐτόν· Ἐὰν μὴ ση-
μεῖα καὶ τέρατα ἰδῇς, οὐ μὴ
πιστεύσῃς.

49 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ
βασιλικός· Κύριε, καλᾶσθη-
θι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παι-
δίον μου.

50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Πορεύε· ὁ υἱός σε ζῇ. Καὶ
ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ
λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς·
καὶ ἐπορεύετο.

51 Ἦδη δὲ αὐτὴ κατα-
βαίνειν οἱ δοῦλοι αὐτῇ
ἀπήντησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήλ-
γειλαν, λέγοντες· Ὅτι ὁ παῖς
σε ζῇ.

52 Ἐπύθετο οὖν παρ'
αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ἣ κομ-
ψότερον ἔσχε· καὶ εἶπον αὐ-
τῷ· Ὅτι χθὲς ὥραν ἐβδόμην
ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.

53 Ἐγὼ οὖν ὁ πατήρ
ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ἣ
εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι
ὁ υἱός σε ζῇ. καὶ ἐπίστευσεν
αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτῇ ὅλη.

54 Τοῦτο πάλιν δεύτε-
ρον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰη-
σοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας
εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΜΕΤὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ
τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀν-
έβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυ-
μα.

2 Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱερο-

σολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ
κολυμβήθρᾳ, ἣ ἐπιλεγομένη
Ἑβραϊστὶ Βηθεσδα, πέντε σο-
αὶς ἔχουσα.

3 Ἐν ταύταις κατέκειτο
πληθὺς πολὺ τῶν ἀσθενούν-
των, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν,
ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος
κίνησιν.

4 Ἀγγελὸς γὰρ κατὰ
καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κο-
λυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ
ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς
μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδα-
τος, ὑγιὴς ἐγένετο, ᾧ δὴ ποιε
καλεῖσθε τοσήματι.

5 Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος
ἐκεῖ τριάκοντα ὀκτώ ἐτη ἔχων
ἐν τῇ ἀσθενείᾳ.

6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς
κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι
πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέ-
γει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιὴς γε-
νέσθαι;

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀ-
σθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον ἐκ
ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ
ὕδωρ, βαλλῇ με εἰς τὴν κο-
λυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι
ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ κατα-
βαίνει.

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράββα-
τόν σε, καὶ περιπάτει.

9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑ-
γιὴς ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἦρε τὸν
κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιε-
πάτει· ἦν δὲ σάββατον ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

10 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰου-
δαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ·
Σάβ-

Σάββατόν ἐστιν, οὐκ ἔξεσι
σοι ἄραι τὸν κράββατον.

11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ
ποιήσας με υγιῇ, ἐκεῖνός μοι
εἶπεν· Ἄρον τὸν κράββατόν
σου, καὶ περιπάτει.

12 Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν·
Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών
σοι· Ἄρον τὸν κράββατόν
σου, καὶ περιπάτει;

13 Ὁ δὲ ἰαθεὶς ἐκ ᾗδε
τίς ἐστιν ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξ-
ένευσεν ὅχλῳ ὄντι ἐν τῷ
τόπῳ.

14 Μετὰ ταῦτα εὕρισκει
αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἰδε, υγιῆς
γέγονας· μηκέτι ἀμαρτάνεις,
ἵνα μὴ χεῖρόν τι σοὶ γένη-
ται.

15 Ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος,
καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις
ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας
αὐτόν υγιῇ.

16 Καὶ διὰ τοῦτο ἰδίω-
κον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι,
καὶ ἐζήτην αὐτόν ἀποκτεῖναι,
ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαβ-
βάτῳ.

17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρί-
νατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μου
ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ
ἐργάζομαι.

18 Διὰ τοῦτο ἔν μᾶλλον
ἐζήτην αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι ἀ-
ποκτεῖναι, ὅτι ἔμόνον ἔλυε
τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πα-
τέρας ἰδίον ἔλεγε τὸν Θεόν,
ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.

19 Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀ-

μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύ-
ναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἑαυ-
τοῦ οὐδὲν, ἐὰν μὴ τι βλέπη
τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ
γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα
καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.

20 Ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ
τὸν υἱόν, καὶ πάντα δείκνυσιν
αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μεί-
ζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἐρ-
γα, ἵνα ὑμεῖς θαναμάζητε.

21 Ὡσπερ γὰρ ὁ πα-
τήρ ἐγείρει τῆς νεκρῶς καὶ
ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὗς
θέλει ζωοποιεῖ.

22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ
κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρί-
σιν πᾶσαν ἔδωκε τῷ υἱῷ.

23 Ἴνα πάντες τιμῶσι
τὸν υἱόν, καθὼς τιμᾶσι τὸν
πατέρα. ὁ μὴ τιμᾶ τὸν πατέρα
καὶ τὸν υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα
τὸν πέμψαντα αὐτόν.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου
ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμ-
ψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται,
ἀλλὰ μελαβέβηκεν ἐκ τοῦ
θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν,
ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς
φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ·
καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται.

26 Ὡσπερ γὰρ ὁ πατήρ
ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως
ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν
ἑαυτῷ.

27 Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν
αὐτῷ

αὐτῷ καὶ
υἱὸς ἀνθ

28 Μ

το· ὅτι

πάντες

ἀκούσονται

29 Κ

τὰ ἀγα

ἀνάσασ

φαῦλα

φασιν κα

30 Ο

εἰν ἀπ'

ἀκῶν, κα

ἐμὴ δικ

τῷ τὸ θ

τὸ θείον

με πᾶ

31

εἰ ἐμαυ

ἐκ ἐστίν

32

τυρῶν

ἀληθῆς

μαρτυρ

33

πρὸς

τύρῃ

34

δρῶν

ἐάνω

ἵνα ὑ

35

ὁ καὶ

μεῖς

ασθῆ

φωτὶ

36

ἱουδα

τὰ γ

πατῆ

αὐτῶν καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν.

28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἐρχεται ὥρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀπέσονται τῆς φωνῆς αὐτῆς.

29 Καὶ ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἅπ' ἐμαυτῆς ἕν· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστίν· ὅτι ἡ ζήτησις τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τῆς πατρὸς ἀντὶ μου πατὴρ.

31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτῆς, ἡ μαρτυρία μου ἔκ ἐστιν ἀληθής.

32 Ἄλλοι ἐνὶ τῷ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

33 Ὑμεῖς ἀπεσταλάκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.

34 Ἐγὼ δὲ ἔπαρά ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.

35 Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καίόμενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠθέλησατε ἀγαλλισθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τῆς Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα αὐτοῦ ἐδωκέ μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτά,

αὐτὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκε.

37 Καὶ ὁ πῆλξας με πατήρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ· οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, ἕτε ἐῖδον αὐτοῦ ἐωράκατε.

38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχειτε μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνον, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.

39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζῶν ἀιώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί ἐστιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ.

40 Καὶ οὐ θέλει εἰλθεῖν πρὸς με, ἵνα ζῶν ἔχητε.

41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων ἔλαβον.

42 Ἄλλ' ἐγνώκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἔκ ἐχέτε ἐν ἐαυτοῖς.

43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἔλαβον ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψουσιν.

44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε;

45 Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἐστὶν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίζατε.

46 Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μω-

σῆ,

σῆ, ἐπιστεύειε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖν· ἐγράψεν.

47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνῃς γράμμασιν ἐπιστεύειε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσειε;

Κεφ. 5'. 6.

Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδου.

2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλ· πολλὸς, ὅτι ἐώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

3 Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρε· ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

4 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, καὶ ἐορίη τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τὰς ὀφθαλμούς, καὶ θεωροῦν· ὅτι πολλὸς ὄχλ· ἐρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν ὅτι;

6 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἐμελλε ποιεῖν.)

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων θνητῶν ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λάβῃ.

8 Λέγει αὐτῷ εἰς ἓκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμων· Πέτρος.

9 Ἔστι παιδάριον ἐν ᾧδε ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνης,

καὶ δύο ὑψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐσιν εἰς τοσούτους;

10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τὰς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν· Ἦν δὲ χόρη· πολλοὺς ἐν τῷ τόπῳ. ἀνέπεσον ἔν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὥσει πεντακισχίλιοι.

11 Ἐλαβε δὲ τὰς ἄρτας ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὑψαρίων ὅσον ἤδελον.

12 Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόληται.

13 Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγένισαν δώδεκα κοφίνας κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσεν τοῖς βεδρακίσιν.

14 Οἱ ἔν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι ὅτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὃ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

15 Ἰησοῦς ἔν γνώρι· ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι, καὶ ἀρπάξαι αὐτόν ἵνα ποιήσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνέχουρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρε· αὐτὸς μόνος.

16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβάτες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης.

θαλά
καὶ σκ
ἐληλύ
σοῦς.

18

ἐμ
γείρε

19

γαθ
κοντα

περιπ
σης,

ἰκμενο

20

Ἐγώ

21

αὐτὸν
θίως

τῆς γ

22

ὁ ἐστ
λάσση

ἄλλο
ἐκείνο

θηταὶ
εὐσηλθ

ὁ Ἰησοῦς

ἀλλὰ μ

τὸ ἀπ

23

ρια ἐκ
τόπου,

τον, ἐ

Κυρίε.

24

ὅτι Ἰη
ὅδε οἱ
έθησαν

πολοῖα,
ναῦμ, ζ

25

θαλάσσης εἰς Καπερναούμ.
καὶ σκολία ἤδη ἐγεγονέει, καὶ ἐκ
ἐληλύθει πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰη-
σοῦς.

18 Ἡ τε θάλασσα, ἀν-
έμω μεγάλη πνέοντι, διη-
γείρειτο.

19 Ἐληλακότες ἔν ὥς
ταύτης εἰκοσιπέπτε ἡ τριά-
κοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν
περιπατεῖν ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης, καὶ ἐγγὺς τῆς πλοίας γι-
γνόμενον· καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς·
Ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἦθελον οὖν λαβεῖν
αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐυ-
θείας τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ
τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον.

22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος
ὁ ἐκείνως πέραν τῆς θα-
λάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοιάριον
ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἐν
ἐκείνῳ εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μα-
θηταὶ αὐτῆς, καὶ ὅτι οὐ συν-
εσῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτῆς
ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοιάριον,
ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐ-
τῆς ἀπῆλθον.

23 Ἀλλὰ δὲ ἦλθε πλοιά-
ριον ἐκ Τιβεριάδος· ἐγγὺς τῆς
τόπης, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρ-
τον, ἐνχαριστήσαντο τοῦ
Κυρίου.

24 Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος,
ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ,
ἐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῆς, ἐν-
έβησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ
πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς Καπερ-
ναὸν, ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ εὗρόντες αὐτὸν

πέραν τῆς θαλάσσης, εἶπον
αὐτῷ· Ῥαββί, πότε ἦδε
γέγονας;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζηεῖτέ με
ἐχ' ὅτι εἶδετε σημεῖα, ἀλλ'
ὅτι ἐφάβητε ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ
ἐχοβήσθητε.

27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν
βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλ-
λὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν
εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ
ἁνθρώπου ὑμῖν δώσει· τούτου
γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφραγίσεν, ὁ
Θεός.

28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐ-
τόν· Τί ποιοῦμεν, ἵνα ἐργα-
ζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι
τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πι-
στεύσῃτε εἰς ὃν ἀπέστειλεν
ἐκεῖνον.

30 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τί
ἔν ποιεῖς σὺ σημεῖον; ἵνα
ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν σοι;
τί ἐργάζῃ;

31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ
μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Ἄρ-
τον ἐκ τοῦ θύραν ἔδωκεν αὐ-
τοῖς φαγεῖν.

32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δέδωκεν
ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ θύραν·
ἀλλ' ὁ πατὴρ με δίδωσιν
ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανῷ
τὸν ἀληθινόν.

33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ
ἐστίν.

ἔστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν διδούς τῷ κόσμῳ.

34 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον.

35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε.

36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐώρακά με, καὶ οὐ πισεύετε.

37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατήρ, πρὸς ἐμὲ ἤξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω.

38 Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.

39 Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα τῷ πέμψαντός με πατρός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

40 Τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλημα τῷ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱόν, καὶ πιστεύων εἰς αὐτόν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτόν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

41 Ἐβόησεν ἔνθα οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

42 Καὶ ἔλεγον· Οὐχ ἔτιός ἐστιν Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς Ἰωσήφ,

οὗ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα, καὶ τὴν μητέρα; Πᾶς ἔν λέγει ἔτι· Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη ἔνθα ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.

44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ὁ πατήρ ὁ πέμψας με ἐκύψῃ αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

45 Ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· Καὶ ἔσονται πάντες διδασκοὶ τοῦ Θεοῦ. Πᾶς ἔν ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ μαθὼν, ἐρχεται πρὸς με.

46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τις ἐώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ· οὗτος ἐώρακε τὸν πατέρα.

47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον.

50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ.

51 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐὰν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἁρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δέσω, ἢ σώξω με ἐπὶν, ἢ ἐγὼ

ἔγω δα
κόσμος

52

ἀλλήλων

τες·

ἡμῖν δὲ

εἶν·

53

σοῦς·

ἐὰν μὴ

τοῦ υἱοῦ

πίπτε

ἔχετε ζ

54

σάρκα,

μα, ἔχ

ἐγὼ ἀνα

τῇ ἡμέρᾳ

55

δὴς ἐσ

μου ἀλ

56

σάρκα,

μα, ἐν

αὐτῷ.

57

ζῶν πα

τὸν πα

γων με,

ἐμέ.

58

ἐκ τοῦ

καθὼς

ὑμῶν τ

νον. ὁ

ἄρτος, ζ

59

γῶν, ὁ

ναῖμ.

60

τες ἐκ τ

ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

52 Ἐμάχοντο ἔν περὶς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτο ἡμῖν δέναι τὴν σάρκα φαγεῖν;

53 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, ἐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

54 Ὁ τρώγων με τὴν σάρκα, καὶ πίνων με τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

55 Ἡ γὰρ σὰρξ με ἀληθῶς ἐστὶ βρωσίς, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστὶ πόσις.

56 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων με τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν πατήρ, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με, καὶ κεῖνός τις ζήσεται δι' ἐμέ.

58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ ὕψους καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερναεὺμ.

60 Πολλοὶ οὖν ἀπέσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

εἶπον· Σκληρός ἐστιν ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;

61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἐὰν ἔν θεωρῇτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπερ ἦν τὸ πρότερον;

63 Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σὰρξ ἐκ ὕφους οὐδέν· τὰ ῥήματα αὐτοῦ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωὴ ἐστίν.

64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἳ οὐ πιστεύουσιν· ἥδε γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς τίνες εἰσὶν οἳ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν.

65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν ὅτι ὁδοὶ δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ᾗ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς μου.

66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπατεῖν.

67 Εἶπεν ἔν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλειτε ὑπάγειν;

68 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰώνιας ἔχεις.

69 Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν, ὅτι σὺ

εἰ ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τῆς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν·

71 Ἐλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμων· Ἰσκαριώτην· ὅτι γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδίδειν, εἰς ὃν ἐκ τῶν δώδεκα.

Κεφ. ζ'. 7.

Καὶ περιπατεῖ ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· ὃ γὰρ ἠθέληεν ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.

2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία.

3 Εἶπον ἔνθα πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετὰ τῇδε ἐντεῦθεν, καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ, ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς·

4 Οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τί ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι· ἐν ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

6 Λέγει ἔνθα αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ἔπω πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἐστίν· ἔτοιμός ἐστιν.

7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἐστίν.

8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ ἔπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕτως πεπλήρωται.

9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐ φανερῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ.

11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτησαν αὐτόν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον· Πῶς ἐστίν ἐκεῖ·

12 Καὶ γογγυσμὸς πολλὸς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις. οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἀγαθὸς ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Οὐ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Οὐδεὶς μέντοι παρέρησία ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ ἰδαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς ἔστι γραμματεὺς οἶδε, μὴ μεμαθηκώς·

16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδασχὴ οὐκ ἐστίν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πατέρός μου.

17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσει περὶ τῆς διδασχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.

18 Ὁ ἀπ' ἐαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ·

ὁ δὲ ζῶν
πέμψας
ἀληθῆς
αὐτῷ

19

ὁ μὴ τῶν
ὁ μὴ τῶν
ζητεῖτε

20

καὶ εἶπεν
τίς σε

21

καὶ εἶπεν
ἐποίησεν
ζητεῖ.

22

δοκεῖν
(οὐχ
ἐστίν, ἀ

καὶ ἐν

ἀνθρώπων

23

ἐάν τις
ἵνα μὴ
σέως,

ἀνθρώπων
σαββάτου

24

ἀλλὰ

νατε.

25

τῶν
ἑτοῦ
κτείναν

26

λαλεῖ,
γινώσκον
σαν οἱ
ἀληθῆς

27

μεν π

ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν, ἔτι ἀληθῆς ἐστὶ, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

19 Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; τί με ζητεῖτε ἀποκλίνειναι;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος, καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκλίνειναι;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.

22 Διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν, (οὐχ ὅτι ἐκ τῆ Μωσέως ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων,) καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον.

23 Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ χολᾷτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιὲς ἐποίησα ἐν σαββάτῳ;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.

25 Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ ἔτός ἐστιν ὃν ζητῶσιν ἀποκλίνειναι;

26 Καὶ ἴδε, παρρησια λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι. μή ποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι ἔτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τοῦτον οἶδαν μὴ πῶθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστός

ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πῶθεν ἐστίν.

28 Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγων· Καρμὲ οἶδατε, καὶ οἶδατε πῶθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε.

29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, καὶ κενὸς με ἀπέστειλεν.

30 Ἐζήτην οὖν αὐτὸν πιάσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τῆ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστός, ὅταν ἔλθῃ, μή τι πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ἢ ἃ ἐποίησεν;

32 Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὅτι γινώσκοντες περὶ αὐτοῦ ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

33 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐτι μικρόν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με.

34 Ζητήσατέ με, καὶ οὐχ εὐρήσατέ· καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε εἰλθεῖν.

35 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· Πῶς ἔτι μέλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὐρήσομεν αὐτόν; μή εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων

μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδάσκειν τὰς Ἑλλήνας;

36 Τίς ἐστίν ὁ λόγος; ὃν εἶπε· Ζητήσατέ με, καὶ οὐχ εὐρήσετε· καὶ ὅπως εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε εἰλεῖν;

37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰσῆκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω.

38 Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥέουσιν ὕδατος ζῶντος.

39 (Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐδέχθη ἐδοξάσθαι.)

40 Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστός ἐρχεῖται;

42 Οὐχὶ ἡ γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς πόλεως ὅπου ἦν Δαβὶδ, ὁ Χριστός ἐρχεῖται;

43 Σχίσμα ἔν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.

44 Τινὲς δὲ ἠθέλον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας.

45 Ἦλθον ἔν οἱ ὑπηρέται πρὸς τὰς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διὰ τί ἐκ ἡγάγετε αὐτόν;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε ἔτιως ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὡς ὁτοῦ ὁ ἄνθρωπος.

47 Ἀπεκρίθησαν ἔν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε;

48 Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;

49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος ὅτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικαίάρατόι εἰσι.

50 Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτὸς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἰς ὃν ἐξ αὐτῶν.

51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐάν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτῷ πρότερον, καὶ γινῶ τί ποιῶ;

52 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρευνῶσιν καὶ ἴδῃ ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας ἐκ ἐγγεγεννημένος.

53 Καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖνος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κεφ. ἡ. 8.

Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν.

2 Ὁρθεὶς δὲ πάλιν παρῆγενετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

3 Ἄγασιν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτόν

αὐτόν

κατεῖλε

αὐτὴν

4 Λ

σκαλε,

εἰλήφθη

χευομέν

5 Ἰ

ἡμῶν

ἰας λιδ

λέγει;

6 Τ

εράζοντε

κατηγ

σθς κα

λη ἔγρ

7 ὁ

τες α

πρὸς α

τοῦ ὑμ

ἐπ' αὐ

8 ἰ

ψας,

9 ἰ

ὑπὸ τ

μνοι,

ἀρξάμ

τέρων

καίτε

καὶ ἡ γ

10

σοῦς,

πλὴν

αὐτῇ

ἐκείνοι

δαίς σ

11

Κύριε

σοῦς·

νω· σ

μάρι

αὐτὸν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ
κατειλημμένην· καὶ εἰσάγουσιν
αὐτὴν ἐν μέσῳ,

4 Λέγουσιν αὐτῷ· Διδέ-
σκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατ-
ειλήφθη ἐπαυλοφώρῳ μοι-
χευομένη.

5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς
ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύ-
τας λιθοβολεῖσθαι· σὺ ἔν τι
λέγεις;

6 Τῷτο δὲ ἔλεγον πει-
ράζοντες αὐτὸν, ἵνα ἔχωσι
κατηγορεῖν αὐτῆ. Ὁ δὲ Ἰη-
σοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύ-
λῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶν-
τες αὐτὸν, ἀνακύψας εἶπε
πρὸς αὐτάς· Ὁ ἀναμάρτη-
τος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον
ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.

8 Καὶ πάλιν κάτω κύ-
ψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Ὅι δὲ ἀκούσαντες, καὶ
ὕπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχό-
μενοι, ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἷς,
ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυ-
τέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ
καταλείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἑστῶσα.

10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ μηδένα θεασάμενος
πλὴν τῆς γυναίκος, εἶπεν
αὐτῇ· Ἡ γυνὴ, πῶς εἰσιν
ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; ὁ-
δεῖς σε κατέκρινεν;

11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδεὶς,
Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰη-
σοῦς· Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρί-
νω· πορεύε, καὶ μηκέτι ἀ-
μάρταν.

12 Πάλιν ὁ Ἰησοῦς
αὐτοῖς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ
εἰμι τὸ φῶς τῆ κόσμου· ὁ
ἀκολουθῶν ἐμοί, ὁ μὴ περι-
πατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ'
ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Εἶπον ἔν αὐτῷ οἱ φα-
ρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ
μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου
ὅτι ἐστὶν ἀληθής.

14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· Καὶ ἐγὼ μαρ-
τυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθῆς
ἐστὶν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶ-
δα πόθεν ἦλθον, καὶ πῶς ὑπά-
γω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πό-
θεν ἔρχομαι, καὶ πῶς ὑπάγω.

15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρ-
κα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐ-
δένα.

16 Καὶ εἰάν τις κρίνω, ἐγώ,
ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθὴς ἐστίν·
ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ, ἀλλ' ἐγώ
καὶ ὁ πατέρας με πατήρ.

17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ
τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι
δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία
ἀληθὴς ἐστίν·

18 Ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν
περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ
περὶ ἐμοῦ ὁ πατέρας με πα-
τήρ.

19 Ἐλεγον ἔν αὐτῷ· Πῶς
ἐστὶν ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρί-
θη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ οἶ-
δατε, οὔτε τὸν πατέρα μου·
εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα
μου ᾔδειτε ἄν.

20 Ταῦτα τὰ ῥήματα
ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ
γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν
τῷ

τῷ ἱερῷ· καὶ ἔδεις ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔληλυθει ἡ ὥρα αὐτῶν.

21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσέ με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπως ἐγὼ ὑπάω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε εἰσελθεῖν.

22 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μὴτι ἀποκτενεῖ αὐτόν, ὅτι λέγει· Ὅπως ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς δὲ δύνασθε εἰσελθεῖν;

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ ἐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

24 Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν.

25 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθὴς ἐστίν· καὶ ἡ ἡκούσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον.

27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

28 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσῃ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ἅπ-

ἐμαυτὸν ποιῶ ἔδεν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.

29 Καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστίν. οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρετὰ αὐτοῦ ποιῶ πάντοτε.

30 Ταῦτα αὐτῶν λαλῶν, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἐλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστέ.

32 Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ ἐδένι δεδουλευκαμεν παντοῦ· πῶς σὺ λέγεις· Ὅτι ἐλευθεροὶ γενήσεσθε;

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, δούλος ἐστὶ τῆς ἀμαρτίας.

35 Ὁ δὲ δούλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

36 Ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμῶν ἐλευθερώσῃ, ὅπως ἐλευθεροὶ ἔσεσθε.

37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστέ· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς δὲ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

38 Ἐγὼ δὲ ἐώρακα πατέρα τῷ πατρί μου, λαλῶ, καὶ ὑμεῖς

ὑμεῖς οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

39 αὐτῷ Ἰησοῦς· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστέ.

40 πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

41 Ἐλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστέ.

42 ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

43 Ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμῶν ἐλευθερώσῃ, ὅπως ἐλευθεροὶ ἔσεσθε.

44 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστέ· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς δὲ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

45 Ἐγὼ δὲ ἐώρακα πατέρα τῷ πατρί μου, λαλῶ, καὶ ὑμεῖς

οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

46 πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

ὑμεῖς· οὖν ὁ ἑωράκατε παρὰ
τῷ πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀ-
βραάμ ἐστὶ. Λέγει αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα τῷ Ἀ-
βραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τῷ
Ἀβραάμ ἐποιοεῖτε ἔν.

40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀ-
ποκτεῖναι, ἀνθρώπων ὡς τὴν
ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν
ἤκουσα παρὰ τῷ Θεῷ· τοῦτο
Ἀβραάμ ἐκ ἐποίησεν.

41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔρ-
γα τῷ πατρὸς ὑμῶν· Εἶπον
ἔν αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας
ἐγεννημέθα· ἓνα πατέρα
ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ
ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ·
ἐγὼ γὰρ ἐκ τῷ Θεῷ ἐξῆλθον
καὶ ἦκω· ἐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυ-
τῷ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με
ἀπέστειλε.

43 Διὰ τί τὴν λαλίαν τὴν
ἐμὴν ἐ γινώσκετε; ὅτι ἐ
δύνασθε ἀκέειν τὸν λόγον τὸν
ἐμόν.

44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τῷ
διαβόλῳ ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυ-
μίας τῷ πατρὸς ὑμῶν θέ-
λετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἄνθρω-
ποκλόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ
ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἐχ' ἔστηκεν·
ὅτι ἐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐ-
τῷ. ὅταν λαλήῃ τὸ ψεῦδος,
ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι
ψεύστης ἐστὶ, καὶ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλή-
θειαν λέγω, ἐ πιστεύετε μοι.

46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει
με περὶ ἀμαρτίας; ἐ δὲ
ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς
ἐ πιστεύετε μοι;

47 Ὁ ὢν ἐκ τῷ Θεῷ, τὰ
ῥήματα τῷ Θεῷ ἀκέει· διὰ
τοῦτο ὑμεῖς ἐκ ἀκούετε, ὅτι
ἐκ τῷ Θεῷ ἐκ ἐστέ.

48 Ἀπεκρίθησαν ἔν οἱ
Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Οὐ
καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι
Σαμαρείτης εἶ σὺ, καὶ δαι-
μόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐ-
γὼ δαιμόνιον ἐκ ἔχω, ἀλλὰ
τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑ-
μεῖς ἀτιμάζετε με.

50 Ἐγὼ δὲ ἐ ζητῶ τὴν
δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ
κρίνων.

51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, εἴαν τις τὸν λόγον τὸν
ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον ἐ μὴ
θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπον ἔν αὐτῷ οἱ Ἰου-
δαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι
δαιμόνιον ἔχεις· Ἀβραάμ
ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ
σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λό-
γον μου τηρήσῃ, ἐ μὴ γεύ-
σεται θανάτου εἰς τὸν αἰ-
ῶνα.

53 Μὴ σὺ μέζων εἶ τῷ
πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις
ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται
ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ
ποιοῖς;

54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς·
Ἐὰν

Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἑμαυτὸν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἐστὶν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστὶ.

55 Καὶ ἐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι ἐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης. ἀλλ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ.

56 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.

57 Εἶπον ἔν οι Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη ἔπω ἔχεις, καὶ Ἀβραάμ ἐώρακας;

58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι.

59 Ἦσαν ἔν λίθας ἵνα βάλῃσιν ἐπ' αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆ ἱερῆς, διελθὼν διὰ μέσων αὐτῶν· καὶ παρεῆγεν ἕτως.

Κεφ. θ'. 9.

ΚΑὶ παρὰ τῶν εἰδέντων ἄνθρωπων τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββί, τίς ἡμαρτιν, ἕτοιμα ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐτε ἕτοιμα ἡμαρτιν, ἕτοιμα οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανε-

ρωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

4 Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.

5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου.

6 Ταῦτα εἰπὼν, ἐπίστευσε χαμαὶ, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πλυσμαίου, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ (ὃ ἐρμηνεύεται, ἀπεσταλμένος). Ἀπήλθεν ἔν καὶ νίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων.

8 Οἱ ἔν γείτονες καὶ οἱ θεωρῶντες αὐτόν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν;

9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν. Ἄλλοι δὲ· Ὅτι ὁμοίος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ εἰμι.

10 Ἐλεγον ἔν αὐτῷ· Πῶς ἀνέωχθησάν σοι οἱ ὀφθαλμοί;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος· καὶ εἶπεν· Ἀνδρῶπιος λεγόμενος Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχρισέ με τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ εἶπέ μοι· Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νίψάμενος, ἀνέβλεψα.

12 Εἰ-

12 Εἶπον ἔν αὐτῷ· Πᾶς ἔστιν ἐκεῖνος ; Λέγει· Οὐκ οἶδα.

13 Ἀγεσιν αὐτὸν πρὸς τὰς Φαρισαίους, τὸν ποιε τυφλόν.

14 Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέωξεν αὐτὸν τὰς ὀφθαλμούς·

15 Πάλιν ἔν ἡρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐνίψαμην, καὶ βλέπω.

16 Ἐλεγον ἔν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔκ ἐστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββαλον ἐτήρησεν. Ἄλλαι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν ; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.

17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠγορεύει σου τὰς ὀφθαλμούς ; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προσφῆτης ἔστιν.

18 Οὐκ ἐπίστευσαν ἔν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτε ἐφώνησαν τὰς γονεῖς αὐτοῦ τὰ ἀναβλέψαντες.

19 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη ; πῶς ἔν ἄρτι βλέπει ;

20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ, καὶ εἶπον·

Οἶδαμεν ὅτι υἱὸς ἐστὶν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη.

21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει, ἔκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἠγορεύεν αὐτὸν τὰς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς ἔκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει.

22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήτο τὰς Ἰουδαίους· ἡδὴ γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνάγῃ γένηται.

23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.

24 Ἐφώνησαν ἔν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔστι ἀμαρτωλὸς ἐστίν.

25 Ἀπεκρίθη ἔν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν, ἔκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ἔν, ἄρτι βλέπω.

26 Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι ; πῶς ἠγορεύει σου τὰς ὀφθαλμούς ;

27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἡδὴ, καὶ ἔκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν ; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι ;

28 Ἐλοιδορήσαν ἔν αὐτὸν καὶ εἶπον· Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τῷ Μωσέως ἰσμεν μαθηταί.

29 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωσῆς

Μωσῇ λελάληκεν ὁ Θεός·
τῶτον δὲ ἐκ οἰδαμεν πόθεν
ἐστίν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρω-
πος, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν
γὰρ τῷ τῷ θάυματόν ἐστιν,
ὅτι ὑμεῖς ἐκ οἰδάτε πόθεν
ἐστίν, καὶ ἀνέφεξέ με τὰς ὀφθαλ-
μούς.

31 Οἰδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρ-
τωλῶν ὁ Θεός ἐκ ἀκέραι· ἀλλ'
εἰάν τις θεοσεβὴς ᾗ, καὶ τὸ
δύλημα αὐτῷ ποιῇ, τούτῃ
ἀκέραι.

32 Ἐκ τῷ αἰῶνος· ἐκ
ἡκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφ-
θαλμούς τυφλῷ γεγεννημένῃ.

33 Εἰ μὴ ἦν ἔτι παρὰ
Θεοῦ, οὐκ ἡδύνατο ποιεῖν
ἐκεῖ.

34 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶ-
πον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις
σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ δι-
δάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβα-
λον αὐτὸν ἔξω.

35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι
ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὐ-
ρών αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ
πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ
Θεοῦ;

36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ
εἶπε· Τίς ἐγώ, Κύριε, ἵνα
πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Καὶ ἰώρακας αὐτόν,
καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σῶ, ἐκεῖνός
ἐστίν.

38 Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω,
Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐ-
τῷ.

39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·

Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν πό-
σμον τῶτον ἤλθον· ἵνα οἱ
μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ
οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένην-
ται.

40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν
Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες
μετ' αὐτῷ, καὶ εἶπον αὐ-
τῷ· Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ
ἐσμεν;

41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, ἐκ ποῦ
εἶχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέ-
γετε· Ὅτι βλέπομεν· καὶ οὐ
ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

Κεφ. ι'. 10.

Α Μὴν ἀμὲν λέγω ὑμῖν,
ὅ μὴ εἰσερχόμενος
διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐ-
λήν τῶν προβάτων, ἀλλὰ δι-
ναβαίωνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖ
κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής.

2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν
προβάτων.

3 Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀντί-
γει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἰδιὰ
πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα,
καὶ ἐξάγει αὐτά.

4 Καὶ ὅταν τὰ ἰδιὰ
πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν
αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ
πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι
οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

5 Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ
ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύ-
ξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ
οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν
φωνήν.

6 Ταύτην τὴν παραβολὴν

εἶπεν αὐ-
τοῖς· καὶ ἐκ
ἐλάλει αὐ-
τοῖς.

7 Εἰ
ὁ Ἰησοῦς
ὑμῖν, ὅ
τῶν περὶ

8 Π
ἤλθον,
γαί· αὐ-
τῶν τὰ

9 Ἰ
ἐμὲ εἰς
σελαί·
ἐξελεύσ-
τε.

10
λαί· εἰ
καὶ ἀπο-
ζῶν
ἐχῶσιν

11
καλός.
ψυχὴν
τῶν περὶ

12
ὧν περὶ
πρόβα-
τόν
τὰ περὶ
ὁ λύκος
σκορπ

13
γει, ὅ
οὐ μὴ
πρόβα-
τόν

14
καλός,
καὶ γ
μῶν.

15

εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ ἔκ ἐγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς.

7 Εἶπεν ἔν παλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμῆ ἦλθον, κλέπτει εἰςὶ καὶ λησταί· ἀλλ' ἐκ ἡκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.

9 Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμὲ εἰάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὖ-ρίσει.

10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζῶν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν.

11 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτῆς τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.

12 Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ ἐκ τῶν ποιμῶν, ὃς ἐκ εἰςὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

14 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.

15 Καθὼς γινώσκει με ὁ

πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.

16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· καὶ κεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσει· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν.

17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.

18 Οὐδεὶς αἶρει αὐτὴν ἀπ' ἐμῆ· ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω δοῦναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου.

19 Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τὰς λόγους τούτας.

20 Ἐλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτῷ ἀκούει;

21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζόμενα· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς αἰοοῖν;

22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἑκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμὼν ἦν.

23 Καὶ περιπατεῖ ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ σοῦρᾷ τοῦ Σολομῶν.

24 Ἐκύκλωσαν ἔν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἀγρεύεις;

αἵρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὲ ἡμῖν παρρησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

26 Ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· ἔτι γὰρ ἔστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμά τῆς Φωνῆς μου ἀκροῖ, καὶ γινώσκω αὐτὰ, καὶ ἀκολουθεῖσιν μοι·

28 Καὶ γὰρ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπολλοῦναι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔτι ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου.

29 Ὁ πατὴρ μου ὃς δέδωκέ μοι, μέζων πάντων ἐστίν· καὶ ὁδεὶς δύναται ἁρπάξαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐσμέν.

31 Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ κατὰ ἔργα ἐδείξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάξετέ με;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ πολλῶν ἔργων ἐπιθάλλομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς ἅπαντα ὡς θεός.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἔστε;

35 Εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς, πρὸς ἃς ὁ λόγος· τῷ Θεῷ ἐγένετο, καὶ ἔδυναται λυθῆναι ἢ γραφῇ·

36 Ὁν ὁ πατὴρ ἡγίασε, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημεῖς· ὅτι εἶπον, υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι;

37 Εἰ ἔτι ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε μοι·

38 Εἰ δὲ ποιῶ, καὶ ἐμοὶ μὴ πιστεύετε, τίς ἔργους πιστεύσει· ἵνα γινώτε καὶ πιστεύσῃτε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ.

39 Ἐζήτην οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν ἔδεν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τοῦτου, ἀληθὴ ἦν.

42 Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ια' ιι.

ἮΝ δὲ τις ἀσθενῶν λέγων· Ἦζα ἀπὸ Βηθανίας· ἐκ τῆς κρήνης· Μαρίαν καὶ Μαρίαν

Μαρίαν τῆς.

2 (7)

ψαλα

ἐκμάξα

ταῖς θε

φῶς· Λα

3 Ἀ

δολφα

Κύριε,

4 Ἀ

ἔπιν· Α

ἔτι πρὸ

τῆς δόξ

ξασθῆ

αὐτῆς.

5 Ἡ

τῇ Μα

αὐτῆς κ

6 Ἰ

ἀσθενεῖ

ὃ ἦν τόπ

7 Ἐ

γιν τοῖς

εἰς τὴν

8 Λ

δηλαί·

σε λιθά

πάλιν ὑ

9 Ἰ

οὐχὶ δ

ἡμέρας

ἐν τῇ ἡ

ὅτι τὸ φ

του βλέ

10

ἐν τῇ

ὅτι τὸ

τῷ.

11

τὰ τέτ

Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐ-
τῆς.

2 (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλεί-
ψασα τὸν Κύριον μύρω, καὶ
ἐκμάχασα τὰς πόδας αὐτῆς
ταῖς θριξίν αὐτῆς· ἥς ὁ ἀδελ-
φός· Λάζαρος· ἡσθένει.)

3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀ-
δελφαὶ πρὸς αὐτὸν, λέγεσθαι·
Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ.

4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν· Αὐτὴ ἡ ἀσθένεια ἔκ-
κει πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ
τῆς δοξῆς τοῦ Θεοῦ, ἵνα δο-
ξαθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι'
αὐτῆς.

5 Ὑγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς
τὴν Μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν
αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι
ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν
ὃ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας.

7 Ἐπειτα μετὰ τῆτο λέ-
γει τοῖς μαθηταῖς· Ἀγωμεν
εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.

8 Λέγεσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταί· Ραββί, νῦν ἐξήτουν
σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ
πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς
ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἔ προσκίπτει·
ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τέ-
του βλέπει.

10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ
ἐν τῇ νυκτὶ, προσκίπτει·
ὅτι τὸ φῶς ἔστι ἐν αὐ-
τῷ.

11 Ταῦτα εἶπε, καὶ με-
τὰ τῆτο λέγει αὐτοῖς· Λά-

ζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοί-
μηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα
ἐξυπνίσω αὐτόν.

12 Εἶπον οὖν οἱ μαθη-
ταὶ αὐτῷ· Κύριε, εἰ κεκοί-
μηται, σωθήσεται.

13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς
περὶ τοῦ θανάτου αὐτῷ· ἐκεῖ-
νοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς
κοιμήσεως τοῦ ὑπνου λέγει.

14 Τότε οὖν εἶπεν αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ·
Λάζαρος ἀπέθανε.

15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς,
(ἵνα πιστεύσητε,) ὅτι ἔκ ἡμῃν
ἐκεῖ. ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐ-
τόν.

16 Εἶπεν ἔν Θωμᾶς, ὁ
λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς συμ-
μαθηταῖς· Ἀγωμεν καὶ ἡμεῖς,
ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτῷ.

17 Ἐλθὼν ἔν ὁ Ἰησοῦς,
εὔρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέ-
ρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνη-
μείῳ.

18 (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγ-
γὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ
σταδίων δεκαπέντε.)

19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν
Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς
τάς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίας
ἵνα παραμυθήσωνται αὐτάς
περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.

20 Ἦ οὖν Μάρθα ὡς ἤ-
κουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐρχεται,
ὑπῆντησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ
ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο.

21 Εἶπεν ἔν ἡ Μάρθα
πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ
ἦς ὧδε, ὁ ἀδελφός μου ἔκ αὐ-
τέθνηκε.

22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι
ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεόν,
δώσει σοι ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῷ Μάρθα·
Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ
ἀναστάσει ἐν τῇ ἰσχύτι ἡ-
μέρα.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ
ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ
ἀποθάνῃ, ζήσεται·

26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ
πιστεύων εἰς ἐμὲ, ὃ μὴ ἀπο-
θάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. πιστεύεις
τῷτο·

27 Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύ-
ριε· ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σύ
εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

28 Καὶ ταῦτα εἰπὼσα
ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε Μάρ-
ταν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα,
εἰπὼσα· Ὁ διδάσκαλος πά-
ρει, καὶ φανεῖ σε.

29 Ἐκείνη ὥς ἤκουσεν, ἐγεί-
ρειται ταχύ, καὶ ἐρχεται πρὸς
αὐτόν.

30 (Οὕτω δὲ ἐληλύθει ὁ
Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ'
ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπερ ὑπῆντη-
σεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄν-
τες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ
καὶ παραμυθήμενοι αὐτήν,
ἰδόντες τὴν Μάρταν ὅτι τα-
χείως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκο-
λῶθησαν αὐτῇ, λέγοντες· Ὅτι
ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα
κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ ἔν Μαρία ὡς ἤλ-
θεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδύσα
αὐτόν, ἔπεσεν εἰς τὰς πόδας
αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε,
εἰ ἦς ὦδε, ἔκ ἂν ἀπέθανέ με
ὁ ἀδελφός.

33 Ἰησοῦς ἔν ὡς εἶδεν αὐ-
τὴν κλαίεσαν, καὶ τὰς συνελ-
θούσας αὐτῇ Ἰουδαίας κλαίον-
τας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύ-
ματι, καὶ ἰτάραξεν ἑαυτὸν·

34 Καὶ εἶπε· Πῶς τῆσιν
καὶ αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ·
Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε.

35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

36 Ἐλεγον ἔν οἱ Ἰουδαῖοι·
Ἰδὲ πῶς ἐφίλει αὐτόν.

37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶ-
πον· Οὐκ ἠδύνατο ἔτι ὁ
ἀνοιξάς τὰς ὀφθαλμοὺς τοῦ
τυφλοῦ, ποιῆσαι ἵνα καὶ ἔτι
μὴ ἀποθάνῃ;

38 Ἰησοῦς ἔν πάλιν ἐμ-
βριμάμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχε-
ται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ
σπηλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο
ἐπ' αὐτῷ.

39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἀρα-
γε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ
ἀδελφὴ τῇ τεθνηκότῃ Μάρ-
θα· Κύριε, ἦδη ὅζεις· τέλας-
ταίῃ γάρ εἰσι.

40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πι-
στεύσῃς, ὅψαι τὴν δόξαν τοῦ
Θεοῦ;

41 Ἦραν ἔν τὸν λίθον, ὃ
ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος. Ὁ
δὲ Ἰησοῦς ἤρε τὰς ὀφθαλμοὺς
ἄνω, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐυχα-
ριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς με.

42 Ἐγὼ

42
τοῖς με-
τέχουσιν
ἐν τῇ
ἀπαθείᾳ

43
φωτὴν
ἀλάζαν

44
κῶς,
τὰς
ὕψις
ἐδέδει-
σας·
ὑπάγει

45
δαίμων
Μαρ-
τῆς
εἰς α

4
ἡλδο-
καὶ εἰ-
Ἰησοῦς

4
Χιερ-
ἐδρι-
μεν
πολ

4
ἔτω,
αὐτ-
μα-
τὸν

4
Κα-
ἐν τῇ
τοῦ
δέν.

συ

42 Ἐγὼ δὲ ἤδην ὅτι πάν-
τοί μιν ἀκέεις· ἀλλὰ διὰ τὸν
ὄχλον τὸν περιεσῶτα εἶπον,
ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με
ἀπέστειλας.

43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν,
φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε·
Δάξαρε, δεῦρο ἔξω.

44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθυ-
κῶς, δεδεμένῳ τὴν πόδα καὶ
τὰς χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ
ὄψις αὐτῷ σιδηρῶ περι-
εδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Λύσατε αὐτὸν, καὶ ἄφει-
τέ ὑπάγειν.

45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰε-
δαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν
Μαρίαν, καὶ θεασάμενοι ἃ ἐ-
ποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν
εἰς αὐτόν.

46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπ-
ῆλθον πρὸς τὴν Φαρισαίαν,
καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ
Ἰησοῦς.

47 Συνήγαγον ἔν οι ἀρ-
χιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συν-
ἔθρονον, καὶ ἔλεγον· Τί ποιῶ-
μεν; ὅτι ἔτι ὁ ἄνθρωπος
πολλὰ σημεῖα ποιεῖ.

48 Ἐὰν ἀφώμεν αὐτὸν
ἔτι, πάντες πιστεύουσιν εἰς
αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥω-
μαῖοι, καὶ ἀρῶσιν ἡμῶν καὶ
τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος.

49 Εἰς δὲ τις ἐξ αὐτῶν
Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τῷ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ὑμεῖς οὐκ οἰδατε οὐ-
δέν.

50 Οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι
συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἰς ἄν-

δρωπῷ ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ
λαοῦ, καὶ μὴ ἔλθῃ τὸ ἔθνος
ἀπόληται.

51 Τῷτο δὲ ἀφ' ἐαυτοῦ
οὐκ εἶπεν· ἀλλὰ ἀρχιερεὺς
ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προ-
εφήτευσεν ὅτι ἐμελλεν ὁ Ἰη-
σοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ
ἔθνους·

52 Καὶ ἔτι ὑπὲρ τοῦ
ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ
τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ δι-
εσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς
ἓν.

53 Ἀπ' ἐκείνης ἔν τῆς
ἡμέρας συνεβούλευσαν ἵνα
ἀποκλείωσιν αὐτόν.

54 Ἰησοῦς οὖν ἔτι παρ-
ῆσι περιπατεῖ ἐν τοῖς Ἰε-
δαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν
εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρη-
μου, εἰς Ἐφραῖμ λεγομένην
πόλιν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετὰ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πά-
σχα τῶν Ἰεδαίων· καὶ ἀν-
έστησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυ-
μα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ
πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἐαυ-
τούς.

56 Ἐζήτουν ἔν τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων
ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες· Τί δο-
κεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς
τὴν ἐσθλὴν;

57 Δεδάκεισαν δὲ καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
ἐντολὴν, ἵνα ἐὰν τις γινῶ πῶς
ἔστι, μηνύσῃ, ὥπως πιάσωσιν
αὐτόν.

Κεφ. ιβ'. 12.

Οὖν Ἰησοῦς πρὸς ἐξ ἡμερῶν τῇ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐποίησαν ἔν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς τῶν συνανακειμένων αὐτῷ.

3 Ἡ οὖν Μαρία, λαβύσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τὰς πόδας τῇ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τὰς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου.

4 Λέγει ἔν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῆς, Ἰούδας Σίμων Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι.

5 Διατί τοῦτο τὸ μύρον ἔκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;

6 Εἶπε δὲ τῷτο, ἔχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.

7 Εἶπεν ἔν ὁ Ἰησοῦς· Ἀφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τῇ ἐλεηφισμῷ μετέληξεν αὐτό.

8 Τὰς πτωχὰς γὰρ πάντοτε ἔχει μεθ' ἐαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχει.

9 Ἔγνω ἔν ὁ χλοὺ πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ καὶ ἦλθεν ἐκ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐβελεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκλείνωσιν·

11 Ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἐπαύριον ὁ χλοὺ πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἐορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐλαβον τὰ βαιὰ τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὁσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσραὴλ.

14 Εὐρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον·

15 Μὴ φοβῶ θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἐρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

16 Ταῦτα δὲ ἔκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτῶν τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

17 Ἐμαρτύρει ἔν ὁ χλοὺ ὁ ὢν μετ' αὐτῆς, ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τῆς μνημεῖας, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

18 Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ χλοὺ, ὅτι ἤκουσε τῷτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

19 Οἱ ἔν φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἐαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι ἐκ ὠφελίτης οὐδέν· ἰδοὺ, ὁ κόσμος

κόσμος ἦλθεν.

20

ληντες εἰ
ἵνα π
ἐορτῇ·

21

Φιλίππ
τῆς Γ
αὐτόν,
λομεν

22

λέγει
Ἀνδρέα
σι τῷ

23

ναλο α
θεν ἡ ὡ
τῆς αὐτῶν

24

εἰαν μ
πρασάν
αὐτὸς
ἀποδο

φέρει.

25

αὐτῶν,
μισῶν
κόσμου
φυλάξ

26

ἐμοὶ α
μὲ ἐγὼ
ἐμὸς

διακοι
πατήρ

27

ρακλα
σῶσόν
τῆς·

εἰς τῇ

κόσμῳ ὑπίσω αὐτοῦ ἄπ-
ῆλθεν.

20 Ἦσαν δὲ τινες Ἑλ-
ληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων,
ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ
ἐορτῇ.

21 Οὗτοι ἔν προσῆλθον
Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ
τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἡρώτων
αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέ-
λομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.

22 Ἐρχέται Φίλιππῳ καὶ
λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν
Ἀνδρέας καὶ Φίλιππῳ λέγου-
σι τῷ Ἰησοῦ.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρί-
νατο αὐτοῖς, λέγων· Ἑλήλυ-
θεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς
τῶ ἀνθρώπου.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐὰν μὴ ὁ κόκκῳ τῆ σίτου
πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ,
αὐτὸς μόνῳ μένει· ἐὰν δὲ
ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν
φέρει.

25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν
αὐτῆ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ
μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτῆ ἐν τῷ
κόσμῳ τέτω, εἰς ζωὴν αἰώνιον
φυλάξει αὐτήν.

26 Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις,
ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω· καὶ ὅπου εἰ-
μί ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονῳ ὁ
ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ
διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ
πατήρ.

27 Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετά-
ρακται· καὶ τί εἶπω; Πάτερ,
σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύ-
της· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον
εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Πάτερ, δόξασόν σου
τὸ ὄνομα. Ἦλθεν ἔν φωνῇ ἐκ
τῆ ἑβρανῆ· Καὶ ἐδόξασα, καὶ
πάλιν δοξάσω.

29 Ὁ ἔν ὀχλῳ ὁ ἐφῶς καὶ
ἀκέσας, ἔλεγε βροντὴν γεγο-
νέναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἀγί-
λῳ αὐτῷ λελάληκεν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εἶπεν· Οὐ δι ἐμὲ αὕτη ἡ
φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι ὑμᾶς.

31 Νῦν κρίσις ἐστὶ τῆ
κόσμου τέτου· νῦν ὁ ἄρχων
τῆ κόσμου τούτου ἐκδηδή-
σεται ἔξω.

32 Καγὼ, ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ
τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω
πρὸς ἐμαυτόν.

33 (Τέτο δὲ ἔλεγε, ση-
μαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν
ἀποθνήσκειν.)

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὀ-
χλῳ· Ἡμεῖς ἠγάσαμεν ἐκ
τῆ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ
λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν
υἱὸν τῆ ἀνθρώπου; τίς ἐστιν
ἐτῳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἐτι μικρὸν χρόνον τὸ
φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ· περι-
πατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχειε,
ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς κατα-
λάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ
σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπ-
άγει.

36 Ἔως τὸ φῶς ἔχειε,
πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ
φωτὸς γέννησθε. Ταῦτα ἐλά-
λησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν
ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.

37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότῃ ἐμ-
προσθεν αὐτῶν, ἔκ ἐπίστευον
εἰς αὐτόν·

38 Ἵνα ὁ λόγῃ Ἡσαΐου
τῷ προφήτῃ πληρωθῇ, ὃν
εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ
ἀκοῇ ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίον
Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τῆτο ἔκ ἡδύναν-
το πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶ-
πεν Ἡσαΐας.

40 Τετύφλωκεν αὐτῶν
τὰς ὀφθαλμούς, καὶ πεπώρω-
κεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα
μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ
νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπι-
σραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐ-
τούς.

41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας
ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ
ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.

42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ
τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπί-
στευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ
τὰς φαρισαίους ἔχω μολόγην,
ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γέ-
νηται.

43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν
δόξαν τῶν ἀνθρώπων μάλλον
ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ
εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἔ-
πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν
πατέρα μου.

45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεω-
ρεῖ τὸν πατέρα μου.

46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν
κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκο-
τίᾳ μὴ μείνη.

47 Καὶ ἰάν τις μου ἀκρί-
ση τῶν ῥημάτων, καὶ μὴ πι-
στεύσῃ, ἐγὼ ἔκ κρίνω αὐτόν·
ἔκ γὰρ ἤλθον ἵνα κρίνω τὸν
κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν
κόσμον.

48 Ὁ ἀδελφῶν ἐμὲ καὶ μὴ
λαμβάνων τὰ ῥήματά μου,
ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ
λόγῃ ὃν ἐλάλησα, ἐκείνῃ
κρίνει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ.

49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ
ἔκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας
με πατήρ, αὐτός μοι ἐλο-
λὴν ἔδωκε τί εἴπω καὶ τί λα-
λήσω.

50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐκλογὴ
αὐτῷ ζωὴ αἰωνίος ἐστίν. ἃ
οὐκ λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἰρηκέ-
μοι ὁ πατήρ, οὕτω λαλῶ.

Κεφ. ιγ' 13.

Πρὸ δὲ τῆς ἐορτῆς τῆς
πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰη-
σοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτῷ ἡ ὥρα
ἵνα μελεῇ ἐκ τοῦ κόσμου
τῆτο πρὸς τὸν πατέρα,
ἀγαπήσας τὰς ἰδίους τὰς ἐν
τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπη-
σεν αὐτάς.

2 Καὶ δείπνου γενομένου,
(τῷ διαβόλῳ ἤδη βεβληκότις
εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σί-
μων· Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐ-
τὸν παραδῶ·)

3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάν-
τα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς
τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ
ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν
ἐπάγει.

4 Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου,
καὶ

καὶ τ
λαβὼν
τόν.

5
τὸν νι

τὰς π
ἐκμά
ζωσμι

6
μῶνα

τῷ ἐ
νίπτε

7
πεν α

ἐκ οἷ
ταύτ

8
Οὐ μ

εἰς τ
αὐτῶ

σε,
ἐμῷ.

9
τρεῖς

δας

τὰς

φαλή

10
Ὁ λε

ἡ τὰς

εἰς κ

καθα

τες.

11
διδοῖ

εἰπεν

εἰς.

12
δας
ἰμάτ

καὶ τίθῃσι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λένιον, διέζωσεν ἑαυτόν.

5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τὰς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἰκμάσσειν τῷ λενίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένῳ.

6 Ἐρχίῃαι ἔν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἰκκῖῳ. Κύριε, σύ μου νίπεις τὰς πόδας;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ σύ ἐκ οἴδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τὰς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τὰς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν.

10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λεημένῳ ἔχρειαν ἔχει ἢ τὰς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' ἔχι πάντες.

11 Ἦδει γὰρ τὸν παραδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.

12 Ὅτε οὖν ἐνίψε τὰς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπесὼν

πάντιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσχετε τί πεποίηκα ὑμῖν;

13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με· ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ.

14 Εἰ ἔν ἐγὼ ἐνίψα ὑμῶν τὰς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλειτε ἀλλήλων νίπτειν τὰς πόδας.

15 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε.

16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἔστι δέσποτης μέζων τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, ὃδὲ ἀπόστολος μέζων τῷ πρέσβυτι αὐτόν.

17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἰὰν ποιῆτε αὐτά.

18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελέξαμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πλῆρην αὐτῆς.

19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸς τῷ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσῃτε ὅτι ἐγὼ εἰμι.

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ὁ λαμβάνων ἰὰν τινὰ πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Ἐβλε-

22 Ἐβλεπον ἔν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.

23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἰς τῶν μαθητῶν αὐτῷ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς.

24 Νεύει ἔν τέτῳ Σίμων Πέτρος πυθέσθαι τίς αὖν εἴη περὶ οὗ λέγει.

25 Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ γῆθον τῷ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐσιν;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνός ἐστιν ὃς ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰῶν Σίμων Ἰσκαριώτῃ.

27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σαλιανᾶς. Λέγει ἔν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ ποιεῖς, ποιήσον τάχιον.

28 Τοῦτο δὲ εὐδὲς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ.

29 Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰῶν, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγόρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἐορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ.

30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ.

31 Ὅτε οὖν ἐξῆλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.

32 Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη

ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.

33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. ζητήσέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.

34 Ἐπολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπάτε ἀλλήλους.

35 Ἐν τούτῳ γνώσοιαι πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ὑπάγω, οὐ δύνασάι μοι νῦν ἀκολουθήσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι.

37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθήσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦθήσω.

38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦθήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλκτως φωνήσῃς ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΜΗ' ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.

2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς

Ἰσός μου μοναὶ πολλάι εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.

3 Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ᾔτε.

4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἶδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἶδατε.

5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, ἐκ οὐδ' αὖτε ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;

6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ. οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.

7 Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἂν· καὶ ἀπ' αὐτοῦ γινώσκετε αὐτόν, καὶ ἑώρακατε αὐτόν.

8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωνάς με; Φίλιππε, ὁ ἑώρακώς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;

10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν

ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.

11 Πιστεύέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύέ μοι.

12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, καὶ κείνῳ ποιήσεται, καὶ μείζονα τούτων ποιήσεται· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι.

13 Καὶ ὁ, τι ἂν αἰτήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου, τῷ ἰσχυρῶς ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ.

14 Ἐάν τι αἰτήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

15 Ἐὰν ἀγαπάτε με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε.

16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παρακλητὸν δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

17 Τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν· ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῶν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.

18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὁρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

19 Ἐτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε.

20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
γνώ-

γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐν ὑμῖν.

21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑμαυτόν.

22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας· (ἔρχ ὁ Ἰσκαριώτης) Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἔλυσόμεθα, καὶ μονήν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν.

24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τὰς λόγους με εἰ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούει, ἐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τὰ πέμψαντός μου πατρός.

25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων.

26 Ὁ δὲ παρακλήσῃ, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὁ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐπεὶ ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν.

27 Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν· εἰρήνην τὴν ἑμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά, μηδὲ δειλιάτω.

28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπήτέ με, ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστίν.

29 Καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε.

30 Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀρχων, καὶ ἐν ἐμοί ἐκ ἔχει ἐδέν.

31 Ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετέλειό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ· ἐγείρεσθε, ἀγωμεν ἐν ἑνὶ ὄρει.

Κεφ. ιε'. 15.

Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελὶς ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστίν.

2 Πᾶν κλήμα ἐν ἐμοί μὴ φέρον καρπὸν, αἵρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.

3 Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν.

4 Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλήμα εἰ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἐαυτοῦ, εἰ μὴ μείνη ἐν τῇ ἀμπελῷ· οὕτως εἰ ὑμεῖς, εἰ μὴ ἐν ἐμοί μείνητε.

5 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελὶς, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὐ τὸ φέρει καρπὸν πολύν·

ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν ἕδέν.

6 Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλημα, καὶ ἐξηρανόθῃ· καὶ συναγρῶσιν αὐτά, καὶ εἰς πυρὶ βάλωσι, καὶ καίεται.

7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ἐρήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὁ ἐὰν θέλῃ αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεσθαι ὑμῖν.

8 Ἐν τούτῳ ἰδοξάσθῃ ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολλὸν φέρῃτε, καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί.

9 Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἠγάπησα ὑμᾶς· μένετε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσῃτε, μείνετε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τῆ πατρός μου τηρήκα, καὶ μένω αὐτῇ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

11 Ταῦτα ἐλάλησα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

13 Μείζονα ταύτης ἀγάπην ἔχετε, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτῇ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτῇ.

14 Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐὰν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν.

15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δέλους, ὅτι ὁ θεὸς ἐκ οἷδε τί

ποιεῖ αὐτῷ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἰρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου, ἐλάρισα ὑμῖν.

16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἐθήκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπακούητε, καὶ καρπὸν φέρῃτε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μείνῃ· ἵνα ὁ, τι ἂν αἰτήσῃτε τὸν πατέρα ἐν τῇ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν.

17 Ταῦτα ἐνέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους.

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.

19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου ἐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20 Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἐστὶ θεὸς μετὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐμίσησαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσονται.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα συνέτεται ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομα μου, ὅτι ἐκ οἷδασι τὸν ἀντιψεύδοντα με.

22 Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν ἐκ εἶχον· νῦν δὲ πρὸς φασιν ἐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν.

23 Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ.

Τ

24 Εἰ

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ ὑδεῖς ἄλλῃ πεποίηκεν, ἁμαρτίαν ἐκ εἵχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι, καὶ μεμίσήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου.

25 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με ὄψεσθαι.

26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ πατέρα κληθεῖς, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τῆς πατρὸς, (τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τῆς πατρὸς ἐκπορεύεται,) ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ.

27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἔστε.

Κεφ. ις'. 16.

Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Ἀποσυναγώγως ποιήσεσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ἄρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκλείνας ὑμᾶς, δόξῃ λαλῆσαι προσφέρειν τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιήσεσιν ὑμῖν, ὅτι ἐκ ἐγνωσαν τὸν πατέρα ὑδὲ ἐμὲ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ἄρα, μνημονεύῃτε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ἐκ εἶπον, ὅτι μετ' ὑμῶν ἤμην.

5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ὑδεῖς ἐξ ὑμῶν ἐξώλῳ με· Πῶς ὑπάγετε;

6 Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη σπεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὃ πατέρα κληθεῖς ἐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

8 Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι ὑπὸ πειστέουσιν εἰς ἐμὲ.

10 Περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ ἐκ ἐτι θεωρεῖτέ με.

11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τῆς κόσμου τήτου κέκριται.

12 Ἐτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' ὑδὲ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι.

13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· ὑδὲ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἐαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκήσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ ἐκχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

14 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τῆς ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ, ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τῆς ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

16 Μικρὸν, καὶ ὑδὲ θεωρεῖτέ

ρεῖτέ
καὶ ὅψ
αὐτῶν

17
θηλῶν
Τί ἐσ
Μικρὸν
παλιν
καὶ ὅτι
πατέρ

18
ἔστιν ὁ
οἶδαμ

19
ἡδελο
πεν α
λεῖτε
πον
ρεῖτέ
καὶ ὅψ

20
ὅτι
ὁμεί
λαι
ἀλλ
γενή

21
λύπη
αὐτῶν
παι
τῆς
ὅτι
κόσ

22
μὲν
ὅψ
ὁμῶ
εἰς
ὁμῶ

23
μὲν
ρεῖτέ

εἰπὲτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν,
καὶ ὤψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπ-
άγω πρὸς τὸν πατέρα.

17 Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους·
Τί ἐστὶ τῆτο ὃ λέγει ἡμῖν·
Μικρὸν, καὶ ὃ θεωρεῖτέ με· καὶ
πάλιν μικρὸν, καὶ ὤψεσθέ με·
καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν
πατέρα;

18 Ἐλεγον ἔν· Τῆτο τί
ἐστὶν ὃ λέγει, τὸ μικρὸν; ἐκ
οἶδαμεν τί λαλεῖ.

19 Ἐγὼν ἔν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι
ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζη-
τεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἴ-
πον· Μικρὸν, καὶ ὃ θεω-
ρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν,
καὶ ὤψεσθέ με;

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε
ὑμεῖς, ὃ δὲ κόσμος χαρήσει-
ται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε,
ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν
γενήσεται.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίξῃ,
λύπην ἔχει, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα
αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ
παιδίον, ἐκ ἔτι μνημονεύει
τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν,
ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν
κόσμον.

22 Καὶ ὑμεῖς ἔν λύπην
μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ
ἔσονται ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται
ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χα-
ρὰν ὑμῶν εὐδαίς αἰεὶ αἶψ'
ὑμῶν.

23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ ἐμὲ ἐκ ἐρωτήσεως ἐδέν.

Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ὅσα ἂν αἰτήσῃτε τὸν πατέρα
ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει
ὑμῖν.

24 Ἔως ἄρτι ἐκ ἡτήσατε
ἐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰ-
τεῖτε, καὶ λήψετε, ἵνα ἡ χα-
ρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις
λαλάηκα ὑμῖν· ἀλλ' ἐρχε-
ται ὥρα ὅτε ἐκ ἔτι ἐν παροι-
μίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ
παρρησία περὶ τοῦ πατρὸς
ἀναγέλω ὑμῖν.

26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε·
καὶ ὃ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ
ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ
ὑμῶν.

27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ
φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ
πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύ-
κατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ
ἐξῆλθον.

28 Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ
πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν
κόσμον· πάλιν ἀφίμι τὸν
κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς
τὸν πατέρα.

29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· Ἰδε, νῦν παρ-
ρησία λαλεῖς, καὶ παροιμίαν
ἐδεμίαν λέγεις.

30 Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας
πάντα, καὶ ὃ χρεῖαν ἔχεις
ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ
πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξ-
ῆλθες.

31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἀρεῖ πιστεύετε;

32 Ἰδοὺ, ἐρχεται ὥρα, καὶ
νῦν

νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇ-
τε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ
ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ ἔκ
ἐμὲ μόνον, ὅτι ὁ πατήρ μετ'
ἐμοῦ ἐστίν.

33 Ταῦτα λαλάηκα ὑ-
μῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε.
ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε·
ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα
τὸν κόσμον.

Κεφ. ιζ'. 17.

Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ ἐπῆρε τὰς
ὀφθαλμούς αὐτοῦ εἰς τὸν ἑρα-
νόν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλή-
λυθεν ἡ ὥρα, δόξασόν σου
τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου
δοξάσῃ σε.

2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ
ἰξυσίαν πάσης σαρκός, ἵνα
πάν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ
αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.

3 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος
ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν
μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν
ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σε ἰδόξασα ἐπὶ
τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα
ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω.

5 Καὶ νῦν δόξασόν με σύ
πάτερ παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ
ἣ εἶχον πρὸ τῶν τὸν κόσμον
εἶναι, παρὰ σοί.

6 Ἐφάνερwsά σε τὸ ὄνο-
μα τοῖς ἀνθρώποις ἃς δέδωκάς
μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ᾗσαν,
καὶ ἐμοὶ αὐτὰς δέδωκας,
καὶ τὸν λόγον σου τέλη-
ρασιν.

7 Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα

ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ
ἐστίν.

8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδω-
κάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ
αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν
ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλ-
θον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ
με ἀπέστειλας.

9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ·
ὃ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλ-
λά περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι
σοὶ εἰσι.

10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα
σὰ ἐστίν, καὶ τὰ σοὶ ἐμὰ· καὶ
δεδοξασμαι ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ ἔκ ἔτι εἰμὶ ἐν
τῷ κόσμῳ, καὶ ἔτοι ἐν τῷ
κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σε
ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τή-
ρησον αὐτὰς ἐν τῷ ὀνόματί
σε, ἃς δέδωκάς μοι, ἵνα ὥσιν
ἐν καθὼς ἡμεῖς.

12 Ὅτι ἤμην μετ' αὐτῶν
ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρην αὐ-
τὰς ἐν τῷ ὀνόματί σου· ἃς
δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ
ὅτις ἐξ αὐτῶν ἀπώλειο, εἰ
μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἵνα
ἡ γραφὴ πληρωθῇ.

13 Νῦν δὲ πρὸς σε ἔρχο-
μαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ
κόσμῳ, ἵνα ἔχωσιν τὴν χα-
ρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην
ἐν αὐτοῖς.

14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς
τὸν λόγον σου, καὶ ὃ κό-
σμος ἐμίσησεν αὐτὰς, ὅτι
οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου,
καθὼς ἐγὼ ἔκ εἰμὶ ἐκ τοῦ
κόσμου.

15 Οὐκ

15 Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρης αὐτὸς ἐκ τῆ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτὸς ἐκ τοῦ ποτηρίου.

16 Ἐκ τῆ κόσμου ἔκ εἰς, καθὼς ἐγὼ ἐκ τῆ κόσμου ἔκ εἰμι.

17 Ἀγίασον αὐτὸς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθείᾳ ἐστίν.

18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ γὰρ ἀπέστειλα αὐτὸς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ αγιάζω ἑμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὥσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

20 Οὐ περὶ τέτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τῆ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ.

21 Ἴνα πάντες ἐν ᾧσι, καθὼς σὺ πατήρ ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σὺ με ἀπέστειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ᾧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν.

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ᾧσι τελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ με ἀπέστειλας, καὶ ἡγάπησας αὐτὸς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας.

24 Πατέρες ἔς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπως εἰμὶ ἐγώ, καὶ κληῖνοι ᾧσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν καὶ

ἐδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

25 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε ἔκ ἐγνώ, ἐγὼ δέ σε ἔβην, καὶ ἔτοι ἐβήσαν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας.

26 Καὶ ἐβήσαν αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ἦ, καὶ ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη' 18.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν πέραν τῆ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Ἦδει δὲ καὶ Ἰudas ὁ παραδιδὼς αὐτὸν, τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

3 Ὁ ἔν Ἰudas λαβὼν τὴν σπειραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας, ἐρχέται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὧλων.

4 Ἰησοῦς ἔν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε;

5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι. Εἰσὶν δὲ καὶ Ἰudas ὁ παραδιδὼς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν.

6 Ὡς ἔν εἶπεν αὐτοῖς· Ἦν δὲ

Οἱ ἐγὼ εἰμι· ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεισον χαμαί.

7 Πάλιν ἔν αὐτὸς ἐπρωτόησε· Τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ ἔν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφεῖτε τέτῃς ἀπάγειν.

9 Ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· Οἱ υἱοὶ δέδωκάς μοι, ἐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν ἑξήκοντα.

10 Σίμων ἔν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἰλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τῷ ἀρχιερέως δῆλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτῷ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δέλῳ Μάλχος.

11 Εἶπεν ἔν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποίηριον δὲ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, ἵνα μὴ πώω αὐτό;

12 Ἡ ἔν σπειρα καὶ ὁ χιλίαςχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδωσαν αὐτόν.

13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἀνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πειθερὸς τῷ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῃ.

14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμφελεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολίσθαι ὑπὲρ τῆς λαοῦ.

15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιε-

ρεῖ, καὶ συνεισηῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλήν τῷ ἀρχιερέως.

16 Ὁ δὲ Πέτρος εἰσῆκεν πρὸς τὴν θύραν ἔξω. ἐξῆλθεν ἔν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῷ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον.

17 Λέγει ἔν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τῷ ἀνθρώπῳ τέτῃς; Λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί.

18 Εἰσῆκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακίαν πεποιηκόεις, ὅτι ψυχὸς ἦν, καὶ ἐδερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἕως καὶ δερμαίνόμενος.

19 Ὁ ἔν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτῶν.

20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπως πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπλῷ ἐλάλησα ἑδέν.

21 Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερωτήσον τῶν ἀκηκόοντας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἵδε, ἔσται οἷδασιν ἃ εἶπον ἐγώ.

22 Ταῦτα δὲ αὐτῷ εἰπὼν, εἰς τῶν ὑπηρέτων παρηκολούθῃς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ;

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς

σὺς Εἰς Ἰουδαίον καλῶς,

24

Ἀννας

φαν τὸ

25

ἕως κ

πον ἔν

τῶν μ

νήσατο

Οὐκ εἶ

26

λων τ

ἔν ὃ

ὠτίον

τῷ κ

27

Πέτρ

ἰωρ ἐ

28

ἀπὸ

πραί

αὐτο

πρα

σιν,

πᾶς

2

ἰ

Τίν

τῷ

3

πον

κακ

εδώ

λάτ

καὶ

να

οἱ

κ

σὺς Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρ-
τύρησον περὶ τῆ κακῆ· εἰ δὲ
καλῶς, τί με δέρεῖς;

24 Ἀπέστειλεν ἔν αὐτὸν ὁ
Ἀνίας δεδωμένον πρὸς Καϊά-
φαν τὸν ἀρχιερέα.

25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος
ἕως καὶ θερμαινόμενος. εἴ-
πον ἔν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἡρ-
νήσατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν·
Οὐκ εἰμὶ.

26 Λέγει εἰς ἐκ τῶν δού-
λων τῆ ἀρχιερέως, συγγενῆς
αὐν ὃ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ
ὠτίον· Οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν
τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν ἔν ἡρνήσατο ὁ
Πέτρος, καὶ ἐνθὺς ἀλέκ-
λυρ ἐφώνησεν.

28 Ἀβισιν ἔν τὸν Ἰησοῦν
ἀπὸ τῆ Καϊάφα εἰς τὸ
πραιτώριον. ἦν δὲ περὶ αὐ-
τοὺς ἐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ
πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶ-
σιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ
πάσχα.

29 Ἐξῆλθεν ἔν ὁ Πιλά-
τος πρὸς αὐτούς, καὶ εἶπε·
Τίνα κατηγορίαν φέρειτε κατὰ
τὸν ἀνδρῶτα τῆτον;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἴ-
πον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν ὅτις
κακοποιός, ἐκ ἂν σοι παρ-
εδώκαμεν αὐτόν.

31 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Πι-
λάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς,
καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρί-
νατε αὐτόν. Εἶπον ἔν αὐτῷ
οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν ἐκ ἕξεσιν
ἀποκτεῖναι ἐδόξε.

32 Ἰνα ὁ λόγος τῆ Ἰη-
σοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, ση-
μαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλον
ἀποθνήσκειν.

33 Εἰσῆλθεν ἔν εἰς τὸ
πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλά-
τος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν·
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βα-
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀφ' ἐαυτοῦ σὺ τῆτον λέ-
γεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ
ἐμοῦ;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·
Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ
ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιε-
ρεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί
ἐποίησας;

36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς·
Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἐκ ἔσιν
ἐκ τῆ κόσμου τῆτον· εἰ ἐκ τῆ
κόσμου τῆτον ἦν ἡ βασιλεία ἡ
ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ
ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ παραδοθῶ
τοῖς Ἰουδαίοις. νῦν δὲ ἡ βα-
σιλεία ἡ ἐμὴ ἐκ ἔσιν ἐν ἐλευ-
θερίᾳ.

37 Εἶπεν ἔν αὐτῷ ὁ Πι-
λάτος· Οὐκ ἔν βασιλεὺς εἶ
σὺ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ
λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ.
ἐγὼ εἰς τῆτον γεγέννημαι, καὶ
εἰς τῆτον ἐληλυθα εἰς τὸν κό-
σμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀ-
ληθείᾳ. πᾶς ὁ ἂν ἐκ τῆς
ἀληθείας, ἀκέει μου τῆς
φωνῆς.

38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλά-
τος· Τί ἐσιν ἀληθείαι; Καὶ
τῆτον εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε
πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ
λέγει

λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ ὑδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ.

39 Ἐστὶ δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἓνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βέλεσθε ἔν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Ἐκραύγασαν ἔν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τῷ Ἰον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

Κεφ. ιβ'. 19.

Τότε ἔν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἱμασίωσεν.

2 Καὶ οἱ γραῖωται πλέξαντες σέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτῷ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυρὲν περιέβαλον αὐτόν,

3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἰδίδεν αὐτῷ ῥαπίσμαλα.

4 Ἐξῆλθεν ἔν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ ὑδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω.

5 Ἐξῆλθεν ἔν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκανθίνον σέφανον, καὶ τὸ πορφυρὲν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.

6 Ὅτε ἔν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· Σιᾶύρῳσον, σιᾶύρῳσον· Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λαθεῖτε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σιᾶύρῳσατε· Ἐγὼ γὰρ ὑχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν.

8 Ὅτε ἔν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τῷ τῷτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη.

9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πρόθεν εἰ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν ἔκ ἔδωκεν αὐτῷ.

10 Λέγει ἔν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ ἔλαλεῖς; ἔκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σιᾶύρῳσαι σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχ εἶχες ἐξουσίαν ὑδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τῷτο ὁ παρὰ τοῦ Θεοῦ με σοί, μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τῷτου ἐζητεῖ ὁ Πιλάτος ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐὰν τῷτον ἀπολύσῃς, ἔκ εἰ φίλος τῷ Καίσαρι· πᾶς ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ποιῶν, ἀνιλέγει τῷ Καίσαρι.

13 Ὅτε ἔν Πιλάτος ἀπέσας τῷτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τῷ βήματι εἰς τόπον λεγόμενον Λιδάστειον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ.

14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τῷ πάσχα, ὥρα δὲ ὥσει ἑκλή· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἐκραύασαν· Ἄρον, ἄρον, σαύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σαυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἄρχιερεῖς· Οὐχ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.

16 Τότε ἔν παρεδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σαυρωθῇ· Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγαγον.

17 Καὶ βασιάζων τὸν σαυρὸν αὐτῷ ἐξήλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίη τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ.

18 Ὅπῃ αὐτὸν ἐσαύρωσαν, καὶ μετ' αὐτῷ ἄλλας δύο, ἐνιεύθεν καὶ ἐνιεύθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῷ σαυρῷ. ἦν δὲ γεγραμμένον· ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤῶΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Τῷτον ἔν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων· ὅτι ἐγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπῃ ἐσαυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστὶ.

21 Ἐλεγον ἔν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἄρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφῃ· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὁ γέγραφα, γέγραφα.

23 Οἱ ἔν γραλιῶται, ὅτε ἐσαύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτῷ, (καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάσῳ γραλιώτῃ μέρει,) καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄρῶραφος, ἐκ τῶν ἀνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλης.

24 Εἶπον ἔν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτῷ, τίνος ἔσται. ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον· Οἱ μὲν ἔν γραλιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25 Εἰσῆκεισαν δὲ παρὰ τῷ σαυρῷ τῷ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτῷ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτῷ, Μαρία ἡ τῷ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνῇ.

26 Ἰησοῦς ἔν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτῷ· Γύναι, ἰδὲ ὁ υἱός σου.

27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδὲ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.

28 Μετὰ τῷτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· Διψῶ.

29 Σκεῦος ἔν ἐκεῖνο ὕψους μετόν· οἱ δὲ, πλησάντες σπόγγον ὕδατος, καὶ ὑσσώπων περι-

περιθένεις, προσήνεγκαν αὐτῷ τῷ σόματι.

30 Ὃς ἔν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Οἱ ἔν Ἰουδαίῳ, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τῷ σταυρῷ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, (ἣν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῷ σαββάτῳ,) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεργασῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρδῶσιν.

32 Ἦλθον ἔν οἱ γραβιῶται, καὶ τῷ μὲν πρῶτῳ κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τῷ ἄλλῳ τῷ συσταυρωθέντι αὐτῷ.

33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, ἔκατέαξαν αὐτῷ τὰ σκέλη.

34 Ἀλλ' εἰς τῶν γραβιῶτῶν λόγῳ αὐτῷ τὴν πλευρὰν ἐνυξέ, καὶ ἐνδὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ.

35 Καὶ ὁ ἰωρακὺς μαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτῷ εἶναι τὴν μαρτυρίαν· κακεῖνοι οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε.

36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὃς ἔν ἐ συνίριθῆσεται αὐτῷ.

37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὃφονοῖαι εἰς ὃν ἐξέκρινον.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὧν μαθητὴς τῷ Ἰησοῦ, κεκρυμ-

μένῳ δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,) ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τῷ Ἰησοῦ καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. ἦλθεν ἔν καὶ ἡρε τὸ σῶμα τῷ Ἰησοῦ.

39 Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος (ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον) φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλγῆς ὥσπερ λίτρας ἐκαλόν.

40 Ἐλαβον ἔν τὸ σῶμα τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἐθήσαν αὐτὸ ὁδοίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἐδοῦν ἐν τοῖς Ἰουδαίοις ἰθαφιάζειν.

41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη, κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ ὑδέπω ὑδεῖς ἐτέθη.

42 Ἐκεῖ ἔν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἐθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Κεφ. κ'. 20.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἐρχεται πρῶτὸ σκοτίας ἐστὶ ἕως, εἰς τὸ μνημεῖον καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τῷ μνημεῖου.

2 Τρέχει ἔν καὶ ἐρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τῷ μνημείου, καὶ ἐκ οἶδαμεν πῶς ἐθηκαν αὐτόν.

3 Ἐξῆλθεν ἔν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἐτρε-

4 Ἐ
καὶ ὁ
ἐδραμε
ἦλθε
μεῖον.

5
πει
μείνοι

6
τρε
εἰσηλ
καὶ
μενα,

7
ἦν ἐπ
ὁ μεί
ἀλλὰ
ἵνα τ

8
ὁ ἄλ
πρῶτ
εἶδε,

9
γραφ
κρῶν

10
πρὸς

11
πρὸς
ἐξω

12
ἐκν

13
γέλο
μένο

14
λῆ,
σιν,

15
Ἰησο
ἐκεῖ
Δέ

4 Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμῶς, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τῷ Πέτρῳ, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· ἔμνητοι εἰσῆλθεν.

6 Ἐρχεται ἔν Σίμων Πέτρος ἀπολουδῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα,

7 Καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἔμεινεν ἐν ὀθονίῳ κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον·

8 Τότε ἔν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν.

9 Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

10 Ἀπῆλθον ἔν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

11 Μαρία δὲ εἰσῆκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω· ὡς ἔν ἐκλαιε, παρῆκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον·

12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ·

13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἑκαῖτοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ᾔκραν τὸν

κύριόν μου, καὶ ἔκ οἶδα πᾶ ἔδηκαν αὐτόν.

14 Καὶ ταῦτα εἰπῶσα, ἐγράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα· καὶ ἔκ ᾔδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστίν.

15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Εκείνη δοκῶσα ὅτι ὁ κηπηρὸς ἐστίν, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάψασας αὐτόν, εἰπέ μοι πᾶ αὐτὸν ἔδηκας· καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ραββουί, ὁ λέγεται, διδάσκαλε.

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἀπλου· ἔγω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τὰς ἀδελφάς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν.

18 Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαθθαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι εἶρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

19 Οὔσης ἔν ὁψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

20 Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτῆ. ἠγάρησαν ἔν οι μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

21 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ ἔγω πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ τῷτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε πνεῦμα ἅγιον.

23 Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κραίητε, κειράνηται.

24 Θωμᾶς δέ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἔκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἐλεγον ἔν αὐτῷ οι ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτῆ, ἔμὴ πιστεύσω.

26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οι μαθηταὶ αὐτῆ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν.

27 Εἵτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε

εἰς τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἑώρακάς με, Θωμᾶ, πιστεύκας· μακάριοι οι μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες.

30 Πολλὰ μὲν ἔν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτῆ, ἃ ἔκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

31 Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσῃτε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστίν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῆ.

Κεφ. κα'. 21.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἐφάνεωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνεωσε δὲ ὕτως·

2 Ἦσαν ὁμῶς Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οι τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῆ δύο.

3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῖν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχομεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοι. Ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον ἐκδύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν ὕδεν.

4 Πρωίας δὲ ᾗδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν·

γιαλόν· ὃ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν.

5 Λέγει ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ.

6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῶ πλοίου, καὶ εὐρήσεται. Ἐβαλον ἔν, καὶ ἔκ ἐτι αὐτὸ ἐλκῦσαι ἰσχυσαν ἀπὸ τῶ πλήθους τῶν ἰχθύων.

7 Λέγει ἔν ὁ μαθητῆς ἐκείνῳ ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων ἔν Πέτρῳ ἀκέσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενόητην διεξώσατο, (ἦν γὰρ γυμνός) καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, (ὃ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων) σύροντες τὸ δίχλιον τῶν ἰχθύων.

9 Ὡς ἔν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέψουσιν ἀνδρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄριον.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρῳ, καὶ εἴλκυσε τὸ δίχλιον ἐπὶ τῆς γῆς, μετὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα ἑξατῶν καὶ τοσούτων ὄντων καὶ ἐσχίσθη τὸ δίχλιον.

12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε, ἀρξήσασθε· Οὐ-

δεῖς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξείασαι αὐτὸν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.

13 Ἐρχεται ἔν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄριον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως.

14 Τῷτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ, ἐγερεθεῖς ἐκ νεκρῶν.

15 Ὅτε ἔν ἠρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τῶν; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαине τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρῳ ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε· Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου.

18 Ἀμὲν ἀμὲν λέγω σοι, ὅτε ἥς νεώτερός, ἐζώνουσες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπως ἠδελός· ὅταν δὲ γηρασῇς, ἐκλινεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλός σε ζώσει, καὶ οἴσει ὡς ὃς θέλεις.

19 Τῷτο δὲ εἶπε, σημαί-

U

127

νων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει
τὸν Θεόν. Καὶ τὺτο εἰπὼν,
λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθε μοι.

20 Ἐπισγραφεῖς δὲ ὁ Πέ-
τρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν
ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθεῖν αὐ-
τῷ, καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δέειπνῳ
ἐπὶ τὸ γῆθῃ αὐτῷ, καὶ εἶπε·
Κύριε, τίς ἐστίν ὁ παραδι-
δούς σε;

21 Τῷτον ἰδὼν ὁ Πέτρος
λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε ἔτι
δὲ τί;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐάν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως
ἔρχομαι, τί πρὸς σε; σὺ
ἀκολουθε μοι.

23 Ἐξῆλθεν ἔν ὁ λόγος

ἔτι εἰς τὰς ἀδελφάς, ὅτι ὁ
μαθητὴς ἐκεῖνός ἐκ ἀπο-
θνήσκει· καὶ ἐκ εἶπεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐκ ἀποθνήσκει·
ἀλλ', εἰάν αὐτὸν θέλω μένειν
ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε;

24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς
ὁ μαρτυρῶν περὶ τῶν, καὶ
γράφας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν
ὅτι ἀληθὴς ἐστίν ἡ μαρτυρία
αὐτοῦ.

25 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολ-
λὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς,
ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἑν,
ὅδε αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον
χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βί-
βλια. Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κεφ.

α'. Ι.

ΤΟΝ μὲν πρῶτον λό-
γον ἐποιήσαμην πε-
ρὶ πάντων, ὃ Θεός
φιλε, ὧν ἡρξάτο ὁ Ἰησοῦς
ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,

2 Ἀχρὶ ἥς ἡμέρας ἐνιει-
λάμενος τοῖς ἀποστόλοις δια-
πνεύματι ἁγίῳ, ὅς ἐξελέξα-
το, ἀνελήφθη.

3 Οἷς καὶ παρέστησεν ἐαυ-
τὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐ-
τὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις,
δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὅπ-
τανόμει αὐτοῖς, καὶ λέγων
τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ
Θεοῦ.

4 Καὶ συναλιζόμενος παρ-
ῆγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσο-
λύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλ-
λὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν
τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκέσασέ μου·

5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπ-
τισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισ-
θήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ
καὶ μετὰ πολλὰς ταύτας
ἡμέρας.

6 Οἱ μὲν ἔν συνελθόντες
ἐπηρεῶν αὐτὸν, λέγουσιν·
Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ
ἀποκαθιστάνεις τὴν βασι-
λείαν τῷ Ἰσραὴλ;

7 Εἶπε

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρέ-
ως ἢ καιρὸς ὅς οἱ πατήρ ἔθε-
το ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.

8 Ἀλλὰ λήψεσθε δύνα-
μιν ἐπελθόντες τῷ ἁγίου
πνεύματι ἐφ' ὑμᾶς· καὶ
ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ
Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ
ὡς ἐσχύατε τῆς γῆς.

9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλε-
πόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νε-
φέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ὡς ἀτενίζουτες ἦ-
σαν εἰς τὸν ἕρανόν, πορευο-
μένοι αὐτῶ, καὶ ἰδὼ, ἄνδρες
δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς
ἐν ἑσθῇτι λευκῇ·

11 Οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες
Γαλιλαῖοι, τί ἐσθήκατε ἐμ-
βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν ;
ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς
ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν ἕρανόν,
οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον
ἰδεάσασθε αὐτὸν πορευό-
μενον εἰς τὸν ἕρανόν.

12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς
Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὅρας τοῦ
καλουμένου Ἑλαιῶν, ὃ ἐστὶν
ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, σαββάτῃ
ἔχον ὁδόν.

13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον,
ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν, ἃ
ἦσαν καλαμένονες, ὃ, τε Πέ-
τρος καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰω-
άννης, καὶ Ἀνδρέας, Φίλιπ-
πος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολο-
μαῖος καὶ Μαθθαῖος, Ἰάκω-

βος Ἀλφαῖος καὶ Σίμων ὁ Ζη-
λωτής, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

14 Οὗτοι πάντες ἦσαν
προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν
τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει,
σὺν γυναιξί, καὶ Μαρίᾳ τῇ
μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτῶ.

15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν
μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ἦν
τε ὁ χλός ὀνομάτων ἐπὶ τὸ
αὐτὸ ὡς ἐκαλὸν εἰκοσιν·)

16 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδεε
πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύ-
την, ἣν προεῖπε τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ,
περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδη-
γῶ τοῖς συλλαβῶσι τὸν Ἰη-
σοῦν·

17 Ὅτι κληρονομημεῖται
ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν
κληρὸν τῆς διακονίας ταύτης.

18 Οὗτος μὲν ἔν ἐκλήσα-
το χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς
ἀδικίας· καὶ πρηνὴς γεγόμενος
ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη
πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.

19 Καὶ γνωστὸν ἐγένετο
πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερου-
σαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ
χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ δια-
λέκτῳ αὐτῶν, Ἀκeldαμά,
τι ἐστὶν, χωρίον αἱμάτων.

20 Γέγραπται γάρ ἐν βί-
βλῳ ψαλμῶν· Γεννηθήτω ἡ
ἐπαυλὶς αὐτῶ ἐρημος, καὶ μὴ
ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ. Καί·
τὴν ἐπισκοπὴν αὐτῶ λάβοι
ἕτερος.

21 Δεῖ ἔν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντί χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς,

22 Ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτῆς γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τέτων.

23 Καὶ ἔφησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰούδας, καὶ Μαρίαν.

24 Καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τέτων τῶν δύο ἕνα ὃν ἐξελέξω,

25 Λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ Μαρίδιαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ ἐν τῷ συμπληρῆσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.

2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τῆ ἑρανῶ ἤχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον ὃ ἦσαν καθήμενοι.

3 Καὶ ᾤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὥσπερ

πυρὸς, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἑαυτοὺς ἕκαστον αὐτῶν.

4 Καὶ ἐπληρώθησαν ἅπαντες πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι.

5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ καλοικῆντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες ἑυλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστον τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.

7 Ἐξίγαυτο δὲ πάντες καὶ ἰθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδὲ πάντες ἕτοί εἰσιν οἱ λαλῆντες Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστον τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννηθημεν;

9 Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ καλοικῆντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημίαις Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,

11 Κρήτες καὶ Ἀραβεῖς, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τῆ Θεοῦ.

12 Ἐξίγαυτο δὲ πάντες καὶ διηπόρουσιν, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλους

λον

λον λέ
τέτο

13
ἔλεγον
σωμέν

14
σὺν τ
φωνήν

15
το αὐ
καὶ οἱ
ἅπαν

ἔσω,
μαλὰ

16
ὑπολ
σιν· ἡ
ἡμέρα

17
εἰρημ
Ἰωήλ

18
ἰσχ
Θεός

μαλὸ
καὶ
ὑμῶν

καὶ οἱ
ὑψοί
ὑμῶν

σοφί
19
λου

μου
ἐκχ
με,

20
τῶ
ἐπὶ
καὶ

σπί

λον λέγοντες· Τί ἂν θέλοι
τὺτο εἶναι;

13 Ἐλεροι δὲ χλευάζοντες
ἔλεγον· Ὅτι γλεύκεις μεμε-
στωμένοι εἰσὶ.

14 Σταθεῖς δὲ Πέτρος
σὺν τοῖς ἑνδεκα, ἐπῆρε τὴν
φωνὴν αὐτῷ, καὶ ἀπεφθέγγε-
το αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰουδαῖοι,
καὶ οἱ καλοικῶντες Ἰερουσαλήμ
ἀπαντες, τὺτο ὑμῖν γνωστὸν
ἔστω, καὶ ἐνώμισασθε τὰ ῥή-
ματά μου.

15 Οὐ γὰρ, ὥς ὑμεῖς
ὑπολαμβάνετε, ἔτοι μεθύ-
σιν· ἔτι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς
ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τὺτό ἐστι τὸ
εἰρημένον διὰ τῷ προσφύτῳ
Ἰωάννῃ·

17 Καὶ ἔσαι ἐν ταῖς
ἐσχάταις ἡμέραις (λέγει ὁ
Θεός) ἐκχεῶ ἀπὸ τῷ πνεύ-
ματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα·
καὶ προσφηεύσονται οἱ υἱοὶ
ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν,
καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις
ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι
ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθή-
σονται.

18 Καὶ γε ἐπὶ τὰς δέ-
λους μου καὶ ἐπὶ τὰς θάλας
μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐκχεῶ ἀπὸ τῷ πνεύματός
μου, καὶ προσφηεύσονται.

19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν
τῷ ἔθρῳ ἁνῶ, καὶ σημεῖα
ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα
καὶ πυρὶ καὶ ἀτμίδα καπνῷ.

20 Ὁ ἥλιος μελαεγραφή-
σεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη

εἰς αἶμα, πρὶν ἢ ἔλθεῖν τὴν
ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην
καὶ ἐπιφανῆ.

21 Καὶ ἔσαι, πᾶς ὃς ἂν
ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου, σωθήσεται.

22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται,
ἀκούσατε τὰς λόγους τήτους·
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄν-
δρα ἀπὸ τῷ Θεῷ ἀποδεδειγ-
μένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ
τέρασι καὶ σημείοις οἷς ἐποί-
ησε δι' αὐτῷ ὁ Θεός ἐν μέσῳ
ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἶδατε,

23 Τὺτον τῇ ὀρισμένη
βουλῇ καὶ προγνώσει τῷ Θεῷ
ἐκδόλον λαβόντες, διὰ χειρῶν
ἀνόμων προσποηζάντες ἀνεί-
λετε.

24 Ὃν ὁ Θεός ἀνέστησε,
λύσας τὰς ῥυτίδας τῷ θανά-
του, καθότι ἔκ ἦν δυνατὸν
κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ αὐ-
τοῦ·

25 Λαβὼν γὰρ λέγει εἰς
αὐτόν· Προωρώμην τὸν Κύ-
ριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός,
ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα
μὴ σαλευθῶ.

26 Διὰ τὺτο ἐυφράνθη ἡ
καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο
ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ
σάρξ μου κατὰσκηνώσει ἐπὶ
ἐλπίδι,

27 Ὅτι ἐκ ἐγκαταλείψεις
τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδου, ἐδὲ
δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν δια-
φθοράν.

28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδὸς
ζωῆς· πληρώσεις με ἐυφρο-
σύνης μετὰ τῷ προσώπῳ σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μὲν παρρησίας πρὸς ἡμᾶς περὶ τῆ παλαιάρχου Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνημα αὐτῆς ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

30 Προφῆτης ἔν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεός, ἐκ καρπῆς τῆς ὀσφύς αὐτῆς τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστόν, κατίσαι ἐπὶ τῆ θρόνου αὐτῆς,

31 Προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τῆ Χριστοῦ, ὅτι ἐκκαλεῖσθαι ἡ ψυχὴ αὐτῆς εἰς ἄδαν, ἐδὲ ἡ σὰρξ αὐτῆς εἶδε διαφθοράν.

32 Τῷτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, ὃ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μαρτυροῦντες.

33 Τῇ δεξιᾷ ἔν τῷ Θεῷ ὑψωθείς, τὴν τε ἐπαγγελίαν τῆς ἁγίας πνεύματος λαβὼν παρὰ τῆ πατρὸς, ἐξέχεε τῷ ὅ νῦν ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκρίβει.

34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τὰς θρανίας· λέγει δὲ αὐτός· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

35 Ἔως ἂν θῶ τὰς ἐκθροῦς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

36 Ἀσφαλῶς ἔν γνωσκίτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι Κύριον καὶ Χριστόν αὐτόν ὁ Θεός ἐποίησε, τῷτον τὸν Ἰησοῦν ἔν ὑμεῖς ἐστυρώσατε.

37 Ἀκούσαντες δὲ κατενόησαν τῇ καρδίᾳ, εἰπὼν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τὰς λοιπὰς ἀποστόλους· Τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί;

38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς· Μείλιτοῦσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ λήψετε τὴν δωρεάν τῆς ἁγίας πνεύματος.

39 Ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακράν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃται· Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν.

40 Ἐτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρειτο, καὶ παρῆκε καλεῖν, λέγων· Σώθηκε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης.

41 Οἱ μὲν ἔν ἀσμένως ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτῆς, ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσεβέβησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὥσει τρισχίλια.

42 Ἦσαν δὲ προσκαρτερούμεν τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τῆς ἁγίου καὶ ταῖς προσευχαῖς.

43 Ἐγένετο δὲ πάση ψυχῇ φόβος· πολλὰ τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο.

44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά·

45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον,

καὶ διέμενον καθότι

46 Κ. κατεργάζοντο τῷ ἱερῷ· πονοῦντες ἅρτιον φῆς ἐν λότῃ·

47 ἔχοντες λαόν. εἰσὶν ἡμέραν

Εἰς τὸ προσε

2 Κ. κοιτία· των, καθ' ἡμέραν, τὰς ἱερ

αν, τὰς παρὰ τὸ ἱε

3 ἀνὴν τὸ ἱε λαβε

4 εἰς α πε

5 προσ λαδ

6 γύρε χι σ

καὶ διμερίζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι ἂν τις χρεῖαν εἴχῃ.

46 Καθ' ἡμέραν τε προσπαρεῖνθες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶνίᾳς τε καὶ οἶπον ἄβιον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλίασει καὶ ἀφελότητι καρδίας,

47 Αἰνῶντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσέειπεν τῶς σωζομένοις καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Κεφ. γ'. 3.

Επὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ τὴν ᾠραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην.

2 Καί τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ἐκαστάξας ὃν ἐτίθεν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὠραίων, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν.

3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερόν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν.

4 Ἀνέστας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς.

5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδύκων τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν.

6 Εἶπε δὲ Πέτρος Ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔχ ὑπάρχαι μοι· ὃ δὲ ἔχω, τὐτό σοι δίδωμι· Ἐν τῷ ὀνόματι

Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειραι καὶ περιπάτει.

7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παρὰ χρεῖμα δὲ ἐσερεώδησαν αὐτῷ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά.

8 Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη, καὶ περιεπάτει· καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερόν, περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος, καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατῆντα καὶ αἰνῶντα τὸν Θεόν·

10 Ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι ἔστιν ὃ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὠραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπλήσθησαν δάμβες καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

11 Κρατῶν δὲ τοῦ ἱαθείου χωλῷ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτῶς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ σοφῇ τῇ καλυμένῃ Σολομῶνι, ἐκθαμβοί.

12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτοις, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὥς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς παρεδάκατε, καὶ ἡγήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον

Πιλάτου,

Πιλάτῃ, κρίναντι ἐκείνου ἀπολύειν.

14 Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἡγήσασθε, καὶ ἡτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν.

15 Τὸν δὲ ἄρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκλείνατε, ὃν ὁ Θεὸς ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν, ὃ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν.

16 Καὶ ἐπὶ τῇ κρίσει τῆ ἐνόματι αὐτῆς, τῆτον, ὃν θεωρεῖτε καὶ οὐδαίε, ἐγερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ ἡ κρίσις ἣ δι' αὐτῆς ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν.

18 Ὁ δὲ Θεὸς ὁ προκατήγγειλε διὰ φόβου πάντων τῶν προφητῶν αὐτῆς, παθεῖν τὸν Χριστὸν, ἐπλήρωσεν ὅτι.

19 Μετανοήσατε ἔν καὶ ἐπιτρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας· ὅπως ἂν ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου,

20 Καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν,

21 Ὃν δεῖ ἔρανόν μὲν δεξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ φόβου πάντων ἁγίων αὐτῆς προφητῶν ἀπ' αἰῶν.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τὰς παλίας εἶπεν· Ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτῷ ἀκέσασθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς·

23 Ἔσται δὲ, πάντα ψυχῇ, ἥτις ἂν μὴ ἀκέσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ προκατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας.

25 Ὑμεῖς ἔσε υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τὰς παλίας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ· Καὶ τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πάντα ἡ πατριαὶ τῆς γῆς.

26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεός, ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτῆς Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐνυλογεῖν ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστέλλειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν ποιητῶν ὑμῶν.

Κεφ. δ'. 4.

Λαλῶν δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι,

2 Διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν

ρησιν εἰς ἑσπέρα

4 Ποιῶν τὸν λαὸν ἐγενήθη ὡσεὶ χιλ

5 Ἐριον συνήχθησαν ἄρχοντες γραμματεῖς

6 Καὶ κρίμα καὶ κρίμα καὶ κρίμα

7 Καὶ κρίμα καὶ κρίμα καὶ κρίμα

8 Τὸ κρίμα καὶ κρίμα καὶ κρίμα

9 Ἐκρίθησαν αὐτοὺς πρὸς τὸ κρίμα

10 Ἐκρίθησαν αὐτοὺς πρὸς τὸ κρίμα

11 Ἐκρίθησαν αὐτοὺς πρὸς τὸ κρίμα

12 Ἐκρίθησαν αὐτοὺς πρὸς τὸ κρίμα

13 Ἐκρίθησαν αὐτοὺς πρὸς τὸ κρίμα

14 Ἐκρίθησαν αὐτοὺς πρὸς τὸ κρίμα

15 Ἐκρίθησαν αὐτοὺς πρὸς τὸ κρίμα

16 Ἐκρίθησαν αὐτοὺς πρὸς τὸ κρίμα

17 Ἐκρίθησαν αὐτοὺς πρὸς τὸ κρίμα

18 Ἐκρίθησαν αὐτοὺς πρὸς τὸ κρίμα

19 Ἐκρίθησαν αὐτοὺς πρὸς τὸ κρίμα

20 Ἐκρίθησαν αὐτοὺς πρὸς τὸ κρίμα

ρησιν εἰς τὴν αὐρίον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη.

4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκυσάν-
λων τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ
ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν
ὡσεὶ χιλιάδες πέντε.

5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὐ-
ριον συναχθῆναι αὐτῶν τὰς
ἀρχοῦλας καὶ πρεσβυτέρους καὶ
γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλὴμ·

6 Καὶ Ἄναν τὸν ἀρχιε-
ρέα καὶ Καϊάφαν καὶ Ἰωάν-
νην καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι
ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικῆς.

7 Καὶ ῥησαν οἱ αὐτοὶ ἐν
τῷ μέσῳ, ἰπυδάνιο· Ἐν
ποία δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνό-
ματι ἐποιήσατε τῆτο ὑμεῖς;

8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς
πνεύματος ἀγίου, εἶπε πρὸς
αὐτούς· Ἀρχοῦλες τῆ λαοῦ, καὶ
πρεσβύτεροι τῆ Ἰσραὴλ,

9 Εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνα-
κρινόμεθα ἐπὶ ἐνεργεσίᾳ ἀν-
θρώπου ἀσθενῆς, ἐν τίνι ἔστω
σέσωσται;

10 Γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑ-
μῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ,
ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς
ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἡγει-
ρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ ἔτε-
το παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑ-
γιής.

11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὃς
ἐξουθενήθης ὑφ' ὑμῶν τῶν
οἰκοδομητῶν, ὃ γενομένου εἰς
κεφαλὴν γωνίας.

12 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλ-
λῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία· οὐτε
γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ

τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν
ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι
ἡμᾶς.

13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ
Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάν-
νου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι
ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι
καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπ-
εγίνωσκόν τε αὐτούς ὅτι σὺν
τῷ Ἰησοῦ ἦσαν.

14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέ-
ποντες σὺν αὐτοῖς ἐσῶτα τὸν
τεθραπυμένον, ἐδὲν εἶχον
ἀντιπεῖν.

15 Καλεῦσαντες δὲ αὐτούς
ἔξω τῆ συνεδρίας ἀπελθεῖν, συν-
έβαλον πρὸς ἀλλήλους,

16 Λέγοντες· Τί ποιή-
σομεν τοῖς ἀνθρώποις τού-
τοις; ὅτι μὴν γὰρ γνωστὸν
σημεῖον γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶ-
σι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσα-
λὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυνά-
μεθα ἀρνήσασθαι.

17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ
πλείον· διανεμηθῇ εἰς τὸν
λαόν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα
αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ
ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώ-
πων.

18 Καὶ καλέσαντες αὐ-
τούς, παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ
καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μη-
δὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
τῷ Ἰησοῦ.

19 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰω-
άννης ἀποκριθεὶς πρὸς αὐ-
τούς, εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀ-
κούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ,
κρίνατε·

20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἃ εἶδομεν καὶ ἡκούσαμεν, μὴ λαλεῖν.

21 Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται αὐτούς, διὰ τὸν λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι.

22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλείονων τεσσαράκοντα ὁ ἀνδρωπῶ· ἐφ' ὃν ἐλεγόνηι τὸ σημεῖον τῆτο τῆς ἰάσεως.

23 Ἀπολυθέειες δὲ ἤλθον πρὸς τὰς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτούς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον.

24 Οἱ δὲ ἀκέσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἤραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν ἕρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

25 Ὁ διὰ φόματι· Δαβὶδ τοῦ παιδὸς σου εἰπών· Ἰναλί ἐφρεύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἰμελέτησαν κενά·

26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἀρχόντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τῆ Κυρίῃ καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον πατρίδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντι· Πιλάτος· σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραήλ,

28 Ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βλαὴ σου προώρισε γενέσθαι.

29 Καὶ τὰ νῦν Κύριε ἐπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλάς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μεῖα παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου,

30 Ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκλείνειν σε εἰς ἰασιν, καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῆς ὀνόματι· τῆς ἁγίας παιδός σου Ἰησοῦ.

31 Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἰσαλεύθη ὁ τόπος· ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματι· ἁγίῃ, καὶ ἐλάλην τὸν λόγον τῆς Θεῆς μετὰ παρρησίας.

32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιπρασάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ ἕδὲ εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά.

33 Καὶ μεγάλη δυνάμει ἀπεδίδον τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τῆς Κυρίῃ Ἰησοῦ, χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.

34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κλήτορες χωρίων ἢ οἰκῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκόμενων·

35 Καὶ ἐτίθειν παρὰ τὰς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδωτο δὲ ἑκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν.

36 Ἰωσῆς

36 Ἰωσῆς
θεὸς Βαρυ
σώλων, (ἰ
μενον,
λευίτης,

37 Ἰω
γρου, πα
μα, κα
πόδας τ

ΑΝ
Φεῖρη τ
λησε κί

2 Κ
τῆς τιμ
γυναικ
μέρ
τῶν ἀπ

3 Ε
νία, δι
λανῶς
σασθα
ἅγιον,
τῆς τι

4
καὶ πρ
σία ὑ
τῇ κ
τῆτο
ποις,

5
λόγους
ἐψυξ
γας
ταυτ

6
ροῖ
ἐνέκ

7
τρεῖς

36 Ἰωσῆς δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων, (ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύόμενον, υἱὸς παρακλήσεως,) λευίτης, Κύπριος τῷ γένει,

37 Ὑπάρχοντι αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρημα, καὶ ἔθηκε παρὰ τῆς πόδας τῶν ἀποστόλων.

Κεφ. ε'. 5.

Α Νῆρ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτῆς ἐπώλησε κτῆμα.

2 Καὶ ἐνοφίσαιτο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτῆς καὶ ἐνέκας μέρετι, παρὰ τῆς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.

3 Εἶπε δὲ Πέτρος Ἀνανία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ Σαπφαιᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τῆ χωρίου;

4 Οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενε, καὶ παραδόν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθες ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; ἐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.

5 Ἀκύνων δὲ Ἀνανίας τῆς λόγου τέτους, πεσὼν ἐξέψυξε καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τὰς ἀκύνους ταῦτα.

6 Ἀναστάτες δὲ οἱ νεώτεροι συνέσειλαν αὐτὸν, καὶ ἐκένεκαντες ἔθαψαν.

7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ

αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γιγονὸς εἰσηλθεν.

8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσάυτε τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, τοσάυτε.

9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα Κυρίου; ἰδὲ οἱ πόδες τῶν θαψάτων τὸν ἄνδρα σε, ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσῃσί σε.

10 Ἐπεσε δὲ παραχρημα παρὰ τῆς πόδας αὐτῆς, καὶ ἐξέψυξεν. Εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐκένεκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τὰς ἀκύνους ταῦτα.

12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· (καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ σοφίᾳ Σολομῶντος.)

13 Τῶν δὲ λοιπῶν ἔδειξεν ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτὸς ὁ λαός.

14 Μᾶλλον δὲ προσελθόντες πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν.)

15 Ὡς κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τὰς ἀσθενεῖς, καὶ τιθεῖν ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου καὶ ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τιπὲς αὐτῶν.

16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος.

πληθὺς τῶν περὶ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἁπανίως.

17 Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, (ἡ ὕσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων) ἐπληρώθησαν ζήλου.

18 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀποστόλης, καὶ ἔθεντο αὐτὰς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ.

19 Ἀγγελὸς δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς· ἐξαγαγὼν τε αὐτὰς, εἶπε·

20 Πορεύεσθε, καὶ φανήσεσθε λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

21 Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὕβηρον εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ παῶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἀχθῆναι αὐτάς.

22 Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι ἔχοντες αὐτὰς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναγρέψαντες δὲ ἀπήγειλαν,

23 Λέγοντες· Ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριον εὖρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τὰς φύλακας ἔξω ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δὲ, ἔσω ἐδέναι εὖρομεν.

24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τῆς λόγου τήτης ὁ, τε ἱερεὺς καὶ ὁ γραμματεὺς τῶ ἱερῷ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί αὖν γένοιτο τῷτο.

25 Παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, λέγων· Ὅτι ἰδὼν, οἱ ἄνδρες ἔς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες, καὶ διδάσκουσιν τὸν λαόν.

26 Τότε ἀπελθὼν ὁ γραμματεὺς σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἤγαγεν αὐτάς, ἐ μείλα βίας· (ἐφοβήθη γὰρ τὸν λαὸν ἵνα μὴ λιθασθῶσιν.)

27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτάς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὰς ὁ ἀρχιερεὺς,

28 Λέγων· Οὐ παραγγεῖλια παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆτης· καὶ ἰδὼν, πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδασκῆς ὑμῶν, καὶ βέλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τῶ ἀνθρώπου τήτης.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι, εἶπον· Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἠγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.

31 Τῷτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, δέναι μελάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεισιν ἀμαρτιῶν.

32 Καὶ

32 τῶ μά τέτων, ἅγιον, πειθαρχεῖν

33 ἐπὶ τῶν ἐλεῖν α

34 συνεδρίῳ Γαμαλ

τίμιος λουσεν ἀποστό

35 Ἄνδρες ἔχουσιν ποῖς πρᾶσσ

36 ἡμερῶν εἶναι ἐκ πολλῆς

τέλεος πάντες διελύθη

ἐδέν.

37 δας ὁ ἡμέρας ἀπέστη αὐτῶν

πῶς διέσκο

38 ἀποστή τέτων, ἰὰν ἡ αὐτὴ

λαλῶν

39

32 Καὶ ἡμεῖς ἴσμεν αὐ-
τῷ μάρτυρες τῶν ῥημάτων
τέτων, καὶ τὸ πνεῦμα δὲ τὸ
ἅγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς
πειθαρχῶσιν αὐτῷ.

33 Οἱ δὲ, ἀκούσαντες δι-
επρίοντο, καὶ ἐβουλεύοντο ἀν-
ελεῖν αὐτούς.

34 Ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ
συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι
Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος,
τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέ-
λευσεν ἔξω βραχύ τι τὰς
ἀποστόλους ποιῆσαι·

35 Εἰπέ τε πρὸς αὐτούς·
Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσ-
έχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώ-
ποις τούτοις, τί μέλλετε
πράσσειν.

36 Πρὸ γὰρ τέτων τῶν
ἡμερῶν ἀνέστη Θεοδᾶς, λέγων
εἰναί τινα ἑαυτὸν, ὃ προσ-
εκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὥσει
τέτρακοσίων· ὃς ἀνῆρέθη, καὶ
πάντες ὅσοι ἐπειθοῖτο αὐτῷ,
διελύθησαν, καὶ ἐγένοντο εἰς
ἄδην.

37 Μετὰ τῆτον ἀνέστη Ἰού-
δας ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς
ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ
ἀπέστησε λαὸν ἱκανὸν ὀπίσω
αὐτοῦ· καὶ κειῖν ἀπώλειο, καὶ
πάντες ὅσοι ἐπειθοῖτο αὐτῷ,
διεσκορπίσθησαν.

38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν,
ἀπόστη ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
τέτων, καὶ ἐάσατε αὐτούς· ὅτι
ἐὰν ἢ ἐξ ἀνθρώπων ἢ βελὴ
αὕτη ἢ τὸ ἔργον τῆτο, κα-
ταλυθήσεται.

39 Εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστίν, ἔ

δύνασθε καταλύσαι αὐτὸ,
μήποτε καὶ θεομάχοι εὗρε-
θῇτε.

40 Ἐπέσθησαν δὲ αὐτῷ·
καὶ προσκαλεσάμενοι τὰς ἀπο-
στόλους, δείραντες παρήγγειλαν
μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν
αὐτούς.

41 Οἱ μὲν ἔν ἐπορεύοντο
χαίροντες ἀπὸ προσώπου τῷ
συνεδρίῳ, ὅτι ὑπὲρ τῷ ὀνό-
ματι αὐτοῦ κατήξιώθησαν
ἀτιμασθῆναι·

42 Πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν
τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον ἔκ
ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐ-
αγγελιζόμενοι Ἰησοῦν τὸν
Χριστόν.

Κεφ. γ'. 6.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ταύ-
ταις πλεθύνοντων τῶν
μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς
τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τὰς
Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦτο
ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημε-
ρινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν.

2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ
δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μα-
θητῶν, εἶπον· Οὐκ ἄρεσόν
ἐστίν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τρα-
πέζαις.

3 Ἐπισκέψασθε ἔν, ἀδελ-
φοί, ἀνδρας ἐξ ὑμῶν μαρι-
νημένους ἐπιτά, πλήρεις πνεύ-
ματι ἀγίῳ καὶ σοφίας, ὃς
καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας
ταύτης.

4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ
X καὶ

καὶ τῇ διακονίᾳ τῇ λόγῳ προσ-
καρτερήσομεν.

5 Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐν-
ώπιον πάντων τῇ πλήθους· καὶ
ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα
πλήρη πίστεως καὶ πνεύματι
αἰγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρό-
χορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τι-
μωνα, καὶ Παρμενῶν, καὶ Νι-
κόλαον προσήλυτον Ἀνι-
οχέα.

6 Οὗς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν
ἀποστόλων· καὶ προσευξάμε-
νοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς
χειράς.

7 Καὶ ὁ λόγος τῷ Θεῷ
ἠύξανε, καὶ ἐπληθύνειο ὁ ἀ-
ριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερου-
σαλὴμ σφόδρα· πολλὸς τε
ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον
τῇ πίστει.

8 Στέφανος δὲ πλήρης
πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει
τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν
τῷ λαῷ.

9 Ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν
ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγο-
μένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρη-
ναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ
τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας,
συζητῆντες τῷ Στεφάνῳ.

10 Καὶ ἔκ ἰσχυρὸν ἀνι-
στῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύ-
ματι ᾧ ἐλάλει.

11 Τότε ὑπέβαλον ἀν-
δρας λέγοντας· Ὅτι ἀκηκόα-
μεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα
βλάβημα εἰς Μωσὴν καὶ τὸν
Θεόν.

12 Συνεκίνησάν τε τὸν
λαόν καὶ τὸς πρεσβυτέρους·

καὶ τοὺς γραμματεῖς· καὶ
ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐ-
τὸν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συν-
έδριον.

13 Ἐστησάν τε μάρτυρας
ψευδεῖς, λέγοντας· Ὁ ἄν-
θρωπος οὗτος οὐ παύεται
ῥήματα βλάβημα λαλῶν
κατὰ τοῦ τόπου τοῦ αἰγίου
τούτου καὶ τοῦ νόμου.

14 Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐ-
τοῦ λέγοντος, ὅτι Ἰησοῦς
ὁ Ναζωραῖος ἔστι κατα-
λύσει τὸν τόπον τῆτον, καὶ
ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν
ἡμῖν Μωϋσῆς.

15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς
αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι
ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ ὥσπερ πρόσωπον
ἀγγέλου.

Κεφ. ζ'. 7.

Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· Εἰ
ἄρα ταῦτα ἔτις ἔχει;

2 Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀ-
δελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε·
Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἄφθνη τῷ
πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν
τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ
κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρᾶν·

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ
τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο
εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω.

4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς
Χαλδαίων, κατοίκησεν ἐν Χαρ-
ρᾶν. Καί κειθεν, μετὰ τὸ
ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ, μετόικισεν αὐτὸν εἰς τὴν
γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν
κατοικεῖτε.

5 Καὶ

5 Κ

κληρονο-
μήμα πα-
τρὸς αὐ-
τοῦ, καὶ
τῇ μετὰ
τὴν τέκ-
νον

6 Ἐ-
θεός· αὐ-
τοῦ δὲ
λοτρίαν-
τὸ καὶ
τρακόσ-

7 Κ
δαυεί-
ς ὁ Θεός
ἐλεύσόν-
ἐν τῷ τ

8 Κ
θήκην
ἐγέννησ-
σεν τέμ-
νη ὁ γδο-
κῶν, καὶ
παλῖαν

9 Κ
λῶσαν
το εἰς
μετ' αὐ-

10
πασῶν
καὶ ἐδ-
σοφίαν
λέως
αὐτὸν
καὶ ὅλο-

11
ὅλην τ-
Χανα-
καὶ ἔχ-
οὐ πα-

5 Καὶ ἔκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ δῆναι εἰς καλίσχῃσιν αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῆς μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντι αὐτῷ τέκνῃ.

6 Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ Θεός· Ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτῆς πάροικον ἐν γῇ αἰλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, ὃ ἔαν δαλεύσωσι, κρηῶ ἐγώ, εἶπεν ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται, καὶ λαλρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τῷ τῷ.

8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ περιέτεμεν αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὁ Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τὴν δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζήλωσαντες, τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν.

10 Καὶ ἐξείλετο αὐτόν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ καλίστησεν αὐτόν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτῆς.

11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ θλίψις μεγάλη· καὶ ἔχοντες εὗρισκον χορὴν σμῆνας οἱ πατέρες ἡμῶν.

12 Ἀκῆσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξ-απέστειλε τὴν πατέρα ἡμῶν πρῶτον.

13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀν-εγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερόν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.

14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μελεκάριστο τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἐν ψυχῇ ἐβδομηκοῦσιν.

15 Κατέβη δὲ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτός καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

16 Καὶ μετέβησαν εἰς Συχέμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῇ μνήματι ὃ ὠνήσατο Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμὸρ τοῦ Συχέμ.

17 Καθὼς δὲ ἤγγισεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ᾤμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραὰμ, ἠύξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ,

18 Ἀχρεὶς οὖν ἀνέστη βασιλεὺς ἑτεροῦ ὃς ἔκ ἤδεν τὸν Ἰωσήφ.

19 Οὗτος καλαιοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκώσῃ τὴν πατέρα ἡμῶν, τῇ ποιῆν ἐκείνα τὰ βέβηλα αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.

20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἀστὴρ τῷ Θεῷ, ὃς ἀνείραφεν μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

21 Ἐκτεθείλα δὲ αὐτὸν ἀνείλειο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἐαυτῇ εἰς υἱόν.

22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.

23 Ὡς δὲ ἐπληρῆτο αὐτῷ τεσσαρακοναίτης χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῷ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἰδὼν τινα ἀδικοῦμενον, ἡμύνατο, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, πατάξας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Ἐνόμιζε δὲ συνίναί τῃς ἀδελφούς αὐτοῦ ὅτι ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς αὐτῷ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ μὴ συνῆκαν.

26 Τῇ τε ἐπιύσῃ ἡμέρᾳ ᾤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν αὐτῆς εἰς εἰρήνην, εἰπὼν· Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς· ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους;

27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον, ἀπώσατο αὐτὸν εἰπὼν· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς;

28 Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θελεις, ὃν τρόπον ἀνέηλθες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Ἐφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τῷτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ, ὅθεν ἐγέννησεν υἱὸς δύο.

30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαρακονία, ᾤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῷ ὄρει Σινᾶ ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου.

31 Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν, ἐθαύμασε τὸ ὄραμα· προσερχομένη δὲ αὐτῷ κατανοῆσαι, ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν·

32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ἐντρομέσθαι δὲ γενόμενος Μωσῆς οὐκ ἐτόλμα καλانوῆσαι.

33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος· Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.

34 Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τῷ λαῷ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῷ τριαιμοῦ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην ἐξιλίσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο, ἀποσιλῶ σε εἰς Αἰγύπτιον.

35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαίτο, εἰπόντις· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν; τῷτον ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυσιπλῆν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τῷ ὀφθέντι αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ.

36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτῆς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγυπτίου, καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἔτη τεσσαράκοντα.

37 Οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν.

εἰπὼν
Προφ
ρι
ἀδελφ
ἀκός

38
ἐν τῇ
μυτὰ
λοῦντ
Σινᾶ,
ὅς ἐδε
ναι ἡ

39
ἡκοο
ἡμῶν,
ἐστρά
αὐτῶ

40
Ποίη
πορευ
σῆς
ἐκ γ
τί γέ

4
ἐν τα
ἀνῆγ
καὶ ἐν
τῶν

4
παρε
τῇ σ
γέγε
φηλῶ
σίας
τεσο
οἱκ

4
σκη
ἄστ
τῆς
πρω

εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ·
Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύ-
ρι· ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν
ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτῷ
ἀκούσεσθε.

38 Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
μιτὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λα-
λοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει
Σινᾶ, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν,
ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα, δε-
ξάμενος αὐτοὺς.

39 Ὡς οὐκ ἠδέλησαν ὑ-
πὸ τοῦ γενέσθαι οἱ πατέρες
ἡμῶν, ἀλλ' ἀπώσαντο, καὶ
ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον,

40 Εἰπόντες τῷ Ἀαρών·
Ποίησον ἡμῖν θεὸς οἱ προ-
πορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μω-
σῆς οὗτος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ οὐδ' αὖτε
τί γέγονεν αὐτῷ.

41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ
ἀνέγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ,
καὶ ἐυφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν αὐτῶν.

42 Ἐστρεψε δὲ ὁ Θεός, καὶ
παρέδωκεν αὐτοὺς λαλρεῦειν
τῇ στρατιᾷ τῷ ἔθνει· καθὼς
γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προ-
φητῶν· Μὴ σφάγια καὶ θυ-
σίας προσηγάγαι μοι ἔτη
τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ,
εἰς Ἰσραὴλ·

43 Καὶ ἀνελάβετε τὴν
σκηνὴν τῷ Μολόχ, καὶ τὸ
ἄστρον τῷ θεῷ ὑμῶν Ῥεμφάν,
τὰς τύπους οὓς ἐποιήσατε
προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ με-

τοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βα-
βυλῶν.

44 Ἡ σκηνὴ τῷ μαρτυ-
ρίου ἦν ἐν τοῖς παλίστοις ἡ-
μῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς δι-
ετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωσῇ,
ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν
τύπον ὃν ἑώρακει.

45 Ἦν καὶ εἰσῆλθον δια-
δεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν
μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ καλῇσχέ-
σει τῶν ἐθνῶν, ὧν ἔξωσεν ὁ
Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν
πατέρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμε-
ρῶν Δαβὶδ·

46 Ὃς εὗρε χάριν ἐν-
ώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡγήσατο
εὐρεῖν σκηνώμα τῷ Θεῷ Ἰα-
κώβ.

47 Σολομῶν δὲ ᾠκοδόμη-
σεν αὐτῷ οἶκον.

48 Ἀλλ' ἐχ' ὁ ὕψιστος ἐν
χειροποιήτοις καλοῖς κατοι-
κεῖ, καθὼς ὁ προφήτης
λέγει·

49 Ὁ θρανός μοι θρόνος,
ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν πο-
δῶν μου. Ποῖον οἶκον οἰκο-
δομήσει μοι, λέγει Κύριος·
ἡ τίς τόπος τῆς καταπαύ-
σεώς μου;

50 Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου
ἐποίησε ταῦτα πάντα;

51 Σκληροβράχιοι, καὶ
ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ
τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς αἰεὶ τῷ
πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντι-
πίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν
καὶ ὑμεῖς.

52 Τίνα τῶν προφητῶν
οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν;

καὶ ἀπέκλειναν τοὺς προκατα-
αγγείλαντας περὶ τῆς ἐλευ-
σεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν
ὁμοῖς προδότες καὶ φονεῖς
γενήθησαν.

53 Οἵτινες ἐλάβετε τὸν
νόμον εἰς διαλαγὰς ἀγγέλων,
καὶ ἔκφυλάξατε.

54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα,
διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐ-
τῶν, καὶ ἔβρυχον τὰς ὁδούς
ἐπ' αὐτόν.

55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης
πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας
εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε δόξαν
Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ
δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

56 Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, θε-
ωρῶ τὰς οὐρανὸς ἀνεμυγμένης,
καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ
δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ Θεοῦ.

57 Κραῖαντες δὲ φωνῇ με-
γάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐ-
τῶν, καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμα-
δὸν ἐπ' αὐτόν.

58 Καὶ ἐμβαλόντες ἔξω
τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλην· καὶ
οἱ μέγιστοι ἀπέδεντο τὰ
ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς
πόδας νεανίου καλουμένου
Σαύλου,

59 Καὶ ἐλιθοβόλην τὸν
Στέφανον, ἐπικαλόμενον καὶ
λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι
τὸ πνεῦμά μου.

60 Οἱ δὲ τὰ γόνατα,
ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε,
μὴ γένηται αὐτοῖς τὴν ἁμαρ-
τίαν ταύτην. Καὶ τῆτο εὐ-
παρὲν, ἐκοιμήθη.

Κεφ. ή. 8.

Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν
τῇ ἀκαιρέσει αὐτοῦ. Ἐ-
γένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκ-
κλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύ-
μοις· πάντες τε διεσπάρησαν
κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰου-
δαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν
τῶν ἀποστόλων.

2 Συνεκόμισαν δὲ τὸν Σίε-
φανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ
ἐποίησαν οὐκ ὀλίγον μέγαν ἐπ'
αὐτῷ.

3 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνεται
τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ τοὺς
οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρω-
ν τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρ-
εδίδωκε εἰς φυλακὴν.

4 Οἱ μὲν ἔν διασπαρέντες
διήλθον, ἐναγγelizόμενοι τὸν
λόγον.

5 Φίλιππος δὲ καλεσθὼν
εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκή-
ρυσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν.

6 Προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι
τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φι-
λίππου ὁμοθυμαδόν, ἐν τῷ
ἀκρῶν αὐτῶν καὶ βλέπειν τὰ
σημεῖα αὐτοῦ ποιεῖ.

7 Πολλῶν γάρ τῶν ἐχόν-
των πνεύματα ἀκάθαρτα,
βοῶντα μεγάλη φωνή, ἐξ-
έρχετο· πολλοὶ δὲ παρα-
λελυμένοι καὶ χωλοὶ ἰθερά-
πεύθησαν.

8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ με-
γάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

9 Ἀνὴρ δὲ τις ὀνόματι
Σίμων, προὔπηρχεν ἐν τῇ
πόλει

πόλει μα-
θεῖς τῇ
ἐναί τιν

10 ὅτι
ἀπὸ μικ-
ρόν τις
τοῦ Θεοῦ

11 ἰδὼν
διὰ τὸ
μαγεῖα

12 ὅτι
Φίλιππος
περὶ τῇ

καὶ τῷ ὄν-
τι, ἔβα-
λυναι κε

13 ἐπίστευσ-
αντες κα-
τεργῶν

μεῖς με-
ῖς αὐτοῦ.

14 Ἱεροσό-
λυμοις δὲ
λέγον

πρὸς αὐ-
τὸν Ἰωάννη

15 προση-
γοῦντος αὐ-
τὸν

16 οὐδὲν
μόνον δὲ
χρὸν εἰ-
ς Ἰησοῦ

17 χεῖρα
βανον

18 μὲν ὅτι

πᾶσαι μαγεύων καὶ ἐξιζῶν τὸ
ἔθν^ς τῆς Σαμαρείας, λέγων
εἶναί τινα ἰαυτὸν μέγαν.

10 Ὁ προσεῖχον πάντες
ἀπὸ μικρῆς ἕως μεγάλης, λέ-
γοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις
τῆ Θεοῦ ἡ μεγάλη.

11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ,
διὰ τὸ ἱκανῶ χρόνῳ ταῖς
μαγείαις ἐξετακέναι αὐτὸς.

12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ
Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ
περὶ τῆς βασιλείας τῆ Θεοῦ,
καὶ τῷ ὀνόματι^ς τῆ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ
γυναῖκες.

13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς
ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἦν
προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ·
διωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνά-
μεις μεγάλας γινόμενας, ἐξ-
ίσατο.

14 Ἀκέσαντες δὲ οἱ ἐν
Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι
δόδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν
πρὸς αὐτὸς τὸν Πέτρον καὶ
Ἰωάννην·

15 Οἷτινες καταβάντες
προσηύξαντο περὶ αὐτῶν,
ὥπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον.

16 (Οὕτω γὰρ ἦν ἐπ'
οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός,
μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρ-
χον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ.)

17 Τότε ἐπέλθουν τὰς
χεῖρας ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἐλάμ-
βανον πνεῦμα ἅγιον.

18 Θεασάμενοι^ς δὲ ὁ Σί-
μων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως

τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δι-
δοται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον,
προσῆλθεν αὐτοῖς χρημά-
τα,

19 Λέγων· Δότε καὶ μοι
τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ὡς
ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμ-
βάνῃ πνεῦμα ἅγιον.

20 Πέτρος^ς δὲ εἶπε πρὸς
αὐτόν· Τὸ ἀργύριόν σου σύν
σοι εἴη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν
δωρεὰν τῆ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ
χρημάτων κτλσθαι.

21 Οὐκ ἔστι σοι μερίς ἐ-
δὲ κληρ^ς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ·
ἡ γὰρ καρδία σου ἔκ ἐστὶ
ἐυθεία ἐνώπιον τῆ Θεοῦ.

22 Μετανόησον οὖν ἀπὸ
τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ
δεήθητι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα
ἀφεθήσεται σοι ἡ ἐπίνοια
τῆς καρδίας σου.

23 Εἰς γὰρ χολὴν πη-
κρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας
ὄρω σε ὄψα.

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σί-
μων εἶπε· Δεήθητε ὑμεῖς
ὑπὲρ ἐμῆ πρὸς τὸν Κύριον,
ὥπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὃν
εἰρήκατε.

25 Οἱ μὲν ἔν, διαμαρτυ-
ράμενοι, καὶ λαλήσαντες τὸν
λόγον τῆ Κυρίου, ὑπέστρεψαν
εἰς Ἱερουσαλὴμ, πολλὰς τε
κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγ-
γελίσαντο.

26 Ἀγγελ^ς δὲ Κυρίου
ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λέ-
γων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύου
κατὰ μεσημβρίαν, ἐπὶ τὴν
ὁδὸν τὴν καλαβαίνουσαν ἀπὸ
Ἱερου.

Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὐ-
τὴ ἐστὶν ἔρημ^ο.

27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύ-
θη· καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ Αἰθίοψ
εὐνοῦχ^ο, δυνάστης Κανδά-
κης τῆς βασιλείσσης Αἰθι-
όπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς
γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει
προσκυνήσων εἰς Ἱερουσα-
λὴμ.

28 Ἦν τε ὑποστρέφων, καὶ
καθήμεν^ο ἐπὶ τῷ ἄρματι^ο
αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν
προφήτην Ἡσαΐαν.

29 Εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα
τῷ Φίλιππῳ· Πρόσελθε,
καὶ κολληθήτι τῷ ἄρματι
τούτῳ.

30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φί-
λιππ^ο ἤκουσεν αὐτοῦ ἀνα-
γινώσκοντ^ο τὸν προφήτην
Ἡσαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἀρά
γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις;

31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ
ἂν δυνάμην, ἐὰν μὴ τις ὁδη-
γήσῃ με; Παρεκάλεσέ τε τὸν
Φίλιππον ἀναδάνια καθίσαι
σὺν αὐτῷ.

32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς
γραφῆς ἦν ἀνεγίνωσκεν, ἦν
αὕτη· Ὡς πρόβατον ἐπὶ
σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἄμνος
ἐναντίον τῷ κείροντ^ο αὐτὸν
ἄφων^ο, οὕτως ἐκ ἀνοίγει τὰ
σώμα αὐτῆ.

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐ-
τῷ ἡ κρίσις αὐτῷ ἤρθη· τὴν
δὲ γενεὰν αὐτῷ τίς διηγήσε-
ται; ὅτι αἰρεταὶ ἀπὸ τῆς
γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐ-

νοῦχ^ο τῷ Φίλιππῳ, εἶπε·
Δέομαί σου, περὶ τίν^ο ὁ
προφήτης λέγει τῷτο; πε-
ρὶ ἐαυτοῦ, ἢ περὶ ἐτέρου
τινός;

35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιπ-
π^ο τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ
ἀρξάμεν^ο ἀπὸ τῆς γραφῆς
ταύτης, εὐηγγελίσασθαι αὐτῷ
τὸν Ἰησοῦν.

36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κα-
τὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐπὶ τι
ὑδρ^ι· καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχ^ο·
Ἰδοὺ ὑδρ^ι· τί κωλύει με
βαπτισθῆναι;

37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππ^ο·
Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρ-
δίας, ἔξεσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ
εἶπε· Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ
Θεοῦ εἶναι· τὸν Ἰησοῦν Χρι-
στόν.

38 Καὶ ἐκέλευσε ῥῖναι
τὸ ἄρμα· καὶ κατέβησαν ἀμ-
φότεροι εἰς τὸ ὑδρ^ι, ὃ, τε
Φίλιππ^ο καὶ ὁ εὐνοῦχ^ο· καὶ
ἐβάπτισεν αὐτόν.

39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ
τῷ ὑδατ^ι, πνεῦμα Κυρίου
ἤρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ ἐκ
εἶδεν αὐτὸν ἐκέτι ὁ εὐνοῦχος·
ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτῷ
χαίρων.

40 Φίλιππ^ο δὲ εὐρέθη
εἰς Ἀζώιον· καὶ διερχόμεν^ο
εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πά-
σας, ἕως τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς
Καισάρειαν.

Κεφ. 9. 9.

Ὁ δὲ Σαῦλ^ο ἔτι ἐμπιέ-
ων ἀπειλῆς καὶ φόβου
εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυ-
ρίου,

ρίου, περὶ
ρεῖ,

2 Ἦν
ἐπιστολὰς
τὰς συν-
τινας εὐ-
δρας τε
δεμένους
σαλήμ.

3 Ἐ-
γένετο
Δαμασκ-
οῦ· ῥήτρα
τῷ ἕρην.

4 Κ-
ἤκουσε
τῷ· Σα-
δὲ καὶ

5 Ε-
ρεῖ· Ἐγώ
ἰ-
ῶναι·

6 Τ-
εἶπε·

ποιῶσα
αὐτόν·
εἰς τὴν
λαί σου

7 Ο-
οδεύοντι
νεοί,

νῆς, μ

8 Ἐ-
ἀπὸ τ

τῶν ὀφ-
ἐλεπε
αὐτόν,
σπόν.

9 Κ-
μὴ βλ-
οῦν· ἐπ

ρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ,

2 Ἡγήσατο παρ' αὐτῆς ἐπιστολάς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγὰς, ὅπως εἰάν τις εὐρὴ τῆς ὁδοῦ ὕψους ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ.

3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγίγινεν τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιήγαγεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.

4 Καὶ πιστὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· Σαουλ Σαουλ, τί με διώκεις;

5 Εἶπε δὲ· Τίς εἰ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρὸν σοι πρὸς κίνεσθα λαλίζεις.

6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀνάστη καὶ εἰσὶλθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, εἰσέκεισαν ἐν νεοῖς, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδὲνα δὲ θεωροῦντες.

8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεψφμένον δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς, ἔδεν αἶσθησε· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτόν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.

9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ ἔκ ἐφαγεν, οὐδὲ ἐπινεν.

10 Ἦν δὲ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ, Κύριε.

11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθεΐαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰάδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται.

12 Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθούνα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.

13 Ἀπικρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησεν τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ.

14 Καὶ ἡδεῖ ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων δεῖναι πάντα τὰς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου.

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος· Πορεύου, ὅτι σκεῦός ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος, τῷ βασιλεῦσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραὴλ.

16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν.

17 Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας, εἶπε· Σαῦλ ἀδελφε, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με (Ἰησοῦς ὁ ὀφθεὶς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἤρχου) ὅπως ἀνα-

ἀναβλέψης, καὶ πλησθῆς πνεύματι ἁγίῳ.

18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὥσεί λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε παραχρῆμα· καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλ^Θ μεία τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς.

20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστὸν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Ἐξίγατο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τὰς ἐπικαλημένους τὸ ὄνομα τῆτο· καὶ ὧδε εἰς τῆτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς;

22 Σαῦλ^Θ δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνε τὰς Ἰουδαίας τὰς καλοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός.

23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν.

24 Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλ^Θ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. παρεῖληθον τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ὥπως αὐτὸν ἀνέλωσι.

25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτός, καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν σφυρίδι.

26 Παραγενόμενος^Θ δὲ ὁ Σαῦλ^Θ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐπειράτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβῶντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητής.

27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτόν, ἤγαγε πρὸς τὰς ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρξήσιασατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος^Θ καὶ ἐκπορευόμενος^Θ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρῆρσησιαζόμενος^Θ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τὰς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν.

30 Ἐπιγινώσκοντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτόν εἰς Καισάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτόν εἰς Ταρσόν.

31 Αἱ μὲν ἔν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρήνην, οἰκοδομώμεναι καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος^Θ ἐπληθύνοντο.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων, καλεῖσθαι καὶ πρὸς τὰς ἀγίας τοὺς καλοικοῦντας Λύδαν.

33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνδρα πόντινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτώ

ὀκτὼ κατὰ τὴν ἡλικίαν, μένος.

34 Πρὸς τοὺς ὁ γράφων ἀνέστη.

35 Τὸν Σαῦλ^Θ ἐστρεψάμενος.

36 Μαθητῶν ἡ δὲ

Δορκῆς ἀγαθὰ ἔργα ἐπο

37 ἡμέρας

σαν ἐπὶ τοῖς ἁγίοις

ὑπερέβη

38 τῆς τῆς ἀκού

ἐν αὐτῇ

δρας

λαβόντες

ἕως αὐτῆς

39 συνή

γενό

ὑπε

τῷ

ουσα

χιτ

ἐπὶ

Δορ

4

τας

ἔκτω καὶ ἀκείμενον ἐπὶ κραιβάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος.

34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰάταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ στῆσον σεαυτὸν. Καὶ εὐθέως ἀνέστη.

35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ καλοικῆτες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέσρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθητρία ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ.

38 Ἐβγῦς δὲ ἔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἀνδρας πρὸς αὐτὸν, παρακαλῆντες μὴ ὑκνῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν.

39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνῆλθον εἰς τὸ ὑπερώον· καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι, καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὕσα ἡ Δορκάς.

40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος, θεῖς τὰ γό-

ναῖα προσηύξατο· καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τὰς ὀφθαλμούς αὐτῆς, καὶ ἰδῶσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε.

41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτήν· φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας, παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν.

42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μεῖναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ παρὰ τινὶ Σίμωνι βυρσεῖ.

Κεφ. ι'. ΙΟ.

Ἀνὴρ δέ τις ἦν ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλυμένης Ἰταλικῆς,

2 Εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ διαπαντός.

3 Εἶδεν ἐν ὁράματι φανερώς, ὥσπερ ὤραν ἐννάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ Θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐιπόντα αὐτῷ· Κορνήλιε.

4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἔμφοβος γενόμενος, εἶπε· Τί ἐγὶ Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σε ἀνέβησαν εἰς

εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετὰ-
πεμψαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖ-
ται Πέτρος.

6 Οὗτο^ς ξενίζεται παρὰ
τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ὃ ἐστὶν
οἰκία παρὰ θάλασσαν· οὗ-
το^ς λαλήσει σοι τί σε δεῖ
ποιεῖν.

7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγ-
γελο^ς ὁ λαλῶν τῷ Κορηλίῳ,
φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν
αὐτοῦ, καὶ γρατιώτην ἐυ-
σεβῆ τῶν προσκαρτερούντων
αὐτῷ,

8 Καὶ ἐξηγησάμενο^ς αὐ-
τοῖς ἅπαντα, ἀπέπειλεν αὐ-
τὸς εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπο-
ρούντων ἐκείνων, καὶ τῇ πό-
λει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρο^ς
ἐπὶ τὸ δῶμα προσευξασθαι,
περὶ ὧραν ἑκλήν.

10 Ἐγένετο δὲ πρόσπει-
νο^ς, καὶ ἤθελε γεύσασθαι·
παρασκευαζόντων δὲ ἐκεί-
νων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκ-
στασις·

11 Καὶ θεωρεῖ τὸν ἕρανὸν
ἀνεργμένον, καὶ καθαῖνον ἐπ'
αὐτὸν σκευὸς τι ὡς ὀθόνην
μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς
δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ
τῆς γῆς·

12 Ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα
τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ
τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετὰ, καὶ
τὰ πτερυγία τῶν οὐρανῶν.

13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς
αὐτόν· Ἀναγὰς, Πέτρε, ὄ-
σον καὶ φάγε.

14 Ὁ δὲ Πέτρο^ς εἶπε·
Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι ἑδέ-
ποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ
ἀκάθαρτον.

15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ
δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ἄ-
ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ
κοίνου.

16 Τῷτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
τρῖς· καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ
σκεῦ^{ος} εἰς τὸν ἕρανόν.

17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διη-
πότερι ὁ Πέτρο^ς τί ἂν εἴη
τὸ ὄραμα ὃ εἶδε, καὶ ἰδὼ, οἱ
ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ
τῷ Κορηλίου, διερωτήσαντες
τὴν οἰκίαν Σίμων^{ος}, ἐπέση-
σαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα·

18 Καὶ φωνήσαντες ἔπυν-
θάνοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπικα-
λέμενο^ς Πέτρο^ς ἐνθάδε ξε-
νίζεται.

19 Τοῦ δὲ Πέτρου ἐνδυ-
μουμένου περὶ τοῦ ὁράματος,
εἶπεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα·
Ἰδοὺ, ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσί
σε.

20 Ἀλλὰ ἀναγὰς κατὰ-
βηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐ-
τοῖς, μηδὲν διακρινόμενο^ς·
διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτάς.

21 Καθαῖας δὲ Πέτρος
πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀπ-
εσταλμένους ἀπὸ τοῦ Κορη-
λίου πρὸς αὐτόν, εἶπεν·
Ἰδοὺ, ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε·
τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;

22 Οἱ δὲ εἶπον· Κορνή-
λι^ο ἐκατοῦλάρχης, ἀνὴρ δι-
και^ος καὶ φοβούμενος^ο τὸν
Θεόν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ
ῥλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων,
ἐχρηματίσθη ὑπὸ αἰγέλου
ἀγίου μελαπέμφασταί σε εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκῆσαι
ῥήματα παρὰ σοῦ.

23 Εἰσκαλεσάμενος^ο οὖν
αὐτὸς ἐξέτισε. Τῇ δὲ ἐπαύ-
ριον ὁ Πέτρος^ο ἐξῆλθε σὺν
αὐτοῖς· καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν
τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης συνῆλ-
θον αὐτῷ.

24 Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰς-
ῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν.
Ὁ δὲ Κορνήλιος^ο ἦν πραιο-
κῶν αὐτοῦς, συγκαλεσάμενος
τὰς συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ τὰς
ἀναγκαίους φίλους.

25 Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελ-
θεῖν τὸν Πέτρον, συναλίσσας
αὐτῷ ὁ Κορνήλιος^ο, πεσὼν
ἐπὶ τὰς πόδας, προσεκύνη-
σεν.

26 Ὁ δὲ Πέτρος^ο αὐτὸν
ῆγειρε, λέγων· Ἀνάστηθι· κα-
τὰ αὐτὸς ἄνθρωπος εἰμι.

27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ,
εἰσῆλθε, καὶ εὗρίσκει συνελη-
λυθότας πολλὰς.

28 Ἐφη τε πρὸς αὐτὰς·
Ἔμεῖς ἐπίγασθε ὡς ἀδέμῳ
ἔσιν ἄνδρες Ἰουδαῖοι κολ-
λᾶσθαι, ἢ προσέρχεσθαι
ἄλλοφύλων· καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς
ἐδείξε μηδὲνα κοινὸν ἢ ἀκά-
θαρτον λέγειν ἄνθρωπον.

29 Διὸ καὶ ἀνανιζῆντός
ἡλθον μελαπεμφθεῖς. Πυθα-

γομαι ἔν τινι λόγῳ μελεπέμ-
ψασθέ με;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος^ο ἔφη·
Ἀπὸ τεῖαρχτης ἡμέρας μέχρη
ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νη-
στευων, καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν
προσευχόμενος^ο ἐν τῷ οἴκῳ
με· καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἔστι ἐνώ-
πιόν μου ἐν ἐσθῇτι λαμ-
πεῖ,

31 Καὶ φησι· Κορνήλιε,
εἰσηκούσθη σε ἡ προσευχή,
καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου
ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ.

32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόπ-
πην, καὶ μελακάλεσαι Σίμων-
να ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος^ο.
ἔτι^ο ξενίζεσθαι ἐν οἰκίᾳ Σί-
μωνος βυρσέως παρὰ θάλασ-
σαν· ὃς παραγενόμενος^ο λα-
λήσει σοι.

33 Ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα
πρὸς σε· σύ τε καλῶς ἐποίη-
σας παραγενόμενος^ο. νῦν ἔν
πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τῷ Θεῷ
πάρεσμεν, ἀκῆσαι πάντα
τὰ προσεῖλαμμένα σοι ὑπὸ τῷ
Θεοῦ.

34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος^ο
τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀλη-
θείας καταλαμβάνομαι ὅτι
οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ
Θεός·

35 Ἀλλ' ἐν παντὶ ἔδνει
ὁ φοβούμενος^ο αὐτὸν, καὶ ἐρ-
γαζόμενος^ο δικαιοσύνην, δεκτὸς
αὐτῷ ἔστι.

36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελι-
ζόμενος^ο εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ

Υ

Χριστοῦ·

Χριστῷ· οὗτός ἐστι πάντων Κύριος·.

37 Ὑμεῖς οἶδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης·

38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ δυνάμει, ὃς διῆλθεν ἐνεργειῶν καὶ ἰσχυρίων πάντας τοὺς καὶ αὐτοκράτορας ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ.

39 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μαρτυρεῖς πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ· ὃν ἀνείλοντες κρεμασάντες ἐπὶ ξύλου.

40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι·

41 Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μαρτυροῦσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

42 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρτυρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ἐκτισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν.

43 Τοῦτο πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἅφεςιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστευόντα εἰς αὐτόν.

44 Ἐπὶ λαλήσει τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπαισε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον.

45 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται.

46 Ἦκουον γὰρ αὐτῶν λαλήτων γλώσσαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπικρίθη ὁ Πέτρος·

47 Μήτις τὸ ὕδωρ κωλύσαι δυνάμει τις, τῇ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς;

48 Προσέταξε τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Κεφ. ια'. ιι'.

Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὅλεις κατὰ τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,

3 Λέγοντες· Ὅτι πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσήλθες, καὶ συνέφαγες αὐτοῖς.

4 Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος ἐξείθετο αὐτοῖς καθ' ἑξῆς, λέγων·

5 Ἐγώ

5 Ἰδοὺ εἶδον ἐταβαίνον μετὰ χαίς οὐρανοῦ ἐμοῦ.

6 Εἰς τὴν πόλιν καὶ τῆς γῆς τὰ ἐκπεσόντα οὐρανοῦ ἐμοῦ.

7 Ἦκουσας μαρτυροῦντες ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωκεν τὸν υἱόν αὐτοῦ ἡμῖν.

8 Εἰς τὸν οὐρανόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωκεν τὸν υἱόν αὐτοῦ ἡμῖν.

9 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἡμῖν.

10 Τὸν υἱόν αὐτοῦ ἡμῖν.

11 Καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἡμῖν.

12 Εἰς τὸν οὐρανόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωκεν τὸν υἱόν αὐτοῦ ἡμῖν.

13 Ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωκεν τὸν υἱόν αὐτοῦ ἡμῖν.

5 Ἐβλῶ ἡμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενοι· καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ.

6 Εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόη· καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἐρπετά, καὶ τὰ πετεινά τῷ οὐρανοῦ.

7 Ἦκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι· Ἀναγὰς Πέτρε, θύσον καὶ φάγε.

8 Εἶπον δέ· Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι πᾶν κοινὸν ἡ ἀκάθαρτον ἐδέχθη· εἰσῆλθεν εἰς τὸ σῶμα μου.

9 Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ ἐκ θυλίσου ἐκ τῷ οὐρανοῦ· Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου.

10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς· καὶ πάλιν ἀνеспάσθη ἁπάντα εἰς τὸν οὐρανόν.

11 Καὶ ἰδὲ, ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες, ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἡμην, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρὸς με.

12 Εἶπε δέ μοι τὸ πνεῦμα συνελθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενον. Ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἐξ ἀδελφοῦ οὗτοι, καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός.

13 Ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ φαδίλα καὶ εἰπὼν αὐτῷ· Ἀπόστειλοι εἰς

Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μετὰπεμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον,

14 Ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.

15 Ἐν δὲ τῷ ἀρξασθαι με λαλεῖν, ἐπέτεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτὸς ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.

16 Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος· Κυριε, ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ δὲ τίς ἡμην δυαῖος κωλύσαι τὸν Θεόν;

18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγουσιν· Ἄρα γε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν.

19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις.

20 Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τὰς Ἑλληνιστάς, ἐυαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν πολὺς τε ἀριθμὸς

πιστεύσας ἐπέσρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον.

22 Ἦκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ἄτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιόχειας.

23 Ὃς παραγεγνημένος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τῆς Θεοῦ, ἔχαιρε, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προδέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ.

24 Ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προστέθη ὅχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ εὗρὼν αὐτὸν ἡγάγεον αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν.

26 Ἐγένετο δὲ αὐτὸς ἐν αὐτῷ ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὅχλον ἱκανόν, χρηματίζειν τε πρῶτον ἐν Ἀντιόχειᾳ τῶς μαθητῆς Χριστιανῆς.

27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν.

28 Ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν, ὀνόματι Ἀγαθός, ἐσήμανε διὰ τῆς Πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκωμένην· ὅς τις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος.

29 Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς ὑπορεῖτό τις, ἤρξαντο

ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς καλοικῶσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς·

30 Ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τὴν πρεσβυτέραν διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΤ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

2 Ἀνέηλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρα.

3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρετὸν ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων)

4 Ὃν καὶ πιάσας ἔδετο εἰς φυλακὴν, παραδούς τέσσαρσι τετραδίοις στραιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βεβλόμενος μετὰ τὸ πᾶσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ.

5 Ὃ μὲν ἐν Πέτρῳ ἐτήρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.

6 Ὃς δὲ ἐμελλεν αὐτὸν προφάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στραιωτῶν, δεδεμένους αἰλύσει δύσιν, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν.

7 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλειρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν

ἤγειρεν
ἐν τάχει
τοῦ αἵ
ρῶν.

8
πρὸς α
ὑπόδησ
Ἐποίησ
γει αὐ
ἱμάτιόν
μοι.

9 Κ
αὐτῷ,
ἐστὶ τὸ
ἀγγέλου
βλέπειν

10
φυλακ
δον ἐπὶ
θηρῶν,
πόλιν,
νοίχθη
τες πρ
καὶ ἐυθέ
ἀπ' αὐ

11
μενος
οἶδα αἰ
Κύριος
καὶ ἐξ
Ἡρώδο
προσδα
δαίων·

12
τὴν οἰκ
τὸς Ἰα
μένου Μ
νοὶ συν
ευχόμε

13
τρε τι

ἤγειρεν αὐτόν, λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπτεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν.

8 Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περίζωσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω· καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι.

9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ ἔκ ἤδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἁγγέλου· ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν.

10 Διελθούτες δὲ πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρεᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν· καὶ εὐθὺς ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτῆς.

11 Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν αὐτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τῆς λαῆς τῶν Ἰουδαίων.

12 Συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλεμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.

13 Κρέσαιλον δὲ τῆς Πέτρος τὴν θυεραν τῆς πύλης,

προσῆλθε παιδίσκη ὑπακῆσαι, ὀνόματι Ῥόδη.

14 Καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τῆς Πέτρος, ἀπὸ τῆς χαρᾶς ἔκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγγειλεν εἶναι τὸν Πέτρον πρὸς τῆς πύλης.

15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· Μαίνη. Ἡ δὲ διίσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον· Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστίν.

16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμεινε προῦν· ἀνοιξάντες δὲ εἶδον αὐτόν, καὶ ἐξέστησαν.

17 Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τὴν χεὶρ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπε δὲ· Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.

18 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς γραμματέας, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο.

19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτόν, καὶ μὴ εὕρων, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι· καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριβεν.

20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρεῖσαν πρὸς αὐτόν, καὶ παίσαντες Βλάσαν τὸν ἐπὶ τοῦ

κοιτῶν τῷ βασιλείῳ, ἡτῶν-
το εἰρήνην· διὰ τὸ τρέφειν
αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς
βασιλικῆς.

21 Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ
Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα
βασιλικήν, καὶ καθίσας ἐπὶ
τοῦ βήματος, ἐδημηγόρει
πρὸς αὐτούς·

22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώ-
νει· Θεῷ Φωνῇ, καὶ ἕκ ἑν-
δράμῃ.

23 Παραχρῆμα δὲ ἐπά-
ταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυ-
ρίου, αὐτῷ ὃν οὐκ ἔδωκε τὴν
δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος
σκληρόβρωτος, ἐξέψυξεν.

24 Ὁ δὲ λόγος τῷ Θεῷ
ἠύξανε καὶ ἐπληθύνειο.

25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦ-
λος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσα-
λὴμ, πωληρώσαντες τὴν δια-
κονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ
Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα
Μάρκον.

Κεφ. ιγ'. 13.

Ησαν δὲ τινες ἐν Ἀντιο-
χείᾳ κατὰ τὴν ἔσαν
ἐκκλησίαν προφῆται καὶ δι-
δάσκαλοι, ὃ, τε Βαρνάβας
καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νί-
φερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρη-
ναῖος, Μαναῆν τε Ἡρώδου
τῷ τετραρχῷ σύμβουλος, καὶ
Σαῦλος.

2 Λεβιθεργέντων δὲ αὐτῶν
τῷ Κυρίῳ, καὶ νηστεύοντων, εἶ-
πε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀ-
φορίσατε δὴ μοι τὸν τε Βαρ-
νάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς

τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι
αὐτούς.

3 Τότε νηστεύσαντες καὶ
προσευξάμενοι, καὶ ἐπιθέν-
τες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀ-
πέλυσαν.

4 Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμ-
φθέντες ὑπὸ τοῦ πνεύματος
τῷ ἁγίῳ, κατήλθον εἰς τὴν
Σελευκείαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέ-
πλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σα-
λαμῖνι, κατήγγελλον τὸν λό-
γον τῷ Θεῷ ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· ἔχον δὲ
καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον
ἄχρι Πάφου, εὗρον τινα μά-
γον, ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον,
ὃ ὄνομα Βαρισηθῆς,

7 ὅς ἦν σὺν τῷ ἀνδραπά-
λῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συν-
ετῷ. ὅς τε προσκαλεσάμενος
Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπε-
ζήτησεν ἀκῶσαι τὸν λόγον
τῷ Θεῷ.

8 Ἀντίστατο δὲ αὐτοῖς
Ἐλύμας ὁ μάγος, (οὕτω γὰρ
μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ) ζητῶν διαστρέφαι τὸν
ἀνθρώπον ἀπὸ τῆς πίστεως.

9 Σαῦλος δὲ (ὁ καὶ Παῦ-
λος) πλοσθεὶς Πνεύματος
ἁγίου, καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν,

10 Εἶπεν· ὦ πλήρης παν-
τὸς δόλου καὶ πάσης ἐραδιε-
γίας, υἱὲ διαβόλου, ἰχθυεὶς
πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύ-
ση διαστρέφων τὰς ὁδούς Κυ-
ρίου τὰς εὐθείας·

11 Καὶ

τῷ Κυ-
τυφλῷ
λιον ἁ-
χρῆμα
τὸν ἁχ-
περιάγ-
λους.

12 τὸ
ἐκπλη-
δαχῇ

13 τῆς Πα-
λον, ἡ
Παμφι-
χωρησ-
στρεψεν

14 ἀπὸ τ-
νοῦτο εἰ-
σιδίας,
συναγα-
σαβέα

15 σιν τῷ
τῶν, α-
ἀλώτοι
Ἄνδρες
ἐν ὑμῖν
τὸν λα-

16 καὶ κα-
εἶπεν·
καὶ οἱ
ἀκῶσαι

17 του Ἰ-
πατέρ-
λαδὸν ὑ-
κία ἐν

11 Καὶ νῦν ἰδοὺ, χεῖρ
τῷ Κυρίου ἐπὶ σε· καὶ ἔση
τυφλὸς, μὴ βλέπων τὸν ἡ-
λίον ἄχρι καιροῦ. Παρα-
χεῖμα δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐ-
τὸν ἄχλὺς καὶ σκότος· καὶ
περιάγων ἐζητεῖ χειραγω-
γούς.

12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνδύπα-
λος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν,
ἐκπλησσομένη ἐπὶ τῇ δι-
δαχῇ τοῦ Κυρίου.

13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ
τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦ-
λον, ἦλθον εἰς Πέργην τῆς
Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀπο-
χωρήσας ἀπ' αὐτῶν, ὑπέ-
στρεψεν εἰς Ἱερουσόλυμα.

14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες
ἀπὸ τῆς Πέργης, παρεγέ-
νοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πι-
σιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν
συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων, ἐκάθισαν.

15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνω-
σιν τῶ νόμου καὶ τῶν προφη-
τῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυν-
άγωγοι πρὸς αὐτούς, λέγοντες·
ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστι λόγος
ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς
τὸν λαόν, λέγετε.

16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος,
κατασείσας τῇ χειρὶ,
εἶπεν· ἄνδρες Ἰσραηλῖται,
καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν,
ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τῆ-
του Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τὸς
πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν
λαὸν ὑψωσεν ἐν τῇ παροι-
κίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ

μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξή-
γαγεν αὐτούς ἐξ αὐτῆς.

18 Καὶ ὡς τεσσαρακον-
ταεὶν χρόνον ἐτροποφόρησεν
αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

19 Καὶ καθελὼν ἔδνη ἐπ-
τὰ ἐν γῇ Χαναάν, κατεκλη-
ροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν
αὐτῶν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα, ὡς
ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πενή-
κοντα, ἔδωκε κριὰς ἕως Σα-
μὴλ τῷ προφῆτῃ.

21 Καὶ κεῖθεν ἠτήσαντο
βασιλείαν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ
Θεὸς τὸν Σαὺλ υἱὸν Κίς, ἄν-
δρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ἔτη
τεσσαράκοντα.

22 Καὶ μελαστήσας αὐ-
τὸν, ἠγειρεν αὐτοῖς τὸν Δα-
βὶδ εἰς βασιλείαν, ὃ καὶ εἶπε
μαρτυρήσας· Εὗρον Δαβὶδ
τὸν τῷ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ
τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσεται
πάντα τὰ θελήματά μου.

23 Τότε ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆ
σπέρματος κατὰ ἐπαγγελίαν
ἤγειρε τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα
Ἰησοῦν,

24 Προκηρύξαντος Ἰωάν-
νη πρὸ προσώπου τῆς εισόδου
αὐτοῦ βαπτισμα μετάνοιας
παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

25 Ὡς δὲ ἐπλήρης ὁ Ἰω-
άννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τί-
να με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ
εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδὲ, ἐρχεται
μετ' ἐμὲ, οὗ ἐκ ἐμὲ ἄξιός ἐστι
τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦ-
σαι.

26 Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ
γένους

γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη.

27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρινάντες, ἐπλήρωσαν.

28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ᾐτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.

29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.

30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

31 Ὃς ὥρθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἳ τινὲς εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τὰς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

33 Ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται· Ὑῖός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλ-

λοντα ὑποσφύρειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἴρηκεν· Ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά.

35 Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Οὐ δώσεις τὸν ὀσίόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ, ἐκοιμήθη, καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφθοράν.

37 Ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδε διαφθοράν.

38 Γνωστὸν ἔν ἔσω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τοῦτου ὑμῖν ἄφεσις ἀμαρτιῶν καὶ ἀγαλλίαι.

39 Καὶ ἀπὸ πάντων ἃ οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικαιοδοῦναι, ἐν τῷ παῶς ὁ πιστεύων δικαιούται.

40 Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις·

41 Ἰδετε οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ὃ οὐ μὴ πισεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.

42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.

43 Λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς,

γωγῆς,
λοὶ τῶν
βομένων
λῶ καὶ
προσλ
θον αὐ
εἰς τῆ

44
βάτω
λὶς συ
γον τῆ

45
τὸς ὅχ
λου, κα
τοῦ Π
ῖλῆγον
τες.

46
ὁ Παῦ
πον· ὁ
τον λα
Θεοῦ·
αὐτόν,
νετε ἐ
ζωῆς,
τὰ ἔθνη

47
ται ἡμ
κά σε
σε εἰς
τῆς γῆ

48
ἔχαιρο
γον τῆ
ὅσοι ἦσ
ἦν αἰών

49
τοῦ Κι
ρας.

50

γωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ· οἵτινες προσλαλήθης αὐτοῖς, ἔπειθον αὐτὰς ἐπιμένειν τῇ χάρισι τῇ Θεῷ.

44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκῆσαι τὸν λόγον τῇ Θεῷ.

45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τὰς ὄχλους, ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις, ἀντιλέγοντες καὶ βλασφημοῦντες.

46 Παρῆρσι ασάμενοι δὲ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἰπον· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπώδεισθε αὐτὸν, καὶ ἐκ ἀξίους κρινετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ, σφρομέμεθα εἰς τὰ ἔθνη.

47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος· Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τῷ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἰσχύατι τῆς γῆς.

48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον, καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας.

50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρ-

ώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας, καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ ἐκτιναζόμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτὰς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληρύνθη χαρᾷ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΕΓΕΝΕΘΕΝ δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτὰς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.

2 Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἰδίων καὶ τῶν ἀδελφῶν.

3 Ἰκανὸν μὲν ἔν χρόνον διέτριψαν παρῆρσι αζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυρῶντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτῶν, καὶ διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις.

5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἰδίων τε καὶ Ἰουδαίων σὺν

σὺν τοῖς ἀρχούσιν αὐτῶν,
ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι
αὐτὰς,

6 Συνιδόντες κατέφυγον εἰς
τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας,
Λύστραν, καὶ Δέρβην, καὶ τὴν
περίχωρον·

7 Καὶ κεῖ ἦσαν εὐαγγελι-
ζόμενοι.

8 Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύ-
στροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν
ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας
μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς
ἀδέποιο περιεπεπατήκει.

9 Οὗτος ἦκε τῷ Παύλῳ
λαλήντι· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ,
καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ
σωθῆναι,

10 Εἶπε μεγάλη τῇ φω-
νῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τὰς πόδας
σου ὀρθός. Καὶ ἤλλιστο καὶ
περιπατεῖ.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ
ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν
τὴν φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονιστὲς
λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες
ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς
ἡμᾶς.

12 Ἐκάλουν τε τὸν μὲν
Βαρνάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦ-
λον, Ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν
ὁ ἡγούμενος τῷ λόγῳ.

13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τῷ Διὸς
τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως
αὐτῶν, ταύρους καὶ γέμματα
ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέ-
κας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε
θύειν.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπό-
στολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος,
διαῤῥήξαντες τὰ ἱμάτια αὐ-

τῶν, εἰσεπήδησαν εἰς τὸν
ὄχλον, κραζόντες,

15 Καὶ λέγοντες· Ἄν-
δρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ
ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν
ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑ-
μᾶς ἀπὸ τούτων τῶν μα-
ταίων ἐπιγρέφειν ἐπὶ τὸν
Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ
τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτοῖς.

16 Ὃς ἐν ταῖς παρω-
χημέναις γενεαῖς εἶσατε πάν-
τα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καί τοι γε ἔκ ἀμάρ-
τυρον ἑαυτὸν ἀφῆκιν, ἀγα-
θοποιῶν, οὐρανόθεν ἡμῖν ὑε-
τοὺς διδούς καὶ καιροὺς
καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τρο-
φῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρ-
δίας ἡμῶν.

18 Καὶ ταῦτα λέγοντες,
μόλις κατέπαυσαν τὰς ὁχλὰς
τῷ μὴ θύειν αὐτοῖς.

19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀν-
τιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰου-
δαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς
ὄχλους, καὶ λιθάσαντες τὸν
Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πό-
λεως, νομίσαντες αὐτὸν τε-
θνάναι.

20 Κυκλωσάντων δὲ αὐ-
τὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς
εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ
τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ
Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην.

21 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν
πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύ-
σαντες ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν

εἰς τὴν Λύσαν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν·

22 Ἐπισηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίσει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους καὶ ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτὸς τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν.

24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν.

25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν.

26 Κακῶς δὲν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν.

27 Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνέγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἠροῖε τοῖς ἔθνεσι δύσαν πίσεως.

28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ ΤΙΝΕΣ κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τὰς ἀδελφάς· Ὅτι μὴ περιτέμνησθε τῷ

ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι.

2 Γενομένης ἔν τῷ ῥήματι καὶ συζητήσεως ἐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλήμ, περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

3 Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, ἐκδηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἑθνῶν· καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πάνσι τοῖς ἀδελφοῖς.

4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνέγχειν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν.

5 Ἐξανέστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες· Ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτούς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.

6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τῶν λόγων τούτων.

7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματος

μαλὸς μὴ ἀκῆσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τῆ εὐαγγελίᾳ, καὶ πιστεῦσαι.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν.

9 Καὶ οὐδὲν διέκρινε μετὰ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν.

10 Νῦν οὖν τί πειράζειτε τὸν Θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν ἔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βασάσαι;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον καὶ κεῖνοι.

12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβαν καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.

13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτὰς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος, λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ με.

14 Συμμεῶν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν.

15 Καὶ τέττω συμφωνῶσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται·

16 Μετὰ ταῦτα ἀναγρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν

σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπλωκυῖαν, καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐτήν.

17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατ'ἀλλοιοποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' ἧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά με ἐπ' αὐτούς· λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.

18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν·

20 Ἀλλὰ ἐπιγεῖλαι αὐτοῖς τῆ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων, καὶ τῆς πορνείας, καὶ τοῦ πνικτῆ, καὶ τῆ αἵματι.

21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοῖς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

22 Τότε ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν, σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ· Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς·

23 Γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν ταῦτα· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ

οὗτοι πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἔθνων, χαίρειν.

24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες περιτέμνεσθαι, καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διετελλάμεθα.

25 Ἐδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ,

26 Ἀνδρώποις παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστάλκαμεν ἔν τῳ Ἰούδᾳ καὶ Σίλᾳ, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλουσι τὰ αὐτά.

28 Ἐδοξε γὰρ τοῖς ἁγίοις Πνεύματι καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλεονεξεῖν ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τῶν ἐπιτάξεων.

29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλωδύτων, καὶ αἱμάτων, καὶ πνικτοῦ, καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηρεῖς ἑαυτὸς, εὖ πράξει. Ἐξῆςωθε.

30 Οἱ μὲν ἔν τῳ ἀπολυθέντι ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν.

31 Ἀναγνόντες δὲ, ἐχαρήσαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.

32 Ἰούδας δὲ καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλῶ παρακάλεσαν τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἐπεστήριξαν.

33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τὴν ἀποστόλην.

34 Ἐδοξε δὲ τοῖς Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοὺς.

35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ ἐυαγγελιζόμενοι, μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

36 Μετὰ δὲ τινος ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· Ἐπιτρέψαντες δὴ ἐπισκεψάμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν κατὰ πάσαν πόλιν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου πᾶσι ἔχουσι.

37 Βαρνάβας δὲ ἐβούλευστο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον.

38 Παῦλος δὲ ἡξίου, τὸν ἀποστάλα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον.

39 Ἐγένετο οὖν παροξυσμός, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων· τὸν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον, ἐκπλεῖσαι εἰς Κύπρον.

40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν, ἐξῆλθε, παρα-
Z δοθεὶς

δοθεῖς τῇ χάριτι τῷ Θεῷ
ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

41 Διήρχετο δὲ τὴν Συ-
ρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπισηρίζων
τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑΤΗΝΗΣΕ δὲ εἰς Δέρβην
καὶ Λύτραν· καὶ ἰδοὺ,
μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ, ὀνόματι
Τιμόθεος υἱὸς γυναικὸς τινος
Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ
Ἑλλήνου.

2 Ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ
τῶν ἐν Λύτροις καὶ Ἰκονίῳ ἀ-
δελφῶν.

3 Τοῦτον ἐθέλησεν ὁ Παῦ-
λος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν· καὶ
λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν, διὰ
τῆς Ἰουδαίας τῆς ὄντας ἐν
τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἤλειςαν
γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ, ὅτι Ἑλλήν ὑπῆρχεν.

4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς
πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς
φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ
κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων
καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν
Ἱερουσαλὴμ.

5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι
ἐγερθεῖντο τῇ πίστει, καὶ ἐπε-
ρίσσευσεν τῷ ἁριθμῷ καθ'
ἡμέραν.

6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυ-
γίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώ-
ραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ
αἰγίου Πνεύματος λαλῆσαι
τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,

7 Ἐλθόντες κατὰ τὴν
Μυσίαν, ἐπείραζον κατὰ τὴν
Βιθυνίαν πορεύεσθαι· καὶ

οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ Πνεῦ-
μα.

8 Παρελθόντες δὲ τὴν Μυ-
σίαν, κατέβησαν εἰς Τρω-
άδα.

9 Καὶ ὄραμα διὰ τῆς
νυκτὸς ὥφθη τῷ Παύλῳ·
Ἄνθρωπος τις ἦν Μακεδὼν ἐξώης,
παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων·
Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν, βοή-
θησον ἡμῖν.

10 Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶ-
δεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελ-
θεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν,
συμβιβάζοντες ὅτι προσ-
κέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐ-
αγγελίσασθαι αὐτούς.

11 Ἀναχθέντες ἔν ἀπὸ
τῆς Τρωάδος, εὐδυδρομή-
σαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ
τε ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν·

12 Ἐκεῖθεν τε εἰς Φι-
λίππας, ἧτις ἐστὶ πρώτη τῆς
μερίδος τῆς Μακεδονίας πό-
λις, κολώνια. Ἦμεν δὲ ἐν
ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες
ἡμέρας τινάς.

13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν
σαβοάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς
πόλεως παρὰ πόλια μὲν, οὐ
ἐνομιζέτο προσευχὴ εἶναι·
καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς
συνελθούσαις γυναιξί.

14 Καὶ τις γυνὴ ὀνόματι
Λυδία, πορφυρόπωλις, πόλε-
ως Θυατείρων, σεβομένη τὸν
Θεὸν, ἤκουεν· ἥς ὁ Κύριος δι-
ήνοιξε τὴν καρδίαν, προσέ-
χειν τοῖς λαλεμένοις ὑπὸ τοῦ
Παύλου.

15 Ὡς

15 Ὡς δὲ ἔβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε λέγουσα· Εἰ κεκρίκαί με πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσέλθοντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μέναιε. Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς.

16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν, παιδίσκην τινα ἔχουσαν πνεῦμα Πύδωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς, μανιευομένη.

17 Αὕτη καλακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν, οἵτινες καταγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας.

18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιτρέψας, τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τῆς ἀρχοῦρας.

20 Καὶ προσαγαγόντες αὐτὰς τοῖς στρατηγοῖς, εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες·

21 Καὶ καταγέλλουσιν ἔθνη

ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι, οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις οὖσι.

22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος καὶ αὐτῶν· καὶ οἱ στρατηγοὶ περιῤῥήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν·

23 Πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς.

24 Ὃς παραγγέλιαν τοιαύτην εἰληφώς, ἔβαλεν αὐτὰς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τῆς πόδας αὐτῶν ἡσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.

25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνον τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοιοι.

26 Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμουτηρίου· ἀνεψύχθησάν τε παρὰ χεῖρμα αἱ θύραι πάνσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέδη.

27 Ἐξυπνοὶ δὲ γενόμενοι ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν, ἐμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφειγέναι τοὺς δεσμίους.

28 Ἐφώνησε δὲ Φωνῇ μεγάλη ὁ Παῦλος, λέγων· Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἴσμεν ἐνθάδε.

29 Αἰτήσας δὲ Φῶτα εἰσῆλθῆσε, καὶ ἐντρομέως γενόμενος

μει^Θ προσέπεισε τῷ Παύλῳ
καὶ τῷ Σίλᾳ.

30 Καὶ προαγαγὼν αὐ-
τὸς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί
με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;

31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον
ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χρι-
στὸν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἰ-
κός σου.

32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ
τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶ-
σι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῇ.

33 Καὶ παραλαβὼν αὐ-
τοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς
νυκτὸς, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πλε-
γῶν· καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς
καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παρε-
χρήμα.

34 Ἀναστὰς τε αὐτοὺς
εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν, παρέθηκε
τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσα-
το πανοικί· πεπιστευκὼς τῷ
Θεῷ.

35 Ἡμέρας δὲ γενομένης
ἐπέσειλαν οἱ φραῖητοὶ τοὺς
ἐσθλοὺς, λέγοντες· Ἀ-
πόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐ-
κείνους.

36 Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμο-
φύλαξ τὰς λόφους τούτους
πρὸς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἀπε-
στάλακσιν οἱ φραῖητοί, ἵνα
ἀπολυθῇ· νῦν οὖν ἐξελθόν-
τες, πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.

37 Ὁ δὲ Παῦλος^Θ ἔφη
πρὸς αὐτούς· Δείραντες ἡ-
μᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους,
ἀνθρώπους Ῥωμαίους υπάρ-
χοις, ἔβαλον εἰς φυλακὴν,
καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκ-
βάλλουσιν; Οὐ γὰρ ἄλλὰ

ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξα-
γέτωσαν.

38 Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς
φραῖητοῖς οἱ ἐσθλοὶ καὶ τὰ
ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐφοβή-
θησαν ἀκούσαντες ὅτι Ῥω-
μαῖοί εἰσι.

39 Καὶ ἐλθόντες παρεκά-
λεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξαγαγόν-
τες ἡρώτων ἐξελεῖν τῆς πό-
λεως.

40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς
φυλακῆς εἰσῆλθον εἰς τὴν
Λυδίαν· καὶ ἰδόντες τὸς ἀδελ-
φούς, παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ
ἐξῆλθον.

Κεφ. ιζ'. 17.

 Ἰοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμ-
φίπολιν καὶ Ἀπολλω-
νίαν, ἦλθον εἰς Θεσσαλονί-
κην, ὅπερ ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν
Ἰουδαίων.

2 Καὶ αὐτὸς δὲ τὸ εὐαγγέλιον τῷ
Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐ-
τούς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία
διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν
γραφῶν,

3 Διανοίγων καὶ παρατι-
θέμενος^Θ ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει
παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νε-
κρῶν, καὶ ὅτι ἔτιός ἐστιν ὁ Χρι-
στὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ κατὰ
τέλῃ ἐκλάω ὑμῖν.

4 Καὶ τινες ἐξ αὐτῶν
ἐπίσθησαν, καὶ προσεκλη-
ρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ
Σίλᾳ, τῶν τε σεβομένων
Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυ-
ναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ
ὀλίγαι.

5 Ζηλωσάντες δὲ οἱ ἀπει-
θῶντες.

ἄνθρωποι Ἰουδαῖοι, καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηροὺς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἐδορύβουν τὴν πόλιν· ἐπιτάλλειες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτην αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον·

6 Μὴ εὐρόντες δὲ αὐτὰς, ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφοὺς ἐπὶ τοῦς πολιτάρχας, βοῶντες· Ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀνασταλῶσαιτες, οὗτοι· καὶ ἐνθάδε πάρεσιν,

7 Οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπεινῶσι τῶν δομάτων Καίσαρος πράττουσι, βασιλεία λεγόμενος ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν.

8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούσας ταῦτα.

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκάνον παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς ΒέροIAN· οἵτινες παραγενόμενοι, εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπήεσαν.

11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ κατ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι ταῦτα ἔτι.

12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλ-

ληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.

13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι, ὅτι καὶ ἐν τῇ Βερούᾳ κατήγγελλε ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἤλθον καὶ αὐτοὶ, σαλεύοντες τοὺς ὀχλους.

14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ παρεῦσθαι ὡς ἐπὶ τὴν Σάλασσαν· ὑπόμενον δὲ ὁ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ.

15 Οἱ δὲ κατιστάντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτὸν, ἐξήεσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι καλεῖσθαι οὖσαν τὴν πόλιν.

17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σέβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τὰς παρατυγχάνουσας.

18 Τινὲς δὲ τῶν Ἑπικυρείων καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καὶ τινες ἔλεγον· Τί ἂν δέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δὲ Ἕῃων δαιμον

νίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐαγγελίζετο.

19 Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἀρειον πάγον ἤγαγον, λέγοντες· Δυνάμεθα γινῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σὺ λαλημένη διδαχή;

20 Ξενίζοντα γὰρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βεβλόμεθα ἔν γινῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι.

21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον.)

22 Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τῷ Ἀρείῳ πάγου, εἶπεν· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρως ὑμᾶς θεωρῶ.

23 Διερχόμενοι γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὅν οὖν ἀγνοῦντες εὐσεβεῖτε, τῆτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὐτὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ·

25 Οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδὼς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα.

26 Ἐποίησέ τε ἐξ ἐνὸς

αἵματι πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὀρίσας προελαγμένους καιροὺς, καὶ τὰς ὁροδείας τῆς κατοικίας αὐτῶν.

27 Ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὐροῖεν· καὶ τοι γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα.

28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ ἐσμεν· ὡς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι· Τοῦ γὰρ καὶ γένεσθαι ἐσμεν.

29 Γένεσθαι ἔν ὑπάρχοντες τῷ Θεῷ, ἃς ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὁμοιον.

30 Τὰς μὲν ἔν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεός, τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχῇ μετάνοειν.

31 Διότι ἔφησεν ἡμέραν ἐν ἣ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκομένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ἄρισε, πῶσιν παρασχωῶν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον· Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου.

33 Καὶ ἕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσῳ αὐτῶν.

34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες

Θέντες αὐτῶν, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη'. 18.

Μετά δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηναίων, ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

2 Καὶ εὐρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, (διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης,) προσῆλθεν αὐτοῖς.

3 Καὶ διὰ τὸ ὁμοτέχνηον εἶναι, ἔμνευε παρ' αὐτοῖς, καὶ εἰργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην.

4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἑπειδὴ τε Ἰουδαίους καὶ Ἑλλήνας.

5 Ὡς δὲ κατήλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὁ, τε Σίλλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ Πνεύματι ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἀντιπασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγὼ, ἀπὸ

τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.

7 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰῆστου, σεβομένου τὸν Θεόν, ἧ ἡ οἰκία ἦν συνομορῶσα τῇ συναγωγῇ.

8 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσε τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον, καὶ ἐβαπτίζοντο.

9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δὲ ὀράματα· ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλεε, καὶ μὴ σιωπήσης·

10 Διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσει αἰ σοι τὸ κακῶσαί σε· διότι λαὸς ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

11 Ἐκάθισέ τε ἐν αὐτὸν καὶ μῆνας ἕξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα,

13 Λέγοντες· Ὅτι παρὰ τὸν νόμον ἔτος ἀναπείδει τὸς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν.

14 Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Εἰ μὲν ἔν ᾧν ἀδίκημά τι ἡ ἐραδιούργημα πονηρὸν, ὃ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἀνῆνεσχόμεν ὑμῶν.

15 Εἰ

15 Εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ λόγων καὶ ὀνομάτων καὶ νόμων τῶ καθ' ὑμᾶς, ὅψισθε αὐτοί· κριτὴς γὰρ ἐγὼ τέτων ἔβηλομαι εἶναι.

16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτὰς ἀπὸ τῆ βήμας.

17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπλον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος· καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἐμελεν.

18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν· καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν κεφαλὴν ἐν Κεῖχρεαῖς· εἶχε γὰρ εὐχὴν.

19 Κατήντησε δὲ εἰς Ἔφεσον, καί κείνους κατέλιπεν αὐτῷ· αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.

20 Ἐρωτῶντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι παρ' αὐτοῖς, ἔκ ἐπένευσεν·

21 Ἀλλ' ἀπετάξατο αὐτοῖς εἰπὼν· Δεῖ με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ Θεοῦ θέλοντος· Καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου.

22 Καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβαὶς, καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινά, ἐξῆλθε, διερχόμενος· καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπισκερτίζων πάντας τὰς μαθητάς.

24 Ἰσθαῖ· δέ τις Ἀπολλῶν ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς.

25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ ζῶν τῷ πνεύματι, ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννη.

26 Οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα προσελάβοντο αὐτόν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέδεικτο τὴν τῆ Θεοῦ ὁδόν.

27 Βελομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρέψαμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολλὰ τοῖς πεπιτευκόσι διὰ τῆς χάριτος.

28 Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Κεφ. ιθ'. ιθ.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ

ἀντ'
"Εφ
θλα

Πνε
γεύο
αὐτ
ἁγία

3
Εἰς
δὲ
βάπ

4
ἀννη
μετα
εἰς
τὸν ἰ
εἰς τ

5
ἰσθ
Κυρί
6

τῷ Π
τὸ Π
τές·
προε

7
δρες
8

αγωγ
μῆνας
καὶ π
σιλεία

9
νοντο
λογου
τοῦ
αὐτῶν
θητάς,
γόμεν
εἰάνου

ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς
Ἐφεσον· καὶ εὐρύνειν τινὰς μα-
θητάς,

2 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ
Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πι-
σεύσαντες· Οἱ δὲ εἶπον πρὸς
αὐτόν· Ἀλλ' ἐδὲ εἰ Πνεῦμα
ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν.

3 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς·
Εἰς τί ἐν ἐκκλησίᾳ; Οἱ
δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου
βάπτισμα.

4 Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰω-
άννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα
μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων,
εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐ-
τὸν ἵνα πισεύσωσι, τελέσωσι,
εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπ-
τίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἐπιθέντες αὐτοῖς
τῷ Παύλῳ τὰς χεῖρας, ἦλθε
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐ-
τούς· ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ
ψαλμοῖς ᾠδαῖς.

7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄν-
δρες ὡσεὶ δεκάδυο.

8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συν-
αγωγὴν, ἐπαρξήσά τι, ἐπὶ
μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος,
καὶ πείδων τὰ περὶ τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Ὡς δὲ τινες ἐκκληρύ-
νοντο καὶ ὑπεύδουν, κακο-
λογοῦντες τὴν ἀδὸν ἐνώπιον
τοῦ πληθους, ἀποστὰς ἀπ'
αὐτῶν, ἀφώρισε τοὺς μα-
θητάς, καθ' ἡμέραν διαλε-
γόμενος ἐν τῇ σχολῇ τυ-
ράννου τινός.

10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς
κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀ-
κουῦσαι τὸν λόγον τοῦ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ
Ἕλληνας.

11 Δυνάμεις τε καὶ τὰς
τυχέσας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ
τῶν χειρῶν Παύλου.

12 Ὡς καὶ ἐπὶ τοὺς
ἀσθενεῖς ἐπιφέρεισθαι ἀπὸ
τοῦ χρωτὸς αὐτῶν σιδάρεα
ἢ σιμικίνδια, καὶ ἀπαλλάσ-
σισθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νό-
σους, τὰ τε πνεύματα τὰ
πονηρὰ ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐ-
τῶν.

13 Ἐπεχείρησαν δὲ τι-
νες ἀπὸ τῶν περιερχομένων
Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομά-
ζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ
πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ
ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ,
λέγοντες· Ὁρκίζομεν ὑμᾶς
τὸν Ἰησοῦν, ὃν ὁ Παῦλος
κηρύσσει.

14 Ἦσαν δὲ τινες υἱοὶ
Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως
ἐπὶ, οἱ τοῦτο ποιῆντες.

15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦ-
μα τὸ πονηρὸν, εἶπε· Τὸν
Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦ-
λον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς δὲ τίνας
ἐγεί;

16 Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ'
αὐτούς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ
ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν,
καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν,
ἴσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε
γυμνοὺς καὶ τετραυματισ-
μένους

μένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκεῖθεν.

17 Τὸτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσι τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἔφεσον· καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

18 Πολλοὶ τε τῶν πεπιτευκότεων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλουτες τὰς πράξεις αὐτῶν.

19 Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ περιέργηα πραξάντων, συνενέγκαντες τὰς βίβλους, κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὗρον ἀργυρίᾳ μυριάδας πέντε.

20 Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τῷ Κυρίῳ ἠύξανε καὶ ἴσχυεν.

21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ Πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπὼν· Ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν.

22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακόνων αὐτοῦ, Τιμόθεον καὶ Ἔραστον, αὐτὸς ἐπέσχε χρονον εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τέραχος καὶ ὀλίγου περὶ τῆς ὁδοῦ.

24 Δημήτριος γάρ τις ἐνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν

ναὺς ἀργυρῶς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν ἐκ ὀλίγην.

25 Οὗς συναθροίσας, καὶ τὰς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, εἶπεν· Ἄνδρες, ἐπίσασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστὶ·

26 Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἄκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὐτὸς πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι.

27 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρους εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι, μέλλειν δὲ καὶ καδαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.

28 Ἀκῆσαντες δὲ, καὶ γενόμενοι πλήρεις θυμῷ, ἔκραζον λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἀρτέμις Ἐφεσίων.

29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως, ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους τῷ Παύλῳ.

30 Τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἶων αὐτὸν οἱ μαθηταί.

31
σιαρχῶν
πέμφαν
ρεκάλου
εἰς τὸ

32
τι ἐκ
κλησία
πλείως
ἐνεκέν ο

33
προεβί
προβαλ
δαίων·
τασίσι
λεν ἀπ
μω.

34
δαῖος ἐ
ἐκ πάν
κραζόν
μεις Ἐφ

35
ματεὺς
Ἄνδρες
ἐστὶν ἀν
τὴν Ἐ
ρον οὐ
ὡς Ἀρ
πέλεις·

36
των το
κατετα
καὶ μη
λειν.

37
δρας τ
ἔτε βλ
ὑμῶν.

38

31 Τινες δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι, πείψαντες πρὸς αὐτόν, παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θάλαρον.

32 Ἄλλοι μὲν ἔν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους ἐκ ᾗδειςαν τίνος ἕνεκεν συνεληλύθεισαν.

33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα, ᾗδεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ.

34 Ἐπιβνόντων δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ᾧρας δύο κραζόντων· Μεγάλη ἡ Ἀρεμία· Ἐφείσιον.

35 Καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, φησὶν· Ἄνδρες Ἐφείσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφείσιον πόλιν νεωκόρον οὔσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ Διοπέδου;

36 Ἀναλίσκωντων οὖν ὄντων τούτων, θεὸν ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν προπετὲς πράττειν.

37 Ἠγάγετε γὰρ τὰς ἀνδρας τούτους ἕτε ἱεροσύλους ἕτε βλασφημῶντας τὴν θεῶν ὑμῶν.

38 Εἰ μὲν ἔν Δημήτριος

καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῶνται πρὸς τινα λόγον ἔχουσιν ἀγοραῖοι ἀγονται, καὶ ἀνθύπαλοί εἰσιν· ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις.

39 Εἰ δέ τι περὶ ἐτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεσθαι.

40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι γάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίας ὑπάρχοντος περὶ ᾧ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συσροφῆς ταύτης.

41 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

Κεφ. κ'. 20.

Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν δόρυδον, προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάς, καὶ ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν.

2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἑκεῖνα, καὶ παρακαλέσας αὐτὸς λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3 Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης αὐτῷ ἐπιβελῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τῇ ὑποσρέφειν διὰ Μακεδονίας.

4 Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βεροαῖος· Θεσσαλονικέων δὲ, Ἀγίταρχος, καὶ Σεκῦνδος, καὶ Γαῖος· Δερβαῖος, καὶ Τιμόθεος· Ἀσιανοὶ δὲ, Τυχικός καὶ Τρόφιμος.

5 Οὗτοι

5 Οὗτοι προελθόντες ἔ-
μενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι.

6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσα-
μεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν
ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ
ἤλθομεν πρὸς αὐτὰς εἰς τὴν
Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέν-
τε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας
ἑπτά.

7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαβ-
βάτων, συνηγμένων τῶν μα-
θητῶν τῷ κλάσαι ἄριον, ὁ
Παῦλος διελέγει αὐτοῖς,
μέλλων ἐξίνααι τῇ ἐπαύριον·
παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι
μεσονυχίας.

8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες
ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ ὃ ἦσαν
συνηγμένοι.

9 Καθήμενος δέ τις νεα-
νίας ὀνόματι Εὐτυχὸς ἐπὶ
τῆς θυρίδος, κατὰφερόμενος
ὑπὸ βαθεῖ, διαλεγόμενου
τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κα-
τενεχθεὶς ἀπὸ τῆς ὑπνῶ, ἔπε-
σεν ἀπὸ τῆς τριγέφυς κάτω·
καὶ ἤρθη νεκρός.

10 Καταβάς δὲ ὁ Παῦλος
ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπε-
ριλαβὼν εἶπε· Μὴ θορυβεῖ-
σθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτῆς ἐν
αὐτῷ ἐστίν.

11 Ἀναβὰς δὲ, καὶ κλά-
σας ἄρτον καὶ γευσάμενος,
ἔφ' ἱκανόν τε ὀμιλήσας ἄ-
χρις αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν.

12 Ἦγαγον δὲ τὸν παῖ-
δα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν
αὐτὸν μετρίως.

13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες

ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνήχθημεν
εἰς τὴν Ἀσσον, ἐκεῖθεν μέλ-
λοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦ-
λον· οὕτω γὰρ ἦν διατε-
ταγμένον, μέλλων αὐτὸς πε-
ρεύειν.

14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν
εἰς τὴν Ἀσσον, ἀναλαβόντες
αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλή-
νην.

15 Κακείθεν ἀποπλεύ-
σαντες, τῇ ἐπιέσῃ κατηνί-
σαμεν ἀντικρὺ Χίου· τῇ δὲ
ἐτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σά-
μον· καὶ μέιναντες ἐν Τρωγυλ-
λίῳ, τῇ ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς
Μίλητον.

16 Ἐκρине γὰρ ὁ Παῦ-
λος παραπλευῖσαι τὴν Ἐφε-
σον, ὅπως μὴ γενῆται αὐτῷ
χροιοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ·
ἴσπειυδε γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν
αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεν-
τηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱερο-
σόλυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτης
πέμψας εἰς Ἐφεσον, μετε-
κατέσατο τὰς πρεσβυτέρους
τῆς ἐκκλησίας.

18 Ὡς δὲ παρεγένοντο
πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς·
Ἔμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρῶ-
της ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην
εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ'
ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐ-
γενόμην·

19 Δουλεύων τῷ Κυρίῳ
μετὰ πάσης ταπεινοφρο-
σύνης, καὶ πολλῶν δακρύ-
ων, καὶ πειρασμῶν, τῶν συμ-
βάτων

ἐάντων
τῶν
20

μην
μὴ αἰ-
δάξαι
οἰκτες·

21
δαίον·
εἰς τ

πίσιν
μῶν

22

δεμένον
ρεύον
ἐν αὐτῷ
εἰδώς·

23

τὸ αἶ-
μαρτύρι-
ον καὶ

24

ἔμαι,
μη τιμ

ῶσαι

χαρᾶς
ἐλαβον

σοῦ,

εὐαγγέλι-
ον θεοῦ.

25

δα ὅτι
πρόσω-
πὸν οἷς

βασιλε

26

ἐν τῇ
καθάρσ

10 πᾶσι

27

μην το

βάλων μοι ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν Ἰουδαίων.

20 Ὡς οὐδὲν ὑπερβιβά-
μην τῶν συμφερόντων, τοῦ
μὴ ἀναγκάσειν ὑμῖν καὶ δι-
δάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ'
οἴκους·

21 Διαμαρτυρόμενοι Ἰου-
δαίοις τε καὶ Ἑλλήσι τὴν
εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ
πίσιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡ-
μῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ νῦν ἰδὼ, ἐγὼ δε-
δεμένον τῷ Πνεύματι, πο-
ρεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ
ἐν αὐτῇ συναληθονία μοι μὴ
εἰδώς·

23 Πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν δια-
μαρτύρειται, λέγον ὅτι δεσμά
με καὶ θλίψεις μένουσιν.

24 Ἀλλ' ὁ θεὸς λόγον ποι-
ῶμαι, ὅδε ἔχω τὴν ψυχὴν
μη τιμίαν ἐμαυτῷ, ὥς τελει-
ῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ
χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν
ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰη-
σοῦ, διαμαρτυρασθαι τὸ
εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ
Θεοῦ.

25 Καὶ νῦν ἰδὼ, ἐγὼ οἶ-
δα ὅτι ἔκετι ὅψοσθε τὸ
πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες,
ἐν οἷς διηλθὼν κηρύσσω τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν
ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι
καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵμα-
τος πάσῃ.

27 Οὐ γὰρ ὑπερβιβά-
μην τοῦ μὴ ἀναγκάσειν ὑ-

μῖν πᾶσαν τὴν βελὴν τοῦ
Θεοῦ.

28 Προσέχειτε ἑν ἑαυτοῖς,
καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ
ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐ-
θελο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν
περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου
αἵματος.

29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τῆτο,
ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν
ἀφίξιν μου λύκοι βαρεῖς εἰς
ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποι-
μνίου.

30 Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν
ἀναστήσονται ἄνδρες λαλῶντες
διεστραμμένα, τὰ ἀποσπᾶν
τὰς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν.

31 Διὸ γρηγορεῖτε, μη-
μονεύοντες ὅτι τρεῖς ἡμέρας
καὶ ἡμέραν ἔκ ἐπαυσάμεν
μετὰ δακρύων νεκρῶν ἑνα ἑ-
κάστον.

32 Καὶ τανῦν παραλίθε-
μαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ
καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐ-
τοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδο-
μῆσαι, καὶ δοῦναι ὑμῖν κλη-
ρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις
πᾶσιν.

33 Ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἢ
ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύ-
μησα.

34 Αὐτοὶ δὲ γινώσκουσιν
ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς
ἔσσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ
χεῖρες αὐταί.

35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν,
ὅτι ἔγω κοπιῶντας δεῖ ἀντι-
λαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούν-
των, μνημονεύειν τε τῶν λό-

γων τῷ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ γόνατα αὐτῷ, σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσήνυχατο.

37 Ἰκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τῷ Παύλῳ, κατεφίλυν αὐτόν,

38 Ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι ἔκεῖτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτῷ θεωρεῖν· προσέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

Κεφ. κα'. 21.

ΩΣ δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐδυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ κειθέντες εἰς Πάταρα·

2 Καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν.

3 Ἀναφανέντες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ κατὰ λιπὸντες αὐτὴν εὐάνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον.

4 Καὶ ἀνευρόντες τὰς μαθητάς, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἐπὶ· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τῷ Πνεύματι, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ.

5 Ὅτι δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξελθῆσαι τὰς ἡμέρας, ἐξεληθόντες ἐπορεύομεθα, προπεμ-

πόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἕως ἕξω τῆς πόλεως· καὶ θείτες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰτίαν, προσηυξάμεθα,

6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέστημεν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστυψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες, ἀπὸ Τύρου κατήνησamen εἰς Πτολεμαῖδα· καὶ ἀσπασάμενοι τὰς ἀδελφὰς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.

8 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἤλθομεν εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τῷ εὐαγγελιστοῦ, (τῷ ὄντι ἐκ τῶν ἐπὶ) ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ.

9 Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθέναι τέσσαρες προσφιλέουσαι.

10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατήλθε τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἀγαθός.

11 Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δῆσας τε αὐτῷ τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας, εἶπε· Τάδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τὸν ἄνδρα ὃς ἐστίν ἡ ζώνη αὐτή, ἔτω δῆσυσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν.

12 Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλῶμεν ἡμεῖς τε

καὶ

καὶ οἱ ἐνλόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ συνδρύνοντές με τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ ἔμόνον δεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀποδανεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐτοιμῶς ἔχω ὑπὲρ τῆς ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

14 Μὴ πειθομένης δὲ αὐτοῦ, ἡσυχάσαμεν, εἰπόντες· Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γενέσθω.

15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἀγούτες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, Μνάσωνί τιμὴ Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.

17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.

18 Τῇ δὲ ἐπιέσῃ εἰσῆλθὼν ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον· πάντες τε παρευρέοντο οἱ πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ἀσπασάμενοι αὐτὸς ἐξηγεῖτο καθ' ἑκάστον ὧν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ.

20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον· εἶπον τε αὐτῷ· Θεωρεῖς, ἀδελφε, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων καὶ

πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι.

21 Κατήχηθησαν δὲ περὶ τοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωσέως τὰς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιέμεναι αὐτὰς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθνεσι περιπατεῖν.

22 Τί ἔν ἐστι; πάντως δεῖ πληθύνειν τὴν ἀκρόνοιαν γὰρ ὅτι ἐλήλυθας.

23 Τοῦτο ἔν ποιήσουσι σοι λέγομεν· εἰσὶν ἡμῖν ἀνδρες τέσσαρες ευχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν.

24 Τοῦτους παρλαβὼν, ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρήσωμαι τὴν κεφαλὴν καὶ γινῶσι πάντες ὅτι ὧν κατήχηται περὶ σοῦ ἔθνος ἐστίν, ἀλλὰ φοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων.

25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἔθνων ἡμεῖς ἐπετείλαμεν, κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτὰς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτὰς τό, τε εἰδωλόθυτον, καὶ τὸ αἷμα, καὶ πανικλόν, καὶ πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος παρλαβὼν τὰς ἀνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεῖς εἰσῆλθὼν εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τῆς ἀγνισμῶ, ὥς οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἑκάστης αὐτῶν ἡ προσφορὰ.

27 Ὡς δὲ ἐμέλλον αἱ ἐπι-
Α α 2 ἴα

7α ἡμέραι συνιλεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν,

28 Κράζοντες, Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τῆ λαῷ καὶ τῆ νόμου καὶ τῆ τόπου τέττα πάλλας πάντα χεῖ διδάσκων· ἐτί τε καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τῆτον.

29 Ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος.)

30 Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τῆ λαῷ· καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου, ἔλκον αὐτόν ἔξω τῆ ἱερῆ· καὶ εὐθὺς ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

31 Ζητιῶν δὲ αὐτὸν ἀποκρίναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σωείρης, ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἰερουσαλήμ.

32 Ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἐκατοντάρχους, κατέδραμει ἐπ' αὐτὸς· οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐγγίσας ὁ χιλιάρχος ἐπελαβεῖο αὐτὸν, καὶ

ἐκέλευσε δεῖναι ἀλύσεισι δυοσί· καὶ ἐπυνθάνετο τίς αὖ εἴη, καὶ τί ἐστὶ πεποιηκώς.

34 Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμεν δὲ γινῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν δόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.

35 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμοὺς, συνέβη βασιάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τῆ ὄχλου.

36 Ἠκολυθεῖ γὰρ τὸ πλῆθος τῆ λαῷ, κράζον· αἶρε αὐτόν.

37 Μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ Παῦλος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἔξερί μοι εἰπεῖν τι πρὸς σε; Ὁ δὲ ἔφη· Ἐλληνιστὶ γινώσκεις;

38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγυπτίος ὁ πρὸ τέττων τῶν ἡμερῶν ἀνασταλίας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τειρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων;

39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος, Ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰεραδαῖος Ταρσεύς, τῆς Κιλικίας ἐκ ἀσήμευ πόλεως πολίτης· δέομαι δὲ σε, ἐπίλρεψόν μοι λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν.

40 Ἐπὶ ῥέψαντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Παῦλος ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν καλέσειτε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ

σιγῆς

σιγῆς γενόμενης, προσεφώ-
νησε τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκῳ,
λέγων,

Κεφ. κβ'. 22.

ΑΝδρες ἀδελφοὶ καὶ πα-
τέρες, ἀκούσατέ μου
τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπο-
λογίας.

2 (Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ
Ἑβραϊδὶ διαλέκῳ προσεφώ-
νει αὐτοῖς, μᾶλλον παρέ-
σχον ἡσυχίαν· καὶ φησιν·)

3 Ἐγὼ μὲν εἰμι ἀνὴρ Ἰε-
ρυσάι, γεγεννημένον ἐν Ταρ-
σῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατετραμ-
μένον δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
παρὰ τοὺς πόδας Γαμα-
λιλ, πεπαιδευμένον κατὰ
ἀκριβείαν τοῦ πατρὸς νόμου,
ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ,
καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σή-
μερον·

4 Ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν
εἰδὼς ἄχρι θανάτου, δε-
σμεύων καὶ παραδιδούς εἰς
φυλακὰς ἀνδρας τε καὶ γυ-
ναῖκας.

5 Ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς
μαρτυρεῖ μοι, καὶ πᾶν τὸ
πρεσβυτέριον παρ' ὧν καὶ
ἐπιστολὰς δεξάμενον πρὸς
τοὺς ἀδελφούς, εἰς Δαμα-
σκὸν ἐπορευόμην, ἄξων καὶ
τὸς ἐκεῖσε ὄντας, δεδεμένους
εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα τιμω-
ρηθῶσιν.

6 Ἐγένετο δέ μοι πορευο-
μένῳ καὶ ἰγίξοντι τῇ Δα-
μασκῷ περὶ μεσημβρίαν,
ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

περιαστράψαι φῶς ἱκανὸν πε-
ρὶ ἐμέ.

7 Ἐπεσὼν τε εἰς τὸ ἔδα-
φος, καὶ ἤκουσα φωνῆς λε-
γούσης μοι· Σαῦλ, Σαῦλ,
τί με διώκεις;

8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην,
Τίς εἶ Κύριε; Εἶπέ τε πρὸς
μέ· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζω-
ραῖ, ὃν σὺ διώκεις.

9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες
τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο, καὶ
ἔμφοβοι ἐγένοντο· τὴν δὲ φω-
νὴν ἔκ ἤκησαν τοῦ λαλῆν-
τός μοι·

10 Εἶπον δέ· Τί ποιή-
σω Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶ-
πε πρὸς μέ· Ἀναστὰς πορεύου
εἰς Δαμασκόν· καὶ κεῖ σοι
λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν
τέτακται σοι ποιῆσαι.

11 Ὡς δὲ ἔκ ἐνέβλεπον,
ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός
ἐκείνου, χειραγωγούμενον ὑπὸ
τῶν συνόλων μοι, ἦλθον εἰς
Δαμασκόν.

12 Ἀνανίας δέ τις, ἁ-
νὴς εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον,
μαρτυρούμενον ὑπὸ πάντων
τῶν κατοικούντων Ἰουδαί-
ων,

13 Ἐλθὼν πρὸς μέ, καὶ
ἐπιστὰς εἶπέ μοι, Σαοὺλ ἀ-
δελφε, ἀνάστησον. Καὶ γὰρ
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς
αὐτόν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν προεχει-
ρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα
αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν δικαίον,

καὶ ἀκῆσαι φωνὴν ἐκ τῆ σό-
μαίᾱ αὐτῆ.

15 Ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ
πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὧν
ἰώρακας καὶ ἥκησας.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις ;
ἀναστὰς βάπτισαι, καὶ ἀπόλυσ-
σαι τὰς ἀμαρτίας σου, ἐπι-
καλεσάμεν^ς τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου.

17 Ἐγένετο δέ μοι ὑπο-
στρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
προσευχομένου μου ἐν τῷ
ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστά-
σει,

18 Καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέ-
γοντά μοι· Σπεῦσον, καὶ ἔξελ-
θε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλὴμ·
διότι ἔ παραδέξομαι σε τὴν
μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.

19 Καὶ γὰρ εἶπον· Κύριε,
αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ
ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κα-
τὰ τὰς συναγωγὰς τῆς πι-
στεύουσας ἐπὶ σέ.

20 Καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο τὸ
αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυ-
ρός σου, καὶ αὐτὸς ἤμην
ἰφεςῶς, καὶ συνευδοκῶν τῇ
ἀναιρέσει αὐτῆ, καὶ φυλάσ-
σων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρέν-
των αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρὸς μέ-
νορ· ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη
μακρὰν ἐξαποσελῶ σε.

22 Ἦκουσεν δὲ αὐτὴ ἄχρη
τάτῃ τῇ λόγῳ, καὶ ἐπῆραν
τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγουσες·
Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοι-
στον· ἔ γὰρ καθήκον αὐτὸν
εἶναι.

23 Κραυγαζόντων δὲ αὐ-
τῶν, καὶ ῥιπνόντων τὰ ἱμάτια,
καὶ κοινοῦν βαλλόντων εἰς τὸν
αἶρα,

24 Ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ
χιλίαρχ^ς ἄγεσθαι εἰς τὴν
παρεμβολὴν, εἰπὼν μάλιστα
ἀνελάζεσθαι αὐτόν· ἵνα ἐ-
πιβῶ δι' ἣν αἰτίαν ἕτως ἐπε-
φώνεν αὐτῷ.

25 Ὡς δὲ προέτεινεν αὐ-
τὸν τοῖς ἱμαῖσιν, εἶπε πρὸς
τὸν ἐσῶτα ἐκατόνταρχον ὁ
Παῦλος, Εἰ ἀνδρωπον Ῥω-
μαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν
ὑμῖν μαρτυρεῖν ;

26 Ἀκούσας δὲ ὁ ἐκα-
τόνταρχος, προσελθὼν ἀπήγ-
γειλε τῷ χιλίάρχῳ, λέγων·
Ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ
γὰρ ἀνδρωπ^ς ἕστ^ς Ῥω-
μαῖός ἐστι.

27 Προσελθὼν δὲ ὁ χι-
λίαρχ^ς εἶπεν αὐτῷ, Λέγε
μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖός εἰ ;
Ὁ δὲ ἔφη· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη τε ὁ χι-
λίαρχ^ς· Ἐγὼ πολλὰ κε-
φαλαία τὴν πολιτείαν ταύ-
την ἐκλήσαμην. Ὁ δὲ Παῦ-
λος ἔφη· Ἐγὼ δὲ καὶ γε-
γέννημαι.

29 Εὐθέως ἔν ἀπέστησαν
ἀπ' αὐτῆ οἱ μέλλοντες αὐ-
τὸν ἀνελάζειν. καὶ ὁ χιλίαρχ^ς
δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγνὼς ὅτι Ῥω-
μαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν
δεδεκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βη-
λόμην^ς γινῶναι τὸ ἀσφαλές,
τὸ, τί κατήγορεῖται παρὰ
τῶν

τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἰλθεῖν τὰς ἀρχιερεῖς, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν· καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτὰς.

Κεφ. κγ'. 23.

Α Τένισας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεσῶσιν αὐτῷ τύπλειν αὐτὸν τὸ σόμα.

3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τύπλειν σε μέλλει ὁ Θεός, τοίχῃ κεκονιαμένε· καὶ σὺ καὶ κρὶνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;

4 Οἱ δὲ παρεσῶτες εἶπον· Τὸν ἀρχιερέα τῷ Θεῷ λοιδορεῖς;

5 Ἐφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ἤδην, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς· γέγραπται γάρ· Ἀρχὸντα τῷ λαῷ σου ἐκ ἐρεῖς κακῶς.

6 Γινούς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρῳ ἐστὶ Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδου καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.

7 Τῆτο δὲ αὐτὸν λαλήσαντι, ἐγένετο ῥάσις τῶν

Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων· καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφοτέρω.

9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· καὶ ἀναστάσις οἱ Γραμματεῖς τῷ μέρει τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γενομένης ῥάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπὸ αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ φράτευμα καταβὰν ἄρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιτάσῃ νυκτὶ ἐπιτάς αὐτῷ ὁ Κύριος· εἶπε· Θάρσει Παῦλε· ὥς γὰρ διημαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντές τινες τῶν Ἰουδαίων συσροφὴν, ἀνεδεμάτισαν ἑαυτοὺς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πειεῖν ἕως ἢ ἀποκλείνωσι τὸν Παῦλον.

13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες.

14 Οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις,

σβυλέροις, εἶπον· Ἀναδέμα-
τι ἀνεδεμαλίσαμεν ἑαυτοὺς,
μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ
ἀποκλείνωμεν τὸν Παῦλον.

15 Νῦν ἔν ὑμεῖς ἐμφα-
νίσαιε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ
συνεδρίῳ, ὅπως αὖριον αὐτὸν
καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς
μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκρι-
βέστερον τὰ περὶ αὐτῆ· ἡ-
μεῖς δέ, πρὸ τῆ ἐγγίσει αὐ-
τόν, ἑτοιμοὶ ἐσμεν τῇ ἀνε-
λεῖν αὐτόν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς
ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν,
παραγενόμενος· καὶ εἰσελθὼν
εἰς τὴν παρεμβολήν, ἀπήλ-
γειε τῷ Παύλῳ.

17 Προσκαλεσάμενος δὲ
ὁ Παῦλος· ἕνα τῶν ἐκατοντάρ-
χων, ἔφη· Τὸν νεανίαν τῆ-
τον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χι-
λιάρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαλ-
γεῖλαι αὐτῷ.

18 Ὁ μὲν ἔν παραλαβὼν
αὐτόν ἤγαγε πρὸς τὸν χι-
λιάρχον, καὶ φησιν· Ὁ δέ-
σμι· Παῦλος· προσκαλε-
σάμενός με, ἠρώτησε τῆτον
τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σε,
ἔχοντά τι λαλῆσαι σοι.

19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς
χειρὸς αὐτῆ ὁ χιλιάρχος,
καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν,
ἐπυνθάνετο· Τί ἐστὶν ὃ ἔχεις
ἀπαλγεῖλαί μοι;

20 Εἶπε δέ· Ὅτι οἱ Ἰου-
δαῖοι συνέθετο τῇ ἐρωτῆσαί
σε ὅπως αὖριον εἰς τὸ συνέ-
δριον καταλάβῃς τὸν Παῦλον,

ὡς μέλλοντές τι ἀκριβέστερον
επυνθάνεσθαι περὶ αὐτῆ.

21 Σὺ ἔν μὴ πεισθῆς
αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐ-
τόν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους
τεσσαράκοντα, οἵτινες ἀνε-
δεμάτισαν ἑαυτὰς μήτε φα-
γεῖν, μήτε πειεῖν ἕως οὗ ἀνέ-
λωσιν αὐτόν· καὶ νῦν ἑτοιμοί
εἰσι, προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ
σῆ ἐπαγγελίαν.

22 Ὁ μὲν ἔν χιλιάρχος
ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, πα-
ραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι,
ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς
με.

23 Καὶ προσκαλεσάμε-
νος δύο τινας τῶν ἐκατοντάρ-
χων, εἶπεν· Ἐλοιμάσατε στρα-
τιώτας διακοσίους, ὅπως πο-
ρευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ
ἱππεῖς ἐβδομήκοντα, καὶ δεξιο-
λάβης διακοσίους, ἀπὸ τρι-
της ὥρας τῆς νυκτός.

24 Κτήνη τε παραστῆσαι,
ἵνα ἐπιδιδάσαντες τὸν Παῦ-
λον διασώσωσι πρὸς Φήλικα
τὸν ἡγεμόνα·

25 Γράψας ἐπιστολὴν πε-
ριέχουσαν τὸν τύπον τῆτον·

26 Κλαύδι· Λυσίας τῷ
κράτιστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαί-
ρειν.

27 Τὸν ἄνδρα τῆτον, συλ-
ληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,
καὶ μέλλοντα ἀναρεῖσθαι ὑπὸ
αὐτῶν, ἐπιστάς σὺν τῷ στρα-
τεύματι ἐξειλόμην αὐτόν, μα-
θὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.

28 Βεβλόμενος δὲ γινώσκαι
τῆς

Μ

τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλειν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν.

29 Ὅν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τῷ νόμῳ αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔκκλημα ἔχοντα.

30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιθελῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξ αὐτῆς ἔπεμψα πρὸς σε, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λείπειν τὰ πρὸς αὐτόν ἐπὶ σοῦ. Ἐξῆρσο.

31 Οἱ μὲν ἔν τρωαῖωται κατὰ τὸ διαλείαγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀλιπταρίδα.

32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐάσαντες τὴν ἰππεὺς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιτολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνὼς δὲ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶ, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας,

35 Διακῆσομαί σε, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σε παραγένηνται. Ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.

Κεφ. κδ'. 24.

Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς

Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ῥήτορες Τερτυλλῶν τινὸς, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τῷ Παύλῳ.

2 Κληθέντι δὲ αὐτῷ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τερτυλλῶν, λέγων·

3 Πολλῆς εἰρήνης τυχεῖς νομῖς διὰ σὺ, καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τῷ διὰ τῆς σῆς προνοίας, πάντῃ τε καὶ πανταχῶ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φηλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.

4 Ἴνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖον σε ἐγκόπῃ, παρακαλῶ ἀκῆσαι σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ.

5 Εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τῷτον λοιμὸν, καὶ κινῶντα γάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκωμένην, πρῶτο γάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως·

6 Ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπείρασε βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκραίησαμεν, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἠδελήσαμεν κρίνειν.

7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλίαρχος, μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε·

8 Κελεύσας τὴν κατηγόρους αὐτῷ ἐρχεσθαι ἐπὶ σε· παρ' ὃ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγῶναι, ὧν ἡμεῖς κατηγορεῖμεν αὐτῷ.

9 Συνέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι,

δαῖτοι, φάσκοις ταῦτα ἔτως ἔχειν.

10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, νεύσαντι αὐτῷ τῇ ἡγεμόνῃ λέγειν· Ἐκ πολλῶν ἑτῶν ὄντα σε κρίτην τῷ ἔθνει τάττω ἐπιστάμεν, εὐδυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτῆς ἀπολογεῖμαι·

11 Δυναμένῃ σε γινῶναι ὅτι ἐπλείεις εἰσὶ μοι ἡμέραι ἡ δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν Ἱερουσαλήμ.

12 Καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς τινὰ διαλεγόμενον, ἢ ἐπισύσασιν ποιῆντα ὄχλῳ, ἔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ἔτε κατὰ τὴν πόλιν·

13 Οὔτε παραστῆσαι δύναμιν περὶ ᾧ νῦν καίηγοῦσίν με.

14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἦν λέγεσθαι αἵρεσιν, ἔγω λαλεῦν τῷ παλῶν Θεῷ, πειθεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις,

15 Ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεόν, ἣν καὶ αὐτοὶ ἔτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων.

16 Ἐν τάτῳ δὲ αὐτὸς ἀσπῶ ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεόν καὶ τὰς ἀνθρώπους διαπαπλός.

17 Δι' ἑτῶν δὲ πλείονων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας ποιή-

σων εἰς τὸ ἔθνος, καὶ προσφοράς.

18 Ἐν οἷς εὐρόν με ἡντισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, ἐμὲ αὐτὸν ὄχλῳ, ἐδὲ μετὰ Δορύβου. Τινες δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι,

19 Οὓς ἔδει ἐπὶ σὺ παρῆναι, καὶ καίηγορεῖν εἰ τί ἔχοιεν πρὸς με.

20 Ἡ αὐτοὶ ἔτοι εἰπάτωσαν εἰ τί εὐρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, γάντις μὲ ἐπὶ τῇ συνεδρίᾳ·

21 Ἡ περὶ μιᾶς ταύτης Φωνῆς, ἧς ἔκραξα ἕως ἐν αὐτοῖς· Ὅσι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν.

22 Ἀέσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ ἀνέβη αὐτὸς, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰπὼν· Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῇ, διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς.

23 Διαλαξάμενός τε τῷ ἐκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτῷ ὑπηρετεῖν, ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ.

24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγεγόμενός ὁ Φῆλιξ σὺν Δρυσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτῆς ἔσθῃ Ἰουδαίᾳ, μελεπέμφατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτῆς περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.

25 Διαλεγόμενός δὲ αὐτῇ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐκρά-

τίσας

τίσας

λοντο

νόμους

Τὸ

δὲ

μαί

26

τι

τῷ

λύση

ρον

ὡμίλη

27

σης

Πόρε

χαρ

Ἰουδα

τὸν Π

Φ

μέρας

ἀπὸ Κ

2

ἀρχιε

Ἰουδαί

παρεκ

3

αὐτῇ,

αὐτὸν

ποιοῦ

τὴν ὁδ

4

κρίθη

λον εἰ

δὲ μέλ

ρεύεσθ

5

μῖν, φ

εἰ τι

τῇ, κατ

τήας καὶ τῆ κρίματος τῆ μέλλουτος ἔσεσθαι, ἔμφοδος γινόμενος· ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· Τὸ νῦν ἔχον πορεύει· καιρὸν δὲ μελαλαδῶν μελακαλέσομαι σε·

26 Ἄμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τῆ Παύλου, ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μελαπεμπόμενος, ὠμίλει αὐτῷ·

27 Διείλας δὲ πληρωθείσης ἔλαβε διαδόχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆγον· δέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

Κεφ. κέ. 25.

Φῆγος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας.

2 Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τῆ Παύλου, καὶ παρεκάλων αὐτόν,

3 Αἰτέμενοι χάριν καὶ αὐτῷ, ὅπως μελαπέμψῃται αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτόν κατὰ τὴν ὁδόν.

4 Ὁ μὲν ὅν Φῆγος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι.

5 Οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησὶ, συγκαταβάντες, εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τοῦτῳ, κατήγορεύτωσαν αὐτῷ.

6 Διαλρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισαρείαν, τῇ ἐπαύριον κατίσας ἐπὶ τῇ βήματι, ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι.

7 Παραγνευομένους δὲ αὐτῷ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τῆ Παύλου, ἃ ἔκ ἰσχυρον ἀποδείξαι·

8 Ἀπολογουμένου αὐτῷ, Ὅτι ἤτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, ἤτε εἰς τὸ ἱερὸν, ἤτε εἰς Καίσαρά τι ἡμαρτίον.

9 Ὁ Φῆγος δὲ τοῖς Ἰουδαίοις δέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς, ἐκεῖ περὶ τέτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμῷ;

10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τῇ βήματι Καίσαρος ἐγὼς εἰμι, ὃ με δεῖ κρίνεσθαι· Ἰουδαίους ἔδὲν ἠδίκησα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.

11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, ὃ παραίτωμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ ἔδὲν ἐστὶν ὧν ἔτοι κατήγοροισί μου, ὑδαίς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἐπικαλέσμαι.

12 Τότε ὁ Φῆγος συλλαλήσας μετὰ τῷ συμβελίῳ, ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι; ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

13 Ἡμερῶν

13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίωπας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη καλῆν-
ῆσαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπα-
σόμενοι τὸν Φῆσον.

14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας
διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆς τῷ
βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν
Παῦλον, λέγων· Ἀνὴρ τις
ἐστὶ καταλελειμμένος ὑπο
Φηλικῷ δέσμῳ.

15 Περὶ ἧς, γενομένης μὲν
εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτῶμενοι
κατ' αὐτῷ δίκην.

16 Πρὸς οὓς ἀπεκρίθη,
ὅτι οὐκ ἔστιν ἐνθῷ Ῥωμαίοις
χαρίζεσθαι τινα ἀνθρώπον
εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατη-
γορούμενος κατὰ πρόσω-
πον ἔχει τοὺς κατηγοροὺς,
τόπον τε ἀπολογίας λάβοι
περὶ τοῦ ἐγκλήματός.

17 Συνελθόντων ἔν αὐτῶν
ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν
ποιησάμενος, τῇ ἐξῆς καθ-
ίσας ἐπὶ τῷ βήματός, ἐκέ-
λευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα.

18 Περὶ οὗ γαδέντες οἱ
κατηγοροὶ ἐδεμίαν αἰτίαν ἐ-
πέφερον ὧν ὑπενόησεν ἐγώ.

19 Ζητήματα δὲ τινα πε-
ρὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας
εἶχον πρὸς αὐτόν, καὶ περὶ
τινῶν Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν
ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

20 Ἀπορέμενος δὲ ἐγώ
εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν,
ἔλεγον εἰ βάλοιτο πορεύεσθαι

εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ κίϛ κρί-
νεσθαι περὶ τούτων.

21 Τοῦ δὲ Παύλου ἐπι-
καλεσαμένη τρηθῆναι αὐτὸν
εἰς τὴν τῷ Σεβαστῷ διάγω-
σιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐ-
τόν, ἕως ἃ πέμψω αὐτὸν
πρὸς Καίσαρα.

22 Ἀγρίωπας δὲ πρὸς
τὸν Φῆσον ἔφη, Ἐβουλόμην
καὶ αὐτὸς τῷ ἀνδρὶ ἀκῶ-
σαι. Ὁ δὲ, Αὔριον, φησὶν,
ἀκῶσθ' αὐτῷ.

23 Τῇ ἔν ἐπαύριον ἐλθόν-
τος τῷ Ἀγρίωπᾳ καὶ τῆς Βερ-
νίκης μετὰ πολλῆς φαντα-
σίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ
ἀκροατήριον σὺν τε τοῖς χι-
λιάρχοις, καὶ ἀνδράσι τοῖς
κατ' ἐξοχὴν ἔσι τῆς πόλεως,
καὶ κελεύσαντος τῷ Φῆσι,
ἤχθη ὁ Παῦλος.

24 Καὶ φησιν ὁ Φῆς·
Ἀγρίωπα βασιλεῦ, καὶ πάν-
τες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄν-
δρες, θεωρεῖτε τούτον περὶ ἃ
πάντὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων
ἐνέτυχόν μοι ἐν τε Ἱεροσο-
λύμοις καὶ ἐνθάδε, ἐπιβο-
ῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μη-
κέτι.

25 Ἐγὼ δὲ καταλαβό-
μενος μηδὲν ἄξιον θανάτου
αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐ-
τοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου
τὸν Σεβαστὸν, ἔκρινα πέμπειν
αὐτόν.

26 Περὶ οὗ ἀσφαλές τι
γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω.
διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑ-
μῶν,

μῶν, καὶ μάστιγα ἐπὶ σῆ, βασιλεὺς Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης, σχῶ τι γράψαι.

27 Ἀλογον γάρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.

Κεφ. κς'. 26.

ΑΓρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπειαί σοι ὑπὲρ σιναυλοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκλείνας τὴν χεῖρα·

2 Περὶ πάντων ἃν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεὺς Ἀγρίππα, ἡγημαὶ ἐμαυτοῦ μακάριον, μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σῆ σήμερον,

3 Μάστιγα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐδῶν τε καὶ ζητημάτων. διὸ δέομαί σου, μακροθύμως ἀκῶσαι με.

4 Τὴν μὲν ἔν βίωσίν με τὴν ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔδναι με ἐν Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι·

5 Προγινώσκουσίν με ἄνωθεν, (εἰάν θέλωσι μαρτυρεῖν) ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος.

6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τὴν παλιέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἔσθηκα κρινόμενος.

7 Εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ νύκτα καὶ ἡμέ-

ραν λαλρεῶν ἐλπίζει καλῶν-ἦσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλῶμαι, βασιλεὺς Ἀγρίππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

8 Τίς; ἀπιστον κρίνειν παρ' ὑμῶν, εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς εἰείρει;

9 Ἐγὼ μὲν ἔν ἐδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι.

10 Ὁ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ πολλὰς τῶν ἁγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβὼν· ἀναιρεθμένων τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον.

11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς, ἠνάγκαζον βλασφημεῖν· περισσῶς τε ἐμμανιόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις.

12 Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπίτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων,

13 Ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεὺς, ἔρξαντόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμψαν με φῶς καὶ τὴν σὺν ἐμοὶ πορευομένους.

14 Πάλιν δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλῆσαι πρὸς με, καὶ λέξασαν τῇ Ἑβραϊᾷ διαλέκτῳ· Σαῦλ, Σαῦλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

B b

15 Ἐγὼ

15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ Κύριε ; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.

16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στήθι ἐπὶ τὰς πόδας σου· εἰς τὸτο γὰρ ὤφθην σοι, προ-
χειρίσασθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι·

17 Ἐξαιρέμενός σε ἐκ τῆ λαῶ καὶ τῶν ἔθνων, εἰς ἧς νῦν σε ἀποσέλλω,

18 Ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τῇ ἐπιστρέφαι ἀπὸ σκοτὸς εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τῆ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τῇ λαβεῖν αὐτὸς ἀφελ-
σιν ἁμαρτιῶν, καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πῶς τε τῇ εἰς ἐμέ.

19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἔκ ἐγεγόνειν ἀπει-
θῆς τῇ ἐρανίῳ ὀπίσθια·

20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσαν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπήγγελλον μελανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἅξια τῆς μετάνοιας ἔργα πράσσειν.

21 Ἐνεκα τῶν με οἱ Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπειρώτο διαχειρίσασθαι.

22 Ἐπικυρίας ἔν τυχῶν τῆς παρὰ τῷ Θεῷ, ἄχρι τῆς μέρας ταύτης ἔσθκα, μαρτυρούμενος μικρῶν τε καὶ μεγάλων, ὅθεν ἐκλὺς λέγων ὧν τε οἱ

προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι, καὶ Μωσῆς·

23 Εἰ παθηλὸς ὁ Χριστὸς, εἰ πρῶτον ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσι.

24 Ταῦτα δὲ αὐτῷ ἀπολογουμένῳ, ὁ Φῆς· μεγάλη τῇ φωνῇ ἔφη· Μαίνη Παῦλε· τὰ πολλά σε γραμμάτια εἰς μαρίαν περιέρπει.

25 Ὁ δὲ· Οὐ μαίνομαι, Φησὶ, κρατίτε Φῆσε, ἀλλ' ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ἐγγύματι ἀποφθέγγομαι.

26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ παρῆρσιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν γὰρ αὐτόν τι τέλων ἐπείδομαι ἔδεν· ἐ γὰρ ἔστιν ἐν γωνίᾳ πεπερασμένον τοῦτο.

27 Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφῆταις ; οἶδα ὅτι πιστεύεις.

28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν γενέσθαι.

29 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ ἐ μόνον σε, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς με σήμερον, γενέσθαι τοιάυτης ὁποῖος καὶ γὰρ εἰμι, παρεκλὺς τῶν δισμῶν τῶν.

30 Καὶ ταῦτα εἰπόν-
τος αὐτοῦ, ἀνίστη ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἡ τε Βερνίκη,

Βερνίκη, καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς.

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες. Ὅτι εἰδὲν θανάτου ἄξιον ἢ δεσμῶν πρᾶσσει ὁ ἄνθρωπος ἕτος.

32 Ἀγρίωπας δὲ τῷ Φήτω ἔφη· Ἀπολεύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος ἕτος, εἰ μὴ ἐπικέκλητο Καίσαρα.

Κεφ. κζ'. 27.

Ως δὲ ἐκρίθη τῷ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδεν τὸν τε Παῦλον καὶ τινὰς ἑτέρας δεσμώτας ἑκατοντάρχη, ὀνόματι Ἰουλίῳ, σπειρέως Σεβασῆς.

2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυτίνῳ, μέλλοντες πλεῖν τὴς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπης, ἀνηχθήμεν, ὅντι συν ἡμῖν Ἀριστάρχης Μακεδόνος Θεσσαλονικέως.

3 Τῇ τε ἑτέρᾳ καλήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανδρώπως τε ὁ Ἰέλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτρεψε πρὸς τὴς φίλης πορευθῆναι ἐπιμελείας τυχεῖν.

4 Κακῆϊδεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.

5 Τό, τε πέραν τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Κακῆϊ εὐρὼν ὁ ἐκατόν-

ταρχος πλοῖον Ἀλεξανδρεῖον πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοῦντες, καὶ μόλις γινόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντι ἡμᾶς τῷ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην.

8 Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλέμενον Καλῆς λιμένας, ὃ εἰς γὺς ἦν πόλις Λαसाία.

9 Ἰκανῶ δὲ χρόνῳ διαγενομένῃ, καὶ ὅντι ἤδη ἐπισφαλῆς τῷ πλοῶς, διὰ τὸ καὶ τὴν νηγεῖαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρήγει ὁ Παῦλος,

10 Λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μεῖα ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας εἰ μόνον τῷ φόρτῃ καὶ τῷ πλοίῳ, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλειν ἔσεσθαι τὸν πλῆν.

11 Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπείδειλο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τῷ Παύλῳ λεγομένοις.

12 Ἀνευδέτε δὲ τῷ λιμένι ὑπάρχοντι πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἐδειλο βεβλήν ἀναχθῆναι κακῆϊδεν, εἰ πως δύναντο καταλήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ Λίβα καὶ κατὰ Χῶρον.

13 Ὑποπνεύσαντες δὲ Νότου, δόξαντες τῆς προδέσεως κεκρατηκέναι, ἄρα νῆας ἄσπον,

ἄσπον, παρελέγοντο τὴν Κρήτην.

14 Μὲν ὃ πολὺ δὲ ἔβαλε καὶ αὐτῆς ἀνεμῷ τυφωνικὸς, ὃ καλούμενον Εὐροκλύδων.

15 Συναρπασθέντες δὲ τῷ πλοίῳ, καὶ μὴ δυναμένου ἀνταφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιθύντες ἐφερόμεθα.

16 Νησίον δὲ τι ὑποδραμόντες καλέμενον Κλαύδην, μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης.

17 Ἦν ἄρα νῆες, βοηθείαις ἰχθεῖσι, ὑποζωννύουσιν τὸ πλοῖον· φοβόμενοι τε μὴ εἰς τὴν Σύβριν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, ὥτως ἐφείρετο.

18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκδολὴν ἐποιεῖτο.

19 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τῷ πλοίῳ ἐρύψαμεν.

20 Μήτε δὲ ἡλίῃ, μήτε ἄστρων ἐπιφαινόων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε ἐκὼλίγη ἐπικειμένῃ, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπίς τῷ σώζεσθαι ἡμᾶς.

21 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε γαθεῖς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν· Ἐδεῖ μὲν, ὦ ἄνδρες, πειρασθήσασθαι μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

22 Καὶ τανῦν παραινῶ

ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποδολὴ γὰρ ψυχῆς ὑδραμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τῷ πλοίῳ.

23 Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τῷ Θεῷ ὅτι εἰμι, ὃ καὶ λαλεῖν,

24 Λέγων· Μὴ φοβῶ Παῦλε· Καίσαρές σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδὼ, κεχαρισταί σοι ὁ Θεὸς πάντας τὰς πλεονίας μετὰ σῶ.

25 Διὸ εὐθυμεῖτε ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ, ὅτι ὥτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι.

26 Εἰς νῆσον δὲ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.

27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νυκτὶ ἐγένετο, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρία, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόησαν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν.

28 Καὶ βολίσαντες, εὗρον ὀρεγυῖας εἰκοσι· βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὗρον ὀρεγυῖας δεκαπέντε.

29 Φοβόμενοι τε μήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν, ἐκ πρυμνῆς ῥίψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ἡύχοντο ἡμέραν γενέσθαι.

30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζήσαντων φυγεῖν ἐκ τῷ πλοίῳ, καὶ χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὥς ἐκ πύργου μελλόντων ἀγκύρας ἐκλείπειν.

31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἐκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις·

τιώταις· Ἐὰν μὴ ᾖτοι μεί-
νωσιν ἐν τῷ πλοίῳ ὑμεῖς σω-
θῆναι ἢ δύνασθε·

32 Τότε οἱ γρατιῶται
ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς
σκάφης, καὶ εἶασαν αὐτὴν
ἐκπεσεῖν.

33 Ἀχρεὶ δὲ ᾧ ἐμελλεν ἡ-
μέρα γίνεσθαι, παρεκάλει
ὁ Παῦλος ἅπαντας μετὰ λα-
βεῖν τροφῆς, λέγων· Τεσσα-
ρεσκαίδεκάτην σήμερον ἡμέ-
ραν προσδοκῶντες, ἄσιτοι
διατελεῖτε, μηδὲν προσλα-
βόμενοι.

34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς
προσλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο
γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σω-
τηρίας ὑπάρχει· ὁ δὲνὸς γὰρ
ὑμῶν θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς
πесеῖται.

35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ
λαβὼν ἄριον, εὐχαρίστησε τῷ
Θεῷ, ἐνώπιον πάντων, καὶ κλά-
σας ἥρξατο ἐσθίειν.

36 Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι
πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελά-
βοντο τροφῆς.

37 Ἡμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ
αἱ πᾶσαι ψυχαί, διακόσι-
αι ἐβδομηκοιᾷ ἑξ.

38 Κορεσθέντες δὲ τρο-
φῆς, ἐκούφισον τὸ πλοῖον,
ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς
τὴν θάλασσαν.

39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο,
τὴν γῆν ἐκ ἐπεγίνωσκον· κόλ-
πον δὲ τινα καλεόντων ἔχοντα
αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβηλεύσαν-
το, εἰ δύναμις, ἐξῶσαι τὸ
πλοῖον.

40 Καὶ τὰς ἀγκύρας πε-
ρελόντες εἶων εἰς τὴν θάλασ-
σαν, ἅμα ἀνέβησαν τὰς ζευ-
κληρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐ-
πάραντες τὸν ἀγέλεμονα τῇ
πνεύσει, καλεῖχον εἰς τὸν αἰ-
γιαλόν.

41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τό-
πον διθάλασσον, ἐπώκειλαν
τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῶτα
ἐρείσασα ἐμεινεν ἀσάλευτος,
ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς
βίας τῶν κυμάτων.

42 Τῶν δὲ στρατιῶν βη-
λὴ ἐγένετο ἵνα τὰς δεσμώτας
ἀποκλείνωσι, μή τις ἐκκολυμ-
βήσας διαφύγοι.

43 Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος,
βηλόμενος διασωσάμενος τὸν Παῦ-
λον, ἐκώλυσε αὐτὸς τῷ βη-
λήματι, ἐκέλευσέ τε τοὺς
δυναμένους κολυμβᾶν, ἀπορῆ-
ξιψάντας πρῶτους ἐπὶ τὴν γῆν
ἐξιέναι·

44 Καὶ τὰς λοιπὰς, ὅς
μὲν ἐπὶ σκαῖσιν, ὅς δὲ ἐπὶ
τινῶν τῶν ἀπὸ τῆς ναυῆς. καὶ
ὕτως ἐγένετο πάντας διασω-
θῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑὶ διασωθέντες, τότε ἐ-
πέγνωσαν ὅτι Μελίτη
ἡ νῆσος καλεῖται.

2 Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖ-
χον ἢ τὴν τυχοῦσαν φιλαν-
θρωπίαν ἡμῖν· ἀνάψαντες
γὰρ πυρὰν, προσελάβοντα
πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὕετον
τὸν ἐφεσῶτα, καὶ διὰ τὸ
ψύχεσθαι.

3 Συστρέψαντες δὲ τοῦ
B b 3 Παύλου

Παῦλε φευγάνων πληθύνει, καὶ ἐπιθύνει ἐπὶ τὴν πυρᾶν, ἔχιδνα ἐκ τῆς δέρμης ἐξελθῶσα καθήψε τῆς χειρὸς αὐτῆς.

4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενόν τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάντως φονεύς ἐστίν ὁ ἄνθρωπος ὅτι, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν ἐκ εἶασεν.

5 Ὁ μὲν ἔν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν ἔδεν κακόν·

6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, ἡ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκάντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μελαγχολούμενοι ἔλεγον Θεὸν αὐτὸν εἶναι.

7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νύκτος, ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν.

8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τῆς Ποπλίας πυρελοῖς καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον καλεῖσθαι· πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν.

9 Τότε ἔν γενομένῳ, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ, προσήρχοντο, καὶ ἐθεραπεύοντο.

10 Οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν.

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνῆχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίῳ, παρασήμερον Διοσκύροις.

12 Καὶ κατὰχθέντες εἰς Συρακῆσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς.

13 Ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένης νύκτος, δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλως.

14 Οὗ εὐρόντες ἀδελφές, παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἐπὶ ἑτάως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν.

15 Καί κειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις Ἀππίου φόρου καὶ Τρεῶν ταβερνῶν· οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάρσος.

16 Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἐκατόνταρχος παρέδωκε τῆς δεσμῆς τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτὸν, σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς·

αὐτοὺς· Ἄνδρες ἀδελφοί,
ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας
τῷ λαῷ, ἢ τοῖς ἔθουσι τοῖς
πατράουσιν, δέσμιος ἐξ Ἰε-
εροσολύμων παρεδόδην εἰς τὰς
χεῖρας τῶν Ῥωμαίων·

18 Οἵτινες ἀνακρίναντές
με ἐβόχοντο ἀπολῦσαι, διὰ
τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου
ὑπάρχειν ἐν ἐμοί.

19 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν
Ἰουδαίων, ἠναγκάσθη ἐπι-
κάλεσασθαι Καίσαρα· ἔχ-
ων τῷ ἔθνους μου ἔχων τι
κατηγορησάιν.

20 Διὰ ταύτην ἔν τῇ
αἰτίᾳ παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰ-
δεῖν καὶ προσλαλήσαι· ἐνεκεν
γὰρ τῆς ἐλπίδος τῷ Ἰουδα-
ῖῳ τὴν ἄλυσιν ταύτην περι-
κεῖμαι.

21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἴ-
πον· Ἡμεῖς ἔτε γραμμάτια
περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς
Ἰουδαίας, ἔτε παραγενόμενός
τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγει-
λεν ἡ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ
πονηρῶν.

22 Ἀξιῶμεν δὲ παρὰ σοῦ
ἀκῶσαι ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν
γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης
γνωστὸν ἐστὶν ἡμῖν ὅτι παντα-
χῶ ἀντιλέγεται.

23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ
ἡμέραν, ἦγον πρὸς αὐτὸν
εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς
ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
πείδων τε αὐτὰς τὰ περὶ
τῆς Ἰησοῦ, ἀπὸ τε τῆς νύκτος

Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν,
ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας.

24 Καὶ οἱ μὲν ἐπέειποντο
τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπί-
σουν.

25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες
πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο,
εἰπόντες τῷ Παύλῳ ῥῆμα ἔν·
Ὅτι καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου
τοῦ προφήτου πρὸς τὰς πα-
τέρας ἡμῶν,

26 Λέγον· Παρεύθης πρὸς
τὸν λαόν τῆτον, καὶ εἰπέ· Ἀ-
κοῇ ἀκῶσει, καὶ ἔ μὴ συν-
ῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε,
καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε.

27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρ-
δίᾳ τῶν λαῶν τῶν, καὶ τοῖς
ὡσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν·
μή ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς,
καὶ τοῖς ὡσὶν ἀκῶσιν, καὶ τῇ
καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπι-
γρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐ-
τούς.

28 Γνωστὸν ἔν ἐγὼ ὑμῶν
ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεγάλη τὸ
σωτήριον τῷ Θεῷ, αὐτοὶ καὶ
ἀκῶσιν.

29 Καὶ ταῦτα αὐτῷ εἶ-
πόντες, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι,
πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς
συζήτησιν.

30 Ἐμείκει δὲ ὁ Παῦλος
διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώ-
ματι· καὶ ἀπεδέχετο πάντας
τούς εἰσπορευομένους πρὸς
αὐτόν·

31 Κηρύσσων τὴν βασι-
λείαν

λείαν τῷ Θεῷ, καὶ διδάσκων
τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ

Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρη-
σίας ἀκωλύτως.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΩΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ.

α'. ι.

ΠΑΥΛΟΣ, δούλος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, κλητὸς ἀπό-
στολος, ἀφωρισμένος εἰς Εὐ-
αγγέλιον Θεοῦ,

2 (Ὁ προεπηγγέλατο διὰ
τῶν προφητῶν αὐτῷ ἐν γρα-
φαῖς ἁγίαις,)

3 Περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, (τοῦ
γενομένου ἐκ σπέρματος Δα-
βὶδ κατὰ σάρκα·

4 Τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ Θεοῦ
ἐν δυνάμει κατὰ Πνεῦμα ἁ-
γιωσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νε-
κρῶν) Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν,

5 (Δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν
καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν
πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν,
ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ·

6 Ἐν οἷς ἔστε καὶ ὑμεῖς,
κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ·)

7 Πᾶσι τοῖς ἔσιν ἐν Ῥώ-
μῃ, ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς
ἁγίοις· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ
τῷ Θεῷ μετὰ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ
πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν
ᾧ τῷ κόσμῳ.

9 Μάρτυς γὰρ μου ἐστὶν
ὁ Θεός, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ
πνεύματί μου, ἐν τῷ εὐ-
αγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς
ἀδιαλείπτως μνηστὴν ὑμῶν ποι-
ῶμαι·

10 Πάντοτε ἐπὶ τῶν προσ-
ευχῶν με δεόμενος, εἰπὼς
ἤδη ποτὲ εὐδοκῆσομαι ἐν
τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς.

11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν
ὑμᾶς, ἵνα τί μετὰ χάρι-
σμα ὑμῖν πνευματικόν, εἰς
τὸ σπριχθῆναι ὑμᾶς·

12 Τῷτο δὲ ἐστὶ, συμπα-
ρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς
ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν το-
ῦ ἐμοῦ.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγ-
νοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις
προεδέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς,
(καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τοῦ δεῦρο,) ἵνα
καρπὸν τινα σχῶ καὶ ἐν
ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοι-
ποῖς ἔδνεσιν.

14 Ἑλλήσι τε καὶ βαρβά-
ροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις
ὀφειλέτης εἰμί·

15 Οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ
πρό-

πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι.

16 Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τῆ Χρυσῆ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰεδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεῷ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίσιν· καθὼς γέγραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσει.

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὁργὴ Θεῷ ἀπ' ἐρανῶ ἐπὶ παῖσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων.

19 Διότι τὸ γνωστὸν τῷ Θεῷ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφάνερωσε.

20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτῷ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασι νοέμενα καθαυρᾷται, ἥ τε αἰδὼς αὐτῷ δύναμις καὶ δειότης· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸς ἀναπολογήτης.

21 Διότι γνόντες τὸν Θεόν, ἔχ' ὥς Θεὸν ἐδόξασαν, ἢ εὐχαρίστησαν· ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετός αὐτῶν καρδία.

22 Φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἠμωγράθησαν.

23 Καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τῆ ἀφθάρτου Θεῷ ἐν ὁμοιώματι εἰκόντος φθαρεῖ ἀνθρώπου, καὶ πεπεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν.

24 Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτὸς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τῷ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἐαυτοῖς.

25 Οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τῷ Θεῷ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὃς ἐστὶν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἱ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν.

27 Ὅμοίως τε καὶ οἱ ἄρσενες ἀφείλες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, ἣν ἔδει, τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.

28 Καὶ καθὼς ἐκ ἰδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα.

29 Πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μετὰ φόβον, φόνον, ἐριδόν, δόλον, κακοηθείας.

30 Ψιθυριστὰς, καταλάλους, θεοσυγεῖς, ὑβριστὰς, ὑπερ-

ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐ-
φευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν
ἀπειθεῖς,

31 Ἀσυνέτους, ἄσυνδέτους,
ἄτόργους, ἄσπώνδους, ἀνελεή-
μονας.

32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα
τῷ Θεῷ ἐπιγνόντες, (ὅτι οἱ
τὰ τοιαῦτα πρᾶσσοντες ἄξι-
οι θανάτου εἰσίν,) ἔμνονον αὐ-
τὰ ποιῆσιν, ἀλλὰ καὶ συνευ-
δοκῶσι τοῖς πρᾶσσι.

Κεφ. β'. 2.

ΔΙὸ ἀναπολόγητον εἶ, ὃ
ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρί-
νων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν
ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις·
τὰ γὰρ αὐτὰ πρᾶσσεις ὁ
κρίνων.

2 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρί-
μα τῷ Θεῷ ἐστὶ κατὰ ἀλή-
θειαν ἐπὶ τῆς τὰ τοιαῦτα
πρᾶσσοῦσας.

3 Λογίζῃ δὲ τῆτο, ὃ
ἄνθρωπε ὁ κρίνων τῆς τὰ
τοιαῦτα πρᾶσσοντας, καὶ
ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεί-
ξῃ τὸ κρίμα τῷ Θεῷ;

4 Ἡ τοῦ πλούτου τῆς
χρηστότητος αὐτοῦ, καὶ τῆς
ἀνοχῆς, καὶ τῆς μακροθυ-
μίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν
ὅτι τὸ χρηστὸν τῷ Θεῷ εἰς
μειάνοιάν σε ἄγει;

5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρό-
τητά σου καὶ ἀμετανόητον
καρδίαν, θησαυρίζεις σεαυ-
τῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς, καὶ
ἀποκαλύψῃς δικαιοκρισίας
τῷ Θεῷ.

6 Ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ
κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

7 Τοῖς μὲν κατ' ὑπομο-
νὴν ἔργα ἀγαθῶν, δόξαν καὶ
τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητήσι,
ζωὴν αἰώνιον·

8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ
ἀπειθεῖσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ,
πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ,
δυμὸς καὶ ὀργή.

9 Θλίψις καὶ γενοχωρία
ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου
τῷ κατεργαζομένου τὸ κα-
κόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ
Ἕλληνι.

10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ
εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ
τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶ-
τον καὶ Ἕλληνι.

11 Οὐ γὰρ ἐστὶ προσωπο-
ληψία παρὰ τῷ Θεῷ.

12 Ὅσοι γὰρ νόμως ἡ-
μαρτον, ἀνόμως καὶ ἐπολύν-
ται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἡμαρ-
τον, διὰ νόμου κριθήσονται,

13 (Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ
τῷ νόμῳ δίκαιοι παρὰ τῷ
Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ
νόμου δικαιωθήσονται.

14 Ὅταν γὰρ ἔδῃ τὰ
μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ
τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νό-
μον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰ-
σι νόμοι.

15 Οἵτινες ἐνδείκνυνται
τὸ ἔργον τῷ νόμου γραπτὸν
ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμ-
μαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συ-
νειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλ-
λήλων τῶν λογισμῶν κατη-
γορούντων,

γορούντων, ἡ καὶ ἀπολογουμένων,)

16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

17 Ἰδὲ, σὺ Ἰουδαῖο· ἐπονομάζη, καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ,

18 Καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, καὶ ἠαυτὸν ἐκ τῶ νόμου·

19 Πέποιθας τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει,

20 Παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.

21 Ὁ ὅν διδάσκων ἑτέρων, σεαυτὸν ἐκ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις;

22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδωλα, ἱεροσυλεῖς;

23 Ὁς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τῶ νόμου, τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις;

24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.

25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, εἰάν νόμον πράττης· εἰάν δὲ παραβάτης νόμου ᾖ, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν.

26 Ἐὰν ὅν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τῶ νόμου φυλάσσει, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτῆ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται;

27 Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελῶσα, σὲ τὸν διὰ γράμματός καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου;

28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ, Ἰουδαῖός ἐστιν· ἀλλ' ἡ ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκί, περιτομή·

29 Ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ, Ἰουδαῖός καὶ περιτομὴ καρδίας, ἐν πνεύματι, ἐκ γράμματι· ὃ ἐπαινέται ἐκ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τῶ Θεοῦ.

Κεφ. γ'. 3.

Τῷ ὅν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου; ἡ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς;

2 Πολύ, κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Τί γὰρ, εἰ ἠπίσησάν τινες; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίσιν τῶ Θεοῦ καταργήσῃ;

4 Μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύτης· καθὼς γέγραπται· Ὅπως ἂν δικαιοδικῇ ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃ ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεὸς δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν;

ἔροῦμεν; μὴ ἄδικ^Θ ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρει τὴν ὀργήν; (καὶ ἄνθρωπον λέγω.)

6 Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τῷ Θεῷ ἐν τῷ ἑμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι καὶ γὰρ ὡς ἀμαρτωλὸς κρινόμαι;

8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθὼς φασί τινες ἡμᾶς λέγειν,) ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; ἔν τὸ κρίμα ἐνδικόν ἐστι.

9 Τί οὖν; προεχόμεθα; Οὐ πάντως· προσητιασάμεθα γὰρ Ἰσθαίης τε καὶ Ἑλληνας πάντας ὑφ' ἀμαρτίαν εἶναι.

10 Καθὼς γέγραπται· Ὅτι οὐκ ἔστι δίκαι^Θ ἑδὲ εἷς.

11 Οὐκ ἔστιν ὁ συνίων, ἕκ ἑστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

12 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, ἕκ ἑστιν ἕως ἑνός.

13 Τάφ^Θ ἀνεργμέν^Θ ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιβήσαν· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

14 Ὡς τὸ γόμα ἀρώς καὶ πικρίας γέμει.

15 Ὅξεις οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα.

16 Σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

17 Καὶ ὁδὸν ἐρήνης οὐκ ἔγνωσαν.

18 Οὐκ ἔστι φόβ^Θ Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

19 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμ^Θ λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ· ἵνα πᾶν γόμα φραγῇ, καὶ ὑπόδικ^Θ γένηται πᾶς ὁ κόσμ^Θ τῷ Θεῷ.

20 Διότι ἐξ ἔργων νόμου ἢ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἀμαρτίας.

21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη Θεῷ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τῷ νόμῳ καὶ τῶν προφητῶν.

22 Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τῆς πιστεύοντας· οὐ γὰρ ἔστι διαφορή.

23 Πάντες γὰρ ἡμαρτον, καὶ ὑπεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

24 Δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

25 Ὅν προέθετο ὁ Θεὸς ἱλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἐνδειξὴν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἀμαρτημάτων, ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ,

26 Πρὸς ἐνδειξὴν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἐν τῷ νῦν καιρῷ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον,

καιον, καὶ δικαιοσύνη τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.

27 Πῶς ἔν καύχησης ; ἐξεκλείσθη. Διὰ ποίῃ νόμῳ ; τῶν ἔργων ; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ νόμῳ πίστεως.

28 Λογίζομεθα ἔν, πίστει δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμῳ.

29 Ἡ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον ; ὡχί δὲ καὶ ἐθνῶν ; Ναὶ καὶ ἐθνῶν.

30 Ἐπείπερ εἰς ὁ Θεὸς, ὃς δικαιοῦσκει περιτομὴν ἐκ πίστεως, καὶ ἀκροβυσίαν διὰ τῆς πίστεως.

31 Νόμον ἔν καίταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως ; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμον ἰσῶμεν.

Κεφ. δ'. 4.

Τὶ ἔν ἐροῦμεν Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρηκέναι κατὰ σάρκα ;

2 Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει ; Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα.

5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἄσεβον, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην.

6 Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέ-

γει τὸν μακαρισμὸν τῷ ἀνθρώπῳ, ὃ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων·

7 Μακάριοι ὧν ἀφείδυσαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

8 Μακάριοι ἄνθρωποι ὃ οὐ μὴ λογίσῃται Κύριος ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς ἔν οὗτο· ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυσίαν ; Λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς ἔν ἐλογίσθη ; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυσίᾳ ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυσίᾳ.

11 Καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυσίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυσίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην·

12 Καὶ πατέρα περιτομῆς, τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς σοιχοῦσι τοῖς ἰχνεσι τῆς ἐν τῇ ἀκροβυσίᾳ πίστεως τῷ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ, ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως.

14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πῖ-

εις, καὶ κατήρηται ἡ ἐπαγγελία.

15 Ὁ γὰρ νόμος ὄργην κατεργάζεται· οὐ γὰρ ἐκ ἐστὶ νόμος, ἀδὲ παράδοσις.

16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὃς ἐστὶ πατὴρ πάντων ἡμῶν,

17 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε) κατέναντι οὗ ἐπίστευσε, Θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα.

18 Ὁς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσε, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον· Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.

19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτῇ σῶμα ἤδη νεκρωμένον, ἐκατονταέτης παρ' ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μητρὸς Σάρρας.

20 Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, διὲς δόξαν τῷ Θεῷ.

21 Καὶ πληροφρονηθεὶς ὅτι ὁ ἐπηγγέλται, δυνατὸς ἐστὶ καὶ ποιῆσαι.

22 Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

23 Οὐκ ἐγράφη εἰς δι

αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ·

24 Ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγγείραντα Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,

25 Ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἡγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Κεφ. ε'. 5.

Δ Ικαίωθέντες ἔν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

2 Δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τῆς Θεοῦ.

3 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν· εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται·

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα·

5 Ἡ δὲ ἐλπίς ἐκκαίει· ὅτι ἡ ἀγάπη τῆς Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος ἁγίου τῆς δοθείσης ἡμῖν.

6 Ἐτι γὰρ Χριστὸς ὢντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἁσθεῶν ἀπέθανε.

7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίως τίς ἀποδανείται· ὑπὲρ γὰρ τῆς ἀγαθῆς τάχα τίς καὶ τολμᾷ ἀποδανεῖν.

8 Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι

ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.

9 Πολλῷ ἢ μᾶλλον, δικαιοθύντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

11 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' ὃν νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.

12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ ἕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διήλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον.

13 Ἀχρὶ γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὄντ' νόμου.

14 Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος.

15 Ἀλλ' ἔχ' ὡς τὸ παραπτώμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τῷ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἢ

χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς πολλὰς ἐπερίσσειαι.

16 Καὶ οὐχ' ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δῶρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων, εἰς δικαίωμα.

17 Εἰ γὰρ τῷ τῷ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνὸς, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Ἄρα ἢ ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος, εἰς πᾶν ἄνθρωπον, εἰς κατάκριμα· ἕτω καὶ δι' ἐνὸς δικαιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

19 Ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεσάθησαν οἱ πολλοί, ἕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι κατασάθονται οἱ πολλοί.

20 Νόμος δὲ παρεῖσθαι, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσειεν ἡ χάρις.

21 Ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς

ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. 5. 6.

ΤΙ ἔν ἐρῶμεν; ἐπιμενέμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;

2 Μὴ γένοιτο· οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

3 Ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;

4 Συνελάβημεν ἔν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὡς περ ἡγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, ἕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.

5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα.

6 Τῷτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσφενδύθη, ἵνα κἀναργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τῷ μηκέτι δελεεῖν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ.

7 Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.

8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πεισεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ.

9 Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτῷ ἄκ' ἔτι κυριεύει.

10 Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ

ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ.

11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

12 Μὴ ἔν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ.

13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.

14 Ἀμαρτία γὰρ ὑμῶν ἔκυριεύσει· ἔ γὰρ ἔστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.

15 Τί ἔν; ἁμαρτήσομεν, ὅτι ἐκ ἐσμέν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.

16 Οὐκ οἶδατε ὅτι ὃ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοὴν, δοῦλοί ἐστε ὃ ὑπάχετε, ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην;

17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδασχῆς.

18 Ἐλευθερωθήντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.

19 Ἀνδράπινον λέγω, διὰ τὴν

τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν ὅλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, ἔτω νῦν παρστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν ὅλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.

20 Ὅτε γὰρ ὅλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.

21 Τίνα ἔν καρπὸν εἰχετε τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλει ἐκείνων, θάνατος.

22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δαλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλει, ζωὴν αἰώνιον.

23 Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τῷ Θεῷ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. ζ'. 7.

Η Ἀγαπήτε ἀδελφοὶ (γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶν) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τῷ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ;

2 Ἡ γὰρ ὑπανδρὺς γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· εἰάν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ κατήγγηται ἀπὸ τοῦ νόμου τῷ ἀνδρὶ.

3 Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χηματίσει, εἰάν γενῆται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· εἰάν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρηται εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ νό-

μου· τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ.

4 Ὡστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγεσθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ.

5 Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τῆς νόμου, ἐνεργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ.

6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τῆς νόμου, ἀποθανόντος ἐν ᾧ κατειχόμεθα· ὥστε δελεύειν ἡμᾶς ἐν καिनότητι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γραμμάτων.

7 Τί ἔν ἐροῦμεν; Ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν ἐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ νόμου· τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν ἐκ ἡδεῖν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν· Οὐκ ἐπιθυμήσεις.

8 Ἀφορμὴν δὲ λαβῆσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς, καλειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά.

9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθέσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν· Ἐγὼ δὲ ἀπέθανον.

10 Καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον.

11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβὼσα διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐξηπάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκλεινεν.

12 Ὡς ὁ μὲν νόμος ἄγιος καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ ὅτι αἴσθον, ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία διὰ τῆς ἀγαθῆς μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

14 Οἶδμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

15 Ὁ γὰρ κατεργάζομαι, ἢ γινώσκω· ἢ γὰρ ὁ θέλω, τῆτο πράσσω· ἀλλ' ὁ μισῶ, τῆτο ποιῶ.

16 Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω, τῆτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ, ὅτι καλός.

17 Νυνὶ δὲ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκῶσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

18 Οἶδα γὰρ ὅτι ἔτι οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ (τοῦτέστι ἐν τῇ σαρκὶ μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παρᾶκειναι μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλόν, ἔτι εὐρίσκω.

19 Οὐ γὰρ ὁ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ' ὁ ἢ θέλω κακόν, τῆτο πράσσω.

20 Εἰ δὲ ὁ ἢ θέλω ἐγὼ, τοῦτο ποιῶ, οὐκ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ'

ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

21 Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θελόντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παρᾶκειται.

22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τῷ Θεῷ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον.

23 Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου.

24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα ὅτι αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῷ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ· τῇ δὲ σαρκὶ, νόμῳ ἁμαρτίας.

Κεφ. γ'. 8.

Ὅθεν ἄρα νῦν κατὰκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

2 Ὁ γὰρ νόμος τῷ πνεύματι τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τῆς νόμῳ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου ἐν ᾧ ἡσθάνει διὰ τῆς σαρκὸς, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς

σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί.

4 Ἴνα τὸ δικαίωμα τῆ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σὰρκα περιπατήσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

5 Οἱ γὰρ κατὰ σὰρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονέουσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ τῆς πνεύματος.

6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς, θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τῆς πνεύματος, ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τῆς Θεῆς ἔχ' ὑποτάσσεσθαι οὐδὲ γὰρ δύναται.

8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρέσαι ἔδυναται.

9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἶπερ πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. Εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ ἐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἐστὶν αὐτῷ.

10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα, ζωὴ διὰ δικαιοσύνην.

11 Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν, οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τῆς ἐνοικητικῆς αὐτῆς πνεύματος ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὁφειλέται ἐσμὲν ἔν τῇ σαρκί, τῷ κατὰ σὰρκα ζῆν.

13 Εἰ γὰρ κατὰ σὰρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τῆς σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.

14 Ὅσοι γὰρ πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ.

15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κρᾶζομεν, Ἀββᾶ ὁ πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ.

17 Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἶπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιρῷ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

19 Ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τῆς Θεοῦ ἀπεκδέχεται.

20 Τῇ γὰρ μαλαιότητι ἡ κτίσις ὑπελάγη, οὐχ' ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαίναν· ἐπ' ἐλπίδι,

21 Ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

22 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πάσα

σα

σα ἡ κτίσις συσπνάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν.

23 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς γενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλέπομένη, ἔκ ἔστιν ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει;

25 Εἰ δὲ ὁ ὃ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα.

26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξάμεθα καθὼς δεῖ, οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν γενήμοις ἀλαλήτοις.

27 Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἀγίων.

28 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κληταῖς οὖσιν.

29 Ὅτι ὅς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τῆς υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς.

30 Οὓς δὲ προώρισε, τέτρεθς καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκά-

λεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.

31 Τί οὖν ἐρεῖμεν περὶ ταῦτα; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;

32 Ὃς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται;

33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαίων.

34 Τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανὼν, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς, ὃς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνιυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις, ἡ γενοχωρία, ἡ διωγμός, ἡ λιμὸς, ἡ γυμνότης, ἡ κίνδυνος, ἡ μάχαιρα;

36 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.)

37 Ἀλλ' ἐν τούτοις παύσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντός ἡμᾶς.

38 Πέπεισμαι γὰρ ὅτι ἔτε θάνατος, ἔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι, ἔτε ἀρχαί, οὔτε δυνάμεις, οὔτε ἐνεσῶτα, οὔτε μέλλοντα,

39 Οὔτε ὑψωμα, οὔτε βάθος, οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ

ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῷ Θεῷ,
τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυ-
ρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. 9. 9.

Α Λήθειαν λέγω ἐν Χρι-
στῷ, οὐ ψεύδομαι,
(συμμαρτυρούσης μοι τῆς
συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι
ἀγίῳ,)

2 Ὅτι λύπη μοι ἐστὶ με-
γάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὁδύνη
τῇ καρδίᾳ μου.

3 Ὁ ὕχρον γὰρ αὐτὸς
ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ
Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μη-
τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρ-
κα.

4 Οἵ τινές εἰσιν Ἰσραηλι-
ται, ὧν ἡ υἱοθεσία, καὶ ἡ
δόξα, καὶ αἱ διαθήκαι, καὶ ἡ
νομοθεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ
αἱ ἐπαγγελίαι.

5 Ὡν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ
ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα,
ὁ ὧν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

6 Οὐχ ὅσον δὲ ὅτι ἐκπέ-
πωκει ὁ λόγος τῷ Θεῷ· οὐ
γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, ἔ-
σονται Ἰσραὴλ.

7 Οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα
Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλ'
ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι
σπέρμα.

8 Τητέσιν, ἢ τὰ τέκνα
τῆς σαρκὸς, ταῦτα τέκνα
τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα
τῆς ἐπαγγελίας, λογίζονται
εἰς σπέρμα.

9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λό-
γος ἔστι. Κατὰ τὸν καιρὸν

τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται
τῇ Σάρρᾳ υἱός.

10 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
Ῥεβέκκα, ἐξ ἐνὸς κοίτην
ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν.

11 Μήπω γὰρ γεννηθέν-
των, μηδὲ παραστάτων τὴν αἴ-
σθησιν ἢ κακόν, ἵνα ἡ κατὰ
ἐκλογὴν τοῦ Θεοῦ πρόθεσις μένη,
ἐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τῆ κα-
λῆς.

12 Ἐρξήθη αὐτῇ· Ὅτι
ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάτ-
τονι.

13 Καθὼς γέγραπται· Τὸν
Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἠ-
σαὺ ἐμίσησα.

14 Τί οὖν ἐροῦμεν; καὶ
ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ
γένοιτο.

15 Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει·
Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰ-
κτιρήσω ὃν ἂν οἰκτιρῶ.

16 Ἀρα ἔν ἐ τῷ θέλοντι,
οὐδὲ τῷ τρέχοντι, ἀλλὰ
τοῦ ἐλεῶντος Θεοῦ.

17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ
τῷ Φαραὼ· Ὅτι εἰς αὐτὸ
τὸ ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐν-
δείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν
μου, καὶ ὅπως διαγελῇ τὸ
ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

18 Ἀρα ἔν ὃν θέλει ἐλεῶν
ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει.

19 Ἐρεῖς οὖν μοι· Τί
ἔτι μέμφεται; τῷ γὰρ βου-
λήματι αὐτῷ τίς ἀνδίκηκε;

20 Μενῶν γε, ὃ ἀνδρωπε,
σύ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος
τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ το πλάσμα
τῷ

τῷ πλάσαντι· τί με ἐποίηας ἕτως;

21 Ἡ ἐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλῶ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματι ποιῆσαι, ὁ μὲν εἰς τιμὴν σκεύῃ, ὁ δὲ εἰς ἀτιμίαν;

22 Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτῷ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρησμένα εἰς ἀπάλειαν·

23 Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλέως ἀπροηόημασεν εἰς δόξαν;

24 Οὐδὲ καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς, οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν.

25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὤσῃ λέγει· Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου· καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην, ἠγαπημένην.

26 Καὶ ἔσαι, ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἐρῆθη αὐτοῖς· Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.

27 Ἡσαΐας δὲ κρᾶζει ὑπὲρ τῶ Ἰσραὴλ· Ἐὰν ᾗ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατὰλειμμα σωθήσεται.

28 Λόγον γὰρ συνελῶν καὶ συνιένων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον συνιελιμμένον ποιήσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.

29 Καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας· Εἰ μὴ Κύριος Σαβαὶθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἀν' ἐγενήθη-

μεν, καὶ ὡς Γόμορρᾶ ἀν' ὠμοιώθημεν.

30 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοινα δικαιοσύνην, κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως·

31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔφθασε;

32 Διατί; Ὅτι ἐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου. προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τῷ προσκόμματι.

33 Καθὼς γέγραπται· Ἰδοὺ, τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματι, καὶ πέτρην σκανδάλου· καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνηθήσεται.

Κεφ' ι'. 10.

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεόν, ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτήριαν.

2 Μαριμερῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν.

3 Ἀγνοῦντες γὰρ τὴν τῷ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην, ζητοῦντες γῆσθαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπέαγγησαν.

4 Τέλος γὰρ νόμου Χριστός, εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι.

5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τῷ νόμου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἀνθρώπος, ζητεῖται ἐν αὐτοῖς.

6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη ἔτω λέγει· Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν ὕψανόν; Τῆτ' ἔστι, Χριστὸν καὶ ἀγαγεῖν.

7 Ἡ, τίς καὶ ἀβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; Τοῦτ' ἔστι, Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐφγύς σε τὸ ῥῆμά ἐστιν ἐν τῷ σόματί σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τῆτ' ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν.

9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ σόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.

10 Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, σόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ κατασχυνηθήσεται.

12 Οὐ γάρ ἐστι διαστολή Ἰουδαίᾳ τε καὶ Ἑλληνῷ· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλεονίων εἰς πάντας τὰς ἐπικαλημένους αὐτόν.

13 Πᾶς γὰρ ὅς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

14 Πῶς ἂν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύουσιν ὃ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ ἀκέσασιν χωρεῖς κηρύσσοντες;

15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν, ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς

γέγραπται· Ὡς ὥραϊοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ.

16 Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπέκhouσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

17 Ἀρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

19 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραὴλ; Πρῶτος Μωσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔδνει, ἐπὶ ἔδνει ἀσυνέτῳ παροργιστῇ ὑμᾶς.

20 Ἡσαΐας δὲ ἀπολομαῖ, καὶ λέγει· Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητῶσιν, ἐμφανὲς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.

21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξέπείτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Κεφ. ια'. ιι.

Λέγω οὖν· Μὴ ἀπόστα το ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμὶ, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.

2 Οὐκ ἀπόστα ὁ Θεὸς τὸν

τὸν λαὸν αὐτῷ, ὃν προέγνω.
Ἦ ἔκ οἶδατε ἐν Ἠλίας τί
λέγει ἡ γραφή; ὡς ἐντυγχά-
νει τῷ Θεῷ κατὰ τῆ Ἰσραήλ,
λέγων·

3 Κύριε, τοὺς προφῆτας
σου ἀπέκλειναν, καὶ τὰ θυ-
σιαστήριά σου κατέσκαψαν·
καὶ γὰρ ὑπελείφθη μόνον, καὶ
ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου.

4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ
χρηματισμός; Κατέλιπον ἐ-
μαυτῷ ἐπικισχιλίους ἀν-
δρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν
γόνυ τῇ Βαβυλῶνι.

5 Οὕτως ἔν καὶ ἐν τῷ νῦν
καίρω λυτῆμα καὶ ἐκλογὴν
χάρις γέγονεν.

6 Εἰ δὲ χάρις, οὐκ ἔτι
ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκ
ἔτι γίνεσθαι χάρις· εἰ δὲ ἐξ
ἔργων, οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις·
ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔτι ἐστὶν
ἔργον.

7 Τί οὖν; Ὁ ἐπιζητεῖ
Ἰσραήλ, τούτου οὐκ ἐπέ-
τυχεν· ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυ-
χεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώ-
θησαν,

8 (Καθὼς γέγραπται· Ἐ-
δωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα
κατανύξεως, ὁφθαλμοὺς τῷ μὴ
βλέπειν, καὶ ὦτα τῷ μὴ ἀ-
κούειν) ἕως τῆς σήμερον ἡμέ-
ρας.

9 Καὶ Δαβὶδ λέγει· Γενη-
θήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς
παγίδα, καὶ εἰς θῆραν, καὶ εἰς
σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπό-
δομα αὐτοῖς.

10 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὁ-

φθαλμοὶ αὐτῶν τῷ μὴ βλέ-
πειν· καὶ τὸν ὥτον αὐτῶν δια-
παντὸς σύγκαμψον.

11 Λέγω ἔν, μὴ ἔπται-
σαν, ἵνα πείσωσι; Μὴ γένοι-
το· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παρα-
πλάσι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνε-
σιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι
αὐτοὺς.

12 Εἰ δὲ τὸ παράπλωμα
αὐτῶν πολυτῶς κόσμου, καὶ
τὸ ἥτημα αὐτῶν πολυτῶς
ἔθνων, πῶς μᾶλλον τὸ πλή-
ρωμα αὐτῶν;

13 Ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς
ἔθνεσιν, ἐφ' ὅσον μὲν εἰμι ἐγὼ
ἔθνων ἀπόστολος, τὴν διακο-
νίαν μὴ δοξάζω·

14 Εἰ πῶς παραζηλώσω
μὴ τὴν σάρκα, καὶ σώσω τι-
νάς ἐξ αὐτῶν.

15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ
αὐτῶν, καὶ ἀλλαγὴ κόσμου·
τίς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ
ἐκ νεκρῶν;

16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ αἰ-
γία, καὶ τὸ φῦγμα· καὶ εἰ ἡ
ρίζα αἰγία, καὶ οἱ κλάδοι.

17 Εἰ δὲ τινες τῶν κλά-
δων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ
ἀγριέλαι· ὃν ἐνεμενίσθης
ἐν αὐτοῖς, καὶ συσκοινῶς τῆς
ρίζης καὶ τῆς πιότητος τῆς
ἐλαίας ἐγένεθαι,

18 Μὴ κατακαυχῶ τῶν
κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχῶ-
σαι, οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βασιλ-
ζεῖς, ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ.

19 Ἐρεῖς ἔν· Ἐξεκλάσθη-
σαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγχε-
τρισθῶ.

20 Καλῶς·

20 Καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔσηκας· Μὴ ὑψηλοφρόνεις, ἀλλὰ φοβῆ.

21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, μήπως ἔδὲ σοῦ φείσῃται.

22 Ἴδε οὖν χρησότηλια καὶ ἀποδομίαν Θεῷ· ἐπὶ μὲν τῆς πεσούιας, ἀποτομίαν· ἐπὶ δὲ σε, χρησότηλια, ἐὰν ἐπιμείνης τῇ χρησότητι· ἔπει καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ.

23 Καὶ ἐκεῖνοι δὲ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρίσθῃσονται· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς.

24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθῃς εἰς καλλιέλαιον, πόσω μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν, ἐγκεντρίσθῃσιναι τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;

25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, (ἵνα μὴ ᾗτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι) ὅτι πῶρως ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρεις οὐ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ.

26 Καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται, καθὼς γέγραπται· Ἦξει ἐκ Σιών ὁ ἐνόμενος, καὶ ἀποσρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.

27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν

ἀφέλωμαι τὰς ἐμαρτίας αὐτῶν.

28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπῆτοί διὰ τῆς παύσεως.

29 Ἀμειψόμεθα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τῆ Θεοῦ.

30 Ὡς περ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτὲ ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ·

31 Οὕτω καὶ οὗτοι νῦν ἠπείθησαν τῷ ὑμείρων ἑλέει, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι.

32 Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς τῆς πάντας εἰς ἀπείθειαν, ἵνα τῆς πάντας ἐλεήσῃ.

33 Ὡς βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ· ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

34 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; ἢ τίς συμβεβηκεν αὐτῷ ἐγένετο;

35 Ἡ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;

36 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τῆς αἰῶνας. Ἀμήν.

Κεφ. ιβ'. 12.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τῆ Θεοῦ, παρασῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ

D d

Θεῷ,

Θεῶν, τὴν λογικὴν λαίρειαν ὑμῶν.

2 Καὶ μὴ συσχημαλίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τῆς νοῦς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τῆς Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χαρίσεως τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκείνῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον σοφείας.

4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πράξιν.

5 Οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σώματι ἔσμεν ἐν Χριστῷ, ὃ δὲ καθ' ἑῷ, ἀλλήλων μέλη.

6 Ἐχούτες δὲ χαρίσματι κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητεῖαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν σοφείας.

7 Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ·

8 Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλησίᾳ· ὁ μελαδίδας, ἐν ἀσπότητι· ὁ τροφισάμενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι.

9 Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος. Ἀποσυγυῖτες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ.

10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς

ἀλλήλους φιλόστοργοι· τῇ τιμῇ ἀλλήλους προσηγούμενοι·

11 Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί· τῷ πνεύματι ζέοντες· τῷ Κυρίῳ δευλεύοντες·

12 Τῇ ἐλπίδι χαίροντες· τῇ θλίψει ὑπομένοντες· τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες·

13 Ταῖς χρεῖαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες· τὴν φιλοξενίαν διώκοντες.

14 Εὐλογεῖτε τὰς διώκοντας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταραζέσθε.

15 Χαίρειν μετὰ χαίρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαίωντων.

16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονούντες· μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι· μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς.

17 Μηδὲν κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες· περνοῦμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.

18 Εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες.

19 Μὴ ἑαυτὰς ἐκδικεῖτες, ἀγαπητοί· ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ. γέγραπται γὰρ Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος.

20 Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψάμιζε αὐτόν. ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τὸτο γὰρ ποιῶν, ἀνδρακὸς πυρρός.

πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κε-
φαλὴν αὐτῆς.

21 Μὴ νικῶ ὑπὸ τῆς κα-
κῆ· ἀλλὰ νικά ἐν τῷ ἀγαθῷ
τὸ κακόν.

Κεφ. ιγ'. 13.

Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις
ὑπερεχούσαις ὑπο-
τασσέσθω. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξ-
ουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ
οὐσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ
τεταγμέναι εἰσιν.

2 Ὡς ὁ ἀντίτασσόμενος
τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ
διαταγῇ ἀντέστηκεν· οἱ δὲ
ἀνθεστηκότες, ἑαυτοῖς κρίμα
λήψονται.

3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ
εἰσὶ φόβοι τῶν ἀγαθῶν ἔργων,
ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ
μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν;
Τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἐξέεις
ἥπαινον ἐξ αὐτῆς.

4 Θεὸς γὰρ διάκονός ἐστι
σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. ἔαν δὲ τὸ
κακὸν ποιῇς, φόβος· οὐ γὰρ
εἰκὴ τὴν μάχαιραν φορεῖ.
Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἐκ-
δικᾷ εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν
πράσσοντι.

5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσ-
σισθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν
ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν
συνείδησιν.

6 Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φό-
βος τελεῖτε. λειτῦργοὶ γὰρ
Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο
προσκαρτεροῦντες.

7 Ἀποδοτε οὖν πᾶσι τὰς
ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν
φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέ-

λος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φό-
βον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τι-
μὴν.

8 Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε,
εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους·
ὁ γὰρ ἀγαπᾶν τὸν ἕτερον,
νόμον πεπλήρωκε.

9 Τὸ γὰρ· Οὐ μοιχεύ-
σεις· Οὐ φονεύσεις· Οὐ κλέ-
ψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις·
Οὐκ ἐπιθυμήσεις· καὶ εἴ τις
ἑτέρα ἐνιολῇ, ἐν τούτῳ τῷ
λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν
τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλη-
σίον σου ὡς σεαυτὸν.

10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλη-
σίῳ κακὸν οὐκ ἐργάζεται.
πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.

11 Καὶ ταῦτο, εἰδότες τὸν
καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἡδὴ ἐξ
ὑπνους ἐγερθῆναι. νῦν γὰρ ἐγ-
γύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ
ὅτε ἐπιστεύσαμεν.

12 Ἡ νύξ προέκοψεν, ἢ
δὲ ἡμέρα ἤγγικεν· ἀποθώμε-
θα ἔν τὰ ἔργα τοῦ σκότους,
καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τῆς
φωλίας.

13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχη-
μόνως περιπατήσωμεν· μὴ κώ-
μοις καὶ μέδαις, μὴ κοίταις
καὶ ἀσελείαις, μὴ ἔριδι καὶ
ζήλῳ.

14 Ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν
Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς
σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε
εἰς ἐπιθυμίας.

Κεφ. ιδ'. 14.

Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ
πίσει, προσλαμβάνά-
νεσθε,

νεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις δια-
λογισμῶν.

2 Ὃς μὲν πισεύει φαεῖν
πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα
ἐσθίει.

3 Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθί-
οντα μὴ ἐξυθενείτω· καὶ ὁ μὴ
ἐσθίων, τὸν ἐσθιοντα μὴ κρι-
νέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν
προσελάβει.

4 Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλ-
λότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ
κυρίῳ ᾄκει ἢ πίπτει· γα-
θήσεται δέ. δυνατὸς γὰρ ἐστὶν
ὁ Θεὸς ᾄσαι αὐτόν.

5 Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν
παρ' ἡμέραν· ὅς δὲ κρίνει
πᾶσαν ἡμέραν. ἕκαστος ἐν
τῷ ἰδίῳ νοὶ πληροφореῖσθω.

6 Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν,
Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρο-
νῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ
φρονεῖ· ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐ-
σθίει· εὐχαρισεῖ γὰρ τῷ
Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ
οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαρισεῖ τῷ
Θεῷ.

7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυ-
τῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀπο-
θνήσκει.

8 Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ
Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀπο-
θνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀπο-
θνήσκωμεν· ἐάν τε οὖν ζῶμεν,
ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ
Κυρίου ἐσμέν.

9 Εἰς τῆτο γὰρ Χριστὸς
καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέ-
ζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων
πυριεύσῃ.

10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν

ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξυ-
θενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάν-
τες γὰρ παραστησόμεθα τῷ
βήματι τοῦ Χριστοῦ.

11 Γέγραπται γάρ· Ζῶ
ἐγώ, λέγει Κύριος· ὅτι ἐ-
μοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ
πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογή-
σεται τῷ Θεῷ.

12 Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν
περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ
Θεῷ.

13 Μηκέτι ἐν ἀλλήλων
κρίνωμεν· ἀλλὰ τῆτο κρί-
ναίε μάλλον, τὸ μὴ τιθέσθαι
πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ, ἢ
σκάνδαλον.

14 Οἶδα καὶ πέπεισμαι
ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδέν
κοινὸν δι' ἐαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λο-
γιζομένῳ τί κοινὸν εἶναι, ἐ-
κείνῳ κοινόν.

15 Εἰ δὲ διὰ βρώμα ὁ
ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκ
ἔτι κατὰ ἀγάπην περιπα-
τεῖς· μὴ τῷ βρώματί σου ἐκεί-
νον ἀπόλλυε, ὅπως οὐ Χριστὸς
ἀπέθανε.

16 Μὴ βλασφημεῖσθω ἐν
ὑμῶν τὸ ἀγαθόν.

17 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ βρώσις καὶ
πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ
εἰρήνη, καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι
ἀγίῳ.

18 Ὁ γὰρ ἐν τέτοις θα-
λεύων τῷ Χριστῷ, εὐάρεστος
τῷ Θεῷ, καὶ δοκιμὸς τοῖς ἀν-
δράποισ.

19 Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰ-
ρήνης

ρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους.

20 Μὴ ἐνεκεν βρώμαλι^ς καλιάλυε τὸ ἔργον τῆ Θεοῦ· πάντα μὲν καθαρά· ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματα^ς ἐσθίουσι.

21 Καλὸν τὸ μὴ φαεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ σκανδαλίζειαι ἢ ἀσθενεῖ.

22 Σὺ τίςτιν ἔχεις; κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τῆ Θεοῦ. Μακάρι^ς ὁ μὴ κρίνων ἐαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει.

23 Ὁ δὲ διακρινόμεν^ς, εἰάν φάγη, κατὰ κέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πάντες δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἀμαρτία ἐστίν.

Κεφ. ιε'. 15.

Ὁ Φείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βασιλεύειν, καὶ μὴ ἐαυτοῖς ἀρέσκειν.

2 Ἐκαστ^ς γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν.

3 Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἐαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδίζοντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

4 Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.

5 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως

δῶκε ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ φόβῳ δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὸ προσλαμβάνετε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

8 Λέγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιουμῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων.

9 Τὰ δὲ ἔδνη ὑπὲρ ἐλέως δοξάσαι τὸν Θεόν· καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τῷ λαῷ αὐτοῦ.

11 Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· Ἔσται ἡ εἰς τὰ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμεν^ς ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιουσιν.

13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει Πνεύματος ἁγίου.

14 Πέπεισμαι δὲ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν,

ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεσοὶ ἐξε-
ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι καὶ
πάσης γνώσεως, δυνάμενοι καὶ
ἀλλήλους νουθετεῖν.

15 Τολμηρότερον δὲ ἔγρα-
ψα ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέ-
ρους, ὡς ἐπαναμνησκῶν ὑ-
μᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δο-
θεῖσάν μοι ὑπὸ τῆ Θεοῦ,

16 Εἰς τὸ εἶναί με λει-
ψερῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ
ἔθνη, ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγ-
γέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένη-
ται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν
εὐπρόσδεκτοί, ἡγιασμένη ἐν
Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Ἐχῶ οὖν καύχησιν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς
Θεόν.

18 Οὐ γὰρ τολμήσω λα-
λεῖν τι ὃν οὐ κατεργάσατο
Χριστὸς δι' ἐμῆς, εἰς ὑπακοὴν
ἐθνῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ,

19 Ἐν δυνάμει σημείων
καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύ-
ματι Θεοῦ ὥστε με ἀπὸ Ἱε-
ρυσσαλήμ καὶ κύκλῳ μέχρι τῆ
Ἰλλυρικῆς πεπληρωκέναι τὸ
εὐαγγέλιον τῆ Χριστοῦ.

20 Οὕτω δὲ φιλοτιμού-
μενον εὐαγγελίζεσθαι, ἔχ' ὅπως
ᾠνομάσθῃ Χριστὸς, ἵνα μὴ
ἔπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκο-
δομῶ.

21 Ἀλλὰ, καθὼς γέγρα-
πται· Οἷς οὐκ ἀνηγάλη πε-
ρὶ αὐτῆς, ὁψοῖται· καὶ οἱ οὐκ
ἀκηκόασι, συνήσεν.

22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην
τὰ πολλὰ τῆ ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς.

23 Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον
ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τού-
τοις, ἐπιποδίαν δὲ ἔχων τοῦ
ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολ-
λῶν ἐτῶν.

24 Ὡς ἐὰν πορεύομαι
εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλεύσομαι
πρὸς ὑμᾶς· ἐλπίζω γὰρ δια-
πορευόμενος θεάσασθαι ὑ-
μᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφ-
θῆναι ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν πρῶτον
ἀπὸ μέρους ἐμπωλησθῶ.

25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς
Ἱερυσσαλήμ, διακονῶν τοῖς ἀ-
γίοις.

26 Εὐδόκησαν γὰρ Μα-
κεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν
τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς
πλωχῆς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱε-
ρυσσαλήμ.

27 Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ
ὑφ' αὐτῶν εἰσιν· εἰ
γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐ-
τῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη,
ὁφείλωσι καὶ ἐν τοῖς σαρκι-
κοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς.

28 Τῷτο οὖν ἐπιτελέσας,
καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν
καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσο-
μαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπα-
νίαν.

29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος
πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐ-
λογίας τῆς εὐαγγελίας τῆ Χρι-
στοῦ ἐλεύσομαι.

30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί, διὰ τῆ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς
ἀγάπης τῆς πνεύματι, συνα-
γωνίσασθαι μοι ἐν ταῖς προσ-
ευχαῖς

ευχαῖς ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν·

31 Ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούτων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλήμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις·

32 Ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν.

33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μείλῃ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Κεφ. ις'. 16.

ΣΥΓΓΙΝΗΜΙ ΔΕ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὗσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεῖχρεαῖς·

2 Ἵνα αὐτὴν προσδέξῃσθε ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χεῖρ ᾤσθῃ· καὶ γὰρ αὕτη προσάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτῇ ἡμῶν.

3 Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργάτας μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

4 (Οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἐαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν· οἷς οὐκ ἐβόλῃ· εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ παῖσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἱερῶν.)

5 Καὶ τὴν καλὴν οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνειον τὸν ἀγαπητὸν μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν.

6 Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς.

7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουλιαν τοὺς συγγενεῖς μου, καὶ συναιχμαλώτους μου· οἵτινες εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἡμῶν γεγονόσιν ἐν Χριστῷ.

8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητὸν μου ἐν Κυρίῳ.

9 Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργόν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητὸν μου.

10 Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν, τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβέλου.

11 Ἀσπάσασθε Ἡρώδιαν τὸν συγγενὴ μου· ἀσπάσασθε τὰς ἐκ τῶν Ναρκίσσης, τὰς ὄντας ἐν Κυρίῳ.

12 Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν Κυρίῳ. ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ.

13 Ἀσπάσασθε Ρῶφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς καὶ ἐμοῦ.

14 Ἀσπάσασθε Ἀσύκρινον, Φλέβωνα, Ἐρμᾶν, Παύλον, Ἐρμῆν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφάς.

15 Ἀσπάσασθε Φιλόλοφον καὶ Ἰουλιαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους.

16 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπάσασθε

ζοῖται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τὰς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν, ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιοῦντας· καὶ ἐκκλίνατε ἀπὸ αὐτῶν.

18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἔχθρα εὐνοοῦσιν, ἀλλὰ τῇ ἐαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρησολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.

19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀπεραίως δὲ εἰς τὸ κακόν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συνίριψεν τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τὰς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

21 Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου,

καὶ Λέκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς μου.

22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέριος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν Κυρίῳ.

23 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάιος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κάρβιος ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στήξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίων χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένων·

26 Φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος·

27 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς ἐν Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένους ὁ ἀδελφός,

2 Τῇ ἐκκλησίᾳ τῆ Θεῶ τῇ οὐσῇ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλυμένοις τὸ ὄνομα τῆ Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν παντί τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν.

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεῶ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

5 Ὅτι ἐν παντί ἐπληρίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντί λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει.

6 Καθὼς τὸ μαρτύριον τῆ Χριστοῦ ἰσχυρίσθη ἐν ὑμῖν.

7 Ὡστε ὑμᾶς μὴ ὑπερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένης τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεκλήτης, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆ Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Πιστὸς ὁ Θεὸς δὲ οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυρίας ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῆ ὀνόματος τοῦ Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῷ, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

11 Ἐδηλώθη γὰρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἐριδὲς ἐν ὑμῖν εἰσι.

12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ.

13 Μεμέρισται ὁ Χριστός· μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδὲνα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον.

15 Ἴνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἔμδον ὄνομα ἐβάπτισα.

16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφάνον οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἰ τίνα ἄλλον ἐβάπτισα.

17 Οὐ

17 Οὐ γὰρ ἀπέσειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγῳ, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ.

19 Γέγραπται γάρ· Ἀπολὼ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνεiῶν ἀδείησω.

20 Πῶς σοφός; πῶς γραμματεὺς; πῶς συζητήτης τοῦ αἰῶνος τοῦτο; ἔχι ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τοῦτο;

21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύττειν σωσαι τοὺς πιστεύοντας.

22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτῶσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν·

23 Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἑλλήσι δὲ μωρίαν·

24 Αὐτοῖς δὲ τοῖς κληροῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσι Χριστὸν Θεὸν δύναμιν καὶ Θεὸν σοφίαν.

25 Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ.

26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλησιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς·

27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφὸς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου, καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ·

29 Ὅπως μὴ καυχῆσθαι πάντα σάρξ ἐνώπιον αὐτοῦ.

30 Ἐξ αὐτῶν δὲ ὑμεῖς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ αἰγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις·

31 Ἴνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

Κεφ. β'. 2.

Καὶ ἐγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἤλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ.

2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τί ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆτον ἐσταυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου, καὶ τὸ κήρυγμα

πῆρυσμά μὲς ἔκ ἐν πειθοῖς
ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις,
ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματι
καὶ δυνάμει·

5 Ἴνα ἡ ψίγῃς ὑμῶν μὴ
ᾗ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ'
ἐν δυνάμει Θεῷ.

6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν
τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ
τῷ αἰῶνι τούτῳ, οὐδὲ τῶν
ἀρχόντων τοῦ αἰῶνι τούτῳ
τῶν καταργημένων·

7 Ἀλλὰ λαλῶμεν σοφίαν
Θεῷ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀπο-
κεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ
Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς
δόξαν ἡμῶν.

8 Ἦν οὐδεὶς τῶν ἀρχόν-
των τῷ αἰῶνι τούτῳ ἔγνω-
κεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ
αὖ τὸν Κύριον τῆς δόξης
ἐσαύρωσαν.

9 Ἀλλὰ καθὼς γέγραπται·
Ἄ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ ἔς
οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν
ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοί-
μασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν
αὐτόν.

10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀ-
πεκάλυψε διὰ τῷ πνεύμα-
τι αὐτῷ· τὸ γὰρ πνεῦμα
πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη
τῷ Θεῷ.

11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώ-
πων τὰ τῷ ἀνθρώπῳ, εἰ μὴ
τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ
ἐν αὐτῷ; οὕτω καὶ τὰ τοῦ
Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ
πνεῦμα τῷ Θεῷ.

12 Ἡμεῖς δὲ ἐκ τὸ πνεῦ-
μα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν,

ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ
Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὲρ
τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν·

13 Ἀ καὶ λαλῶμεν, οὐκ ἐν
διδασκαλίᾳ ἀνθρωπίνης σοφίας
λόγοις, ἀλλ' ἐν διδασκαλίᾳ
Πνεύματι ἁγίου, πνευμα-
τικοῖς πνευματικὰ συκρί-
νοντες.

14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος
οὐ δέχεται τὰ τῷ πνεύματι
τῷ Θεῷ· μωρία γὰρ αὐτῷ
ἐστὶ, καὶ οὐ δύναται γνῶναι,
ὅτι πνευματικῶς ἀνακρί-
νεται.

15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνα-
κρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ
ὑπὸ οὐδενὸς ἀνακρίνεται.

16 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν
Κυρίου, ὃς συμβιβάζει αὐ-
τόν; Ἡμεῖς δὲ νῦν Χριστοῦ
ἔχομεν.

Κεφ. γ'. 3.

Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, οὐκ
ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν
ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς
σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν
Χριστῷ.

2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα,
καὶ οὐ βρῶμα· οὐπω γὰρ
ἠδύνασθε, ἀλλ' ἔτε ἔτι νῦν
δύνασθε.

3 Ἐτι γὰρ σαρκικοί ἐστε·
ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος
καὶ ἔρις καὶ διχοφασίαι,
οὐχὶ σαρκικοί ἐστε, καὶ κα-
τὰ ἄνθρωπον περιπαλεῖτε;

4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις·
Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου· ἔτε-
ρος δέ· Ἐγὼ Ἀπολλῶ· οὐ-
χὶ σαρκικοί ἐστε;

5 Τίς

5 Τίς οὖν ἐστὶ Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἡ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστω ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν;

6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἡύξανεν.

7 Ὡς τε ὁ φυτεύων ἐστὶ τι, οὔτε ὁ πότισων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός.

8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ πότισων, ἐν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

9 Θεοῦ γὰρ ἐσμὲν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε.

10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιεπίων θεμέλιον τέθεικα, ἀλλὰ δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλέπετω πῶς ἐποικοδομεῖ.

11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον ἔδεις δύνασαι θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

12 Εἰ δὲ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην·

13 Ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστη τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει.

14 Εἴ τινος τὸ ἔργον μένει

ὁ ἐπωκοδόμησι, μισθὸν λήψεται.

15 Εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτω δὲ ὡς διὰ πυρός.

16 Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;

17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινες ἐστε ὑμεῖς.

18 Μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός.

19 Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου, μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστὶ· γέγραπται γάρ· Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.

20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰς μάταιοι.

21 Ὡς τε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐσιν.

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεσῶτα, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν ἐσιν·

23 Ὑμεῖς δὲ, Χριστοῦ. Χριστός δὲ, Θεοῦ.

Κιφ.

Κεφ. δ'. 4.

Ὅτι τῶς ἡμᾶς λογιζέσθω ἀνδρωπῶ, ὡς ὑπηρέ-
τας Χριστῆ, καὶ οἰκονόμους
μυστηρίων Θεοῦ.

2 Ὁ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται
ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός
τις εὐρεθῇ.

3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν
εἰς ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ,
ἢ ὑπὸ ἀνδρωπίνης ἡμέρας·
ἀλλ' οὐδὲ ἱμαυλὸν ἀνακρίνω.

4 Οὐδὲν γὰρ ἱμαυλῶ σύν-
οἶδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τάτῳ δε-
δικαίωμα· ὁ δὲ ἀνακρίνων
με, Κύριός ἐστιν.

5 Ὡς μὴ πρὸ καιροῦ
τί κρίνῃς, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ
Κύριος· ὃς καὶ φωτίσει τὰ
κρυπτά τοῦ σκότους, καὶ φα-
νερώσει τὰς βελάς τῶν καρ-
διῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γε-
νήσεται ἰκάσῳ ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ.

6 Ταῦτα δὲ, ἀδελφοί,
μείσεσχημάτισα εἰς ἱμαυλὸν
καὶ Ἀπολλῶ, δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν
ἡμῖν μάθῃς τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ
γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ
εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε
κατὰ τὰ ἑτέρη.

7 Τίς γὰρ σε διακρίνει·
τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες·
εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶ-
σαι ὡς μὴ λαβών;

8 Ἡδὴ κεκορεσμένοι ἐστέ,
ἡδὴ ἐπληρώσατε, χωρὶς ἡ-
μῶν ἐβασιλεύσατε καὶ ὀφελόν
γε ἐβασιλεύσατε· ἵνα καὶ
ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσω-
μεν.

9 Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς
ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχά-
τους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανα-
τίους, ὅτι δέαιρον ἐγενήθη-
μεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ
ἀνθρώποις.

10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χρι-
στον, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χρι-
στῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ
ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοί, ἡ-
μεῖς δὲ ἄτιμοι.

11 Ἀχρεὶ τῆς ἀρεῖ ὥρας
καὶ πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ
γυμνηλεύομεν, καὶ κολαφιζό-
μεθα, καὶ ἀσφαλισμέν.

12 Καὶ κοπιῶμεν, ἐργα-
ζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ·
λοιδορούμενοι, εὐλογούμεν· διω-
κόμενοι, ἀνεχόμεθα·

13 Βλασφημώμενοι, πα-
ρακαλῶμεν ὡς περικαθάρ-
ματα τῷ κόσμῳ ἐγενήθημεν,
πάντων περίφημα ὡς ἀρεῖ.

14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς
γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα
με ἀγαπήλῃ νουθεῖω.

15 Ἐὰν γὰρ μυρίες παι-
δαγωγὰς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ'
ὅ πολλὰς παλίστας· ἐν γὰρ
Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τῆς εὐαγγε-
λίας ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.

16 Παρακαλῶ ἐν ὑμᾶς,
μιμηταί μου γίνεσθε.

17 Διὰ τῆτο ἔπεμψα ὑ-
μῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστὶ τέκνον
με ἀγαπήλῃ καὶ πιστὸν ἐν Κυ-
ρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς
ὁδούς με τὰς ἐν Χριστῷ, κα-
θὼς πάντα ἔχω ἐν πάσῃ ἐκ-
κλησίᾳ διδάσκω.

18 Ὡς μὴ ἐσχομένους δέ
Ε ε
με

μὴ πρὸς ὑμᾶς, ἐφυσινώθησαν τινες.

19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι ἐπὶ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τῇ δυνάμει.

20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει.

21 Τί θέλεις; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀλάτῃ, πνεύματι τε πρᾶότητος;

Κεφ. ε'. 5.

Οὕτως ἀκρίβειαι ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἣτις ἐστὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομαζέσθαι, ὥστε γυναῖκά τινα τῷ πατρὸς ἔχειν.

2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ ἔτι μᾶλλον ἐπειθήσατε, ἵνα ἐξαεθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας;

3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὸν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα, ὡς παρὼν, τὸν οὕτω τῷτο κατεργασάμενον,

4 Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὕλην τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. Οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;

7 Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾖτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη Χριστός.

8 Ὡς ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἄζυμοις εὐληκρινείας καὶ ἀληθείας.

9 Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις.

10 Καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου, ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ ἄρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ὁφείλει ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν.

11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι, ἐὰν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ πλεονέκης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορὸς, ἢ μέδυσος, ἢ ἄρπαξ· τῷ τοιοῦτῳ μηδὲ συνεσθίειν.

12 Τί γὰρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε;

13 Τὰς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρίνει. Καὶ ἐξαερεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Κεφ. ς'. 6.

Τοιούτοις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν.

ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν
ἀγίων;

2 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἅγιοι
τὸν κόσμον κρινούσι; καὶ εἰ
ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος,
ἀνάξιοι ἔστε κρίσεως ἐλα-
χίστων;

3 Οὐκ οἰδατε ὅτι ἀγγέ-
λους κρινούμεν; μήτι γε βιω-
τικά;

4 Βιωτικά μὲν ἔν κριθήσεται
ἐὰν ἔχητε, τὸς ἐξυθνημένους
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τάτους κα-
δίξει.

5 Πρὸς ἐλθροπὴν ὑμῖν λέ-
γω· ἔτις ἐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν
σοφὸς ἢ δὲ εἷς, ὃς δυνήσεται
διακρίναι ἀνά μόνον τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτοῦ;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ
ἀδελφῷ κρίνεται, καὶ τῷτο ἐπὶ
ἀπίστων;

7 Ἦδη μὲν ἔν ὅπως ἤτ-
τημα ἐν ὑμῖν ἔστιν, ὅτι κρί-
μαλα ἔχετε μετ' ἑαυτῶν. δια-
τί ἐχὶ μάλλον ἀδικεῖσθε;
διατί οὐχὶ μάλλον ἀποσε-
ρεῖσθε;

8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε
καὶ ἀποσερεῖτε, καὶ ταῦτα
ἀδελφές.

9 Ἦ ἐκ οἶδατε ὅτι ἀδι-
κοι βασιλείαν Θεῷ οὐ κλη-
ρονομήσουσι; μὴ πλανᾶσθε·
οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλο-
λάτραι, οὔτε μοιχοί, οὔ-
τε μαλακοί, οὔτε ἀρσενο-
κοῖται,

10 Οὔτε κλέπται, οὔτε
πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι,
καὶ λοῖδοι, καὶ ἄεπαγεσ, βα-

σιλείαν Θεοῦ ἐ κληρονομή-
σουσι.

11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτε·
ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ
ἡγιασθήτε, ἀλλὰ ἐδικαιώ-
σθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

12 Πάντα μοι ἔξεσιν,
ἀλλ' ἐ πάντα συμφέρει·
πάντα μοι ἔξεσιν, ἀλλ' ἐμ
ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ
τίνων.

13 Τὰ βρώμαλα τῇ κοι-
λίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώ-
μασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην
καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ
δὲ σῶμα ἐ τῇ πορνείᾳ, ἀλ-
λὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος
τῷ σώματι.

14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύ-
ριον ἡγείρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεΐρε·
διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·

15 Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ
σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ
ἔστιν; ἄρας ἔν τὰ μέλη τοῦ
Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη;
Μὴ γένοιτο.

16 Ἦ ἐκ οἶδατε ὅτι ὁ
κολλώμενος τῇ πόρνῃ, ἐν σῶ-
μά ἔστιν; Ἐσθίει γὰρ, φη-
σιν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ
Κυρίῳ, ἐν πνεύμα ἔστι.

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν.
πάν ἁμαρτήματα ὃ ἐὰν ποιή-
σῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώ-
ματός ἔστω· ὁ δὲ πορνεύων,
εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρ-
τάνει.

19 Ἦ οὐκ οἰδατε ὅτι
Ε c 2 τὸ

τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τῷ ἐν ὑμῖν ἁγίῳ Πνεύματός ἐστιν, ὃ ἔχει ἀπὸ Θεοῦ, καὶ ἐκ ἐστὶ σαυτῶν·

20 Ἐγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ὅτι τὰ ἐστὶ Θεοῦ.

Κεφ. ζ'. 7.

Περὶ δὲ ὧν ἐγράφατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπων γυναῖκος μὴ ἀπλίσθαι.

2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔχειτω, καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἔχειτω.

3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδίδτω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί.

4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τῷ ἰδίῳ σώματι· ἐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή.

5 Μὴ ἀπογερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ· καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχησθε, ἵνα μὴ πειράζη ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκрасίαν ὑμῶν.

6 Τῷτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν.

7 Θέλω γὰρ πάντας ἀνδρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτὸν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα

ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν ἕτως, ὃς δὲ ἕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις· καλὸν αὐτοῖς ἐστὶν ἑὰν μείνωσιν ὡς καί ἡ.

9 Εἰ δὲ ἐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖσσον γὰρ ἐστὶ γαμῆσαι ἢ πυρεῖσθαι.

10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω, ἐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι.

11 Ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφίεναι.

12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγώ λέγω, ἐκ ὁ Κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἀπίστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφίετω αὐτήν.

13 Καὶ γυνὴ ἣτις ἔχει ἄνδρα ἀπίστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφίετω αὐτόν.

14 Ἠγίασαι γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἀπίστος ἐν τῇ γυναικί· καὶ ἡγίασαι ἡ γυνὴ ἡ ἀπίστος ἐν τῷ ἀνδρί· ἐπεὶ ἅρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι· νῦν δὲ ἁγιά ἐστιν.

15 Εἰ δὲ ὁ ἀπίστος χωρίζεται, χωρίζεσθω· ἐξ ἐδωλῶν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός.

16 Τί γὰρ οἶδας, γυναῖκα,

εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις ; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις ;

17 Εἰ μὴ ἐκάσω ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεός, ἐκασον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω περιπαλείτω, καὶ ὅπως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διαλάσσομαι.

18 Περιτομημένοι τις ἐκλήθη ; μὴ ἐπισπάσθω. ἐν ἀκροβυστία τις ἐκλήθη ; μὴ περιεμνέσθω.

19 Ἡ περιτομὴ εὐδὲν ἐστίν, καὶ ἡ ἀκροβυστία εὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεῷ.

20 Ἐκαστος ἐν τῇ κλήσει ἣ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενεῖω.

21 Δὺλος ἐκλήθη ; μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλευθερεῖ γενέσθαι, μάλλον χρῆσαι.

22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπελευθερεῖ Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλευθερεῖ κληθεὶς, δούλος ἐστὶν Χριστοῦ.

23 Τιμῆς ὑποτάσθητε· μὴ γίνεσθε δούλοι ἀνθρώπων.

24 Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ.

25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλεημένῳ ὑπὸ Κυρίου πιστός ἐστίν.

26 Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάγεχειν διὰ τὴν ἐνεσῶ-

σαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνδράπῳ τὸ ὅπως εἶναι.

27 Δέδεσαι γυναικί ; μὴ ζῆτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός ; μὴ ζῆτει γυναῖκα.

28 Ἐὰν δὲ καὶ γήμης, οὐχ ἡμαρτίες· καὶ ἐὰν γήμῃ ἢ παρθένης, οὐχ ἡμαρτίες· θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἐξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.

29 Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι ὁ καιρὸς συνεσταλμένος· τὸ λοιπὸν ἐστὶν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ᾧσι·

30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες·

31 Καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τέτρω, ὡς μὴ καίαντες· παρὰ τὸ σχῆμα τῷ κόσμῳ τέτρω.

32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμεριμνᾶν εἶναι· ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τῷ Κυρίῳ, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ.

33 Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τῷ κόσμῳ, πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί.

34 Μεμέριται ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένη· ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τῷ Κυρίῳ, ἵνα ἡ ἀγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τῷ κόσμῳ, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί.

Ε. ε 3

35 Τοῦτο

35 Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω· ἔχ' ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβά-
λῃ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἔσχατον
καὶ εὐπρόσδερον τῷ Κυρίῳ ἀ-
περισπάσας.

36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν
ἐπὶ τὴν παρδένον αὐτοῦ
νομίζει, ἐὰν ἢ ὑπεράκμῃ,
καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ
θέλει, ποιεῖτω· ἔχ' αἶμαρ-
τάνει· γαμεῖτωσαν.

37 Ὃς δὲ ἐσηκεν ἐδραϊῖ-
εν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων
ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει
περὶ τοῦ ἰδίου θελήματός,
καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν
τὴν ἑαυτοῦ παρδένον, καλῶς
ποιεῖ.

38 Ὡστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων,
καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκ-
γαμίζων, κρεῖσσον ποιεῖ.

39 Γυνὴ δέδεται νόμῳ,
ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστίν, ᾧ θέ-
λει γαμηθῆναι· μόνον ἐν
Κυρίῳ.

40 Μακαριώτερα δὲ ἐστὶν
ἐὰν οὕτω μείνῃ, κατὰ τὴν
ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κατὰ
πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν.

Κεφ. ή. 8.

Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύ-
των, οἶδαμεν ὅτι πάν-
τες ἴνῳσιν ἔχομεν· ἡ γνῶσις
φυσιοῦ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδο-
μεῖ.

2 Εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι
τι, ἐδέσσω ἐδὲν ἔγνωκε καθῶς
δαὶ γινώσκει.

3 Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν
Θεόν, οὗτος ἔγνωται ὑπὸ
αὐτοῦ.

4 Περὶ τῆς βρώσεως οὐκ
τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι
οὐδὲν εἰδῶλον ἐν κόσμῳ, καὶ
ὅτι ἐδεῖς Θεὸς ἕτερος· εἰ μὴ
εἷς.

5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰςὶ λε-
γόμενοι θεοί, εἴτε ἐν θρανῶ,
εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς· (ὥσπερ
εἰςὶ θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι
πολλοί.)

6 Ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ
πατὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα,
καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς
Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι
οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι
αὐτοῦ.

7 Ἀλλ' ἔκ ἐν πᾶσιν ἡ
γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνειδή-
σει τῷ εἰδῶλου ἕως ἄρτι, ὥς
εἰδωλόθυτον ἐσθίεισι, καὶ ἡ
συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς ἔστα
μολύνεται.

8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ
παρίσχησι τῷ Θεῷ· οὐτε
γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύο-
μεν· ἔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν,
ὑστερήμεθα.

9 Βλέπετε δὲ μήπως ἡ
ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομ-
μα γένηται τοῖς ἀσθενού-
σιν.

10 Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε
τὸν ἔχοντα γινῶσιν, ἐν εἰ-
δωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ
ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθε-
νοῦς ὄντος· οἰκοδομηθήσε-
ται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα
ἐσθίειν·

11 Καὶ

11 Καὶ ἀπολείται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν ;

12 Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενῶσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε.

13 Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

Κεφ. θ'. γ.

Ὅτι εἰμὶ ἀπόστολος ; ἐκ εἰμὶ ἐλευθερὸς ; ἔχῃ Ἰησοῦν Χριστὸν πᾶν Κύριον ἡμῶν ἰσάρακα ; οὐ τὸ ἔρπον μὲ ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ ;

2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἡμῶν ἀποστολῆς ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἡμῶν ἀνακρίνεσιν, αὕτη ἐστίν.

4 Μὴ ἐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν ;

5 Μὴ ἐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναικᾶ περιάγειν, ὥς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ Κηφᾶς ;

6 Ἡ μόνον ἐγὼ καὶ Βαρνάβας ἐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τῷ μὴ ἐργάζεσθαι ;

7 Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποιεῖ ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρπῆ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει ; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ

τῷ γάλακτι τῆς ποιμένης ἐκ ἐσθίει ;

8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ ; ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει ;

9 Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βῆν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ ;

10 Ἡ δὲ ἡμᾶς πάντως λέγει ; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν, ἀροτριᾶν· καὶ ὁ ἀλοῶν, τῆς ἐλπίδος αὐτῷ μετέχειν, ἐπ' ἐλπίδι.

11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν ;

12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς ; ἀλλ' ἐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα γέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τῷ Χριστῷ.

13 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τῷ ἱεροῦ ἐσθίουσιν ; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες, τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται ;

14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον κατὰ γέλωσιν, ἐκ τῷ εὐαγγελίου ζῆν.

15 Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τέτων. Οὐκ ἐγραψα· διὰ ταῦτα, ἵνα ἔτω γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποδανεῖν, ἢ τὸ καυχήματός μου ἵνα τις κενώσῃ.

16 Ἐάν

16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπικεῖται· οὐαὶ δὲ μοι ἔστιν ἂν μὴ εὐαγγελίζωμαι.

17 Εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίτευμαι.

18 Τίς οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καίλαχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδέλωσα, ἵνα τὴν πλείονα κερδήσω.

20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω.

21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔνομος Χριστῷ) ἵνα κερδήσω ἀνόμους.

22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσι ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω.

23 Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συκοινωνῶς αὐτῷ γένωμαι.

24 Οὐκ οἶδαίτε, ὅτι οἱ ἐν σαδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτω τρέχει, ἵνα καὶ λαμβάνῃ.

25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν σῶφρον λαβῶσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον.

26 Ἐγὼ τοίνυν ἄτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλων· οὕτω πυκνέω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων.

27 Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ θαλαγωγῶ· μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Κεφ. ι'. ιο.

Ὁ Ὑθέλω δὲ ὑμᾶς ἀνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ παλιερες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃ ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον.

2 Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ.

3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον·

4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολεθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσι αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεσφώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς καὶ κείνοι ἐπεθύμησαν.

7 Μηδὲ εἰδωολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν· ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαός.

λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέ-
στησαν παίζουσιν.

8 Μηδὲ πορνεύωμεν, κα-
θὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν,
καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰ-
κοσιτρεῖς χιλιάδες.

9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν
Χριστὸν, καθὼς καὶ τινες αὐ-
τῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν
ὄφρων ἀπώλοντο.

10 Μηδὲ γογγύζειτε, κα-
θὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγ-
γυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τῆς
ὀλοδρευστοῦ.

11 Ταῦτα δὲ πάντα τύ-
ποι συνέβαινον ἐκείνοις· ἐ-
γράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν,
εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων
κατήντησεν.

12 Ὡς ὁ δοκῶν ἐξάναι,
βλεπέτω μὴ πέσῃ.

13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ
εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος·
πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ
ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑ-
πὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιή-
σει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν
ἐκβασιν, τῇ δυνασθαι ὑμᾶς
ὑπενεγκεῖν.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί
μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδω-
λολαγείας.

15 Ὡς φρονίμοις λέγω·
κρίνατε ὑμεῖς ὁ Φημι.

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐ-
λογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ
κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ
Χριστοῦ ἐστίν· τὸν ἄρτον ὃν
κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ
σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν·

17 Ὅτι εἰς ἄριστον, ἐν σω-
μα οἱ πολλοὶ ἴσμεν· οἱ γὰρ
πάντες ἐκ τῆς ἐνὸς ἄρις μετέ-
χομεν.

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ
κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθί-
οντες τὰς θυσίας, κοινωνοὶ
τῆς θυσιασθερίας εἰσὶν;

19 Τί οὖν φημι; ὅτι εἴ-
δωλον, τί ἐστίν; ἢ, ὅτι εἰδω-
λόθυτον, τί ἐστίν;

20 Ἀλλ' ὅτι ἂν θύει
τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει,
καὶ οὐ Θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑ-
μᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων
γίνεσθαι.

21 Οὐ δύνασθε ποτήριον
Κυρίου πίνειν, καὶ ποτήριον
δαιμονίων· οὐ δύνασθε τρα-
πέζης Κυρίου μετέχειν, καὶ
τραπέζης δαιμονίων.

22 Ἡ παραζηλώμεν τὸν
Κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐ-
τοῦ ἴσμεν;

23 Πάντα μοι ἔξεσιν, ἀλλ'
οὐ πάντα συμφέρει· πάντα
μοι ἔξεσιν, ἀλλ' ὃ πάντα οἰ-
κοδομεῖ.

24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζη-
τείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου
ἕκαστος.

25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ
πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν
ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνεί-
δησιν·

26 Τῇ γὰρ Κυρίῳ ἡ γῆ,
καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

27 Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς
τῶν ἀπίστων, καὶ θέλει πο-
ρεύεσθαι, πᾶν τὸ παρασχε-
μένου

μενοι ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν.

28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· τὸτο εἰδωλόδουτόν ἐστι· μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μνηύσαντα, καὶ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς.

29 Συνείδησιν δὲ λέγω, ἔχῃ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τῷ ἐτέρῳ. Ἰνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μὴ κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;

30 Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημημαὶ ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ;

31 Εἴτε ἔν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεῷ ποιεῖτε.

32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλήσι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ.

33 Καθὼς καὶ γὰρ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἑμαυτῷ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

Κεφ. ια'. ΙΙ.

Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς καὶ γὰρ Χριστῷ.

2 Ἐπαυνῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς παραδόσεις κατέχειτε.

3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστι· κεφαλὴ δὲ γυναικὸς, ὁ ἀνὴρ· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, ὁ Θεός.

4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων, κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἐν γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξουρημένῃ.

6 Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτῃται γυνὴ, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, καὶ ἀκαλυπτέσθω.

7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ ἐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεῷ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν.

8 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός.

9 Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.

10 Διὰ τῆτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τὰς ἀγγέλους.

11 Πλὴν ἔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς, οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός, ἐν Κυρίῳ.

12 Ὡς περ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τῷ ἀνδρὶ, ἔτω καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικὸς· τὰ δὲ πάντα ἐκ τῷ Θεῷ.

13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακαλύπτῃ τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι;

14 Ἡ ὑδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἰὰν κομᾶ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστὶ·

15 Γυνὴ δὲ ἰὰν κομᾶ, δόξα αὐτῇ ἐστίν; ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίης δέδοται αὐτῇ·

16 Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνηκ^{ος} εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τῷ Θεοῦ.

17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων ἐκ ἐπαινώ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε.

18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν· καὶ μέρε^{ος} τι πιγεύω.

19 Δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δοκιμοὶ φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν·

20 Συνερχομένων ἔν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἐστὶ Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν.

21 Ἐκασ^{ος} γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον περιλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν· καὶ ὅς μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ μεθύει.

22 Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχῃτε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ κατασχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν εἶπω; ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ; οὐκ ἐπαινώ.

23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τῆς Κυρίας, ὃ καὶ παρέ-

δωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύρι^{ος} Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδото, ἔλαβεν ἄρτον·

24 Καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό με ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλάμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

25 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δεῖπνῆσαι, λέγων· Τῆτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστίν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τῆτο ποιεῖτε ὅσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

26 Ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τῆτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τῆς Κυρίας καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.

27 Ὡς ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τῆτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τῆς Κυρίας ἀναξίως, ἐνοχ^{ος} ἔσται τῷ σώματι καὶ αἵματι τῆς Κυρίου.

28 Δοκιμαζέτω δὲ ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τῶ ἄρτι ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τῶ ποτηρίου πινέτω.

29 Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί.

31 Εἰ γὰρ ἑαυτὸς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα.

32 Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ τῷ

τῷ Κυρίῳ παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

33 Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε.

34 Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Ταῦτα δὲ λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθῃ, διατάξομαι.

Κεφ. ιβ'. 12.

Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐδέ-
λῳ ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

2 Οὐδαίε ὅτι ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι.

3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι ἐδεῖς ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι ἀγίῳ.

4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα·

5 Καὶ διαιρέσεις διακομιῶν εἰσὶ, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος·

6 Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

7 Ἐκάσῳ δὲ δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.

8 Ὡ, μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας, ἀλλῶ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα·

9 Ἐτέρῳ δὲ πίσις, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἀλλῶ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι·

10 Ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἀλλῶ δὲ προφητεία, ἀλλῶ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἀλλῶ δὲ ἐρμηνεῖα γλωσσῶν.

11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάσῳ, καθὼς βέλεται.

12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστὶ, καὶ μέλη ἔχει πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη τῷ σώματι τοῦ ἐνός, πολλὰ ὄντα, ἐν ἐστὶ σῶμα· ἕτω καὶ ὁ Χριστός.

13 Καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δέ-
λοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς ἐν πνεῦμα ἰποτίσθημεν.

14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἐστὶν ἐν μέλει, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ χεὶρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τῆτο οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σώματος;

16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ ὤς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· ὁ παρὰ τῆτο ἢ ἐστὶν ἐκ τοῦ σώματος;

17 Εἰ

17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, πῶς ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή, πῶς ἡ ὀσφρησις;

18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔδετο τὰ μέλη, ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησιν.

19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλῳ, πῶς τὸ σῶμα;

20 Νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα.

21 Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρὶ· Χρεῖαν σὺ οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶ· Χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω.

22 Ἀλλὰ πολλῶν μᾶλλον τὰ δοκῦντα μέλη τῷ σώματι ἁσθενέστερα ὑπάρχειν, ἀναγκαῖά ἐστι.

23 Καὶ ἃ δοκῶμεν ἀτιμότερα εἶναι τῷ σώματι, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει.

24 Τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν, ὧς χρεῖαν ἔχει· ἀλλ' ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑπερῶντι περισσοτέραν δούς τιμὴν.

25 Ἵνα μὴ ἡ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη.

26 Καὶ εἴτε πᾶσχει ἐν μέλῳ, συμπᾶσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἐν μέλῳ, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.

27 Ὑμεῖς δὲ ἐσε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.

28 Καὶ ὧς μὲν ἔδετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφῆτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἱαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.

29 Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδασκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις;

30 Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἱαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι;

31 Ζητεῖτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτε καὶ ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῶν δείκνυμι.

Κεφ. ιγ'. 13.

Εἰ ἂν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ χῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντια, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι.

3 Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελεῖμαι.

F f

4 H

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη ἐζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,

5 Οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν,

6 Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ·

7 Πάντα σέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖται, καλεργηθήσονται, εἴτε γλῶσσαι, παύσονται, εἴτε γινῶσις, καλεργηθήσεται.

9 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν·

10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.

11 Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογίζομην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τῆ νηπίου.

12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγινώσκω καὶ ὡς καὶ ἐπεγνώσθην.

13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ'. 14.

Διόκειε τὴν ἀγάπην, ζηλᾷτε δὲ τὰ πνευματικά· μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε.

2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση, οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια.

3 Ὁ δὲ προφητεύων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παρακλήσιν καὶ παραμυθίαν.

4 Ὁ λαλῶν γλώσση, ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκλὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομῇ λαβῇ.

6 Νυνὶ δὲ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδαχῇ;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δᾷ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλόμενον, ἢ τὸ κιθαριζόμενον;

8 Καὶ γὰρ ἐὰν ἀδῇλων φωνὴν σάλπιγγε δᾷ, τίς

πα-

παρασκευάσεται εἰς πόλεμον ;

9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης εἰ μὴ εὖσημον λόγον δώτε, πῶς γνωσθήσεσθαι τὸ λαλόμενον ; ἔσεσθε γὰρ εἰς αἰετα λαλῆντες.

10 Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ἐστὶν ἐν κόσμῳ, καὶ ἔστιν αὐτῶν ἄφωνον.

11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος· καὶ ὁ λαλῶν, ἐμοὶ βάρβαρος.

12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε.

13 Διότι οὗτος ὁ λαλῶν γλώσση, προσευχέσθω ἵνα διερχομένη.

14 Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσση, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νῆς μου ἄκαρπός ἐστι.

15 Τί οὖν ἐστὶ ; προσεύχομαι τῷ πνεύματι, προσεύχομαι δὲ καὶ τῷ νοῒ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῒ.

16 Ἐπεὶ εἰ μὴ εὐλογῆσης τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς ἔρεῖ τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ ; ἐπειδὴ τί λέγεις ἃ οὐκ οἶδε.

17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαρισεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ

μου, πάντων ὑμῶν μαῖλλον γλώσσαις λαλῶν·

19 Ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ δέλω πέντε λόγους διὰ τῶν νοῶν μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίας λόγους ἐν γλώσσῃ.

20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζεσθε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε.

21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται· Ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις, καὶ ἐν χερείσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ ἔθ' οὕτως εἰσακέσονται μοι, λέγει Κύριος.

22 Ὡς αἱ γλώσσαι εἰς σημεῖον εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ προφητεία, οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιώται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἔροῦσιν ὅτι μαίνεσθε ;

24 Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δὲ τις ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγξει αὐτὸν ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεσθαι ὑπὸ πάντων·

25 Καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνεται καὶ ἔτι πεισὼν ἐπὶ πρόσωπον, προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστὶ.

26 Τί οὖν ἐστὶν, ἀδελφοί ;
F f 2 ὅταν

ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκαλύψιν ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω.

27 Εἴτε γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέτρον καὶ εἰς διερμηνεύετω.

28 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτὴς, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ δὲ λαλεῖτω καὶ τῷ Θεῷ.

29 Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν.

30 Ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθήμενῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω.

31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μαθάνωσι, καὶ πάντες παρακαλῶνται.

32 Καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται.

33 Οὐ γὰρ ἐσιν ἀκαταστάσις ὁ Θεός, ἀλλ' εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεται, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

35 Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλωσιν, ἐν οἴκῳ τὰς ἰδίων κειμένων ἐπερωτιάτωσαν· αἱ-

σχρὸν γὰρ ἐστὶ γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.

36 Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τῷ Θεῷ ἐξῆλθεν· ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν·

37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινώσκέτω ὃ γράφω ὑμῖν, ὅτι τῷ Κυρίῳ εἰσὶν ἐντολαί.

38 Εἰ δὲ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτω.

39 Ὡς, ἀδελφοί, ζηλούτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε.

40 Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

Κεφ. ιε'. 15.

Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐσηκατέ·

2 Δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχευε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε.

3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρελάβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς·

5 Καὶ ὅτι ᾤφθη Κηφᾶ, εἴτα τοῖς δώδεκα.

6 Ἐπειτα ᾤφθη ἐπ' ἅνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν

ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν.

7 Ἐπειτα ὥφθη Ἰακώβ· εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν.

8 Ἐσχατον δὲ πάντων, ὥσπερ ἐν τῷ ἐκτρώματι, ὥφθη παῖμοι.

9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχις τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίδωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10 Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὁ εἰμὶ· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τῷ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.

11 Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκτεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιγεύσασθε.

12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγασί τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;

13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

14 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.

15 Εὐερισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ· ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τὸ Θεοῦ ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν· ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.

16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

17 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἐτι ἐστὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν.

18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ, ἀπώλονται.

19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλπιότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλπιούντοιοι πάντων ἀνθρώπων ἐσμὲν.

20 Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.

21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.

22 Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποδυνήσκουσιν, ἔτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται.

23 Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

24 Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρί· ὅταν καὶ ἀργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν θῇ πᾶν τὰς ἐχθρὰς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

26 Ἐσχατὸν ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος.

27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τὰς πόδας αὐτοῦ. Ὅτιαν δὲ εἶπη ὅτι πάντα ὑποτέ-

τακται, ὁλον ὅτι ἐκτὸς τῆ ὑποτάξαντο αὐτῷ τὰ πάντα.

28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγέσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτίζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;

30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;

31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, καὶ τὴν ἡμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθνησιμαχῆσα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὕφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὐριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

33 Μὴ πλανᾷσθε· φθείρουσιν ἡδὴ χεῖρσ' ὁμιλίαι κακαί.

34 Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεὸς τινες ἔχουσιν πρὸς ἐντροπὴν ὑμῶν λέγω.

35 Ἄλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροὶ; ποίῳ δὲ σῶματι ἔρχονται;

36 Ἀφρον, σὺ ὁ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται, εἰὰν μὴ ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ὁ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον

σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἢ τινος τῶν λοιπῶν.

38 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα, καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἐκάσῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα.

39 Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν.

40 Καὶ σῶμαλα ἐπυρρᾶν, καὶ σῶμαλα ἐπίγεια· ἄλλ' ἑτέρα μὲν ἢ τῶν ἐπυρρᾶν δόξα, ἑτέρα δὲ ἢ τῶν ἐπίγειων.

41 Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρων διαφέρει ἐν δόξῃ.

42 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ.

43 Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει.

44 Σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν· ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν.

45 Οὕτω καὶ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος· Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιόν.

46 Ἄλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν· ἀλλὰ τὸ ψυχικόν,

Χικόν, ἔπειτα τὸ πνευμα-
τικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος
ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος
ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐ-
ρανῶν.

48 Οἷος ὁ χοϊκός, τοιῶ-
νται καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ
ἐπεράνιος, τοιῶνται καὶ οἱ ἐπε-
ράνιοι.

49 Καὶ καθὼς ἐφορέσα-
μεν τὴν εἰκόνα τῷ χοϊκοῦ,
φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ
ἐπερανίου.

50 Τοῦτο δὲ φημι, ἀ-
δελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἵ-
μα βασιλείαν Θεοῦ κλη-
ρονοῦναι οὐ δύναται, οὐδὲ
ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν
κληρονομεῖ.

51 Ἰδὲ, μυθήριον ὑμῖν
λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμη-
θῶσιν, πάντες δὲ ἀλλα-
γησόμεθα·

52 Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ
ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ
σάλπιγγι, (σαλπίσει γάρ)
καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται
ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς ἀλλα-
γησόμεθα.

53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν
τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρ-
σίαν, καὶ τὸ θνητὸν τῆτο ἐν-
δύσασθαι ἀθανασίαν.

54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν
τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρ-
σίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο
ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε
γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμ-
μένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος
εἰς νίκην.

55 Ποῦ σου, θάνατε, τὸ
κέντρον; ποῦ σου, ἄδη, τὸ
νίκην;

56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ
θανάτου, ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ
δύναμις τῆς ἁμαρτίας, ὁ
νόμος.

57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ
διδόντι ἡμῖν τὸ νίκην διὰ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ.

58 Ὡστε, ἀδελφοί μου
ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε,
ἀμετακίνητοι, περισσεύον-
τες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου·
πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κό-
πος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν
Κυρίῳ.

Κεφ. ις'. ιβ'.

Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς
εἰς τὰς ἀγίας, ὥσπερ
διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις
τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑ-
μεῖς ποιήσατε.

2 Κατὰ μίαν σαββάτων
ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ
τιθέτω, θησαυρίζων ὃ, τι
ἂν εὐοδῶται· ἵνα μὴ ὅταν
ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται.

3 Ὅταν δὲ παραγένημαι,
ὅς ἐάν δοκιμάσῃτε δι' ἐπιστολῶν,
τῆτες πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν
χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.

4 Ἐὰν δὲ ἡ ἀξίον τοῦ
καὶ μὲ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ
πορεύονται.

5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑ-
μᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω·
(Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι.)

6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν
παραμεινῶ, ἢ καὶ παραχειμα-
σῶ,

σω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψῃτε ἕως εἰς ἀνὰ πορεύωμαι.

7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ χρόνον τινα ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, εἰὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ.

8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ὥς τῆς πεντηκοστῆς.

9 Θύρα γάρ μοι ἀνέωγε μέγαλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί.

10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γίνηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ.

11 Μήτις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

12 Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τῷ ἀδελφῷ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ· ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

13 Γρηγορεῖτε, γήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε.

14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.

15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν

Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς·

16 Ἴνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργῶντι καὶ κοπιῶντι.

17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρυσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φερεινάτου καὶ Ἀχαΐκῃς, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·

18 Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἑμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγινώσκεις οὖν τοὺς τοιούτους.

19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας· ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρισκίλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.

20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες· ἀσπασασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπῃ·

21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.

22 Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἢ τὸν ἀνάδεμα, μαρὰν ἀθά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετ' ὑμῶν.

24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ Στεφανᾶ, καὶ Φερεινάτου, καὶ Ἀχαΐκῃς, καὶ Τιμοθέου.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θε-
ληματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος
ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ
Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ,
σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς
οὔσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ἐυλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰ-
κτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης πα-
ρακλήσεως.

4 Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς
ἐπὶ πᾶσιν τῇ θλίψει ἡμῶν,
εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς πα-
ρακαλεῖν τὰς ἐν πᾶσιν θλί-
ψεις, διὰ τῆς παρακλήσεως
ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ
ὑπὸ τῆς Θεοῦ.

5 Ὅτι καθὼς περισσεύει
τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ
εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ
περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις
ἡμῶν.

6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑ-
πὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως,
καὶ σωτηρίας, τῆς ἐνεργουμένης
ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν πα-
θημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχο-
μεν· εἴτε παρακαλούμεθα,
ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως
καὶ σωτηρίας

7 Καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βε-
βαία ὑπὲρ ὑμῶν· εἰδότες ὅτι
ὥσπερ κοινωνοὶ ἐστε τῶν πα-
θημάτων, οὕτω καὶ τῆς πα-
ρακλήσεως.

8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς
ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς
θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης
ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ'
ὑπερβολὴν ἐβαρύνθημεν ὑπὲρ
δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναί
ἡμᾶς καὶ τὴν ζῆν.

9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς
τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου
ἐσχέκαμεν, ἵνα μὴ πεπο-
νότες ᾖμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ'
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τὰς
νεκρὰς.

10 Ὃς ἐκ τηλικούτου
θανάτου ἐξῆύσατο ἡμᾶς, καὶ
ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίκαμεν ὅτι
καὶ ἔτι ῥύσεται.

11 Συνυπερβούντων καὶ ὑ-
μῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δέήσει, ἵ-
να ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ
εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ
πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ
ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡ-
μῶν αὕτη ἐστὶ, τὸ μαγεῦμα
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν
ἀπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ
Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρ-
κικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θε-
οῦ

οὐ ἀνεγράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε, ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε. Ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε·

14 Καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καδάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβυλόμην πρὸς ὑμᾶς ἔλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε·

16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἔλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Τῆτο οὖν βουλευόμενος, μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἃ βελεύομαι, καὶ ἃ σάρκα βελεύομαι, ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ, καὶ τὸ οὐ οὐ;

18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς ἔκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ.

19 Ὁ γὰρ τῷ Θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμῶ καὶ Σιλβανῶ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν.

20 Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμήν, τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν.

21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς

σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν, καὶ Χρίστας ἡμᾶς, Θεός·

22 Ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ δὲς τὸν ἀρχαῖον τῷ πνεύματι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλεῖμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν, οὐκέτι ἤλθον εἰς Κόρινθον.

24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χάριτος ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐσθήκατε.

Κεφ. β'. 2.

ΕΚΡΙΝΑ ΔΕ ἑμαυτῷ τῆτο, τὸ μὴ πάλιν ἔλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς.

2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐσιν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμῶ;

3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τῆτο αὐτὸ, ἵνα μὴ ἔλθων λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν· πεποιδώς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ, πάντων ὑμῶν ἐστιν.

4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, ἔκ ἐμῶ λελύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάλιν ὑμᾶς.

6 Ἰκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ

ἐπιτιμία αὕτη ἢ ὑπὸ τῶν
φλειόνων.

7 Ὡς τοῦναντίον μᾶλλον
ὑμᾶς χαρίσασθαι, καὶ πα-
ρακαλέσαι, μήπως τῇ πε-
ρικοτέραν λύπῃ καὶ αποθῇ
τοιοῦτο.

8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς
κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.

9 Εἰς τὸτο γὰρ καὶ ἐγγρα-
ψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν
ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί
ἐστε.

10 Ὡ, δέ τι χαρίζεσθε,
καὶ ἐγὼ καὶ γὰρ ἐγὼ εἰ τι κε-
χάρισμαι, ὃ κεχάρισμαι,
δι' ὑμᾶς, ἐν προσώπῳ Χριστοῦ,

11 Ἵνα μὴ πλεονεκλή-
θωμεν ὑπὸ τῷ Σαλιανᾷ. οὐ
γὰρ αὐτῷ τὰ νοήματα ἀγνο-
ῦμεν.

12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρω-
άδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνε-
φγμένης ἐν Κυρίῳ, οὐκ ἔσχη-
κα ἀνέσιν τῷ πνεύματί μου,
τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον τὸν
ἀδελφόν μου.

13 Ἀλλὰ ἀπολαξάμενοι
αὐτοῖς, ἐξῆλθον εἰς Μακεδο-
νίαν.

14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ
πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς
ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν ὁσμὴν
τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανε-
ροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντί
τόπῳ.

15 Ὅτι Χριστοῦ εὐδία
ἴσμεν τῷ Θεῷ, ἐν τοῖς σωζο-
μένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυ-
μένοις.

16 Οἷς μὲν, ὁσμὴ θανά-
του εἰς θάνατον· οἷς δὲ, ὁσμὴ
ζωῆς εἰς ζωὴν· καὶ πρὸς ταῦ-
τα τίς ικανός;

17 Οὐ γὰρ ἴσμεν, ὡς
οἱ πολλοὶ, καπηλεύοντες τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐκ
εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ,
κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χρι-
στῷ λαλῶμεν.

Κεφ. γ'. 3.

Ἀρχόμεθα πάλιν ἰαυ-
τὲς συνιστάνειν· εἰ μὴ
χρηζόμεν, ὡς τινες, συστα-
τικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς,
ἢ ἐξ ὑμῶν συσταλικῶν;

2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς
ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν, γνωσκομένη
καὶ ἀναγνωσκομένη ὑπὸ πάν-
των ἀνθρώπων.

3 Φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ
ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖ-
σα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη
οὐ μέλανι, ἀλλὰ πνεύματι
Θεοῦ ζῶντος· καὶ ἐν πλαξὶ
λιθίναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρ-
δίας σαρκίναίς.

4 Πεποιθήσιν δὲ τοιαύ-
την ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ
πρὸς τὸν Θεόν.

5 Οὐχ ὅτι ικανοὶ ἴσμεν
ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαι τι,
ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ικανό-
της ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ.

6 Ὃς καὶ ικανώσεν ἡμᾶς
διακόνους καινῆς διαθήκης,
οὐ γραμματοῦ, ἀλλὰ πνεύ-
ματοῦ· τὸ γὰρ γράμμα
ἀποκλείνει, τὸ δὲ πνεῦμα
ζωοποιεῖ.

7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γραμμασιν, ἐν-
τετυπωμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη
ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι
ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
εἰς τὸ πρόσωπον Μωσέως,
διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώ-
που αὐτοῦ, τὴν καίλαργου-
μένην·

8 Πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ δι-
ακονία τῷ πνεύματι· ἔσται
ἐν δόξῃ;

9 Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς
καίλακρίσεως, δόξα, πολλῶν
μᾶλλον περισσεύει ἡ δια-
κονία τῆς δικαιοσύνης ἐν
δόξῃ.

10 Καὶ γὰρ οὐδὲ δεδοξα-
σαι τὸ δεδοξασμένον, ἐν τέ-
τῳ τῷ μέρει, ἕνεκεν τῆς ὑπερ-
βαλλούσης δόξης.

11 Εἰ γὰρ τὸ καταρ-
γούμενον, διὰ δόξης, πολ-
λῶ μᾶλλον τὸ μένον, ἐν
δόξῃ.

12 Ἐχούτες ἔν τοιαύτην
ἐλπίδα, πολλῇ παρρησίᾳ
χρώμεθα·

13 Καὶ οὐ καθάπερ Μω-
σῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ
μὴ ἀτενίσαι τὴν οὐσίαν Ἰσρα-
ὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καίλαρ-
γούμενου.

14 Ἄλλ' ἐπωρώθη τὰ
νοήματα αὐτῶν· ἄχρει γὰρ
τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμ-
μα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς πα-
λαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ
ἀνακαλυπτόμενον, ὅ, τι ἐν
Χριστῷ καίλαργεῖται.

15 Ἄλλ' ἕως σήμερον,
ὥνικα ἀναγινώσκεται Μωσῆς,
κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν
αὐτῶν κεῖται.

16 Ὅνικα δ' ἂν ἐπιγέ-
ψη πρὸς Κύριον, περιαιρεῖ-
ται τὸ κάλυμμα.

17 Ὅ δὲ Κύριος· τὸ πνεῦ-
μά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα
Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία.

18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνα-
καλυμμένοι προσώπων τὴν
δόξαν Κυρίου καλοπριζόμε-
νοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μετα-
μορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς
δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου
πνεύματος·

Κεφ. δ'. 4.

Δ Ἰὰ τὴν ἔχοντες τὴν
διακονίαν ταύτην, κα-
θὼς ἡλεήθημεν, οὐκ ἐκκα-
κοῦμεν·

2 Ἄλλ' ἀπειπάμεθα τὰ
κρυπτά τῆς αἰσχύνης, μὴ
περιπατοῦντες ἐν πανουργί-
ᾳ, μηδὲ δολοῦντες τὸν λό-
γον τῷ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φα-
νερώσει τῆς ἀληθείας συνι-
στῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν
συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον
τῷ Θεοῦ.

3 Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμ-
μένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν
τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκα-
λυμμένον·

4 Ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰ-
ῶνος· τούτου ἐτύφλωσε τὰ
νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς
τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν
φωτισμὸν τῷ εὐαγγελίῳ τῆς
δόξης

δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τῆ Θεοῦ.

5 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον· ἑαυτὰς δὲ, δουλὰς ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἐλάμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τῆ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τῶτον ἐν ὑπερβολαῖς σκεύουσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν.

8 Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι·

9 Διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι·

10 Πάντοτε τὴν νεκρωσιν τῆ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τῆ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

11 Αἰ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τῆ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θηλῇ σαρκὶ ἡμῶν.

12 Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

13 Ἐχόντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· ἐπίστευσα,

διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν.

14 Εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμεῖς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παρστήσει σὺν ὑμῖν.

15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα, διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τῆ Θεοῦ.

16 Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν· ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἀνδρωπῶ διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινῆται ἡμέρα καὶ ἡμέρα.

17 Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν, αἰώνιον βάρους δόξης κατεργάζεται· ἡμῖν.

18 Μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα, πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια.

ΚΕΦ. Ε'. 5.

Ὅτι ἴδμεν γὰρ ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τῆ σκηνῆς καλυπθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς ὕερασι.

2 Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποδοῦντες.

3 Εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι, ὡς γυμνοὶ εὐρεθισόμεθα.

4 Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνεῖ στενάζομεν βαρύνενοι·

G g

ἐφ'

ἴφ' ὃ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποδῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.

5 Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τῆτο, Θεός, ὃ καὶ δεῖς ἡμῖν τὸν ἀρεῖαδῶνα τῷ πνεύματι.

6 Θαρεῖντες οὖν πάνλοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημῶντες ἐν τῷ σώματι, ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τῷ Κυρίῳ.

7 (Διὰ τίσεις γὰρ περιπατῶμεν, οὐ διὰ εἰδης.)

8 Θαρεῖντες δὲ, καὶ εὐδοκοῦμεν μάλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τῷ σώματι, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον.

9 Διὸ καὶ φιλολιμούμεθα, εἴτε ἐκδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.

10 Τὰς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος, πρὸς ᾧ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν.

11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ἀνθρώπους πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι.

12 Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνισάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προ-

σώπῳ καυχωμένους, καὶ οὐ καρδίᾳ.

13 Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν.

14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς,

15 Κρίναίης τοῦτο, ὅτι εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι.

16 Ὡς ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἠγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔτι γινώσκουμεν.

17 Ὡς εἰ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδὲ γέγονε καινὰ τὰ πάντα.

18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καὶ ἀλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν δικονίαν τῆς καὶ ἀλλαγῆς.

19 Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καὶ ἀλλάσσει ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καὶ ἀλλαγῆς.

20 Ὑπὲρ Χριστοῦ ἔν προσειούμεν, ὡς τῷ Θεῷ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ ἀλλάγῃ τῷ Θεῷ.

21 Τὸν γὰρ μὴ γνώτα ἡμᾶς τῶν

ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

Κεφ. γ'. β.

ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣ δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δεξασθαι ὑμᾶς.

2 Λέγει γάρ· Καὶ ἐγὼ δεκτῷ ἐπήκουσά σε, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδὲ νῦν καὶ εὐπρόσδεκτος, ἰδὲ νῦν ἡμέρᾳ σωτηρίας.

3 Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ δίδουτες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία·

4 Ἄλλ' ἐν παντὶ συνήκωτες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι· ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψει, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις.

5 Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστάσις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις·

6 Ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτως·

7 Ἐν λόφῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν·

8 Διὰ δόξης καὶ αἰτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς·

9 Ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποδνήσκοντες, καὶ ἰδὲ ζῶμεν· ὡς

παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι·

10 Ὡς λυπούμενοι, αἰεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοὶ, πολλὰς δὲ πλεονεξίας· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

11 Τὸ εἶδος ἡμῶν ἀνέωγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται.

12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν· στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς στενοχωροῦσιν ὑμῶν.

13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς.

14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγῆτες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας; τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;

15 Τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελιάλ; ἢ τίς μερίς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;

16 Τίς δὲ συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετ' εἰδώλων; ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντες· καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός.

17 Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκαθάρτα μὴ ἄπτεσθε· καὶ ἡμεῖς εἰσοδεσόμεθα ὑμᾶς·

18 Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι υἱοί·

εἰς υἱὸς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΤΑύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμῶς σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιοσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφείραμεν, ἐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν.

3 Οὐ πρὸς καλὰ κρῖσιν λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδαίαις ἡμῶν ἔγε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν.

4 Πολλή μοι παρέσχόσατο πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπολήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.

5 Καὶ γὰρ ἐλδόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν, ἐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι.

6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τὸς ταπεινούς, παρεκάλεσεν ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου.

7 Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἢ παρεκλήθῃ ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόδησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμῶν ὥστε με μάλλον χαρῆναι.

8 Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑ-

μᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ἔμεταμέλομαι, εἰ καὶ μετμελόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἡκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὧραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς.

9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μελάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.

10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται.

11 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τῆτο, τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσῃ κατεργάσατο ὑμῖν σπουδὴν, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόδησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐκδίκησιν; ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἄγνους εἶναι ἐν τῷ πρᾶγματι.

12 Ἀρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ εἵνεκεν τῆ ἀδικήσαντο, οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ ἀδικηθέντο· ἀλλ' εἵνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ἡμῶν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

13 Διὰ τῆτο παρακλήμεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν· περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπύπνυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν.

14 Ὅτι εἴτι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν

ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ καλῆ-
 σχύνθη· ἀλλ' ὡς πάντα
 ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑ-
 μῖν, οὕτω καὶ ἡ καύχησις
 ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου, ἀληθὴς
 ἐγενήθη.

15 Καὶ τὰ σπλάγχνα
 αὐτῷ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς
 ἐσιν, ἀναμιμνησκομένου τὴν
 πάντων ὑμῶν ὑπακοήν· ὡς
 μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέ-
 ξασθε αὐτόν.

16 Χαίρω οὖν ὅτι ἐν
 παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

Κεφ. ή. 8.

Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀ-
 δελφοί, τὴν χάριν τῇ
 Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς
 ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας·

2 Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ
 θλίψεως ἡ περισσεία τῆς
 χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ
 βάθος πτωχεία αὐτῶν ἐπε-
 ρίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς
 ἀπλότητος αὐτῶν.

3 Ὅτι κατὰ δύναμιν (μαρ-
 τυρῶ) καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐ-
 θαίρειοι·

4 Μετὰ πολλῆς παρα-
 κλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν
 χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς
 διακονίας τῆς εἰς τὰς ἀγίας,
 δεξασθαι ἡμᾶς.

5 Καὶ οὐ καθὼς ἡλπίσα-
 μεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν
 πρῶτον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡμῖν
 διὰ θελήματος Θεοῦ·

6 Εἰς τὸ παρακαλέσαι
 ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς
 προεκήρξατο, ἔτω καὶ ἐπι-

τελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χά-
 ριν ταύτην.

7 Ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ
 περισσεύετε, πίσει, καὶ λό-
 γῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ
 σπουδῇ, καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν
 ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν
 ταύτῃ τῇ χάριτι περισ-
 σεύητε.

8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέ-
 γω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων
 σπουδῆς, καὶ τὸ τῆς ὑμε-
 τέρας ἀγάπης γνήσιον δοκι-
 μάζων.

9 Γινώσκετε γὰρ τὴν χά-
 ριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπ-
 τώχευσε, πλούσιος ὢν· ἵνα
 ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ
 πτωτήσητε.

10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ
 δίδωμι· τὲτο γὰρ ὑμῖν συμ-
 φέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ
 ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν
 προεκήρξασθε ἀπὸ πέρουςι.

11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆ-
 σαι ἐπιτελέσατε· ὅπως κα-
 θάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέ-
 λειν, ἔτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι
 ἐκ τοῦ ἔχειν.

12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία
 πρόκειται, καθὼς εἰάν ἔχη-
 τας, εὐπρόσδεκτος, οὐ κα-
 δὸ οὐκ ἔχει.

13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις
 ἀνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις· ἀλλ'
 ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ νῦν και-
 ρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς
 τὸ ἐκείνων ὑξέτημα·

14 Ἴνα καὶ τὸ ἐκείνων
 G g 3

περίσ-

περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑσέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης.

15 Καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἤλατ-
τῆσεν.

16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου·

17 Ὅτι τὴν μὲν παρά-
κλησιν ἐδέξατο· σπουδαιό-
τερος δὲ ὑπάρχων, αὐθαί-
ρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς.

18 Συνεπέμφαμεν δὲ μετ' αὐτῷ τὸν ἀδελφόν, ὃ ὁ ἐπαι-
νῶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πα-
σῶν τῶν ἐκκλησιῶν·

19 (Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκλημτο ἡμῶν, σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονημένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτῇ τῷ Κυρίῳ δόξαν, καὶ προθυμίαν ὑμῶν·)

20 Στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότῃ ταύτῃ τῇ διακονημένῃ ὑφ' ἡμῶν.

21 Προνοόμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.

22 Συνεπέμφαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφόν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλαῖς σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.

23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου,

κοινωνὸς ἱμῶς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστῷ.

24 Τὴν οὖν ἐνδείξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχώσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτὰς ἐνδείξασθε, καὶ εἰς σω-
σῶν τῶν ἐκκλησιῶν.

Κεφ. 9. 9.

Περὶ μὲν γὰρ τῆς δια-
κονίας τῆς εἰς τὰς ἀ-
γίας περισσόν μοι ἐστὶ τὸ γράφειν ὑμῖν.

2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυ-
μίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρσκευάζεται ἀπὸ πέρους· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἡρέδισε τοὺς πλείονας.

3 Ἐπέμψα δὲ τοὺς ἀ-
δελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενώδῃ ἐν τῷ μέρει τέτρω· ἵνα (καθὼς ἔλεγον) παρσκευασμένοι ᾖτε·

4 Μήπως εἰάν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες, καὶ εὗρωσιν ὑμᾶς ἀπαρσκευάστας, κα-
ταισχυνθῶμεν ἡμεῖς, (ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς) ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχώσεως.

5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησά-
μην παρακαλέσαι τοὺς ἀ-
δελφούς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγελμένην εὐλο-
γίαν ὑμῶν, ταύτην ἐτοίμην εἶναι ὅτως ὡς εὐλογίαν, καὶ μὴ ὥσπερ πλεονεξίαν.

6 Τοῦτο

6 Τοῦτο δὲ, ὁ σπείρων
φειδομένως, φειδομένως καὶ
θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ'
εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ
θερίσει.

7 Ἐκαστος καθὼς προαι-
ρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ
λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν
γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πα-
σαν χάριν περισσεῦσαι εἰς
ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε
πᾶσαν αὐτάρεκειαν ἔχοντες,
περισευήητε εἰς πᾶν ἔργον ἀ-
γαθόν.

9 Καθὼς γέγραπται·
Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πέ-
νησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν
σπέρμα τῷ σπεύροντι, καὶ
ἄρτον εἰς βρώσιν χορηγήσαι,
καὶ πληθύναι τὸν σπῆρον
ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι τὰ γεν-
νήματα τῆς δικαιοσύνης ὑ-
μῶν.

11 Ἐν παντὶ πλουτι-
ζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλό-
τητα, ἥτις κατεργάζεται
δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ
Θεῷ.

12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς
λειτουργίας ταύτης οὐ μό-
νον ἐστὶ προσαναπληροῦσα
τὰ ὑσερήματα τῶν ἁγίων,
ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ
πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ.

13 Διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς
διακονίας ταύτης δοξάζοντες
τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ
τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ

εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ
ἀπλότῃ τῆς κοινωνίας εἰς
αὐτούς, καὶ εἰς πάντας,

14 Καὶ αὐτῶν δεήσει ὑ-
πὲρ ὑμῶν, ἐπιποθέντων ὑμᾶς
διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χά-
ριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.

15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ
τῇ ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δω-
ρεᾷ.

Κεφ. ι'. 10.

Ἄ Τὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος
παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ
τῆς προότητις καὶ ἐπιεικειᾶς
τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρό-
σωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν,
ἀπὸν δὲ θαρσύνει εἰς ὑμᾶς.

2 Δέομαι δὲ τὸ μὴ πα-
ρὼν θαρσύνει τῇ πεποιηθή-
σει ἢ λογίζομαι τολμῆσαι
ἐπὶ τινὰς τοὺς λογιζομένους
ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περι-
πατοῦντας.

3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπα-
τοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα φρα-
γεύομεθα·

4 (Τὰ γὰρ ὅπλα τῆς
φραγείας ἡμῶν οὐ σαρκικά,
ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς
καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων·)

5 Λογισμοὺς καθαιρεῖντες,
καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον
κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ,
καὶ αἰχμαλιζόντες πᾶν νόη-
μα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ
Χριστοῦ.

6 Καὶ ἐν ἐτοιμῳ ἔχοντες
ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν,
ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπα-
κοή.

7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέ-
τε

πίει· εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ.

8 Ἐάν τε γὰρ καὶ περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καδαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι·

9 Ἴνα μὴ δόξω ὥς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.

10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησὶ, βαρεῖται καὶ ἰσχυραί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενῆς, καὶ ὁ λόγος ἐξουδενημένος.

11 Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἱ ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοῖς καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ.

12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συκρίναι ἑαυτοὺς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιγανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτὰς μέτρουντες, καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιούσιν.

13 Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα· ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τῆς κανόνος· ἧς ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρον, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.

14 Οὐ γὰρ ὥς μὴ ἐφικνήμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκλείνομεν ἑαυτὰς· ἄχρι γὰρ καὶ

ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἁλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεῖαν·

16 Εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι, οὐκ ἐν ἁλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχῆσασθαι.

17 Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιγῶν, ἐκεῖνός ἐστι δοκιμὸς, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν.

Κεφ. ια'. ΙΙ.

Ὁ Φελον ἠνείχεσθαι μοι μικρόν τι τῆς ἀφροσύνης· ἀλλὰ καὶ ἀνείχεσθαι μοι.

2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλῳ· ἡμεροσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένῳ ἀγνὴν παραστήσαι, τῷ Χριστῷ·

3 Φοβεῖμαι δὲ μήπως ὡς ὁ ὄφις Εὐὰν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν.

4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε.

5 Λογίζομαι γὰρ μὴ οὐκ ὑστερεῖν·

ὑψερηκῆναι τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων.

6 Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν παῶσιν εἰς ὑμᾶς.

7 Ἡ ἀμαρτίαν ἰποίησα, ἱμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε· ὅτι δωρεὰν τὸ τῷ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν·

8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὀψώνιον, πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν· καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑψερθεῖς, οὐ κατενάρκησα οὐδενός.

9 Τὸ γὰρ ὑψέρημα μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἔλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἄβραζῃ ὑμῖν ἱμαυτὴν ἐτήρησα, καὶ τηρήσω.

10 Ἐστὶν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἡμοῖς, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φραγήσεται εἰς ἡμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας.

11 Διαλί ; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς ; ὁ Θεὸς οἶδεν.

12 Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελούντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὐρεθῶσι καδῶς καὶ ἡμεῖς.

13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ.

14 Καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς με-

τασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.

15 Οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μή τις με δόξῃ ἀφρονα εἶναι· εἰ δὲ μή γε, καὶ ὡς ἀφρονα δέξασθε με, ἵνα μικρόν τι καὶ γὰρ καυχῶμαι.

17 Ὁ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποψιάσει τῆς καυχήσεως.

18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, καὶ γὰρ καυχῶμαι.

19 Ἡδῶς γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες.

20 Ἀνέχεσθε γὰρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει.

21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἡσθενήσαμεν ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω) τολμῶ καὶ γὰρ.

22 Ἐβραῖοί εἰσι ; καὶ γὰρ. Ἰσραηλῖταί εἰσι ; καὶ γὰρ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι ; καὶ γὰρ.

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι ; (παρεφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως,

ρισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολ-
λάκις.

24 Ὑπὸ Ἰουδαίων πενιά-
κισ τεσσαράκοντα παρὰ μί-
αν ἔλαβον.

25 Τρεῖς ἐρῶσθίστην, ἁ-
παξ ἐλιδάστην, τρεῖς ἐναυά-
γησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυ-
θῷ πεποίηκα.

26 Ὅδοιπορίαις πολλά-
κισ, κινδύνοις πώλαμῶν, κιν-
δύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ
γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν,
κινδύνοις ἐν πώλει, κινδύνοις
ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θα-
λάσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδα-
δείλοισ·

27 Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ,
ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν
λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις
πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμ-
νότῃ·

28 Χωρὶς τῶν παρεκτός,
ἢ ἐπισύσασίς μου ἢ καθ'
ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν
τῶν ἐκκλησιῶν.

29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ
ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται,
καὶ οὐκ ἐγὼ πυρεῖμαι;

30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ,
τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυ-
χέσομαι.

31 Ὁ Θεὸς καὶ παλὴρ
τῷ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στῷ οἶδεν, ὃ ὦν εὐλογητὸς
εἰς τὰς αἰῶνας, ὅτι ἐ ψεύ-
δομαι·

32 Ἐν Δαμασκῷ ὃ ἐθνάρι-
χης Ἀρέτα τῷ βασιλέως
ἐφῄρεται τὴν Δαμασκηνῶν πό-
λιν, πιάσαι με θέλων·

33 Καὶ διὰ θυρίδος ἐν
σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τῆ
τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς
χεῖρας αὐτῶν.

Κεφ. ιβ'. 12.

Καυχᾶσθαι δὴ ἐ συμ-
φέρει μοι· ἐλεύσομαι
γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀπο-
καλύψεις Κυρίου.

2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χρι-
στῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων,
(εἴτε ἐν σώματι, ἢ οἶδα·
εἴτε ἐκτός τῷ σώματι, ἢ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν) ἀρπα-
γέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρί-
τη ἔρανθ.

3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον
ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι,
εἴτε ἐκτός τῷ σώματι, οὐκ
οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν)

4 Ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν
παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρη-
τα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἄν-
θρώπῳ λαλήσαι.

5 Ὑπὲρ τῷ τοιούτῳ καυ-
χήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἑαυτοῦ
οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν
ταῖς ἀσθενείαις μου.

6 Ἐὰν γὰρ θελήσω καυ-
χῆσασθαι, ἢ ἐσομαι ἄφρων·
ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φεῖδομαι
δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογισθῇαι
ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει
τὸ ἐξ ἐμῶν.

7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν
ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπερ-
αίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ
τῇ σαρκί, ἁγέλα· Σαταῖν,
ἵνα με κολαφίσῃ, ἵνα μὴ
ὑπεραίρωμαι.

8 Ὑπὲρ τούτου τρεῖς τὸν
Κύριον

Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποσῇ ἀπ' ἐμῶ.

9 Καὶ εἴρηκέ μοι· Ἄρε-
κεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ
δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τε-
λειοῦται. Ἦδιγα οὖν μάλ-
λον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀ-
σθενείαις μου, ἵνα ἐπισκη-
νώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ
Χριστοῦ.

10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθε-
νεύαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάλ-
καις, ἐν διωγμοῖς, ἐν γενο-
χωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν
γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός
εἰμι.

11 Γέγονα ἄφρων καυ-
χώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσα-
τε· ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ' ὑ-
μῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ
ὑψέφησα τῶν ὑπὲρ λίαν
ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν εἶ-
μι.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ
ἀποστόλου κατεργάσθη ἐν
ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν
σημείοις καὶ τέρασιν καὶ δυνά-
μεσιν.

13 Τί γάρ ἐστιν ὃ ἡτ-
τήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκ-
κλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς
ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν·
χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν
ταύτην.

14 Ἰδοὺ, τρίτον ἐτοίμως
ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ
οὐ καταναρκήσω ὑμῶν· οὐ
γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑ-
μᾶς· οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ
τέκνα τοῖς γονεῦσι δεστυ-

εῖζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς
τέκνοις.

15 Ἐγὼ δὲ ἤδιγα δαπα-
νήσω, καὶ ἐκδαπανηθήσομαι
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ καὶ
περισσολέως ὑμᾶς ἀγαπῶν,
ἥτιον ἀγαπῶμαι.

16 Ἐγὼ δὲ, ἐγὼ οὐ κα-
τεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρ-
χων πανουργός, δόλω ὑμᾶς
ἐλάβον.

17 Μὴ τινα ὦν ἀπέσταλ-
κα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτῶ ἐ-
πλεονέκησα ὑμᾶς;

18 Παρεκάλεσα Τίτον,
καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν·
μή τι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς
Τίτος· οὐ τῷ αὐτῷ πνεύ-
ματι περιεπατήσαμεν· οὐ
τοῖς αὐτοῖς ἵχνεσιν;

19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑ-
μῖν ἀπολοφούμεθα· κατενώ-
πιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ
λαλῶμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀ-
γαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν
οικοδομῆς.

20 Φοβοῦμαι γὰρ, μή-
πως ἐλθὼν οὐχ οἶους θέλω
εὖξω ὑμᾶς, καὶ γὰρ εὖρεθῶ ὑ-
μῖν οἶον οὐ θέλετε· μήπως
ἔρεϊς, ζῆλοι, θυμοί, ἐριδεῖαι,
καταλαλιαί, ψιθυρισμοί,
φυσιώσεις, ἀκαταστασίαι·

21 Μὴ πάλιν ἐλθόντα
με ταπεινώσῃ ὁ Θεός με πρὸς
ὑμᾶς, καὶ πενήθσω πολλοὺς
τῶν προσημαρτηκότων, καὶ μὴ
μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκα-
θαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελ-
γείᾳ ἣ ἐπράξαν.

Κεφ.

Κεφ. ιγ'. 13.

Τρίτον τῷτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ σόματι δύο μαρτύρων καὶ τριῶν γαθήσεται πᾶν ῥῆμα.

2 Προείρηκα καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὸν νῦν γράφω τοῖς προημαρτηκόσι, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φέισομαι·

3 Ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἱμοῖ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν.

4 Καὶ γὰρ εἰ ἐξανερῶδη ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς.

5 Ἐαυτὸς πειράζετε εἰ ἐγὲ ἐν τῇ πίσει, ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπισινώσκετε ἑαυτὸς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν· εἰ μὴ τι ἀδόκιμοί ἐστε.

6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμὲν ἀδόκιμοι.

7 Εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δό-

κιμοὶ φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν.

8 Οὐ γὰρ δυνάμεδά τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾔτε. τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν.

10 Διὰ τῷτο ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀπολόμῳς χρῆσθαι, κατὰ τὴν ἐξουσίαν, ἣν ἔδωκέ μοι ὁ Κύριος· εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καδαίρεισιν.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἄγιοι πάντες.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππου τῆς Μακεδονίας, διὰ Τίτου καὶ Λεκά.

ΠΑΥΛΟΥ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς ΓΑΛΑΤΑΣ ἐπιστολή.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος, (οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ἐδὲ δι' ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐξείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.)

2 Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

4 Τοῦ δόντος ἐαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέλθαι ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐσθλῶτος αἰῶνος πονηροῦ, καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν.

5 Ὡς, ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι ἔτι ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ, εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον·

7 Ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μὴ τινὲς εἰσιν οἱ ταρασσόντες ὑμᾶς, καὶ θέλοντες μετατρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς, ἡ ἀγγελία ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ ἐγγελλισαμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.

9 Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζηται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.

10 Ἄξι γὰρ ἀνθρώπου πείθω, ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἡρεσκον, Χριστὸν δοῦλόμην οὐκ ἂν ἤμην.

11 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι ἔστι καὶ ἀνθρώπων.

12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ, ἕτε ἐκιδάχθην· ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποιεῖν ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἰδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθην αὐτήν.

14 Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλὰς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλώτης ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων.

15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,

H h

16 Ἀπο-

16 Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτῷ ἐν ἑμοῖς, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθὺς οὐ προσανεδέμην σαρκὶ καὶ αἵματι.

17 Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τὰς πρὸ ἑμοῦ ἀποστόλους· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.

18 Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἰσορῆσαι Πέτρον· καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε.

19 Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

20 Ἄ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

21 Ἐπεὶ αἱ ἦλθον εἰς τὰ κλίμακα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.

22 Ἦμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ.

23 Μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν, ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποιεῖ, νῦν εὐαγγελίζεσθαι τὴν πόλιν ἣν πόλις ἐπὶ ὀφθαλμοῖς.

24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἑμοῖς τὸν Θεόν.

Κεφ. β'. 2.

ΕΠΕΙΔΙΑ ΔΙΑ ΔΙΚΑΙΟΣΣΑΡΩΝ ἑτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, συμπαρελαβὼν καὶ Τίμον.

2 Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνεδέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον, ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μή πως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον.

3 Ἀλλ' οὐδὲ τίτῳ ὁ σὺν ἑμοῖς, Ἕλλην ὢν, ἡναγκάσθη περιμνηθῆναι.

4 Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδολώσωσι.

5 Οἷς ἐδὲ πρὸς ὥραν ἐῴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τῷ εὐαγγελίῳ διαμείνη πρὸς ὑμᾶς.

6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούσων εἶναί τι, ὅποιοί ποτε ἦσαν, οὐδὲν μοι διαφέρει· πρὸς ὃν Θεὸς ἀνδρῶν οὐ λαμβάνει. ἑμοὶ γὰρ οἱ δοκῶντες, ἐδὲν προσανέδειλο.

7 Ἀλλὰ τοῦναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς.

8 (Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρος εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνέργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη.)

9 Καὶ γνώεις τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβον καὶ Κηφᾶ καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκῶντες σύλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινῆς ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη,

ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περι-
τομήν.

10 Μόνον τῶν πλιχῶν
ἵνα μνημονεύμην· ὃ καὶ ἐ-
σπουδάσα αὐτὸ τοῦτο ποι-
ῆσαι.

11 Ὅτι δὲ ἦλθε Πέτρος
εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἅπασι
συνέειπεν, ὅτι
κατενόησεν ὅτι

12 Πρὸ τῆς γὰρ ἐλθεῖν
τινας ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν
ἔθνων συνήθισεν· ὅτι δὲ ἦλ-
θον, ὑπέστειλε καὶ ἀφώριζεν
ἐαυτὸν, φοβούμενος τὰς ἐκ
περιτομῆς.

13 Καὶ συνυπεκρίθησαν
αὐτῶν καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι·
ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπῆχθη
αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

14 Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι
ἐκ ὁρθοποδοῦσι πρὸς τὴν
ἀλήθειαν τῆς εὐαγγελίας, εἶπον
τῷ Πέτρῳ ἔμωροσθαι πάντων·
εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων,
ἔθνηκως ζῆς, καὶ οὐκ Ἰουδαϊ-
κῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις
Ἰουδαΐζειν;

15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι,
καὶ οὐκ ἐξ ἔθνων ἀμαρτω-
λοί.

16 Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιο-
ῦνται ἄνθρωποι ἐξ ἔργων νό-
μου, ἂν μὴ διὰ πίστεως Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χρι-
στὸν Ἰησοῦν ἐπιτεύσαμεν, ἵνα
δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χρι-
στοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου·
διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ
ἔργων νόμος πᾶσα σὰρξ.

17 Εἰ δὲ ζητήσιν δικαιο-

ῆσθαι ἐν Χριστῷ, εὐρέθημεν καὶ
αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἅρα Χρι-
στὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ
γένοιτο.

18 Εἰ γὰρ ἂν κατέλυσαι,
ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, πα-
ραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι.

19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου
νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζή-
σω.

20 Χριστῷ συνεσφύρωμαι·
ζῶ δὲ, ἐκ ἔτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν
ἐμοὶ Χριστός. ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν
σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ
υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τῇ ἀγαπήσαν-
τός με, καὶ παραδόσθαι ἐαυτὸν
ὑπὲρ ἐμῆς.

21 Οὐκ ἀδεῶ τὴν χά-
ριν τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νό-
μου δικαιοσύνη, ἅρα Χριστὸς
δωρεὰν ἀπέθανεν.

Κεφ. γ'. 3.

Ὡς ἂν ἡμεῖς ἐβάσκαμε τῇ ἀ-
ληθείᾳ μὴ περιθελθῆναι; οἷς
καὶ ὁφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χρι-
στὸς προεγράφη, ἐν ὑμῖν ἐσταυ-
ρωμένους.

2 Τὸ τοῦ μόνου θέλω μα-
θεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἐξ ἔργων νό-
μου τὸ Πνεῦμα ἐλάβετε, καὶ
ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐν-
αρεξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκί
ἐπιτελεῖσθε;

4 Τοσαῦτα ἐπάθει ἐκ κῆ-
ρίου καὶ ἐκ κῆ.

5 Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν
τὸ Πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν ἐν-
νάμειν ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου
ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

H h 2

6 Κα.

6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπι-
τευσεν τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

7 Γινώσκειτε ἄρα ὅτι οἱ
ἐκ πίστεως, ἔσθ' οἱ υἱοὶ
Ἀβραὰμ.

8 Προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ
ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ
ἔθνη ὁ Θεός, προσηγγελί-
σατο τῷ Ἀβραάμ· Ὅτι ἐυ-
λογήθησονται ἐν σοὶ πάντα τὰ
ἔθνη.

9 Ὡς οἱ ἐκ πίστεως, ἐυ-
λογηταί σὺν τῷ πιστῷ Ἀ-
βραάμ.

10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων
νόμος εἰσιν, ὑπὸ κατάραν εἰ-
σὶ· γέγραπται γάρ· Ἐπι-
κατάραται πᾶς ὃς οὐκ ἐμ-
μένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμ-
μένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς νό-
μου, τῷ ποιῆσαι αὐτά.

11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐ-
δαὶς δικαιεῖται παρὰ τῷ
Θεῷ, δῆλον ὅτι ὁ δίκαιος
ἐκ πίστεως ζήσεται.

12 Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν
ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας
αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν
αὐτοῖς.

13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρα-
σεν ἐκ τῆς κατάρας τῷ νόμῳ,
γινόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρ-
α. γέγραπται γάρ· Ἐπι-
κατάραται πᾶς ὁ κρεμά-
μενος ἐπὶ ξύλῳ.

14 Ἴνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ ἐυ-
λογία τῷ Ἀβραάμ γένηται
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐ-
παγγελίαν τῷ πνεύματι
λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

15 Ἀδελφοί, κατὰ ἄν-
θρωπον λέγω. ὅμως ἀνθρώπου
κεκυρωμένην διαθήκην εἰς
ἀδείει ἢ ἐπιδιαλάσσειν.

16 Τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρ-
ρήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ. οὐ λέ-
γει· Καὶ τοῖς σπέρμασιν,
ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ'
ἐνός· Καὶ τῷ σπέρματί σου,
ὃς ἐστὶ Χριστός.

17 Τοῦτο δὲ λέγω, δια-
θήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστόν, ὁ μετὰ
ἔτη τριεκόσια καὶ τριάκοντα
γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροῖ,
εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγ-
γελίαν.

18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κλη-
ρονομία, ἔκ' ἐστὶ ἐπαγγελί-
ας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δι'
ἐπαγγελίας κεχάριται ὁ
Θεός.

19 Τί ἔν' ὁ νόμος; τῶν
παρεβάσεων χάριν προσέτε-
θη, ἄχρ' οὐ ἔλθῃ τὸ σπέρ-
μα ᾧ ἐπηγγελίαι, διαλαγείς
δι' αἰγέλων, ἐν χειρὶ μεσί-
του.

20 Ὁ δὲ μεσίτης, εἷς
οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ Θεός, εἷς
ἐστιν.

21 Ὁ οὖν νόμος κατὰ
τῶν ἐπαγγελιῶν τῷ Θεῷ;
Μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ ἐδόθη νό-
μος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι,
ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιο-
σύνη.

22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ
γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἀ-
μαρτίας, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ
πίστεως

πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι.

23 Πρὸ τῆ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίσιν, ὑπὸ νόμον ἰφρερέμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίσιν ἀποκαλυφθῆναι.

24 Ὡς ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν.

25 Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, ἔκ ἐτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν.

26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

27 Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε.

28 Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἑλληνίᾳ, ἔκ ἐνι δούλῳ, οὐδὲ ἐλεύθερῳ· οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλῃ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

29 Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τῷ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονομοί.

Κεφ. δ'. 4.

Λ Ἐγὼ δὲ, ἵφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλῳ, κύριῳ πάντων ἄν.

2 Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπης ἐστὶ καὶ οἰκονόμης ἄχρι τῆς προδεσμίας τῷ πατρὶ.

3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τῷ στοιχειῷ

τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι.

4 Ὅτι δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῆς χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον.

5 Ἴνα τὴν ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολαῶμεν.

6 Ὅτι δὲ ἔγε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.

7 Ὡς οὐκ ἐστὶ εἴ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱὸς, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεόν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὐσι θεοῖς.

9 Νῦν δὲ, γινώσκοντες Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσκόντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιγράφειτε πάντες ἐπὶ τὰ ἄσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέτε;

10 Ἡμέρας παραληρείσθε, καὶ μῆνας, καὶ καιροὺς, καὶ ἐνιαυτούς.

11 Φοβέμαι ὑμᾶς, μή πως εἰκὴ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτε παρὰ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοί, θέομαι ὑμῶν· οὐδὲν με ἡδίκησατε.

13 Οἶδατε δὲ ὅτι δι' ἄσθενειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμεν ὑμῖν τὸ πρότερον.

Η' β' 3

14 Καί

14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξεδενήσατε, οὐδὲ ἐξεπίυσαστε, ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμός ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν, ὅτι, εἰ δυνατὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκαί με μοι.

16 Ὡς ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα, ἀληθεύων ὑμῖν;

17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτὰς ζηλοῦτε.

18 Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῶ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς.

19 Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρεις οὐ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν.

20 Ἦθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου· ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.

21 Λέγέτε μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

22 Γέγραπται γάρ, ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱὸς ἔσχεν· ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.

23 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας.

24 Ἀτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γὰρ εἰσιν αἱ δύο διαθήκαι· μία μὲν

ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἀγάρ.

25 Τὸ γὰρ Ἀγάρ, Σινὰ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συσχοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἰερουσαλήμ, θαλερεῖ δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἰερουσαλήμ, ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.

27 Γέγραπται γάρ· Εὐφράνθητε γεῖρα ἢ οὐ τίτλουσα· ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἵσμεν.

29 Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς, ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα· οὕτω καὶ νῦν.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τῷ υἱῷ τῆς ἐλευθέρας.

31 Ἀρα, ἀδελφοί, οὐκ ἵσμεν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Κεφ. ε'. 5.

Τῇ ἐλευθερίᾳ ἣν ἡ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσεν, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχισθε.

2 Ἰδὲ, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἵαν περιτέμνησθε,

νησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὀφειλήσει.

3 Μαριτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιεμνημένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι.

4 Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ διακείμενοι, τῆς χάριτος ἐξέπείσατε.

5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.

6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ ἔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὐ γὰρ ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίσις δι' ἀγάπης ἐνεργημένη.

7 Ἐβρέχειτε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;

8 Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τῆς καλῆς ὑμᾶς.

9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοί.

10 Ἐγὼπέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσεις· ὁ δὲ ταράσων ὑμᾶς βαράσει τὰ κρίμα, ὅστις ἂν ᾖ.

11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, εἰ περιτομήν ἐτι κηρύσσω, τί ἐτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

12 Ὁφείλον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστασιῶντες ὑμᾶς.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκληθήτε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ

τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.

14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.

15 Εἰ δὲ ἀλλήλως δάκνεις καὶ κατεσθίεις, βλέπεις μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῇτε.

16 Λέγω δέ· Πνεύματι περιπαλεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελήσητε.

17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς· ταῦτα δὲ ἀνίκεται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἂν διέλθῃτε ταῦτα ποιῇτε.

18 Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὶ ὑπὸ νόμον.

19 Φανερά δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς· ἅτινά ἐστι, μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἐχθραί, ἔρεις, ζηλοί, θυμοί, ἐριθείαι, διχοφασίαι, αἰρέσεις,

21 Φθόνοι, φόποι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τῆς Πνεύματος, ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίσις, πραότης, ἐγκράτεια.

23 Κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἐστὶ νόμος.

24 Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσαύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

25 Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ φοιτῶμεν.

26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλων προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθοροῦντες.

Κεφ. γ'. 6.

Α Δελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἁνδρωπῶ· ἐν τινι παραπίωμαι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραγμάτω· σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.

2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βασάζετε, καὶ ὅπως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τῆς Χριστοῦ.

3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι, μηδὲν ὦν, ἑαυτὸν φρεναπαλῶ.

4 Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καυχῆμα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.

5 Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φοβήσεται βασιλεῖ.

6 Κοινωνεῖτω δὲ ὁ καθ' ἑαυτὸν τὸν λόγον τῷ κατήχησεν, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.

7 Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὁ γὰρ εἰς σπείρη ἁνδρωπῶ, τοῦτο καὶ θερίσει.

8 Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ

πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

9 Τὸ δὲ καλὸν ποιῶντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῶ γὰρ ἰδὼ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.

10 Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιτα δὲ πρὸς τοὺς οἰκίους τῆς πίστεως.

11 Ἰδετε πηλίκους ὑμῶν γραμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.

12 Ὅσοι θέλωσιν εὐπρωπησάτω ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιέμεναι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σαυρῶ τῆς Χριστοῦ διώκωνται.

13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσωσιν· ἀλλὰ θέλωσιν ὑμᾶς περιέμεναι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται.

14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σαυρῶ τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσαύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ.

15 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ ἔτε περιτομή τι ἵσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καὶ νῆ κλίσις.

16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ φοιτήσωσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τῆς Θεῆς.

17 Τοῦ λοιποῦ, κόπους

μὴ

μοι μηδεὶς παρεχίτω· ἰδὼ
γὰρ τὰ σίματα τῷ Κυρίου
Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βα-
τάζω.

18 Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τῷ
πνεύματι ὑμῶν, ἀδελφοί.
Ἀμήν.

Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Ἐφεσίου ἐπιστολή.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ
θελήματι Θεῷ, τοῖς ἁγίοις
τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ πι-
ταῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ἐυλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡ-
μᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευ-
ματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν
Χριστῷ·

4 Καθὰς ἐξελέξατο ἡμᾶς
ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κό-
σμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ
ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν
ἀγάπῃ.

5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς
ὑποδείξιαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδο-
κίαν τοῦ θελήματος αὐ-
τοῦ,

6 Εἰς ἔπαινον δόξης τῆς
χάρις αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἔχα-

ρίτωςεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπη-
μένῳ.

7 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπο-
λύτρωσιν διὰ τῷ αἵματι
αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν πα-
ραπτωμάτων, κατὰ τὸν πλῆ-
θος τῆς χάριτος αὐτοῦ·

8 Ἦς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡ-
μᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρο-
νήσει·

9 Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυ-
στήριον τῷ θελήματι αὐτοῦ
κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν
προέδειξε ἐν αὐτῷ,

10 Εἰς οἰκονομίαν τῷ
πληρώματι τῶν καιρῶν, ἀ-
νακεφαλαιώσασθαι τὰ πάν-
τα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν
ταῖς ἐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς
γῆς, ἐν αὐτῷ.

11 Ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν,
προορισθέντες κατὰ πρόθε-
σιν τῷ τὰ πάντα ἐνεργούντι
κατὰ τὴν βουλὴν τῷ θελήματι
αὐτοῦ·

12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς
εἰς

εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τὰς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ.

13 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκύνειαι τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τοῦ ἁγίου.

14 Ὅς ἐσιν ἀρρεθῶν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

15 Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ, ἀκύνειαι τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τὰς αἰτίας,

16 Οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνηστὴν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου.

17 Ἵνα ὁ Θεὸς τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὁ πατήρ τῆς δόξης, δῶῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψῃς, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ.

18 Πιφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλῆθος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις.

19 Καὶ τί τὸ ὑπερέβαλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τὰς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ,

20 Ἦν ἐξηγήσῃ ἐν τῷ Χριστῷ, ἡγίρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,

21 Ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου ἢ μόνου ἐν τῷ αἰῶνι τέτρω, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

22 Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τὰς πόδας αὐτοῦ καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,

23 Ἦτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ σώματος ἐν πᾶσι πληρωμένον.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἀμαρτίαις.

2 Ἐν αἷσι ποτε περιεπαλήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τὸ κόσμον τέτρω, κατὰ τὸν ἀρχοῦν τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τῷ πνεύματι τῷ νῦν ἐνεργῶντι ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας.

3 Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεγράφημεν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιῶντες τὰ θηλήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν καὶ ἤμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί.

4 Ὁ δὲ Θεὸς, πλάσας ἡμᾶς ἐν ἡμῖν, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἡγάπησεν ἡμᾶς,

5 Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζώ-

ποίησε

ποιήσει τῷ Χριστῷ χάρις ἐν
ἐστὶ σεσωσμένοι·

6 Καὶ συνήγειρε, καὶ συν-
εκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

7 Ἴνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς
αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν
ὑπεράλλοντα πλῆτον τῆς
χάρις αὐτοῦ, ἐν χρεστό-
τητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ.

8 Τῇ γὰρ χάρις ἐστὶ σε-
σωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ
τὸτο ἐκ ἐξ ὑμῶν· Θεὸς τὸ
δῶρον·

9 Οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ
τις καυχῆσθαι.

10 Αὐτῷ γὰρ ἐσμεν ποί-
ημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς,
εἰς προηιόμασεν ὁ Θεός, ἵνα
ἐν αὐτοῖς περιπαλήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑ-
μεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκί,
οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ
τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν
σαρκὶ χειροποιήτης·

12 Ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλ-
οτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ
Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθη-
κῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα
μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ
κόσμῳ.

13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ, ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες μα-
κρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε, ἐν τῷ
αἵματι τοῦ Χριστοῦ.

14 Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰ-
ρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ

ἀμφοτέρωθεν ἐν, καὶ τὸ μεσότοι-
χον τοῦ φραγμοῦ λύσας·

15 Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ
σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν
ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργή-
σας· ἵνα τὰς δύο κτίσῃ ἐν
ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρω-
πον, ποιῶν εἰρήνην·

16 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ
τὰς ἀμφοτέρας ἐν ἐνὶ σώμα-
τι τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ σταυροῦ,
ἀποκλείνας τὴν ἔχθραν ἐν
αὐτῷ.

17 Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελί-
σατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μα-
κρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς·

18 Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν
τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφο-
τέρωθεν ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν
πατέρα.

19 Ἄρα ἔν ἐκείνῳ ἐστὶ ξέ-
νοι καὶ πόροικοι, ἀλλὰ συμ-
πολιταὶ τῶν ἁγίων, καὶ οἰ-
κεῖοι τοῦ Θεοῦ·

20 Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ
τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ
προφητῶν, ὅντις ἀκρογωνιαίαι
αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκο-
δομὴ συναεμολογημένη αὐξεῖ
εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ·

22 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοι-
κοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον
τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟύτε χάριν ἐγὼ Παῦ-
λος ὁ δέσμιος τοῦ
Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν
ἐθνῶν.

2 Εἶγε ἠκέσασθε τὴν οἰ-
κονομίαν

κονομίαν τῆς χάριτος τῆ
Θεῷ τῆς δοθείσης μοι εἰς
ὑμᾶς·

3 Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν
ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον,
(καθὼς προέγραψα ἐν ὀλί-
γῃ·

4 Πρὸς ὃ δύνασθε ἀνα-
γινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνε-
σίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆ
Χριστοῦ·)

5 Ὁ ἐν ἐτέραις γενεαῖς
ἔκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπικα-
λύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστό-
λοις αὐτῷ καὶ προφήταις ἐν
Πνεύματι·

6 Εἶναι τὰ ἔθνη συκλη-
ρονόμα, καὶ σύσσωμα, καὶ
συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας
αὐτῷ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τῆ
εὐαγγελίας·

7 Οὗ ἐγεγόνη διάκονος
κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος
τῆ Θεῷ τὴν δοθείσαν μοι
κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνά-
μεως αὐτῆς.

8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ
πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ
χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν
εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξι-
χνίαστον πλῆτον τῆ Χριστοῦ,

9 Καὶ φησίαις πάντας,
τίς ἡ κοινωνία τῆ μυστηρίου
τῆ ἀποκεκρυμμένης ἀπὸ τῶν
αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ
πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

10 Ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς
ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις
ἐν ταῖς ὑπερανίαις, διὰ τῆς

ἐκκλησίας, ἡ πολυποικίλος
σοφία τῆ Θεῷ·

11 Κατὰ πρόθεσιν τῶν
αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν·

12 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρ-
ρησίαν καὶ τὴν προσαγωγήν
ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πί-
στεως αὐτῆς.

13 Διὸ αἰτῶμαι μὴ ἐκ-
κακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου
ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα
ὑμῶν.

14 Τάττε χάριν κάμπτω
τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πα-
τέρα τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

15 Ἐξ ὧ πάντα παλεῖα
ἐν ὑπερανίαις καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομά-
ζονται·

16 Ἵνα δῶῃ ὑμῖν κατὰ
τὸν πλῆτον τῆς δόξης αὐτῆς,
δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τῆ
πνεύματος αὐτῆς, εἰς τὸν ἔσω
ἄνθρωπον·

17 Καλοικῆσαι τὸν Χρι-
στὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν· Ἐν ἀγάπῃ ἐρ-
ριζωμένοι καὶ τεδεμελιωμένοι·

18 Ἵνα ἐξισχύσῃτε κα-
ταλαβεῖσθαι σὺν πᾶσι τοῖς
ἁγίοις, τί τὸ πλάτος, καὶ
μῆκος, καὶ βάθος, καὶ ὕψος·

19 Γινώσκειτε τὴν ὑπερ-
βάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγά-
πην τῆ Χριστοῦ, ἵνα πληρε-
θῆτε εἰς πάντα τὸ πλήρωμα
τῆ Θεῷ.

20 Τῷ δὲ δυνάμειν ὑπὲρ
πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ πει-
ρισθῶ

ρισθῶ ὡν αἰτούμεθα ἡ νοῦ-
μεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν
ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν·

21 Αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ
αἰῶνος τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κεφ. δ'. 4.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ
ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ,
ἀξίως περιπαλῆσαι τῆς κλη-
σιῶς ἧς ἐκλήθητε,

2 Μὴ δὲ πάσης ταπεινο-
φροσύνης καὶ περσότητος, με-
τὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι
ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ·

3 Σπυδάζοντες τηρεῖν τὴν
ἐνότητά τῆς πνεύματος ἐν τῷ
συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

4 Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεύματι,
καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ
ἐλπίδι τῆς κλησιῶς ὑμῶν.

5 Εἰς Κύριον, μία πί-
στις, ἐν βάπτισματι·

6 Εἰς Θεὸς καὶ πατὴρ
πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ
διὰ πάντων, καὶ ἐν πάνσιν
ὑμῖν.

7 Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδό-
θη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον
τῆς δωρεᾶς τῆς Χριστοῦ.

8 Διὸ λέγου· Ἀναβὰς εἰς
ἔψον, ἡ χυμάλωτευσεν αἰ-
χμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόμα-
τα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Τὸ δὲ, ἀνέβη, τί ἐστιν
εἰ μὴ ὅτι κατέβη πρῶ-
τον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς
γῆς·

10 Ὁ καταβάς, αὐτός
ἐστι καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω

πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πλη-
ρώσῃ τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τῆς
μὲν, ἀποστόλους· τῆς δὲ, προ-
φήτας· τῆς δὲ, εὐαγγελιστάς·
τούς δὲ, ποιμένας καὶ διδα-
σκάλους,

12 Πρὸς τὸν καθ'αἰσθητὸν
τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακο-
νίας, εἰς οἰκοδομὴν τῆς σώ-
ματός τῆς Χριστοῦ·

13 Μέχρι καθαντήσωμεν
οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητά τῆς
πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως
τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἁν-
δρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλι-
κίας τῆς πληρώματος τοῦ
Χριστοῦ.

14 Ἵνα μηκέτι ὦμεν νή-
πιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ πε-
ριφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς
διδασκαλίας, ἐν τῇ κυθείᾳ
τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ
πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς
πλάνης·

15 Ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγά-
πῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ
πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ
Χριστός·

16 Ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα
συναρμολογούμενον καὶ συμβι-
βαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς
τῆς ἐπιχορηγίας, καὶ ἐνέρ-
γειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκάστος
μέρους τὴν αὐξήσιν τῆς σώ-
ματος ποιεῖται, εἰς οἰκοδο-
μὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

17 Τοῦτο οὖν λέγω καὶ
μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μη-
κέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, κα-
θὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περι-
πατεῖν.

παλεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν·

18 Ἐσκολισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πῶρσιν τῆς καρδίας αὐτῶν·

19 Οἵτινες ἀπηληγνότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

20 Ὑμεῖς δὲ οὐχ ἔτως ἐμάρθητε τὸν Χριστόν·

21 Εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐσιν ἀληθεῖα ἐν τῷ Ἰησοῦ·

22 Ἀποδέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης·

23 Ἀνανεῶσθαι δὲ τῷ πνεύματι τῷ νοὶ ὑμῶν,

24 Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποδέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀληθεῖαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἴσμεν ἀλλήλων μέλη.

26 Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ὃ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν·

27 Μῆτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ.

28 Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτεῖτω, μᾶλλον δὲ κοπιᾷ, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχη μετὰδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι.

29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν.

30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία, ἀρδήτω ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ.

32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλων χρηστοί, εὐσπλαγχνοί, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Κεφ. ε'. 5.

Γίνεσθε ἔν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά·

2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις·

4 Καὶ αἰσχροτήτης, καὶ μωρολογίας, ἢ εὐτραπείας, τὰς

οὐκ

οὐκ ἀνήκοντα, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.

5 Τῆτο γάρ ἐσε γινώσκουσιν, ὅτι πῶς πόρνεῳ, ἢ ἀκατάργιστον, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπαλλάττω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὰς υἱὰς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴ ἔν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπαλεῖτε.

9 (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθῶσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ.)

10 Δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκαρποῖς τῆς σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε.

12 Τὰ γὰρ κρυφῇ γινώμινα ὑπὸ αὐτῶν, αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν.

13 Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, ὑπὸ τῆς φωτὸς φανερεῖται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστὶ.

14 Διὸ λέγει· Ἐγείραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάυσει σοι ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε ἔν πῶς ἀκριβῶς περιπαλεῖτε· μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί.

16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι.

17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τῆς Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληθεῖσθε ἐν πνεύματι·

19 Λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ᾠδοῦντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ·

20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ.

21 Ὑποτάσσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ·

23 Ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτός ἐστι σωτὴς τῆς σώματος.

24 Ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, ἕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί.

25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς·

26 Ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ ὕδατι ἐν ῥήματι.

27 Ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ὡς τὴν

τὴν ἑαυτῷ ἔδοξον, τὴν ἐκ-
κλησίαν μὴ ἔχουσιν σπιλον,
ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιού-
των, ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἁ-
μωμῶ.

28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ
ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν
γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώ-
ματά. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτῷ
γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ.

29 Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν
ἑαυτῷ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ'
ἐκτρέφει καὶ θαλπεῖ αὐτήν,
καθὼς καὶ ὁ Κυρίῳ τὴν ἐκ-
κλησίαν.

30 Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ
σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων
αὐτοῦ.

31 Ἀντὶ τούτου καὶ ἀλεί-
ψει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα
αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ
προσκειλληθήσεται πρὸς τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται
οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο
μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς
Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν.

33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ'
ἑνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτῷ γυ-
ναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς
ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῇ-
ται τὸν ἄνδρα.

Κεφ. ε'. 6.

ΤΑ τέκνα ὑπακούετε
τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν
Κυρίῳ· τοῦτο γὰρ ἐστὶ δέ-
καιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σε
καὶ τὴν μητέρα· (ἥτις ἐ-

στὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἑπαγ-
γελίᾳ.)

3 Ἵνα εὖ σοι γίνηται,
καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῇ
γῆς.

4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ
παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν,
ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παι-
δείᾳ καὶ ἐνθεσίᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δέσποτες, ὑπακούετε
τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα,
μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ὡς
ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν,
ὡς τῷ Χριστῷ.

6 Μὴ καὶ ὀφθαλμοδου-
λείαν ὡς ἄνθρωποι, ἀλλ'
ὡς δέσποτες τῷ Χριστῷ, ποιῶντες
τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυ-
χῆς,

7 Μὲν εὐνοίας δελεύον-
τες ὡς τῷ Κυρίῳ, καὶ ὡς ἄν-
θρώποις.

8 Εἰδότες ὅτι ὁ ἰάν τι
ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθόν, τὸ
κομιῖται παρὰ τοῦ Κυ-
ρίου, εἴτε δούλος, εἴτε ἐλεύ-
θερος.

9 Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐ-
τὰ ποιῶτε πρὸς αὐτούς, ὡς
ἐντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες
ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριος
ἐστὶν ἐν ἕρανοις, καὶ προσω-
ποληψία οὐκ ἔστι παρ' αὐ-
τῷ.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί
μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ,
καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος
αὐτοῦ.

11 Ἐνδύσασθε τὴν πα-
νοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ
δυνασθαι

δύνασθαι ὑμᾶς γῆναι πρὸς
τὰς μεθοδείας τῆ διαβόλου.

12 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ
πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα,
ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς
τὰς ἐξουσίας, πρὸς τὰς κο-
σμοκράτορας τοῦ σκότους τῆ
αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευ-
ματικά τῆς πονηρίας ἐν
τοῖς ἐπεφραμένοις.

13 Διὰ τούτο ἀναλάβετε
τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ,
ἵνα δυνηθῆτε ἀντιγῆναι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαν-
τα κατεργασάμενοι γῆναι.

14 Στήτε ἐν περιζωσά-
μενοι τὴν ὁσφύν ὑμῶν ἐν ἀλη-
θείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώ-
ρακα τῆς δικαιοσύνης,

15 Καὶ ὑποδησάμενοι
τὰς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ
τῆ εὐαγγελίᾳ τῆς εἰρήνης,

16 Ἐπὶ παῖσιν ἀναλα-
βόντες τὸν θυρεὸν τῆς πί-
στεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα
τὰ βέλη τῆ πονηρᾶς τοῦ πε-
πρωμένα σέεισαι.

17 Καὶ τὴν περικεφα-
λαίαν τῆ σωτηρίας δεξασθε,
καὶ τὴν μάχαιραν τῆ πνεύ-
ματι, ἧς ἔστι ῥῆμα Θεοῦ.

18 Διὰ πάσης προσευ-
χῆς καὶ δεήσεως προσευχό-

μενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύ-
ματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο
ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προ-
σκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ
πάντων τῶν ἁγίων,

19 Καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα
μοι δοθείη λόγος ἐν ἀνοίξει
τοῦ σώματός μου ἐν παρρη-
σίᾳ, γνωρίσαι τὸ μυστήριον
τῆ εὐαγγελίᾳ.

20 Ὑπὲρ ἧς πρεσβεύω ἐν
ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῇ παρ-
ρησιάζωμαι, ὡς δεῖ με λα-
λῆσαι.

21 Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς
τὰ κατ' ἡμῖν, τί πράσσω,
πάντα ὑμῖν γνωρίσει. Τυ-
χικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελ-
φός, καὶ πιστὸς διάκονος ἐν
Κυρίῳ.

22 Ὅν ἐπεμψα πρὸς ὑ-
μᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα
γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ
παρακαλέσῃ τὰς καρδίας
ὑμῶν.

23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς,
καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις μετὰ πάν-
των τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύ-
ριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν
ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

Πρὸς Ἐφεσίους ἐγγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικῆς.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολή.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησῷ, τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις·

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὴ ἐπὶ πάσῃ τῇ μονεῖᾳ ὑμῶν,

4 (Πάντοτε ἐν πάσῃ δέήσει μὴ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέξιν ποιούμενοι·)

5 Ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τῆ νῦν·

6 Πεποιθώς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθόν, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

7 Καθὼς ἐστὶ δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ τῇ ἀπολογία, καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκαινωνός μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας.

8 Μάρτυς γάρ μιν ἐστὶν ὁ Θεός, ὡς ἐπιπείθει πάντας

ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ τὸτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει·

10 Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ᾗτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ·

11 Πωληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς παρεκτροπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν.

13 Ὡστε τὰς δεσμὰς μου φανερὰς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῃ τῇ πραιβυτέρᾳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι·

14 Καὶ τὰς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεπειθότας τοῖς δεσμοῖς μιν, περισσολίρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

15 Τινες μὲν καὶ διὰ φθόνου καὶ ἔριος· τινες δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν.

16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν

Χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἁγνῶς, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου.

17 Οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τῆ εὐαγγελίᾳ κείμεθα.

18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι.

19 Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποθήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τῷ πνεύματι· Ἰησοῦ Χριστοῦ·

20 Κατὰ τὴν ἀποκαρδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν ἐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου.

21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστός· καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος.

22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τῷτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω.

23 Συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρείσσον.

24 Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκί, ἀναγκαϊότερον δι' ὑμᾶς.

25 Καὶ τῷτο πεπειθὼς εἶδα, ὅτι μενῶ καὶ συμπαραμένω πάνσιν ὑμῖν, εἰς τὴν

ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως·

26 Ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοί, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.

27 Μόνον ἀξίως τῆ εὐαγγελίᾳ τῇ Χριστῷ πολιεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὼν, ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὸ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθροῦντες τῇ πίστει τῇ εὐαγγελίᾳ·

28 Καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις αὐτοῖς μὲν ἐστὶν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·

29 Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὃ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν·

30 Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχουτες ὡς ἐγὼ ἐν ἐμοί, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

Κεφ. β'. 2.

Εἰ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύδιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοὶ.

2 Πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμφυχοι, τὸ ἐν φρονουήσεσθε·

3 Μηδὲν κατὰ ἐρίθειαν ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινο-

πεινοφροσύνη ἀλλήλης ἡγούμενοι ὑπερέχοντες ἑαυτῶν.

4 Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος.

5 Τοῦτο γὰρ φρονέισθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

6 Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ.

7 Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσεν, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος,

8 Καὶ σχήματι εὐρέθεις ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ θανάτου.

9 Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερέψωσεν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομάτων.

10 Ἴνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάντων γόνων κάμψῃ ἱεραρίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων.

11 Καὶ πάντα γλῶσσαι ἐξομολογήσονται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

12 Ως, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑποκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθαι.

13 Ὁ Θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁ

ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλει καὶ τὸ ἐνεργεῖν, ὑπὲρ τῆς ἐνδοκίας.

14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν.

15 Ἴνα γένησθε ἀμεμπτοὶ καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκοταῖς καὶ διεστραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ,

16 Λόγον ζωῆς ἐπέχοντες· εἰς καύχημα ἡμῶν εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι καὶ εἰς κενὸν ἔδραμον, εἰς κενὸν ἐκοπίασα.

17 Ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειψυγία τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πάντις ὑμῖν.

18 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε, καὶ συγχαίρετέ μοι.

19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα παρὰ εὐψυχῶν, γνῷς τὰ περὶ ὑμῶν.

20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει.

21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, ὡς καὶ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτῷ γινώσκεις, ὅτι ὡς παλὶς τίκνον, σὺν ἡμῶν ἐδάλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

23 Τῆτον μὲν ἐν ἐλπίδι πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξαυτῆς.

24 Πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ

ρίη
ἰλεῦ
2
μην
φόν
τιώ
τολ
Χρ
ὑμῶ
2
ἦν
μον
ἡσθ
2
παρ
ὁ Θε
αὐτ
ἐμ
σχῶ
2
ψα
πάλ
πότι
2
τὸν
χαρ
λίμ
3
Χρ
σε
ψυχ
ὑμῶν
λείψ
Τ
αὐτ
μὲν
ἀσφα
2

ρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἰλεύσομαι.

25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμενη, Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρωτὴν μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς·

26 Ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδελφῶν, διότι ἠκέσατε ὅτι ἡσθένησε.

27 Καὶ γὰρ ἡσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ σχῶ.

28 Σπαρδαλιέως ἔν ἐπεμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδούῃς αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, καὶ γὰρ ἀλυπότερός ἐστί.

29 Προσδέχισθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τὰς τοιαύτας ἐνλίμπας ἔχετε·

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τῷ Χριστῷ μέχρι θανάτου ἠγλίσε, παραβουλεύσας τὴν ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειψργίας.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρειτε ἐν Κυρίῳ. τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὁκνηρὸν, ὑμῖν δὲ ὁσφαλές.

2 Βλέπετε τὰς κύνας, βλέ-

πετε τὰς κακὰς ἐργάτας, βλέπετε τὴν καΐατομήν.

3 Ἡμεῖς γὰρ ἴσμεν ἡ περιηρόμην, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες·

4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλῳ πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον·

5 Περιτομὴ ὀκλαήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,

6 Κατὰ ζήλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενομένην ἁμειψίαν.

7 Ἀλλ' ἄτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.

8 Ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγάμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω,

9 Καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει·

10 Τοῦ γινῶναι αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμ-

συμμορφούμενοι τῷ θανάτῳ αὐτοῦ·

11 Εἴ πως κατανήσω εἰς τὴν ἰξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τέλειώμαι· διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἵνα κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

13 Ἀδελφοί, ἐγὼ ἱμνωτὸν καὶ λογίζομαι κατεπληρωμένος·

14 Ἐν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἀνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Ὅσοι ἔν τέλει, τοιοῦτο φρονῶμεν καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε, καὶ τὸτο ὁ Θεὸς ὑμῶν ἀποκαλύψει.

16 Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ φοιτῶν κατόντι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν.

17 Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε πρὸς ἅτις περιπαλοῦντας, καθὼς ἔχει τύπον ἡμᾶς.

18 Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, ὡς πολλακίς ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίω λέγων, πρὸς ἡμέρας τὰς σαυρὰς τοῦ Χριστοῦ.

19 Ὡς τὸ τέλος ἀπώλεια, ἢ ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνη αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονεῖντες.

20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει,

ἐξ ἧς καὶ σωτήρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν·

21 Ὃς μελασχημαίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δοξῆς αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάσεως αὐτοῦ καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

Κεφ. δ'. 4.

Ὡς τε, ἀδελφοί μου ἀγαπήτοι καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ γέφανός μου, ἔτω σήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.

2 Εὐδοκίαν παρακαλῶ, καὶ Συνύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ.

3 Καὶ ἐρωτῶ καὶ σε, σύζυγε γνήσιε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ Κλήμεντος, καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

4 Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.

5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγὼς.

6 Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δέήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθαι πρὸς τὸν Θεόν·

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα

σα εἰ
ἴσα δ
προσ
τις α
ταυτ

9
εἰλάβ
δὲ εἰ
σείε,
ἴσαι

10
μεγά
θάλε
ἵφ' ὧ
δέ.

11
σιν λ
ἐν οἷς

12
οἶδα
τὴ κα
χορδα
περισ

13
ἐνδυνα

14
σαίε,
τῇ δλ

15
Φιλιπ
τοῦ ε
ἀπὸ Ν
ἐκκλη

Πρό

σα εἰν ἁληθῇ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνὰ, ὅσα προσφιλῇ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετῇ, καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε·

9 Ἄ καὶ ἐμάθειτε καὶ παρ-ελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἰ-δέτε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσ-ετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτε ἀνε-θάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμῶ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡκαιρεῖσθε δέ.

11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑσέρη-σιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι.

12 Οἶδα δὲ ταπεινῶσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παν-τί καὶ ἐν πᾶσι μεμύημαι, καὶ χορηάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι.

13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμῶνί με Χριστῷ.

14 Πλὴν καλῶς ἐποιή-σατε, συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει.

15 Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππησίοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, ἕδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινωνήσεν εἰς λό-

γον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι·

16 Ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλο-νίκῃ καὶ ἁπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε.

17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρ-πὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λό-γον ὑμῶν.

18 Ἀπέχω δὲ πάντα, καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι, δι-ξάμενος παρὰ Ἐπαφροδί-του τὰ παρ' ὑμῶν, ὁσμὴν εὐ-ωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐά-ρεστον τῷ Θεῷ.

19 Ὁ δὲ Θεὸς με πλη-ρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀσπά-ζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀ-δελφοί.

22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

23 Ἡ χάρις τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ μετὰ πάν-των ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης δι' Ἐπαφροδίτου.

ΠΑΥΛΟΥ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστολή.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θε-
λήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεο
ὁ ἀδελφός,

2 Τοῖς ἐν Κολοσσαεῖς ἀ-
γίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν
Χριστῷ. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ
καὶ πατρὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστῷ, πάντοτε περὶ ὑ-
μῶν προσευχόμενοι·

4 Ἀκύνειτες τὴν πίσιν
ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν
ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς
ἀγίους,

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν
ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς ἁ-
ρανοῖς, ἣν προηκέστατε ἐν
τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ
εὐαγγελίου,

6 Τῷ παρόντι εἰς ὑμᾶς,
καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ·
καὶ ἔστι καρποφορούμενοι, κα-
θὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡ-
μέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε
τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀλη-
θείᾳ·

7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ
Ἐπαφροῦ τῷ ἀγαπητοῦ συν-
δούλου ἡμῶν, ὃς ἐστὶ πιστὸς
ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ
Χριστοῦ.

8 Ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν
ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι.

9 Διὰ τῆτο καὶ ἡμεῖς ἀφ'
ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, ἔπαυ-
όμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευ-
χόμενοι, καὶ αἰτέμενοι ἵνα
πληρωθῇτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ
θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ
σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευμα-
τικῇ·

10 Περιπατῆσαι ὑμᾶς
ἀξίως τῷ Κυρίῳ εἰς πάντα
ἀρεσκίαν, ἐν παντὶ ἔργῳ
ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ
αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνω-
σιν τοῦ Θεοῦ,

11 Ἐν πάσῃ δυνάμει δυ-
ναμέμενοι κατὰ τὸ κράτος
τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πάντα
ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν
μετὰ χαρᾶς·

12 Εὐχαριστοῦντες τῷ πα-
τρὶ τῷ ἰκανώσαντι ἡμᾶς εἰς
τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁ-
γίων ἐν τῷ φωτί·

13 Ὃς ἐρέυσατο ἡμᾶς
ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους,
καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης
αὐτοῦ·

14 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀ-
πολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵμα-
τος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν
ἁμαρτιῶν·

15 Ὅς ἐσιν εἰκὼν τῆ Θεῆ
τῆ ἀοράτου, περιότοκ^ο πά-
σης κτίσεως·

16 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη
τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς ἔρα-
νοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ
ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε
θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε
ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ
πάντα δι' αὐτῆ καὶ εἰς αὐτὸν
ἐκτίσται·

17 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ
πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν
αὐτῷ συνέστηκε.

18 Καὶ αὐτός ἐστι ἡ κε-
φαλὴ τῆ σώματι^ο τῆς ἐκ-
κλησίας, ὅς ἐστιν ἀρχὴ, πρω-
τότοκ^ο ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα
γένῃται ἐν πάσιν αὐτὸς πρω-
τεύων·

19 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδό-
κησε πᾶν τὸ πλήρωμα κα-
τοικῆσαι·

20 Καὶ δι' αὐτῆ ἀποκα-
ταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐ-
τὸν, ἐιρηνοποιήσας διὰ τῆ
αἱματι^ο τῆ σαυρῆ αὐτῆ, δι'
αὐτῆ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς,
εἴτε τὰ ἐν τοῖς ἔρανοῖς.

21 Καὶ ὑμᾶς ὥστε ὅντας
ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθρὰς
τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς
πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλ-
λαξεν,

22 Ἐν τῷ σώματι τῆς
σαρκὸς αὐτῆ, διὰ τῆ θα-
νάτου, παραστήσαι ὑμᾶς ἁ-
γίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλή-
τους κατενώπιον αὐτῆ·

23 Εἴγε ἐπιμένετε τῇ πί-
σει τιθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖ-

οι, καὶ μὴ μελακινέμενοι ἀπὸ
τῆς ἐλπίδος^ο τῆ εὐαγγελίου
ἧ ἠκούσατε, τῆ κερυχθέν^ο
ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ
τὸν ἔρανόν· ἧ ἐγενόμην ἐγὼ
Παῦλ^ο διάκον^ο.

24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς
παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν,
καὶ ἀναισθητῶν τὰ ὑπερη-
μαλῖα τῶν θλίψεων τῆ Χρι-
στῆ ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπὲρ
τῆ σώματι^ο αὐτῆ, ὅ ἐστιν ἡ
ἐκκλησία·

25 Ἡς ἐγενόμην ἐγὼ διά-
κον^ο κατὰ τὴν οἰκονομίαν
τῆ Θεῆ, τὴν δοθεῖσάν μοι
εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λό-
γον τῆ Θεῆ·

26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀπο-
κεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων
καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ
ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτῆ·

27 Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς
γνωρίσαι τίς ὁ πλῆθ^ο τῆς
δόξης τῆ μυστηρίου τούτου ἐν
τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς
ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης·

28 Ὅν ἡμεῖς κατεγγέλ-
λομεν, καθελόντες πάντα ἁν-
θρωπον, καὶ διδάσκοντες πάν-
τα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ,
ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἁν-
θρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ.

29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἁγω-
νιζόμεν^ο κατὰ τὴν ἐνέργειαν
αὐτῆ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ
ἐν δυνάμει.

Κεφ. β'. 2.

Εἶλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι
ἠλίκον ἀγῶνα ἔχω πε-

Κ κ

ε'

εἰ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι ἔχουσιν ἐν σαρκὶ τὸ πρὸς ὁμολογίαν μου ἐν σαρκί·

2 Ἰνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα πλῆτον τῆς πληροφροσύνης τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ·

3 Ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θεσάυροι τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι.

4 Τὸτο δὲ λέγω ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιδανολογίᾳ.

5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἀπείμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν.

6 Ὡς ἔν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπαλεῖτε·

7 Ἐξέριζωμένοι καὶ ἐποικοδομώμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

8 Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαβηγὼν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, πάλιν τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ σοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ ἔτι κατὰ Χριστόν.

9 Ὅτι ἐν αὐτῷ καλοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς·

10 Καὶ ἐστὶ ἐν αὐτῷ πληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ σώσεως ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

11 Ἐν ᾧ καὶ περιειρημένη περιτομὴ ἀχειροποιήτων, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ·

12 Συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

13 Καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκροβυσσίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησε σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα·

14 Ἐξαλείψας τὸ κατ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἤρκεν ἐκ τῆς μέσης, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ·

15 Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτὸς ἐν αὐτῷ.

16 Μὴ ἔν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς, ἢ νομηνίας, ἢ σαββάτων·

17 Ἄ ἐστι σκιά τῶν μελώντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

18 Μηδεὶς ὑμᾶς κατα-

βρα-

βραβεύετω θέλων ἐν ταπει-
νοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν
ἀγγέλων, ἃ μὴ ἑώρακεν ἐμ-
βατεύων, ἐκῇ φυσιόμενος
ὑπὸ τῆς νοὸς τῆς σαρκὸς
αὐτοῦ.

19 Καὶ ὁ κρατῶν τὴν
κεφαλὴν, ἐξ ὃ πάν τὸ σῶμα
διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων
ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβι-
βαζόμενον, αὐξεῖ τὴν αὐξ-
ησιν τοῦ Θεοῦ.

20 Εἰ ἔν ἀπεθάνειε σὺν
τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν φοιχείων
τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν
κόσμῳ δογματίζεσθε;

21 Μὴ ἄψῃ, μηδὲ γεύ-
σῃ, μηδὲ δίγῃς.

22 Ἄ εἰς πάντα εἰς φθο-
ρὰν τῇ ἀποχερέσει, καὶ τὰ
ἐνάλματα καὶ διδασκαλίας
τῶν ἀνθρώπων.

23 Ἀτινά εἰσι λόγον μὲν
ἔχοντα σοφίας ἐν ἐδελοθρη-
σκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ
ἀφειδία σώματι, ἐκ ἐν
τιμῇ τῷ πρὸς πλεημονὴν
τῆς σαρκὸς.

Κεφ. γ'. 3.

Εἰ ἔν συνηγέρθητε τῷ
Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖ-
τε, ὃ ὁ Χριστὸς ἐστὶ ἐν δεξιᾷ
τοῦ Θεοῦ καθήμενος.

2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Ἀπεθάνειε γὰρ, καὶ ἡ
ζωὴ ὑμῶν κίεκυπται σὺν τῷ
Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.

4 Ὅταν ὁ Χριστὸς φανε-
ρωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ

ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσι-
σθε ἐν δόξῃ.

5 Νεκρώσατε ἔν τὰ μέλη
ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορ-
νεΐαν, ἀκαθαρσίαν, πᾶσι,
ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν
πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδω-
λολαγρία.

6 Δι' ἃ ἐρχεται ἡ ὀργὴ
τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς υἱὸς τῆς ἀ-
πειθείας.

7 Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιε-
πατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν
αὐτοῖς.

8 Νυνὶ δὲ ἀπόδεσθε καὶ
ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυ-
μὸν, κακίαν, βλασφημίαν,
αἰσχρολογίαν, ἐκ τοῦ στόματι
ὑμῶν.

9 Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλ-
λήλας, ἀπεκδυσάμενοι τὸν
παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς
πραξίαι αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν
νέον, τὸν ἀνακαινόμενον εἰς
ἐπίγνωσιν καὶ εἰκόνα τοῦ
κλίσαντος αὐτόν.

11 Ὅπου ἐκ ἐνὶ Ἑλλην
καὶ Ἰουδαίῳ περιτομὴ καὶ
ἀκροβυστία· βάρεβας, Σκύ-
θης· δῆλον, ἐλευθερο· ἀλ-
λά τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι
Χριστός.

12 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς
ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἡ-
γαπημένοι, σωλάγχνα οἰκ-
τισμῶν, χρηστότητα, ταπει-
νοφροσύνην, πραύτητα, μα-
κροθυμίαν.

13 Ἀνεχόμενοι ἀλλήλων,
K k 2

καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἵνα
τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν·
καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἔχαρισατο
ὑμῖν, ἔγω καὶ ὑμεῖς.

14 Ἐπὶ πᾶσι δὲ τέτοις
τὴν ἀγάπην, ἣτις ἐστὶ σύν-
δισμος τῆς τελειότητος·

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τῇ Θεῷ
βραβεύετω ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν
ἐνὶ σώματι, καὶ εὐχάριστοι γί-
νεσθε.

16 Ὁ λόγος τῇ Χριστῷ
ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλεονείως,
ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες
καὶ καθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλ-
μοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς ἐν χάριτι ᾄ-
δοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ
Κυρίῳ.

17 Καὶ πᾶν ὃ, τι ἂν
ποιῆτε, ἢ ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ,
πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰη-
σοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ
πατρὶ δι' αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσ-
σεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν,
ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπάτε
τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραί-
νεσθε πρὸς αὐτάς.

20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε
τοῖς γονεῦσι κατὰ πᾶντα·
τὸτο γὰρ ἐστὶν εὐάρεστον τῷ
Κυρίῳ.

21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρι-
θίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα
μὴ ἀδυμῶσιν.

22 Οἱ δέσποτες, ὑπακούετε
κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρ-
κα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμο-

δουλείαις, ὡς ἀνθρωπάρε-
σκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρ-
δίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν.

23 Καὶ πᾶν ὃ, τι ἂν
ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργά-
ζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ ἢ
ἀνθρώποις·

24 Εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυ-
ρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀλα-
πόδοσιν τῆς κληρονομίας·
τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δου-
λεύετε.

25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομμεῖ-
ται ὃ ἠδίκησεν· καὶ ἢ ἐστὶ
προσωποληψία.

Κεφ. δ'. 4.

Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον
καὶ τὴν ἰσότητά τοῖς
δέσποις παρέχεσθε, εἰδότες
ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν
ἔθρονοῖς.

2 Τῇ προσευχῇ προσκαρ-
τερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ
ἐν εὐχαριστίᾳ·

3 Προσευχόμενοι ἅμα καὶ
περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοί-
ξῃ ἡμῖν θύραν τῇ λόγῳ, λα-
λῆσαι τὸ μυστήριον τῇ Χρι-
στῷ, δι' ὃ καὶ ἀδεύομαι·

4 Ἵνα φανερώσω αὐτό,
ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖ-
τε πρὸς τὰς ἐξω, τὸν καιρὸν
ἐξαγοραζόμενοι.

6 Ὁ λόγος ὑμῶν πᾶν-
τοῖς ἐν χάριτι, ἀλλὰ ἡρ-
λυμένους, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑ-
μᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρι-
σθαι.

7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα
γνωρίσιν ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀ-
γαπήτης

γαπηλὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος, καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ·

8 Ὁν ἐπέμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν·

9 Σὺν Ὁνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωρίῃσι τὰ ὧδε.

10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρεῖαρχος ὁ συναιχμαλώλιός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ ᾧ ἐλάβετε ἐντολὰς· ἵαν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν·

11 Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰῆσους, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς· ἔτοι μόνου συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησαν μοι συνεργοί.

12 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφράς, ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα ᾤχητε τέλει καὶ

πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ.

13 Μαρίνῳ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολλὸν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει.

14 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λευκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπηλός, καὶ Δημᾶς.

15 Ἀσπασασθε τὰς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφάς, καὶ Νυμφῶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶ ἐκκλησίαν.

16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε.

17 Καὶ εἵπατε Ἀρχίπῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.

18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Πάυλῳ. Μνημονεύετε με τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μετ' ὑμῶν· Ἀμήν.

Πρὸς Κολοσσαίς ἐγγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικῆ καὶ Ὁνησίμου.

ΠΑΤΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Θισσαλονικεῖς ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. γ.

ΠΑΤΛΟΣ καὶ Σιλβανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ

ἐκκλησίᾳ Θισσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ
K k 3 Χρῖστῳ

Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Ἐυχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ
πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν,
μυσίαν ὑμῶν ποιοῦμενοι ἐπὶ
τῶν προσευχῶν ἡμῶν·

3 Ἀδιαλείπτως μνημονεύ-
οις ὑμῶν τῇ ἔργῳ τῆς πί-
στεως, καὶ τῇ κόπῃ τῆς ἀγά-
πης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς
ἐλπίδος· τῇ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστῷ ἔμπροσθεν τῷ Θεῷ
καὶ πατρὸς ἡμῶν·

4 Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἡγα-
πημένοι, ὑπὸ Θεοῦ τὴν ἐκλο-
γὴν ὑμῶν·

5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν
ἐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ
μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει,
καὶ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν
πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς
οἶδατε οἱ οἱ ἐγενήθημεν ἐν ὑ-
μῖν δι' ὑμᾶς.

6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡ-
μῶν ἐγενήθητε καὶ τῷ Κυρίου,
δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει
πολλῇ, μὲν χαρᾶς Πνεύ-
ματι ἁγίῳ·

7 Ὡς γε γενέσθαι ὑμᾶς
τύπας πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν
ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀ-
χαΐᾳ.

8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξή-
χηται ὁ λόγος τῷ Κυρίῳ, ὁ
μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ
Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παν-
τὶ τόπῳ ἡπίστους ὑμῶν ἡ
πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελέλυθεν,
ὥς γε μὴ χρεῖαν ἡμᾶς ἔχουσιν
λαλεῖν τι.

9 Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν
ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἰσοδὸν
ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς
ἐπεσφύατε πρὸς τὸν Θεὸν
ἀπὸ τῶν ειδώλων, δελεεῖν
Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ·

10 Καὶ ἀναμένειν τὸν
υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἔρανων, ὃν
ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν
ἐνόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἐρ-
χῆς τῆς ἐρχομένης.

Κεφ. β'. 2.

Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε, ἀ-
δελφοί, τὴν εἰσοδὸν
ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ὁ
κενὴ γέγονεν·

2 Ἀλλὰ καὶ προπαθόντες
καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἶδα-
τε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησι-
ασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐ-
αγγέλιον τῷ Θεῷ ἐν πολλῇ
ἀγῶνι.

3 Ἡ γὰρ παράκλησις
ἡμῶν ἐκ ἐκ πλάνης, ὅδε ἐξ
ἀκαθαρσίας, ἔτε ἐν δόλῳ.

4 Ἀλλὰ καθὼς δεδοκι-
μάσαμεθα ὑπὸ τῷ Θεῷ πι-
στευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, ἔτω
λαλῶμεν, ὅχι ὡς ἀνθρώποις
ἀρέσκούσας, ἀλλὰ τῷ Θεῷ
τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας
ἡμῶν.

5 Οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ
κολακείας ἐγενήθημεν, κα-
θὼς οἶδατε, ἔτε ἐν προφάσει
πλεονεξίας· Θεὸς μάρτυς·

6 Οὔτε ζητῶντες ἐξ αἰ-
δρώπων δόξαν, ἔτε ἀφ' ὑ-
μῶν, ἔτε ἀπ' ἄλλων· διὰ τοῦτο

(μὴ τι)

μενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς Χριστὸς ἀπόστολοι·

7 Ἀλλ' ἐγενήθημεν ἥπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς θάλπη τὰ ἐαυτῆς τέκνα.

8 Οὕτως ἡμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκῶμεν μεῖαδῆναι ὑμῖν ἢ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχάς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγένησθε.

9 Μνημονεύετε γὰρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιδαρῆσαι τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.

10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεός, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πνεύματι ἐγενήθημεν.

11 Καθάπερ οἶδατε ὡς εἶνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατήρ τέκνα ἐαυτοῦ, παρακαλῶντες ὑμᾶς καὶ παραμυθόμενοι,

12 Καὶ μαριτρύμενοι, εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλῶντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἐαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.

13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν, τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε ἢ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ (καθὼς ἐστὶν ἀληθῶς) λόγον Θεοῦ, ὅς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πνεύματι.

14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκ-

κλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν ἑσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ταῦτά ἐπάειλε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων·

15 Τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀποκλεινάντων Ἰησοῦν καὶ τὰς ἰδίους προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων·

16 Κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πᾶσι· ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

17 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἀπορροφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπων, ἢ καρδίᾳ, περισσολέως ἐσπεύδαταμεν τὸ πρῶτον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.

18 Διὸ ἠδελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦλος) καὶ Ἀπάξ καὶ δις, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς.

19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς, ἢ χαρὰ, ἢ σέφανος καυχήσεως; ἢ ἔχὼ καὶ ὑμεῖς ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ αὐτῇ παρουσίᾳ;

20 Ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ.

Κεφ. γ'. 3.

Ἰὸ μηκέτι γέγοντες, εὐδοκῶμεν καλαλιεφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι·

2 Καὶ

2 Καὶ ἐπέμψαμεν Τι-
μόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ
διάκονον τῷ Θεῷ καὶ συνεργὸν
ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τῷ
Χριστῷ, εἰς τὸ γηρίξαι ὑμᾶς
καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ
τῆς πίστεως ὑμῶν·

3 Τῷ μηδένα σαίνεισθαι
ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις·
αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τὸ-
το κείμεθα.

4 Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑ-
μᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν
ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, κα-
θὼς καὶ ἐγένετο, καὶ οἶδατε.

5 Διὰ τῆτο καὶ γὰρ μηκέ-
τι γέγων, ἐπέμψα εἰς τὸ
γῶναι τὴν πίσιν ὑμῶν· μή-
πως ἐπειράσεν ὑμᾶς ὁ πει-
ράζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ
κόπος ἡμῶν.

6 Ἀρτι δὲ ἐλθόντος Τι-
μοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν,
καὶ εὐαγγελισαμένῃ ἡμῶν τὴν
πίσιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν,
καὶ ὅτι ἔχειτε μνησίαν ἡμῶν ἀ-
γαθὴν πάντοτε, ἐπιποθύντες
ἡμᾶς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς
ὑμᾶς.

7 Διὰ τῆτο παρεκλήθη-
μεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν, ἐπὶ
πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ
ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν πί-
στεως·

8 Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑ-
μεῖς ἐτήκητε ἐν Κυρίῳ.

9 Τίνα γὰρ εὐχαρισίαν
δυναμίθαι τῷ Θεῷ ἀναποδύ-
ναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ
χαρῇ, ἣ χαίρομεν δι' ὑμᾶς
ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

10 Νυκλὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ
ἐκπερισσῆς δεόμενοι εἰς τὸ
ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ
καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα
τῆς πίστεως ὑμῶν·

11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡ-
μῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καλευνό-
ναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς.

12 Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος
πλειονάσαι καὶ περισσεύσαι
τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς
πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς
ὑμᾶς·

13 Εἰς τὸ γηρίξαι ὑμῶν
τὰς καρδίας ἀμέμπτως ἐν ἀ-
γιωσύῃ, ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ
καὶ πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρ-
υσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
αὐτοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟ' λοιπὸν ἔν, ἀδελφοί,
ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ πα-
ρακαλῶμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ,
καθὼς παρελάβετε παρ' ἡ-
μῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περι-
πατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα
περισσεύητε μᾶλλον.

2 Οἶδατε γὰρ τίνας πα-
ραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Τῆτο γὰρ ἐστὶ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός ὑ-
μῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ
τῆς πορνείας·

4 Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν
τὸ ἑαυτὸ σκευθῆναι πταῖσθαι
ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ·

5 Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυ-
μίας·

μίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη
τὰ μὴ εἰδότες τὸν Θεόν·

6 Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ
πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι
τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ· διότι ἐκ-
δικᾷ ὁ Κύριος περὶ πάν-
των τούτων, καθὼς καὶ προ-
εἶπαμεν ὑμῖν, καὶ διεμαρτυ-
ράμεθα.

7 Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς
ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσία, ἀλλ'
ἐν ἀγιασμῷ.

8 Τοιγαρὲν ὁ ἀδελφὸν, ἐκ
ἀνδρωπον ἀδετεῖ, ἀλλὰ τὸν
Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦ-
μα αὐτῷ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελ-
φίας οὐ χρεῖαν ἔχει γράφειν
ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεο-
διδασκoi εἰς εἰς τὸ ἀγαπᾶν
ἀλλήλους.

10 Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐ-
τὸ εἰς πάντας τὰς ἀδελφούς
τούς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ·
παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀ-
δελφοί, περισσεύειν μᾶλλον·

11 Καὶ φιλοτιμιεῖσθαι
ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ
ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς
ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς
ὑμῖν παρηγγέλαμεν·

12 Ἵνα περιπατῇτε εὐ-
σχημόνως πρὸς τὰς ἐξω, καὶ
μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀ-
γνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν
κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυ-
πησθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ
οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.

14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι
Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη,

ἔτω καὶ ὁ Θεὸς τὰς κοιμηθέν-
τας διὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἄξει σὺν
αὐτῷ.

15 Τῷτο γὰρ ὑμῖν λέ-
γομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτε
ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπό-
μενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ
Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τὰς
κοιμηθέντας.

16 Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος
ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἁρ-
χαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι
Θεῷ καὶ αὐθιγῇ ἀπ' ἐβανῶν,
καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀνα-
στήσονται πρῶτον.

17 Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶν-
τες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα
σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα
ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν
τοῦ Κυρίου εἰς αἴρα, καὶ
ἔτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσό-
μεθα.

18 Ὡς παρακαλεῖτε
ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τού-
τοις.

Κεφ. ε'. 5.

Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ
τῶν καιρῶν, ἀδελφοί,
ὃ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γρά-
φεισθαι·

2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶ-
δατε, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου
ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ, ἔτως
ἔρχεται.

3 Ὅταν γὰρ λέγωσιν·
Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε
αἰφνίδιως αὐτοῖς ἐφίσταται
ὁ θάνατος, ὥσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν
γαστρὶ ἐχάσῃ· καὶ ὃ μὴ ἐκ-
φύγωσιν.

4 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἐκ
ἔσε-

ἔτι ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ.

5 Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἔστε, καὶ υἱοὶ ἡμέρας· ἐκ ἐσμὲν νυκτός, ὅδε σκότους.

6 Ἄρα ὅν μὴ καθεύδωμιν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν.

7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκτός καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθυσκόμοι, νυκτός μεθύουσιν.

8 Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης· καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας.

9 Ὅτι ἐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ἀγνῆν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10. Τῇ ἀποθανόντι ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔτε γρηγορῶμεν, εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῇ ζήσωμεν.

11. Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.

12. Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τῆς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προΐσταμένης ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νηδεύουσας ὑμᾶς.

13. Καὶ ἡγεῖσθαι αὐτὴς ὑπὲρ ἐκπερισσῶ ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύει ἐν ἰαυλοῖς.

14. Παρακαλῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νηδεῖτε τῆς ἐτάλειας, παραμυθεῖσθε τῆς ῥηγοψύχους, αἰτέχεσθε τῶν

ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας.

15. Ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακῶ τινι ἀποδῶ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκει καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.

16 Πάντοτε χαίρειτε.

17 Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε.

18 Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τῷτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε.

20 Προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε.

21 Πάντα δοκιμάζειτε τὸ καλὸν κατέχετε.

22 Ἀπὸ παντός εἶδος πονηρῶ ἀπέχεσθε.

23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιασάτω ὑμᾶς ὅλοκληρως· καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρρησίᾳ τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθῇ.

24 Πρὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὅς καὶ ποιήσει.

25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν.

26 Ἀσπασασθε τοὺς ἀδελφούς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ.

27 Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἀδελφοῖς.

28 Ἡ χάρις τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

ΠΑΥ'.

ΕΛΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλα-
νὸς καὶ Τιμόθεος τῇ
ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν
Θεῷ πατρὶ ἡμῶν, καὶ Κυρίῳ
Ἰησοῦ Χριστῷ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν
τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν,
ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν,
ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑ-
μῶν, καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη
ἡνὸς ἐκάστω πάντων ὑμῶν εἰς
ἀλλήλους.

4 Ὡστε ἡμᾶς αὐτὰς ἐν
ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκ-
κλησίαις τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς
ἐπομενῆς ὑμῶν καὶ πίστεως ἐν
πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν,
καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέ-
χεσθε.

5 Ἐνδειγμα τῆς δικαίας
ἐρίσεως τῷ Θεῷ, εἰς τὸ κα-
ταξιῶθῆναι ὑμᾶς τῆς βασι-
λείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ
πάσχετε.

6 Εἴπερ δίκαιον παρὰ
Θεοῦ ἀλαποδῆναι τοῖς θλί-
βεσιν ὑμᾶς θλίψιν.

7 Καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβο-
μένοις ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν
τῇ ἀποκαλύψει τῷ Κυρίου

Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγ-
γέλων δυνάμεως αὐτοῦ,

8 Ἐν πυρὶ φλογός, δι-
δόντες ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰ-
δόσι Θεόν, καὶ τοῖς μὴ ὑπα-
κούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τῷ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Οἵτινες δίκην τίσουσιν,
ὅλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ προ-
σώπων τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀπὸ τῆς
δόξης τῆς ισχύος αὐτοῦ.

10 Ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆ-
ναι ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, καὶ
θαυμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς
πιστεύουσιν, (ὅτι ἐπιγεύθη τὸ
μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς,) ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

11 Εἰς δὲ καὶ προσευχό-
μεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν,
ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλή-
σεως ἡ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πλη-
ρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγα-
θωσύνης, καὶ ἔργον πίστεως ἐν
δυνάμει.

12 Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ
ὄνομα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστῷ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν
αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. β'. 2.

Ερωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀ-
δελφοί, ὑπὲρ τῆς πα-
ρεσίας

ρουσίας τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτὸν,

2 Εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός, μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς, ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν, ἡ ἡμέρα τῷ Χριστῷ.

3 Μὴ τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδέν· ἀποκρυφθῇ ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποσασία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἀνδρωπὸς τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

4 Ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα· ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύοντα ἑαυτὸν, ὅτι ἐστὶ Θεός.

5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὦν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν;

6 Καὶ νῦν τὰ κατέχον αἶδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ.

7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσων γένηται.

8 Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀνολώσει τῷ πνεύματι τοῦ σώματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσει τὴν ἐπιφάνειάν τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

9 Οὐ ἐστὶν ἡ παρουσία

κατ' ἐνεργειάν τῷ Σατανᾷ ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ τέρασι ψεύδους,

10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολυμένοις· ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο· εἰς τὸ σωθῆναι αὐτοὺς.

11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψαι αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνεργειῶν πλάνης, εἰς τὸ πωτεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει.

12 ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πωτευσάντες τὴν ἀλήθειάν, ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαρισεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἰλεῖτο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ Πνεύματος, καὶ πίσει ἀληθείας·

14 Εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Ἀρα ἔν, ἀδελφοί, γήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ὡς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δις παράκλησιν αἰώνιαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι,

17 Παρακαλῆσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ τηρεῖσαι ὑμᾶς

ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τῆ Κυρίου τρέχῃ, καὶ δοξάζῃται καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς.

2 Καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν αὐτῶν καὶ πονηρῶν ἀνδρώπων· ὃ γὰρ πάντων ἡ κρίσις.

3 Πιστὸς δέ ἐστιν ὁ Κύριος, ὃς τηρεῖ ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τῆ πονηρίας.

4 Πεποίθαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ὑμᾶς, ὅτι ἂ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε.

5 Ὁ δὲ Κύριος καλεῖσθαι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τῆ Θεοῦ, καὶ εἰς ὑπομονὴν τῆ Χριστοῦ.

6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, γέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατῶντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν, ἣν παρέλαβε παρὰ ἡμῶν.

7 Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι ἐκ ἡτακλήσαμεν ἐν ὑμῖν.

8 Οὐδὲ δουρεὶν ἄριον ἐφάγομεν παρὰ τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσθαι τίνα ὑμῶν.

9 Οὐχ ὅτι ἐκ ἐχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δώμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς.

10 Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρεγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις ὃ θέλει ἐργάζεσθαι, μὴδὲ ἐσθιέτω.

11 Ἀκούομεν γὰρ τινὰς περιπαλῖντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μὴδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους.

12 Τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν, καὶ παρακαλῶμεν διὰ τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν.

13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε καλοποιῶντας.

14 Εἰ δὲ τις ὃ ἔχει ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιτολῆς, τῆτον σημειῶσθε, καὶ μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπή.

15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νεθελεῖτε ὡς ἀδελφόν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δάη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντός ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.

17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστὶ σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιτολῇ· ὅτω γράφω.

18 Ἡ χάρις τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

L I

ΠΑΤ-

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἦ πρὸς ΤΙΜΟΘΕΟΝ ἐπιστολὴ πρώτη.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐ-
πιταγὴν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς
ἐλπίδος ἡμῶν.

2 Τιμοθέε γνησίῳ τέκνῳ
ἐν πίστει, χάρις, ἐλεῶ, εὐ-
εργία ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν,
καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν.

3 Καθὼς παρεκάλεσά σε
προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πο-
ρευόμενος εἰς Μακεδονίαν,
ἵνα παραγγείλης τισὶ μὴ
ἐτεροδιδασκαλεῖν,

4 Μηδὲ προσέχειν μύ-
θοις, καὶ γενεαλογίαις ἀπε-
ραντοῖς, αἵτινες ζητήσεις πα-
ρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκοδομίαν
Θεοῦ τὴν ἐν πίστει.

5 Τὸ δὲ τέλος τῆς πα-
ραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ κα-
ρᾶς καρδίας, καὶ συνειδή-
σεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀ-
νυποκρίτου.

6 Ὡν τινες ἀστοχῆσαντες,
ἐξετράπησαν εἰς ματαιολο-
γίαν.

7 Θεόφιλος εἶναι νομοδι-
δάσκαλοι, μὴ νοῦντες, μήτε
ἀλίγους, μήτε περὶ τίνων
διαβεβαῖναι.

8 Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς

ὁ νόμος, εἰάν τις αὐτῷ νο-
μίμως χρῆται.

9 Εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δι-
καίῳ νόμῳ ἐκείναι, ἀνό-
μοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις,
ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀ-
νοσίοις καὶ βεβήλοις, παλίστα-
λῶαίς καὶ μηλεαλῶαίς, ἀνδρο-
φόνοις,

10 Πόρνοις, ἀρσενοκοί-
ταις, ἀνδραποδισταῖς, ψευ-
ταῖς, ἐπίδοκτοις, καὶ εἴ τι ἕτε-
ρον τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκα-
λίᾳ ἀντίκειται.

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον
τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ,
ὃ ἐπισεύδην ἐγώ.

12 Καὶ χάριν ἔχω τῷ
ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰη-
σοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πι-
σόν με ἠγήσατο, θέμενος εἰς
διακονίαν.

13 Τὸν πρότερον ὄντα
βλάβος φημον καὶ διάκην καὶ ὑ-
βριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι
ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ.

14 Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ
χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ
πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ
πάσης ἀποδοχῆς ἄξιός ἐστι,
Χριστὸς Ἰησοῦς ἡλθεν εἰς τὸν
κόσμον

κόσμον ἀμαρτωλὸς σῶσαι,
ὃν πρῶτος εἰμι ἐγώ.

16 Ἀλλὰ διὰ τῆτο ἤλε-
ήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐν-
δείξῃται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν
πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς
ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων
πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν
αἰώνιον.

17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν
αἰώνων ἀφάρτῳ, ἀοράτῳ,
μόνῳ σοφῷ Θεῷ τιμὴ καὶ
δόξα εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰ-
ώνων. ἀμήν.

18 Ταύτην τὴν παραφ-
ηλίαν παραλίδεμαί σοι, τέ-
κνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προ-
αγέσας ἐπὶ σε προφητείας,
ἵνα γραφείῃ ἐν αὐταῖς τὴν
καλὴν γραφαίαν,

19 Ἐχων πίσιν καὶ ἀγα-
θὴν συνείδησιν· ἣν τινες ἀ-
πιστάμενοι, περὶ τὴν πίσιν
ἐνανυήσαν·

20 Ὡς ἐστὶν Ὑμέται· καὶ
Ἀλέξανδρος· οὗς παρέδωκα
τῷ Σαλιανῷ, ἵνα παιδεύωσι
μὴ βλασφημεῖν.

Κεφ. β'. 2.

Παρακαλῶ οὖν πρῶτον
πάντων ποιῆσθαι δε-
ήσεις, προσευχὰς, ἐντελείας,
εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων
ἀνθρώπων·

2 Ὑπὲρ βασιλέων, καὶ
πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄν-
των· ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον
βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐ-
σεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

3 Τῆτο γὰρ καλὸν καὶ

ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆ-
ρος ἡμῶν Θεοῦ.

4 Ὃς πάντας ἀνθρώπους
θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπί-
γνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

5 Εἰς γὰρ Θεός, εἰς καὶ
μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων,
ἀνθρώπου Χριστοῦ Ἰησοῦ·

6 Ὃ δὲς ἑαυτὸν ἀντίλυ-
τρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρ-
τύριον καιροῖς ἰδοίς.

7 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κή-
ρυξ καὶ ἀπόστολος, (ἀλη-
θειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ
ψεύδομαι,) διδάσκαλος ἐ-
σθὼν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

8 Βέλομαι ἔν προσεύ-
χεσθαι τὰς ἀνδρας ἐν παν-
τί τόπῳ, ἐπαίροντας ὅσους
χειρας χωρὶς ἑργῆς καὶ δικ-
λογισμῶ.

9 Ὡσαύτως καὶ τὰς γυ-
ναῖκας ἐν καλῇ καταστάσει,
μετὰ αἰδῶς καὶ σωφροσύνης
κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλε-
γμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαρ-
γαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πο-
λυτελεῖ·

10 Ἀλλ' (ὃ πρέπει γυ-
ναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεο-
σέβειαν) δι' ἔργων ἀγαθῶν.

11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μαρ-
τανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ.

12 Γυναικὶ δὲ διδάσκειν
ἐκ ἐπιτρέπου, οὐδὲ ἀνθεν-
τεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν
ἡσυχίᾳ.

13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος
ἐπλάσθη, εἶτα Εὕα.

14 Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπα-
L 1 2 τήθη,

τῆς, ἣ δὲ γυνὴ ἀπαληθεύ-
σα, ἐν παραβάσει γέγονε·

15 Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς
τεκνογονίας, ἵαν μείνωσιν ἐν
πίσει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ
μετὰ σωφροσύνης.

Κεφ. γ'. 3.

ΠΙς ὁ λόγος· Εἴ τις
ἐπισκοπῆς ὀρέγεται,
καλῶς ἔργα ἐπιθυμεῖ.

2 Δεῖ ἔν τὸν ἐπίσκοπον
ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυ-
ναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώ-
φρονα, κόσμιον, φιλόξενον,
διδασκλικόν·

3 Μὴ πάροινον, μὴ πλῆ-
κτον, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ'
ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάρ-
γυρον.

4 Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς
προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα
ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμ-
νότητος·

5 (Εἴ δέ τις τῷ ἰδίῳ οἴ-
κῳ προσῆναι ἐκ οἷδε, πῶς
ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελή-
σεται·)

6 Μὴ νεόφυλον· ἵνα μὴ
τυφωθεὶς εἰς κρίμα ἐμπίσῃ
τῷ διαβόλῃ.

7 Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυ-
ρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν
ἐξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν
ἐμπίσῃ καὶ παγίδα τῷ δια-
βόλῳ.

8 Διακόνος ὡσαύτως σεμ-
νὸς, μὴ διλόγους, μὴ οἶνω
πολλῷ προσέχοντας, μὴ
αἰσχροκερδεῖς·

9 ἔχοντας τὸ μυστήριον

τῆς πίστεως ἐν καθαρῷ συνει-
δήσει.

10 Καὶ ἔτοι δὲ δοκιμα-
ξέσθωσαν πρῶτον, εἴτα δια-
κονεῖτωσαν, ἀνέκλητοι ὄν-
τες.

11 Γυναῖκας ὡσαύτως
σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφα-
λεῖς, πιστὰς ἐν πᾶσι.

12 Διάκονοι ἔσθωσαν μιᾶς
γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων κα-
λῶς προϊστάμενοι, καὶ τῶν ἰδι-
ων οἴκων.

13 Οἱ γὰρ καλῶς διακον-
ήσαντες, βαθμὸν ἐαυτοῖς κα-
λὸν περιποιεῖναι, καὶ πολλὴν
παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτά σοι γράφω,
ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τά-
χιον.

15 Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα
εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ
ἀναστρέφεσθαι, ἥτις εἰσιν ἐκ-
κλησία Θεοῦ ζῶντος, φύλος
καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογημένως μέ-
γα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυσ-
τήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν
σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύ-
ματι, ᾤφθη ἀγγέλοις, ἐκη-
ρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη
ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

Κεφ. δ'. 4.

Τὸ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς
λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις
καιροῖς ἀποστήσονται τινες
τῆς πίστεως, προσέχοντες
πνεύμασι πλάνοις, καὶ διδά-
σκαλίαις δαιμονίων,

2 Ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν,

3 Κωλύοντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἐκίσειν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.

4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεῷ καλόν, καὶ ἔστιν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον.

5 Ἀγιάζεσθαι γὰρ διὰ λόγον Θεῷ καὶ ἐνιούζεως.

6 Ταῦτα ὑποτιθέμενοι τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρέφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ἣ παρεκλήθηκας.

7 Τὸς δὲ βεβήλους καὶ γραῦδας μύθους παραιτῶ· γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσεβειαν.

8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσεβεία πρὸς πᾶν ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.

9 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιός ἐστι.

10 Εἰς τῆτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδίζομεθα, ἵτις ἡλπικαμέν ἐπὶ Θεῷ ζῶντες, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ διδάσκει.

12 Μηδεὶς σε τῆς νεότητος ἀπολαφρονεῖτω, ἀλλὰ τύ-

πῶ γίνε τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀνατροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀνείκῃ.

13 Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.

14 Μὴ ἀμίλει τῷ ἐν σοὶ χαρίσματι, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας, μετὰ ἐπίδεσεως τῶν χειρῶν τῷ πρεσβυτέρῳ.

15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τέτοις ἰσθί· ἵνα σὺ ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πάνσιν.

16 Ἐπεχε σεαυτῷ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς· τῆτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σε.

Κεφ. ε'. 5.

Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς·

2 Πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελφάς, ἐν πάσῃ ἀγνεΐᾳ.

3 Χήρας τίμα τὰς ὀλίως χήρας·

4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἐκγονα ἔχει, μὴ θανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβαῖς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις· τῆτο γὰρ ἐστὶ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἡλπικεν ἐπὶ τῷ Θεῷ, καὶ προσμένει ταῖς δε-

L 13

ήσεις

ήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς
νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

6 Ἦ δὲ σπαλιῶσα, ζῶ-
σα τίθνηκε.

7 Καὶ ταῦτα παράγγελ-
λε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾖσιν.

8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ
μάστιγα τῶν οἰκείων ἢ προ-
νοεῖ, τὴν πίσιν ἤρηται, καὶ
ἔσιν ἀπίστῃ χεῖρων.

9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ
ἔλαττον ἐτῶν ἐξηκοντα, γε-
γονυῖα ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή·

10 Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρ-
τυρημένη, εἰ τεκνοτρόφησεν,
εἰ ἐξενόδωχσεν, εἰ ἀγίων
πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβο-
μένοις ἐπήκεσεν, εἰ παντὶ
ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολύθησε.

11 Νεωτέρας δὲ χήρας
παραιτῆ· ὅταν γὰρ κατα-
στησιάζωσι τῇ Χριστῷ, γα-
μεῖν θέλωσιν·

12 Ἐχουσαι κρίμα, ὅτι
τὴν πρώτην πίσιν ἠδέτησαν.

13 Ἀμα δὲ καὶ ἀγαῖ
μανθάνουσιν περιερχόμεναι
τὰς οἰκίας· ἢ μόνον δὲ ἀρ-
γαῖ, ἀλλὰ καὶ φλυαροὶ καὶ
περιέργοι, λαλῆσαι τὰ μὴ
θέοντα.

14 Βέλομαι ἔν νεωτέρας
γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδε-
σπολεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν
διδόναι τῷ ἀνικειμένῳ λοιδο-
ρίας χάριν.

15 Ἦδη γάρ τινες ἐξε-
πράπησαν ὀπίσω τοῦ Σα-
τανᾶ.

16 Εἰ τις πιστὸς ἢ πιστὴ
ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐ-

ταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκ-
κλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χή-
ραις ἐπαρκέσῃ.

17 Οἱ καλῶς προεσῶτες
προσδύτεροι διπλῆς τιμῆς
ἀξιόσθωσαν, μάστιγα οἱ κο-
πιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκα-
λία.

18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή·
Βῆν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις·
καὶ· Ἀξιοῦ ὁ ἐργάτης τῆ
μισθῷ αὐτῇ.

19 Κατὰ προσκυτῆρας κα-
τηγορίαν μὴ παραδέχεσθαι, ἐκ-
τὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν
μαρτύρων.

20 Τῆς ἀμαρτανόνας,
ἐνώπιον πάντων ἐλθεῖν, ἵνα
καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.

21 Διαμαρτύρουμαι ἐνώ-
πιον τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ
Χριστῷ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀ-
γέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς
χωρὶς προκρίματι, μηδὲν
ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν.

22 Χεῖρας ταχέως μὴ
δενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινῶναι ἀ-
μαρτίαις ἀλλοτρίαις. Σειαν-
τὸν ἀγνὸν τήρει.

23 Μηκέτι ὑδροπότηι, ἀλλὰ
οἶνῳ ὀλίγῳ χερῶ διὰ τὸν σῶ-
μαχόν σου, καὶ τὰς πυκνάς
σου ἀσθενείας.

24 Τινῶν ἀνδρώπων αἱ
ἀμαρτίαι προδεδηλοῖσιν, πρὶν
ἀγασαί εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ
ἐπακολυθῶσιν.

25 Ὡσαύτως καὶ τὰ κα-
λὰ ἔργα προδεδηλόα· καὶ
τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι
δύναται.

Κεφ. γ'. 6.

Οι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δού-
λοι, τὲς ἰδίαις δεσπό-
τας πάσης τιμῆς ἀξίαις ἡ-
γείσθωσαν· ἵνα μὴ τὸ ὄνομα
τῷ Θεῷ καὶ ἡ διδασκαλία
βλασφημῇται.

2 Οἱ δὲ πιστὲς ἔχοντες δε-
σπώτας, μὴ καλὰ φρονεῖτω-
σαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλ-
λὰ μᾶλλον δουλεύτωσαν, ὅτι
πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοί, οἱ
τῆς εὐερεσίας ἀντιλαμβάνο-
μενοι. Ταῦτα δίδασκε καὶ
παρακάλει.

3 Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ,
καὶ μὴ προσέσχῃαι ὑγιαί-
νουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
τῇ κατ' εὐσέβειαν διδα-
σκαλίᾳ,

4 Τετύφωται, μηδὲν ἐπι-
τάμειν, ἀλλὰ νοσῶν περὶ
ζητήσεως καὶ λογομαχίας·
ἐξ ὧν γίνεσθαι φθόνος, ἔρις,
βλασφημίαι, ὑπόνοιαί πο-
νηραί,

5 Παραδιατρεῖσθαι διεφ-
θαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν,
καὶ ἀπεσερηνένων τῆς ἀλη-
θείας, νομιζόντων πορισμὸν
εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφί-
γασθαι ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Ἐστὶ δὲ πορισμὸς μέ-
γας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐ-
ταρκείας.

7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέκαμεν
εἰς τὸν κόσμον, δηλὸν ὅτι
οὐδὲ ἐξενηκεῖν τι δυνάμεθα.

8 Ἐχοντες δὲ διατροφάς

καὶ σκεπάσματα, τέτοις ἀρ-
κεσθήμεθα.

9 Οἱ δὲ βεβλόμενοι πολυ-
τεῖν, ἐμπίπτεσιν εἰς πειρα-
σμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιδυ-
μίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ
βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσιν
τὲς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ
ἀπώλειαν.

10 Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν
κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία·
ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλα-
νῆθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ
ἑαυτὰς περιέπειραν ὁδύναις
πολλαῖς.

11 Σὺ δὲ ὡς ἄνθρωπε τῷ Θεῷ,
ταῦτα φεῦγες· δώκε δὲ δικαιο-
σύνην, εὐσέβειαν, πίσιν, ἀγά-
πην, ὑπομονήν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀ-
γῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβῶ
τῆς αἰωνίᾳ ζωῆς, εἰς ἣν καὶ
ἐκλήθης, καὶ ὁμολόγησας τὴν
καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον
πολλῶν μαρτύρων.

13 Παραγγέλλω σοι ἐνώ-
πιον τῷ Θεῷ τῷ ζωοποιῶν·
τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰη-
σοῦ τοῦ μαρτυρησαντος ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου τὴν κα-
λὴν ὁμολογίαν·

14 Τηρῆσαι σε τὴν ἐν-
τολὴν ἁσπίλον, ἀνεπίληπτον,
μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

15 Ἦν καιροῖς ἰδίαις δεί-
ξει ὁ μακάριος καὶ μόνος
δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βα-
σιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν
κυριευόντων,

16 Ὁ

16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, ὥς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν ὑδεῖς ἀνθρώπων, ὑδὲ ἰδεῖν δύναται· ὃ τιμὴ καὶ κρᾶτος αἰώνιον, ἀμήν.

17 Τοῖς πλεστοῖς ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἡλικίαν ἐπὶ πολούτου ἀδηλόγητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπολαυσιν·

18 Ἀγαθοεργεῖν, πλετεῖν

ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς·

19 Ἀποθησαυρίζοντας ἐαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωμαι τῆς αἰωνίας ζωῆς.

20 Ὡς Τιμόθεε, τὴν παρακαλαθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλας κενωφονίας, καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως·

21 Ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι, περὶ τὴν πίσιν ἡγόχουσαι. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἧτις ἐστὶ μετρόπολις Φρυγίας τῆς Πακατιανῆς.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς ΤΙΜΟΘΕΟΝ ἐπιστολὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 2 Τιμοθέω ἀγαπητῷ τέκνῳ, χάρις, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρχᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνησίαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

4 Ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, με-

μνημένῳ σοῦ τῶν δακρύων, ἵνα χάρις πληρωθῇ·

5 Ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἧτις ἐνώκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμη σου Λαοδί, καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐθείκῃ· πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοὶ.

6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμνησκῶ σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστὶ ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.

7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ

δυνά-

δυνάμειος κ' ἀγάπης κ' σω-
φρονισμοῦ.

8 Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς
τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου
ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον
αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπά-
θησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ
δύναμιν Θεοῦ·

9 Τὸ σῶσαντί· ἡμᾶς, κ'
καλέσαντί· κλήσει ἁγία,
οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν,
ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν
κ' χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων
αἰώνιων·

10 Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν
διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καταργήσαντί· μὲν τὸν θά-
νατον, φωτίσαντί· δὲ ζωὴν
καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐ-
αγγελίου·

11 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κή-
ρυξ κ' ἀπόστολος κ' διδά-
σκαλος ἐθνῶν.

12 Δι' ἣν αἰτίαν κ' ταῦ-
τα πάσχω· ἀλλ' ἔκ' ἐπαι-
σχύνομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πε-
πίστευκα, κ' πέπεισμαι ὅτι
δυνατός ἐστι τὴν παρακαλα-
σάμεν μου φυλάξαι εἰς ἐκεί-
νην τὴν ἡμέραν.

13 Ὑποτύπωσιν ἔχει ὑγι-
αινόντων λόγων, ὧν παρ' ἐμὲ
ἤκουσας ἐν πίσει κ' ἀγάπῃ
τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Τὴν καλὴν παρακα-
τάδηκην φύλαξον διὰ Πνεύ-
ματος ἁγίου τοῦ ἐνοικούντος
ἐν ἡμῖν.

15 Οἶδας τετο, ὅτι ἀ-

πεγράφησάν με πάντες οἱ ἐν
τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶ Φύγελλος
κ' Ἐρμογένης.

16 Δὴν ἔλεος ὁ Κύριος
τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι
πολλὰκις με ἀνέψυξε, καὶ
τὴν ἄλυσίν μου ἐκ ἐπη-
σχύνθη·

17 Ἀλλὰ γενόμενος ἐν
Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζή-
τησέ με, κ' εὗρε.

18 Δὴν αὐτῷ ὁ Κύριος
εὗρε· ἐλεος παρὰ Κυρίου
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· κ' ὅσα
ἐν Ἐφέσῳ διεκόνησε, βέλ-
τιον σὺ γινώσκεις.

Κεφ. β'. 2.

ΣΤ' ἔν, τέκνον μου, ἐνδυ-
ναμῶ ἐν τῇ χάριτι τῇ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

2 Καὶ ἃ ἤκουσας παρ'
ἐμὲ διὰ πολλῶν μαρτύρων,
ταῦτα παράδειξαι τοῖς ἀν-
θρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσον-
ται κ' ἐτέρους διδάξαι.

3 Σὺ οὖν κακοπάθησον,
ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

4 Οὐδεὶς στρατευόμενος
ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου
πραγματείαις, ἵνα τῷ στρα-
τολογήσαντι ἀρέσῃ.

5 Ἐὰν δὲ κ' ἀθλῇ τις,
ἐφ' ἑφάνεται, ἐὰν μὴ νομί-
μως ἀθλήσῃ.

6 Τὸν κοπιῶντα γινωσκόν
δεῖ πρῶτον τῶν κακῶν με-
ταλαμβάνειν.

7 Νόεῖ ἃ λέγω· δὴν γὰρ
σοὶ ὁ Κύριος· σύνεσιν ἐν πα-
σι.

8 Μη-

8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγραμμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου.

9 Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακῶς ἄλλ' ὁ λόγος τῷ Θεῷ εἰ δέεται.

10 Διὰ τῆτο πάντα ὑπομένω διὰ τὰς ἐκλεκτὰς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰώνια.

11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεδάναμεν, καὶ συζήσομεν.

12 Εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνήμεθα, κακῶς ἀρνήσεται ἡμᾶς.

13 Εἰ ἀπιστῶμεν, ἐκείνους πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται.

14 Ταῦτα ὑπομύνησκε, διαμαρτυρούμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν, εἰς οὐδὲν χреῖσιμον, ἐπὶ κατατροφῇ τῶν ἀκρόντων.

15 Σπούδαςον σεαυτὸν δοκιμὸν παραστήσαι τῷ Θεῷ, ἐξάτην ἀνεπαίσχυντον, ὁρδοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Τὰς δὲ βεβήλους κενοφυνίας περὶίτασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προσκόψουσιν ἀσεβείας.

17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἔξει· ἂν εἰς ἡμᾶς καὶ Φιλήτος.

18 Οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡγόχησαν, λέγοντες

τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι· καὶ ἀνατρέψουσιν τὴν τινῶν πίσιν.

19 Ὁ μέντοι γερεὺς διέμελλεν τῷ Θεῷ ἐστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην· Ἐγὼ Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καὶ, Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ.

20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκευὴ χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα· καὶ ἅ μὲν εἰς τιμὴν, ἅ δὲ εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἐὰν ἔν τις ἐκκαθάσῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τέτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον, καὶ εὐχρηστον τῷ δεσπότη, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δώκε δὲ δικαιοσύνην, πίσιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλημένων τὸν Κύριον ἐκ καρδίας καρδίας.

23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτή, εἰδὼς ὅτι γεννώσι μάχας.

24 Δύλον δὲ Κυρίου οὐ μάχεσθαι, ἀλλ' ἡπιοῦν εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον,

25 Ἐν πραότητι παιδεύοντα τὰς ἀντιδιαλεγόμενας· μήποτε δὴ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας.

26 Καὶ ἀνανήψουσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ζωγημένοι ὑπὸ αὐτῆς εἰς τὸ ἐκείνθ' θέλημα.

Κεφ. γ'. 3.

Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐστήσονται καιροὶ χαλεποί.

2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνδρες φιλαυτοὶ, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόητοι,

3 Ἀφοργοὶ, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαδοι,

4 Προδοταί, προπελεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι·

5 Ἐχόντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρημένοι· καὶ τέρας ἀποτρέψα.

6 Ἐκ τέτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐκδύοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις·

7 Πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν δυνάμενα.

8 Ὅτι τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, ὅπως καὶ ὅτοι ἀνδίσκονται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνδρες ποὶ κατεφθαρμένοι τὸν νῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίσιν.

9 Ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ αἰοία αὐ-

τῶν ἐκδηλοῦ ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.

10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς με τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀλώγῃ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·

11 Τοῖς διωμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίᾳ, ἐν Λύστροις· οἷος διωγμὸς ὑπήνεκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐξῆύσατο ὁ Κύριος.

12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.

13 Ποιητοὶ δὲ ἄνδρες ποὶ καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπισώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

16 Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·

17 Ἴνα ἄρις ᾦ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρισμένον.

Κεφ. δ'. 4.

Διαμαρτύρομαι ἔν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς·

νεκρὸς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·

2 Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι· εὐκαίρως, ἀκαίρως· ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρὰ κάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμία καὶ διδαχῇ.

3 Ἔσται γὰρ καιρὸς, ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν διδασκάλους, κηθόμενοι τὴν ἀκοήν·

4 Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται.

5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάησον, ἔργον ποιήσον· εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σε πληροφόρησον.

6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφύστηκε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσμαι, τὸν δρόμον τέτελεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα.

8 Λοιπὸν, ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης γέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡλᾶπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῷ.

9 Στάθασον ἰλθεῖν πρὸς με ταχέως·

10 Δημᾶς γὰρ με ἐγ-

κατέλιπεν, ἀπατήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν.

11 Λουκᾶς ἔστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὐχρηστὸς εἰς διακονίαν.

12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον.

13 Τὸν Φαινόλην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας·

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδώ αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

15 Ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνέδειξε τοῖς ἡμετέροις λόγοις.

16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδεὶς μοι συμπαραγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἔκατέλιπον· (μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν.)

17 Ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσε με, ἵνα δι' ἐμῶ τὸ κήρυγμα πληροποιηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐξέρχονται ἐκ στόματός μου λέοντες.

18 Καὶ ῥυθείαι με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπαρμόνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

19 Ἀσπασ-

1
καὶ
φόνος

2
εἰνθ

ἐν Μ

2

Πρὸς

στ

—

Π Α

—

—

Π

σου Χ

λεπτῶν

ἀληθεί

βειαν·

2

νίου,

ψευδῆ

ωνίων,

3

ἰδίους τ

εὐματι

ἐπιταγ

Θεοῦ.

4 Τ

τὰ κοιν

λεῖ, εἰ

τρός, κα

τοῦ τῷ

5 Τ

πὸν σε εἰ

19 Ἀσπασαι Πρίσκαν
καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησι-
φόρου οἶκον.

20 Ἐρασμὸς ἔμεινεν ἐν Κο-
ρίνθῳ· Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον
ἐν Μιλήτῳ ἀσθενῆντα.

21 Σπουδάσον πρὸς Χρι-

μῶν ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται-
ται σε Εὐβουλῶς, καὶ Πυθῆς, καὶ
Λίνῶς, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ
ἀδελφοὶ πάντες.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χρι-
στὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
ἡ χάρις μετὰ ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα, τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπί-
σκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτε ἐκ
δευτέρου παρέστη Παῦλὸς τῷ Καίσαρι Νέρωνι.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς ΤΙΤΟΝ ἐπιστολή.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ δὲ ἁλῶ Θεοῦ,
ἀπόστολος δὲ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, κατὰ πίσιν ἐκ-
λεκτῶν Θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν
ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέ-
βειαν·

2 Ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰ-
ωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἁ-
ψευδῆς Θεὸς πρὸς χρόνων αἰ-
ωνίων,

3 Ἐφάνερωσε δὲ καιροῖς
ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν κη-
ρύματι· ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ καὶ
ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
Θεοῦ.

4 Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κα-
τὰ κοινὴν πίσιν, χάρις, ἔ-
λεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πα-
τρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

5 Τέτε χάριν κατέλι-
πόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λεί-

ποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ κα-
ταστήσῃς κατὰ πόλιν πρε-
σβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διε-
ταξάμην·

6 Εἴ τις ἐστὶν ἀνέγκλητος,
μιας γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα
ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατη-
γορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπό-
τακτα.

7 Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον
ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ
οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ
ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ
πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ·

8 Ἀλλὰ φιλόξενον, φι-
λάγαθον, σώφρονα, δίκαιον,
ὁσίον, ἐγκρατῆ.

9 Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ
τὴν διδασκίαν πιστῶ λόγου, ἵνα
δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν
τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ,
καὶ τῆς ἀνιλεγομένης ἐλέγχειν.

Μ η

10 Εἰς

10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς·

11 Οὓς δεῖ ἐπισκομίζειν· οἵτινες ὅλως οἴκως ἀνατρέψουσι, διδάσκοντες ἅ μὴ δεῖ, αἰσχεῖ κέρδους χάριν.

12 Εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἰδιῶ αὐτῶν προσφήτης· Κρητίς αἰ ψεύσαι, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.

13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγε αὐτὸς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει·

14 Μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν.

15 Πᾶν μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νῦν καὶ ἡ συνείδησις.

16 Θεὸν ὁμολογεῖσιν εἶδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνεῖνται, βδελυκταὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

Κεφ. β'. 2.

ΣΤ' δὲ λάλει ἅ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ.

2 Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνεῖς, σώφρονες, ὑγιαίνοντες τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ.

3 Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς,

μὴ διαβόλους, μὴ οἶνω πολλῷ δεδωλωμένας, καλοδιδασκάλους·

4 Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους,

5 Σώφρονες, ἀγνὰς, οἰκεῖς, ἀγαθὰς, ὑποτασσόμενας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῇται.

6 Τὰς νεωτέρας ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν·

7 Περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος· τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητι, ἀφθαρσίαν,

8 Λόγον ὑγιῆ, ἀκατάνωτον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐτραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ἑμῶν λέγειν φαῦλον.

9 Δούλους ἰδίοις δεσποταῖς ὑποτασσισθαι, ἐν πᾶσιν εὐαγέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας·

10 Μὴ νοσφιζόμενες, ἀλλὰ πίσιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένης ἀγαθῆς· ἵνα τὴν διδασκαλίαν τῇ σωτῆρι ἡμῶν Θεῷ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.

11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τῷ Θεῷ ἡ σωτῆρις πᾶσιν ἀνθρώποις·

12 Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσεβείαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ ἡσυχῶς ζήσωμεν ἐν τῷ πατρὶ αἰῶνι·

13 Προσδεχόμενοι τὸν μακα-

μα
φά
λη
Ἰησ
π
π
ἡμ
κα
π
ἔργ
Ι
ρα
κα
σης
πε
Υ
πο
π
μα
2
ἀ
π
ό
δ
3
ἡ
ν
μ
ἐν
τε
λή
4
ἡ
σω
5
δι
ἡ
το
λου

καρτίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τῆ μεγάλης Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρῶς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζῆλωτὴν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λάλει, καὶ παρκαλεῖ, καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδεὶς σου περιφρονεῖτω.

Κεφ. γ'. 3.

Υπομίνησκε αὐτὸς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμως εἶναι·

2 Μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

3 Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλάνωμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, συνητοὶ, μισοῦντες ἀλλήλους.

4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλάνθρωπία ἐπεφάνη τῷ σωτῆρι ἡμῶν Θεοῦ,

5 οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ἃν ἔποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ

ἀνακαινώσεως Πνεύματος ἀγίου,

6 Οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλεσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν·

7 Ἵνα δικαιωθέντες τῇ κείνῃ χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

8 Πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζῃς καλῶν ἔργων προϊστάσθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ· ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Μωρὰς δὲ ζητήσεις, καὶ γενεαλογίας, καὶ ἔρεις, καὶ μάχας νομικὰς περιττάσθαι· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.

10 Αἵρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νομοθεσίαν παραιτῶ·

11 Εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἀμαρτάνει, ὡς αὐτοκατακρίσιος.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε, ἡ Τυχικόν, σπουδάσον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κερκα παραχειμάσαι.

13 Ζητῶν τὸν νομικόν, καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.

14 Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστάσθαι εἰς τὰς ἀναγκαιάς

καίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι.

15 Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. ἄσπασαι

τὸς φιλήντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Τίτον τῆς Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἡ πρὸς ΦΙΛΗΜΟΝΑ ἐπιστολή.

ΠΑΥΛΟΣ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν,

2 Καὶ Ἀπφία τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συγγαλιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὲν, πάντοτε μνηίαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,

5 Ἀκούων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίσιν, ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους·

6 Ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Καρὰν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παρακλήσιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλαγχνὰ τῶν ἁγίων ἀναπέπαιται διὰ σὲ, ἀδελφέ.

8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον·

9 Διὰ τὴν ἀγάπην μάλλον παρακαλῶ, τοῖστ' ὡς Παῦλος πρεσβύτερος, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγένεσα ἐν τοῖς δεσμοῖς μὲν, Ὀνήσιμον·

11 Τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοι καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον,

12 Ὃν ἀνέπεμψα· σὺ δὲ αὐτὸν, τουτέστι, τὰ ἐμαυτοῦ σπλαγχνία, προσλαβῶ·

13 Ὃν ἐγὼ ἐβελόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σὲ διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τῇ εὐαγγελίᾳ·

14 Καὶ

14. Χωρίς δὲ τῆς σῆς γνώ-
μης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι·
ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ
ἀγαθόν σου ᾖ, ἀλλὰ κατὰ
ἐκούσιον.

15. Τάχα γὰρ διὰ τοῦ-
το ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα
αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχης·

16. Οὐκέτι ὡς δέλον, ἀλλ'
ὑπὲρ δέλον, ἀδελφὸν ἀγα-
πητὸν, μάλιγα ἐμοί, πόσω
δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ
ἐν Κυρίῳ;

17. Εἰ οὖν ἐμὲ ἔχεις κοι-
νωνόν, προσλαβὲ αὐτὸν ὡς ἐμέ.

18. Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε,
ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλ-
λόγει.

19. Ἐγὼ Παῦλ^{ος} ἔγραψα
τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀπο-
τίσω· ἵνα μὴ λέγω σοὶ ὅ-
τι καὶ σεαυτὸν μοι προσο-
φείλεις.

20. Ναὶ, ἀδελφὲ, ἐγὼ σε
ὀναίμην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυ-
σόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν
Κυρίῳ.

21. Πεποιθὼς τῇ ὑπα-
κοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰ-
δὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω
ποιήσεις.

22. Ἀμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ
μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι
διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν
χαρισθήσομαι ὑμῖν.

23. Ἀσπάζονται σε, Ἐ-
παφρᾶς (ὁ συναιχμαλωτὸς
μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ)

24. Μάρκ^{ος}, Ἀρίσταρχ^{ος},
Δημᾶς, Λυκάς, οἱ συνεργοί
μου.

25. Ἡ χάρις τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν.
Ἀμήν.

Πρὸς Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου.

Ἡ ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ.

Ἐπιστολή.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ
πολυτρόπως πάλαι ὁ
Θεὸς λαλήσας τοῖς πατρά-
σιν ἐν τοῖς προφήταις,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν
τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν
υἱῷ,

2. Ὁν ἔθηκε κληρονόμον

πάντων· δι' ὃ καὶ τὰς αἰῶνας
ἐποίησεν.

3. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς
δόξης, καὶ χαρακὴς τῆς ὑπο-
στάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ
πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνά-
μεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ κα-
θαρισμόν ποιησάμενος τῶν
ἐμπαρ-

ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς·

4 Τοσούτω κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτὸς κληρονόμηκεν ὄνομα.

5 Τίνοι γὰρ εἰπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Ὑἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἴσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν.

6 Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκωμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ.

7 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τὰς ἀγγέλους αὐτῷ πνεύματα, καὶ τὰς λειτουργὰς αὐτῷ πύρρος φλόγα·

8 Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐδύτη· ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

10 Καί· Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐδεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ ἔθρανοι.

11 Αὐτοὶ ἀπολῆναι, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ὀμάτιον παλαιωθήσονται.

12 Καὶ ὥσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτὰς, καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου ἔκ ἐκλείψουσιν.

13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τὰς ἐχθράς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

14 Οὐχὶ πάντες εἰς λειψουργικά πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποσελλόμενα διὰ τὰς μέλλοντας κληρονομίαν σωτηρίας;

Κεφ. Ε'. 2.

Δ Ἰὰ τῆτο δεῖ περισσού· ἴερως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκροθεῖσι, μή ποτε παρὰ ῥῥυῶμεν.

2 Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παραέσας καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἐνδικον μισθολογίαν·

3 Πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβῶσα λαλεῖσθαι διὰ τὴν Κυρίαν, ὑπὸ τῶν ἀκροσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη·

4 Συνεπιμαρτυροῦν τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν, καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτῇ θέλησιν.

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλυσαν, περὶ ἧς λαλῶμεν.

6 Διεμαρτύρατο δὲ πού τις, λέγων· Τί ἐστιν ἀνθρώπου πῶς, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ· ἡ

εὐδ' αὐτ'

χὺ τιμ καλ γα

κατ γὰρ πάντ ἀνυπ ρῶμι λίστ

9 ἀγγέ μιν τῷ ἐτεφ Θεῷ θανά

10 δι' οὗ τὰ π δόξαν γόν τ παθη

11 καὶ οἱ πάντ ἐπαισ καλεῖν

12 ὄνομά ἐν μέσ σε.

13 σομαι Καὶ τὰ πα Θεός.

τιδὲς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπηται αὐτόν·

7 Ἠλάτλωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐξεφάνωσας αὐτόν, καὶ καλίστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

8 Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποιάξει αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὕτω ὀρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑπολείαγμένα.

9 Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἡλατλωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τῷ θανάτῳ, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐξεφανωμένον, ὅπως χάρις Θεοῦ ὑπὲρ πάντος γεύσῃται θανάτου.

10 Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλὰς υἱὸς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

11 Ὁ, τε γὰρ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἐνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφὸς αὐτοῦ καλεῖν,

12 Λέγων· Ἀπαγγελῶ τὰ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά· ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώηκε σαρκὸς καὶ αἵματός, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τῷ θανάτῳ, τῆςις, τὸν διάβολον·

15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τοῦτος, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τῷ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν θελείας.

16 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματός. Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται·

17 Ὅθεν ὤφειλε καλὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τῷ λαῷ.

18 Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Κεφ. γ'. 3.

Θεοί, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἰσπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν·

2 Πιστὸν ὄντα τῷ ποιῆσαντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

3 Πλείονος γὰρ δόξης ἔτι παρὰ Μωσῆν ἡξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τῷ οἴκῳ ὁ κατασκευάσας αὐτόν.

4 Πᾶς

4 Πᾶς γὰρ οἶκος^Θ καλίσκευάζεται ὑπὸ τινός· ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός.

5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιστός ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς δερῶπων, εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων.

6 Χριστός δὲ, ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὃ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν πῆρ τὴν παρῆρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος^Θ μέχρι τέλους βεβαίαν κατέσχωμεν.

7 Διὸ, καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε,

8 Μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9 Οὐδ' ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη.

10 Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον· Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.

11 Ὡς ᾤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατὰπαυσίν μου.

12 Βλέπετε, ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος.

13 Ἀλλὰ παρακαλεῖτε

ἑαυτὰς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις ὃ τοῦ σήμερον καλεῖται· ἵνα μὴ σκληρευθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἀμαρτίας.

14 Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν πῆρ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατέσχωμεν.

15 Ἐν τῷ λέγεσθαι· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.

16 Τινὲς γὰρ ἀκήσαντες παρεπύκρναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως.

17 Τίσι δὲ προσώχθιστε τεσσαράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ;

18 Τίσι δὲ ᾤμοσε μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατὰπαυσίν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι καὶ ἡδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

Κεφ. δ'. 4.

Φοβηθῶμεν ἐν μὴ πώποτε κατὰλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατὰπαυσίν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκεῖν.

2 Καὶ γὰρ ἐσμεν εὐηγημένοι, καθάπερ καὶ οἱ λοιποὶ· ἀλλ' ἐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνης, καὶ

συκλίσ

συγκειράμεν^Θ τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν.

3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶρηκεν· Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὁργῇ μου, εἰ εἰσπεύουσιν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καὶ τοὶ τῶν ἔργων ἀπὸ καλαβολῆς κόσμου γεννηθέντων.

4 Εἶρηκε γὰρ που περὶ τῆς ἐβδόμης ἔγω· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Εἰ εἰσπεύουσιν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τις εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες ἔκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν·

7 Πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον· καθὼς εἶρηται· Σήμερον εἰὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃς, μὴ σκληρύνῃς τὰς καρδίας ὑμῶν.

8 Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, ἔκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας.

9 Ἄρα ἀπολείπειαι σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ.

10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπεδάσωμεν οὖν ἐισελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν· ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας.

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος^Θ τῷ Θεῷ, καὶ ἐνεργῆς, καὶ τομώτερος^Θ ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίτομον, καὶ διῆκνύμενος^Θ ἄχρει μερισμῷ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος^Θ, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κρείκτος ἐνδυμήσεως καὶ ἐννοιῶν καρδίας.

13 Καὶ ἐκ ἑστῆς κτίσεως ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνά καὶ τετραχλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος^Θ.

14 Ἐχοντες οὖν ἀρχιερεῖς μέγαν, διεληλυδῶτα τὰς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας.

15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερεῖς μὴ δυνάμενον συμπάθῃσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητάς, χωρὶς ἁμαρτίας.

16 Προσερχόμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος^Θ, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριτι εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

Κεφ. ε'. 5.

Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος^Θ, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.

2 Με-

2 Μετριοπαθεῖν δυνάμε-
νοι τοῖς ἀγνοῦσι καὶ πλανω-
μένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περι-
κεῖται ἀσθένειαν.

3 Καὶ διὰ ταύτην ὀφεί-
λει, καθὼς περὶ τῆ λαῶ, ἔ-
γω καὶ περὶ αὐτῆ προσφέρειν
ὑπὲρ ἀμαρτιῶν.

4 Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις
λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ
ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,
καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών.

5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ
ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρ-
χιερέα, ἀλλ' ὁ καλήσας πρὸς
αὐτόν· Ὑἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ
σήμερον γεγέννηκά σε.

6 Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέ-
γει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶ-
να κατὰ τὴν τάξιν Μελχι-
σιδέκ.

7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις
τῆς σαρκὸς αὐτῆ, δέησεις τε
καὶ ἰκετηρίας πρὸς τὸν δυνά-
μενον σῶζειν αὐτόν ἐκ θά-
νάτου, μετὰ κραυγῆς ἰσχυ-
ρᾶς καὶ θακρύνων προσενέγκας,
καὶ εἰσακουθεὶς ἀπὸ τῆς
εὐλαθείας,

8 Καίπερ ὢν υἱός, ἔμα-
θεν, ἀφ' ὧν ἔπαθε, τὴν ὑ-
πακοήν.

9 Καὶ τελειωθείς ἐγενέτο
τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶ-
σιν αἰτίᾳ σωτηρίας αἰ-
νίου.

10 Προσαγορευθεὶς ὑπὸ
τῷ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν
ἡ λόγος καὶ δυσσεμνήνεται λέ-
γειν, ἐπὶ ἰσχυροῖς γεγονότα
ταῖς ἀκοαῖς.

12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες
εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρό-
νον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τῆ
διδάσκειν ὑμᾶς τίνα τὰ σοι-
χεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων
τῷ Θεοῦ καὶ γεγονότα χρεῖαν
ἔχοντες γάλακτι, καὶ ὁ σι-
ρεῖας τροφῆς.

13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων
γάλακτος, ἀπειρεῖς λόγου
δικαιωσύνης· (νηπιῶν γάρ
ἐστὶ.)

14 Τελείων δέ ἐστιν ἡ σι-
ρεῖα τροφῆς, τῶν διὰ τὴν ἐξί-
την αἰσθητήρια γεγυμνασμένοι
ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλῶ
τε καὶ κακῶ.

Κεφ. 5'. 6.

1 Ὁ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρ-
χῆς τῷ Χριστῷ λόγον,
ἐπὶ τὴν τελειότητα φερόμε-
θα· μὴ πάλιν θεμέλιον κα-
ταβαλλόμενοι μελανοίας ἀπὸ
νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ
Θεόν,

2 Βαπτισμῶν διδαχῆς,
ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστά-
σεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματι
αἰωνίου.

3 Καὶ τῆτο ποιήσομεν,
εἰάν περ ἐπιτρέπη ὁ Θεός.

4 Ἀδύνατον γὰρ τὰς ἀ-
παξ φωλιαδέντας, γευσά-
μένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἰ-
σχυρανίας, καὶ μετόχους γεν-
νήας Πνεύματι ἁγίῳ,

5 Καὶ καλὸν γευσάμενους
Θεοῦ ἔξῃμα, δυνάμεις τε μέ-
λου αἰῶνος,

6 Καὶ

6 Καὶ παραισέοντας, πάλιν ἀνακαίνιζεν εἰς μετάνοιαν, ἀναστυρέντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ παραδειγματίζοντας.

7 Ἦν γὰρ ἡ πῖσσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑέτον, καὶ τίκισσα βοτάνην εὐδετον ἐκείνοις, δι' ἧς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

8 Ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ἀδόκιμον καὶ κατάρως ἔργον, ἥς τὸ τέλος εἰς καὺσιν.

9 Πειπίσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλῶμεν.

10 Οὐ γὰρ ἀδικεῖ ὁ Θεὸς ἐπιλαδίσθαι τοῖς ἔργοις ὑμῶν, καὶ τοῖς κοπῇ τῆς ἀγάπης, ἥς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἀγίοις, καὶ διακονήτες,

11 Ἐπιθυμῶμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδεΐκυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφориαν τῆς ἐλπίδος ἁχρεὶ τέλους.

12 Ἵνα μὴ νωδροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διαπίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομήτων τὰς ἐπαγγελίας.

13 Τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγγελιασμένην ὁ Θεός, ἵνα καὶ οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμῶσαι, ὡμοσε καθ' ἑαυτῶν,

14 Λέγων· Ἡ μὲν εὐλογίαν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε.

15 Καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας.

16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πείρας εἰς βεβαίωσιν ὅρκου.

17 Ἐν ᾧ περισσότερον βεβλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδείξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ.

18 Ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος.

19 Ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ ἐστερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος.

20 Ὅπου πορεύομενος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ζ'. 7.

Ὅτι γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραάμ ὑποσέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλογήσας αὐτόν.

2 Ὡς, καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ πρῶ-

πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· ὃ ἐστὶ, βασιλεὺς εἰρήνης·

3 Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος· μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων· ἀφωμοιωμένους δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.

4 Θεωρεῖτε δὲ πηλίκους οὗτους, ὧ καὶ δεκάτην Ἀβραάμ ἰδῶκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατεῖαν λαμβάνοντες, ἐνίολην ἔχουσιν ἀποδεκαλῆν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τετέστι, τὴν ἀδελφῶν αὐτῶν, καί περ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὁσφύος Ἀβραάμ.

6 Ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν, δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκε.

7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀνιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττους εὐλογεῖται.

8 Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποδνησκόντες ἀνδρωποικιολαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαξιλυόμενος ὅτι ζῇ.

9 Καὶ (ὡς ἔπος εἰπεῖν) διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτῳται·

10 Ἐτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τῷ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήνησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ.

11 Εἰ μὲν οὖν τελείωσις

διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν· (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο)· τίς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν λέγεσθαι;

12 Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται.

13 Εφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχθηκε τῷ θυσιαστηρίῳ.

14 Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε.

15 Καὶ περισσότερον ἔτι κατὰδελόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος,

16 Ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐνίολης σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτης.

17 Μαξιλυεῖ γὰρ· Ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἶωνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

18 Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγωγῆς ἐνίολης, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές·

19 Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγῇ δὲ κρείττους ἐλπιδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ.

20 Καὶ

20 Καὶ καθ' ὅσον οὐ χω-
ρίς ὀρκωμοσίας·

21 (Οἱ μὲν γάρ, χωρὶς
ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γε-
νότες· ὁ δὲ, μετὰ ὀρκωμο-
σίας, διὰ τῆ λέβητος πρὸς
αὐτόν· Ὡμοσε Κύριον, καὶ
οὐ μεταμεληθήσεται· Σὺ
ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·)

22 Κατὰ τοῦτον κρείτ-
τον διαθήκης γέγονεν ἔγλυ-
τος Ἰησοῦς.

23 Καὶ οἱ μὲν, πλείονες
εἰσι γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ
θανάτῳ κωλύεσθαι παρα-
μένειν·

24 Ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν
αὐτόν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπα-
ράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην·

25 Ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ
πανίελές δύναται τὰς προ-
σερχομένους δι' αὐτὴ τῷ Θεῷ,
πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυλχά-
ναι ὑπὲρ αὐτῶν·

26 Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν
ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, ὅσις,
ἀκακός, ἀμίαντος, κεχω-
ρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν,
καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν
γενόμενος·

27 Ὃς ἔκ ἔχει καθ' ἡ-
μέραν ἀνάκλην, ὥσπερ οἱ ἀρ-
χιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν
ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀνα-
φέρειν, ἐπειδὴ τῶν τῷ λαοῦ·
τὸτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ,
ἑαυτὸν ἀνενέγκας.

28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνδρώ-
πυς καθίστησιν ἀρχιερεῖς,
ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος

δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς με-
τὰ τὸν νόμον, οὐδὲν εἰς τὸν
αἰῶνα τελειωμένον.

Κεφ. η'. 8.

Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς
λεγομένοις, τοιοῦτον ἔ-
χομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκά-
θισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου
τῆς μεγαλῶσύνης ἐν τοῖς οὐ-
ράνοις,

2 Τῶν ἁγίων λειτουργός,
καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς,
ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
ἀνδρωπός.

3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς
τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ
θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγ-
καῖον ἔχειν τι καὶ τῶτον ὃ
προσενέγκῃ.

4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς,
οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν
ιερέων τῶν προσφερόντων κα-
τὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα·

5 Οἵτινες ὑποδείγματι καὶ
σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν ἐπου-
ρανίων, καθὼς κεχηρημάτι-
σαι Μωσῆς, μέλλων ἐπι-
τελεῖν τὴν σκηνήν· Ὅρα γὰρ,
φησὶ, ποιήσης πάντα κατὰ
τὸν τύπον τὸν δειχθέντα
σοι ἐν τῷ ὄρει.

6 Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας
τέτευχε λειτουργίας, ὅσα
καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης
μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττι-
σιν ἐπαγγελίαις νενομοθέ-
τηται.

7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνῃ
ἦν ἀμειπτός, ἔκ ἂν δευτέρα
ἐζηεῖτο τόπος.

8 Μιμνόμενος γὰρ αὐ-
τῷ

N n

τι

τοῖς λέγει· Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ συνιλεῶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινὴν·

9 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην, ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ γὰρ ἠμίλησα αὐτῶν, λέγει Κύριος·

10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, -διδὲς νόμος μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτές· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν·

11 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἑκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἑκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γινῶμι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μικρῶ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν·

12 Ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν αἱμαριῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἑτι.

13 Ἐν τῷ λέγειν καινὴν, πεπαλαίωκε τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον, εἰ γὺς ἀφανισμῶ.

Κεφ. θ'. 9.

Εἴχε μὲν ἔν καὶ ἡ πρώτη τὴν σκηνὴν διπικνωμένην

τα λατρείας, τό, τε ἁλίου κοσμικόν.

2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόσδεσις τῶν ἁγίων, ἥτις λέγεται ἁγία.

3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον κατεπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγόμενη ἁγία ἁγίων·

4 Χρυσὴν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ γάμινος χρυσὴ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης.

5 Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερσὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ δὲ οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέγεθος·

6 Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίσαισι οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελούντες·

7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἄπαξ τῆ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἄρχιερεὺς, ὃ χωρὶς αἱμάτων, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τῷ λαῷ ἁγιοματιῶν.

8 Τῷτο δηλῶντος τῆ Πνεύματος τῆ ἁγίας, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδόν, ἑτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχέσης γάσιν·

9 Ἦτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ὃν δώσα τε καὶ θυσιά·

προσφέ-

προσφέρουσαι, μὴ δυνάμεναι
κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι
τὸν λαλρεύοντα,

10 Μόνον ἐπὶ βρώμασι,
καὶ πόμασι, καὶ διαφόροις βαπ-
τισμοῖς, καὶ δικαιώμασι σαρκός,
μέχρι καίρου διορθώ-
σεως ἐπικείμενα.

11 Χριστὸς δὲ παραγενό-
μενος ἀρχιερεὺς τῶν μελ-
λόντων ἁλθὼν, διὰ τῆς μί-
ζου καὶ τελειοτέρας σκηνῆς,
καὶ χειροποιήτης, τέλει, οὐ
ταύτης τῆς κτίσεως.

12 Οὐδὲ δι' αἵματιος τρά-
γων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ
ἰδίου αἵματιος εἰσῆλθεν ἐφά-
παξ εἰς τὰ ἅγια, αἰώνιαν
λύτρωσιν εὐράμενος.

13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύ-
ρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς
δαμάλεως ῥαντίζουσα τὰς κε-
κοινωμένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν
τῆς σαρκὸς καθαρότητα·

14 Πόσω μᾶλλον τὸ αἷ-
μα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύ-
ματος αἰώνιος ἐαυτὸν προσή-
νεκεν ἁμωμον τῷ Θεῷ, κα-
θαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν
ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λα-
τρεύειν Θεῷ ζῶντι·

15 Καὶ διὰ τοῦτο δια-
θήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν,
ὅπως θανάτου γενομένου, εἰς
ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ
πρώτῃ διαθήκῃ παραβά-
σεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβω-
σιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίᾳ
κληρονομίας.

16 Ὅπου γὰρ διαθήκη,

θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ
διαθεμένου.

17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νε-
κροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήπο-
τε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέ-
μενος.

18 Ὅθεν καὶ ἡ πρώτη
χωρὶς αἵματος ἔκκεαίνε-
ται.

19 Λαληθείσης γὰρ πα-
σης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ
Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λα-
βὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ
τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ῥίψε
ποικίλης καὶ ὑσώπη, αὐτὸ τε
τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λα-
ὸν ἐξῥάντισε,

20 Λέγων· Τοῦτο τὸ αἷ-
μα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνεεί-
λατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ
πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργ-
γίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐξ-
ῥάντισε.

22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵμα-
τι πάντα καθαρίζειται κα-
τὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἵ-
ματεκχυσίας οὐ γίνεται ἁ-
φesis.

23 Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν
ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, τοῦτοις καθαρί-
ζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπου-
ράνια κρείττοσι θυσίαις πα-
ρὰ ταύτας.

24 Οὐ γὰρ εἰς χειρο-
ποίητα ἅλα εἰσῆλθεν ὁ Χρι-
στὸς, ἀντίτυπα τῶν ἀληθι-
νῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐ-
ρανὸν, εὖν ἐμφανισθῆναι τῷ

προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ
ἡμῶν·

25 Οὐδ' ἵνα πολλάκις
προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ
ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ
ἅγια καὶ ἱναυλὸν ἐν αἵματι
ἀλλοτριῷ·

26 (Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολ-
λάκις παθεῖν ἀπὸ κατα-
βολῆς κόσμου) νῦν δὲ ἁ-
παξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰ-
ώνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρ-
τίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτῆς
πεφανέρωται.

27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπό-
κειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ
ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο
κρίσις·

28 Οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπαξ
προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν
ἀνενεκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευ-
τέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθῆ-
σεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχο-
μένοις εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ι'. ια.

Σκιαὴν γὰρ ἔχων ὁ νόμος
τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν
πραγμάτων, καὶ ἱναυλὸν ταῖς
αὐταῖς θυσίαις, ἃς προσ-
φέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές, ὁ-
δέποτε δύναται τὰς προσε-
ρχομένης τελειῶσαι.

2 Ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαν-
το προσφερόμεναι, διὰ τὸ
μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδη-
σιν ἁμαρτιῶν τὰς λατρεύ-
ουσας, ἅπαξ κεκαθαρμένοις·

3 Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνά-
μνησις ἁμαρτιῶν καὶ ἱναυ-
τόν.

4 Ἀδύνατον γὰρ αἵμα-
ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν
ἁμαρτίας.

5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς
τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν
καὶ προσφορὰν ἐκ ἡθέλησας·
σῶμα δὲ κατηγτίσω μοι.

6 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ
ἁμαρτίας ἐκ εὐδόκησας.

7 Τότε εἶπον· Ἰδὲ ἤκου
(ἐν κεφαλίδι βιβλίου γεγραπ-
ται περὶ ἐμῶ) τὴ ποιήσαι,
ὁ Θεός, τὸ θέλημά σε.

8 Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι
θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλο-
καυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας
ἐκ ἡθέλησας, ὁδὲ εὐδόκη-
σας· (αἵτινες κατὰ τὸν νό-
μον προσφέρουσαι·)

9 Τότε εἶρηκεν· Ἰδὲ ἤκου
τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ
θέλημά σε. Ἀναιρεῖ τὸ
πρώτον, ἵνα τὸ δεύτερον
στήσῃ.

10 Ἐν ᾧ θελήματι ἡία-
σμένοι ἐσμὲν οἱ διὰ τῆς προ-
σφορᾶς τῆς σώματος· τῆ ἴη-
σὲ Χριστῷ ἐφάπαξ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς
ἔσθηκε καθ' ἡμέραν λειτουρ-
γῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλά-
κις προσφέρων θυσίας, αἵ-
τινες οὐδέποτε δύναται πε-
ριελεῖν ἁμαρτίας.

12 Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ
ἁμαρτιῶν προσεέγκας θυ-
σίαν, εἰς τὸ διηνεκές ἐκάθι-
σιν ἐν δεξιᾷ τῆς Θεῆς·

13 Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμε-
νος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ
αὐτοῦ

αὐτῷ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

14 Μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τέλειώκεν εἰς τὸ διηνεκῆς τὰς ἀγιαζομένους.

15 Μαριυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι·

16 Αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτὰς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδούς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτὰς·

17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ἐμὴ μνησθῶ ἔτι.

18 Ὅπως δὲ ἄφεις τούτων, οὐκ ἔτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἐχόντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

20 Ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καθαπτείνου, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ·

21 Καὶ ἱερέα μέλαν ἰπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ·

22 Προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφωρίᾳ σίσεως, ἐξῥανισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς·

23 Καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαροῦ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆς (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγελούμενος).

24 Καὶ κατανόωμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων·

25 Μὴ ἐκκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἐαυτῶν, καθὼς ἐθελοῦσι, ἀλλὰ παρακαλεῖν καὶ τοσέτω μάλλον, ὅσῳ βλέπει ἐγίξουσιν τὴν ἡμέραν.

26 Ἐκυσίως γὰρ ἁμαρτανόων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ἐκ ἔτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσιάζειν.

27 Φοβερά δέ τις ἐκδοχή κρίσεως, καὶ πυρὸς ζήλου, ἐσθίειν μέλλοντι τὰς ὑπεναντίας.

28 Ἀδείησας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μαρτυρίαι ἀποδινήσκει·

29 Πρόσω (δοκεῖτε) χείρονος ἀξιοθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος ἐν ᾧ ἡγιασθή, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυδρίσας·

30 Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ.

31 Φοδερὸν τὸ ἐμπεισιῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷσι φωτισθέντες, πολλὴν ἀθλήσιν ὑπερμείνατε παθημάτων·

33 Τὸτο μὲν οὐκ εἰς τοὺς
 τε καὶ θλίψεσι θεωρεῖσθαι
 τοῖς τὸτο δὲ, κοινῶν τῶν
 οὕτως ἀναγεφωμένων γενη-
 δέσθαι.

34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς
 με συνεπαθήσατε, καὶ τὴν
 ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων
 ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσε-
 δέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν
 ἐν ἐαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξίν
 ἐν ἕραιοις, καὶ μένησαν.

35 Μὴ ἀποδαλῆτε ἐν τὴν
 παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει
 μισθοδοσίαν μεγάλην.

36 Ὑπομνήσθητε γὰρ ἔχε-
 ρεῖαν, ἵνα τὸ θέλημα
 τῆς Θεοῦ ποιήσασθε, κομί-
 σασθε τὴν ἐπαγγελίαν.

37 Ἐτι γὰρ μικρὸν ὅσον
 ὅσον, ὃ ἐρχόμενον ἤξει, καὶ
 ὃ χρόνῳ.

38 Ὁ δὲ δικαίος ἐκ πί-
 στως ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑπο-
 σείληται, ἐκ εὐδοκίᾳ ἢ ψυ-
 χῇ με ἐν αὐτῷ.

39 Ἡμεῖς δὲ ἐκ ἐσμὲν
 ὑποφορῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλ-
 λά πίστεως εἰς περισποίησιν
 ψυχῆς.

Κεφ. ια'. ιι.

ΕΣΤΙ ΔΕ ΠΙΣΤΙΣ, ΕΛΠΙΖΟ-
 μένων ὑπόστασις, πραγ-
 μάτων ἐλεγχος οὐ βλεπο-
 μένων.

2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμας
 ἡρῆθησαν οἱ πρεσβύτεροι.

3 Πίστει νοῦμεν κατηρ-
 τίσθαι τοὺς αἰῶνας ἐρήματι
 Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων
 τὰ βλεπόμενα γεγονέναι.

4 Πίστει πλείονα θυσίαν
 ἂν παρὰ Καὶν προσήνε-
 κε τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυ-
 ρήθη εἶναι δίκαιος, μαρ-
 τυρῆνται ἐπὶ τοῖς ὅμοις
 αὐτῷ τοῦ Θεοῦ· καὶ δι' αὐ-
 τῆς ἀποθανόντων ἐτι λαλεῖται.

5 Πίστει Ἐνώχ μετετέ-
 θη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον·
 καὶ οὐκ εὕρεσκετο, διότι με-
 τέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός· πρὸ
 γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτῷ
 μεμαρτύρηται εὐηρηστικῶς
 τῷ Θεῷ.

6 Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύ-
 νατον εὐαρεσθῆσαι· πιστεύσαι
 γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον
 τῷ Θεῷ, ὅτι ἐστὶ, καὶ τοῖς
 ἐκζητήσιν αὐτὸν μισθοδο-
 τῆς γίνεσθαι.

7 Πίστει χρηματισθεὶς
 Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλε-
 πομένων, εὐλαβηθεὶς κατι-
 σκεύασε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν
 τοῦ οἴκου αὐτοῦ· δι' ἧς κα-
 τέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς
 κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγί-
 νεο κληρονομία.

8 Πίστει καλέμενος Ἀ-
 βραάμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς
 τὸν τόπον, ὃν ἡμελλε λα-
 βάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ
 ἐξῆλθε, μὴ ἐπιστάμενος πᾶς
 ἔρχεται.

9 Πίστει παρῳκῆσεν εἰς
 τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὡς
 ἀλλοτρίαν, ἐν σκηνᾷ κα-
 τοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰα-
 κώβ τῶν συκληρονόμων τῆς
 ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς.

10 Ἐξεδίχετο γὰρ τὸν

τῆς
 ἧς τῆς
 Θεός.

11
 ἔα δὲ
 σπέρμα
 καιρὸν
 πιστῶν
 λαμῶν.

12
 ἡρῆθη
 μένη,

οὐρανὸν
 σὲ ἄρ-
 λῶν τῶν

εἰδμή
 13

οὗτοι
 τὰς ἐπὶ
 ῥῶθεν

πεισθ
 νοί, καὶ
 ξένου
 ἐπὶ τῇ

14
 γούτες,
 ἰδὶδα ἐ

15
 ἐμνημό-
 εἶχον
 ψαί.

16
 εἰς γούτα
 νίου δ

αὐτοῦς
 καλεῖσθαι
 γὰρ αὐ-

17
 Ἀβραάμ
 εἰς μένη

τὰς διμελῆς ἔχουσιν πόλιν,
ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ
Θεός.

11 Πίσει καὶ αὐτὴ Σάρ-
ρα δύναμιν εἰς καταβολὴν
σπέρματος ἔλαβε, καὶ παρὰ
καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἵππῃ
πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγελ-
λάμενον.

12 Διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεν-
νήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρω-
μένῃ, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ
οὐρανοῦ τῷ πλῆθει, καὶ ὡ-
σεὶ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖ-
λος τῆς θαλάσσης ἡ ἀνα-
ρίθμητος.

13 Καὶ ὅτι πάντες ἀπέθανον
οὗτοι πάντες, μὴ λαθόντες
τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρ-
ρωθεν αὐτὰς ἰδόντες, καὶ
πεισθέντες, καὶ ἀσπασάμε-
νοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι
ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν
ἐπὶ τῆς γῆς.

14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέ-
γοντες, ἐμφανίζουσιν ὅτι πα-
ρίστα ἐπιζητοῦσι.

15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης
ἐμνημόευσεν, ἀφ' ἧς ἐξῆλθεν,
ἔχον ἂν καιρὸν ἀνακάμ-
ψαι.

16 Νυνὶ δὲ κρείττονος ὁ-
ρέγουμαι, τουτέστιν, ἵππου
ἰκνύου διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται
αὐτοὺς ὁ Θεός, Θεὸς ἐπι-
καλεῖσθαι αὐτῶν ἡτοίμασε
γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

17 Πίσει προσεήνοχεν
Ἀβραάμ τὸν Ἰσαὰκ πει-
ραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ

προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας
ἀναδεξάμενος.

18 Πρὸς ὃν ἐλαλήθη· Ὁ-
τι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι
σπέρμα.

19 Λογισάμενος ὅτι καὶ
ἐκ νεκρῶν ἐφείρειν δυνατὸς ὁ
Θεός· ὁδὸν αὐτὸν καὶ ἐν πα-
ραβολῇ ἐκομίσασθαι.

20 Πίσει περὶ μελλόντων
εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰα-
κώβ καὶ τὸν Ἡσαΐ.

21 Πίσει Ἰακώβ ἀπο-
διήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰω-
σὴφ εὐλόγησε· καὶ προσε-
κύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς
ῥάβδος αὐτῆς.

22 Πίσει Ἰωσὴφ τελευ-
τῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε,
καὶ περὶ τῶν ὁσίων αὐτοῦ
ἐνεείλατο.

23 Πίσει Μωσῆς γεννη-
θεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ
τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι
εἶδον ἀγεῖον τὸ παιδίον· καὶ
οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάτα-
γμα τῆ βασιλείας.

24 Πίσει Μωσῆς μέγας
γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι
υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ.

25 Μᾶλλον ἐλόμενος συγ-
κακωχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ
Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν
ἀμαρτίας ἀπολαύειν.

26 Μείζονα πλῆτον ἡγη-
σάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θη-
σαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ
Χριστοῦ ἀπέβλεπε γὰρ εἰς
τὴν μισθαιοδοσίαν.

27 Πί-

27 Πίγει κατέλιπεν Αἰγυπτιον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὄρων ἐκαρτέρησε.

28 Πίγει πεποίηκε τὸ πᾶσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματός, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα, θίγῃ αὐτῶν.

29 Πίγει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς· ἥς πείραν λαβόντες οἱ Αἰγυπτίοι κατεπόδησαν.

30 Πίγει τὰ τείχη Ἱεριχώ ἔπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἐπὶ ἡμέρας.

31 Πίγει Ῥαὰβ ἡ πόρνη ἔ συναπώλει τοῖς ἀπειθήσασιν, δεξαμένη τὰς καίασκόπους μετ' εἰρήνης.

32 Καὶ τί ἐτι λέγω· Ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε καὶ Σαμφὼν, καὶ Ἰεφθάε, Δαβὶδ τε καὶ Σαμὴλ, καὶ τῶν προφητῶν.

33 Οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, ἐργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν σόματα λεόντων·

34 Ἐσέσσαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον σόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων·

35 Ἐλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τὰς νεκρὰς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανί-

σθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν·

36 Ἄλλοι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ ματίγων πείραν ἔλαβον, ἐτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς.

37 Ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόβῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰείοις δέρμασιν· ὑπερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι·

38 (Ὡς ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ κόσμου) ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς.

39 Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν·

40 Τῷ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειώσῃ.

Κεφ. ιβ'. 12.

Τοιγαρὲν καὶ ἡμεῖς τοσούτον ἔχοντες περιεκείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα·

2 Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε γαυρὸν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ

τε τῷ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν.

3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀνιλογίαν, ἵνα μὴ κάμῃτε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

4 Οὕτω μέχρῃς αἵματι αὐτοκατέστη πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι·

5 Καὶ ἐκλήθησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Ὅτι μὲν, μὴ ἐλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύθῃ, ὑπὸ αὐτῇ ἐλεγχόμεν·

6 Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μασιτοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

7 Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;

8 Εἰ δὲ χωρὶς ἐστὶ παιδείας, ἥς μέτοχοι γεγόνασιν πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ ἔχ υἱοί.

9 Εἴτα, τὲς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἰχομεν παιδείας, καὶ ἐνείρετόμεθα· ὁ πολλῶν μᾶλλον ὑποταγασόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν;

10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκῶν, αὐτοῖς, ἐπαίδευσεν· ὁ δὲ, ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς αἰδιότητος αὐτῆς.

11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρὸς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγενημένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.

12 Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παρακλυμένα γόνατα ἀνορθώσατε·

13 Καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

14 Εἰρήνην διώκει μετὰ πάντων, καὶ τὸν αἴσασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον·

15 Ἐπισκοποῦντες μὴ τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μὴ τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύεσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί.

16 Μὴ τις πόρνη, ἢ βέβηλος, ὡς Ἡσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδωκε τὰς πρωτότοκας αὐτοῦ.

17 Ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομήσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μετάνοιās γὰρ τόπον ἔχεν, καίπερ μετὰ δακρυῶν ἐκζητήσας αὐτήν.

18 Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφώμεθα ὄρει, καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ, καὶ γνόφῳ, καὶ σκότῳ, καὶ θυέλλῃ,

19 Καὶ σάλπιγγι ἥχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἥς οἱ ἀκούσαντες

σαντες παρηγήσαντο μὴ προσ-
τεθῆναι αὐτοῖς λόγον.

20 (Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ
διαγελλόμενον· Καὶν θηρίον
δίγῃ τοῦ ὄρους, λιθοβολη-
θήσεται, ἢ βολίδι κατὰλο-
ξευθήσεται.

21 Καὶ οὕτω φοβερὸν ἦν
τὸ φανταζόμενον, Μωσῆς εἶ-
πεν· Ἐκφοβὸς εἰμι καὶ ἐν-
τρομοῦ.)

22 Ἀλλὰ προσεληλύθα-
τε Σιών ὄρει, καὶ πόλει Θε-
οῦ ζώντῳ, Ἱερουσαλήμ ἐ-
πουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἁγ-
γέλων,

23 Πανηγύρει καὶ ἐκκλη-
σία πρωτοτόκων ἐν οὐρα-
νοῖς ἀποτεγγραμμένων, καὶ κρι-
τῇ Θεῷ πάντων, καὶ πνεύμα-
σι δικαίων τετελειωμένων,

24 Καὶ διαθήκης νέας με-
σίτη Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ἑαν-
τισμοῦ, κρείττονα λαλοῦντι
παρὰ τὸν Ἀβελ.

25 Βλέπετε μὴ παραι-
λήσησθε τὸν λαλοῦντα· εἰ
γὰρ ἐπεῖνοι ἐκ ἔφυσον, τὸν
ἐπὶ τῆς γῆς παραινήσάμενοι
χρημαλίζοντα, πολλῶ μάλ-
λον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπὸ ἑβρανῶν
ἀποσρεφόμενοι,

26 Οὐ ἡ φωνὴ τὴν γῆν
ἐσάλευσεν τότε· νῦν δὲ ἐπήγ-
γελλαι, λίβων· Ἐτι ἅπαξ ἐ-
γὼ σείω καὶ μόνον τὴν γῆν,
ἀλλὰ καὶ τὸν ἑβραϊόν.

27 Τὸ δὲ, ἐτι ἅπαξ, δη-
λοῖ τῶν σαλευομένων τὴν με-
τάθεσιν, ὡς πεποιημένων, ἵνα
μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα.

28 Διὸ βασιλείαν ἀσά-
λευτον παραλαμδάνουτες, ἐ-
χωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύ-
ωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ
αἰδῶς καὶ εὐλαβείας.

29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν πῦρ κατὰναλίσκον.

Κεφ. ιγ'. 13.

Η Φιλαδέλφια μενέτω.
2 Τῆς φιλοξενίας
μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύ-
της γὰρ ἑλθόν τινες ξενί-
σαντες ἀγγέλως.

3 Μιμνήσκεσθε τῶν δι-
σμίων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν
κακῶχρημένων, ὡς καὶ αὐτοὶ
ἦντες ἐν σώματι.

4 Τίμιον ὁ γάμον ἐν πα-
σι, καὶ ἡ κοίτη ἀμιάντω·
πόρνης δὲ καὶ μοιχῆς κρινεῖ ὁ
Θεός.

5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρέ-
πος· ἀρκέμενοι τοῖς παρῶ-
σιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν· Οὐ
μή σε ἀνῶ, ἐθ' ἐ μή σε ἐγ-
καταλίπω.

6 Ὡς τε θαρξύνεις ἡμᾶς
λέγειν· Κύριον ἐμοὶ βοηθός,
καὶ ἐ βοθηθήσομαι τί ποι-
ήσει μοι ἄνθρωπος.

7 Μνημονεύετε τῶν ἡγου-
μένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλη-
σαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·
ὧν ἀναδευεῖν τις τὴν ἐκείσιν
τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε
τὴν πίσιν.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς Χρὶς καὶ
σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ
ξέναις μὴ περιφέρεσθε· κα-

λόν

λόν γὰρ
τὴν κα-
τὰ οὐρανὸν
ἐν οἷς ἐ-
ξοικισθῶμεν

10

ἐξ οὗ
ἐξουσία
ἰσχυροῦ

11

ζώων τῶν
τίμων ἐν
ἀρχαῖς
μακάριον

παρεμύνηται

12

ἀγίασθη-
τε τὸ πνεῦμα
τοῦ κυρίου

13

πρὸς ἀ-
ποκάλυψιν
φροῦν

14

μένοντα
μέλλουσιν
ἐλθεῖν

15

ρωμεν
παντὸς
πρὸς χεῖρας
ὀνόματι

16

κοινωνίᾳ
τοιαύτη
ἀρετῆς

17

μένοις
αὐτοῖς
πρὸς τὰ
λόγον

18

πρὸς τὸν
κύριον

19

λὸν γὰρ χάρις βεβαιῆσθαι
τὴν καρδίαν, ἢ βρώμασιν,
ἐν οἷς ἐκ ὠφελήθησαν οἱ πε-
ριπαλήσαντες.

10 Ἐχομεν δυσιασθήριον,
ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν
ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λα-
τρεύοντες.

11 Ὡν γὰρ εἰσφέρεται
ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἀμαρ-
τίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ
ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώ-
ματα καθακαίειται ἔξω τῆς
παρεμβολῆς.

12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα
ἁγιασθῇ διὰ τοῦ ἰδίου αἵμα-
τος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύ-
λης ἔπαυε.

13 Τοίνυν ἐξερχόμεθα
πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμ-
βολῆς, τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ
φέροντες.

14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὥδε
μένεσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν
μέλλουσαν ἐπιζητῶμεν.

15 Δι' αὐτῶ οὖν ἀναφέ-
ρωμεν θυσίαν αἰνέσεως δια-
πανήδους τῷ Θεῷ, τῷ ἔστι, καρ-
πὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ.

16 Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ
κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε·
τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐ-
κρεσιῖται ὁ Θεός.

17 Πείθεσθε τοῖς ἡγου-
μένοις ὑμῶν, καὶ ὑπαίκετε·
αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑ-
πὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς
λόγον ἀποδώσουσιν, ἵνα με-

τὰ χαρᾶς τῷτο ποιῶσι, καὶ
μὴ γενάζοντες ἀλυσίτελεις γὰρ
ὑμῖν τῷτο.

18 Προσεύχεσθε περὶ ἡ-
μῶν· πεποιθήσαμεν γὰρ ὅτι
καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν
πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀνα-
σρέφεσθαι.

19 Περισοσίεως δὲ πα-
ρακαλῶ τῷτο ποιῆσαι, ἵνα
τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰ-
ρήνης, ὁ ἀναπαύων ἐκ νεκρῶν
τὸν ποιμένα τῶν προβά-
των τὸν μέγαν ἐν αἵματι δια-
θήκης αἰωνίης, τὸν Κύριον ἡ-
μῶν Ἰησοῦν.

21 Καταβίβασαι ὑμᾶς ἐν
παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποι-
ῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποι-
ῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώ-
πιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰώνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λό-
γου τῆς παρακλήσεως καὶ
γὰρ διὰ βραχέων ἐπέειπα
ὑμῖν.

23 Γινώσκειτε τὸν ἀδελ-
φὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον·
μεθ' ἑ (ἐὰν τάχιον ἔρχηται)
ὑπομαί ὑμᾶς.

24 Ἀσπάσασθε πάντας
τὰς ἡγμένους ὑμῶν, καὶ πάν-
τας τὰς ἀγίας. Ἀσπάζονται
ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάν-
των ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου.

ΙΑΚΩΒΟΥ

ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολὴ καθολικὴ.

Κεφ. α'. Ι.

ΙΑΚΩΒΟΣ Θεῷ καὶ Κυ-
ρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ δειλοῖς,
ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν
τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.

2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσα-
σθε, ἀδελφοί μου, ὅταν
πειρασμοῖς περιπέσητε ποι-
κίλοις·

3 Γινώσκοντες ὅτι τὸ δο-
κίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κα-
τεργάζεται ὑπομονήν·

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον
τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέ-
λειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ
λείπόμενοι.

5 Εἰ δὲ τις ὑμῶν λείπε-
ται σοφίας, αἰτείτω παρὰ
τῷ διδόντι Θεῷ πᾶσιν ἀ-
πλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντι· καὶ
δοθήσεται αὐτῷ.

6 Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει,
μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ
διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι
θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ
ἐπιπυκνόμενῳ.

7 Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄν-
θρωπος ἐκείνῳ ὅτι λήψεται
τι παρὰ τῷ Κυρίῳ.

8 Ἀνὴρ διψυχός, ἀκα-
τάστατος ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς αὐτοῦ.

9 Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελ-
φός ὁ ταπεινός ἐν τῷ ὕψει
αὐτοῦ·

10 Ὁ δὲ πλῆσις, ἐν τῇ
ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς
ἄνθρωπος χόρτου παρελεύσε-
ται.

11 Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος
σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε
τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐ-
τοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέ-
πεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ
ἀπώλειο· οὕτω καὶ ὁ πλῆσις
ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μα-
ρανθήσεται.

12 Μακάριος ἀνὴρ ὃς
ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δο-
κιμῶς γενόμενος λήψεται τὸν
στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγ-
είλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγα-
πῶσιν αὐτόν.

13 Μηδεὶς πειραζόμενος
λεγέτω, ὅτι ἀπὸ τῆς Θεῷ
πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀ-
πείραστός ἐστι κακῶν, πειρά-
ζει δὲ αὐτὸς ὑμένα.

14 Ἐκαστος δὲ πειρά-
ζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπι-
θυμίας ἐξελλκόμενος καὶ δι-
λεαζόμενος.

15 Εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλ-
λαβοῦσα τίκει ἀμαρτίαν· ἡ
δὲ ἀμαρτία ἀποτελεσθεῖσα
ἀποκτείνει θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελ-
φοί μου ἀγαπητοί.

17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ

καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνω-
θεν ἐστὶ, καταβαῖνον ἀπὸ
τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ
ὃ οὐκ ἐνὶ παραλλαγῇ, ἡ
τροπῆς ἀποσκίασμα.

18 Βουλευθεὶς ἀπεκύη-
σεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας,
εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρ-
χὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτι-
σμάτων.

19 Ὡστε, ἀδελφοί μου
ἀγαπήτοί, ἔσω πᾶς ἄνθρω-
πος ταχύς εἰς τὸ ἀκῦσαι,
βραδύς εἰς τὸ λαλῆσαι, βρα-
δύς εἰς ὀργήν.

20 Ὅργῃ γὰρ ἀνδρὺς,
δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργά-
ζεται.

21 Διὸ ἀποθέμενοι πᾶ-
σαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεΐαν
κακίας, ἐν πραύτητι δέ-
ξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον,
τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς
ψυχὰς ὑμῶν.

22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ
λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροα-
ταί, παραλογιζόμενοι ἑαυ-
τοῖς.

23 Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς
λόγου ἐστὶ καὶ ὃ ποιητὴς, ἔτι
ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοῶν τὸ
πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐ-
τοῦ ἐν ἐσότητι.

24 Καλενόησε γὰρ ἑαυτὸν,
καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπε-
λάλει ὁποῖον ἦν.

25 Ὁ δὲ παρακύψας εἰς
νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευ-
θερίας, καὶ παραρμείνας, ἔτι
οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς
γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔρ-

γος, ἔτι μακάριος ἐν τῇ
ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.

26 Εἴ τις δοκεῖ θρησκός
εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλινα-
γῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ'
ἀπαλὼν καρδίαν αὐτοῦ, τέ-
τε μάταιος ἡ θρησκεία.

27 Θρησκεία καθαρά καὶ
ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ
πατρὶ, αὕτη ἐστὶν ἐπισκέπ-
τεσθαι ὀφθαλμοὺς καὶ χήρας ἐν
τῇ θλίψει αὐτῶν ὁσπίλον
ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Κεφ. β'. 2.

Α Δελφοί μου, μὴ ἐν
προσωποληψίαις ἔ-
χετε τὴν πίσιν τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς
δόξης.

2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς
τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ
χρυσόδακτυλῖος ἐν ἐσθῇτι
λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτω-
χὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῇτι,

3 Καὶ ἐπιέλψητε ἐπὶ
τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα
τὴν λαμπρὰν, καὶ εἴπηε αὐ-
τῷ· Σὺ καὶ ὧδε καλῶς·
καὶ τῷ πτωχῷ εἴπηε· Σὺ γῆ-
δι ἐκεῖ, ἢ καὶ ὧδε ὑπὸ τὸ
ὑποπόδιόν μου.

4 Καὶ ὃ διεκρίθη ἐν
ἑαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε κρείται
διαλογισμῶν πονηρῶν·

5 Ἀκύνει, ἀδελφοί μου
ἀγαπήτοί, ὃς ὁ Θεὸς ἐξελέ-
ξατο τὰς πτωχὰς τῷ κόσμῳ
τέτε, πλουσίους ἐν πίστει, καὶ
κληρονόμους τῆς βασιλείας τοῦ
ἐπιγεγάτατο τοῖς ἀγαπῶσιν
αὐτόν·

Ο ο

6 Ὑμεῖς

6 Ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν· οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κρίσιν;

7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς;

8 Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφήν· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποιεῖτε.

9 Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἀμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλπίχομενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται.

10 Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, παταίσει δὲ ἐν ἐνὶ, γέγονε πάντων ἔνοχος.

11 Ὁ γὰρ εἰπών· Μὴ μοιχεύσης, εἶπε καί, Μὴ φονεύσης. εἰ δὲ ὁ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ, γέγονας παραβάτης νόμου.

12 Οὕτω λαλεῖτε, καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι.

13 Ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· καὶ κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

14 Τί τὸ ὀφελος, ἀδελφοί μου, εἰάν τις λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχει; καὶ δύναται ἡ πίστις σώσαι αὐτόν;

15 Ἐάν δὲ ἀδελφὸς ἡ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, καὶ

λειπόμενοι ὥσπερ τῆς ἡμέρας τροφῆς,

16 Εἴπη δὲ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χοριάζεσθε· μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τῷ σώματι, τί τὸ ὄφελος;

17 Οὕτω καὶ ἡ πίστις, εἰάν μὴ ἔργα ἔχη, νεκρά ἐστὶ καθ' ἑαυτήν.

18 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Σὺ πίσιν ἔχεις, καὶ γὰρ ἔργα ἔχω· δείξόν μοι τὴν πίσιν σε ἐκ τῶν ἔργων σου, καὶ γὰρ δείξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίσιν μου.

19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἰς ἐσὶ· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύεις, καὶ φρίσσει.

20 Θέλεις δὲ γινῶναι, ὡς ἀνδρωπε κενεῖ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν;

21 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἰσογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη.

24 Ὁρᾶτε τοίνυν, ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος, καὶ ἐκ ἐκ πίστεως μόνον;

25 Ὁμοίως δὲ καὶ Παῦλος
ἡ πόρνη ἐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἁγίλους, καὶ ἐτέρα ὁδῶ ἐκβαλῶσα;

26 Ὡσπερ γὰρ τὸ σῶμα
χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστίν,
οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν
ἔργων νεκρά ἐστίν.

ΚΕΦ. γ'. 3.

ΜΗ' πολλοὶ διδάσκα-
λοι γίνεσθε, ἀδελφοί
μη, εἰδότες ὅτι μεῖζον κρί-
μα ληψόμεθα.

2 Πολλὰ γὰρ πλαιοῖμεν
ἄπαντες· εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ
πλᾶται, ἔτι τέλει αἰῶνος,
δυνατὸς χαλιναγωγεῖται καὶ
ὅλον τὸ σῶμα.

3 Ἰδοὺ, τῶν ἵππων τῆς
χαλινῆς εἰς τὰ σόματα βάλ-
λομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι.
αὐτὰς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶ-
μα αὐτῶν μείαγομεν.

4 Ἰδοὺ, καὶ τὰ πολλοῖα τη-
 λικαυτὰ ὄντα, καὶ ὑπὸ σκλη-
 ρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, με-
 τὰ γαίαι ὑπὸ ἐλαχίστης πη-
 δαλίας, ὅπως ἂν ἡ ὁρμηὶ τοῦ
 ἐνθρονιστοῦ βέλῃται.

5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μι-
κρὸν μέλος ἐστὶ, καὶ μεγαλαυ-
χεῖ ἰδοὺ, ὀλίγον πῦρ ἡλί-
κην ὕλην ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, ὁ
κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως
ἡ γλῶσσα καθίσταται· ἐν τοῖς
μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα
ἕλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζου-
σα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως,

καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γε-
έννης.

7 Πᾶσα γὰρ φύσις θη-
ρίων τε καὶ πτερυγίων, ἐρπε-
τῶν τε καὶ ἑταλίων, δαμάζε-
ται καὶ δεδάμασαι τῇ φύσει
τῇ ἀνθρωπίνῃ.

8 Τὴν δὲ γλῶσσαν ὑδαὶς
δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι,
ἀκατάσχετον κακόν· μετὰ
τοῦ θανάτου φέρεται.

9 Ἐν αὐτῇ εὐλογῶμεν τὸν
Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐ-
τῇ καταρτίζοντες τὰς ἀνθρώ-
πους τὰς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ
γεγονότας.

10 Ἐκ τῆ αὐτῆς φόμα-
 τος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ
 καίρα. Οὐ χρεὴ, ἀδελφοί
 μου, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι.

II Μήτις ἡ πηγὴ ἐκ τῆς
αὐτῆς ὑπὸς βρύει τὸ γλυκὺ
καὶ τὸ πικρὸν;

12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί
με, συκῇ ἐλαίας ποιῆσαι,
ἢ ἄμπελου σῦκα; οὕτως ὁ
δεμίᾳ πηγῇ αἰλουκὸν καὶ ἡλυκὸν
ποιῆσαι ὕδωρ.

13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δεξιᾷ τῇ ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν περὶ αὐτῆς σοφίας.

14 Εἰ δὲ ζῆλον περὶ
ἐχέτε καὶ ἐρίθειαν ἐν τῇ καρ-
δίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχα-
σθε καὶ ψευδεσθε κατὰ τῆς
ἀληθείας.

15 Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σο-
φία ἀνωθεν κατερχομένη,
Ο Ο 2. ἀλλ'

ἀλλ' ἐπίγειοι, ψυχικὴ, δαιμονιώδης.

16 Ὅπως γὰρ ζῆλος καὶ ἐρίθεια, ἐκεῖ ἀκατασασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα.

17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνὴ ἐστίν, ἐπειτα εἰρηνικὴ, ἐπειεικὴς, εὐπειθὴς, μετὴ ἐλέως καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος.

18 Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιεῖσιν εἰρήνην.

Κεφ. δ'. 4.

ΠΟθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στραλειομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;

2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε, καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπίλυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε δὲ, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς.

3 Αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν διαπαντήσῃτε.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, ἅτε οἶδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου, ἐχθρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν; ὅς ἂν ἔν βεληθῇ φίλος εἶναι τῷ κόσμῳ, ἐχθρὸς τῷ Θεῷ καθίσταται.

5 Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόρον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατήκησεν ἐν ἡμῖν;

6 Μείζονα δὲ δίδωσι χά-

ριν, διὸ λέγει· Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσειται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ· ἀνίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεσθαι ἀφ' ὑμῶν.

8 Ἐργίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐργεῖτε ὑμῖν· καθαρίσατε χεῖρας, ἀμαρτωλοὶ, καὶ ἀγνίστατε καρδίας, διψυχοί.

9 Ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.

10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.

11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφῷ, καὶ κρίνων τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμον, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, ἐκ εἰς ποιητῆς νόμου, ἀλλὰ κρίνεις.

12 Εἰς ἐστίν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ τίς εἶ, ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον;

13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· Σήμερον ἡ αὔριον πορευώμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν εἶνα, καὶ ἐμπορευώμεθα, καὶ κερδήσωμεν.

14 Οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· πῶς γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμῆς γὰρ ἐστίν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινόμενη, ἔπειτα δὲ ἀφανισμένη.

15 Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς·

Ἐὰν

Ἐὰν ὁ Κύριος^Θ θελήσῃ, καὶ ζήσωμεν, καὶ ποιήσωμεν τὰ-το ἣ ἐκείνῳ.

16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη, πονηρά ἐστιν.

17 Εἰδότες οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιεῖν, ἀμαρτία αὐτῶ ἐστιν.

Κεφ. ε'. 5.

Α ΓΕ νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις.

2 Ὁ πλῆτος^Θ ὑμῶν σέσπη, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σπλιόδεντρα γέγονεν.

3 Ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος^Θ κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῶν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐδησαυρίσατε ἐν ἐσχαταῖς ἡμέραις.

4 Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμνησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπεσπρημένος ἀπ' ὑμῶν, κρᾶζει· καὶ αἰβοαὶ τῶν θεισανάντων εἰς τὰ ἔσθλα Κυρίου σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν.

5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐσπαλιαλήσατε· ἐδρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς·

6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· ἐκ ἀνιλιώσεσθαι ὑμῶν.

7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας

τοῦ Κυρίου. ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν πρῶτον καὶ ὄψιμον.

8 Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στήριξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε.

9 Μὴ γενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰδὲ, ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν.

10 Ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, ἀδελφοί μου, καὶ τῆς μακροθυμίας, τὰς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου.

11 Ἰδοὺ, μακαρίζομεν τὰς ὑπομένοντας. τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺ σπλαγχνὸς ἐστὶν ὁ Κύριος^Θ καὶ οἰκτίρμων.

12 Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρεον· ἦτις δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὐ, οὐ· ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσῃτε.

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῶν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω.

14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῶν; προσκαλεσάσθω τὰς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

Ο Ο 3

15 Καὶ

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἁμαρτίας ἢ πεπονηκώς, ἀφεδήσειται αὐτῷ.

16 Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ ἔχουσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. πολὺ ἰσχύει δέσεις δικαίαι ἐνεργουμένη.

17 Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρεῖξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ

τῆς γῆς ἐνιαυτὸς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ.

18 Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

19 Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιγρέψῃ τις αὐτὸν,

20 Γινώσκέτω ὅτι ὁ ἐπιγρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδῆ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολὴ καθολικὴ πρώτη.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας·

2 Κατὰ πρόβωσιν Θεοῦ πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ἔνταξιν αἵματι Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀληθινὴ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτῷ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἁφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἁμαρτίας, τέλει ἡμεῖς ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς,

5 Τὸς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἰσχύατος.

6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὁλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς·

7 Ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσοῦ, τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς ὅθι δοκιμαζομένου, εὗρεθῇ εἰς ὄψαιον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν.

ξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Ὅν ἐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ὥρτι μὴ ὀρῶντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκκλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ.

9 Κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐζηήτησαν καὶ ἐξηρεύησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες.

11 Ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἡ ποῖον καιρὸν ἐδήλω τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας.

12 Οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἐαυτοῖς, ἡμῖν δὲ δικαίον αὐτὰ, ἀ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπὸ ἑρανοῦ, εἰς ᾧ ἐπιθυμῶσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

13 Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διακονίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσαιτε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς παροίεσι ἐν τῇ ἀνείᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις.

15 Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαίνα ὑμᾶς ἅγιον, καὶ αὐ-

τοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε.

16 Διότι γέγραπται· Ἄγιοι γένησθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι.

17 Καὶ εἰ παλιέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνουσα κατὰ τὸ ἐκαστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀνασράφητε.

18 Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς μαλακίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαράδοτον.

19 Ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἁμῶν ἀμώμῳ καὶ ἀσπίλῳ Χριστῷ.

20 Προεγνωσμένων μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντων δὲ ἐπὶ ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς,

21 Τὰς δὲ αὐτὴ πωτεύοντας εἰς Θεὸν τὸν εἰείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥς τε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν.

22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡμικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκλεινῶς.

23 Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σποράς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφδάρι, διὰ λόγου ζωῆς Θεοῦ καὶ μένοντες εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χορῆ,

χόριθ, κὶ πᾶσα δόξα ἀν-
θρώπων ὡς ἀνθῶ χόριθ· ἐξ-
ηράνθη ὁ χόριθ, κὶ τὸ ἀν-
θῶ αὐτῷ ἐξέπεισι.

25 Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τῷτο
δὲ εἰς τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγε-
λισθὲν εἰς ὑμᾶς·

Κεφ. β'. 2.

Α Ποδόμενοι ἔν πᾶσαν
κακίαν κὶ πᾶντα δό-
λον κὶ ὑποκρίσεις κὶ φθόνους
κὶ πᾶσας καλαλαλίας,

2 Ὡς ἀβιγεννήλια βρέφη,
τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπι-
ποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐ-
ξηθῆτε·

3 Εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι
Χρηστὸς ὁ Κύριος.

4 Πρὸς ὃν προσερχόμε-
νοι, λίθον ζῆντα, ὑπὸ ἀν-
θρώπων μὲν ἀποδοκιμα-
σμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκ-
τὸν, ἔτιμον·

5 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι
ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἷκῳ
πνευματικῷ, ἱεράτευμα ἁ-
γίων, ἀνένικαι πνευματικῶς
δυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ
Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διὸ κὶ περιέχει ἐν τῇ
γραφῇ· Ἰδὲ τίθημι ἐν Σιών
λίθον ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκ-
τὸν, ἔντιμον· κὶ ὁ πσιεύων
ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταί-
σχυθῇ.

7 Ὑμῖν ἔν ἡ τιμῇ τοῖς
πσιεύουσιν· ἀπειθῶσι δὲ, λί-
θον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομῶντες, οὗτῳ ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας, κὶ λίθος

προσκόμματός, κὶ πέτρα
σκανδάλου·

8 Οἱ προσκόπτουσι τῷ
λόγῳ, ἀπειθῆντες, εἰς ὃ καὶ
ἐτέθησαν.

9 Ὑμεῖς δὲ γένεσθε ἐκλεκ-
τὸν, βασιλείαν ἱεράτευμα,
ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περι-
ποίησιν· ὅπως τὰς ἀρετὰς
ἐξαγγείλῃτε τῷ ἐκ σκότους ὑ-
μᾶς καλέσαντι· εἰς τὸ θαν-
μασθὲν αὐτῷ φῶς.

10 Οἱ ποτὲ οὐ λαὸς, νῦν
δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ οὐκ ἡλε-
ημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

11 Ἀγαπητοί, παρα-
καλῶ ὡς παροίκους κὶ παρε-
πιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν
σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες
στρατεύονται κατὰ τῆς ψυ-
χῆς·

12 Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες κα-
λήν· ἵνα ἐν ᾧ καλαλαῶσιν
ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν
καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες,
δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ
ἐπισκοπῆς.

13 Ὑποτάγητε ἔν πάσῃ
ἀνθρωπίνῃ κτίσει, διὰ τοῦ
Κυρίου· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑ-
περέχορι·

14 Εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι'
αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκ-
δίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἑ-
παινοὶ δὲ ἀγαθοποιῶν·

15 Ὅτι ἕως ἐστὶ τὸ θέ-
λημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιῶν-
τας φιμῶν τὴν τῶν ἀφρώτων
ἀνθρώπων ἀγνώσιν·

16 Ὡς ἰλεύθεροι, κὶ μὴ

ὡς ἐ
κακ
ὡς δ
ἀδελ
Θεὸν
τιμῶ
I
σόμε
δισπ
γαθ
κὶ τ
I
διὰ
Φέρε
ἀδ.κ
2
ἀμα
μενο
ἀγαθ
ὑπομ
ἐὰ Θ
21
ζητε
ὑπὲρ
των ὑ
κολου
αὐτοῖ
22
ποίησ
ἐν τῷ
23
ἀντελ
ἡπείλ
νοῖι δ
24
μᾶν α
σάμα
ἵνα τ
γενόμε

ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δῆλοι Θεῷ.

17 Πάντας τιμήσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπάτε. τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, ἢ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.

19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνειδήσιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πᾶσχων ἀδίκως.

20 Ποῖον γὰρ κλέει, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιεῖντες καὶ πᾶσχοιτε, ὑπομενεῖτε, τὸτο χάρις πάρα Θεῷ.

21 Εἰς τὸτο γὰρ ἐκλήθη, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἑπακολουθήσητε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ.

22 Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ.

23 Ὃς λοιδορέμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πᾶσχων οὐκ ἠπείλει· παρεδίδα δὲ τῷ κρίνῃ δικαίως.

24 Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνῆνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογεγόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζή-

σωμεν· οὗ τῷ μύλῳπι αὐτοῦ ἰάθητε.

25 Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεγράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Κεφ. γ'. 3.

Ομοίως αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἰ τινες ἀπειθήσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνευ λόγου κερδηθῶσιν·

2 Ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν.

3 Ὡς ἐγὼ ἔχῃ ὁ ἐξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ περιδέσεως χρυσίαν, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμου·

4 Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφάρτῳ τῷ παρῆναι καὶ ἡσυχίᾳ πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές.

5 Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἁγαί· γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκασμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν·

6 Ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα· ἥς ἐγενήθη τέκνα, ἀγαδοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικῶντες κατὰ γνώσιν, ὡς ἀσθενεστέρω σκεύει τῷ γυναι-

κείῳ

κείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκλίπεισθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν.

8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὖσπλαγχοι, φιλόφρονες·

9 Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορία ἀντὶ λοιδορίας· τοῦναντίον δὲ, εὐλογοῦντες· εἰδότες ὅτι εἰς τῆτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

10 Ὁ γὰρ θέλων ζῶν ἀγαπᾷ, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη αὐτοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

11 Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν.

12 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακά.

13 Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, ἐὰν τῷ ἀγαθῷ μιμηταὶ γένησθε;

14 Ἀλλ' εἰ καὶ πᾶσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε.

15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. ἔτοιμοι δὲ αἰεὶ πρὸς ἀπολογία παντὶ τῷ αἰτενῇ

ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ περσφύτητος καὶ φόβου·

16 Συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαβῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καλίσχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφῇ.

17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιουῦντας, εἰ θέλει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πᾶσχειν, ἢ κακοποιουῦντας·

18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἁπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ πνεύματι·

19 Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκέρυξεν,

20 Ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἁπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγοι (τρεῖς γινώσκω) ψυχαὶ διασώθηκαν δι' ὕδατος.

21 Ὡς καὶ ἡμᾶς ἀντίτιπον νῦν σώζει βᾶπτισμα, (οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπιπρώτημα εἰς Θεόν) δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,

22 Ὅς ἐσιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανόν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

Κεφ.

Χρ

ὑμεῖς
πλίσσ
σαρκί,
τίας·

2

πων ἐ
λίματ
ἐν σαρκί

3

παρελ
τὸ θέ
τεργάσ
νους ἐ

μίαις,
πύτοις
λολαίρ

4

συντρε
αὐτήν
χυσιν,

5

τῷ ἐτ
ζῶντας

6 Ε

κροῖς
δύοις
σαρκί,
πνεύμα

7

ἡγγικε.
καὶ νή
σευχὰς

8 Π

ἐαυτὲς
τες· ὅτ
πλήθος

9 Φ

ἀνευ γο
10 Ὡς

Κεφ. δ'. 4.

Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑ-
πὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ
ὕμεις τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁ-
πλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν
σαρκί, πέπαυται ἁμαρ-
τίας·

2 Εἰς τὸ μηκέτι ἀνδρώ-
πων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θε-
λήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον
ἐν σαρκί βιώσαι χρόνον.

3 Ἀρκετὸς γάρ ἡμῖν ὁ
παρεληλυθὼς χρόνος τῇ βίῃ
τὸ θέλημα τῶν ἐδιδῶν κα-
τεργάσασθαι, πεπορευμέ-
νους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυ-
μίαις, οἰνοφλυγίαις, κόμοις,
πότησι, καὶ ἀδεμίτοις εἰδω-
λολαίρῳις·

4 Ἐν ᾧ ἐξείζονται, μὴ
συντρεχούτων ὑμῶν εἰς τὴν
αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἐνά-
χυσιν, βλασφημῦντες·

5 Οἱ ἀποδώσιν λόγον
τῷ ἑτοίμῳ ἔχοντι κρῖναι
ζῶντας καὶ νεκρούς.

6 Εἰς τὴν γὰρ καὶ νε-
κροῖς ἐξηγγελίσθη, ἵνα κρι-
θῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους
σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν
πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλος
ἤγγικε. Σωφρονήσατε οὖν
καὶ νήψατε εἰς τὰς προ-
σευχάς.

8 Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς
ἑαυτὲς ἀγάπην ἐκτενῇ ἔχον-
τες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύπτει
πλῆθος ἁμαρτιῶν.

9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους,
ἀνευ γογγυσμῶν.

10 Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε

χάρισμα, εἰς ἑαυτὸς αὐ-
τὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ
οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος
Θεοῦ.

11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λό-
για Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ,
ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ
Θεός· ἵνα ἐν πάσι δοξά-
ζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ᾧ ἔσιν ἡ δόξα καὶ τὸ
κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

12 Ἀγαπήτοί, μὴ ξε-
νίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει
πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινο-
μένη, ὡς ξένος ὑμῶν συμβαί-
νοντι·

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖ-
τε τοῖς τῷ Χριστοῦ παθή-
μασι, χαίρειτε, ἵνα καὶ ἐν τῇ
ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐ-
τοῦ χαρῆτε ἀγαλλιάμενοι.

14 Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνό-
ματι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι
τὸ τῆς δόξης καὶ τὸ τοῦ
Θεοῦ Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀνα-
παύεται· κατὰ μὲν αὐτὸς
βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑ-
μᾶς δοξάζεται.

15 Μὴ γὰρ τις ὑμῶν πα-
σχέτω ὡς φοιτῶν, ἢ κλέπτης,
ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς ἄλλο-
τρισεπίσκοπος·

16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανός,
μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω
δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει
τούτῳ.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ
ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ
τῶν οἴκου τῷ Θεῷ· εἰ δὲ πρῶ-
τον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος
τῶν

τῶν ἀπειθούντων τῷ τῷ Θεῷ
εὐαγγελίῳ ;

18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μό-
λις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ
ἁμαρτωλὸς πῶς φανεῖται ;

19 Ὡς καὶ οἱ πᾶσχοιτες
κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ,
ὡς πιστῶ κτίσει παρατιθέ-
σθωσαν τὰς ψυχὰς ἑαυ-
τῶν ἐν ἀθανάτοισι.

Κεφ. ε'. 5.

Πρεσβύτερος τὸ ἐν ὑμῖν
παρακαλῶ ὁ συμπε-
σβύτερος καὶ μαρτυρὸς τῶν τοῦ
Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ
τῆς μελλούσης ἀποκαλύψ-
τεσθαι δόξης κοινωνός,

2 Ποιμάναι τὸ ἐν ὑμῖν
ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκο-
πῆτες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ'
ἐκασίως· μηδὲ αἰσχροκερ-
δῶς, ἀλλὰ προδύμως·

3 Μηδ' ὡς κατακυριεύ-
οντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύ-
ποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου.

4 Καὶ φανερωθέντος τοῦ
ἀρχιεπισκοπικοῦ, κομμεῖσθε τὸν
ἁμαρτάντιον τῆς δόξης γέ-
φανον.

5 Ὁμοίως νεώτεροι ὑπο-
τάγητε πρεσβυτέροις· πάν-
τες δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσό-
μενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην
ἐγκομίζασθε· ὅτι ὁ Θεὸς
ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται,
ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ
τὴν κραταίαν χεῖρα τοῦ

Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν
καιρῷ·

7 Πᾶσαν τὴν μέριμναν
ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν,
ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν.

8 Νήψατε, γρηγορήσα-
τε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν
διάβολος, ὡς λέων ὤρυόμενος,
περιπατεῖ, ζητῶν τίνα κα-
ταπίη.

9 Ὡς ἀντίστητε τειρεοὶ τῇ
πίσει, ἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν
παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ
ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖ-
σθαι.

10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης
χάριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς
εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγων πα-
θόντας, αὐτὸς καταρτίσαι
ὑμᾶς, στηρίξαι, σθεναρίαι,
θεμελιώσαι.

11 Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ
κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

12 Διὰ Σιλασὸν ὑμῶν τῷ
πιστῷ ἀδελφῷ (ὡς λογίζομαι)
δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρα-
καλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύ-
την εἶναι ἀληθινὴν χάριν τοῦ
Θεοῦ, εἰς ἣν ἐσήκατε.

13 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἡ
ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ, καὶ
Μάρκος ὁ υἱός μου.

14 Ἀσπάσασθε ἀλλή-
λους ἐν φιλήματι ἀγάπης· ἐι-
ρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

ΠΕΤΡΟΣ

Π Ε

Σ

σθ Χ
μῖν λ
σύνη
τῆς

2

πληθ
Θεοῦ,
ἡμῶν.

3

θείας
πρός
δωρημ
σεως
διὰ δ

4

μῖν καὶ
δεδορη
γέννησ
σεως,
κόσμου

5

σπουδ
νέκταν
τῇ π
ἐν δὲ τ

6

ἐγκράτ
τῆς τ
ὑπομοι

7

φιλαδε
λαδελφ

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολὴ καθολικὴ δευτέρα.

Κεφ. α'. Ι.

ΣΥΜΕΩΝ Πέτρος, δὲ-
λῶ καὶ ἀπόστολῶ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσότημον ἡ-
μῶν λαχοῖσι πῖσιν ἐν δικαιο-
σύνῃ τῇ Θεοῦ ἡμῶν καὶ σω-
τῆρῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
πληθυνθεῖη ἐν ἐπιγνώσει τῇ
Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν.

3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς
θείας δυνάμεως αὐτῷ τὰ
πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δε-
δωρημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώ-
σεως τῇ καλέσαντῶ ἡμᾶς
διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς.

4 Δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡ-
μῖν καὶ τίμια ἐπαγγέλματα
δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων
γένησθε θείας κοινωνοὶ φύ-
σεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν
κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς.

5 Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ
σπουδὴν πᾶσαν παρεισε-
νέικαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν
τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν,
ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνώσιν.

6 Ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν
ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρα-
τείᾳ τὴν ὑπομονὴν, ἐν δὲ τῇ
ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν,

7 Ἐν δὲ τῇ εὐσέβειᾳ τὴν
φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φι-
λαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην.

8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑ-
πάρχοντα, καὶ πλεονάζοντα,
οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους
καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐ-
πίγνωσιν.

9 Ὡς γὰρ μὴ πάρεστι
ταῦτα, τυφλὸς ἐστὶ, μυω-
πάζων, λήθην λαβὼν τοῦ κα-
θαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτῷ
ἀμαρτιῶν.

10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί,
σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν
τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν ποι-
εῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποι-
οῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε.

11 Οὕτω γὰρ πλουσιώ-
ς ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἰ-
σοδῶς εἰς τὴν αἰώνιον βα-
σιλείαν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν καὶ
σωτῆρῶ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑ-
μᾶς αἰεὶ ὑπομιμνήσκειν πε-
ρὶ τούτων, καί περ εἰδότας,
καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ πα-
ρέσει ἀληθείας.

13 Δίκαιον δὲ ἡγῆμαι,
ἐφ' ὅσον εἰμι ἐν τούτῳ τῷ
σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς
ἐν ὑπομνήσεϊ.

14 Εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν
ἡ ἀπόδεσις τῷ σκηνώματι
μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι.

P p

15 Σπυ-

15 Σπευδάσω δὲ καὶ ἐκά-
στοι εἶχειν ὑμᾶς μίᾱ τὴν
ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων
μνήμην ποιεῖσθαι.

16 Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις
μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγ-
νωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τῷ Κυ-
ρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ δύνα-
μιν καὶ παρεσίαν, ἀλλ' ἐπό-
πται γενηθέντες τῆς ἐκείνου
μιγαλειότητι.

17 Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεῷ
πατρός τιμὴν καὶ δόξαν, φω-
νῆς ἐνεχθεῖσης αὐτῷ τοι-
ᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρε-
πῆς δόξης· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἔγω
εὐδόκησα.

18 Καὶ ταύτην τὴν φω-
νὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐ-
ρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐ-
τῷ ὅντες ἐν τῷ ὄρει τῷ
ἁγίῳ.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιό-
τερον τὸν προφητικὸν λόγον,
ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχον-
τες, ὡς λύχνῳ φαίνουσι ἐν
κυχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡ-
μέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφό-
ρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν.

20 Τοῦτο πρῶτον γινώ-
σκοιτες, ὅτι πᾶσα προφη-
τεία γραφῆς, ἰδίως ἐπιλύ-
σεως οὐ γίνεσθαι.

21 Οὐ γὰρ δολήματι
ἀνθρώπου ἠρέχθη ποτὲ προ-
φητεία, ἀλλ' ὑπὸ Πνεύ-
ματος ἁγίου φερόμενοι ἐλά-
λησαν οἱ ἅγιοι Θεοῦ ἁν-
δρωποι.

Κεφ. β'. 2.

Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδο-
προφῆται ἐν τῷ λαῷ,
ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἵσονται ψευ-
δοδιδάσκαλοι, οἵτινες πα-
ρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπω-
λείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα
αὐτὸς δισπότην ἀρνούμενοι,
ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχυνὴν
ἀπώλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ ἐξακολου-
θήσωσιν αὐτῶν ταῖς ἀπω-
λείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀ-
ληθείας βλασφημηθήσεται.

3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλα-
στοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύ-
σονται αἵς τὸ κρέμα ἐκπα-
λαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώ-
λεια αὐτῶν οὐ νυθάζει.

4 Εἰ γάρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων
ἁμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο,
ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρτα-
ρώσας, παρέδωκεν εἰς κρί-
σιν τετηρημένους·

5 Καὶ ἀρχαίου κόσμου
οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὄγδον
Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐ-
φύλαξε, κατακλυσμὸν κό-
σμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας·

6 Καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ
Γομόρρας τεφρώσας κατα-
τροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγ-
μα μελλόντων ἀσεβεῖν τι-
δεικώς.

7 Καὶ δίκαιον Λὼτ κα-
ταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν
ἀδέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀνα-
τροφῆς, ἐξῆύσατο.

8 (Βλέμματι γὰρ καὶ ἀκού-
σας ὁ δίκαιος, ἐγκαλοικῶν ἐν αὐ-
τοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυ-
χῶν)

Χη
ἐβα

ἐκ

κας

λας

σαρ

πορ

κατ

αὐθ

βλα

Ι

καὶ δ

Φέρ

Κυρι

Ι

ζωα

ἄλωσ

νοοῦσ

τῇ

δαρῇ

Ι

δικία

ἐν ἡμ

μῶμο

ἀπάτ

μενοι

Ι

μερὲς

ταπα

λεάζοι

καρδι

ονεξία

τίκνα·

Ι

δεῖαν

ἐξακολ

Βαλαά

σδὸν α

16"

χὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἔδασάνιζεν.)

9 Οἷδε Κύριε εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμῶν ῥύεσθαι, ἀδικῆς δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολλωζομένους τηρεῖν·

10 Μάλιστα δὲ τῆς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μiasμῶν πορευομένους, καὶ κυριότητι καταφρονοῦντας· τολμηταί, ἀνδράεις, δοξᾶς οὐ τρέμειν βλασφημοῦντες.

11 Ὅπως ἄγγελοι ἰσχυροὶ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες, ὑφ' ἑρέσει κατ' αὐτῶν παρὰ Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν.

12 Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικά, γεγεννημένα εἰς ἄλωσιν καὶ φθορὰν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσκονται·

13 Κομιζόμενοι μισθὸν ἀδικίας, ἡδονὴν ἠγοούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφῇ, σπιῖλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευωχήμενοι ὑμῖν,

14 Ὀφθαλμοὶ ἔχοντες μετὰ μοιχαλίδι, καὶ ἀκαταπαύτους ἁμαρτίας, δολάζοντες ψυχὰς ἀσηκίους, καρδίαι γεγυμνασμένην πλεονεξίαις ἔχοντες, κατάρσας τέκνα·

15 Καταλιπόντες τὴν εὐδοκίαν ὁδὸν, ἐπλανήθησαν, ἐξακολοθήσαντες τῇ ὁδῷ τῆ βαλαᾶμ τῇ βοσὶ, ὅς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν·

16 Ἐλεγξεν δὲ ἔσχειν ἰδίας

παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωτον, ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον, ἐκάλυψε τὴν τῷ προφήτῃ παραφροσιν.

17 Οὗτοι εἰσι πηλαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπτι ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται.

18 Ὑπέρογκα γὰρ μεταιότητι φθειρόμενοι δολάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἀσελγείαις, τῆς ὄντως ἀποφυγόντας τῆς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφόμενης·

19 Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ὃ γὰρ τις ἠτήλει, τούτῳ καὶ δεδωλῆται.

20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τῆ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τῷ Κυρίῳ καὶ σωτῆρι· Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χεῖρονα τῶν πρώτων.

21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνῶσιν ἐπιγρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς.

22 Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· Κῶν ἐπιγρέψας ἐπὶ τὸ ἰδιον ἐξέραμα· καὶ· Ὑς λυσασμένη, εἰς κύλισμα βορβόρου.

Κεφ. γ'. 3.

Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί,
 δευτέραν ὑμῖν γράφω
 ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑ-
 μῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλι-
 κρινῇ διάνοιαν·

2 Μνησθῆναι τῶν προ-
 ειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν
 ἁγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν
 ἀποστόλων ἡμῶν ἐντολῆς, τῇ
 Κυρίᾳ καὶ σωτῆρι·

3 Τοῦτο πρῶτον γινώ-
 σκυιες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ'
 ἐσχάτῃ τῶν ἡμερῶν ἐμπαΐκ-
 ται, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν
 ἐπιθυμίας πορευόμενοι·

4 Καὶ λέγουσι· Πᾶ ἔστιν
 ἡ ἐπαγγελία τῆς παρρησίας
 αὐτῆς; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πα-
 τέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα
 ἔτι διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτί-
 σεως.

5 Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς
 τῆτο δόλου, ὅτι οὐρανοὶ
 ἦσαν ἑκπαλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕ-
 δατος καὶ δι' ὕδατος συνεσῶσα,
 τῷ τῷ Θεοῦ λόγῳ·

6 Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος
 ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώ-
 λιτο.

7 Οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ
 γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυ-
 ρισμένοι εἰσὶ, περὶ τηρού-
 μενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ
 ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀν-
 δράπων.

8 Ἐν δὲ τῆτο μὴ λαν-
 θάνετω ὑμᾶς, ἀγαπητοί,
 ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυ-
 ρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια
 ἔτη ὡς ἡμέρα μία.

9 Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος
 τῆς ἐπαγγελίας, (ὡς τινες
 βραδυτῆτα ἡγῶνται) ἀλλὰ
 μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ
 βελλόμενός τινος ἀπολέσθαι,
 ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν
 χωρῆσαι.

10 Ἦξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυ-
 ρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτί, ἐν
 ᾗ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν πα-
 ρελεύσονται, φοιχεῖα δὲ καυ-
 σούμεενα λυθήσονται, καὶ γῆ
 καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατα-
 καήσεται.

11 Τούτων οὖν πάντων
 λυομένων, ποταπὸς δεῖ ὑπάρ-
 χειν ὑμᾶς ἐν ἁγίαις ἀνα-
 γροφαῖς καὶ εὐσεβείαις·

12 Προσδοκῶντας καὶ
 σπεύδοντας τὴν παρουσίαν
 τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν
 οὐρανοὶ πυρρέμενοι λυθήσου-
 νται, καὶ φοιχεῖα καυσούμεενα
 τήκεται;

13 Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ
 γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπαγ-
 ἔλημα αὐτῆς προσδοκῶμεν, ἐν
 οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ.

14 Διὸ, ἀγαπητοί, ταῦ-
 τα προσδοκῶντες, σπουδά-
 σατε ἄσπιλοι καὶ ἀμώμητοι
 αὐτῷ ὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ·

15 Καὶ τὴν τῇ Κυρίου
 ἡμῶν μακροθυμίαν, σωτη-
 ρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀ-
 γαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦ-
 λος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν
 σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν·

16 Ὡς καὶ ἐν πάσαις
 ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν
 αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν οἷς
 ἔστι

ἔστι δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀσήρικτοι γρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.

17 Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, προοινώσκοντες φυλάσσεισθε, ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀδέ-

σμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσῃτε τῇ ἰδίᾳ τηριγμῷ.

18 Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τῷ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρι Ἰησοῦ Χριστῷ. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶν. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολὴ καθολικὴ πρώτη.

Κεφ. α'. Ι.

Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἑώρακάμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἑδεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἰψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς·

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη· καὶ ἑώρακάμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν·)

3 Ὁ ἑώρακάμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν,

ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ, καὶ σκότης ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία.

6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περὶπατοῦμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν.

7 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περὶπατοῦμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ υἱῷ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθάρσιν ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

Ρ Ρ 3

10 Ἐὰν

10 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἔχ
ἡμαρτήκαμεν, ψεύσην ποι-
οῦμεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐ-
τοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

Κεφ. β'. 2.

Τεκνία μου, ταῦτα γρά-
φω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁ-
μαρτήῃτε· καὶ εἰάν τις ἁμαρτήῃ,
παράκλητοκ ἔχομεν πρὸς τὸν
πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δι-
καίον.

2 Καὶ αὐτὸς ἱλασμός
ἐστὶ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡ-
μῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων
δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλης
τοῦ κόσμου.

3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκο-
μεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτὸν, εἰάν
πᾶς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

4 Ὁ λέγων, ἐγνώκα αὐ-
τὸν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστὶ, καὶ
ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ
ἐστίν.

5 Ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ
τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ
ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τελεείω-
ται· ἐν τούτῳ γινώσκομεν
ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν.

6 Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μέ-
νειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος
περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕ-
τως περιπαλεῖν.

7 Ἀδελφοί, ἔκ ἐντολὴν
καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ'
ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἶχετε
ἀπ' ἀρχῆς. ἡ ἐντολὴ ἡ πα-
λαιά ἐστίν ὁ λόγος ὃν ἤκού-
σατε ἀπ' ἀρχῆς.

8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν
γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς

ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ
σκοτία παρέρχεται, καὶ τὸ
φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.

9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ
εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως
ἄρτι.

10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μέ-
νει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ ἔκ-
ἐστιν.

11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀ-
δελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ
ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περι-
πατεῖ, καὶ ἔκ οὗδε πᾶς ὑπά-
γει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία,
ὅτι ἀφένται ὑμῖν αἱ ἁμαρ-
τίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 Γράφω ὑμῖν, πατέ-
ρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ'
ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεα-
νίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν
πονηρόν. γράφω ὑμῖν, παι-
δία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πα-
τέρα.

14 Ἐγραψα ὑμῖν, πα-
τέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ'
ἀρχῆς· ἔγραψα ὑμῖν, νεανί-
σκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε, καὶ
ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν
μένει, καὶ νενικήκατε τὸν
πονηρόν.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κό-
σμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ·
εἰάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον,
οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς
ἐν αὐτῷ.

16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ
κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σα-
ρκὸς,

πὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ αἰλαζονεία τῆ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν.

17 Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτῆ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τῆ Θεῶ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὃθεν γινώσκουμεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν.

19 Ἐξ ἡμῶν ἐξηλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενῆκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν.

20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα.

21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀληθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτὴν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας ἐκ ἔστι.

22 Τίς ἐστὶν ὁ ψεύτης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς ἐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.

23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει.

24 Ὑμεῖς οὖν ὁ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω· ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς

ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μένεῖτε.

25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τῆς αἰῶνος.

26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανῶντων ὑμᾶς.

27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθεῖς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μένετε ἐν αὐτῷ.

28 Καὶ νῦν, τέκνιά, μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνῶμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτῆς.

29 Ἐὰν εἰδῇτε ὅτι δικαίος ἐστὶ, γινώσκειτε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

Κεφ. γ'. 3.

Ι Δεστε πόσιππὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.

2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεῶ ἐσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. οἶδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα· ὅτι ὁψόμεθα αὐτὸν καθὼς ἐστίν.

3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα

ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἀγίζει αὐτὸν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι.

4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.

5 Καὶ οὐδ' αἶε ὅτι ἐκεῖν[Ⓞ] ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστὶ.

6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων, οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων, οὐχ ἑώρακεν αὐτόν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.

7 Τεκνία, μηδεὶς πλανᾶτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖν[Ⓞ] δίκαιός ἐστιν.

8 Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολ[Ⓞ] ἁμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

9 Πᾶς ὁ γεγεννημέν[Ⓞ] ἐκ τῆς Θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται.

10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐστι τὰ τέκνα τῆς Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ὀφείλεια ἣν ἠκούσατε ἀπ'

ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

12 Οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἐσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ, χάριν τίν[Ⓞ] ἐσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμ[Ⓞ].

14 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὴν ἀδελφότητα· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.

15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόν[Ⓞ] ἐστὶ· καὶ οὐδατέ ὅτι πᾶς ἀνθρωποκλόν[Ⓞ] οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσιν.

16 Ἐν τούτῳ ἰγνώσκουμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖν[Ⓞ] ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι.

17 Ὁς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τῆς κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτῆς ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ, μηδὲ γλῶσση, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

19 Καὶ ἐν τούτῳ γινώ-

σκομεῖ

σκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας
ἴσμεν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ
πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν.

20 Ὅτι ἐὰν καὶ ἀνίσκη
ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων
ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡ-
μῶν, καὶ γινώσκει πάντα.

21 Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρ-
δία ἡμῶν μὴ καὶ ἀνίσκη
ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς
τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν,
λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι
τὰς ἐντολάς αὐτῆς τηροῦμεν,
καὶ τὰ ἀρετὰ ἐνώπιον αὐτοῦ
ποιοῦμεν.

23 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐν-
τολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσω-
μεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς
ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν.

24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐν-
τολάς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει,
καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῇ-
τῃ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν
ἡμῖν, ἐκ τῆς Πνεύματι οὗ
ἡμῖν ἔδωκεν.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΓαπητοί, μὴ παντὶ
πνεύματι πιστεύετε,
ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύ-
ματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν·
ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται
ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσ-
μον.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκει τὸ
Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν
πνεῦμα ὁ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν
Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα,
ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ.

3 Καὶ πᾶν πνεῦμα ὁ μὴ
ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν
ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τῆς
Θεοῦ οὐκ ἐστὶ καὶ τοῦτο ἐστὶ
τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὁ ἀκηκό-
ατε ὅτι ἐρχεῖται, καὶ νῦν ἐν
τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.

4 Ὑμεῖς ἐκ τῆς Θεοῦ ἐστε,
τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐ-
τούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν
ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.

5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου
εἰσὶ· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κό-
σμου λαλῶσι, καὶ ὁ κόσμος
αὐτῶν ἀκούει.

6 Ἡμεῖς ἐκ τῆς Θεοῦ
ἐσμέν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν,
ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἐστὶν ἐκ
τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.
ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ
πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ
πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν
ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ
τοῦ Θεοῦ ἐστὶ καὶ πᾶς ὁ
ἀγαπῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ γε-
γέννηται, καὶ γινώσκει τὸν
Θεόν.

8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔχ-
ει τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀ-
γάπη ἐστίν.

9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ
ἀγάπη τῆς Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι
τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ
ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν
κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐ-
τοῦ.

10 Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀ-
γάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγα-
πήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι
αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ
ἀπέ-

ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμόν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

11 Ἀγαπήτοι, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

12 Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τελελείωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

13 Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτήρα τῆς κόσμου.

15 Ὃς ἀνὴρ ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ.

16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

17 Ἐν τούτῳ τελελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρῆρσιν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἔσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

18 Φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἐξω βάλλει τὸν φόβον·

ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τελελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

20 Ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ὃν εἶρακε, τὸν Θεὸν ὃν εὐχέσθαι, πῶς δύναται ἀγαπᾶν;

21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτῆς, ἵνα ὁ ἀγαπᾶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΑΣ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τῆς Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννησάντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

3 Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτῆς τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτῆς βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.

4 Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς Θεῶς, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

5 Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι

ὅτι Ἰησοῦς Θεοῦ;

6 Ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

ὁ Χριστός;

μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν αἰμάτων;

7 Ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

πατὴρ, καὶ υἱός;

8 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

9 Εἰς τὸν κόσμον;

μαρτυροῦντες ὅτι;

τύχη καὶ τύχη;

10 Ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

11 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

12 Ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν εἰσι.

8 Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν.

9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μέλει· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἐπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστὶν.

12 Ὁ ἔχων τὸν υἱόν, ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων

τὸν υἱόν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχει αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τις αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν.

15 Καὶ ἐὰν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὁ ἂν αἰτώμεθα, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ' αὐτοῦ.

16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσῃ αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ.

17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστὶ· καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

18 Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἔχει ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐκ ἀπτεῖται αὐτοῦ.

19 Οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

20 Οἶδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν

μῶν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἔσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν

ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ἡ ζωὴ αἰώνι·.

21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολὴ καθολικὴ δευτέρα.

Ο Πρεσβύτερ· ἐκλεκτῇ κυρίᾳ, καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόν·, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἔγνωκότες τὴν ἀλήθειαν·

2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἐσται μεθ' ὑμῶν χάρις, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τῆς πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὐρηκα ἐκ τῶν τέκνων σε περιπαλοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐβόλην ἐλπίδα παρὰ τοῦ πατρὸς.

5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφω σοι καινὴν, ἀλλὰ ἣν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκού-

σατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε·

7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάν· καὶ ὁ ἀντίχριστος·.

8 Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν.

9 Πᾶς ὁ παραβαίνων, καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τῇ Χριστοῦ, ἔσται καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.

10 Εἴ τις ἐρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε·

11 Ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.

12 Πολλὰ ἔχον ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἠδουλήθην διὰ χάριτος καὶ μέλαν· ἀλλὰ ἐλπίζω

ἐλπίξ
σόμα
ἵνα ἡ
ρωμένη

ΙΩΑ

Ο

πῶ ἐν α

2 Ἰω

Ἰω εὐχ

ἰσταίνε

ἡ ψυχ

3 Ἐ

μένων α

σε τῇ α

ἀληθείᾳ

4 Μ

ἔχω χ

ἰμά τέκ

πατοῦν

5 Ἀ

ὁ ἐάν ἐρ

φῆς καὶ ε

6 Οἱ

ἀγάπη

ἔς καλῶ

ψας ἀξί

7 Ἰ

τ· αὐτ

λαμβάνο

8 Ἡ

ἀπολαμ

ἵνα συνε

ἀληθείᾳ.

ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ
σώμα πρὸς σώμα λαλήσαι,
ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπλη-
ρωμένη.

13 Ἀσπάζεσθαι σε τὰ
τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς
ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολὴ καθολικὴ τρίτη.

Ὁ Πρεσβύτερος Γαῖος τῷ
ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγα-
πῶ ἐν ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπητέ, περὶ πάν-
των εὐχομαί σε εὐδοῦσθαι καὶ
ἐκταίνειν, καθὼς εὐδοῦταί σε
ἡ ψυχὴ.

3 Ἐχάσθην γὰρ λίαν ἐρχο-
μένων ἀδελφῶν, καὶ μαρτυροῦντων
σε τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν
ἀληθείᾳ περιπατεῖς.

4 Μειζότεραν τούτων ἐκ-
έχω χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ
ἑμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περι-
πατοῦντα.

5 Ἀγαπητέ, πῶς οὐ ποιεῖς
ὅ ἐάν ἐργάσῃ εἰς τὴν ἀδελ-
φὴν καὶ εἰς τὴν ξένον,

6 Οἱ ἐμαρτύρησάν σε τῇ
ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας·
ὅς καλῶς ποιήσεις προπέμ-
ψας ἀξίως τῷ Θεῷ.

7 Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόμα-
τος αὐτοῦ ἐξῆλθον, μηδὲν
λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.

8 Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν
ἀπολαμβάνειν τὴν τοιούτην,
ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ
ἀληθείᾳ.

9 Ἐγραψα τῇ ἐκκλη-
σίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων
αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπι-
δέχεται ἡμᾶς.

10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλ-
θω, ὑπομνήσω αὐτῷ τὰ ἔρ-
γα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς
φλυαρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρ-
κούμεν ἐπὶ τούτοις, οὔτε
αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀ-
δελφούς, καὶ τοὺς βουλομένους
κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας
ἐκβάλλει.

11 Ἀγαπητέ, μὴ μι-
μοῦ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ
ἀγαθόν. ὁ ἀγαθοποιῶν, ἐκ
τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὁ δὲ κα-
κοποιῶν, οὐχ ἐώρακε τὸν
Θεόν.

12 Δημητρίῳ μεμαρτύ-
ρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπὸ
αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡ-
μεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἴ-
δαίτε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν
ἀληθὴς ἐστίν.

13 Πολλὰ εἶχον γρά-
φειν, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέ-
λαν· καὶ καλάμου σοὺ
γράφαι.

Q q

14 Ἐλ-

14 Ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν σε, καὶ εὐμα πρὸς εὐμα λαλήσομεν.

15 Εἰρήνη σοι. Ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. ἀσπάζου τὰς φίλους κατ' ὄνομα.

ΙΟΥΔΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐπιστολὴ καθολικὴ.

ΙΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ δούλου, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τεληρημένοις κληοῖς.

2 Ἐλεῖ ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθεῖη.

3 Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενοι γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκη ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγνίζεσθαι τῇ ἀπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις ψίσει.

4 Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προέγραμμένοι εἰς τῆτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τῷ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσελγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι.

5 Ὑπομῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότες ὑμᾶς ἀπαξ τῆτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν.

6 Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρέσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρ-

χὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς αἰθίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν.

7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορευέσασθαι, καὶ ἀπελθεῖν ὅπισω σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα, πρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι.

8 Ὅμοίως μέντοι καὶ ἔτοι ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν μιαινόντι, κυριότητι δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν.

9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος, ἔκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν Ἐπιτιμῆσαι σοι Κύριος.

10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν ἔκ οἶδας, βλασφημοῦσιν ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐπίσανται, ἐν τούτοις φθειροῦνται.

11 Οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι τῇ

ἐδῶ
τῇ
σδῶ
τιλο

Ι
ἀγά
ευωχ
ποιμ
δρσι,

βόμεν
ἀπαρ
ἐκρίζ

13
λάσσι
αυτῶν
πλανή
σκότο
ρηται

14
τούτοι
Ἐνῶχ
Κύριος
αὐτῷ,

15
πάντων
τας τῶ
πάντων
αὐτῶν,
ἐρὶ πάν
ἐλάλησα
τωλοὶ ἀ

16
μεμφίμ
πιθυμία
νοὶ καὶ
λεῖ ὑπέρ

πρόσωπα
17 Ὑ
μνήσθητε

ὁδῶ τῇ Καὶν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαάμ μισθῷ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο.

12 Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαῖς ὑμῶν σπιλάδες, συνευχούμενοι, ἀφ' ὧς ἐαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἀνυδροί, ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινά, ἀκαρπεα, δις ἀποθανόντα, ἐκρίζωθίνα·

13 Κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἐαυτῶν αἰσχύνας· ἀτίετες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφου τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται.

14 Προεφίτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἔδωκεν ἀπὸ Ἀδάμ Ἐνώχ, λέγων· Ἰδοὺ, ἦλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἁγίαις αὐτῷ,

15 Ποιεῖσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐξελέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν, περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν, ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν, ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτῷ ἀμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.

16 Οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι· καὶ τὸ γόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερόψα, θαυμάζοντες πρόσωπα, ὠφελείας χάριν·

17 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ἐφημέτων τῶν

προεξημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ·

18 Ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἐαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν.

19 Οὗτοι εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ἐαυτοὺς ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες.

20 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοί, τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι,

21 Ἐαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον.

22 Καὶ οὐς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι·

23 Οὐς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τῷ πυρὸς ἀρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.

24 Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπ' αἵματός, καὶ σῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτῷ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει,

25 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ σωτῇ ἡμῶν δόξα καὶ μεγαλοσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Τοῦ Θεολόγου.

Κεφ. α'. ι.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτῷ ὃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· καὶ ἐσήμανεν ἀποτίλλας διὰ τῆς ἀγγελίου αὐτῷ τῷ δούλῳ αὐτῷ Ἰωάννῃ·

2 Ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τῷ Θεῷ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε.

3 Μακάριοι οἱ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

4 Ἰωάννης ταῖς ἐπὶ τὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τῆς ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὰ πνευμάτων, ἃ ἐσὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ·

5 Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος· ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλείων τῆς γῆς· τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν αμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ·

6 Καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα

καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

7 Ἰδοὺ, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμός, καὶ οἱ τινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν· καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ναὶ, ἀμήν·

8 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ καὶ ἀδελφὸς ὑμῶν, καὶ συλκοινατός ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ βασίλειᾳ καὶ ὑπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νησὶ τῇ καλουμένῃ Πάτμος, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος,

11 Λεγούσης· Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ· Ὁ βλέπεις, γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψονταῖς ἐπὶ τὰ ἐκκλησίας ταῖς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἐφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυατείραν, καὶ

εἰς Σ...

Φειαν,

12

πειν τ

μετ' ἐ

ἐπὶ τὰ

13

τὰ λυ

θρώπων

καὶ πε

μαστοῦ

14

καὶ αἱ

ἐριον

ὀφθαλ

πυρός·

15

ὁμοιοι

καμίνφ

φωτὴ α

πολλῶν

16

αὐτῷ

ἐκ τῆ

φαία

ρευομέν

ὡς ὁ ἥλ

νάμει α

17

ἔπεσα

τῷ ὡς

τὴν δε

ἐμὲ, λέ

ἐγὼ εἰμ

ἰσχαλ

18

μην νεκ

εἰς τῆς

ἀμὴν·

αὐδ καὶ

19

εἰς Σάρδεις, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδικεῖαν.

12 Καὶ ἐπέσρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλησε μετ' ἐμῆ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἐπὶ τὰ λυχνίας χρυσᾶς.

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐπὶ τὰ λυχνίων ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ περιζωσμένον πρὸς τοῖς ματοῖς ζώνην χρυσήν.

14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὥσεί ἐριον λευκόν, ὡς χιὼν· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός.

15 Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιθάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν.

16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χεὶρ ἁγέρας ἑπτὰ· καὶ ἐκ τῆ στήθους αὐτοῦ ῥομφαία δίσκομο· ὁξεῖα ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τὰς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιάν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὲ, λέγων μοι· Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδὼν ζῶν εἰμι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν· καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τῆς θύρας καὶ τοῦ θανάτου.

19 Γράψον ἃ εἶδες, καὶ ἃ

εἰσι, καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα.

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἐπὶ τὰ ἁγέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἐπὶ τὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς· οἱ ἐπὶ τὰ ἁγέρες, ἄγγελοι τῶν ἐπὶ τὰ ἐκκλησιῶν εἰσι· καὶ αἱ ἐπὶ τὰ λυχνίας ἅς εἶδες, ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσι.

Κεφ. β'. 2.

Τῷ ἀγγέλῳ τῆς Ἐφεσίνης ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἐπὶ τὰ ἁγέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἐπὶ τὰ λυχνίων τῶν χρυσῶν.

2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαρύνεσαι κακούς· καὶ ἐπειράσω τὸς φάσκοντας εἶναι ἀποστόλους, καὶ οὐκ εἰσι· καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς.

3 Καὶ ἐβάστασας, καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ διὰ τὸ ὀνομαί με κεκοπίηκας, καὶ οὐ κέκμηκας.

4 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρῶτην ἀφῆκας.

5 Μνημόνευε οὖν πόθεν ἐκπέπλωκας, καὶ μετανόησον, καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανόησῃς.

6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι

Q93

μυστῆς

μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊ-
τῶν, ἃ καὶ γὰρ μισῶ.

7 Ὁ ἔχων ὄψ, ἀκουσάτω
τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
κλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω
αὐτῷ φαεῖν ἐκ τοῦ ξύλου
τῆς ζωῆς, ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ
παράδεισου τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς
ἐκκλησίας Σμυρναίων γρά-
ψον· Τάδε λέγει ὁ πρῶτος
καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νε-
κρὸς, καὶ ἔζησεν·

9 Οἶδά σε τὰ ἔργα καὶ
τὴν θλίψιν καὶ τὴν πωχείαν,
(πολύσι· δὲ εἶ) καὶ τὴν
βλασφημίαν τῶν λεγόντων
Ἰουδαῖος εἶναι ἑαυτὸς, καὶ ἐκ
εἰσὶν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ
Σατανᾶ.

10 Μηδὲν φοβῆ ἃ μέλ-
λεις πάσχειν· ἰδὲ, μέλλει
βαλεῖν ἐξ ὑμῶν ὁ διαβολῆ-
εις φυλακὴν, ἵνα πειρασ-
θῇτε· καὶ ἔχετε θλίψιν ἡ-
μερῶν δέκα· γίνε πιστὸς ἄχρι
θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν
στέφανον τῆς ζωῆς.

11 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκου-
σάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει
ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν ἔ
μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου
τοῦ δευτέρου.

12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς
ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γρά-
ψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν
ρομφαίαν τὴν δίκομον τὴν
ἐξείαν·

13 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ
πῶς καλοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος
τοῦ Σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ἄ-

νομά μου, καὶ οὐκ ἠνέσω τὴν
πίσιν μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ μάρ-
τυς μου ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκ-
ταῖθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κα-
τοικεῖ ὁ Σατανᾶς.

14 Ἄλλ' ἔχω κατὰ σὺ
ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρα-
τεῖας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ,
ὃς ἐδίδασκεν τὸν Βαλαὰκ βα-
λεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰδώ-
λόθυλα, καὶ πορνεῦσαι.

15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ
κρατεῖας τὴν διδαχὴν τῶν
Νικολαϊτῶν, ὁ μισθῶ.

16 Μετανοήσον· εἰ δὲ μὴ
ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πο-
λεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ
ρομφαίᾳ τοῦ σώματός μου.

17 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκου-
σάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει
ταῖς ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶν-
τι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ
τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου,
καὶ δάσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν,
καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα
καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς
ἔγνω εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Θυατείροις ἐκκλησίας γρά-
ψον· Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ὁ ἔχων τὰς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ
οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλ-
κολιθάνῳ·

19 Οἶδά σου τὰ ἔργα,
καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν δια-
κονίαν, καὶ τὴν πίσιν, καὶ τὴν
ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου,
καὶ

καὶ τα
πρώτ

20

ὀλίγα

Ἰεζα

ἰὴν π

πλαν

νεῦσα

γεῖν.

21

νον ἰ

πορν

τενοήσ

22

τὴν

χεύου

θλίψ

τανοή

τῶν.

23

τῆς α

ἰνώσου

σίαι

νεφρὲ

ὑμῖν ἰ

ὑμῶν.

24

ποῖς τ

οὐκ ἰ

ταύτη

σαν τ

ὡς λέγ

μας αἰ

25

ἰήσατε

26

εἰς ἄχ

δώσω

ἐνδύων·

27

ὡς ἔα

καὶ τὰ ἑσχατά πλείονα τῶν
πρῶτων.

20 Ἄλλ' ἔχω κατὰ σοῦ
ὀλίγα, ὅτι ἔαυτὴν τὴν γυναῖκα
Ἰεζαβὴλ, τὴν λέγουσαν ἑαυ-
τὴν προφῆτιν, διδάσκειν καὶ
πλανᾶσθαι ἐμὲς δοίλης πορ-
νεῦσαι καὶ εἰδωλόδουτα φα-
γεῖν.

21 Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρό-
νον ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῆς
πορνείας αὐτῆς, καὶ οὐ με-
τενόησεν.

22 Ἰδὲ, ἐγὼ βάλλω αὐ-
τῇ εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοι-
χεύοντας μετ' αὐτῆς, εἰς
θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ με-
τανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐ-
τῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα αὐ-
τῆς ἀποκλειῶ ἐν θανάτῳ, καὶ
γινώσκονται πάνσαι αἱ ἐκκλη-
σίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐρευνᾶν
νεφρὸς καὶ καρδίας· καὶ δώσω
ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
ὑμῶν.

24 Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ λοι-
ποῖς τοῖς ἐν Θουαείροις, ὅσοι
οὐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν
ταύτην, καὶ οὔτινες οὐκ ἔγνω-
σαν τὰ βάθνη τοῦ Σατανᾶ,
ὡς λέγουσιν· ἔβαλῶ ἐφ' ὑ-
μᾶς ἄλλο βάρος·

25 Πλὴν ὃ ἔχετε, κρα-
τήσατε ἄχρης οὗ ἂν ἤξω.

26 Καὶ ὁ νικῶν, καὶ ὁ τη-
ρῶν ἄχρη τέλος τὰ ἔργα μου,
δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν
ἐθνῶν·

27 Καὶ ποιμανεῖ αὐτὸς
ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς τὰ

σκεύη τὰ κεραμικὰ συνίριζε-
ται, ὡς καὶ ἐγὼ εἴληφα παρὰ
τῆ πατρός μου·

28 Καὶ δώσω αὐτῷ τὸν
ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.

29 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκου-
σάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει
ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Σάρδεσιν ἐκκλησίας
γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων
τὰ ἐπὶ τὰ πνεύματα καὶ τῷ Θεοῦ,
καὶ τῆς ἐπὶ τὰς ἀστέρας· Οἶδά
σε τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα
ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ.

2 Γίνε γρηγορᾶν, καὶ γή-
ριξον τὰ λοιπὰ ἃ μέλλει
ἀποθανεῖν· οὐ γὰρ ἔυρηκά
σε τὰ ἔργα πεπληρωμένα
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3 Μημόνευε οὖν πῶς εἴ-
ληφας καὶ ἤκυσας, καὶ τίρει,
καὶ μετανόησον· Ἐὰν οὖν μὴ
γρηγορήσῃς, ἤξω ἐπὶ σε ὡς
κλέπτης, καὶ οὐ μὴ γνῶς ποίαν
ῥαν ἤξω ἐπὶ σε.

4 Ἐχεις ὀλίγα ὀνόματα
καὶ ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ ἐμό-
λυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ
περιπατήσουσι μίᾳ ἑμῇ ἐν
λευκοῖς· ὅτι ἄξιοί εἰσιν.

5 Ὁ νικῶν, ἔσται περι-
βαλεῖται ἐν ἱματίοις λευ-
κοῖς· καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βιβλίου
τῆς ζωῆς, καὶ ἐξομολογήσο-
μαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον
τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐνώπιον
τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

6 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσά-

τω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβὶδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ οὐδεὶς κλείει· καὶ κλείει, καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει.

8 Οἶδά σε τὰ ἔργα· ἰδὲ, δίδωκα ἐνώπιόν σε θύραν ἀνεφγμένην, καὶ οὐδεὶς δύναται κλείσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς με τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἤρνήσω τὸ ὄνομά μου.

9 Ἰδοὺ, δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆ Σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτὰς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσιν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδὲ, ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξωσι καὶ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἡγάπησά σε·

10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομοιῆς μου, καὶ γὰρ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τῆς πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἐρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσασί τὰς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἰδοὺ, ἐρχομαι ταχύ· κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λαβῇ τὸν σέφανόν σου.

12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν σύλον ἐν τῷ ναῷ τῆ Θεᾶ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ· ἔτι· καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τῆ Θεοῦ μου, καὶ

τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τῆ Θεᾶ μου τῆς καινῆς Ἱερουσαλὴμ, ἥ καταβαίνει ἐκ τοῦ θρόνου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.

13 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Λαοδικέων γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστός καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τῆ Θεοῦ·

15 Οἶδά σε τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ, οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς εἶης, ἢ ζεστός.

16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ψυχρὸς, οὔτε ζεστός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τῆ σόμαλός μου·

17 Ὅτι λέγεις· Ὅσι πλείσιός εἰμι, καὶ πεπολούτηκα, καὶ οὐδενὸς χρεῖαν ἔχω· καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινός, καὶ πτωχός, καὶ τυφλός, καὶ γυμνός.

18 Συμβλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπωρωμένον ἐκ πυρός, ἵνα πωτήσης· καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα περιβάλῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου· καὶ κολλούριον ἔχρισον τὰς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλωσον ἔν, καὶ μετανόησον.

20 Ἰδοὺ

20 Ἴδου, ἔγχεα ἐπὶ τὴν θύραν, καὶ κρούω· ἵάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ δεῖπνήσω μετ' αὐτῶ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.

21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ, ὡς καὶ γὰρ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

22 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. δ'. 4.

ΜΕΤὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδὼν, θύρα ἠνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγουσα· Ἀνάστα ὦδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.

2 Καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδὼν, θρόνον· ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος.

3 Καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὅμοιος ὀρέσει λίθῳ ἰάσπιδι, καὶ σαφδίῳ· καὶ ἔρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὁμοία ὀρέσει σμαραδίῳ.

4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι· εἴκοσι καὶ τέσσαρες· καὶ ἐπὶ τῶν θρόνων εἶδον τοὺς εἴκοσι καὶ τέσσαρας πρεσβύτερους καθήμενους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ ἔσχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς.

5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί. καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καίόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἱ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἐμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν.

7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἀνδρῶς, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πεταμένῳ.

8 Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἐν καθ' ἑαυτὸ, εἶχον ἀνά πλείους γωνίας ἐξ κυκλόθεν, καὶ ἔσθθον γέμοντα ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν ἐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, λέγοντα· Ἄγιος, ἄγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

9 Καὶ ὅταν δώσῃς τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

10 Πεσοῦνται οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνῶσι τῷ ζῶντι εἰς τῶν αἰώνων τῶν αἰώνων, καὶ βάλλουσι τὰς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·

11 Ἄξιον

11 Ἀξιῶ εἶ, Κύριε, λα-
βεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν
καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἐκ-
λίσας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ
θέλημα σου εἰσὶ, καὶ ἐκλί-
σθησαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν
τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
θρόνου βιβλίον γεγραμμένον
ἴσθαι καὶ ὁπίσθαι, κατε-
σφραγισμένοι σφραγῖσιν ἑπ-
τά.

2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυ-
ρὸν κηρύσσειν φωνῇ μεγάλῃ·
Τίς ἐστὶν ἄξιῶ ἀνοῖξαι τὸ
βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς σφρα-
γίδας αὐτῆς;

3 Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν
τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς
γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς,
ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, ὅδε βλέ-
πειν αὐτό.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολ-
λά, ὅτι οὐδεὶς ἄξιῶ εὐρέθῃ
ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνῶναι τὸ βι-
βλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό.

5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσ-
βυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε·
ἰδὼ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ
τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα
Δαβὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον,
καὶ λῦσαι τὰς ἑπτὰ σφρα-
γίδας αὐτῆς.

6 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼ ἐν
μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσ-
σάρων ζώων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν
πρεσβυτέρων, ἀρνίον ἐστηκὸς
ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα
ἑπτὰ, καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ·
οἱ εἰσὶ τὰ ἑπτὰ τοῦ Θεοῦ

πνεύματα τὰ ἀπεσταλμένα
εἰς πᾶσαν τὴν γῆν·

7 Καὶ ἦλθε, καὶ εἴληφε τὸ
βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ
καθημένου ἐπὶ τῷ θρόνῳ.

8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βι-
βλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ
οἱ ἐκκοιτίσσοι πρεσβύ-
τεροι ἔπαιον ἐνώπιον τοῦ ἀρ-
νίου, ἔχοντες ἑκάστῳ κιδάρας,
καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας
δυμιαμάτων, αἱ εἰσὶν αἱ
προσευχαὶ τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν και-
νὴν, λέγοντες· Ἀξιῶ εἶ λα-
βεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι
τὰς σφραγίδας αὐτῆς· ὅτι
ἐσφάλης, καὶ ἠγόρασας τῷ
Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου,
ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης
καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους.

10 Καὶ ἐποίησας ἡμᾶς
τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ
ἱερεῖς· καὶ βασιλεύσομεν ἐπὶ
τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκου-
σα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν
κυκλῶσιν τῷ θρόνῳ καὶ τῶν
ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων·
καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυ-
ριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες
χιλιάδων·

12 Λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ·
Ἀξιὸν ἐστὶ τὸ ἀρνίον τὸ ἐσ-
φαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν
καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ
ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ
εὐλογίαν.

13 Καὶ πᾶν κτίσμα, ὃ
ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ
γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ
ἐπὶ

ἐπὶ τῇ
τὰ ἐν
λέγοντα
τῷ θ
λογία
καὶ τὸ
τῶν αἰ

14
ἐλεγον,
ἴσσοι
καὶ π
τὸς αἰ

Καὶ
σφραγί
τῶν τεσ
ὡς φων
βλέπε.

2 Κ
πῶ λευ
ἐπ' αὐ
ἐδόθη α
ἐξῆλθε

3 Κ
δευτέρα
τοῦ δευ
Ἔρχε

4 Κ
πῶ πυ
νῶ ἐπ'
λαβεῖν
γῆς, κα
ξωσι· κ
χαίρει

5 Κ
τρίτην
τοῦ τρι
Ἔρχε κα
καὶ ἰδὼ,

ἐπὶ τῆς θαλάσσης αἱ ἔστι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκυσσα λέβοντας· τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῆ θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον, Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν, καὶ προσεκύνησαν ζῶντι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. 5. 6.

Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκυσσα ἐνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέβοντος, ὡς φωνῆς βροντῆς· Ἔρχε καὶ βλέπε.

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ σέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγίδα, ἤκυσσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος· Ἔρχε καὶ βλέπε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρὸς· καὶ τῷ καθήμενῳ ἐπ' αὐτῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι· καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος· Ἔρχε καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν, ἵππος μέλας, καὶ

ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ, ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἤκυσσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτε θνητοί, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς θνητοί· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκυσσα φωνὴν τοῦ τέταρτου ζώου λέγουσαν· Ἔρχου καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼν ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνατος· καὶ ὁ ἄδης ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἀποκτείνειν ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τῆ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τῆ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον·

10 Καὶ ἔκραζον φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἔως πότε ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν καλοικέντων ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Καὶ ἐδόθησαν ἐκατοῖς τολαὶ λευκαί, καὶ ἔρξθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρὸν, ἕως οὗ πληρώσονται καὶ οἱ σύνδουλοι

σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκλείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑκτὴν· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγενέτο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέγας ὡς σάκκος· τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἄστροι τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκὴ βάλλει τὰς ὀλύνθους αὐτῆς, ὑπὸ μεγάλης ἀνέμου σειομένης.

14 Καὶ ὁ θρόνος ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον εἰλισσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν·

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ μεψιῶνες, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ χιλιάρχοι, καὶ οἱ δυνατοί, καὶ πᾶς δοῦλος καὶ πᾶς ἐλεύθερος· ἐκρυψάν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων·

16 Καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς πέτραις· Πέσῃτε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀγίου·

17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἁγίους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατῶντας

τὰς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.

2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἁγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσῃτε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τὰς δούλεις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ.

5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥαββὴν, ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ, ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

6 Ἐκ φυλῆς Ἀσέρ, ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ, ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

7 Ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευὶ, ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσαχάρ, ἑκατὶ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

8 Ἐκ

8 Ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, 16' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ, 1β' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, 1β' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

9 Μετὰ ταῦτα εἶδαν, καὶ ἰδὼν ὅχλῳ πολλὸς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον τῷ θρόνῳ καὶ ἐνώπιον τῶ ἀρνίῳ, περιβεβλημένοι γολὰς λευκάς· καὶ φοῖνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

10 Καὶ κρᾶζούτες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες, Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ τῷ ἀρνίῳ.

11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐστήκεσαν κύκλῳ τῷ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τῷ θρόνῳ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι· Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς γολὰς τὰς λευκάς, τίνες εἶσι, καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἶρηκα αὐτῷ· Κύριε, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχό-

μενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης· καὶ ἔπλυναν τὰς γολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν γολὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίῳ.

15 Διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τῷ θρόνῳ τῷ Θεοῦ, καὶ λαλρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκηνώσει ἐπ' αὐτούς.

16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πῆσῃ ἐπ' αὐτούς ὁ ἥλιος, ἐδὲ πᾶν καῦμα·

17 Ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνα μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ ὁδηγήσει αὐτούς ἐπὶ ζώσας πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἐξόδομην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμῳρίον.

2 Καὶ εἶδον τὰς ἐπὶ τὰς ἀγγέλους, οἱ ἐνώπιον τῷ Θεοῦ ἐστήκασιν· καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἐπὶ τὰς σάλπιγγες.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐτάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λιθανῶν χρυσῶν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων, ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσῶν τὸ ἐνώπιον τῷ θρόνῳ.

4 Καὶ ἀνέθῃ ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς

σευχαῖς τῶν ἁγίων, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἀγγελος τὸ λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸ ἐκ τῆς πυρὸς τῆς θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἐπὶ τὰς ἀγγελος ἔχοντες τὰς ἐπὶ τὰς σάλπιγγας, ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἀγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάρη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάρη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἀγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὅτε μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἵμα.

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κλισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς· καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἀγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τῆς θύρας ἀπὸ τοῦ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς ὑδάτων.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀστῆρος λέγεται Ἀψιδος· καὶ γινέται τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων

εἰς ἄψινδον, καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἀγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τῆς ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνη τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσεν ἑνὸς ἀγγέλου πετωμένου ἐν μεσσηρανῇματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ, οὐαὶ, οὐαὶ τοῖς καλοικῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

Κεφ. θ'. 9.

Καὶ ὁ τέταρτος ἀγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστῆρα ἐκ τῆς οὐρανῆς πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τῆς θύρας αἰῶνος.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ θύρα τῆς αἰῶνος· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τῆς θύρας αἰῶνος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ αἴθρ ἐκ τῆς καπνῆς τῆς θύρας αἰῶνος.

3 Καὶ ἐκ τῆς καπνῆς ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐβλήθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρὸν, οὐδὲ πᾶν δένδρον· εἰ μὴ τὸς ἀνθρώπους

9
χ
ἐπ

μ
ἴνα
τε
ὡς
τα

ἐκε
δρα
εὐρ
μνο
ξετα
τῶν.
7
ἀκρι
μασ
ἐπὶ
τίφα
πρόσ
ἀνθρῶ
8
τρίχο
δόντες
σαν.
9
δύρακ
νὴ τῶν
φωνῆ α
λῶν τρε
10
μοίας
ἦν ἐν τα
ἐξουσία
ἀνδρῶπε
11
τῶν βασ
ἀβύσσῃ
βραϊστῇ

θρώπων· μόνους οἷτινες ἐκ ἔχουσιν τὴν σφραγίδα τῷ Θεῷ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκλείωσιν αὐτὰς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον·

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ οὐχ εὕρυσουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς γέφανοι ὅμοιοι χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν.

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀεράτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.

10 Καὶ ἔχουσιν ἕρπας ὁμοίας σκορπίου, καὶ κέντρα ἣν ἐν ταῖς ἕρπαις αὐτῶν· καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τὰς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλείαν τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτῷ Ἐρραϊστὶ Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ

Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

12 Ἡ καὶ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδὼ ἐρχοῖναι ἔτι δύο καὶ μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἐκ τοῦ ἀγγέλου ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τῷ θυσιαστηρίῳ τῷ χρυσῷ τῷ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,

14 Λέγουσαν τῷ ἑκτῷ ἀγγέλῳ, ὃς εἶχε τὴν σάλπιγγα· Λῦσον τὰς τέσσαρας ἀγγέλους τὰς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς στρατευμάτων τῷ ἱππικῷ, δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ οὕτως εἶδον τὰς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τὰς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ἵακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλὰὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλὰὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πυρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.

18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τῶν ἀπεκλάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τῆ πυρός καὶ ἐκ τῆ καπνῆς καὶ ἐκ τοῦ θείου τῷ ἐκπορευομένῳ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν.

19 Αἱ γὰρ ἐξῆσαι αὐτῶν ἐν τῷ σόματι αὐτῶν εἰσιν· καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεισιν, ἔχουσαι κεφαλὰς· καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικῶσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐκ ἀπεκλάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, ὅτε μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ εἰδῶτα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ αργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύναται, ὅτε ἀκέειν, οὔτε περιπαλεῖν.

21 Καὶ ὁ μετενόησαν ἐκ τῶν φόβων αὐτῶν, ὅτε ἐκ τῶν φαρμακεῶν αὐτῶν, ὅτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, ὅτε ἐκ τῶν κλιμακῶν αὐτῶν.

Κεφ. ι'. ιο.

ΚΑὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καὶ καθαίνοντα ἐκ τῆς θρανῆς, περιβεβλημένον νεφέλῃ· καὶ ἴρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς σύλοι πυρός.

2 Καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεωγμένον· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τὴν θαλάσσαν, τὸν δὲ εὐάνυμον ἐπὶ τὴν γῆν.

3 Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκάται· καὶ ὅτι ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἐπιτὰ βροταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.

4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ

ἐπιτὰ βροταὶ τὰς φωνάς ἑαυτῶν, ἔμελλον γραφεῖν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τῆς θρανῆς λέγουσάν μοι· Σφραγίσουν ἃ ἐλάλησαν αἱ ἐπιτὰ βροταὶ, καὶ μὴ ταῦτα γράψῃς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἐγὼτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἥρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν θρανόν·

6 Καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων, ὅς ἐκλίσσε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θαλάσσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χροῖται ἐκ ἔσαι ἔτι·

7 Ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τῆς ἐβδόμης ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ τελεσθῇ τὸ μυστήριον τῆς Θεῆς, ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις τοῖς προφήταις.

8 Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἡκουσά ἐκ τῆς θρανῆς, πάλιν λαλῶσα μετ' ἐμοῦ, καὶ λέγουσα· Ὑπάγε, λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἡνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τῆς ἐγῶτος· ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῷ· Δός μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοι· Λάβε καὶ κατέφαγε αὐτό· καὶ πικρανεῖ σε τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ σόματί σου ἔσαι γλυκὺ ὡς μέλι.

10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό· καὶ ἦν ἐν τῷ σόματί μου, ὡς μέλι,

μέλι
αὐτ
μου.

πάλ
οἷς
βασί

Κ
ἄγγελ
Γερα
τῆς
καὶ τῆ
τῷ.

2
αθεν

μὴ α
δη τ
λιν τ
μῆνα

3
μάρτ
σθσιν
σίας
μένοι

4
λαίαι
ἐναπ
σάσαι

5
ἀδικῶ
ἐκ τῆ
καίσε
καὶ εἴτ
σαι, ο
κλανθῇ

6
κλείσα
βρέχη
τῶν τ

μέλι, γλυκύ· κ' ὅτε ἔφαθον αὐτό, ἐπικράθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μοι· Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς κ' ἔθνεσι κ' γλώσσαις κ' βασιλεῦσι πολλοῖς.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ· καὶ ὁ ἄγγελος εἰσήκει, λέγων· Ἑλθεῖν, κ' μέτρησον τὸν ναὸν τῷ Θεῷ, κ' τὸ θυσιαστήριον, κ' τὰς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τῷ ναῷ ἐκβαλεῖ ἔξω, κ' μὴ αὐτὴν μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἱερεσὶ· κ' τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

3 Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυρά μου, κ' προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα, περιβεβλημένοι σάκκους.

4 Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι, κ' δύο λευκαὶ αἱ ἐμπληρεῖς τῷ Θεῷ τῆς γῆς ἐστῆσαι.

5 Καὶ εἴτις αὐτὰς θέλη ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τῷ στόματι αὐτῶν, κ' καίσουσιν τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν· κ' εἴτις αὐτὰς θέλη ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.

6 Οἷτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν θράνον, ἵνα μὴ βρέχῃ ὕετός ἐν ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας· κ' ἐξ-

ουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, γρέφειν αὐτὰ εἰς αἶμα, κ' παλάξαι τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ, ὅσακις ἐὰν θέλῃσωσι.

7 Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν, κ' νικήσῃ αὐτὰς, κ' ἀποκτενεῖ αὐτάς.

8 Καὶ τὰ πλάσματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πωλείας πόλεως τῆς μεγάλης, ἥτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα κ' Αἴγυπτος, ὅπου κ' ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσταυρώθη.

9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν κ' φυλῶν κ' γλωσσῶν κ' ἔθνων τὰ πλάσματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς κ' ἡμισυ, κ' τὰ πλάσματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς μνημεῖα.

10 Καὶ οἱ καλοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαροῦσιν ἐπ' αὐτοῖς, κ' εὐφρανθήσονται· κ' δώρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφηταὶ ἐβασάνισαν τὰς καλοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας κ' ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τῷ Θεῷ εἰσῆλθεν ἐπ' αὐτάς· κ' ἔστησαν ἐπὶ τὰς πόδας αὐτῶν, κ' φόβος μέγας ἐπέσεν ἐπὶ τὰς θεωροῦντας αὐτάς.

12 Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τῷ θράνῳ, λέγουσαν αὐτοῖς· Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν θράνον ἐν τῇ

νεφέλῃ· καὶ ἰδεώρησαν αὐτὰς οἱ ἔχθροί αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκαλον τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ ἀπεκρίανθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἐπὶ· καὶ οἱ λοιποὶ ἄμβροτοι ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ.

14 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν, ἰδὲ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἐρχεται ταχὺ.

15 Καὶ ὁ ἔβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαι· Ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι τῷ κόσμῳ, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, καὶ τῷ Χριστῷ αὐτῷ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ ἑκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τῆς θρόνης αὐτῶν, ἔπασαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

17 Λέγοντες· Εὐχαριστῶμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ᾄων καὶ ὁ ἐρχόμενος· ὅτι εἰληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἰβασίλευσας.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργὴ σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι, καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφῆταις, καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβημένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις· καὶ

διαφθεῖραι τὰς διαφθειρομένας τὴν γῆν.

19 Καὶ ἤνοιξε ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ὑψίστῳ, καὶ ᾤφθη ἡ κτιστὸς τῆς διαθήκης αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς· καὶ ἐγένοντο ἄστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑὶ σημεῖον μετὰ ᾤφθη ἐν τῷ ὑψίστῳ· γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς τέφανος ἄστρων δώδεκα·

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, κράζει ὠδίνουσα, καὶ βασανιζομένη τεκεῖν.

3 Καὶ ᾤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδὲ δράκων μέγας πυρρὸς, ἔχων κεφαλὰς ἐπὶ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῆς διαδήματα ἐπὶ.

4 Καὶ ἡ ἑρὰ αὐτῆς σύρει τὸ τρίτον τῶν ἄστρων τῷ ὑψίστῳ, καὶ ἔβαλεν αὐτὰς εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκη, τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγη.

5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάσας τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτῆς.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν

τὴν ἔρημον, ὅπε ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τῆ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέψωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξηκοῖα.

7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῆ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῆ.

8 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν, ἔτε τόπος· εὐρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ.

9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφης ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος, καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκωμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτῆ ἐβλήθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγσαν ἐν τῷ οὐρανῷ· Ἀεὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τῆ Χριστοῦ αὐτῆ· ὅτι κατέβληθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τῆ ἀρεῖας, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ ἐκ ἡγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.

12 Διὰ τῆτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνῆτες. Οὐαὶ τοῖς καλοῖς καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, εἰδὼς τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκε τὸν ἄρρενα.

14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τῆ αἰτῆ τοῦ μεγάλου, ἵνα πωτήται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιρὸς, καὶ ἡμισυ καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφους.

15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφης ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆ ὕδωρ ὡς ποταμόν· ἵνα ταύτην ποταμοφόρητον ποιήσῃ.

16 Καὶ ἐδοθήσεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τῆ στόματος αὐτῆς.

17 Καὶ ὤργισθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπηλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τῆ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐχούων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. ιγ'. 13.

Καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κεφαλὰς ἐπὶ αὐτῆ καὶ κέρατα δέκα καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτῆς

αὐτῷ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδαλεῖ, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ σῶμα αὐτῷ ὡς σῶμα λέοντος. Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐτῷ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον· καὶ ἡ πληγὴ τῷ θανάτῳ αὐτῷ ἐθεραπεύθη, καὶ ἔθαυμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τῷ θηρίῳ.

4 Καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτῷ;

5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ σῶμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

6 Καὶ ἤνοιξε τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.

7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ νικῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐ-

τῷ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τῷ ἁγίῳ ἐσφαγμένῳ, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκησάτω.

10 Εἴ τις αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι· ὧδέ ἐστιν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ· καὶ ἔλαλει ὡς δράκων.

12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τῷ πρώτῳ θηρίῳ πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτῷ, καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτῷ.

13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ θρανίου εἰς τὴν γῆν, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλανᾷ τας κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου· λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησε.

15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δύναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰ-

κὴν

πάν τῷ θηρίῳ, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τῷ θηρίῳ, ἵνα ἀποκτανθῶσι.

16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τὰς μικρὰς καὶ τὰς μεγάλας, καὶ τὰς πτωχεύσας καὶ τὰς πτωχάς, καὶ τὰς ἐλευθέρους καὶ τὰς δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

17 Καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τῷ θηρίῳ, ἢ τὸν ἀριθμὸν τῷ ὀνόματι αὐτῷ.

18 Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων τὸν νῦν, ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τῷ θηρίῳ ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῷ χξϛ'.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑὶ εἶδον, καὶ ἰδὼς ἀρνίον ἱερατικὸς ἐπὶ τὸ ὄρεος Σιών, καὶ μετ' αὐτῷ ἱκαλὸν τεσσαρακονταλέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῷ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ θρανίου, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα κιθαρῶδων κιθαρῶδων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

3 Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσαρῶν ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν,

εἰ μὴ αἱ ἱκαλὸν τεσσαρακονταλέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

4 Οὗτοί εἰσιν οἱ μέλα γυναικῶν ἃς ἐμολύνθησαν· παρθένοι γὰρ εἰσιν. οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ. οὗτοι ἡγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ.

5 Καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ ἐυρέθη δόλος· ἄμωμοι γὰρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πλείωμενον ἐν μεσσηρανίματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐαγγελίσαι τὰς κατοικῶντας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντας τοὺς ἐθνικοὺς καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν.

7 Λέγοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβηθήτε τὸν Θεόν, καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ· καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν θρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πηγάς ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἡκολούθησε, λέγων· Ἐπεσεῖν ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ὅτι ἐκ τῶ οἶνος τῷ θυμῷ τῆς πορείας αὐτῆς πεπότικε πάντα τὰ ἔθνη.

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἡκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις τὸ θηρίον προσκυνεῖ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ·

10 Καὶ

10 Καὶ αὐτὸς πῖλαι ἐκ τοῦ οἴου τῷ θυμῷ τῷ Θεῷ, τῷ κεκρασμένῳ ἀκράτῃ ἐν τῷ πόλεμῳ τῆς ὀργῆς αὐτῆ· καὶ βασανισθῆσαι ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων, καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρχιού.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θῆριον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτῆ, καὶ εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τῷ ὀνόματι αὐτῆ.

12 Ὡδε ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν· ὥδε οἱ τηρεῖντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πίσιν Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες, ἀπαύρι, Ναὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδὼ νεφέλη λευκή, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κρᾶζων ἐν μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέ-

ρισον· ὅτι ἤλθε σοι ἡ ὥρα τῷ θερίσαι· ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.

16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτῆ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τῆ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τῷ πυρὶ· καὶ ἐφώνησε κραυγὴ μεγάλη τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, καὶ τρύγησον τὰς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἤμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτῆ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησεν τὴν ἀμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τῷ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν μίγδαλην.

20 Καὶ ἐπαλήθη ἡ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνῆ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τοῖς ἔθροισιν· μέγα καὶ θαυμαστὸν, ἀγγέλος ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ πλεῖστος ἐπὶ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυ-

ρί·
ρί·
καὶ ἐκ

αὐτ
λασ
κιδά

3

Μωσ
τὴν
Μεγ

γα σ
τοκρα
δινά

τῶν σ

4

Κύρι

σε·

πάντα

προσ

ὅτι τ

νερώθ

5

καὶ ἰδ

νης τ

ρανῶ.

6

ἄγγελο

γὰς, ἐ

λινον κ

περιεζ

ζώνας

7

ρων ζώ

γέλοις

γεμούσ

τῶ ζων

αἰώνων.

8

Καπνὸς

καὶ ἐκ τ

ρί· καὶ τὰς νικῶντας ἐκ τῆς θη-
ρίε καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ
καὶ ἐκ τῆς χαράγματος αὐτῆς,
ἐκ τῆς ἀριθμῆς τῆς ὀνόματός
αὐτῆς, ἐξῶτας ἐπὶ τὴν θά-
λασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας
κιθάρας τῆς Θεῆς·

3 Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν
Μωσέως δάδω τῆς Θεῆς, καὶ
τὴν ᾠδὴν τῆς ἀρνίε, λέγοντες·
Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔρ-
γα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παν-
τοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀλη-
θιναι αἱ ὁδοὶ σου, ὁ βασιλεὺς
τῶν ἁγίων.

4 Τίς ἔμὴ φοβηθῇ σε,
Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά
σου; ὅτι μόνος ὅσιος· ὅτι
πάντα τὰ ἔδωκε ἡξέουσι, καὶ
προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου·
ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφά-
νερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον,
καὶ ἰδὼς ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκη-
νῆς τῆς μαρτυρίε ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ.

6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἐπὶ τὰ
ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἐπὶ τὰ πλη-
γὰς, ἐκ τῆς ναῆς, ἐνδεδυμένοι
λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν, καὶ
περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη
ζώνας χρυσαῖς.

7 Καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσά-
ρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἐπὶ τὰ ἄλ-
γέλοις ἐπὶ τὰς φιάλας χρυσᾶς,
γεμούσας τῆς θυμῆς τῆς Θεοῦ
τῆς ζωῆς εἰς τὰς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς
καπνῶ ἐκ τῆς δόξης τῆς Θεῆς,
καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·

καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν
εἰς τὸν ναόν, ἄχρι τελεσθῶ-
σιν αἱ ἐπὶ τὰς πλῆλαι τῶν ἐπ-
τὰς ἀγγέλων.

Κεφ. ις' 16.

ΚΑὶ ἤκουσα φωνῆς μεγά-
λης ἐκ τῆς ναῆς, λεγούσης
τοῖς ἐπὶ τὰς ἀγγέλοις· Ὑπ-
αίτε, καὶ ἐκχάετε τὰς φιάλας
τῆς θυμῆς τῆς Θεῆς εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος,
καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτῆς
ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκος
κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τὰς ἀν-
θρώπους τὰς ἔχοντας τὸ χά-
ραγμα τῆς θηρίε, καὶ τὰς τῇ
εἰκόνι αὐτῆς προσκυνήσας.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος
ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτῆς εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο αἵ-
μα ὡς νεκρῶν· καὶ πᾶσα ψυ-
χή ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θα-
λάσσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος
ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτῆς εἰς
τοὺς ποταμούς καὶ εἰς τὰς
πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγέν-
ετο αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τῆς ἀγγέλου
τῶν ὑδάτων, λέγοντός· Δί-
καιος, Κύριε, εἶ, ὁ ὢν, καὶ
ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐσόμενος, ὅτι ταῦ-
τα ἔκρινας·

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προ-
φητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐ-
τοῖς ἔδωκες πιεῖν· ἅξιοι γάρ
εἰσι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τῆς
δυσιαστηρίε, λέγοντός· Ναὶ
Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ,
ἀλη-

ἀληθινὰ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτῷ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυμαλίσαι τὴν ἀνθρώπου ἐν πυρὶ.

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας· καὶ οὐ μετενόησαν δύναι αὐτῶν δοῦναι.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτῷ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θείου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη· καὶ ἑμασσῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τῆ πόνης.

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τῷ θρανῷ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν· καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτῷ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνη τὸ ὕδωρ αὐτῷ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἥλιν.

13 Καὶ εἶδον ἐκ τῆ γόμας τῷ δράκοντι, καὶ ἐκ τοῦ γόματος τοῦ θείου, καὶ ἐκ τοῦ γόματι τοῦ ψευδοπροφήτου, πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὅμοια βασιλεῶσι.

14 Εἰσὶ γὰρ πνεύματα

δαιμόνων ποιούντα σημεῖα· ἐκπορεύεται ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτὰς εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τῷ Θεῷ τοῦ παντοκράτορος.

15 Ἰδὲ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης. μακάριος ὁ γρηγορῶν, καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῷ.

16 Καὶ συνήγαγεν αὐτὰς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτῷ εἰς τὸν αἶρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα· Γέγονε.

18 Καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαί· καὶ σεισμός ἐγένετο μέγας, οἷον οὐκ ἐγένετο ἄφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικῶτος σεισμός οὕτω μέγας.

19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον· καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δύναι αὐτῇ τὸ πολίρειον τοῦ οἴκου τῷ θυμῷ τῆς ὀργῆς αὐτῷ.

20 Καὶ πάντα νῆσους ἔφυγε, καὶ ὅρη οὐχ ἐρέδθησαν.

21 Καὶ χυλάζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν ἀνθρώπου·

πᾶς·

παρ' κ' ἐβλασφήμησαν οἱ
ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς
πληγῆς τῆς χαλάζης· ὅτι
μεγάλη ἐστὶν ἡ πωληγὴ αὐτῆς
σφόδρα.

ΚΕΦ. ΙΖ'. 17.

Κ Αὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἐπι-
 λαβγέων τῶν ἐχόντων
 τὰς ἐπιτάφιας, καὶ ἐλάλη-
 σε μετ' ἐμῶ, λέγων μοι· Δεῦ-
 ρο, δείξω σοι τὸ κρέμα τῆς
 πόρευσης τῆς μεγάλης, τῆς
 καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων
 τῶν πολλῶν·

2 Μεθ' ἧς ἐπόρευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπῆλθέ με εἰς
ἐρημον ἐν πνεύματι· καὶ εἶδον
γυναῖκα καθήμενην ἐπὶ θη-
ρίον κόκκινον, γέμον ὀνομά-
των βλασφημίας, ἔχον κε-
φαλὰς ἐπὶ καὶ πόδας δίκαια.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἡ περιβε-
βλημένη πορφύρᾳ καὶ κοκκί-
νῳ, καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ
καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρί-
ταις, ἔχεσα χρυσὸν ποτή-
ριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέ-
μον βδελυμμάτων καὶ ἀκαθάρ-
τητος· πορνείας αὐτῆς.

5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον
αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον·
Μυῆριον· Βαβυλῶν ἡ μεγάλη,
ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ
τῶν βδελυμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα
μειδύσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν
ἀγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος

τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ· καὶ ἰδού-
μασα, ἰδὼν αὐτήν, θαῦμα
μέγα.

7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγε-
λος· Διὰ τί ἐθαύμασας;
ἐγὼ σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον
τῆς γυναίκος, καὶ τῆς θηρίου
τῆς βασιλεύουσας αὐτήν, τοῦ
ἔχοντος τὰς ἐπὶ τὰ κεφαλὰς καὶ
τὰ δέκα κέρατα.

8 Θηρίον ὃ εἶδες, ἦν, καὶ
ἐκ ἔστι· καὶ μέλλει ἀναβαίνειν
ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώ-
λειαν ὑπάγειν· καὶ θανά-
σουσι· οἱ καίριοι οὖν ἐπὶ τῆς
γῆς, (ὧν οὐ γέγραπται τὸ
ὄνομα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς
ζωῆς ἀπὸ καθάρσεως κόσμου)
βλέπουσιν τὸ θηρίον, ὃ, τὸ
ἦν, καὶ ἐκ ἔστι, καί περ ἐστίν.

9^η Ωδε ὁ νῆς ὁ ἔχων σο-
φίαν. Αἱ ἐπτά κεφαλαί,
ὅρη εἰσὶν ἐπὶ τὰ, ὅπου ἡ γυνή
κάθηται ἐπ' αὐτῶν.

10 Καὶ βασιλεῖς ἐπ' αὐ-
τοὺς ἔβησαν· οἱ πρῶτοι ἔπεσαν, καὶ ὁ
εἰς ἑξῆς, ὁ ἄλλος οὕτως ἦλθεν·
καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν
δεῖ μένειν.

II Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν,
καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄψθεός
ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ἐπτά ἐστι, καὶ
εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα
 αὐτοῦ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰ-
 σιν, οἵτινες βασιλείαν ἔπω-
 ῖλαθον, ἀλλ' ἐξωσίαν ὡς βα-
 σιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσιν,
 μετὰ τῷ θρῶνι.

13 Οὗτοι μίαν γνώμην ἔ-
χουσι, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν
S f ἰξυ-

ἐξουσίαν ἰαυτῶν τῷ θηρίῳ δι-
αδιδώσουσιν.

14 Οὗτοι μετὰ τῷ ἀρνίῳ
πολεμήσουσι, καὶ τὸ ἀρνίον
νικῆσει αὐτούς, ὅτι Κύριος
κυρίων ἐστὶ καὶ Βασιλεὺς βα-
σιλέων· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κλη-
ροῖ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μοι· Τὰ
ἔθνη αἱ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη
κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰ-
σι, καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα
αἱ εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, οὗ-
τοι μισήσουσι τὴν πόρνην, καὶ
ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτήν
καὶ γυμνὴν, καὶ τὰς σάρκας
αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτήν
κατακαύσουσιν ἐν πυρὶ.

17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν
εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποι-
ῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ
ποιῆσαι μίαν γνώμην, καὶ
δῆναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν
τῷ θηρίῳ, ἅχρι τελεσθῇ τὰ
ῥήματα τῷ Θεῷ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες,
ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἣ
ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν
βασιλέων τῆς γῆς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΑῦΤΑ ἴδον ἄλλον
ἄγγελον καταβαίνοντα
ἐκ τοῦ θρανῶ, ἔχοντα ἐξου-
σίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφω-
τίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.

2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρί,
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐπε-
σιν, ἔπισι Βαβυλὼν ἡ μεγα-
λη, καὶ ἐγένετο καιροκηλήριον
ῥαϊμένων, καὶ φυλακὴ παντὸς

πνεύματος· ἀκαθάριτος, καὶ φυ-
λακὴ παντὸς ὀρενέως ἀκαθάρ-
του καὶ μεμισσημένου·

3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυ-
μοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πί-
νωκε πάντα τὰ ἔθνη· καὶ οἱ
βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς
ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι
τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ
σεύχους αὐτῆς ἐπλούτησαν.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν
ἐκ τοῦ θρανῶ, λέγουσαν· Ἐξ-
έλθει ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου,
ἵνα μὴ συσκοινωνήσῃ ταῖς
ἀμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα
μὴ λάβῃτε ἐκ τῶν πηλῶν
αὐτῆς·

5 Ὅτι ἠκολούθησαν αὐ-
τῆς αἱ ἀμαρτίαι ἅχρι τοῦ
θρανῶ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ
Θεὸς τὰ ἁδικήματα αὐτῆς.

6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὥς καὶ
αὐτὴ ἀπέδωκεν ὑμῖν, καὶ δι-
πλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ
τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ πο-
τῆρίῳ ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε
αὐτῇ διπλοῦν.

7 Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν,
καὶ ἐσεσηκώσατε, τοσούτον δότε
αὐτῇ βασανισμόν καὶ πένθος·
ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέ-
γει· Κάθημαι βασίλισσα,
καὶ χήρα οὐκ εἰμί, καὶ πέν-
θος οὐ μὴ ἴδω.

8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡ-
μέρᾳ ἔξουσιν αἱ πληγαὶ αὐ-
τῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ
λιμός· καὶ ἐν πυρὶ κατακαυ-
θήσεται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος
ὁ Θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν.

9 Καὶ κλαύουσιν αὐ-
τήν,

τὴν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μὲν αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ γρηναῖαι, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς·

10 Ἀπὸ μακρόθεν ἔστηκότις, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, εἰ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρὰ, ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἤλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίεισι καὶ πενθεῖσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι·

12 Γόμον χρυσῶν, καὶ ἀργύρου, καὶ λίθων τιμίων, καὶ μαργαρίτων, καὶ βύσσινου, καὶ πορφύρας, καὶ σερικῆς, καὶ κοκκίνου· καὶ πάντων ξύλων θυμίων, καὶ πάντων σκευῶν ἐλεφάντινον, καὶ πάντων σκευῶν ἐκ ξύλων τιμιωτάτων, καὶ χαλκῶν, καὶ σιδήρων, καὶ μαρμάρων,

13 Καὶ κινάμωμον, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ σίτον, καὶ κλήνην, καὶ προβάτια· καὶ ἵππων, καὶ ἑδῶν, καὶ σωμαμάτων, καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων.

14 Καὶ ἡ ὁπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σου, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σου, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ εὐρήσῃς αὐτά·

15 Οἱ ἔμποροι τῶν τούτων οἱ πλεονέκται αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν γίνονται, διὰ

τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθεῖντες,

16 Καὶ λέγουσιν· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις· ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη ὁ τοσούτος πλοῦτος·

17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὀμιλῶν, καὶ ταῦται, καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

18 Καὶ ἔκραζον, ἑρῶντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

19 Καὶ ἔβαλον χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθεῖντες, λέγοντες· Οὐαὶ, εἰ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ ἐπλήθησαν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη.

20 Εὐφραίνεσθε αὐτὴν, ἑβρανὴ, καὶ οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἤρην εἰς ἄγγελον ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Οὕτως ὀρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔτι.

22 Καὶ φωνὴ κιθαρῶδων καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπικῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ μύλου ἢ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι·

23 Καὶ φῶς λύχνος οὐ μὴ φανῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ νυμφίος καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί σε ἦσαν οἱ μεγίσταις τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σε ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

Κεφ. ιθ'. ιθ'.

ΚΑὶ μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν ὅχλου πολλοῦ μεγαλήν ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντι· Ἀλληλεῖα· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

2 Ὅτι ἀληθινὰ καὶ δικαίαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἣτις ἐφθείρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτῆς ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

3 Καὶ δεύτερον εἶρηκαν· Ἀλληλεῖα· Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπεσαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἰκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ

προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθήμενῷ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, λέγοντες· Ἀμήν· Ἀλληλεῖα.

5 Καὶ φωνὴ ἐκ τῷ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δῆλοι αὐτῷ, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὅχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων· Ἀλληλεῖα· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τῷ ἁγίῳ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν.

8 Καὶ ἰδοὺ αὐτῇ ἵνα περιβάλῃαι βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον, τὰ δικαιώματά ἐστι τῶν ἁγίων.

9 Καὶ λέγει μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τῷ γάμῳ τῷ ἁγίου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτῆς προσκυνῆσαι αὐτῇ· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ· σύνθελός σε εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σε τῶν ἐχούων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ

11 Καὶ εἶδον τὸν ἔρανόν
ἀνεψφόμενον, καὶ ἰδοὺ ἵππος
λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ'
αὐτὸν καλούμενος πιστός καὶ
ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ
κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐ-
τοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτῆ διαδή-
ματα πολλά· ἔχων ὄνομα
γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν
εἰ μὴ αὐτός.

13 Καὶ περιβεβλημένος
ἱμάτιον ἐβαμμένον αἵματι·
καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτῆ·
Ὁ λόγος τῆ Θεῆς.

14 Καὶ τὰ γράψματα
τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει
αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐν-
δεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καὶ
καθαρόν.

15 Καὶ ἐκ τῆ φόμας
αὐτῆ ἐκπορεύεται ῥομφαία
ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ παλάσῃ
τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ
αὐτὰς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ
αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ
οἴνου τῆ θυμῆ καὶ τῆς ὀργῆς τῆ
Θεοῦ τῆ παντοκράτορος.

16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμά-
τιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτῆ
τὸ ὄνομα γεγραμμένον· Βα-
σιλεὺς βασιλέων, καὶ Κύριος
κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον
ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι
τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετωμένοις
ἐν μεσσηρανίματι· Δεῦτε καὶ
συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ
μεγάλου Θεοῦ.

18 Ἵνα φάγῃτε σάρκας
βασιλέων, καὶ σάρκας χιλι-
άρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν,
καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν κα-
θημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρ-
κας πάντων, ἐλευθέρων καὶ
δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγά-
λων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον,
καὶ τὰς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ
τὰ γράψματα αὐτῶν συνηγ-
μένα ποιῆσαι πόλεμον μετὰ
τῆ καθημένη ἐπὶ τοῦ ἵππου,
καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος
αὐτῆς.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θη-
ρίον, καὶ μετὰ τῆς ψευ-
δοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ
σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς
ἐπλάνησε τὰς λαβόντας τὸ
χάραγμα τῆ θηρίας, καὶ τοὺς
προσκυνῆσας τῇ εἰκόνι αὐ-
τῆ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο
εἰς τὴν λίμνην τῆς πυρὸς τῇ
καίονμένην ἐν τῷ θείῳ.

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκ-
τάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τῆ
καθημένη ἐπὶ τῆ ἵππου, τῇ
ἐκπορευομένῃ ἐκ τῆ φόμας
αὐτῆ· καὶ πάντα. τὰ ὄρνεα
ἐχορέασθησαν ἐκ τῶν σαγ-
κῶν αὐτῶν.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑὶ εἶδον ἄγγελον καὶ
καίοντα ἐκ τῆ ἑρανῆς,
ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς αἰῶς-
σου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ
τὴν χεῖρα αὐτῆς.

2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δρά-
κοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον,
ὃς ἐστὶ διάβολος καὶ Σα-
τανᾶς.

S. f 3

ταναῖς

τανᾶς· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν αὐτὸν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτῷ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ κρίμα ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, ὅτε τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἔβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ τὰ χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν ἔκ ἀνέζησαν ἕως τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριοι καὶ ἅγιοι ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος· ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ·

8 Καὶ ἐξελεύσεται πλαν

ῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον, ὃν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμο^ς τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέστησαν ἐπὶ τὸ πλᾶλ^{ος} τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς·

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείης, ὅπου τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ προσώπου ἐφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός· καὶ τόπος ἔχ^{ος} εὐρέθη αὐτοῖς·

12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βιβλία ἠνεώχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεώχθη, ὃ ἐστὶ τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς βιβλίαις, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκροὺς, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾄδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκροὺς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾄδης

αἵδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τῆς πυρός· οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος θάνατος.

15 Καὶ εἴ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τῆς πυρός.

Κεφ. κα. 21.

ΚΑὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανός, καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθεν· καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι.

2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καινὴν, καθισταίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

3 Καὶ ἦκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης· Ἰδὲ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτῷ ἔσονται, καὶ αὐτός ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν.

4 Καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος ἐκ ἔσται ἔτι· ἔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου· Ἰδὲ, καινὰ πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι· Γράψον· ὅτι ἔτοι οἱ λόγοι αὐθινοὶ καὶ πιστοὶ εἰσι.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Γέγονε·

ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος· ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.

7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεός, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός.

8 Δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακεῦσι καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶν δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθεν πρὸς με εἰς τῶν ἐπὶ τὰ ἀγγέλων τῶν ἔχοντων τὰς ἐπὶ τὰς φιάλας τὰς γεμάσας τῶν ἐπὶ τὰς πληγῶν τῶν ἐσχάτων· καὶ ἔλαλησε μετ' ἐμῶν, λέγων· Δεῦρο, δείξω σοι τὴν νύμφην τὴν ἁγίαν τὴν γυναῖκα.

10 Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, καθισταίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

11 Ἔχουσιν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ φῶς αὐτῆς ὁμοῖα λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι.

12 Ἔχουσιν τε τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσιν πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ

ἔσται

ἐστὶ τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

13 Ἀπ' ἀναβολῆς, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς.

14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου.

15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμῶ, εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τὰς πυλῶνας αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις τετραγῶνται κεῖται, καὶ τὸ μήκος αὐτῆς τοσούτον ἐστὶν ὅσον καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σαδίας δώδεκα χιλιάδων· τὸ μήκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστί.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαρακοντατεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἐστὶν ἀγγέλου.

18 Καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τῶν τεύχεων αὐτῆς ἰσσωπὶς· καὶ ἡ πόλις χρυσοῖον καθαρὸν, ὁμοία ὕαλω καθαρῷ.

19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ τεύχεος τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμῷ κεκοσμημένοι. ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἰσσωπὶς· ὁ δεύτερος, σάπφειρος· ὁ τρίτος, χαλκηδών· ὁ τέταρτος, σμάραγδος.

20 Ὁ πέμπτος, σαρδόνιος· ὁ ἕκτος, σάρδιος· ὁ ἕβδομος, χρυσόλιθος· ὁ ὀγδοῦς, βήρυλλος· ὁ ἔνατος, τοπάζιον· ὁ δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ ἐνδέκατος, ὕακινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμέθυστος.

21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες, δώδεκα μαρμαρίται, ἀνὰ εἰς ἕκαστον τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἐνὸς μαρμαρίτου· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως, χρυσοῖον καθαρὸν, ὡς ὕαλος διφανής.

22 Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς ἐστὶ, καὶ τὸ ἄρνιον.

23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρειαν ἔχει τῆς ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τῷ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς περιπατήσουσι· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν.

25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας· νύξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ.

26 Καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν.

27 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν κοινὸν, καὶ ποιεῖν βδέλυγμα, καὶ ψεῦδος.

εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τῇ ἀρνίᾳ.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἔδειξέ μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τῆ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆ ἀρνίᾳ.

2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τῆ ποταμῷ, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, ξύλον ζωῆς, ποιῶν καρπὸς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἓνα ἕκαστον ἀποδιδούν τὸν καρπὸν αὐτῷ· καὶ τὰ φύλλα τῆ ξύλου εἰς θείαν πείαν τῶν ἐθνῶν.

3 Καὶ πᾶν καλανάδεμα ἔκ ἔσται ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆ ἀρνίᾳ ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ οἱ δῦλοι αὐτῇ λατρεύουσιν αὐτῷ.

4 Καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ νύξ οὐκ ἔσται ἔκει· καὶ χρεῖαν οὐκ ἔχουσιν λύχνη καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτούς· καὶ βασιλεύουσιν εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφήτῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.

7 Ἰδὲ, ἔρχομαι ταχύ· μακάριοι οἱ τηρῶν τὰς λόγους

τῆς προφητείας τῆ βιβλίου τούτου.

8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων· καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσον προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τῆ ἀγγέλου τῆ δεικνύοντός μοι ταῦτα.

9 Καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ συνδουλός σε γάρ εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σε τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τὰς λόγους τῆ βιβλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνησον.

10 Καὶ λέγει μοι, Μὴ σφραγίσῃς τὰς λόγους τῆς προφητείας τῆ βιβλίου τούτου· ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν.

11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπαρὸς, ῥυπαρῶσάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιοθήτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι.

12 Καὶ ἰδὲ, ἔρχομαι ταχύ· καὶ ὁ μισθός μετ' ἐμοῦ, ἀποδῆναι ἕκαστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται.

13 Ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

14 Μακάριοι οἱ ποιῶντες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσελθῶσιν εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἐξὼ δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλήων καὶ ποιῶν ψεῦδος.

16 Ἐγὼ

16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἐπεμφα-
 τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι
 ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλη-
 σίαις. ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ
 τὸ γένος τῷ Δαβὶδ, ὁ ἄσ-
 ῥος λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός.

17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ
 νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ. καὶ ὁ
 ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθέ. καὶ
 ὁ διψῶν ἐλθέτω, καὶ ὁ θέλων
 λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δω-
 ρεῖάν.

18 Συμμεριζεῖμαι γὰρ
 παντὶ ἀκούοντι τὰς λόγους
 τῆς προφητείας τῷ βιβλίῳ
 τούτῳ· ἐάν τις ἐπιλιθῇ πρὸς
 ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ’

αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γε-
 γραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ.

19 Καὶ ἐάν τις ἀφαιρῇ
 ἀπὸ τῶν λόγων βίβλου τῆς
 γραφῆς ταύτης, ἀφαι-
 ρήσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐ-
 τοῦ ἀπὸ βίβλου τῆς ζωῆς,
 καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας,
 καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βι-
 βλίῳ τούτῳ.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦ-
 τα· Ναὶ ἔρχομαι ταχύ·
 Ἀμήν. Ναὶ ἔρχου, Κύριε
 Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάν-
 των ὑμῶν. Ἀμήν.

